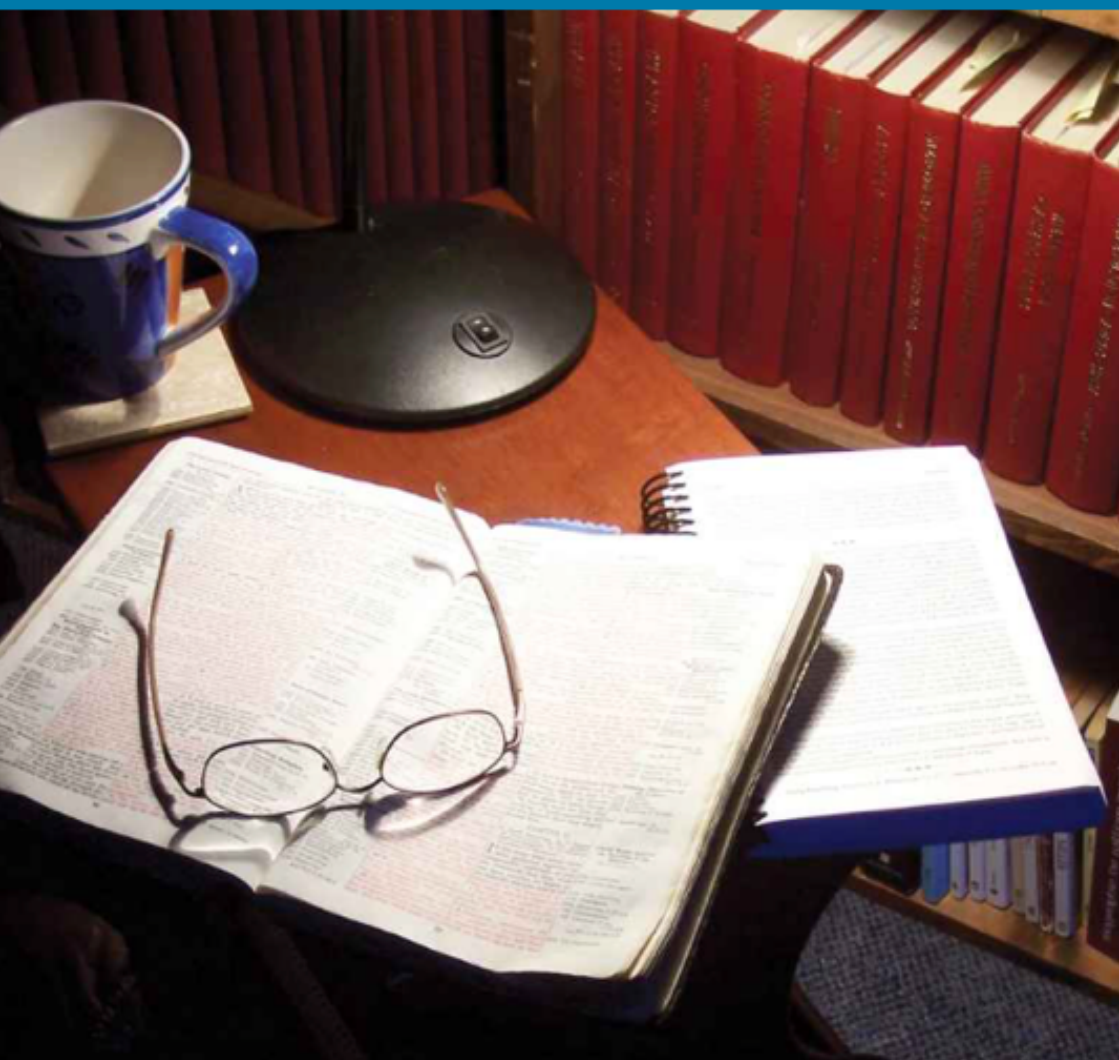

Rodinný oltár

2. diel

Rodinný oltár

Evanjeliá

*Venované mojej drahej manželke po dvadsiatich piatich rokoch
manželstva, ktorej patrí najväčšia česť za rodinu,
ktorá inšpirovala "Rodinný oltár."*

*"Nie je nič lepšie, čo dal Boh mužovi okrem spasenia,
ako milú manželku." - W.M.Branham*

Rodinný oltár

Evanjeliá

Vybrané denné čítania Biblie

a

vybrané myšlienky

z kázní Williama Branhama

Timothy A. Dodd

– **Nepredajné** –

Citáty miest Písma pochádzajú zo slovenského prekladu Biblie prof. Roháčka.

Všetky inšpiratívne myšlienky pochádzajú z kázní Williama Marriona Branhama.

Preložené z anglického originálu The Family Altar, Volume 2, Timothy A. Dodd.

Ponúkame biblické materiály – knihy, brožúry, CD, DVD. Zásielky sú bezplatné.

Pre viac informácií nás kontaktujte na adrese:

*Nezávislé kresťanské spoločenstvo v Modre
Šúrska 1, 900 01 Modra, Slovenská republika*

Tel.: +421(0)911178730

info@vecerne-svetlo.sk

www.vecerne-svetlo.sk

Obsah

<i>Predslov</i>	7
<i>Denné inšpiratívne čítania</i>	11

<i>December (od 13.)</i>	<i>Deň 1</i>
<i>Január</i>	<i>Deň 20</i>
<i>Február</i>	<i>Deň 51</i>
<i>Marec</i>	<i>Deň 79</i>
<i>Apríl</i>	<i>Deň 110</i>
<i>Máj</i>	<i>Deň 140</i>
<i>Jún</i>	<i>Deň 171</i>
<i>Júl</i>	<i>Deň 201</i>
<i>August</i>	<i>Deň 232</i>
<i>September</i>	<i>Deň 263</i>
<i>Október</i>	<i>Deň 293</i>
<i>November</i>	<i>Deň 324</i>
<i>December (do 12.)</i>	<i>Deň 354</i>

Predslov

„Zaujímam miesto s dávnym Pavlom. Cestou, ktorú nazývajú sektou, uctievam Boha našich otcov. Nehanbím sa za Evanjeliu Ježiša Krista, lebo je mocou Božou na spasenie tým, ktorí veria.“ - William Branham, 14.júl 1951

Pamätám si ako asi 12-ročný chlapec, že som sa vážne rozhodol čítať Bibliu systematicky. Počnúc Novou Zmluvou som najprv začal čítať Evanjeliu Matúša. Po niekoľkých čítaniach v posteli som Matúša dočítal a začal som čítať Evanjeliu Marka. V mojej mladej mysli som si pomyslel, že som sa nejako stratil. „Toto som už čítal,“ pomyslel som si. Ako som prelistoval Knihu Marka, všetko sa mi to zdalo známe a nevedel som prečo. Nikto mi predtým nikdy nepovedal, že tie štyri Evanjeliá sú záznamy tých istých tridsiatich rokov pozemského života a služby nášho Pána Ježiša Krista napísané z perspektívy štyroch rôznych ľudí. Zistil som to až o nejaký čas neskôr.

Zatiaľ čo Evanjeliá opisujú ten istý časový úsek, odlišujú sa vo svojich záznamoch ohľadne toho, ktoré udalosti sú zaznamenané, aký majú tieto udalosti dôraz a detaily. Napríklad, okrem vzkriesenia je jediným spoločným zázrakom opísaným vo všetkých štyroch Evanjeliách iba nasýtenie piatich tisícov. V Evanjeliu Jána nie sú zaznamenané žiadne podobenstvá. Jediné Lukáš zaznamenáva detail narodenia Jána a návštevu Anjela Gabriela u Márii, takisto ako scénu narodenia Ježiša. Sú tam štyri rozdiely, a pritom v tom istom čase Evanjeliá vzájomne potvrdzujú autenticitu tým, že si neprotirečia, a tým, že majú mnoho paralelných pasáží. Tak som sa cítil inšpirovaný podujat sa na vytvorenie ďalšej inšpiratívnej knižky „Rodinný oltár“ v snahe vykresliť celý život Ježiša Krista (chronologicky), ako je to vyobrazené v štyroch Evanjeliách.

Keď budete prechádzať odo Dňa 1 po Deň 365, prejdete udalosti času života Pána Ježiša tu na zemi v poradí, v akom sa odohrali. Na konci každej strany som uviedol tiež paralelné miesta Písma, ak nejaké boli, aby si tak čitateľ mohol udalosť prečítať vo všetkých Evanjeliách, v ktorých bola udalosť opísaná. Môže sa to zdať divné, že kniha začína 13.decembrom, ale je to z toho dôvodu, aby udalosť narodenia Krista v maštali pripadla na 25.december (hoci vieme, že toto nie je skutočný dátum narodenia nášho Pána, ale je to deň, za ktorý to považuje väčšina sveta).

Ako zdroj všetkých inšpiratívnych myšlienok som opäť použil výlučne kázne Williama Branhama.

William Branham sa narodil v roku 1909 vo veľmi skromných podmienkach. Nadprirodzený znak, ktorý vydal svedectvo pred tými, ktorí boli

prítomní pri jeho narodení, bol jedinou vecou, ktorá ukazovala, že služobník Boží, služba ktorého sa dotkne miliónov ľudí, je práve uvítaný na svet. V toku času boli jeho život a služba použité Bohom, aby priniesli „Plné Evanjelium“ Ježiša Krista do manifestácie (prejavenia sa), boli sprevádzané znameniami, ktoré mu Boh dal. Toto prinieslo na svet to nadprirodzené Evanjelium. Hoci odišiel, aby bol s Pánom, v roku 1965, jeho hlas stále vibruje Božou pravdou až do tohto dňa.

Som len jedným z miliónov ľudí, ktorí veria, že William Branham je prorokom na náš vek. Jeho zaznamenané kázne boli a sú pre mňa inšpiráciou už viac ako dvadsať rokov. Jeho jedinečná služba s nadprirodzenými znakmi, ktoré ju sprevádzali, veľmi jasne preukázala, že Ježiš Kristus nie je mŕtvy, ale žije - to, že On je „ten istý včera, dnes i naveky.“ Skutky, ktoré Pán robil pred 2000 rokmi, robí stále aj dnes. Slová, ktoré hovoril, sú večné, a preto sú aplikovateľné dnes tak isto ako vtedy, keď boli vypovedané.

Koho lepšieho by sme mohli citovať ohľadne zemskej služby Ježiša Krista ako niekoho, kto ukázal svetu, aký je skutočne Ježiš, niekto, kto zjavne poznal Pána veľmi osobne.

William Branham hľadel na Evanjeliá ako na „lešenie knihy Skutkov.“ Všetko v Novej Zmluve bolo potvrdené v Evanjeliách. Pripodobnil ich ku štyrom živým bytostiam okolo trónu zo Zjavenia 4.kapitoly. Každé jedno z nich malo pozíciu ochrany trónu. Všetko spolu to kládlo lešenie (konštrukciu) pre letničné požehnanie, ktoré malo byť vyliate, ako je to zaznamenané v knihe Skutkov. Zhodne s tým mi dovoľte citovať priamo Williama Branhama v kázni Zjavenie 4.kapitola (3.časť), ktorú kázal 8.januára 1961:

„Nedávno som počul jedného veľkého učiteľa, on je veľký človek, milý človek, stretol som ho, potriasol som mu ruku, je to milý brat, on povedal, 'Ale Skutky apoštolov boli iba skeletom pre cirkev.' Inými slovami, čiže tuto mal len 'skelet'. Pričom Skutky apoštolov boli vo vnútri a tieto Evanjeliá sú nosnou stavbou, skeletom, ktorý to drží pohromade a ochraňuje to. Vidíte, ako dokáže myseľ človeka vytvoriť čokoľvek? Ja by som si myslel to isté, nebyť Jeho. Rozumiete?

Letnice neboli skeletom Evanjelia. Štyri Evanjeliá sú skeletom pre Letnice. Potom, ako vystavil ten skelet, prišli Letnice do existencie. Je to pravda? Čo bolo napísané najprv, kniha Skutkov alebo Evanjeliá? Evanjeliá. Ježiš chodil a činil skutky a predpovedal, čo príde, a Matúš, Marek, Lukáš a Ján, tí štyria strážci, prišli a opisali, ako sa to stane, čo sa bude diať. Potom to zrazu obklopili konštrukciou a tu to prišlo. Amen.

Matúš, Marek, Lukáš a Ján sú stavbou, skeletom, alebo strážcom, ktorý ochraňuje ten hlavný chrám, trón, letničné požehnanie.”

„To nie je dnes človek, to je Duch Svätý pracujúci skrze človeka, alebo ľudí, ktorí robia tú prácu. Nejde o človeka, ten človek je len nádobou, ale Duch Svätý je tým Olejom, ktorý je v tej nádobe. Rozumiete?

A pozrite sa, čo urobili, pozrite na tie znaky, ktoré urobili Ježišovi.

Ono boli nevzdelaní, neučení: Peter a Ján. Ale oni si všimli, že boli s Ježišom. Oni robili veci, ktoré robil On. Tak, vidíte, tie štyri knihy, tie štyri Evanjeliá strážia to letničné požehnanie a podporujú to, čo povedali, každým miestom Pisma. A Skutky apoštolov dnes potvrdzujú spolu s tými štyrmi Evanjeliami, že Ježiš Kristus je ten istý včera, dnes i naveky.”

Autor

Na počiatku bolo Slovo a to Slovo bolo u Boha a to Slovo bol Bôh. Ten, to Slovo bolo na počiatku u Boha. Všetko povstalo skrze neho, a bez neho nepovstalo ani jedno z toho, čo povstalo. —Ján 1:1-3

Rozmýšľajme o tom, kedy nebolo vôbec nič, existoval iba Boh. On bol na počiatku. A pozrime sa na Neho a predstavme si Ho tam v priestore. To je Jahve, o ktorom hovoríme. A sledujme teraz na chvíľu, ako tá Božia trojica teraz prichádza ku človeku.

A tam, v tom veľkom priestore, kde nikto nedokáže vo svojej mysli porozumieť, čo bolo poza tým, ten veľký priestor, večnosť. To je tam Jehova Boh. A sme učení, že na počiatku to Logos, alebo Syn Boží, vyšiel od Boha.

No, ja neverím vo večné synovstvo. Je to dokonca veľmi radikálne zmieniť sa o niečom takom, večné synovstvo. Ak je to dokonca večné synovstvo, ako potom On môže byť Synom? On musel mať počiatok. Rozumiete?

Tak, On bol najprv Bohom, Jehovom. Predstavme si to ako takú malú drámu, aby ste to mohli porozumieť. Pozrime sa, ako vychádza tam z toho priestoru, kde nebolo nič, povedzme, také malé biele Svetlo, niečo ako biele tajomné Svetlo, niečo ako Svätožiara. A to bolo Logos a ono vyšlo na počiatku z Boha. To bol Syn Boží, ktorý vyšiel z lona Otca. To bolo to Slovo, ktoré bolo na počiatku, a to Slovo bolo s Bohom a to Slovo bol Boh. A to Slovo sa stalo telom a prebývalo medzi nami. Na počiatku bol Boh. A potom z Boha vyšlo Logos, časť Boha, ktorá vyšla z Boha.

Všimnite si toto. No, musím toto vyjasniť predtým, ako sa ku tomu vrátim, predstavíť to pre vás na chvíľu ako takú malú drámu, aby som vám vyjasnil jednu vec, to, čo je dnes v našom strede.

No, pozrite, to je ako dieťa, ktoré sa hrá pred dverami. Bol to Syn Boží, Logos. A môžem Ho tam vidieť a On prehovoril a povedal, „Nech je Svetlo.“ A nebolo tam nič. Ale niečo sa udialo, nejaký atóm sa tam objavil a začal takto krúžiť. Slnko začalo prichádzať do existencie, pretože On povedal, „Nech sa stane.“ To je autorita.

Z čoho to On učinil? Nevie. Nebolo nič, z čoho by to mohol urobiť. Ale On veril Svoju vlastnému Slovu a bolo svetlo. Vidím nejaký kúsok, ako z toho vyletel, to je meteor. Po miliónoch rokoch, alebo po stovkách miliárd rokov, ak to chcete tak povedať, a to z toho vyrotovalo. Vidím Ho, ako tam stojí a pozoruje to. A padá to sem. Potom to On zastavuje po pár miliónoch rokov a necháva to tam visieť na obežnej dráhe. Tu vylieťa zo slnka niečo ďalšie. Ide to sem a zostáva to tam visieť, zastavuje sa to tam. Čo to On robí? Píše Svoju prvú Bibliu.

Kto je Boh? 50-0815

V ňom bol život, a ten život bol svetlom ľudí, a to svetlo svieti vo tme, a tma ho nezadržala. —Ján 1:4-5

Boh povedal, „Buď svetlo.“ No, čo keby to len povedal a neprišlo by žiadne svetlo? Potom nevieme, či je to pravda alebo nie. Nevieme, či je v poriadku. Nevieme, či On je Boh alebo nie, pretože On len povedal, „Nech sa stane,“ a nestalo sa. Rozumiete? Tak potom, keď Boh hovorí a vidíme, že sa to deje, potom to je Svetlo, ktoré svieti, Pravda Slova. Tam je Svetlo a Život.

Celý prirodzený život pochádza z Jeho vypovedaného Slova. A slnko je Jeho vypovedané Slovo. On povedal, že stvoril veľké svetlo na nebesiach pre deň a menšie svetlo pre noc. Vidíte? A všetok prirodzený život musel prísť cez Božie vypovedané Slovo. Kvet nemôže rásť bez svetla Božieho vypovedaného Slova, ktoré naň svieti, lebo slnko [s-u-n] je vypovedané Slovo Božie, keď On povedal, „Buď svetlo.“ Vidíte? To je Boží vypovedaný život a bez ohľadu na to, ako veľmi sa ľudia snažia povedať toto, to, či tamto, stále to zostáva tak isto. Musíte mať to slnko a tak život, prirodzený, môže prísť len cez vypovedané Slovo Božie.

A duchovný život, Večný Život, môže prísť jedine cez Božie vypovedané Slovo Života. Teraz tým životom je S-y-n. V ňom je Svetlo a v ňom nieto žiadnej tmy; a On je Božím vypovedaným Svetlom. Je to tak? Božím vypovedaným Slovom; lebo, „Na počiatku bolo Slovo a to Slovo bolo u Boha a to Slovo bol Boh.“ A to je naveky Boh. Vidíte? A je potrebné, aby Božie Svetlo zasiahlo Slovo a oživilo Ho. Tu je to, čo On povedal, a teraz nech Svetlo svieti! Amen! Nech Svetlo svieti. A to Svetlo privedie každé Slovo do jeho správnej pozície v jeho čase. Amen. Ó! Vidíte, keď príde jeho čas!

Niekedy to malé zrno leží v zemi nečinné cez celú zimu, ako semeno zimnej pšenice zasadené do zeme. Ale keď to slnko zasvieti tak akurát, ó, to musí ožiť. Vidíte? Ono nemôže žiť bez slnka. A Boh dal zaslúbenia na každý vek a každý deň, a keď sa to Svetlo dostane do náležitého stavu a svieti na to, to vyprodukuje presne to, čo Slovo povedalo; pretože On je Svetlo a Život.

Je tu muž, ktorý môže rozsvietiť svetlo, 63-1229M

Keďže sa už mnohí poďujali po poriadku zostaviť rozpravu o veciach, ktoré sa udiali u nás, ako nám to podali tí, ktorí boli od prvopočiatku očitými svedkami a služobníkmi slova, videlo sa dobrým aj mne, ktorý som odhora všetko dôkladne sledoval, napísať ti to zaradom, výborný Teofile, aby si náležite poznal istotu vecí, ktorým ťa učili. —Lukáš 1:1-4

Existuje vôbec niečo, čo je istá? No, samozrejme, som tak vďačný, že existuje. Existuje niečo, čo je istá? Poviem vám, čo je istá: to je Evanjelium Ježiša Krista. Ak si to teraz chcete poznačiť, nebudeme si to otvárať, ale ak si chcete, je to Matúš 24:35, Ježiš hovorí, čo sa má stať v týchto dňoch. Matúš 24:35, On povedal, „Nebo i zem pominú, ale Moje slová nikdy nepominú.“ A to je istá, nie? To je jediná vec, ktorá je istá, to je Jeho Slovo. No, je jedna vec. Vidíme, že nemôžeme stavať na svojej cirkvi, nemôžeme stavať na svojom národe, je to príliš neisté. Ale je jedna vec, ktorá je istá, to je Božie Slovo, ono je isté. Skutočne to je to, čo potrebujete urobiť. Nieкто raz povedal, „Jediné, čo je isté, je, že sa budú musieť platiť dane.“ Ó, nie, dane sú príliš neisté. Pán môže prísť. Potom to môžu stiahnuť, je s tým potom koniec.

Nieкто povedal, „Smrť je istá.“ Nie veru, smrť nie je istá, vôbec nie. Môže nastať vytrhnutie, a potom tam nie je žiadna smrť. Smrť nie je príliš istá, nie, nie, nie v tomto dni. Bola pred mnohými rokmi, ale nie teraz. Smrť nie je príliš istá. A jednako, poznám jedného muža (aby som to ukázal ako príklad), ktorý kráčaľ s Bohom. Ako tak chodil, jedného dňa sa už unavil, tak sa zrazu stal veľmi ľahkým a začal kráčať hore a odišiel hore Domov byť s Bohom. Vidíte? Vie nieкто, kto to bol? Enoch. A čo on bol? Predobrazom cirkvi v tomto dni.

A Noe, ktorý je typom... minulý týždeň sme to preberali. Noe bol typom Izraela, ktorý bol prenesený, bude tam na Hore Premenenia, tam v Palestíne, a bude pozorovať. Keď Noe videl, že Enoch chýba, pomyslel si, „Čo sa stalo s Enochom? Kde je?“ Pričom on bol jeho vnukom, Noe bol vnukom Enocha. A on povedal, „Kde je? Čo sa s ním stalo? Nevieme ho už nájsť.“ Noe začal stavať Archu. On vedel, že čas bol rovno vtedy na blízku.

A teraz, keď bude Cirkev vzatá hore a ľudia povedia, „No, volal som na políciu. Všade možne som volal. Sedela pri stole a zrazu zmizla. Vôbec neviem, čo sa s ňou stalo.“ No, to nie je len to. Polícia povie, „Dnes ráno sme mali päťsto takých telefonátov.“ Čo sa stalo? To potom pre vás pohanov skončilo.

Neistý zvuk, 60-1218

Kniha rodu Ježiša Krista, syna Dávidovho, syna Abrahámovho. Abrahám splodil Izáka; Izák splodil Jakoba; Jakob splodil Júdu a jeho bratov; Júda splodil Fáresa a Záru, z Támari; Fáres splodil Ezroma; Ezrom splodil Arama; Aram splodil Amminadába; Amminadáb splodil Názona; Názon splodil Salmona; Salmon splodil Bóza, z Rachabi; Bóz splodil Obéda, z Ruti; Obéd splodil Jesseho; Jesse splodil Dávida, kráľa; kráľ Dávid splodil Šalamúna z tej, ktorá bola Uriášova; –Matúš 1:1-6

Ako som vždy hovoril: to nie je veľká cirkev, to je veľký Boh v cirkvi. To nie je veľká, svätá hora, to je Duch Svätý, ktorý bol na tej hore. To nie je svätý muž, to je Svätý Duch v tom mužovi.

Vidíte, to je to, ako to bolo s Betlehemom. Bol malý, čo do veľkosti, a bol viac v údolí a nebolo na ňom veľmi čo obdivovať; jeho populácia bola malá, a stále je i dnes. Ale išlo o to, že Boh si to vybral, aby to niečím bolo. To je to, čo sa mi páči: niečo, čo Boh vyberá. Nezáleží na tom, aké sa to zdá ľuďom, pokiaľ si to len Boh vybral.

Smilnica Rachab, s ktorou sme oboznámení, bola mladým dievčaťom, ktoré bolo poslané na ulicu pohanským otcem a matkou, ktorí ju poslali na ulicu, pretože bola krásna a mala priniesť zárobok z prostitúcie. A pritom tam hlboko v tomto nemorálnom dievčati, ktoré bolo poslané na ulicu, ona počula, že existuje Boh, ktorý odpovedá na modlitbu. A ona využila prvú príležitosť, ktorú mala, aby toho Boha prijala, alebo niečo pre Neho urobila. A Boh jej ušetril život a zachránil jej otca i matku a jej rodinu. V histórii nachádzame, že sa zaľúbila do generála v izraelskej armáde a vydala sa za neho. A ich vzťah bol nádherný. Nakoniec sa usadili a žili v Betleheme.

A skrze tohto generála ona priviedla na svet syna, neviem si teraz spomenúť, ako sa ten generál volal. Snažím sa spomenúť si. Myslel som si, že tu mám jeho meno zapísané, ale nemám. Mám tu meno jeho syna, ale to bol syn Rachabi, od tohto generála. Volal sa Salmon. Nie Šalamún, ktorý postavil chrám, syn Dávidov, ale iný Salmon. A tento Salmon priviedol syna, ktorý sa volal Boáz. A Boáz, ó, všetci poznáme ten nádherný príbeh Boáza a Rut.

Tak vidíte, táto smilnica bola pohanka a ona bola pradávnu starou matkou nášho Pána Ježiša. A takisto, keď Boáz, jej vnuk, išiel a oženil sa s Moábitkou Rut, tak si takisto vzal pohanku, čo robí Ježiša zčasti pohanom, zemsky hovoriac. Potom, keď sa im narodil syn, volal sa Obéd. A Obéd mal syna a ten sa volal Jesse. A Jesse mal syna, ktorý sa volal Dávid. Všetko toto sa stalo v Betleheme. Čo je to? Línia Pána Ježiša, jeho pozadie bolo tými veľkými takzvanými duchovnými mužmi prehliadané.

Boží zabalený dar, 60-1225

Paralelné miesta Písma: Matúš 1:1-17, Lukáš 3:23-38

Za dní Heródesa kráľa nad Judskom, bol nejaký kňaz, menom Zachariáš, z triedy Abiášovej, a jeho manželka bola z dcér Áronových, ktorej bolo meno Alžbeta. Obidvaja boli spravodliví pred Bohom chodiac vo všetkých prikázaniach a ustanoveniach Pánových bezúhonní. A nemali dieťaťa, pretože Alžbeta bola neplodná, a boli už obidvaja pokročilí vo svojich dňoch. A stalo sa, keď konal kňazskú službu v poriadku svojej triedy pred Bohom, že podľa obyčaje kňazského úradu dostal losom, aby kadil, vojdúc do chrámu Pánovho. A všetko množstvo ľudu modlilo sa vonku v hodinu kadenia. A ukázal sa mu anjel Pánov stojac po pravej strane oltára na kadenie. A keď ho uvidel Zachariáš, zľakol sa, a bázeň pripadla na neho. Ale anjel mu povedal: Neboj sa, Zachariášu, lebo tvoja prosba je vyslyšaná, a tvoja manželka, Alžbeta, ti porodí syna, a nazovieš jeho meno Ján. —Lukáš 1:5-13

Pozrime sa na Jána Krstiteľa, akým veľkým človekom bol. Ježiš bol v tomto čase (v našom posolstve) práve na ceste za Jánom Krstiteľom. Potiahol všetky regióny okolo Júdey a Jordánu, aby ho počúvali. Akým bol veľkým človekom. Tiež bol predurčeným. Predtým, ako sa narodil, jeho otec bol v chráme. Jeho povinnosťou bolo obetovať kadivo, zatiaľ čo sa ľudia modlili, páčil kadivo. Všimnite si, bol takým oddaným mužom (to sa mi páči, vám tiež?), muž, ktorý uctieval Boha. No, jeho dom niesol pohanu. Jeho žena bola stará. Vždy chcela mať deti, ako všetky židovské ženy, učili ich, že to bola veľká česť, a byť neplodnou bola zase hanba. Ako Dávidova prvá žena, keď sa z neho smiala, ako tancoval pred archou, Boh na ňu položil kľatbu, že nebude mať deti.

A teraz Zachariáš, spravodlivý muž, oddaný muž, on a jeho žena sa modlili a verili, že jedného dňa im Boh dá deti: držali sa Boha. A potom, v tomto zvláštnom čase, zatiaľ čo tam mával s tým kadivom, zjavil sa pred ním Anjel Gabriel a povedal mu, že po dňoch jeho služby v chráme má ísť domov a byť so svojou ženou a ona počne a porodí syna a nazvú jeho meno Ján. Zachariáš, hoci bol dobrým človekom, svätým mužom, spravodlivým mužom, ktorý sa za tieto veci modlil. Všimnite si to. On nedokázal uveriť v to, za čo sa modlil, keď prišla na jeho modlitbu odpoveď. Či to nie je dnes tak s väčšinou z nás? Modlíme sa, a keď Boh na naše modlitby odpovedá, vystraší nás to na smrť. Všimnite si. On sa celý tento čas modlil a Boh dával na jeho modlitbu odpoveď. A hovorím to tu: Boh odpovie na každú úprimnú modlitbu (verím tomu) svojím vlastným spôsobom.

Alžbeta bola mimo času veku rodenia. Zachariáš povedal, „Ó, toto by tak nemohlo byť. Ó! Ona je stará, ja som starý, ako by toto mohlo byť?“ A pretože neveril tomu Anjelovi, ten Anjel povedal, „Budeš nemý do dňa, keď sa to dieťa narodí.“ A bol ranený nemotou. A viete, ako tam ľudia na neho čakali. A keď vyšiel, on im dával znamenia posunkami. Vedeli, že videl Anjela. A tak vyšiel hore a jeho žena počala a tento malý Ján bol na svojej ceste na svet.

Veríš tomu? 50-0115

Ale anjel jej povedal: Neboj sa Mária, lebo si našla milosť u Boha a hľa, počneš v živote a porodíš syna a nazovieš jeho meno Ježiš. Ten bude veľký a bude sa volať Synom Najvyššieho. A Pán Bôh mu dá trón Dávida, jeho otca, a bude kralovať nad domom Jakobovým až na veky, a jeho kráľovstvu nebude konca. A Mária povedala anjelovi: Jako sa to stane, keď neznám muža? A anjel odpovedal a riekol jej: Svätý Duch príjde na teba, a moc Najvyššieho ti zatôni, a preto aj to splodené sväté bude sa volať Syn Boží. A hľa, Alžbeta, tvoja pokrevná, aj ona počala syna vo svojej starobe, a toto jej je už šiesty mesiac, tej, ktorú volajú neplodnou, lebo u Boha nebude nemožným niktore slovo. Vtedy povedala Mária: Hľa, som dievka Pánova; nech sa mi tedy stane podľa tvojho slova. A anjel odišiel od nej. —Lukáš 1:30-38

Mária povedala, „Hľa, som dievka Pánova; nech sa mi tedy stane podľa Tvojho Slova.“ Môžem vidieť, ako sa jej malé hnedé oči rozžiarili ako nebeské hviezdy. Ukáže sa tam a hovorí, „Viete, že budem mať Dieťa?“

„Ó, Mária.“

„Áno, budeme mať Dieťa.“

„Ste s Jozefom zobratí?“

„Nie. To bude Syn Boží.“ Amen. Nič také sa nikdy predtým nestalo. Ale ona sa každopádne nestarala o to, či sa to nikdy predtým nestalo. Mala Božie Slovo, Božie zaslúbenie. To jej stačilo. Nestarala sa o tú zahanbujúcu časť toho. Mala na to Božie Slovo.

Pozrite sa do chrámu v ten deň, keď Ho zasväcovala. Tu On prichádza, všetky matky prichádzajú a malé vyšívané oblečenie a také veci sú na tých malých bábätkách a všetky z nich tam hovorili, „Ó, pozrite sa, tam je tá Mária. Vidíte, to Dieťa sa narodilo mimo manželstva. Držte sa od Neho; držte sa ďalej,“ a držali sa od Neho bokom. Bol zavinutý v plienkach, nie vo výšivkách, v plienkach.

A keď tam ležal, ak to rozumiem správne, že ku jarmu na vola, ktoré odkladajú v stajni, mali niečo, čo toho vola chránilo, aby si neodieral rameno. Tvrdia, že to je to, v čom bol zavinutý Ježiš, žiadne oblečenie, ktoré by si obliekol, nemal miesta, kde by sklonil Svoju hlavu, prišiel na zem cez vypožičané lono nad hromadou hnoja, vyšiel von a musel si požičať hrob, aby v ňom bol pochovaný. A potom si myslíme, že sme niekým.

Boh nebies, ktorý by mohol stvoriť chlieb a ryby a premeniť vodu na víno, ktorý učinil nebesia i zem a zaujal pozíciu pokorného, najchudobnejšieho zo všetkých. Umýval nohy učeníkov, umýval ten prach, ktorý stvoril. Z toho prachu, ktorý stvoril, bol Sám učinенý, postavil Svoj stánok tu dolu a žil medzi nami v tele z mäsa, zmenil svoju úlohu, zostúpil od Boha z neba a stal sa človekom, aby zasiahol srdce. To je super znamenie.

To je skutočné znamenie. Hovoríte o znameniach; keď bol Jehova učinенý telom a prebýval medzi nami, to je znamenie, ktoré by malo zasiahnuť srdce každého človeka, aby vedel, že Boh je tak pokorný.

Nemenné Slovo Božie, 60-0724

Paralelné miesto Písma: Lukáš 1:26-38

A v tých dňoch vstala Mária a ponáhl'ajúc sa išla na vrchy, do mesta Júdovho. A vošla do domu Zachariášovho a pozdravila Alžbetu. A stalo sa, keď počula Alžbeta pozdrav Máriin, že poskočilo nemluvňa v jej živote, a Alžbeta bola razom naplnená Svätým Duchom a zvolala veľkým hlasom a riekla: Požehnaná ty medzi ženami a požehnaný plod tvojho života! Odkiaľ mi to, aby prišla ku mne matka môjho Pána?! Lebo hľa, jako zaznel hlas tvojho pozdravu v moje uši, s plesotom poskočilo nemluvňa v mojom živote, a blahoslavená tá, ktorá uverila, lebo sa naplní to, čo jej bolo hovorené od Pána. —Lukáš 1:39-45

Tak, ona sa začína rozprávať s Alžbetou a Alžbeta sa začína rozprávať s ňou. Poďme si vypočuť ich rozhovor. Môžem počuť, ako Mária hovorí Alžbete, „Ó, som tak šťastná, pretože mi bolo povedané, že budeš vo svojej starobe matkou.“ A, samozrejme, ona to mohla vidieť a vedieť to.

A môžem počuť, ako Alžbeta odpovedá, „Áno, som. Ó, som z toho tak šťastná. Ale, Mária, som len trochu vystrašená. Vieš, som už matkou šesť mesiacov. A až doteraz bábätko neprejavilo žiaden život.“ Bola z toho predsa trochu unavená, viete. Bol tam malý Ján. A to bolo celkom neprirodzené. Rozumiete, nie je to normálne. A tak, o dva alebo tri mesiace prichádza život. A bol už taký dlhý čas (jej tehotenstva) a napriek tomu žiaden život. A Mária povedala, „Navštívil ma Anjel Gabriel a povedal mi, že ja tiež porodím Syna. A mala som nazvať Jeho Meno Ježiš.“ No, práve v tom čase, keď povedala Ježiš, malý Ján začal v lone svojej matky skákať a poskakovať.

Brat, po prvýkrát, kedy bolo vypovedané Meno Ježiša Krista, prinieslo to život do mŕtveho dieťaťa. Čo by to malo priniesť do Cirkvi Svätého Ducha, keď má Ježišovo Meno moc nad chorobou a hriechom. Haleluja! Áno, to Meno Ježiš Kristus, keď bolo prvýkrát vypovedané smrteľnými perami, prinieslo to život do dieťaťa, ktoré bolo mŕtve v lone svojej matky. Biblia povedala, že prijal Svätého Ducha a narodil sa z lona svojej matky plný Svätého Ducha. Haleluja! Ó.

Čo sa deje s Kresťanmi? Nemastní-neslaní, nerozhodní. Zaobstarajte si chrbtovú kosť a postavte sa za Boha a za to, čo je správne. A stojte dnes za tým, čo hovorí Biblia, a verte Tomu z celého svojho srdca.

Malý Ján začal v lone svojej matky skákať, lebo sa radoval, a Svätý Duch zostúpil na Alžbetu. Povedala, „Odkiaľ prichádza matka môjho Pána? Lebo akonáhle prišiel tvoj pozdrav do mojich uší, moje dieťa s radosťou poskočilo v lone.“ Ó!

Pomyslite, čo to učinilo. Keď bolo vypovedané Ježišovo Meno, prinieslo život do toho mŕtveho dieťaťa. Čo by to malo priniesť vašim končatinám, pane? Čo by to malo priniesť vašej chorobe, vám ľuďom, ktorí tu sedíte, a vám tam.

Ber so sebou Meno Ježiš, kamkoľvek ideš; vzdychni Ho kdekoľvek v modlitbe. Buďte verní; buďte svätí. Žite pre Boha a Boh potvrdí Svoje Slovo. Tak veru. On prisahal, že by to urobil. Tak vidíte.

Veríš tomu? 50-0716

A Mária riekla: Moja duša zvelebujе Pána, a môj duch plesá nad Bohom, mojím Spasiteľom, pretože pohliadol na poníženie svojej dievky. Lebo hľa, odteraz ma budú blahoslaviť všetky pokolenia, pretože mi učinil veľké veci ten Mocný, a sväté je jeho meno, a jeho milosrdenstvo do pokolení a pokolení tým, ktorí sa ho boja. Dokázal silu svojím ramenom, rozptýlil pyšných mysl'ou ich srdca, svrhnuť mocnárov s trónov a povýšil ponížených, lačných naplnil dobrými vecami a bohatých poslal preč prázdnych. Zaujal sa Izraela, svojho hovorníka, aby sa rozpamätal na svoje milosrdenstvo, tak ako slúžil našim otcom, na milosrdenstvo, sľúbené Abrahámovi a jeho semenu na večnosť. A Mária zostala s ňou asi tri mesiace a potom sa navrátila do svojho domu. –Lukáš 1:46-56

Človek sa vždy snaží nájsť spôsob, ako sa zachrániť. Rovno tu to je: je to jeho povaha. V záhrade Eden, hneď, ako človek zistil, že bol stratený, urobil si náboženstvo, zásteru z figového listu a dal si ju na seba. Vidíte, prečo si myslím, že Eva bola tak nádherná? Rozumiete? Vidíte, prečo si nemyslím tieto veci, tieto vypätia, ešte aj dnes je to snaha človeka. Dokonca po štyroch tisícoch, áno, takmer šesťtisíc rokov sa človek stále snaží prikryť svoje hriechy skrze svoje vlastné zásluhy.

On prestane jesť mäso. A bude zachovávať všetky druhy dní a on sa pôjde potrať. Bude sa snažiť urobiť všetko, čo môže, aby sa sám zachránil, keď je to tak jednoduché, že i hlúpy to musí nájsť. To je pravda. Biblia tak povedala. Jednoducho, „Milosťou ste spasení skrze vieru.“ Bude sa to snažiť robiť záhadným a mať všetky možné druhy videní nejakých svetiel, počutia zvukov a všetkého možného a rôzne druhy záhadných vecí, aby doviedol ľudí do toho, aby boli spasení.

Možno, že niekto to videl, ale to neznamená, že to musia vidieť všetci. Vy tomu skrátka veríte, to je to, čo to je. A Boh má Svoj plán a On vás usadí a umiestni vás v Kristovi presne tam, kde si myslí, že pre Neho budete najlepšie pracovať, ak len zostanete vo svojom povolaní.

Nepokúšajte sa mať povolanie niekoho iného. Stojte vo svojom vlastnom povolaní. Ak si ženou v domácnosti, zostaň ženou v domácnosti. Ku čomukoľvek vás Boh povolal, aby ste to robili, len tam zostaňte. On vie, kde má na vás položiť Svoju ruku, a kde vás použiť.

On mal raz drobnú ženu, ktorá sa volala Anna, malú ženu v domácnosti. Vedel, kde ju má umiestniť, čo sa s ňou chystal vykonať. On mal raz jednu, ktorá sa volala Mária. Ó, On s vami skrátka urobí čokoľvek, čo chce urobiť, ak Ho to len necháte urobiť. Buďte len pokorní, odovzdajte sa Mu a kráčajte ďalej.

A Alžbete sa naplnil čas, aby porodila, i porodila syna. A počuli okolní susedia i jej príbuzní, že jej učinil Pán svoje veľké milosrdenstvo, a radovali sa s ňou. Potom stalo sa ôsmeho dňa, že prišli obrezať dieťaťko a volali ho po mene jeho otca Zachariášom. Ale jeho matka odpovedala a riekla: Nie, ale sa bude volať Ján. A povedali jej: Ved' nie je nikoho z tvojho príbuzenstva, kto by sa volal tým menom! A dávali náveštie jeho otcovi, jako by asi chcel, aby sa volal. A on si vypýtal tabuľku a napísal: Ján je jeho meno. A všetci sa divili. A naskutku sa otvorili jeho ústa i jeho jazyk, a hovoril dobrorečiac Bohu. Vtedy prišla bázeň na všetkých, ktorí bývali okolo nich, a po celom tom vrchovatom kraji judskom hovorilo sa o všetkých týchto veciach. A všetci, ktorí to počuli, složili to vo svojom srdci a hovorili: Čo to len bude z toho dieťaťa! A ruka Pánova bola s ním. A Zachariáš, jeho otec, bol razom naplnený Svätým Duchom a prorokoval: Požehnaný Pán Bôh Izraelov, že navštívil a učinil vykúpenie svojmu ľudu a vyzdvihol nám roh spasenia v dome Dávida, svojho služobníka, - jako hovoril skrze ústa svojich svätých od veku prorokov - spasenie z moci našich nepriateľov a z ruky všetkých tých, ktorí nás nenávidia, aby učinil milosrdenstvo našim otcom a rozpamätal sa na svoju svätú smluvu, na prísahu, ktorú prisahal Abrahámovi, nášmu otcovi, že nám dá, aby sme vytrhnutí súc z ruky svojich nepriateľov slúžili jemu bez strachu v svätosti a v spravdливosti pred ním po všetky dni svojho života. A ty, dieťaťko, budeš sa volať prorokom Najvyššieho, lebo pojdeš pred tvárou Pánovou pripraviť jeho cesty. — Lukáš 1:57-76

Učí Písmo, že dary a povolania sú bez pokánia? Tak veru. Nemôžete sa urobiť niečím, čím nie ste. Chcel som byť šesť stôp vysoký a vážiť stodeväťdesiat libier. Nebolo mi to k ničomu. On povedal, „Kto starajúc sa môže pridať k veľkosti svojej postavy jeden lakeť?“ Ste tým, čím ste, skrze milosť Božiu. Nemôžete nič pridať; nemôžete nič odobrať. Ak Boh chcel, aby ste boli kazateľom, On vás ustanovil za kazateľa predtým, ako vôbec začal svet. Veríte tomu? To je to, čo učí Biblia. Ježiš Kristus, On bol Synom Božím, celú cestu od záhrady Eden, Semeno ženy. Je to pravda?

Mojžiš, keď sa narodil, on sa nikdy sám neučinil Mojžišom. Keď sa narodil, on bol tým správnym dieťaťom. Vzbudil ho Boh.

A Ján Krstiteľ (sedemstodvanásť rokov predtým, ako sa narodil, ho videl prorok Izaiáš a povedal, „On je hlasom volajúceho na púšti“), on nemal nič do činenia s tým, že bol predchodcom Krista. Boh ho vybral pred založením sveta, aby bol Kristovým predchodcom.

Myslím, že to bol Jeremiáš, Boh povedal Jeremiášovi, povedal, „Predtým, než si bol vôbec utvorený v lone svojej matky, poznal Som ňa, posvätil Som ňa a ustanovil Som ňa za proroka národom. Je to pravda? Predtým, než bol vôbec utvorený v lone svojej matky. Vidíte, kto starajúc sa môže pridať k veľkosti svojej postavy lakeť?“

Páni, buďte naplnení radosťou, 54-0721

Paralelné miesto Písma: Lukáš 1:57-80

A narodenie Ježiša Krista bolo takto. Keď bola jeho matka, Mária, zasnúbená Jozefovi, prv ako sa zišli, bola nájdená tehotná zo Svätého Ducha. —Matúš 1:18

No, kto je „Otec, Syn a Svätý Duch“? „A tak id'te, čiňte učeníkmi všetky národy krstiac ich vo Meno Otca, Syna i Svätého Ducha.“ „Otec“ nie je meno, „Syn“ nie je meno, „Svätý Duch“ nie je meno. O akom Mene ste to hovorili? No, to je ako Ján a Mária; vráťme, aby sme zistili, čo to bolo. „A narodenie Ježiša Krista bolo takto. Keď bola jeho matka, Mária, zasnúbená Jozefovi, prv, ako sa zišli, bola nájdená tehotná z (čoho?) Svätého Ducha.“ Myslel som, že ste hovorili, že Boh bol Jeho Otcom. Ako môže byť Boh Jeho Otcom a Duch Svätý Jeho Otcom?

No, vidíte, vy, trojičari, a vykrikujete na jednotárov? Hrniec nemôže nazývať kanvicu masťou [Aká matka, taká Katka]. Pozrite sa sem. Nie. Rozumiete, čo mám na mysli?

On povedal toto, „A narodenie Ježiša Krista bolo takto. Keď bola jeho matka, Mária, zasnúbená Jozefovi, prv, ako sa zišli, bola nájdená tehotná zo Svätého Ducha.“ Potom s tým nemal Boh Otec nič spoločné? Ak Boh Otec a Boh Duch Svätý nie sú tou istou Osobou, potom mal Ježiš dvoch otcov a náš Spasiteľ bol nemanželské dieťa s dvoma rôznymi duchmi, či od dvoch rôznych duchov. „Narodenie Ježiša Krista bolo, On bol počatý od Svätého Ducha.“ Veríte tomu? Potom Boh Otec a Duch Svätý sú tým istým Duchom, inak mal dvoch otcov.

„To všetko sa stalo nato, aby sa naplnilo to, čo bolo povedané skrze proroka Pánovho, ktorý povedal, 'Hľa, panna počne a porodí Dieťa, Syna, a nazvú Jeho Meno (toto je On) Ježiš, ktorý je Imanuel, čo je preložené (ako?) [„Boh s nami.“]“ Potom aké je Meno „Otca, Syna a Svätého Ducha“? [„Pán Ježiš Kristus“] Iste. „Jeho Meno sa nazýva [„Ježiš“], lebo On zachráni Svoj ľud od ich hriechov.“

No, čo je „Otec, Syn a Svätý Duch“? Pán Ježiš Kristus. Aké je to Meno? „Otec“ nie je meno, „Syn“ nie je meno, „Svätý Duch“ nie je meno. Ale Ježiš Kristus je „Pán Ježiš Kristus,“ čo je Otec, Syn, Svätý Duch, tri úrady Boha, ktorý sa zmanifestoval (zjavil) v tele v jednej Osobe. Haleluja. Brat, to je Pravda. A tak mi pomáhaj, Bože, v súdny deň budem na tom stáť.

Húsenice, kobylky, chrobáci, chrústi, 59-0823

Ale Jozef, jej muž, súc spravodlivý a nechcúc jej urobiť potupu chcel ju tajne prepustiť. A keď o tom premýšľal, hľa, ukázal sa mu anjel Pánov vo sne a povedal: Jozefe, synu Dávidov, neboj sa prijať Máriu, svoju manželku, lebo to, čo je v nej splodené, je zo Svätého Ducha; a porodí syna a nazveš jeho meno JEŽIŠ, lebo on zachráni svoj ľud od ich hriechov. —Matúš 1:19-21

Keď premýšľal o týchto veciach, chcel ju potom tajne prepustiť. Povedal, „Nespôsobím kvôli tomu žiaden veľký nepokoj.“ Pamätajte teraz, on zatiaľ vôbec nezložil prísahu, ale bol zasnúbený. Ale on ju chcel tajne prepustiť. A keď premýšľal o tom, že ju tajne prepustí, rozumiete, to bolo to najlepšie podľa jeho poznania. Vidíte, on bol spravodlivý a dobrý človek. Brat, sestra, dovoľte mi povedať toto. Ak si spravodlivý, ak si vo svojom srdci úprimný, potom ti je Boh zaviazaný tú vec zjaviť.

Jozef, jej manžel, súc spravodlivým človekom premýšľal o veciach. Bolo to tak nezvyčajné, ako som hovoril, mohol tomu ťažko porozumieť. „Ako by sa mohli tie veci stať?“ Ale niet pochýb o tom, že on si sadol, modlil sa nad tým, skúmal to v Písmach. „Ako by sa mohli tieto veci stať?“ Keď to skúmal, ukázal sa mu vo sne Anjel Pánov. On nebol prorokom. A v tej dobe tam na zemi nebol prorok, nikto, kto by ku nemu mohol prísť s TAK HOVORÍ PÁN, a tak Pán použil druhoradý spôsob. To je dôvod, prečo Boh vzal blaho Svojho vlastného Syna, a zjavil to tomu mužovi cez sen a poslal Ho do Egypta, priviedol Ho späť a ukryl Ho pred mudrcmi, vlastne mudrci odišli inou cestou. Tam v zemi nebol žiaden prorok, a tak on vzal druhoradý spôsob, sen. Ale boli tam ľudia, ktorí sa nenarodili ako vidiaci, ale boli to dobrí ľudia, a keď sa tak stalo, Boh ich navštívil v ich podvedomí a zjavil sa im.

Ak sa len vydáte Bohu, Boh má mnoho spôsobov, ktorými sa vám môže zjaviť. Rozumiete? Možno nie, nemusíte byť prorokom; nemusíte byť učiteľom; nemusíte byť učiteľom nedeľnej školy; nemusíte byť kazateľom; ale sú tu spôsoby, ktorým sa vám Boh môže zjaviť. Rozumiete? Či už by to mohli byť sny, mohlo by to byť nejakým iným spôsobom, ak sa len odovzdáte, ako to urobil Jozef. Niet pochýb, že povedal, „Ó, veľký Boh Jehova, prichádzam skrze líniu Dávida. A som spravodlivý človek; dúfam, že som. Verím v to, čo si povedal, že je Pravdou. A tu moja drahá milovaná, s ktorou som zasnúbený. Musím ju prepustiť, inak som vinný z cudzoložstva. A ona bude matkou a ja som ju nepoznal ako ženu. Čo znamenajú tieto veci, Pane?“

Vidíte, on nebol prorokom, a tak On k nemu nemohol prehovoriť tým spôsobom. A tak ho nechal zaspáť a poslal k nemu vo sne Anjela Pánovho. Amen. Vo sne k nemu prišiel Anjel Pánov, dotkol sa ho a povedal, „Jozefe, synu Dávidov, neboj sa prijať Máriu, svoju manželku, lebo To, čo je v nej splodené, je zo Svätého Ducha.“ Tak vidíte. „To, čo je v nej, nie je od nejakého muža; splodil To Duch Svätý. Žena povedala pravdu. Tento nezvyčajný príbeh, táto nezvyčajná vec, ktorá sa stala, Jozef, ktorá ťa tak veľmi znepokojila, je zo Svätého Ducha.“ Ó, ten istý Boh dnes večer stále žije. Stále máte podvedomie. A vy, Kresťania, ak sa vám zdá vec nezvyčajná, aby ste ju videli, ak to je stále celkom presne so Slovom, potom môže Boh zjaviť nezvyčajné veci mnohými spôsobmi.

Videli sme Jeho hviezdu a prišli sme sa Mu pokloniť, 63-1216

A to všetko sa stalo nato, aby sa naplnilo to, čo bolo povedané od Pána skrze proroka, ktorý povedal: Hľa, panna počne a porodí syna, a nazovú jeho meno Immanuel, čo je preložené: S nami Bôh. A Jozef prebudiac sa zo spánku učinil, ako mu nariadil anjel Pánov, a prijal svoju manželku. Ale jej nepoznal, dokiaľ neporodila svojho prvorodeného syna a nazval jeho meno Ježiš. — Matúš 1:22-25

Osoba Ježiša Krista bola taká unikátna, že nikto nemohol prehliadnuť, že to bol Syn Boží, pretože On bol dokonalou identifikáciou Písma, ktoré bolo o Ňom napísané! Takto je poznaný každý kresťan, keď sa jeho život identifikuje so všetkým, čo má kresťan robiť.

Ako sa On tam mohol postaviť a povedať, „Dnes sa vyplnilo toto Písmo rovno pred vašimi očami!“ Aké nápadné! Ako jasne, a predsa títo ľudia nerozumeli. Prečo? Pretože oni prijali výklad nejakej skupiny kňazov, ktorých počúvali.

A história sa stále opakuje. A Písmo má viacnásobný význam a viacnásobné zjavenie!

Napríklad, ako to stojí v Biblii, že, „Z Egypta som povolal svojho syna.“ Vzťahuje sa to na Ježiša. Pozrite sa na odvolávku pri tom a zistíte, že to sa tiež vzťahuje na Jakoba – to isté Písmo. Ježiš bol Jeho väčší Syn. Jakob bol Jeho syn, ktorého On povolal z Egypta, na čo poukazujú Scofieldove odvolávky i všetky iné odvolávky, pretože to je Písmo, ktoré na to poukazuje. Tak to malo dvojaké uplatnenie. Vzťahovalo sa to na vyvolanie Jakoba a na vyvolanie Ježiša.

A tak je to dnes! Preto, že sme v takom zmätku, v akom sme, a ľudia nie sú schopní vidieť Pravdu Božiu, pretože je príliš veľa ľudských výkladov Božieho Slova. Boh nepotrebuje nikoho, aby vykladal Jeho Slovo. On si ho Sám vykladá.

Boh povedal na začiatku, „Buď svetlo,“ a bolo svetlo. To nepotrebuje žiaden výklad.

On povedal, „Panna počne,“ a ona počala. To nepotrebuje žiaden výklad. Boží výklad Jeho Slova je vtedy, keď ho On potvrdzuje a dokazuje, že je to tak! To je Jeho výklad, že sa to plní. To je Boží výklad, keď On robí, že Jeho Slovo sa plní. On ti ho vykladá. Ako keď nikdy nebolo svetlo a On povedal, „Buď svetlo,“ a bolo; to nepotrebovalo nikoho, aby to vyložil. Ale my do toho miešame ľudské systémy. A keď to robíte, vychýľujete to zo správneho smeru. Stále to tak bolo.

Ale stále si myslím, aké zarážajúce to muselo byť. Predstavte si to! Mesiáš! Prečo Ho oni nemohli vidieť? Pretože ich vlastní vodcovia, ktorí Ho mali poznať, ktorí mali byť zbehlí v Písmach, ktorí mali rozumieť Písma, oni znevažovali tohoto Muža a povedali, „On je nemanželské dieťa – v prvom rade.“ My by sme tomu neverili. Po rokoch, my tomu neveríme; dali by sme za to život, že On bol panensky narodený Syn!

A jedného dňa sa stane, že tie isté veci, ktoré dnes vidíme robíť Jehovu, ľudia v tých vekoch, ktoré prídu, ak nejaké budú, dajú život za túto vec, o ktorej my dnes hovoríme! Budete to musieť urobiť, keď príde znamenie šelmy, a nebude vám dovolené takto kázať Evanjelium.

Dnes sa vyplnilo toto Písmo, 65-0219

A stalo sa v tých dňoch, že vyšiel rozkaz od cisára Augusta, aby bol popísaný celý svet. (Tento prvý popis sa udial vtedy, keď bol Cyrenius vládarom nad Sýriou). A išli všetci, aby sa zapísali, každý do svojho vlastného mesta. A tak odišiel aj Jozef od Galilee z mesta Nazareta hore do Judska, do mesta Dávidovho, ktoré sa volá Betlehem, pretože bol z domu a z čeľade Dávidovej, aby sa zapísal s Máriou, sebe zasnúbenou manželkou tehotnou. A stalo sa, keď tam boli, že sa naplnili dni, aby porodila. A porodila svojho prvorodeného syna a zavinula ho do plienok a uložila ho v jasiach, pretože nemali miesta v uchýľišti. —Lukáš 2:1-7

Jeden z najväčších darov, ktorý kedy Boh dal svetu, bol Ježiš Kristus, vieme to. A teraz, dnes ráno chcem hovoriť na tému Jeho Božstva, kým On je. Tak mnohí Ho považujú za malé dieťa, ktoré tam niekde leží v kolíske, a tak ďalej. Ale to bol len jeden z tých obrazov, jedno z tých zobrazení tej drámy, na priblíženie toho, kým On skutočne je, Jeho Božstvo.

A On hovoril v Písme o Svojom príchode, On o ňom hovoril odo dní Jána. Dokonca už od Genezis bolo prorokované, že semeno ženy rozdrťí hadovi hlavu dávajúc zaslúbenie o tomto dieťati, Ježišovi Kristovi. A On tam bol, všetci proroci, takmer každý prorok, o ktorom kedy bolo v Biblii písané, hovoril o Jeho prvom a druhom príchode, kedy príde na svet.

Ježiš prichádza trikrát. On najprv prišiel, aby vykúpil Svoju cirkev. On prichádza druhýkrát, aby prijal Svoju cirkev. On prichádza tretíkrát so Svojou cirkvou. Všetko v Biblii ide v trojici, v trojkách, ale všetko v jednom Kristovi. Vykupiteľ, ten prvýkrát, aby vykúpil Svoju cirkev, druhýkrát, aby prijal Svoju cirkev, tretíkrát so Svojou cirkvou, ako Kráľ a Kráľovná. Nuž, ale pri Jeho prvom príchode, budeme o tom len trochu hovoriť, a potom o tom, že On je tu; a potom o Jeho druhom príchode; a potom o tom treťom; ak Pán dovolí.

No, v tých dňoch tam bolo veľké prenasledovanie cirkvi. Cisár Augustus vytvoril veľký plán, podľa ktorého by vybral dane od všetkých ľudí. A to všetko bolo vykonané len kvôli jednému zámeru, aby sa vyplnilo to veľké Božie proctvo.

Jediná vec, ktorú musíte urobiť, keď vidíte niečo v Biblii, čo znie trochu tajomne, a je vám to trochu podozrivé, len dajte Bohu trochu času. Boh sa neponáhľa. My sme tí, ktorí sa ponáhľame. Len dajte Bohu trochu času a uvidíte, že tie staré prorocké kolesá, ozubené kolesá, bežia s tým obrazom presne v súlade. To sa prejaví práve tak, ako vyvolanie fotografie.

Božstvo Ježiša Krista, 49-1225

A pastieri boli v tom istom kraji nocujúc na poli a zamieňajúc sa po strážach strážili vnoci nad svojím stádom. A hľa, razom sa postavil anjel Pánov vedľa nich, a sláva Pánova ich osvietila, a báli sa veľkou bážňou. Ale anjel im povedal: Nebojte sa, lebo hľa, zvestujem vám veľikú radosť, ktorá bude všetkému ľudu, lebo narodil sa vám dnes Spasiteľ, ktorý je Kristus, Pán, v meste Dávidovom. – Lukáš 8:2-11

Nó, pamätajte, Mesiáš bol už v meste, narodený v meste, v maštali, rovno pri veľkých katedrálach, kde najvyšší kňaz... a veľkí kňazi a teológovia a tí múdri a školení, všetci tam čakali na Mesiáša. A On bol rovno tam v ich strede. Ale prečo potom oni išli na vrchy Judey k neučeným, neškoleným, nekultúrnym, najbiednejším zo všetkých? Vyzerali ako tie najnevhodnejšie osoby pre takú úlohu, zjaviť poslanstvo a vyslať ich, aby priniesli to poslanstvo.

Viete, aký je môj názor? Možno to neznamená veľmi veľa, ale chcem podať svoj názor: Verím, že je to kvôli múdrosti Božej, že vedel, že oni by neprijali také poslanstvo takým spôsobom, ako prišlo. Nebolo to podľa chuti ich vzdelania. Bolo to iné. Nebolo to to, čomu sa vyučovali, aby verili, aký On bude. Bolo to v rozpore s ich teologickým chápaním. Celé ich vzdelávanie, celé ich vyučovanie bolo obídene, stalo sa ničím. Verím, že to bola múdrosť Božia, ktorá vedela, že oni by neprijali také poslanstvo.

Tak Mesiáš bol tu, a musel byť niekto, kto To rozpozna. A On poznal tých, ktorí neboli zmiešaní v takej veci ako tá. Bol schopnejší dať svoje poslanstvo neučenej skupine, ako by mohol dať zmiešanej skupine, ktorá bola tak usadená na svojich spôsoboch, že nič ich nemohlo obrátiť, dokonca ani Slovo Božie.

A teraz, kresťanskí priatelia, dovoľte mi položiť túto otázku so všetkou úprimnosťou a láskou. Som len zvedavý, či by On dnes večer urobil ten istý čin, a poslal k nám v tejto generácii zasľúbené Slovo, ktoré je zasľúbené pre túto generáciu, som zvedavý, či naši teológovia a učители a múdri, či by nezavrhlí to poslanstvo práve tak isto, ako to urobili oni vtedy? Človek sa nemení, ani Božie Slovo sa nemení. On je nemenný Boh, On sa nemení.

Všimnite si, anjeli prichádzajú a... Anjeli prichádzajú a dávajú svoje poslanstvo ľuďom takého nízkeho postavenia, zatiaľ čo tam boli ľudia oveľa viac (pozemsky myslené) kvalifikovaní než títo biedni, negramotní pastieri. Pastier bol zo všetkých najnegramotnejší; on nepotreboval vedieť nič, iba o svojich ovciach. Nepotreboval vedieť matematiku. Nepotreboval vedieť, ako rozštiepiť atóm. Nepotreboval žiadne vzdelanie. Potreboval poznať iba svoje ovce, to je všetko, čo potreboval poznať. A Boh, veľká Múdrosť a Fontána a zriedlo všetkej múdrosti, si vybral takú osobu, ako to (vlastne osoby, ako tie), a obišiel všetkých dobre vyškolených učencov, ktorí sa učili, aby to vedeli. Hovorí to jednu vec, že boli školení na nesprávnom poli. Prehľadli všetkých dôležitých v tej krajine, boli tam dôležití ľudia, veľkí učители, Kajfáš – najvyšší kňaz, mnoho ďalších veľkých mužov, všetci Izraelovi mocne vyučení, všetky denominácie, a všetci chvastajúci sa teológovia, Boh každého z nich obišiel. No, to je múdrosť Božia.

Prečo to museli byť pastieri, 64-1221

A keď sa naplnilo osem dní, aby bolo obrezané dieťaťko, nazvali jeho meno Ježiš, ktorým bolo nazvané od anjela, prv ako sa bolo počalo v živote. A keď sa naplnili dni jej očistovania podľa zákona Mojžišovho, doniesli ho hore do Jeruzalema, aby ho predstavili Pánovi, jako je napísané v zákone Pánovom, že všetko mužského pohlavia, čo otvára život, bude sa volať svätým Pánovi, a aby dali obeť podľa toho, čo je povedané v zákone Pánovom: dvoje hrdličiek alebo dve holúbätá. A hľa, bol v Jeruzaleme človek, ktorému bolo meno Simeon. Bol to človek spravodlivý a pobožný, očakávajúci potešenie Izraelovo, a Svätý Duch bol na ňom. A bolo mu zjavené od Svätého Ducha, že neuzrie smrti prv, ako by uvidel Krista Pánovho.
—Lukáš 2:21-26

Najčistejšia krv, ktorá je dnes večer na zemi, očakávala na príchod Mesiáša. A oni dávali pozor, kedy sa to Dieťa narodí. Oni na Neho očakávali. A tak teda, všetci z nich očakávali. Ale Simeon mal zjavenie od Ducha Svätého, že neuzrie smrti, kým prv neuvidí Krista. On nezomrel, kým neuvidel Krista. A on povedal každému, že to je to, čo sa stane. Neobával sa, že sa to nestane, on vedel, že ak Duch Svätý tak povedal, to sa musí stať.

Keď vám Boh čokoľvek hovorí, je to istá pravda. Nemôžete sa od toho dostať preč, a to sa musí stať.

Niektó povedal, „Brat Branham, nebojíš sa, že urobíš chybu, keď niekto príde na pódium, že im povieš nesprávnu nemoc?“ Nie veru.

Jedného dňa, tu na juhu je uväznený muž, za to, že povedal inému mužovi, že žil neverne voči svojej manželke, a tak ďalej, a bol uväznený, pretože to bola nejaká historka. Iste, ak je to nejaká historka, môže sa stať čokoľvek. Vy to vyrábate sami zo seba. Ale keď stojíte pod Božským zaslúbením od Boha, v Bohu nie je žiaden strach. Je to tak. Musí sa to stať. To je dokonalé. Nikdy to nezlyhalo a nikdy to nezlyhá, pretože Boh nemôže klamať. Vy len veríte Bohu, keď On hovorí a vraví vám, potom konáte na základe toho, čo On hovorí, aby ste robili.

No, tento kňaz sa nehanbil ľuďom povedať, že verí, že sa Kristus narodí, a že Ho uvidí pred tým, ako zomrie.

Nuž, všimnite si. Keď vám Boh dáva zaslúbenie, On ho vyplní. Nemusíte sa obávať, že On nedodrží Svoje Slovo, pretože Boh dodrží Svoje Slovo. Je to pravda. Musíte Mu len dôverovať.

Očakávanie, 50-0405

Paralelné miesto Písma: Lukáš 2:21-35

A bola istá Anna, prorokyňa, dcéra Fanuelova, z pokolenia Aserovho, pokročilá vo mnohých dňoch, ktorá žila s mužom sedem rokov od svojho panenstva. A tá bola vdovou až do osemdesiatich štyroch rokov, ktorá neodchádzala z chrámu pôstami a prosbami slúžiac Bohu dňom i nocou. Tá prišla v tú istú hodinu a chválila Boha a vravela o ňom všetkým, ktorí očakávali vykúpenie v Jeruzaleme.

—Lukáš 2:36-38

No, prídte dnes večer. Prídte; len si sadnite, ak ste skeptickí. Sadnite si na svoju stoličku. Len to na chvíľu pozorujte. Či očakávate, že Ho uvidíte prísť dnes večer na scénu? Ja očakávam. Vidíte? Ja na to očakávam. On to učiní, ak to očakávate. A hneď, ako [Simeon] našiel to dieťa, on sa načiahol k rukám tej matky a vzal to dieťa a privinul si ho ku svojmu vlastnému srdcu a povedal, „Pane, teraz prepúšťaš Svojho služobníka v pokoji, podľa Tvojho Slova, pretože moje oči videli Tvoje spasenie.“ Ó! Vedený Duchom Svätým!

Nuž, držte tieto slová vo svojom srdci a dávajte dnes večer pozor, aby ste videli Božie spasenie. Držte to vo svojej mysli; nech vás Svätý Duch dnes večer vedie, aby ste videli Božie spasenie. On zaslúbil, že to učiní v tých posledných dňoch. Pozrite sa, či to On činí! Vidíte? Očakávajte dnes, majte veľké očakávania, ako mal on.

A bola tam ďalšia, ktorá v tom dni očakávala. (Dostanem sa ku nej, ako zakončujeme.) Jej meno bolo Anna. Ona bola prorokyňa. Bola v chráme, slepá. Ale ona mohla vidieť poza múry toho chrámu.

Ja dúfam, že každá jednotlivá organizácia dnes môže vidieť poza múry vašej organizácie. To je všetko v poriadku, vaša organizácia, ale hľadte poza jej múry. Vidíte? Ako slepá Anna, ktorá tam sedela, ona tiež očakávala na potešenie Izraelovo, ale ona bola slepá. Duch Svätý jej musel povedať, „Povstaň, Anna!“ Ona povstala. Tu prichádza, razí si cestu, vedená Svätým Duchom, pomedzi tých ľudí. Ako to dokázala? Ona na to očakávala a Duch Svätý ju viedol. Tú starú, slepú ženu, viedol ju, ako išla pomedzi tých ľudí. (Tu bol Simeon so slzami stekajúcimi po svojej snehobielej brade. „Pane, nech odíde Tvoj služobník v pokoji.“)

Som zvedavý, čo si ten chichúňajúci sa dav vtedy myslel. Vidíte? Čo znamená toto veľké vystráhanie? „Nuž,“ oni povedali, „tu je stará Anna; je slepá. A tu je Simeon; je starý a trochu pomätený.“ Ale oni tam stáli na správnom mieste. Bez ohľadu na to, v akom stave boli, oni stáli na správnom mieste. To je to, kde ja chcem stáť. Bože, dovoľ mi stáť na správnom mieste! A tu ona prichádza, razí si ťadiaľ cestu. No, ak Duch Svätý mohol previesť tú starú slepú ženu okolo všetkých tých ľudí, aby sa dostala k Nemu, o koľko viac vás On môže previesť dnes večer týmito ulicami? Privádzajúc vás do miesta, kde veríme, že On uzdraví chorých, zachráni stratených. A tu ona prichádza. A hneď, ako sa tam dostala (ona tiež našla to miesto), pozdvihla svoje ruky a chválila Boha a hovorila o ňom a hovorila o tom ostni, ktorý bude v Máriinom srdci, a tak ďalej, a prorokovala. Vidíte, ona bola prorokyňa a Duch Boží bol na nej. A Boh viedol tú starú slepú ženu pomedzi ten zástup, až kým sa dostala na to miesto, pretože ona očakávala, že On príde. Ja Ho očakávam. Ak Ho budete očakávať, Boh naplní naše očakávania.

A keď sa narodil Ježiš v Judskom Betleheme za dní kráľa Heródesa, tu hľa, mudrci od východu slnca prišli do Jeruzalema a hovorili: Kde je ten narodený kráľ židovský? Lebo sme videli jeho hviezdu na východe slnca a prišli sme sa mu pokloniť. —Matúš 2:1-3

Môžem ich vidieť, ako schádzajú z hôr a putujú ku západným svahom. Prechádzali svahmi dolu ku rieke Tigris, a tam potom pokračovali popri rieke Tigris, až kým prišli dolu do Babylonu, prekročili brod rieky Eufrates a obišli zeme Palestíny. Radovali sa, putovali v noci, pretože v noci bolo príjemne chladno na putovanie po púšti. Ďalšia vec, tá Hviezda žiarila v tme, a tak museli to Svetlo nasledovať. A Svetlo bolo ich vodcom. A ako tam vyšli hore, nakoniec prišli do Jeruzalema. Ale keď dorazili do Jeruzalema, odišlo to. Ono zrazu zmizlo, keď dorazili do Jeruzalema, pretože to bol teraz ich čas, aby vydali Svetlo.

A dolu tými krivými ulicami tej veľkej metropoly, dolu ulicami toho starodávneho hlavného mesta sveta (takmer), Jeruzalema, kedysi trónom veľkého Melchisedeka, mesto, o ktorom písali tí veľkí starodávni proroci a pisatelia. Ale pri ich lenivom, telesnom, polo-omámenom, bezbožnom spôsobe života to Svetlo Evanjelia zmizlo.

A tu v tom meste Židov boli pohanía a volali, „Kde je ten narodený kráľ Židov? Lebo sme videli Jeho hviezdu na východe a prišli sme sa mu pokloniť.“ Čo za výnimočná udalosť tohoto dňa. Ó, milostivý Otče, ako sa dívame a rozmýšľame: tí Židia boli takí zaspátí, až tí Mágovia, pohanía z východu, museli prísť z ďalekých zemí, cestovali, aby našli Kráľa Židov, a oni o tom nič nevedeli.

Dnes Boh vzal nevzdelaných ľudí, chlapcov a dievčatá, ktorí pravdepodobne nemali viac vzdelania ako základnú školu gramatiky, a ktorí sa pozdvihujú v moci Duchu Svätého, ktorý kričí do uší cirkvi, „On je tu vo Svojej veľkej moci, aby sa Sám odhalil a dal poznať,“ a cirkev o tom nič nevie.

Oni prišli, aby vzdali poctu. Prišli dať česť Kráľovi kráľov. A cirkev je vo svojom denominačnom spánku a nevie o tom nič. Sú pre nich cudzincami. Ako na nich viseli tie krásne zdobené ornamente zvierat a ich orientálne tapisérie a ozdobné strapce. A ako raz povedal Filián, „Oni neboli králi, ale oni boli dostatočne veľkí, aby boli ctenými hosťami Kráľa.“ A tu oni sú, sedia na chrboch týchto majestátnych zvierat, ako idú ulicami a hovoria, „Kde je ten narodený Kráľ Židov?“ Biblia hovorí, že Herodes a celý Jeruzalem sa pobúrili. Ich svedectvo niečo roznietilo.

Je to dnes príliš zlé, že cirkev sa nedokáže pozdvihnúť z hlúposti svojich teologických cvičení, aby videli moc živého, zmŕtvychvstalého Krista vo Svojej sláve, ako negramotné, nevzdelané, medzidenominačné hnutie zasahuje svet. Poď a vidz slávu živého Boha. Duch Svätý padá tak, ako tam na začiatku. Písma musia byť naplnené a tu je to v čase konca.

A svolal všetkých najvyšších kňazov a učiteľov ľudu a vypytoval sa ich, kde sa má Kristus narodiť. A oni mu riekli: V Judskom Betleheme, lebo tak je napísané skrze proroka: A ty, Betleheme, zem Júdova, nijako nie si najmenším medzi vojvodami Júdovými, lebo z teba mi vyjde vodca, ktorý bude pásť môj ľud, Izraela. —Matúš 2:4-6

Nó, vidíme tu, ako tento malý Betlehem, hoci bol taký nepovšimnutý, bolo to malé miesto, ktoré si ten vonkajší svet veľmi nevyšímal, bolo to najmenšie z miest, nikto na neho nebral ohľad. Ale pritom Boh mal vo Svojom zámere, aby sa v ňom všetky tieto veci stali. No, duchovná myseľ to zachytí, pretože prorok tu povedal, „Ty, Betleheme, zem Júdova, či nie si najmenšia medzi kniežatami? Ale z teba mi vyjde Vládca a bude panovať nad mojím ľuďom Izraelom.“ Prorok, myseľ proroka to našla.

Sledujte to duchovné. Tie veci sú dnes vedené Duchom Svätým. Nezáleží na tom, čo hovorí svet vo všetkých svojich pozlátkach. Sledujte Ducha Svätého v Slove: to je to, kam to prichádza.

Čo Jób, ktorý, keď zomrel, označil miesto, kde bude pochovaný? Potom prišiel Abrahám, Abrahám kúpil kus zeme, aby tam pochoval svoju manželku Sáru. A Abrahám, keď zomrel, chcel byť pochovaný so Sárrou. Abrahám splodil Izáka. Keď Izák zomrel, chcel byť pochovaný s Abrahámom. Izák splodil Jáka. Jákob zomrel rovno v Egypte, ale on nechal, aby jeho syn, prorok Jozef prisahal s rukou na jeho vyšinutom bedre, že nebude pochovaný dolu v Egypte. Prečo? Povedal, „Vezmi ma hore do zeme,“ a tam, aby bol pochovaný. A Jozef, keď zomrel dolu v Egypte, zmienil sa o vyjdení Izraela, ako vyjde podľa proroctva, ale povedal, „Vezmite moje kosti z tejto zeme.“ Prečo? Oni vedeli, že prvotina vzkriesenia prichádza z tamtej zeme, pretože Jób povedal, „Viem, že môj Vykupiteľ žije a v posledných dňoch sa postaví na zemi a hoci by kožné červy zničili toto telo, jednako vo svojom tele uvidím Boha.“

Oni vedeli, že tá prvotina vzkriesenia prichádza zo zaslúbenej zeme, nie z Egypta. Oni boli duchovní, boli prorokmi. A keď Ježiš zomrel vo Veľký piatok a povstal vo Veľkonočné ráno, nasledujúcu nedeľu ráno, Biblia hovorí, že mnohí svätí, ktorí spali v prachu zeme, povstali a vyšli z hrobov, vošli do mesta a vošli s Ním do slávy. Prečo? To boli tí proroci, ktorí presne vedeli, kde majú byť pochovaní, na ktorom mieste a v akom čase. Bolo to pred očami múdrych skryté. Ale oni to vedeli, oni sa dívali na tú duchovnú stranu. Prvotina vzkriesenia mala prísť z Palestíny, nie z Egypta.

Tak je to dnes, priatelia. Tak mnoho ľudí sa drží vecí tohto sveta, alebo nejakého veľkého systému alebo niečoho. Pochovajte ma v Ježišovi, lebo tých, ktorí sú v Kristovi, Boh privedie s Ním pri vzkriesení. A mne je jedno, čo hovorí svet, koľko sa oni snažia všetko ozdobiť pozlátkami. To je byť v Kristovi, tých, ktorí sú v Kristovi, Boh privedie s Ním. Duchovná myseľ zachytáva tie duchovné veci.

Prečo malý Betlehem? 63-1214

Vtedy Heródes povolal tajne mudrcov a dôkladne sa ich vypýtal na čas hviezd, ktorá sa im ukazovala, a pošlúc ich do Betlehema povedal: Id'te a dôkladne sa povypyť o tom dieťatku, a keď nadjete, dajte mi o tom zvesť, aby som i ja prijdúc poklonil sa mu. A oni vypočujúc kráľa odišli. A hľa, hviezda, ktorú boli videli na východe slnca, išla pred nimi, až prišla a zastála nad miestom, kde bolo dieťatko. A zazrúc hviezdu preveľmi sa zaradovali. A keď vošli do domu, našli dieťatko s Máriou, jeho matkou, a padnúc klaňali sa mu a otvoriac svoje poklady obetovali mu dary: zlato, kadivo a myrru.

—Matúš 2:7-11

Všimnite si, Boh viedol tých mágov s ich darmi. Oni prakticky dva roky išli za tou hviezdou. Vidíte? A to ukazuje, že To nemohla byť nejaká telesná vec, ktorá sa tam prihodila. Vidíte? Pretože, keď sa tie hviezdy na svojich obežných dráhach križovali, to ukázalo, že sa stalo niečo mimoriadne. Pretože... len čo To títo mágovia uvideli, dávno predtým, ako sa to stalo, vedeli, že oni sa museli takto križovať, (vidíte?) na svojich dráhach, ako išli. A oni sa vtedy križovali práve nad Betlehemom, prv to začalo tam odtiaľ, vedeli, že tieto nebeské telesá sa budú takto pohybovať.

No, Boh viedol tých mágov, pretože oni mali tie správne dary. Boh viedol týchto múdrych mužov, pretože oni mali tie správne identifikujúce dary, aby preukázali totožnosť Jeho Syna. Ó! Vidíte to? Múdri muži dnes, múdri v mene Pánovom, nie s niečím vymysleným, ale s darom, ktorý Boh zaslúbil na tento deň, a Boh vás bude viesť, aby ukázal, že Ježiš Kristus je ten istý včera, dnes i naveky. Tu to máte – múdri muži!

Boh sprevádzal tie dary, pretože tie dary boli na to, aby preukázali Jeho totožnosť. Múdri muži dnes, ktorí dokážu odvrátiť svoj zrak od cirkevnictva a od všetkých vecí tohoto sveta na Živé Božie Slovo! A Boh preukáže totožnosť Svojho Syna pomocou Svojho Slova, pretože to je to, čo On je. „Ja a môj Otec sme jedno.“ A, „Na počiatku bolo Slovo, a to Slovo bolo u Boha, a to Slovo bol Boh... A to Slovo sa stalo telom a prebývalo medzi nami.“ A to isté Slovo je dnes, On je ten istý včera, dnes i naveky. A múdry človek nasleduje Toto, pretože to je to, o čo sa Boh stará, aby pomocou toho preukázal Svoju totožnosť. Amen! On sa stará o Dar! O skutočný potvrdený Boží dar, Boh to takto prenáša cez všetko, aby skrze to preukázal Svoju totožnosť. A takto bola preukázaná Kristova totožnosť: pomocou zlata, myrhy a kadiva, skrze tých mužov, ktorí naznačovali a ukazovali v symboloch, čím má byť Jeho život. Vidíte? Boh zjavený do služby, aby zomrel, aby mohol vykúpiť národ, pretože On mal spasiť Svoj ľud od hriechu. Nie spasiť svet, spasiť svoj ľud od ich hriechov. Biblia tu hovorí, „V jeho meno budú dúfať národy.“ Vidíte? Národy budú dúfať v Jeho meno. Amen! Inými slovami, nevesta, vyvolaní z iných národov budú dúfať v meno Ježiša Krista, „V jeho meno budú dúfať národy.“ No, Boh ich viedol, lebo oni boli... dary, ktoré oni niesli, pasovali do toho času.

Vhodné dary, 63-1222

Paralelné miesto Písma: Matúš 2:7-15

Vtedy Heródes, vidiac, že je znevážený mudrcami, veľmi sa rozhneval a poslal a povraždil všetkých chlapcov, ktorí boli v Betleheme a na celom jeho okolí, od dvojročných a niže, podľa času, na ktorý sa bol dôkladne vypýtal mudrcov. Vtedy sa naplnilo, čo bolo povedané od proroka Jeremiáša, ktorý povedal: Hlas bolo počut v Ráme, nárek a plač a mnoho kvílenia: Ráchel, oplakávajúca svoje deti, a nedala sa potešiť, lebo ich niet. –Matúš 2:16-18

Ako Boh vo Svojej veľkej, múdrej prozreteľnosti, ako hýbe každým ozubeným kolesom, aby to zapadlo v pravý čas. A to nám niekedy dáva vieru. Keď si myslíme, „Ó, všetko je hore nohami a nie je cesty von,“ nemyslite si to. Boh spôsobuje, aby to fungovalo presne podľa Svojho časového programu.

A ako v tomto veľkolepom čase pred príchodom Pána Ježiša na zem, tento mladý pár, Jozef a Mária, sú zasnúbení, a niečo sa v živote stalo, že Jozef uvidel, že Mária sa stane matkou. A rozmýšľal o tých veciach a zjavil sa mu Anjel Pánov. Vidíte, to nadprirodzené začína fungovať. A povedal, „Jozef, ty, synu Dávidov, neboj sa vziať si Máriu za manželku: lebo to, čo sa v nej počalo, je zo Svätého Ducha.“ A ako Jozef porozumel, potom do toho manželstva vstúpil. A v tých časoch, ak by tam bol iný kráľ, možno kráľ s dobrým srdcom, toto sa nemuselo stať. Ale musel to byť ten vrah, bezcitný, krvilačný Herodes musel byť na tróne. Muselo sa to jednoducho takto stať. Prorok povedal, že v Ráme bude nárek, Ráchel oplakávajúca svoje deti, a nedala sa potešiť, lebo ich niet. A to, čo prorok povedal pod inšpiráciou, sa muselo stať. A ak sa každý príkaz Božieho večného Slova musí vyplniť podľa Jeho časového programu, tak sa netrápte, Ježiš tu bude presne načas. A cirkev bude pripravená presne načas. A musí sa to udiať týmto spôsobom.

A v tom čase by tam nikdy nebolo sčítanie všetkého ľudu. Museli prísť do svojich rodných miest, aby boli sčítaní. A teraz, Mária sa mala každú chvíľu stať matkou. Ale vyzeralo to tak, že by nedokázala zvládnuť tú dlhú cestu do Betlehema. A pamätajte, ona nemala ambulanciu, kam by mohla ísť, ani luxusný koč. Musela si vysadnúť na chrbát malého osla, prebíjať sa po tvrdých cestách, potkýnať sa na skalách. Ale bol to kráľov rozkaz, neboli žiadne výnimky. Museli ísť. Ale tá pozhnaná myšlienka je toto: nezáleží na tom, koho nariadenie to je, ak je to Boží program, musí to správne fungovať, jednoducho to musí byť správne.

A potom tam bolo ďalšie nebezpečenstvo, táto malá skupinka, len mladý muž a jeho malá novomanželka, idú spolu cestou, v tých dňoch bolo v krajine mnoho lúpežníkov ako Barabáš, a tak ďalej. A čo za príležitosť by to pre nich bola, vidieť len malého muža, ako kráča spolu s malou ženou, ktorá sa má stať matkou, ako sedí na malom oslovi, a s malou palicou vo svojej ruke, čo by to bolo pre skupinu divokých, podlých mužov, ktorí idú dolu, a zhodili by ju odtiaľ, a urobili niečo zlé?

Ale viete, ak po tej ceste vedie Boh, aký je v tom rozdiel? Boh vás ochráni až do vášho cieľa. Nie sú tam žiadne nebezpečenstvá, keď kráčate s Pánom.

Boh koná svoje divy, 58-0112A

Paralelné miesta Písma: Matúš 2:16-23, Lukáš 2:39-40

A jeho rodičia chodievali každého roku na veľkonočný sviatok hore do Jeruzalema. A keď mu bolo dvanásť rokov, a keď išli oni hore do Jeruzalema podľa obyčaje toho sviatku a keď potom vybudli tam tie dni a vracali sa domov, chlapec Ježiš zostal v Jeruzaleme, a Jozef a jeho matka nevedeli o tom. Ale domnievajú sa, že je medzi spolucestujúcimi, odišli deň cesty a hľadali ho medzi príbuznými a známymi. A keď ho nenašli, vrátili sa do Jeruzalema a hľadali ho. A stalo sa po troch dňoch, že ho našli v chráme sedieť medzi učiteľmi počúvať ich a opytovať sa ich. A všetci, ktorí ho počúvali, žasli nad jeho rozumnosťou a nad jeho odpoveďami. A keď ho uvideli, užasli, a jeho matka mu povedala: Dieťa, čo si nám to tak urobil? Hľa, tvoj otec i ja sme ťa s bolesťou hľadali. A on im povedal: Čo to, že ste ma hľadali? Či ste nevedeli, že musím byť vo veciach svojho Otca? Ale oni nerozumeli slovu, ktoré im hovoril. A odišiel s nimi dolu a prišiel do Nazareta a poddával sa im. A jeho matka zachovávala všetky tie reči vo svojom srdci. A Ježiš prospieval múdrosťou a vzrastom a milosťou u Boha aj u ľudí. –Lukáš 2:41-52

Všimnite si precíznosť Jeho Slova, aké je Ono dokonalé. Všimli ste si, čo povedala Mária? Teraz pre vás, drahí katolíci, ja nemám nič proti vám. Ja nemám nič proti vám. To je ten systém, v ktorom ste. A vy, protestanti, to je to isté. To je ten systém!

„Mária, matka Božia?“ Nájdite si to, dvanásťročný chlapec, jej vlastný syn ju musel opraviť. Nie je ani jedno miesto v Biblii, kde by Ježiš nazval niekedy Máriu svojou matkou. Ona nebola Jeho matka. Ako by mohla byť matkou Božou? Ona bola len lonom, ktoré On použil, aby prišiel na zem, aby sa zmanifestoval na zemi, cez lono. To s ňou nemá vôbec nič spoločného, ani jedno miesto Písma nikde nehovorí „matka.“

Všimnite si, ako sa Mária mýli, ale Jeho Slovo je tak dokonalé. Ona Mu povedala, keď... Našla Ho v chráme, dvanásťročného, diskutoval s teológmi. Udivoval ich ako dvanásťročný chlapec; nechodil ani do školy, alebo ak áno, nemáme o tom žiaden záznam. Ale dvanásťročný chlapec miatol učných v chráme svojou múdrosťou. Ona povedala, „Tvoj otec a ja sme Ťa so slzami hľadali.“ „Tvoj otec!“ Matka sama predstierajúc povedala, „Tvoj otec Jozef a ja sme Ťa so slzami hľadali.“

Čo jej On povedal? „Či neviete, že Ja musím byť vo veciach svojho Otca?“ Keby bol vo veciach Jozefa, staval by domy alebo by bol v tesárskej dielni. Ale On nebol Jozefov syn. „Som vo veciach Svojho Otca.“ Naprávam tieto denominácie a vyznania a všetko, čo počujem. Vidíte? „Ja som vo veciach svojho Otca.“ On nikdy nepripustil, že Jozef bol Jeho otec. Ale Mária pripustila a On sa otočil a napravil ju.

Ona povedala, „Tvoj otec a ja sme Ťa hľadali.“

On povedal, „Ja som vo veciach Svojho Otca,“ ukazujúc tým, že Jozef nebol Jeho otec. Jeho Slová sú dokonalé. Vidíte?

Bol človek, poslaný od Boha, ktorému bolo meno Ján. Ten prišiel na svedoctvo, aby svedčil o tom svetle, aby všetci uverili skrze neho. Nebol on tým svetlom, ale prišiel nato, aby svedčil o tom svetle. To bolo to pravdivé svetlo, ktoré osvecuje každého človeka, prichádzajúceho na svet. –Ján 1:6-9

Je to jednoduchosť Evanjelia, ktorá ľudí udivuje. Snažia sa to urobiť niečím veľkým, intelektuálnym, zatiaľ čo je to jednoduché. Ale Boh berie práve ten nástroj pokory a slabosti a jednoduchosti, aby ním konal Svoje diela. Je to len nástroj v Božej ruke.

Ján Krstiteľ, jeho poslanstvo, predchodca Krista, tak jednoduché, až to prešlo ponad hlavami ľudí. Počúvajte len chvíľu. (Dúfam, že vás nedržím príliš dlho, stojíte popri stenách. Vidíte?) Pozrite sa, všetci proroci vydávali svedectvo o príchode Mesiáša. Jeden z nich povedal, že vrchy budú poskakovať ako baránky. Ďalší povedali, „Stromy budú tliekať rukami.“ Jeden povedal, „Všetky nízke miesta budú vyvýšené, a vysoké miesta unížené.“ Ó. Čo za deň.

Predstavili ste si školu prorokov a intelektuálne poňatie toho? Ó, všetko mali také klasické. Ale keď sa to stalo, z divočiny prišiel nejaký starý kazateľ, ktorý v živote nemal ani jeden deň školy, jeho gramatika bola pravdepodobne veľmi biedna. Jeho otec bol kňazom, ale Boh ho od toho vzal preč (Mali sme to v lekcii minulú nedeľu.), nenechal ho, aby sa zmiešal s tými denomináciami, a vzal ho von do divočiny, aby ho Sám vyučoval. To je ten druh, ktorý zostane so Slovom Božím.

Vyšiel z divočiny, mal okolo tridsať rokov; predstavujem si, ako čierna brada visí na jeho tvári, chlpatý; starý veľký kus ovčej kože ovinutý okolo seba; stojí po kolená v blate; hovorí, „Ja som ten, o ktorom hovoril prorok Izaiáš.“ A niektoré z denominácií vyšli von. Povedal, „Nemyslite si, že môžete povedať, 'My máme toto a tamto'; Boh je schopný z týchto kameňov vzbudiť deti Abrahámove.“ Ó. Prečo? On mal TAK HOVORÍ PÁN. On mal Poslanstvo; Boh predpovedal, že príde. A pretože to prišlo v takej jednoduchosti, prešlo to ponad ich hlavami.

Dokonalá sila skrze dokonalú slabosť, 61-1119

Na svete bol, a svet povstal skrze neho, a svet ho nepoznal! Prišiel do svojho vlastného, a jeho vlastní ho neprijali! Ale všetkým, ktorí ho prijali, dal právo a moc stať sa deťmi Božími, tým, ktorí veria v jeho meno; ktorí nie z krvi ani z vôle tela ani z vôle muža, ale z Boha sú splodení. A on, to Slovo sa stalo telom a stánilo medzi nami, a hľadeli sme na jeho slávu, na slávu jako jednorodeného od Otca a bol plný milosti a pravdy. –Ján 1:10-14

Keď ste povedali svojej manželke, že budete doma hneď, ako sa skončí zhromaždenie, robíte to bez rozmýšľania. Idete jednoducho von, sadnete si do auta a idete domov. No, nemohli by ste to robiť, pokiaľ by ste nemali vieru, že to môžete urobiť. Nikdy by ste sa nemohli pohnúť z miesta, kde sedíte, ak by ste nemali vieru, že sa môžete postaviť. Ale urobili ste to toľkokrát, a jednoducho ste si na tie zákony zvykli, až je to prirodzená vec.

No, ak by sme sa mohli úplne odovzdať Bohu a Jeho vôli, a byť mŕtvi našim vlastným mysliam a nechať len myseľ Kristovu byť v nás, tie isté skutky Ducha by konali cez nás, ako sa to deje pri tých prirodzených veciach, úplne rovnako. Lebo na počiatku sme boli stvorení pre ten účel, aby sme vládli, panovali a chválili Boha a žili pre Boha.

No, Ježiš povedal, „Ak zostanete vo Mne a Moje Slová zostanú vo vás, proste si, čo chcete, a bude vám to dané.“ Ak zostanete vo Mne a Moje Slová zostanú vo vás. No, Otec a Jeho Slovo sú neoddeliteľní, lebo Slovo je Jeho Syn. „Na počiatku bolo Slovo a to Slovo bolo u Boha a to Slovo bol Boh. A Slovo sa stalo telom a prebývalo medzi nami.“ Boh a Jeho Slovo sú neoddeliteľní. Nemôžete mať Boha bez toho, aby ste mali Jeho Slovo, a keď máte Jeho Slovo, máte Boha.

Ak sa chcete vrátiť naspäť, tak ďaleko ako história, môžete vidieť Slovo. Na počiatku bolo Slovo. Ale čo bolo Slovo? Slovo je zmanifestovaná myšlienka, vypovedaná myšlienka. Boh najprv tú myšlienku zachytil a vypovedal ju, a ona sa stala slovom, a to slovo sa stalo hmotou. Tak všetko, čo Boh vo Svojom Slove povedal, ak je to prijaté do toho správneho kanálu, to Slovo sa zmaterializuje bez ohľadu na to, akého zasľúbenia sa to týka. Boh to urobí. On je k tomu zaviazaný.

Potom, „Ak zostanete vo Mne a Moje Slovo zostane vo vás...“ Potom máte Boha, Slovo vo vás. A veríte Slovu práve tak, ako veríte Bohu, lebo to je Boh, a to je neoddeliteľné. Potom, ak máte Božie Slovo v sebe, máte v sebe Boží Život. Máte v sebe Boha. A čokoľvek z vás Božie Slovo vypovie, musí sa to stať, rovnako, ako by to bolo vypovedané Bohom. Ježiš povedal, „Čokoľvek budete prosiť Otca v Mojom Mene, urobím to.“ Uvedomili ste si niekedy, čo to znamená? Uvedomili ste si, že keď prichádzame pred Boha v Mene Ježiš, je to to isté, ako by sa modlil Sám Ježiš? Už sa viac nemodlím ja. Keď prichádzam v Jeho Mene, a On rozpoznáva Svoje Meno, a Ježiš povedal, „Čokoľvek budete prosiť Otca v Mojom Mene, to urobím.“ A potom idem k Otcovi v Ježišovom Mene, už sa viac nemodlím ja; je to Ježiš. Je to Jeho Duch, ktorý sa cezo mňa modlí. A potom musím prijať to, o čo prosím, lebo On to povedal, a to je Božie Vlastné Slovo. To nemôže urobiť nič iné, len vykonať to, čo to povedalo.

Fundamentálny základ pre vieru, 55-0113

Ján svedčil o ňom a volal: Toto je ten, o ktorom som povedal: Ten, ktorý prichádza po mne, predišiel ma, pretože bol prvší než ja. A z jeho plnosti sme my všetci vzali, a to milosť za milosť. Lebo zákon je daný skrze Mojžiša; milosť a pravda stala sa skrze Ježiša Krista. Boha nikto nikdy nevidel, ale jednorodený Syn, ktorý je v lone Otcovom, on nám vysvetlil. –Ján 1:15-18

Keď ten dávnny ctiteľ vzal baránka, šiel k oltáru, aby uctieval, položil ho tam, vložil na neho svoje ruky a vyznal svoje hriechy. Rozrezali mu hrdlo, zlomili tú krvnú bunku; ten baránok zomrel. No, ten ctiteľ odišiel presne v takom istom stave, v akom prišiel. Jeho hriechy boli odpustené, ale odišiel s tou istou túžbou: Ak kradol, strieľal, páchal cudzoložstvo, čokoľvek to bolo, odišiel naspäť s tou istou túžbou. Prečo neodišiel preč tak, ako by odišiel, keby vložil svoje ruky na Syna Božieho? Tá krvná bunka toho baránka mala v sebe zvierací život. A ten zvierací život sa nezmieša s ľudským životom; preto, keď sa život navracia, bol to zvierací život do ľudského života, a to pre neho nemohlo nič urobiť. Ale keď bola zlomená Božia Krvná Bunka, Duch Boží žijúci v tej bunke sa vracia späť vo forme Duha Svätého, ten človek je slobodný od hriechu. To samotné vedomie hriechu bolo odsúdené. Amen. Verím tomu celým svojim srdcom. Keď bol ten ctiteľ raz očistený, nemal už viac túžbu po hriechu. Biblia hovorí, „Svedomie“, čo v skutočnosti znamená „túžba“. Keď ten ctiteľ raz vierou vložil svoje ruky na hlavu Ježiša Krista, a cítil to hýbajúce sa telo, ako to cítil človek pri tom baránkovi, ako umieral, plakal, nevinný; a celým svojim srdcom veríte, že Syn Boží zomrel na vašom mieste, a keď urobíte to vyznanie, Duch Svätý, z tej Krvnej bunky, ktorá vás posvätila, prichádza do vášho života a vy ste novým stvorením v Kristu Ježišovi. Život Boží je vo vás a On vás adoptoval a vy ste Synom Božím. Amen. Neľakajte sa. „Amen“ znamená „nech sa tak stane.“ To vám neublíži.

Všimnite si, Duch Boží bol v človeku. Tak Boh bol v Kristovi mieriac so Sebou svet. Boh je Duch. On nemal žiadne ruky, kým sa nestal Ježišom. Nemal žiadne chodidlá, ramená, nohy, a tak ďalej, kým sa nestal Ježišom. Nikto nikdy nevidel Otca, ale ten Jednorodený Ho vysvetlil. On, Boh, prebýval v tele Kristovom. Musí to byť prekvapujúce. Človeka to musí ohromiť. On mohol prísť dolu z neba, rovno koridormi z neba, s anjelskými pozdravmi, ak by chcel. On sa mohol narodiť ako plne dospelý muž. Mohol prísť dolu so všetkou pompéznosťou a slávou neba, ale On si to nevybral. On prišiel do maštale, narodil sa nad kopou hnoja. A malý Jehova plakal vo válove, malý Jehova sa hral ako chlapec, malý Jehova drel ako chlap, On zmenil Svoju úlohu, aby bol s nami.

Boh sa stal človekom. Keď sa Ježiš Kristus narodil, Boh bol človekom na zemi, manifestujúci Boha, ktorým On bol. On drel a pracoval a cítil s tínedžerom. On prešiel cez každé pokušenie, cez ktoré prechádzame my. Boh to urobil, aby mohol učiniť Svojmu súdu spravodlivosť, Jeho súd musí byť spravodlivý. Ak nie je spravodlivosť, na čo by bolo dobré mať súd? A ak neexistuje súd bez trestu, potom to ešte nie je súd. Tak On vzal trest Svojho vlastného súdu a zomrel ako hriešnik, aby odsúdil hriech sveta, aby sme my, Jeho spravodlivosťou, mohli mať zmierenie ku trónu Božiemu v obecnstve, ako sme mali v záhrade Eden. Ak to nie je Evanjelium, tak neviem, čo to je.

Ukáž nám Otca a bude nám dost', 60-0731

V tých dňoch prišiel Ján Krstiteľ a kázal na Judskej púšti a hovoril: Čiňte pokánie! Lebo sa priblížilo nebeské kráľovstvo. Lebo toto je ten predpovedaný skrze proroka Izaiáša, ktorý povedal: Hlas volajúceho na púšti: Prihotovte cestu Pánovu, čiňte priame jeho chodníky! –Matúš 3:1-3

Nó, pamätajte, v tých dňoch Jána, v tých dňoch Ježiša mávali určite veľké slávnosti a boli tam veľkí rečníci, v ich čase, veľkí vzdelaní ľudia; oni priťahovali tisíce a tisíce ľudí. Čo robieval Kajfáš, keď zvolával zhromaždenie? On privádzal celý Jeruzalem, on zhromažďoval celý Izrael z jedného konca po druhý. Nieкто povedal, „Ó, keď Kajfáš niečo hovorí, to bude ohromné. Ó, veríš v Písma, Rabbi, Reverend, Doktor, Biskup? Veríš v Písma?“

„Samozrejme, verím v Písma. Ja som významný učenc.“

„Dobre. No Biblia tu hovorí, že príde taký čas, že všetky vrchy budú poskakovať ako baránky; všetky listy na stromoch budú tliekať svojimi rukami a všetky vysoké miesta budú znesené dolu a stanú sa z nich nízke; všetky nízke miesta budú prinesené hore a stanú sa z nich vysoké. A to sa stane skrze hlas volajúceho na púšti. Veríš tomu, Rabbi, Reverend, Doktor, Pastor?“

„Samozrejme, že tomu verím.“

„Ako sa to stane?“

„Ó, Boh pošle jedného dňa na zem mocného muža. Ó, on bude veľký. On bude hlasom volajúceho na púšti; on bude predchádzať príchod Mesiáša. A keď on príde, vôbec o tom nepochybujem, ale to, čo on urobí, keď príde dole z neba a príde do chrámu. On príde rovno sem dole do chrámu a povie, 'Tak, teraz sa pustíme do všetkých tých Rimanov a zbijeme ich na smrť. To je to. Premôžeme všetkých Rimanov.' A potom povie, 'Poď dole, Mesiáš.' A Mesiáš príde dole a my prekujeme všetky naše meče na pluhy a kosáky a nebude viacej vojny.“ Aha, to bol ich výklad.

Ale čo sa udialo, keď to prišlo? Čo sa stalo? Nebola žiadna nebeská ukážka. Prečo, oni to nevideli. Bola jedna, ale oni to nevideli. Oni to nevideli. Rozumiete? Kedy poskakovali všetky vrchy ako baránky? Kedy boli všetky vysoké miesta znížené a nízke vyvýšené? Nejaký zarastený kazateľ prišiel z púšte a nepoznal ani abecedu. Podľa histórie odišiel na púšť, keď mal deväť rokov, a nezjavil sa, až keď mal tridsať. Živil sa kobyolkami a poľným medom. Kobyľka, to je lúčny koník, tie dlhé lúčne koníky.

To sa stále jedávalo. Nemyslíte si, že to je zlé, pretože sa to dá kúpiť hneď tu v supermarkete, ak chcete, čmeliakov, včely, kobyľky, štrkáče, čokoľvek chcete. Vidíte?

Tak on jedol kobyľky a poľný med. To bola diéta! Ale bol zachovaný mocou Božou.

Zjavenie – 4.kapitola, 2.časť, 61-0101

Paralelné miesta Písma: Marek 1:1-3, Lukáš 3:1-6

A ten istý Ján mal svoj odev z veľblúdej srsti a kožený opasok okolo svojich bedier, a jeho pokrmom boli kobyľky a poľný med. Vtedy vychádzal k nemu Jeruzalem i celé Judsko a celé okolie jordánske, a krstení boli od neho v rieke Jordáne vyznávajúc svoje hriechy. –Matúš 3:4-6

Jánovi učeníci neboli pokrstení na Meno Pána Ježiša Krista; oni boli pokrstení na pokánie. Pozrime sa na chvíľu do Skutkov, do 19. kapitoly, a prečítajme to a budete vidieť, priatelia, že Písma si neprotirečia. Pozrite sa sem.

(Skutky 19:1-3) „A stalo sa v tom, čo bol Apollo v Korinte, že Pavel pochodil horné kraje a prišiel do Efezu a najdúc tam niektorých učeníkov povedal im: Či ste dostali Svätého Ducha, keď ste uverili? A oni mu povedali: Ba ani sme nepočuli, či je Svätý Duch. A on im povedal: A na čo ste tedy pokrstení?“

„Ó,“ povedali, „my sme pokrstení.“ Opýtal sa, „Ako?“ A oni povedali, „Na krst Jánov.“ On im povedal, „Ján krstil len na pokánie a hovoril, že máte uveriť v toho, ktorý príde, to je v Pána Ježiša Krista.“ A keď toto počuli, dali sa znovu pokrstiť na Meno Pána Ježiša. Pavel na nich položil ruky a prišiel na nich Duch Svätý a hovorili v jazykoch a prorokovali.

Počúvajte. Čo keby vás pokrstil Ján Krstiteľ, ten istý muž, ktorý pokrstil Ježiša Krista? Svätý muž, o ktorom Ježiš povedal, „Nikdy sa nenarodil zo ženy tak veľký človek ako Ján Krstiteľ.“ On je najdôležitejší zo všetkých prorokov. On doviedol Ježiša do vody a pokrstil ho rovno v Jordáne. Brat, keby som ja bol pokrstený od neho, mal by som z toho dobrý pocit. Či nie?

Ale Pavel sa otočil a povedal, „To teraz nepomôže.“ Povedal, „Musíte byť znovu pokrstení.“

„Ó, Pavel, my sme boli ponorení, Ján nás ponoril rovno tam v rieke Jordáne.“

On povedal, „To teraz nepomôže. Musíte byť znovu pokrstení.“

„Ako?“

Povedal, „Ján krstil na pokánie. Toto je na odpustenie hriechov, a nie je daného žiadneho iného mena pod nebom medzi ľuďmi, jedine Meno Ježiša Krista.“ A museli byť znovu pokrstení na Meno Ježiša Krista. A nie je ani jedno miesto v Biblii, ani v celej histórii za prvých šesťsto rokov po smrti posledného apoštola, že by krstili nejakým iným spôsobom, ako na Meno Ježiša Krista.

A choďte a opýtajte sa ktoréhokoľvek katolíckeho kňaza; opýtajte sa ich, kto to zmenil, a uvidíte, čo vám povedia. Zoberte si katechizmus a čítajte ho; tam stojí, „Áno, niektorí protestanti budú spasení, pretože sa poklonili nášmu krstu.“ Oni to zmenili. Oni tvrdia, že to môžu robiť, že majú na to moc a autoritu, a vy tomu veríte. To je to, čo hovoria: to je to, čo tvrdia: tomu sa protestantské cirkvi klaňajú. Ale čo sa týka Písma, nie je o tom ani zmienka v Písme. Musia sa dať znovu pokrstiť na Meno Ježiša Krista.

Otázky a odpovede, 54-0515

Paralelné miesto Písma: Marek 1:4-6

A keď videl i mnoho farizeov a sadúceov, že idú k jeho krstu, povedal im: Vreteničie plemä, ktože vám ukázal, aby ste utiekli budúceму hnevu? Neste tedy ovocie, hodné pokánia, a nedomnievajte sa, že môžete v sebe hovoriť: Veď otca máme Abraháma! Lebo vám hovorím, že Bôh môže z týchto kameňov vzbudiť Abrahámovi deti. A už aj je sekera priložená na koreň stromov; každý tedy strom, ktorý nenesie dobrého ovocia, sa vytína a hádže na oheň. Ja vás krstím vodou na pokánie; ale ten ktorý prichádza po mne, je mocnejší ako ja, ktorého obuv nosiť nie som hoden – ten vás bude krstiť Svätým Duchom a ohňom, ktorý má svoju vejačku vo svojej ruke a prečistí svoje humno a shromadí svoju pšenicu do sypárne, ale plevy bude páliť neuhasiteľným ohňom. –Matúš 3:7-12

Ovci nemusíte hovoriť, „Ty musíš vyprodukovať...“ To je to, čo sa dnes deje s letničnými. To sa deje dnes s celým kresťanstvom. Snažia sa niečo vyprodukovať. Ovcu neprosia, aby vyprodukovala vlnu; ona nesie vlnu. Vy nesiete ovocie Ducha. Nehovoríte, „Sláva Bohu, musím sčernieť v tvári, musím robiť toto, musím prežiť nejakú senzáciu, musím tancovať v Duchu a potom to mám.“ Nie, nie, och. Len sa znovuzrodí a to sa skutočne bude diať samé. Nemusíš hovoriť, „Musím študovať celú noc, musím robiť toto, musím robiť tamto, musím sa pripojiť ku tomuto a musím prijať toto vyznanie, musím toto odpykať?“ Nie, nie. Len zomri, to je všetko. Vidíte? Buď znovuzrodený, a to prichádza zvnútra a stará sa o to, čo je vonku. Vidíte? Frkať ich trochu vodou a umývať, to je niečo, ako premieňať prasa na baránka, to nedokázate. Ale keď je on vo vnútri baránok, potom už viacej nie je prasa. Vidíte? Je to tvrdá poznámka – ale ja nie som vzdelený, to som povedal len ako príklad. Viete, to je... Rozmýšľal som, keď som raz čítal život Jána Krstiteľa, čo on povedal, ako ich nazval? „Vy plemä vreteníc!“ Prečo? On vyrastal na púšti. On vedel, čo to boli vretenice. Dupnite nohou a oni sa skryjú. „Vy plemeno vreteníc.“ A tiež, „Sekera je priložená na koreň stromu.“ Strom, vretenice, sekery, on hovoril o tom, čo poznal. Takto sa učíte poznávať Boha, podľa toho, čo poznáte. Vidíte, prasa a baránok, nedá sa vôbec nič... Nemôžete spraviť... Môžete to prasa umyť a robiť s ním všetko, čo len chcete, stále je to prasa. Ono sa musí znovu narodiť, prv, ako môže byť baránkom.

Skratky! Dnes večer, dnes sú tam vonku, správajú sa... (Och.) A na druhý deň chcú už kázať. Letniční im to tiež dovoľia. Áno. Oni chcú skratky do neba. „Haleluja, všetko, čo musím urobiť, je len kľaknúť si sem a vôbec o ničom nemyslieť a hovoriť: Haleluja, haleluja, mám Eliášov plášť. Zajtra pôjdem a budem vyháňať démonov. Haleluja, haleluja. Mám to! Chvála Bohu, idem!“ Oni chcú skratky do neba a nesú so sebou toľko sveta, koľko len môžu. Nemôžete niesť žiadnu z tých vecí. Neexistujú žiadne skratky. Poďte cestou Golgoty. Poďte cestou medeného oltára. Poďte cestou medeného hada. Zomrite! Skutočne zomrite. Ó, Bože, prečo to nemôžem povedať správne? Zomrite! Zomrite doslovne sebe samému. Zomrite veciam tohoto sveta a nanovo sa narodíte. Amen. Žiaden svet, veci tohoto sveta sú mŕtve. Nie sú žiadne skratky. Vidíte, ľudia chcú prísť veľmi rýchlo. Nechcú rásť. My rastieme v Pánovi. Je potrebný rast a prežitie.

Musíte sa znova narodiť, 61-1231M

Vtedy prišiel Ježiš od Galilee k Jordánu, k Jánovi, aby bol pokrstený od neho. Ale Ján mu veľmi bránil a hovoril: Mne je treba, aby som bol pokrstený od teba, a ty ideš ku mne? Ale Ježiš odpovedal a riekol mu: Nechaj teraz, lebo tak nám sluší, aby sme naplnili všetku spravodlivosť. Vtedy ho nechal. –Matúš 3:13-15

Aron, najvyšší kňaz, skôr, ako mohol byť pomazaný, musel byť umytý vodou. Preto, keď Ježiš skôr, ako On mohol byť pomazaný za nášho Najvyššieho Kňaza, On bol umytý vodou. A potom, aby bol pomazaný, nebol vyliaty na Neho olej pomazania, ako na Árona bol vyliaty olej; On bol pomazaný Duchom Svätým. „Lebo Ján vydal svedectvo, že na Neho videl zostupovať Ducha Božieho ako holubicu a Hlas prehovoril, 'Toto je Mój milovaný Syn, v ktorom sa Mi zaľúbilo prebývať.'“ Tak Biblia povedala, že, „Ježiš bol pomazaný Svätým Duchom, prešiel zem dobre činiac.“ (Sk.10:38) Vidíte, On bol pomazaný. A skôr, ako bol pomazaný, musel vyplniť všetku spravodlivosť. Vidíte? Musel byť umytý vodou skôr, ako to Pomazanie prišlo na Neho.

A to je veľmi pekný príklad pre nás na dnes. Ako kňazi Boží musíme byť prv pokrstení, musíme vyznať naše hriechy a byť pokrstení v Meno Ježiša Krista, umytí zo svojich hriechov, a potom prijmete to pomazanie, dar Ducha Svätého. Vidíte? Najprv umytí a potom pomazaní do služby. Žiaden kazateľ sa nemá postaviť za kazateľňu, ak nie je pokrstený v meno Ježiša Krista. Pretože odpustenie hriechov je len v Mene Ježiša Krista a nieto iného mena daného ľudom pod nebom. „Pokánie a odpustenie hriechov musí byť učené v Jeho Mene počnúc od Jeruzalema.“ Tam Svätý Duch prvýkrát padol a pomazal ich. Tak či je to kazateľ alebo ktorýkoľvek veriaci, musí byť prv umytý od svojich hriechov v Mene Ježiša Krista a potom pomazaný Svätým Duchom, aby prinášal svedectvo pre Boha. A Kristus bol Božím svedectvom, pretože Boh bol v Kristovi mieriac so Sebou svet. No a On povedal, „Ján, nechaj teraz, lebo tak nám sluší.“

To je správne. Inými slovami, „Ján, ty si veľký muž; ty si veľký, mocný prorok. A tvoje zjavenie, ktoré máš o Mne, je úplná Pravda. Ty vieš, kto Som. Ty to vieš, pretože služba, ktorú konáš, nepochádza od človeka. Tvoja služba pochádza od Boha. Nie človek ťa naučil, čo máš robiť. Nenaučil si sa to na seminári. Ale odišiel si na púšť, keď si mal deväť rokov, pretože si sa narodil ako zvláštne, neobyčajné dieťa. A hneď od tvojho narodenia s tebou Boh začal konať. A ešte pred tým, ako si sa narodil, ťa prorok videl. A ty si svetlom tohto dňa. Ty vieš, kto Ja Som, pretože Boh na púšti ti povedal, že Ma bude nasledovať znak. A ty si už o tom priniesol svedectvo a vieš to. A my vieme jeden o druhom, kto sme. My sa poznáme. A to je pravda, že potrebuješ, aby som ťa Ja pokrstil. Ale nechajme to tak, Ján, lebo keď my sme svetlami tohto dňa, my musíme vyplniť celú spravodlivosť. My musíme vyplniť celé Božie Slovo na tento deň, lebo to nám náleží; patrí, to znamená, náleží nám, to je na nás. Lebo, Ján, keď sme dnes pravými Božími svedkami, tak sme svetlami tohto veku. A ak sme svetlami tohto veku, tak je určitá porcia Písma, ktorá sa musí vyplniť v tomto veku. A to je na nás. Haleluja. To je na nás, aby sme videli, že celá Božia spravodlivosť je vyplnená.“ A čo je Jeho spravodlivosť? Jeho Slovo.

Patrí sa nám naplniť všetku spravodlivosť, 61-1001M

Paralelné miesta Písma: Matúš 3:13-17, Marek 1:9-11, Lukáš 3:21-23

A hneď ho pudil Duch na púšť. A bol tam na púšti štyridsať dní súc pokúšaný od satana, a bol so zvieratami, a anjeli mu posluhovali.

Vtedy bol Ježiš zavedený hore na púšť od Ducha, aby bol pokúšaný od diabla.

A Ježiš, plný Svätého Ducha, navrátil sa od Jordána a za štyridsať dní bol vodený Duchom na púšti súc pokúšaný od diabla. A nejedol ničoho v tých dňoch, a keď sa skončili, napokon zlačnel.

–Marek 1:12-13; Matúš 4:1; Lukáš 4:1-2

Povedal som nedávno jednému biskupovi, „Vyprodukuje mi viac Jánov. On kázal Ducha Svätého a mal Ducha Svätého.“ Tak veru. Tiež nebral ohľad na žiadnych kritikov. Priniesol tie veci a postavil ich tam, kde patrili. Kázal a urobil rozruch v každom kraji. Prečo? Kázal Krista. To je to.

Kristus kázal, že jednoduchosť rozhybe ľudí. To je moc Božia. „Keď Ja budem povýšený od zeme, všetkých potiahnem ku Sebe.“ To je pravda. Všimnite si, na záver.

Ako Ježiš, keď bol pokrstený, predstavme to znovu ako drámu. Môžem vidieť, že Ježiš a Lazár boli priatelia a voľakedy sa spolu hrávali. Nevedeli jeden o druhom. A dozvedeli sme sa, že Lazár bol pisárom v chráme a jeho sestry asi tkali gobelíny a šili nejaké veci.

A teraz v obraze tejto drámy môžem vidieť, ako sa Ježiš a Lazár spolu hrávali. A po nejakom čase Lazár prichádza domov a hovorí Ježišovi, „Ó, tam dole pri Jordáne je mocný prorok. Hovorí, že prichádza niekto väčší, ako je on, a Ten bude krstiť Duchom Svätým a ohňom. Mal by si tam ísť a pozrieť sa na neho.“ A ani ho nenapadlo, že sa práve rozpráva s tým Mužom.

Neviete, kto sedí dnes hneď vedľa vás. A v zbere, a ten človek urobil chybu. To je jeden z Božích synov alebo jedna z Božích dcér. Neodmietajte ho, pomôžte mu. Je to tak. Objímte ho. Neviete, čo s ním Boh môže urobiť, ak mu len trochu pomôžete. Je to tak.

A potom, za krátko, môžem vidieť, ako tam Ježiš s Lazárom idú a Ján Ho v Jordáne pokrstil. A Ježiš odišiel na púšť. A keď Otec prehovoril, vydal svedectvo o Svojom Synovi, potvrdil Ho, že je Jeho milovaným Synom, v ktorom sa Mu zaľúbilo, a Duch Ho viedol na púšť, aby bol pokúšaný.

Presne tak sa to deje. Keď dostanete Ducha Svätého, hneď prichádza diabol s pokušeniami. Keď si nárokujete svoje uzdravenie, pozorujte, ako diabol hneď vystupuje proti tomu a hovorí, že to nie je správne. To je čas, aby sme sa postavili, pretože nevydávate svedectvo o tom, čo vidíte alebo čo cítite. Vydávate svedectvo o tom, čo veríte. To je to. Stojte na tom.

Veríš tomu? 50-0716

A nejedol ničoho v tých dňoch, a keď sa skončili, napokon zlačnel. A diabol mu povedal: Ak si Syn Boží, povedz tomuto kameňu, aby sa stal chlebom! A Ježiš mu odpovedal a riekol: Je napísané, že človek nebude žiť na samom chlebe, ale na každom slove Božom. A diabol ho vyviedol na vysoký vrch a ukázal mu všetky kráľovstvá sveta v okamihu. A diabol mu povedal: Tebe dám všetku túto moc aj ich slávu, lebo je mne daná, a komu chcem, tomu ju dám. Ty teda, ak sa pokloníš predom mnou, všetko bude tvoje. A Ježiš odpovedal a riekol mu: Id' za mnou, satane, lebo je napísané: Pánovi, svojmu Bohu, sa budeš klaňať a jemu samému budeš svätoslúžiť. A zaviedol ho do Jeruzalema a postavil ho na vrch na krídlo chrámu a povedal mu: Ak si Syn Boží, hod' sa odtiaľto dolu! Lebo však je napísané, že prikáže svojim anjelom o tebe, aby ťa ostríhali a že ťa uchopia na ruky, aby si snád' neuderil svojej nohy o kameň. –Matúš 4:2-11

Všetci vieme, ako Boh povolal Mojžiša, v tých dávných dňoch, ako sa narodil, aby bol prorokom. A keď sa narodil, jeho matka spoznala, že on je to náležité dieťa. Mojžiš znovu dokonale znázornil Pána Ježiša, narodil sa v čase prenasledovania. Ako sa ho nepriateľ snažil zabiť, práve tak, ako sa snažili zabiť Pána Ježiša. Keď sa Ježiš narodil, Rímske Impérium vydalo nariadenie zabiť všetky deti od dvoch rokov. A Mojžiš, keď sa narodil, videli, že on je to náležité dieťa, a jeho rodičia ho ukrývali tak, ako Jozef a Mária ukrývali Ježiša. Všetko, narodil sa, aby bol vysloboditeľom a aby bol prorokom, aby bol kňazom; a tak to bolo aj s Ježišom, vo všetkom.

Ale keď bol daný zákon, Mojžiš sklamal. Prišiel dole a udril skalú, ktorú mal v ruke, a hodil ju na zem a rozbil Prikázania, pre slabosť, ktorú mal, prechkosť. Rozbil Prikázania a išiel naspäť, čím bolo ukázané, že kňazstvo, Levitské kňazstvo, bude zlomené.

A v tomto svojom pokušení bol štyridsať dní na púšti, a Ježiš bol na púšti štyridsať dní. A keď prišiel, Satan Ho pokúšal na Jeho najslabšom mieste, bol hladný. Štyridsať dní sa postil. Keď sa stretol s Mojžišom, dokázal ho premôcť, ale keď sa stretol s Ježišom, zistil, že to je niečo viacej, než ako vtedy Mojžiš.

Povedal Mu, „Ak si Syn Boží, urob tu predom mnou zázrak. Nech Ťa vidím, že to robíš; a budem Ti veriť. Urob tu z týchto kameňov chlieb. Ak si Syn Boží, môžeš to urobiť.“ Ježiš vedel, že robí len to, čo Mu ukazuje Otec. Povedal mu, „Je napísané: Človek nebude žiť na samom chlebe; ale na každom Slove, ktoré vychádza z úst Božích.“ Satan na Neho ďalej útočil a používal pri tom dokonca Písma, a Ježiš znovu hovorí, „A tiež je napísané.“

Ježiš porazil Satana bez toho, aby použil nejaký Božský dar, ktorý mal, čím ukazuje, že najslabší Kresťania môžu poraziť Satana na Slove Božom. A preto sa snažím postaviť sa pred tú osobu, nie sám, ako kazateľ, ale v Kristovi, a Kristus je vo Svojom Slove.

Čo je to v tvojej ruke? 55-1120

Paralelné miesto Písma: Lukáš 4:3-13

A toto je to svedoctvo Jánovo, keď boli poslali k nemu Židia z Jeruzalema kňazov a Levitov, aby sa ho opýtali: Kto si ty? A vyznal a nezaprel, a vyznal: Ja nie som Kristus. A opýtali sa ho: A čo teda? Či si ty Eliáš? A povedal: Nie som. Či si ty ten prorok? A odpovedal: Nie. Vtedy mu povedali: A kto si tedy? Aby sme dali odpoveď tým, ktorí nás poslali. Čo hovoríš o sebe? Riekol: Ja som hlas volajúceho na púšti: Urovnajte cestu Pánovu! jako povedal prorok Izaiáš. A poslaní boli z farizeov. A tak sa ho opýtali a riekli mu: A čo tedy krstiš, ak si ty nie Kristus, ani Eliáš, ani ten prorok? A Ján im odpovedal a riekol: Ja krstím vodou, ale medzi vami stojí ten, ktorého vy neznáte; to je ten, ktorý prichádza po mne a predišiel ma, ktorému som ja nie hoden rozviazať remienok na jeho obuvi. To sa stalo v Betabáre za Jordánom, kde Ján krstil. –Ján 1:19-28

Keď prišiel predchodca, Ján Krstiteľ, hlas volajúceho na púšti, no, Biblia povedala, že všetky vysoké miesta budú znížené a všetky nízke miesta budú zvýšené a všetky tieto veci sa uskutočnia. Vrchy budú poskakovať ako malé baránky a listie bude tliekať rukami. Prečo očakávali muža, ktorý s otrasmi zostupuje dole z chodieb neba, oblečeného v skvelom ľanovom rúchu a s korunami na Svojej hlave, alebo niečo? Čo sa stalo? Boh im poslal starého kazateľa dole na púšti, s ovčou kožou, ktorú mal okolo seba omotanú, vyzeral ako húsenica a jeho tvár bola celá zarastená fúzmi.

„Ó, preč s takým človekom, ako je tento, ktorý sa krmí kobyčkami a poľným medom. Nechceme s tým mať nič do činenia. Ako by tento mohol predchádzať Mesiáša?“ Ale to bol Boží spôsob predchádzania Mesiáša.

Musíme to prijať tým spôsobom, ako to Boh povedal, Boh je tým potešený. To je Jeho spôsob. On je vševediaci. On je všemocný. On je všemohúci, všadeprítomný, ó, On je Bohom, JA SOM. Nie „Bol som“ alebo „Budem.“ Ale „JA SOM,“ navždy Ten istý. On je Bohom a robí veci tajomnými spôsobmi. Ale On to robí na Svoju Vlastnú slávu. On to robí, pretože je to najlepšie robiť takým spôsobom. Musíme to prijať spôsobom, akým to posielal.

Som si istý, že všetky naše znázornenia, kalendáre, a tak ďalej, ktoré sme nakreslili: Ježiš, ktorý prichádza na oblaku; ďalší Ho má na bielom koni a všetko takéto; to bude úplne odlišné, až On príde. Nebude to spôsobom, akým to máme, a mnohí to nedokážu vidieť.

Mnohí nedokážu vidieť tento deň, v ktorom žijeme. Mnohí práve teraz nedokážu vidieť znamenia príchodu Mesiáša. Mnohí to nedokážu vidieť. Je to rovno pred nimi a jednako to nevidia.

Ježiš povedal, keď rozprával v Lukášovi, myslím, že to bolo tam. A On povedal, „Ako bolo za dní Sodomy, tak bude za príchodu Syna človeka. Ako bolo za dní Noeho...“ Všimli ste si, čo povedal o správaní ľudí vo dňoch Noeho? „Jedli, pili, ženili sa a vydávali.“ Ale keď povedal, „Sodoma.“ On to skrátka vynechal. To, čo zničilo Sodomu, bol oheň. Oheň je to, čo zastihne dnes zem.

Druhého dňa videl Ján Ježiša, že ide k nemu, a povedal: Hľa Baránok Boží, ktorý sníma hriech sveta! Toto je ten, o ktorom som ja povedal: Za mnou ide muž, ktorý bol [Doslovne: stal sa] predom mnou, pretože bol prvší ako ja. A ja som ho neznal, ale aby bol zjavený Izraelovi, preto som ja prišiel krstiac vodou. A Ján svedčil a hovoril: Videl som Ducha, zostupujúceho s neba jako čo by holubicu, a zostal na ňom. A ja som ho neznal, ale ten, ktorý ma poslal krstiť vodou, ten mi povedal: Na koho uvidíš zostupovať Ducha, a že zostáva na ňom, to je ten, ktorý krstí Svätým Duchom. A ja som videl a svedčil, že to je ten Syn Boží. –Ján 1:29-34

Vidíte, prečo máme tak veľa zmätku, jeden verí tomuto a ďalší verí tamtomu? Pretože duchovne zjavená Pravda musí prísť len skrze Boha. Slovo je ukryté pred očami múdrych a rozumných. Boh tak povedal. A On to zjavuje nemluvnatám, takým, ktoré sa budú učiť. Tak buď nemluví, pokor sa a povedz, „Ó, Bože, tu som. Len sa mi daj poznať. Milujem Ťa.“ Boh ti zjaví Samého Seba; On sa dá poznať. Rozumiete tomu? Všimnite si. Potom, keď Ján videl Ježiša, ako prichádza, len obyčajný človek, v Jeho telesnej výške pravdepodobne nebol žiaden rozdiel od priemerného človeka. Kráčal rovno cez zástup a nikto Ho nespoznal, prešiel rovno cez rybník Bethesda a všade naokolo. Niekedy sa s Ním dostali do roztržky, farizeji; On len odkračal rovno preč zo zástupu. A oni Ho nemohli rozoznať od niekoho iného; všetci nosili brady a rúcha; takže všetci vyzerali podobne, nebol tam rozdiel.

Ako jedna krátka historika o tom, možno pravdivá, možno nie, neviem povedať. Ale povedali, že v ten deň kázal okolo jedenástej hodiny a diskutoval s kňazom na druhej strane rieky. V každom prípade vieme, že bol pri rieke a krstil. A on sa otočil a pozrel a tu prichádza Ježiš, ktorý zostupuje z kopca a prichádza k brehu Jordánu. A keď sa Ján pozrel, rýchlo Ho rozpoznal. Povedal, „Hľa, Baránok Boží, ktorý sníma hriechy sveta.“ Pochopili ste to? „Hľa“ znamená „pozrieť sa na“. „Hľa, Baránok Boží, ktorý sníma hriech sveta.“ Navyše v knihe Jána povedal, „A ja som Ho nepoznal (On bol ako každý iný človek), ale Ten, ktorý mi na púšti povedal, aby som šiel krstiť vodou, povedal, že 'na Koho uvidíš zostúpiť Ducha a spočinúť na ňom, to je Ten, ktorý krstí Duchom Svätým a ohňom.'“ Amen. Rozumiete tomu? „Na Koho uvidíš:“ zjavenie.

Ján svedčil vidiac Ducha Božieho. Ján bol pomazaný; Ján dostal tú výsadu uviesť Ho. Ján bol ten jediný, ktorý o tom niečo vedel. Lebo to bolo dané iba Jánovi. A on svedčil, povedal, „Videl som Ducha zostupovať ako Holubicu. A zostúpilo To na Neho a Hlas, ktorý prehovoril z tejto Holubice, povedal, „Toto je Mój milovaný Syn, v ktorom sa mi zaľúbilo,“ Toho počúvajte. Ó, tak vidíte: duchovne zjavená Pravda. Nikto druhý to nevidel, teda aspoň Písmo nehovorí, či to niekto iný videl. Ale Ján svedčil. Jánovi to bolo zjavené, ako to bolo zjavené Ábelovi, ako to bolo zjavené Petrovi, ako je to zjavené každému veriacemu, ktorý tu dnes večer je. Niečo, čo nedokázate vysvetliť. Ján nemohol ísť ďalej v celom prešetrení toho prípadu a povedať, „Toto je to, ako to bolo, a toto je to, ako to bolo.“ On povedal, „Videl som Ducha Božieho. Tým je to vybavené. A Boh mi na púšti povedal, že 'na Koho uvidíš zostúpiť Ducha a spočinúť na ňom, to je Ten, ktorý bude krstiť Duchom Svätým a ohňom,' a tak som poznal, že to je On.“ Amen. Tým to je vybavené.

Viera, ktorá bola raz daná svätým, 55-0501

Zase nasledujúceho dňa chcel Ježiš vyjsť do Galilee a našiel Filipa a povedal mu: Pod' za mnou! A Filip bol z Betsaidy, z mesta Andrejovho a Petrovho. A Filip našiel Natanaela a povedal mu: Našli sme toho, o ktorom písal Mojžiš v zákone a proroci, Ježiša, syna Jozefovho, z Nazareta. A Natanael mu povedal: Či z Nazareta môže byť niečo dobrého? Filip mu povedal: Pod' a vidz! –Ján 1:44-47

Ó, ak dnes večer táto skupina vás, ľudí z Concordu, v tomto veľkom hlavnom meste jedného z najkrajších štátov únie, ak by ste mohli mať to nadšenie pre Krista. On nečakal, nepovedal, „Rád ťa vidím,“ nič o tom; povedal, „Pod' a vidz, koho sme našli, Ježiša z Nazaretu, Syna Jozefovho.“

To nadšenie, cirkev dnes stratila to nadšenie. Prečo? Pretože sa dostala preč z vínného Kmeňa. Nie je viac posilňovaná Duchom, prameňmi vody, ktoré vyvierajú do Večného Života. Stratili tú horlivosť. Niečo chýba. Boh zostáva rovnaký; Kristus zostáva rovnaký; ale Jeho Cirkev sa odlúčila od spojenia s Ním, vínnym Kmeňom, Duchom.

A potom, keď sa toto udialo, čo myslíte, že sa stalo, keď povedal, „Pod' a vidz, koho sme našli, Ježiša z Nazaretu, Syna Jozefovho?“

A tento ortodoxný človek, veľmi dobrý človek, zásadový vo všetkom, povedal, „No, počkaj, Filip, musel si niekde zájsť prihlboko. Čo dobrého môže prísť z Nazaretu? Ak si myslíš, že to je Mesiáš, ak by prišiel Mesiáš, On by prišiel do chrámu.“ To je to, čo si myslíte vy, katolíci; On by prišiel do Ríma. Vy, presbyteriáni, si myslíte, že by prišiel ku vášmu biskupovi. Vy, letniční, si myslíte, že by prišiel ku štátnemu presbyterovi. Ale On ide, kamkoľvek chce ísť; to je Jeho záležitosť.

„Ó, On bude musieť prísť do mojej denominácie, keď príde.“ To je to, čo si myslel Natanael, „Mohlo by niečo dobré prísť z Nazareta, z takého malého miesta? Ak by prišiel Mesiáš, On by prišiel do Svojho veľkého chrámu v Jeruzaleme. Kaifáš, veľkňaz, by všade vyhlásil poplach.“

Vidíte? Spôsob, akým sa predstavil v tej dobe, nebol pre ten druh ľudí, a dnes je to rovnaké. On zostáva rovnaký, Jeho postoj. Duch sa nemení. Ľudia sa menia od jedného ducha ku inému, ale Duch zostáva rovnaký. Tí nepoddajní tradiční učitelia dnes stále zostávajú takí istí. Tí pokorní, poddajní ľudia, ktorí boli ochotní skloniť sa pred Prítomnosťou Božou, sú tu ešte dnes a Duch Svätý je tu a je tu i duch diabla. Ste ovládaní jedným alebo druhým, nie oboma z nich, jedným alebo druhým. Nemôžete naraz slúžiť dvom pánom, to hovorí Písmo.

Všimnite si teraz, čo povedal? „Mohlo by tam byť niečo dobré, čo by vyšlo z Nazareta?“ Myslím, že mu dal najlepšiu odpoveď, akú mu mohol dať akýkoľvek človek, povedal, „Pod' a vidz.“

Nesed'te doma a nekritizujte; nehovorte len, „No, možno je to v poriadku.“ Príďte a sami sa presvedčte. To je spôsob, ako to robiť. Pod'te, sadnite si a sami počúvajte. Skúmajte Písma.

Radi by sme videli Ježiša, 58-0523

A na tretí deň bola svadba v Galilejskej Káne, a bola tam matka Ježišova. A pozvaný bol na svadbu i Ježiš i jeho učeníci. A keď nestačovalo víno, povedala matka Ježišova jemu: Nemajú vína. A Ježiš jej povedal: Čo mám s tebou, ženo? Ešte neprišla moja hodina. Potom povedala jeho matka posluhovačom: Keby vám povedal čokoľvek, urobte! A stálo tam, podľa židovského očisťovania, šesť kamenných nádob na vodu, do ktorých sa zmestilo po dvoch mierach alebo po troch. A Ježiš im povedal: Naplňte nádoby vodou! A naplnili ich až po vrch. A potom im povedal: Teraz naberajte a zaneste starejšiemu. A zanesli. A jako ochutnal starejší vodu, ktorá sa bola obrátila na víno (a nevedel odkiaľ je, ale posluhovia, ktorí brali vodu, vedeli), zavolał starejší ženícha a povedal mu: Každý človek kladie na stôl najprv dobré víno, a keď sa hostia napijú, potom to podlejšie; ale ty si zachoval dobré víno až doteraz. Tento počiatok divov učinil Ježiš v Galilejskej Káne a zjavil svoju slávu, a jeho učeníci uverili v neho.

–Ján 2:1-11

Raz, keď som bol malý chlapec, zvykol som si myslieť, že Kristus ma miloval a Boh ma nenávidel, pretože Kristus za mňa zomrel; ale Boh proti mne niečo má. Ale prišiel som na to, že Kristus je samotným srdcom Boha. „Boh tak miloval svet, že dal Svojho jednorodeného Syna, aby nikto, kto verí v Neho, nezahynul, ale mal Večný Život.”

No, On prišiel prvý, aby premohol. A vec, ktorú diabol umiestnil vo svete, bola nenávisť. A On prišiel, aby premohol nenávisť. Keď vyhráme naše bitky, a tak ďalej, v bitkách vo svete, vždy to neustále zanecháva nenávisť; pretože bitky tohto druhu sú z nepriateľa. Ale Kristus prišiel s láskou, aby premohol nenávisť, aby miloval tých, ktorí neboli hodní milovania. On prišiel s odlišnou zbraňou. A pokoril sa, učinil sa o čosi menším od Anjelov, aby pretrpel smrť. A aby dal príklad. A keď bol tu na zemi, chodil medzi ľuďmi.

On dokázal Svoje vojnové zbrane, keď uzdravil nemoc. Keď vzal päť malých suchárov a dva kúsky rýb a nasýtil päťtisíc ľudí. On dokázal, že mal moc nad každým atómom, ktorý tam bol. Nielen, že vytvoril ryby, ale On vytvoril upečené ryby. Nielen, že vytvoril pšenicu rovno vo forme chleba, ale vytvoril upečenú pšenicu ako chlieb. To ukázalo, že bol tým veľkým a mocným Premožiteľom. Nielen, že dostal zo studne vodu, ale On vytvoril tú vodu, víno, zo studne. On dokázal, že mal moc, aby premohol. A On miloval a Jeho zbraňou bola láska.

Veľký a mocný Premožiteľ, 57-0421S

Potom sišiel do Kafarnauma, on, jeho matka, jeho bratia i jeho učeníci, a zostali tam nie mnoho dní. A bola blízko Veľká noc Židov, a Ježiš odišiel hore do Jeruzalema a našiel v chráme predavačov volov, oviec a holubov a peňazomencov tam sediacich a spravil zo šarinových motúzov bič a vyhnal všetkých z chrámu, aj ovce a voly, a peňazomencom povysýpal peniaze a ich stoly poprevracal a tým, ktorí predávali holubov, povedal: Odneste toto odtiaľto! Nerobte z domu môjho Otca tržnice! A jeho učeníci sa rozpamätali, že je napísané: Revnivosť za tvoj dom ma zožiera. –Ján 2:12-17

Brat, ja nepoznám žiadne vyznanie, okrem Krista, žiaden zákon, okrem lásky, a žiadnu knihu, okrem Biblie. To je to, čo potrebujeme. To je to, čo potrebujú cirkvi. Ale ľudia to nechcú. Tak oni tak zabalili cirkev do týchto denominácií, až môžu vziať výbor dôverníkov alebo výbor diakonov a obracať nejakého dobrého pastora, kdekoľvek chcú. Ale oni nemôžu obracať Boha, to je jedna vec, ktorá je istá, Boh zostáva Bohom. Oni Ho neprivítajú. Oni privítajú svojich priateľov a svojich politikov, a tak ďalej, ale neprivítajú Krista.

Radšej budú mať Santa Clausa. Svet je tým premožený; Santa Claus to prevzal. Nuž, viete, malé deti už dokonca ani nevedia, čo Vianoce znamenajú. Nevedia, čo znamená Veľká noc; je to veľkonočný zajko, nejaký druh zajaca alebo malé žlté kuriatko alebo niečo. Čo má Boh, čo má vzkriesenie do činenia s kuraťom, s najšpinavším vtákom, ktorý existuje? Čo je špinavšie než kura? A oni to tam kladú namiesto Krista.

Čo je väčší mýtus než Santa Claus? Niečo také nikdy nebolo. Hovoríte deťom klamstvá, v deň súdu sa za to budete zodpovedať. Áno. Niet divu, že ľudia nevedia, čo robiť. Jednoducho nechcú tú skutočnú vec. Vezmú nejakú náhradu, ale nechcú tú skutočnú vec. Nechcú Božie dary. Ó! Samozrejme. Oni nechcú Ježiša; to je jedna vec. Zapísal som si tu jeden dôvod, prečo Ho oni nechcú, to preto, že keď On prišiel do ich chrámu a našiel ich nečistotu v chráme, poprevracal ich stoly a vyhnal tých peňazomencov. On to vyčistil.

A ak by len dovolili Duchu Svätému vojsť do niektorej z týchto veľkých cirkví, ktoré sú tu, On by to vyčistil. Tak, oni to nemôžu prijať. Vidíte? To by spôsobilo, že by prestali hrať hazardné hry, zastavilo by to ich rock-and-rollové párty, zastavilo by to publikovanie ich fotografií v novinách, kde vyzerajú ako bítníci, ako to urobil jeden Metodistický kazateľ tu v Howard Park, Clarksville. Zavolať si jedného brata, ktorý tu teraz sedí, či by mu tým spôsobom neučesal vlasy. Hocikto, služobník Boží, ktorý zverejňuje svoju fotku v novinách, na ktorej má bítnickú párty v cirkvi. Ak by to vedel John Wesley, obracal by sa v hrobe. Prečo? Oni odvrhli toho Krista, ktorého John Wesley poznal (Je to tak.), a prijali bítnika. Oni majú bítnické náboženstvo. Majú bítnické deti, bítnického otca, bítnickú mamu, bítnického prezidenta, a len sa to valí a ide to takto ďalej. Aká hanba. Prečo? Oni odmietajú tú skutočnú vec.

Vtedy odpovedali Židia a riekli mu: Jaké znamenie nám ukážeš, že toto činiš? A Ježiš odpovedal a riekol im: Zborte tento chrám, a vo troch dňoch ho postavím. Vtedy povedali Židia: Štyridsaťšesť rokov staväli tento chrám, a ty ho postavíš vo troch dňoch? Ale on hovoril o chráme svojho tela. A potom, keď vstal z mŕtvych, rozpamätali sa jeho učeníci, že im to povedal, a uverili písmu i slovu, ktoré povedal Ježiš. –Ján 2:18-22

Keď bol Ježiš na zemi, On si bol istý Otcovým Slovom. On povedal, „Zborte tento chrám a vo troch dňoch ho postavím.” Nie, „Skúsím to, možno ho vystavím, možno to bude fungovať.” On si bol istý.

Prečo? Dávid tak povedal. „Nedopustím, aby môj Svätý videl porušenie, ani nezanechám Jeho dušu v pekle.” On vedel, že porušenie nastáva počas troch dní; niekde počas tých troch dní On znova vstane. On veril Otcovmu Slovu. „Zborte tento chrám a vo troch dňoch ho postavím.” „Ja to urobím,”; nie „Pokúsím sa.”

Keď k Nemu prišla Marta a povedala, „Náš brat Lazar, ak by si tu bol, Pane, on by nezomrel. Ale dokonca teraz, o čokoľvek poprosíš Boha, Boh to učiní.”

On povedal, „Ja Som vzkriesenie a život, hovorí Boh. Ten, kto verí vo Mňa, hoci by zomrel, jednako bude žiť. Každý, kto žije a verí vo Mňa, nezomrie naveky. Veríš tomu?”

Ona povedala, „Áno, Pane. Myslím, že áno, Pane. Som si celkom istá. Ľudia mi hovoria, že si len Belzebúb. Vravajú mi, že čítaš ľudské myšlienky.” Úha, toto by sa nestalo. „Áno, Pane, ja verím. (Sláva Bohu.) Ja verím, že Ty si Syn Boží, ktorý mal prísť na svet.” Úha, niečo sa muselo stať. Počúvajte, to je isté. To je isté. Keď sa stretnú dva vrcholy, niečo sa musí stať. Ó, áno. Ó, iste sa stane. Povedala, „Verím, že Ty si Syn Boží, ktorý mal prísť na svet.”

Čo jej Ježiš povedal? Čo povedal Ježiš? „Nuž, poviem ti niečo. Kde ste ho pochovali? Pôjdem a vyskúšam a uvidím, čo môžem ohľadne toho urobiť.” Úha. „Pôjdem a poprosím Otca a uvidím, čo On urobí.” Ó, nie. Úha, On to nepovedal. On povedal, „Pôjdem a zobudím ho.” Nie je na tom nič neisté. „Pôjdem a zobudím ho.” „Urobím to,” nie „Pokúsím sa.” „Urobím to.” On vedel presne, čo Mu Otec ukázal, a vedel, že sa to stane. „Pôjdem a zobudím ho.” Nebol v tom žiaden neistý zvuk (nie veru), ani trocha neistoty ohľadne toho.

Ó, „Zničte toto telo, Ja ho vzbudím vo troch dňoch.” Ježiš povedal, „Ak zostanete vo Mne a Moje Slovo zostane vo vás, môžete si prosiť, čo chcete, a stane sa vám.” „Možno sa vám to stane?” Nie, nie, nie je v tom žiadna neistota. „Ja to urobím. To sa stane. Musí sa to stať.”

Neistý zvuk, 61-0415

A keď bol v Jeruzaleme na Veľkú noc, na ten sviatok, uverili mnohí v jeho meno vidiac jeho divy, ktoré činil. Ale on, Ježiš, sa im nesveril, pretože on znal všetkých a že nepotreboval, aby mu niekto vydal svedoctvo o človekovi, lebo on vedel, čo bolo v ktorom človekovi. A bol istý človek z farizeov, ktorému bolo meno Nikodém, židovské knieža. Ten prišiel k Ježišovi vnoci a povedal mu: Rabbi, vieme, že si prišiel od Boha jako učiteľ, lebo nikto nemôže činiť divy, ktoré ty činíš, keby nebol s ním Bôh. A Ježiš odpovedal a riekol mu: Ameň, ameň ti hovorím. Ak sa niekto nenarodí znova, nemôže vidieť kráľovstvo Božie. A Nikodém mu povedal: Ako sa môže narodiť človek, keď je starý? Či azda môže po druhé vojsť do života svojej matky a narodiť sa? Ježiš mu odpovedal: Ameň, ameň ti hovorím, že ak sa niekto nenarodí z vody a z Ducha, nemôže vojsť do kráľovstva Božieho. Čo sa narodilo z tela, je telo, a čo sa narodilo z Ducha, je Duch. Nediv sa, že som ti povedal: Musíte sa narodiť znova. Vietor, kam chce, tam veje, a čuješ jeho zvuk, ale nevieš, odkiaľ prichádza a kam ide; tak je to s každým, kto sa narodil z Ducha. –Ján 2:23-3:8

Obráťme sa do ohromnej, starej Knihy svätého Jána, z ktorej som dnes večer čítal. V 1.kapitole svätého Jána nachádzame, že On si volil Svojich učeníkov. A nachádzame, že tam bol vybraný jeden, ktorý sa volal Filip. A Filip, po svojom obrátení, on bol nadchnutý. A každý človek, keď nájde Ježiša a je spasený, tam býva nadchnutie. Ó, želám si, aby som to mohol priniesť ku mnohým veľkým mužom, ako je Jack Schuller a Billy Graham, a tým veľkým evanjelistom, ktorých Boh používa. Tí ľudia, ktorí len tvrdia, že prídu, sú takí naškrobení; zdá sa, že oni len povedia, „Nuž, áno, ja verím.“ A to je intelektuálne poňatie. Ale to nebude fungovať. Vy sa musíte znovuzrodiť. A keď ste narodení, s tým narodením povstáva nadšenie a zapaluje tú dušu a berie preč všetky rozdiely a izmy a prichádza rovno ku Golgote a rozpoznáva Krista s horiacou láskou a horlivosťou pre stratený a upadnutý svet.

Keď sa človek obráti, jeho oči sú nastavené na Golgotu. Ak je trochu nervózny, ak na neho nedávate pozor, on sa dostane na stranu fanatizmu. Ak je trochu študovaný, stane sa naškrobeným. Ale rovno v strede tej cesty je tá rozumná, vnímavá, znovuzrodená, Duchom vedená, vystrojená Cirkev Živého Boha, ktorá kráča po ceste, rovno ku Kristovi. To je to skutočné vyjdenie z oboch tých smerov. Jeden zašiel na jednu stranu a druhý zašiel na druhú stranu, prejav fanatizmu, alebo študovanosť, a príliš neohybný na to, aby sa sklonil. Oni vedia o tom Slove viac, než vedia o tom Autorovi.

Poznať Slovo nie je Život, ale poznať Jeho je Život; poznať Jeho. Nemusíte byť učencom; musíte byť poddanou osobou. A keď sa poddáte Kristovi, Kristus je zviazaný naplniť to prázdne miesto, ktoré ste vy pre Neho vyliali na oltári. On je zviazaný voči Svoju Slovu, aby to urobil, a On vás nesklame.

Chceme vidieť Ježiša, 57-0516

Nikodém odpovedal a riekol mu: Jako sa to môže stať? Ježiš odpovedal a riekol mu: Ved' si ty učiteľ Izraelov a toho nevieš? Ameň, ameň ti hovorím, že čo vieme, hovoríme, a čo sme videli, svedčíme, ale neprijímate nášho svedoctva. Ak som vám povedal zemské veci, a neveríte, jako potom, ak vám poviem nebeské, uveríte?! A nikto nevstúpil hore do neba, iba ten, ktorý zostúpil z neba – Syn človeka, ktorý je v nebi. – Ján 3:9-13

Byť narodený z Ducha znamená veriť a konať v Duchu, znamená to rozumieť a veriť zo srdca, že Ježiš je Kristus a že toto je Jeho Slovo a žiadne iné slovo nemôže byť pridané alebo odňaté bez toho, aby bolo tvoje meno odňaté z Knihy Života. Ó! To bolo mocné. Keď ku tomu pridáš svojou tradíciou jednu vec alebo odnímeš jednu vec, tak Kristus povedal, „Tvoje meno bude vymazané z Knihy Života.” Teraz, nájdí organizáciu, denomináciu v Biblii. Nenájdete to tam. Dobre.

Bez ohľadu na telo, denominačné učenie je protikladné s Bibliou. Áno. Znovozrodenie znamená znova sa narodiť zhora, narodiť sa zhora. Potom žijeme vo veciach zhora. Ó! Pretože, to je On Sám účinkujúci vo Svojom Slove cez vás, Jeho letorasty, z toho Viniča.

Z toho dôvodu Ježiš povedal, „Keď nečiním skutky Môjho Otca, neverte Mi.” Och, samozrejme. On povedal, „Žiaden človek sa nedostane hore do neba, iba Ten, ktorý prišiel z neba.” Pozorujte Ho, ako tu Nikodéma napráva. Viete, oni si mysleli, že On súc Človekom nemôže byť Bohom. A tam On povedal, „Žiaden človek nevstúpi hore do neba, ale iba Ten, ktorý zostúpil z neba, Syn človeka, ktorý je teraz v nebi.” To bolo na neho príliš veľa. Ako mohol On, Syn človeka, byť tým istým, ktorý vstúpil do neba, a tým istým, ktorý stojí tu na streche domu a rozpráva sa s Nikodémom, a je teraz v nebi? Nuž, mal vidieť, že to bol Boh. On je všadeprítomný, všade. Vidíte? Ale on to vo svojich tradíciách nevedel. On nebol duchovne založený. Telesná myseľ to nedokáže uchytiť.

Povedal, „Čo hovoria ľudia, že kým som Ja, Syn človeka?”

„Niektorí hovoria, že, 'On je syn Dávidov.'”

Povedal, „Tak, prečo Ho Dávid v Duchu volal Pánom, povedal, 'Riekol Pán môjmu Pánovi, „Sed' po Mojej pravici, až dám tvojich nepriateľov pod tvoje nohy?’” Ako On môže byť oboje, Koreň aj Letorast Dávidova; On bol pred Dávidom; On bol Dávidom; a potom Dávid. Vidíte? On je Koreň aj Letorast Dávidov. Biblia tak hovorí, oboje, Koreň aj Letorast Dávidov. Ako môže byť potom jeho synom? Ako môže byť On jeho Pánom? Biblia hovorí, „Odteraz sa Ho už nič nepýtali.” Myslím, že to bola tiež dobrá vec.

Prečo som proti organizovanému náboženstvu, 62-1111E

A jako Mojžiš povýšil hada na púšti, tak musí byť povýšený Syn človeka, aby nikto, kto verí v neho, nezahynul, ale mal večný život. –Ján 3:14-15

Ježiš, keď bol tu na zemi, On povedal, keď sa tu rozprával s Nikodémom, povedal, „Ako Mojžiš vyvýšil hada na púšti, tak musí byť vyvýšený Syn človeka.” Tak musí... Prečo? Tak isto, kvôli tomu istému, za tým istým účelom, aby sa dosiahlo to isté. Veľakrát toto zmätie ľudí, keď vidia hada, ktorý reprezentuje Ježiša. Ten had v tomto prípade reprezentoval Ježiša. Všimli ste si, že ten had bol mŕtvy? Nebol v ňom žiaden život. Ježiš zomrel. Ako Kain, keď zabil Ábela, Ábel zomrel na oltári so svojou obeťou. Potom, keď Ábel obetoval svoju obeť a zabil svoju obeť za svoj hriech, potom zomrel na tom istom oltári so svojou obeťou. Aby ste sa mohli znovu narodiť, musíte zomrieť na oltári so svojou obeťou, byť jednoducho taký mŕtvy, ako bol On – a ste znovuzrodení. Ten had nemal v sebe žiaden život.

Poviete, „Prečo bol medený?” Med' reprezentuje súd, božský súd. Všimli ste si v Biblii v Starom Zákone, že oltár, na ktorom boli pálené obeť, bol urobený z medi? Med' hovorí o súde. Ako Eliáš vo svojich dňoch vyšiel, aby sa pozrel na oblohu, aby videl, či príde nejaký dážď, keď sa pomodlil a povedal, „Nebesia vyzerajú ako med'.” Čo to bolo? Božský súd nad neveriacimi ľuďmi, nad neveriacim národom, ktorý opustil Boha. To bol božský súd – medený! A samotný ten had, jeho forma, on reprezentoval hriech, nad ktorým bol už vykonaný súd, lebo ten had bol odsúdený v záhrade Eden, a to bol ten odsúdený had.

A my, keď sa pozrieme na Krista, vidíte ten trest. Ten Jediný, Sám Boh sa stal telom. Boh prichádza na zem a berie na Neho hriech všetkých nás a súd a hnev všemohúceho Boha bol vyliaty na Jeho telo a ono tam bolo rozkmášané na kríži. To je skutočný súd. On Sám prešiel lisom Božieho hnevu. Sám išiel tou cestou. Sám zomrel, neprišiel Mu na pomoc žiaden anjel, človek, Jeho cirkev, Jeho matka, Jeho bratia, Jeho Otec, opustený od Boha, ľudí i od prírody. On Sám zomrel, aby nám ukázal, že ani samotná príroda nám nemôže pomôcť v hodine smrti. Žiaden priateľ, žiaden kňaz, žiaden pápež, žiaden pastor. To je smrť. Ale bol Jeden, ktorý to zniesol za nás. V tom hadovi nebol žiaden život. Bol definitívne mŕtvy – úplne vykryštalizovaný. To bola tá požadovaná cena – trest. On zomrel, že sa až zem zahanbila. On zomrel, že sa až hviezdy zahanbili. On trpel, že až slnko prestalo svietiť, On trpel, že až mesiac nedal svetla, On trpel, že až všetky čiastky zeme boli také čierne a tmavé ako o polnoci, taká tma, že ju bolo možno nahmatať. Nebolo ničoho. Nikto nikdy takto netrpel, ani nemohol. Nieto smrteľníka, ktorý by cez to mohol prejsť. Ale On to vytrpel. Boh položil na Neho nepravosť všetkých nás a zniesol na Neho Svoje súdy a On Sám prešiel lisom Božieho hnevu a nikto Mu nepomohol. Nebolo nikoho, kto by Mu pomohol. Boh uložil trest. Všetko sa nachádzalo pod trestom a nič Mu nemohlo pomôcť, pretože my sme všetci vinní. Nemohol Mu prísť pomôcť žiaden najvyšší kňaz. Nikto Mu nemohol pomôcť, žiaden pápež, žiaden anjel. Všetci stáli opodiaľ a pozorovali to. To bol najdôležitejší moment v histórii sveta. On zomrel až tak, že v ňom nezostalo ani kvapky života, stal sa ako ten medený had, jednoducho vykryštalizovaný ornament visiaci na kríži.

Musíte sa znova narodiť, 61-1231M

Lebo tak miloval Bôh svet, že svojho jednorodeného Syna dal, aby nikto, kto verí v neho, nezahynul, ale mal večný život. Lebo neposlal Bôh na svet svojho Syna, aby súdil svet, ale aby bol svet spasený skrze neho. –Ján 3:16-17

Za dávnych čias odišlo jedno mladé dievča študovať na vysokú školu a vrátilo sa spolu s jedným dievčaťom, s takou energickou suveréncou. Keď dorazila a vystupovala z vlaku, vonku na ňu čakala jej stará matka. To dievča, ktoré bolo s ňou, sa jej opýtalo, „Kto je tá stará biedna úbožiačka?”

Keď ona a to dievča vysadli z vlaku, tá stará matka pribehla a povedala, „Miláčik, som tak rada, že ťa vidím...” A ona sa k nej obrátila chrbtom.

A stál tam výpravca vlaku. Povedal jej, „Mária, niečo sa ťa opýtam.” Povedal, „Ako si sa mohla stať takou ľahostajnou od toho času, čo si bola na štúdiách? To je to, čo ste sa tam intelektuálne naučili?”

A ja sa obávam, že to je to, čo sme sa naučili vo všetkých našich intelektuálnych náhradách namiesto lásky. Tak to je. Povedal, „Mária, to je pravda.” Povedal, „Ja som tiež starý muž. Ja viem, aká je tvoja matka dnes škaredá. Dôvod, prečo je taká nepekná, je, že jedného dňa, keď si bola doma v hornej izbe a ona vešala prádlo vzadu na záhrade,” riekol, „zatiaľ čo vešala vzadu prádlo, vypukol v dome požiar a niekto pribehol a povedal jej to. Ty si bola v malej izbe obkľúčenej plameňmi. Všetci kričali, „Nechod' tam, nechod' tam!” Ale ona to neposlúchla. Strhla si zo seba zásteru a vošla tam cez plamene, schmatla ťa a zabalila do svojho oblečenia. A vyšla von popálená a zjazvená, a to je dôvod, prečo je teraz taká škaredá. A dôvod, prečo ty si pekná, je, pretože ona je škaredá. Ona sa stala škaredou, aby si sa ty mohla stať peknou. A ty mi chceš povedať, že sa hanbiš za svoju vlastnú matku?”

A myslím si dnes, bratia, že keď bola potrebná jedna vec, nie nejaká intelektuálna bytosť, ale bola potrebná láska Božia, aby poslala Krista na kríž, aby tam zomrel v neúcte a v hanbe. A chceš mi povedať, že Letničná cirkev alebo nejaká iná cirkev odmietne skutočnú lásku Božiu? „Nehanbím sa za Evanjelium Ježiša Krista. Je to Božia moc na spasenie.” Keď ťa radšej nazvú, „Náboženský fanatik.” Správajme sa tak, len nech je láska Božia v našom srdci. Istotne, na tom nezáleží, ako ťa nazvú.

Ó, brat, Boh dal Svätého Ducha, aby riadil cirkev, nie chytrosť, vzdelanie, ale lásku. Dary sú v cirkvi, ale to neriadi cirkev. Láska riadi cirkev. „Boh tak miloval svet, že dal Svojho jednorodeného Syna.” Jeho láska Ho to prinútila urobiť. A keď je láska prinútená, potom suverénna milosť prejaví svoj zámer. Nech to poviem ešte raz: Keď je Božská láska vyžarovaná, milosť vyprodukuje svoj objekt. A Boh tak miloval svet, až suverénna láska kázala svetu Spasiteľa. Áno, samozrejme. A keď tak veľmi miluješ Boha, suverénna láska ti ukáže krst Duchom Svätým, aby si žil, miloval a bol skutočným Kresťanom.

Prečo niektorí ľudia nedokážu mať víťazstvo, 57-0324

Paralelné miesto Písma: Ján 3:16-21

Vtedy povstal spor medzi niektorými z učeníkov Jánových so Židmi o očisťovanie. A prišli k Jánovi a povedali mu: Rabbi, ten, ktorý bol s tebou za Jordánom, ktorému si ty vydal svedoctvo, hľa, on krstí, a všetci idú k nemu. Ján odpovedal a riekol: Človek nemôže nič vziať, keby mu nebolo dané z neba. Vy mi sami svedčíte, že som povedal: Ja nie som Kristus, ale že som poslaný pred ním. Ten, ktorý má nevestu, je ženích, a priateľ ženíchov, ktorý tam stojí a čuje ho, veľmi sa raduje pre hlas ženícha. Nuž táto moja radosť sa splnila. On musí rásť a ja sa menšiť. – Ján 3:25-30

Jzaiáš 9:6, prorok povedal, „Dieťa sa nám narodilo, Syn, Dieťa – Syn sa nám narodil, Dieťa nám je dané a nazvú Ho Predivný, Radca, Knieža Pokoja, Mocný Boh, Otec Večnosti a vládca spočinie na Jeho rameni a Jeho Kráľovstvu nebude konca.“

Vieme, že v tamtom dni sa nám malo narodiť Dieťa, v tom dni mala panna počať a porodiť Dieťa. A to neprišlo cez žiaden z ich systémov, a preto s tým nechceli mať nič spoločného. Odvrhli to. Ale to pomazané Slovo, Boh (Emanuel), ktorý sa stal telom medzi nimi, stálo tam. On povedal, „Kto z vás Ma môže usvedčiť z hriechu, z nevery? Skúmajte Písma, lebo si myslíte, že v nich máte Večný Život, a oni sú to, ktoré svedčia o Mne.“ On bol dokonale potvrdený, že On bol Mesiášom, Mesiášom, ktorý mal byť v tom dni. Tie systémy zababrali ľudské mysle mnohými pravidlami systémov, a tak ďalej, že zbavili Slovo Božie moci. Ľudia nemohli uvidieť, že On je Mesiášom.

A to, čo spravili vtedy, to isté spravili znova. To je pravda. Systémy tohto sveta, mechanika, viedli k tomu, že piesty sú tam, kde má byť výfuk, v ich veľkom mechanizme. Ako má potom niečo také fungovať? To je nemožné. To nebolo tak postavené. Cirkev nemôže fungovať bez Božej moci cez Slovo. A Duch Svätý bude potvrdzovať iba Slovo Božie, lebo to je to, čo On má robiť. To pomazanie má potvrdiť Slovo. A Ježiš bol ten Pomazaný, Slovo sa stalo telom. A preto On tam vošiel do tej vody, On bol Slovo, ktoré prišlo ku prorokovi. Prorok Ho pokrstil. A potom ten prorok povstal a povedal, „Ja sa musím menšiť a On musí rásť.“ Vidíme, že takým spôsobom postupuje Boh.

Ale či to oni prijali? Mali to poznať. Oni tam stáli a hľadeli na skutky Božie. Videli vyplnenie sa Slova. Vedeli, že Písmo tak povedalo, ale aj tak nemohli uveriť, že To príde takým spôsobom. To malo prísť ku farizejom alebo k sadúceom. Ak by To prišlo ku farizejom, sadúceji by To neprijali. A naopak sadúceji by To neprijali, keby ľudia hovorili, že farizeji To majú.

A presne tak isto je to dnes, naše systémy, všetko zhnilo a zanečistilo sa. Och! V akej hodine to žijeme, svet je slepý, chodí v temnosti, upadnutý v systémoch tohto sveta ako ovce bez pastiera. A veď Slovo živého Boha bolo potvrdené pred ich očami, a predsa od Neho odišli v slepote, opustili Ho. Čo iné teda môžeme očakávať?

Svet sa znovu rozpadá, 63-1127

Ten, ktorý prichádza s hora, je nad všetkých. Kto je zo zeme, je zo zeme a hovorí zo zeme; ten, ktorý prichádza z neba, je nad všetkých, a čo videl a počul, to svedčí, ale nikto neprijíma jeho svedoctva. Kto prijal jeho svedoctvo, ten spečatil, že Bôh je pravdivý. Lebo ten, ktorého poslal Bôh, hovorí slová Božie; lebo nie z miery dáva Bôh Ducha. Otec miluje Syna a dal všetko do jeho ruky. Kto verí v Syna, má večný život; ale kto nie je vo viere poslušný Synovi, neuzrie života, ale hnev Boží zostáva na ňom. —Ján 3:31-36

No, ideme teraz na chvíľu predstaviť taký malý názorný príklad. Napríklad, boli sme malými chlapcami a dievčatami a stáli sme dnes večer v meste, kde bol veľký cirkus. A tak sa stalo, že niekto z vás bratov bol silnejší, mal väčšie ramená a mohol zodvihnúť väčšiu váhu ako ja. No dobre, keď je tam bremeno, aby bolo zodvihnuté, tak ho radšej zodvihni. Ale možno ma Boh urobil o trochu vyšším, ako si ty. Ale to ma nerobí viacej ľudským, ako teba, to ma nerobí viacej dieťaťom Božím, ako teba. „Kto mysliač si môže pridať jeden lakeť ku svojej postave?“ Vidíte? Nie, čo ty robíš, ale čo Boh urobil. Vidíte, ja nie som veľký legalista. Ja verím, že to je suverénna milosť Božia.

No, teraz bude napríklad karneval alebo cirkus a my všetci ten cirkus chceme vidieť. No, my ale nemáme peniaze, aby sme išli dovnútra. Nedokážeme to vidieť. Tak, možno ja sa môžem pozeráť na špičkách cez malú dieru, ktorá je niekde hore, a môžem ti povedať všetko, čo sa tam deje. Teraz, pamätaj, predstavujem ti názorný príklad. „Dobre,“ hovoríš, „brat Branham, čo tam je? Čo teraz vidíš?“ Tak, nafaňujem prsty tak vysoko, ako viem, stojím na špičkách tak vysoko, ako dokážem. Hovorím, „Vidím slona.“ Znížil som sa, prestal som sa pozeráť. Hovoríš mi, „Čo ešte vidíš, brat Branham?“ Tak, zase sa postavím vysoko. Len sa vyťahujem nahor. „Vidím žirafu.“ To ma oslabuje. No, to je názorný príklad, čo je dar. No, dar vidiaceho alebo podávať videnia, to pochádza len od Boha. Videnia, prvá vec, ktorú si pamätám ako malý chlapec, je videnie. Nemal som ani 18 mesiacov, keď som povedal svojej mame, kde budeme bývať a všetko ďalšie, vidíte? Tak to je. A strávim svoj život neďaleko New Albany. A boli sme stovky míľ od toho miesta, to je tam, kde som žil nejakých štyridsať rokov.

Keď bol Ježiš tu na zemi, celá moc, ktorá bola v Bohu, bola v Ňom, pretože On bol Boh zmanifestovaný v tele, Boh sa stal človekom v tele Svojho Syna, Krista Ježiša, bol tu svätynou. Lebo Biblia hovorí, Boh bol v Kristovi. Otec bol vo Svojom Synovi, ktorý reprezentoval Jeho lásku k ľuďom tu na zemi, vidíte? Teraz, veľmi jednoducho. No, všimnite si. Ten dar, ktorý bol v Ježišovi, bol ako celý oceán tu, všetka voda na svete, v porovnaní s týmto malým darom, ktorý je len za lyžičku toho oceánu. No, Boh Mu dal Ducha bez miery. On dáva tebe a mne s určitou mierou. On mi namerá za lyžičku. Keď On namerá Svoju Synovi, namerá Mu celý oceán. Rozumiete, čo mám na mysli? Ale dávajte pozor, ta istá chemikália, ktorá je v tej lyžičke, je v tom celom oceáne. A všetky chemikálie v oceáne, miera tých chemikálií, je v tej lyžičke. To je ten istý druh. Vidíte, to urobí tú istú vec. To prinesie tie isté výsledky. To vyprodukuje ten istý Život. Či v to neveríte? To je to, čo nás robí Kresťanmi.

V tej najtemnejšej hodine ide okolo Ježiš, 55-1114

Ale Heródes, tetrarcha, súc trestaný od neho pre Heródiadu, ženu Filipa, svojho brata, a pre všetky zlé skutky, ktoré páchal Heródes, pridal ku všetkému tomu ešte aj to, že zatvoril Jána do žalára. –Lukáš 3:19-20

Ked' tá Jezábel povstala na scéne, tam bol muž, ktorý proti tomu povstal. Boh privedol muža, my ani nevieme, odkiaľ on prišiel. On nemal žiaden kazateľský podklad; on nebol žiaden kňaz, ani nič. On vystúpil, drsný muž lesa menom Eliáš, a on priložil sekeru na korene stromu a oni ho nenávideli. Nie len to, ale jeho celé zhromaždenie ho nenávidelo. A raz si on myslel, že zostal sám.

On povedal, „Nie, Ja mám ešte sedem tisíc, ktorí sú tak isto s tebou.”

To bola tá vyvolená skupina. To je stále tá skupina. Povedal, „Neboj sa, Eliáš. Ja viem, že si myslíš, že si dobehol do konca, pretože denominácie s tebou vybehli, tam na vrchu toho kopca, ale,” povedal, „Ja mám sedem tisíc, ktorí veria to isté, čo ty kážeš. Ja ich mám.” Potom, po jeho čase zavládol Rím a znovu nastal čas, ako ženský svet. Všetka móda žien. Ako oni vyšli vo svojich baretkách a všetkom a Boh vzbudil ďalšieho muža s tým istým Duchom – s Duchom Eliáša. Je to tak?

On povedal, „Sekera je priložená na koreň stromu.”

Bola tam nejaká divoká žena, vydala sa... opustila svojho muža a vydala sa za jeho brata, Herodesa. Herodiáda, a ona bola vymaľovaným klaunom v tom čase, tancovala. Učila svoju dcéru, ako má tancovať. Ona mala dcéru od jej pestúna, pestúna, od otca, jeho brata. Herodiáda! To bola dcéra tej ženy. A ona ju potom učila tancovať a ona sa stala ozajstnou striptérskou tanečnicou, po svojej matke. A ona si myslela, že sa môže vydať štyri alebo päťkrát a robiť si, čo len chce. A tu prichádza Herodes. Oni všetci boli Židia, pamätajte. To boli členovia cirkvi.

Tu prichádza Herodes so svojou cirkvou, aby počul toho proroka, o ktorom ľudia verili, že je prorok. On podišiel rovno priamo ku nim obom a povedal im do tváre, „Nepatrí sa ti ju mať.” A či ju to nerozhodilo! No, nejaký obyčajný človek by povedal, „Ako sa máš, Herodiáda? Sme naozaj radi, že ňa máme dnes v našom zhromaždení.” Ale nie Ján! Ježiš povedal, „Koho ste vyšli vidieť, keď ste vyšli, aby ste videli Jána? Išli ste, aby ste videli niekoho, kto je celý oblečený ako kňaz?”

Nie, takí bozkávajú nemluvnatá a pochovávajú mŕtvych.

On povedal, „Čo ste vyšli vidieť? Trstinu, ktorá sa trasie pri každom vetre?”

Oni povedia, „Poď sem, Ján. My ti zaplatíme viac, ak budeš kázať pre nás, a my sme tá najväčšia organizácia.” Ján taký nebol. Nie, on vôbec nešiel, aby videl niečo také. Povedal, „Čo ste potom chceli vidieť, keď ste vyšli, aby ste počuli a videli Jána? Proroka?” On povedal, „A hovorím vám, on bol viac ako prorok. Ak to môžete prijať. Toto je ten, o ktorom hovoril prorok, že má prísť. 'Ja pošlem svojho posla pred svojou tvárou, a on pripraví cestu pre Pána.'”

On bol posol zmluvy. On povedal, „Nie je človek, ktorý sa narodil zo ženy, ktorý by bol väčší od neho.” Takého človeka Boh vzbudil na ten čas, Eliáša, drsného muža. Ján bol to isté. Vidíte? Duch Eliášov bol na Jánovi. A on hovorí, že keď znovu príde ženský čas, ten duch znovu povstane; pred príchodom Pána, keď zem bude spálená a spravodliví budú kráčať po popole bezbožných, ako popol pod ich nohami. On to znovu zaslúbil v týchto dňoch.

Duše, ktoré sú teraz v žalári, 63-1110M

(Ježiš) opustil Judsko a odišiel zase do Galilee. A musel ísť cez Samáriu. A tak prišiel do mesta Samárie, zvaného Sichar, blízko pozemku, ktorý bol dal Jakob Jozefovi, svojmu synovi. A bola tam studňa Jakobova. Ježiš tedy, unavený z cesty, sadol si takto na studňu, a bolo asi šesť hodín. Vtedy prišla žena zo Samárie nabráť vodu. A Ježiš jej povedal: Daj sa mi napiť! –Ján 4:3-7

Ježiš mal túžbu ísť hore do Samárie. Zatiaľ čo sedel pri studni, poslal svojich učeníkov preč, predstavujem si, ako jedna krásna žena tiež prišla ku studni. A ona bola Samaritánka a prišla nabráť vodu. Začala čerpať a Ježiš jej povedal, „Daj sa mi napiť.“ Koľkí to vedia? A čo potom urobil? Začal sa s ňou rozprávať, začal tento rozhovor. A riekol, „Daj sa mi napiť.“

Riekla mu, „Studňa je hlboká a ty nemáš nič, s čím by si načerpal vodu. To je nezvyklé pre vás, Židov, opýtať sa niečo také nás, Samaritánov. My spolu navzájom nekomunikujeme.“

Odpovedal jej, „Ale keby si vedela, s kým hovoríš, prosila by si Mňa o vodu, a dal by som ti Vodu, ktorú nemusíš chodiť načierať.“ Čo On robil? On sa kontaktoval s jej duchom. On tam videl tú ženu stáť, tak ku nej hovoril.

A ona riekla, „Studňa je hlboká, a ty nemáš nič, s čím by si ju nabral,“ atď. Nakoniec sa začali rozprávať o uctievaní na hore a v Jeruzaleme.

A po nejakej chvíli jej Ježiš, keď poznal, čo bol jej problém, povedal. Riekol, „Chod', prived' sem svojho muža.“

Ona odpovedala, „Ja nemám muža.“

On povedal, „Pravda je, mala si piatich a ten, ktorého máš teraz, nie je tvoj muž.“ Koľkí z vás poznajú to miesto Písma? No, pozorujte, čo Samaritánka odpovedala.

Tak, idem teraz porovnať dve miesta Písma. Čo povedal Natanael, keď mu Ježiš povedal, kde bol, a že je mužom bezo ľsti? Čo on povedal? „Rabbi, Ty si Syn Boží. Ty si Kráľ Izraelov.“ Koľkí z vás to vedia, že Svätý Ján to hovorí v 1. kapitole? V poriadku. To je to, čo toho Žida napadlo, keď uvidel tento znak: Ježiš ho videl predtým, ako prišiel na zhromaždenie.

A teraz, keď tá Samaritánka prišla k Ježišovi, Ježiš jej riekol, trochu sa s ňou rozprával a povedal, kde bol jej problém, a ona povedala, „Pane, vidím, že Ty si (čo?) prorok. My vieme, my, Samaritáni, vieme, že keď Mesiáš príde (veríte, že Ježiš bol Mesiáš?), keď Mesiáš príde, On bude robiť tie veci. On nám povie všetky veci.“ Ale ona nemohla porozumieť, Kto On bol.

On povedal, „Ja som Ten, ktorý sa s tebou rozpráva.“ A po tomto, nechala tam to vedro s vodou a riekla, „Poďte, vidzte Muža, ktorý mi povedal veci, ktoré som urobila. Nie je to Mesiáš?“

Keď to bol znak Mesiáša vtedy, je to znak Mesiáša dnes. Koľkí tomu budú veriť? Tak, tu to je.

Chceme vidieť Ježiša, 57-0516

Paralelné miesto Písma: Ján 4:3-24

A žena mu povedala: Viem, že príjde Mesiáš, ktorý sa zovie Kristus. Keď ten príjde, oznámi nám všetko. Ježiš jej povedal: Ja som to, ktorý hovorím s tebou. A v tom prišli jeho učeníci a divili sa, že hovoril so ženou. Avšak niktorý nepovedal: Na čo sa pýtaš? alebo: Čo s ňou hovoríš? Vtedy nechala žena svoje vedro a odišla do mesta a povedala tam ľuďom: Poďte, vidzte človeka, ktorý mi povedal všetko, čo som porobila, či nie je on Kristus. Vtedy vyšli z mesta a prišli k nemu. –Ján 4:25-30

Akonáhle to svetlo dopadlo na to semeno, oni ihneď ožili. Pozrite sa na tých teológov stojacich okolo, keď uvideli Jeho rozpoznávajúceho myšlienky, ktoré boli v ich srdciach. Oni predtým videli veľa telesného napodobňovania a povedali, „Tento človek je Belzebúb, veštec.“ To boli teológovia.

Ježiš povedal, „Vy ste z vášho otca diabla a činíte jeho skutky.“

Ale keď tá malá prostitútka v Samárii prišla dole ku tej studni, Ježiš jej povedal, „Choď a prived' svojho muža,“ odpovedala, „Nemám žiadneho.“

Riekol, „Povedala si pravdu. Mala si piatich a ten, s ktorým žiješ teraz, nie je tvoj muž.“

Odpovedala, „Pane, vidím, že Ty si prorok. My vieme, že keď príde Mesiáš, On bude robiť tie veci.“

On odpovedal, „Ja som Ten, ktorý s tebou hovorí.“

Čo to bolo? To Svetlo zasiahlo to malé predurčené semeno a to rýchlo prišlo k životu. Aké rozdielne od tých teológov, ktorí boli všetci vyškolení.

Ona bežala do mesta, vravela, „Poďte, vidzte Muža, ktorý mi povedal veci, ktoré som urobila. Nie je to znak Mesiáša, ktorý máme očakávať?“

A doktori teológie stáli okolo a riekli, „Ten človek je Belzebúb.“ Vidíte, oni to nemohli vysvetliť. Nemali spôsob, ako to vysvetliť. Tak, museli odpovedať svojmu zhromaždeniu, dať im nejaký druh ich vlastnej radikálnej idey.

Tá istá vec znovu nastala, človek nechce veriť, ľudia nechcú veriť, cirkvi nechcú veriť. Niet divu. Nemôžete v tom byť sklamaní, pretože Biblia hovorí, že oni nebudú veriť. Ale to ste vy, jednotlivci, vy, ktorí ste predurčení do života. Pozrite sa na polia teraz a vidzte, v ktorej hodine žijeme. Poďte do života. Nech ten život, ktorý bol v Kristovi, príde do vás, tá myseľ.

Ty si povedal, „Ó, ja si myslím, ja si myslím toto.“ Ty nemáš žiadnu myšlienku, ktorá ti príde. Ty nechávaš, aby myšlienky, ktoré boli v Kristovi, boli v tebe, a to je Slovo. Tak je to. Mysli myšlienky, ktoré On myslel.

Svet sa znova rozpadá, 63-0412M

Paralelné miesto Písma: Ján 4:39-44

A medzi tým ho boli prosili učenici a hovorili: Rabbi, jedz! Ale on im povedal: Ja mám na jedenie pokrm, o ktorom vy neviete. Vtedy hovorili učenici jeden druhému: Či mu snád' niekto doniesol jest? Ale Ježiš im povedal: Mojm pokrmom je to, aby som činil vôľu toho, ktorý ma poslal, a dokonaj jeho dielo. Či vy nehovoríte, že ešte štyri mesiace, a príjde žatva? Hľa, hovorím vám, pozdvihnite svoje oči a podívaj sa na krajiny, že sa už belejú, len ich žať. A ten, kto žne, berie plat a shromažďuje úrodu do večného života, aby sa spolu radovali, ten, kto seje, i ten, kto žne. Lebo v tomto prípade je pravdivé to slovo, že iný je, kto seje, a iný, kto žne. Ja som vás poslal žať, na čom ste vy nepracovali; iní pracovali, a vy ste vstúpili do ich práce.

–Ján 4:31-38

Rozmýšľame o Ježišovi Kristovi, keď On bol tu na zemi. Prvý rok Jeho služby, ó, všade visela pozlátka. Druhý rok Jeho služby Ho začali obviňovať a nazývať Ho Belzebúbom, a tak ďalej. Na tretí rok Ho zabili.

To je spôsob, ako to vždy ide. Prvé roky Letničnej cirkvi, to bolo úžasné. V druhom roku prišlo hneď prenasledovanie a všade ich rozohnali. Na tretí a štvrtý rok nachádzajú ľudí len v takých malých skupinkách, ako päť mužov, okrem toho štyri alebo päť žien, a to bol zbor.

Vidíte, ako to je? To je vždy takto. Boh posielala veľkú sieť Evanjelia a nahadzuje ju. Nebeské Kráľovstvo je podobné človekovi, ktorý prišiel k moru a hodil sieť. A keď tú sieť vytiahol, mal tam všetko, čo sa v mori váľa. Mal to v sieti. Mal tam rybu, korytnačku, vodné pavúky, hady, mal tam všetko.

No, to nie je naša práca, ako kazatelia, hovoriť, „Toto je ryba a tamto je to.“ My len tiahneme sieť Evanjelia, a potom onedlho vidíš, že prebudenie pokračuje, veľa ľudí je zachránených a chváli Pána. Ale pozorujte, niektorí z nich sú ryby a niektorí z nich sú, povedali by sme, korytnačky. Onedlho povieš, „No, napokon som ani neveril, že na tom niečo bolo.“ A tu on beží rovno späť do mláky.

Starý vodný pavúk, poznáte to, „Čľup, čľup, čľup. Veď som ti hovoril, že to nebolo správne.“ No, ide naspäť do vody.

A had začne syčať a vraviť, „Nemám rád spôsob, ako robia tie veci, sss-sss.“ Ide rovno späť do vody. Ale je tam tiež nejaká ryba. Boh vie. Sú ryby podľa prírody, je pavúk podľa prírody, je had podľa prírody.

A Boh je Ten, ktorý vyberá a povoláva. A našou prácou je len kázať Evanjelium. Je to tak? Boh povoláva. Jeden sadí, druhý polieva a Boh dáva vzrast.

Svedectvo, 53-0902

A keď počul Ježiš, že je Ján vydaný, odišiel do Galilee. Odvtedy začal Ježiš hlásať a hovoriť: Čiňte pokánie! Lebo sa priblížilo nebeské kráľovstvo. –Matúš 4:12 a 17

Saul z Tarzu, vrah, ktorý strážil plášte vrahom a dal svedectvo o smrti mučeníka Štefana. Mal vo svojom vrecku listy, aby išiel dolu k rade cirkvi a dal zatknúť ľudí, ktorí robili príliš veľa hluku, kričali a chválili Boha. On bol v očiach farizejov veľkým človekom. On bol farizej z farizejov.

Ale jedného dňa bol na svojej ceste do Damašku a stretol Boha. Zsvietilo na neho Svetlo a od toho času on nebol viacej Saulom z Tarzu, ale bol Pavlom, pokorným, trpezlivým, pretože stretol Boha a to ho zmenilo.

Pri bráne ležal malomocný človek. Žiadne lekárske prípravky ho nemohli uzdraviť. Jeho hnisavé rany sa tak zväčšili, že už nebol schopný zodvihnúť ruky. A jeho nohy, ledva ich dokázal ťahať. Jeho prípad bol beznádejný. Ale jedného dňa stretol Boha, keď prechádzal bránou, padol na zem, uctieval Ho a povedal, „Keby si chcel, Ty ma môžeš urobiť čistým.“

A On riekol, „Chcem, buď čistý.“ A od toho času už nebol viac malomocný, pretože stretol Boha.

Bol tam slepý muž, ktorý sedával pri ceste. Nemohol rozoznať denné svetlo od tmy. Nebolo nič, čo by mu pomohlo. Jedného dňa prišiel Nieкто dolu do mesta Jericha. A od toho času on mohol vidieť. Do jeho očí prišlo svetlo a mohol znovu vidieť, pretože od toho dňa, keď stretol Ježiša, bol iným človekom. Obdržal svoj zrak. Keď nejaká osoba stretne Boha, rozhodne sa niečo stane.

Raz tam bol jeden mladý muž, niet pochýb, že bol dobrým obyvateľom tej krajiny. Ale prichádzali na neho záchvaty. Bolo to s ním také zlé, že žiadna väznica ho nedokázala udržať. Poviažali ho reťazami, mal v sebe legión démonov, dokázal tie reťaze roztrhať a uvoľniť sa. A tí démoni ho zaviedli na cintorín, kde prebýval, zobral kúsok dosky a bol taký úbohý, že rezal sám seba. Och, bol to strašný človek. Keby ho tie mocnosti opustili, niet pochýb, že by si pomyslel, „Čo tu robím?“ A v tom čase, tí démoni na neho znovu prišli, rezali ho a trhali ním.

Ale jedného dňa stretol Ježiša. A od toho času mal ten posadnutý z Gadary zdravú myseľ, bol oblečený a sedel pri Jeho nohách. Mohol ísť domov ako džentlmen. Mohol sa vrátiť do civilizácie. Mohol sa navrátiť ku svojim milovaným. Mohol povedať, „Od toho času som bol premenený.“ Áno.

Jedného dňa tam na Golgote, keď sa Boh a smrť stretli tvárou v tvár, keď sa život a smrť spolu stretli v Kristovi, to vytiahlo žihadlo smrti. A od toho času, smrť v sebe nemá žihadlo. Tak sa z toho teším. Smrť a Boh sa spolu stretli. Smrť nezostala takou istou. Nemá už žiadne žihadlo. Veriaci Kresťan sa jej môže postaviť tvárou v tvár a povedať, „Ó, smrť, kde je tvoj osten? Hrob, kde je tvoje víťazstvo?“ Prečo? Oni obidvaja stretli Boha. Oni od toho času neboli tí istí. Žiaden človek nemôže zostať tým istým. Nič nemôže zostať také isté, keď raz stretne Boha. Ty nebudeš nikdy takým istým.

A od toho času, 59-1231

Atedy zase prišiel Ježiš do Galilejskej Kány, kde bol učinil z vody víno. A bol nejaký kráľovský úradník, ktorého syn bol nemocný v Kafarnaume. Ten, keď počul, že Ježiš prišiel z Judska do Galilee, odišiel k nemu a prosil ho, žeby sišiel a uzdravil jeho syna, lebo už mal zomrieť. A Ježiš mu povedal: Ak nevidíte divov a zázrakov, neuveríte. A kráľovský úradník mu povedal: Pane, sídi, prv ako zomrie moje dieťa. Ježiš mu riekol: Idi, tvoj syn žije. A človek uveril slovu, ktoré mu povedal Ježiš, a išiel. A keď už išiel späť, dolu do Kafarnauma, stretli sa s ním jeho sluhovia a zvestovali mu a vraveli: Tvoj syn žije. Vtedy sa dozvedal od nich na hodinu, v ktorú mu bolo lepšie. A povedali mu: Včera o siedmej hodine ho opustila horúčka. Vtedy poznal otec, že to bolo v hodinu, v ktorú mu povedal Ježiš: Tvoj syn žije. A uveril on aj celý jeho dom. To učinil Ježiš zase druhý div prijdúc z Judska do Galilee. –Ján 4:46-54

Teraz, všimnite si. „Keď sa dopočul...“ Všimnite si, že v 3. verši tam, v 47. verši. „Keď sa dopočul, že Ježiš prišiel naspäť do tej krajiny,“ kde urobil div, „on prišiel k Nemu kvôli svojmu synovi, pretože jeho syn bol blízko smrti.“

Chápete to? On vedel, že On to môže urobiť, pretože On už tam urobil jeden zázrak. Tak, keď On urobil jeden zázrak, ktorý spôsobil, že ten bohatý človek uveril, že Jeho Slovo môže uzdraviť jeho syna, tak prečo my nedokážeme veriť, keď On dokonáva stovky zázrakov tu pred nami? Rozumiete, čo tým myslím?

Všimnite si. Koľkí z vás tu boli v to ráno, keď tá žena zomrela v tom modlitebnom rade. Táto pani Hattie Waldrop, je tá pani tu? Je pani Hattie dnes večer tu? Pani Waldrop? No, je tu. Prišla sem s rakovinou srdca, hrubého čreva a pečene. Ona teraz žije, či nie? Ó, skutočne žije, či nie, sestra? Tam si. Jej doktor tu má röntgenový snímok a tak.

Tak, prichádzame sem dnes večer späť do toho istého mesta, kde tá žena, ktorá tu ležala mŕtva s rakovinou, je dnes večer nažive. A to je druhý zázrak. Vidíte? Ó, druhý. To sú tucty a tucty, ktoré sa tu stali. Je to tak?

Teraz, pozorujte. Ten bohatý človek nedokázal priviesť svojho syna. Ale on len prišiel ku Nemu. A on povedal, „Teraz, príď sa pomodliť za môjho syna.“ No, pozorujte to, viera prichádza cez počutie. On počul, že to činil.

Teraz, koľkí počuli, že Ježiš tu v posledných zhromaždeniach uzdravoval? Nech vidíme vaše ruky. Koľkí vedia, že On tu na posledných stretnutiach uzdravoval? No, dôkaz toho je tu. Koľkí boli uzdravení na týchto posledných stretnutiach tu, nech vidíme vaše ruky? No, tu to máte. Nemôžete to zaprieť. Dobre teraz, keď jeden div, ktorý sa stal v Káne, spôsobil, že ten človek tam prišiel a veril Kristovi, o koľko viac by sme my v Arizone mali prísť (Je to tak?) a veriť, pretože, pozrite sa, o koľko viac bolo uzdravených.

A mnohých zo synov Izraelových obráti k Pánovi, ich Bohu. A on sám pojde pred ním v duchu a v moci Eliášovej obrátiť srdcia otcov na deti a neposlušných k rozumnosti spravедlivých, aby pripravil Pánovi pripravený ľud. A Zachariáš povedal anjelovi: Po čom to poznám? Lebo ja som už starý, aj moja manželka je pokročilá vo svojich dňoch. Vtedy odpovedal anjel a riekol mu: Ja som Gabriel, ktorý stojím pred Bohom, a som poslaný na to, aby som hovoril s tebou a zvestoval ti tieto radostné veci. Nuž hľa, budeš mlčať, nemý, a nebudeš môcť prehovoriť až do toho dňa, keď sa to všetko stane, pretože si neveril mojim slovám, ktoré sa naplnia svojím časom. A ľud očakával Zachariáša a divil sa, keď predlieval v chráme. –Lukáš 4:16-21

A keď prečítal to Písmo, sadol si, odovzdal naspäť kňazovi Bibliu, Knihu, a sadol si. A všetky oči v synagóge boli upreté na Neho. A ľúbezné slová vychádzali z Jeho úst a On povedal, „Dnes sa vyplnilo toto Písmo.“ „Dnes sa vyplnilo toto Písmo.“ Aké akurátne je to Písmo! Ak si všimnete toto, v Izaiášovi 61: 1-2, to je to, odkiaľ náš Pán čítal – z Izaiáša 61: 1-2. Ale v prostriedku 2. verša Izaiáša 61 sa On zastavil. Kde je povedané, „Duch Pánov je na Mne; aby som vyhlásil rok milosti.“ Potom sa On zastavil. Prečo? Tá ďalšia časť, priniesť súd, nesúvisela s Jeho prvým príchodom, ale s Jeho druhým príchodom. Vidíte, to s tým nesúviselo. Písma nikdy nerobia chybu. Oni sú stále dokonalé. Ježiš sa zastavil presne tam, kde sa Písmo zastavilo, pretože to bolo presne to, čo sa malo potvrdiť v Jeho dni, pri tom prvom príchode. Pri tom druhom príchode, On na zem priniesie súd; ale nie vtedy. On mal vyhlásiť „rok milosti.“

Všimnite si, Mesiáš stojí na pódiu, aby preukázal Svoju totožnosť so Slovom zasľúbeným na ten vek. Aké zvláštne, Mesiáš stojí pred cirkvou! A pozrite na tieto ľúbezné slová, keď On tu hovorí, „Vyhlásiť rok milosti.“

„Rok milosti“, ako všetci vieme, ako čitatelia Biblie, bol Jubilejný rok. Keď všetci otroci a väzni, ako boli... boli vzatí do väzenia; a museli dať syna, aby zaplatili dlh, alebo dcéru, aby zaplatili dlh, a oni boli v otroctve. Nezáležalo na tom, ako dlho boli v otroctve, alebo ako dlho tam mali zostať, keď prišiel ten jubilejný rok, keď zaznela tá trúba, každý človek mohol ísť na slobodu, ak chcel ísť na slobodu. On bol slobodný; už nebol viac otrokom. Ale ak ste chceli zostať otrokom, potom ste museli byť privedení do chrámu, postaviť sa v chráme ku stípu, a oni zobrali šidlo a urobili vám v uchu diery. A potom ste museli slúžiť tomu otrokárovi do konca svojho života. Aký dokonalý príklad Evanjelia Ježiša Krista. Keď je ono kázané, ten čas milosti a ten čas Jubilea, každý, nezáleží na tom, kto ste, akú máte farbu, do akej denominácie patríte, ako hlboko ste klesli do hriechu, alebo akokoľvek je s vami zle, môžete ísť slobodní, keď počujete trúbiť Božiu trúbu Evanjelia. Ste slobodní!

Ale ak sa obrátite chrbtom ku tomu posolstvu a odmietate ho počúvať, všimnite si, bolo vám šidlom prepichneté ucho. To znamená, že ste prekročili hranicu medzi milosťou a súdom a nikdy viac nebudete počuť Evanjelium. Nikdy sa už odtiaľ nedostanete; musíte byť otrokom toho systému, v ktorom ste, až do konca svojho života, ak odmietnete počúvať milostivý rok.

Dnes sa vyplnilo toto Písmo, 65-0219

Paralelné miesto Písma: Lukáš 4:22-30

A opustiac Nazaret prišiel a býval v Kafarnaume, ktoré leží pri mori, v krajoch Zabulona a Neftalima, aby sa naplnilo to, čo bolo povedané skrze proroka Izaiáša, ktorý povedal: Zem Zabulona a zem Neftalima, na ceste k moru, za Jordánom, Galilea pohanov, ľud, ktorý sedel vo tme, uzel veľiké svetlo, a sediacim v krajine a v tóni smrti vzišlo svetlo. –Matúš 4:13-16

No, keď Adam a Eva, náš prvý otec a matka, vyšli zo záhrady Eden, nad ich obočím im visel hriech ako zatieňujúci oblak a oblaky temnosti viseli okolo nich, potom, ako prijali slovo svojho večného určenia. Vykročili von s tými krvavými ovčimi kožami omotanými okolo seba, mali nejaký malý záblesk nádeje, že niekedy príde Vykupiteľ. Mali lúč nádeje. Bolo zamračené a temno, pretože slzy ľútosti nad svojimi hriechmi im tiekli po ich lícach. A ľutovali svoje hriechy, ale vedeli, že niekde tam bude vykúpenie, pretože On povedal, „Položím nepriateľstvo medzi jej semeno a hadovo semeno.“

Tak mnoho ľudí, keď cituje 23. Žalm, hovorí takto, „Áno, hoci by som kráčal temným údolím tieňa smrti...“ Tam nie je povedané „temné údolie“, je tam povedané „cez údolie tieňa...“. A ak je to temné, nebol by tam žiaden tieň. Je potrebné určité množstvo svetla, aby bol tieň.

Takže smrť, po samom začiatku, nemala nikdy úplnú temnosť, bol to tieň. Takže muselo byť určité percento svetla. A keď Adam s Evou museli vyjsť von zo záhrady Eden, tiene vykúpenia boli pred nimi.

V Mojžišovom zákone v tých obradoch pri obetiach, a tak ďalej, bol tiež naznačený tieň príchodu tej dokonalej obete, dokonalý plán vykúpenia. A keď vopred videli tie veci skrze krvácajúce obete zvierat, ktoré zabíjali, ako prostredníctvom alebo prikrytie za ich hriechy, v tieni, tak vtedy vopred videli príchod Pána Ježiša. A bolo to tak, až kým sa nakoniec z výsosti neobjavilo to prvé Svitanie, a tí, ktorí sedeli v regiónoch tieňa smrti, uvideli veľké svetlo. Keď sa Boh Sám prejavil tu na zemi, aby vzal preč hriech, potom uvideli plné vykúpenie skrze Boha Samého.

Jób, 55-0223

Paralelné miesto Písma: Lukáš 4:31

A chodiac popri Galilejskom mori videl dvoch bratov, Šimona, zvaného Petra, a Andreja, jeho brata, ktorí púšťali sieť do mora, lebo boli rybári. A povedal im: Poďte za mnou, a učiním vás rybármi ľudí. A oni hneď opustili siete a išli za ním. A keď pošiel odtiaľ niečo ďalej, videl iných dvoch bratov, Jakoba, syna Zebedeovho, a Jána, jeho brata, na loďke so Zebedeom, ich otcom, naprávajúcich svoje siete, a povolal ich. A oni hneď opustili loďku i svojho otca a išli za ním. –Matúš 4:18-22

No, Ježiš, keď bol na zemi, nesnažil sa byť veľkým človekom. Bol iba človek, obyčajný človek. Ak by ste ho videli na ulici, nevyzeral nijako inak oproti iným ľuďom. Prechádzal sa medzi ľuďmi a oni ani nevedeli, kým je. Neobliekal sa odlišne. Chodil ako prostý človek. Žiaden veľký muž, pravdepodobne nízky štíhly chlapík. Biblia hovorí, „Nebolo na ňom krásy, kvôli ktorej by sme po ňom túžili.“ Tak, On tam iba chodil a žil medzi ľuďmi: jedol a pil a spal spolu s nimi. A kde s kým bol? Najchudobnejší z chudobných, rybár tam dole pri rieke.

Môžem si predstaviť Petra s jeho starou zamastenou zásterou, ako ju mal takto opásanú. Ježiš povedal, „Ty si Šimon, nasleduj Ma a staneš sa rybárom ľudí.“ Radšej by som počul toto, než čokoľvek iné, o čom viem: iba, „Nasleduj ma.“

Ó, povieš, „No, počkaj chvíľu. Nemáš žiaden akademický titul.“ Nepotreboval žiaden. On chcel len nasledovať Krista. To je pravda. To je pravda. „Len Ma nasleduj.“ On by dokonca ani nespoznal svoje vlastné meno, keby bolo pred ním napísané. Biblia povedala, že bol nevzdelaný a neštudovaný. Nie len neštudovaný, ale tiež nevzdelaný, oboje, neštudovaný a nevzdelaný. Ale keď prešiel cez bránu, ktorú nazývali „nádherná“, a povedal tomu mužovi, „Pozri na mňa,“ povedal, „strieбра a zlata nemám, ale čo mám, to ti dám. V Mene Ježiša Krista, vstaň a choď.“

Niektó v cirkvi začal konať ako pokrytec, prišli raz večer do radu, taká-a-taká vec, povedal, „Prečo dal diabol do tvojho srdca, aby si Bohu klamal?“ Ten muž padol mŕtvy: Ananiáš. Zafira vošla, zopakovala sa tá istá vec.

Potom, títo ľudia sa pozreli na tohto starého rybára a viete, čo urobili? Ak by bol mal nejaký akademický titul, mal by niečo, za čo by ho mohli oslavovať, ale Boh z ničoho urobil niečo. To je ten spôsob, akým Boh koná: berie nič a robí z toho niečo.

Ak sa môžete stať ničím vo svojich vlastných očiach, stáivate sa niečo v Božích očiach. Vždy pamätajte, priatelia, cesta hore je ísť smerom dole. „Kto sa vyvyšuje, bude ponížený, ale kto sa ponízuje, bude povýšený.“

Medený had, 53-1121

Paralelné miesta Písma: Marek 1:16-20, Lukáš 5:1-11

A hneď bol v ich synagóge človek v moci nečistého ducha, ktorý skríkol a hovoril: Ó, čo máme s tebou, Ježišu Nazarénsky? Prišiel si nás zatratiť! Znáš ta, kto si, ten Svätý Boží! A Ježiš mu pohrozil a povedal: Umlkni a vyjdi z neho! Vtedy polomcoval ním nečistý duch a skríknuc veľkým hlasom vyšiel z neho. A všetci sa zdesili, takže sa medzi sebou dopytovali a hovorili: Čo je toto?! Jaké je toto nové učenie?! Lebo v moci rozkazuje i nečistým duchom, a poslúchajú ho! A jeho povest sa hneď rozniesla po celom okolí Galilee. –Marek 1:23-28

Nikto nemôže povedať, že za dní Ježiša tí kňazi neboli svätými mužmi. Je to tak? Oni boli svätí, dobrí, spravodliví, študenti Písma. Ale kým sa dohadovali, aký druh gombíkov musia mať na svojich kabátoch, zatiaľ nejakí mudrci prichádzali uctiť Krista, ktorý sa už narodil. Je to pravda?

Počúvajte teraz, keď prišla Jeho služba na verejnosť, povedali, „On je diabol, Belzebub, vodca veštcov, najväčšie médium, aké existuje. Pozná ich chyby. A vie všetky tie veci. On je diabol.“ Je to pravda? Kto vie, že je to v Písme? Povedzte, „Amen.“

Ale tou čudnou vecou bolo, že diabli sa otočili a povedali, „Nie, On ním nie je. On je Syn Boží.“

Haleluja. Boh spôsobí, že diabol, Jeho nepriateľ, bude svedčiť, že On je Synom Božím. Diabol povedal, „Ja viem, kto Ty si, Ten svätý Izraelov. Viem, že si; Ten svätý Izraelov.“ A kazatelia, tí svätí mužovia, povedali, „On je diabol. On je diabol.“ Diabol povedal, „On je ten svätý Izraelov.“

Videl som to. Videl som, keď tam raz prišli Pavol a Barnabáš, aby tam kázali. Ten kazateľ povedal, „Tí chlapi sú podvodníci. Sú diabli. Šíria nepokoj. Nepočúvajte ich. Obrátili svet naruby. Mýlia sa.“

A tá malá veštkyňa išla za nimi po ulici a hovorila, „Oni sú mužovia Boží, ktorí nám prišli zvestovať cestu Života.“ Kazatelia ich nazývali diablami a samotný diabol povedal, že prišli zvestovať cestu Života. Haleluja. (Nemyslite si, že som rozrušený.)

No prišlo to až potiaľ, že nemožno nikoho počúvať. Musíte počúvať Boha. Nech je každé ľudské slovo klamstvom. Viem o tom teraz viac, ako som vedel kedykoľvek predtým. To, čo ľudia hovoria, nič neznamená, ide o to, čo hovorí Boh. Keď je to zhodné so Slovom, potom je to tak. Ak je tam ten materiál, ktorý to produkuje, to spôsobuje, že Boh svedčí o Svojom dare. Ak počúvaš len kazateľa, niekedy sa dostávaš do problémov, každopádne pri niektorých z nich.

Všimnite si. Oni tam boli všetci zamotaní svojou náukou. A tam tí diabli, veštcovia, boli tí jediní, ktorí Ho rozpoznali, Kým On bol, a rozpoznali, kým boli apoštolovia, mužmi Božími. Veštcovia a diabli. Tak, Pavol sa otočil a napomenul toho ducha veštestva v tej žene; a ona už viac nemohla veštiť. On nepotreboval, aby diabol svedčil, kým On bol. On bol svätý Boží. On nepotreboval diablovu pomoc. V každom prípade, diabol o ňom povedal pravdu. Ježiš tomu diablovi povedal, „Umlkni, vyjdi z neho.“ Tak veru. On nepotreboval diablovu pomoc.

A keď prišiel Ježiš do domu Petrovho, videl jeho svokru, že leží a má horúčku, a dotknul sa jej ruky, a hneď ju opustila horúčka, a vstala a posluhovala im. –Matúš 8:14-15

Máme kázať Evanjelium, len ako je napísané. Ján povedal, „Sekera bola priložená ku koreňu stromu.“ Nechajte triesky, nech lietajú, kam len chcú. To je pravda. On musí zoňať stromy a veci.

Ale pozri, v [Nicei] zorganizovali prvú cirkev. Spojili sa a zorganizovali prvú cirkev, ktorá bola nazvaná všeobecná cirkev alebo Katolícka cirkev v Ríme. A katolíci hovoria, že ona je „matkou cirkví.“ A to je presne pravda. Ona je matkou cirkví organizácie. Bezpochyby. To bolo prvýkrát v celej histórii sveta, kedy vôbec bola cirkev zorganizovaná; nikdy predtým od toho času.

Vo dňoch Izraela, tam nebola žiadna organizácia. Oni boli rasou, nie organizáciou. Ježiš Kristus nikdy nezorganizoval cirkev. Žiaden z apoštolov nikdy nezorganizoval žiadnu cirkev. A ani odvtedy, po troch alebo štyroch generáciách po nich, oni nezorganizovali žiadnu cirkev. Chceme, aby ste mi ukázali prstom, kde v histórii, ukážte mi to, kde to kedy bolo. Čítal som Jozefusa a väčšinu významných historikov, ktorých poznám, ktorých dnes máme vo svete, pretože si musím byť istý. Robím toto vyhlásenie pred tisícami ľuďmi; musíte byť schopný to podložiť a dokázať, o čom hovoríte. Tam nikdy nebola organizácia.

A Svätý Peter nikdy nezaložil Katolícku cirkev. Chceme jedno miesto v histórii alebo jedno miesto Písma. Svätý Peter bol ženatý. Hovoríte, že bol pápežom. Nemohol byť pápežom. Peter bol ženatým mužom. Biblia povedala, „Jeho svokra ležala chorá na horúčku a Ježiš ju uzdravil.“ A pokiaľ viem, Svätý Peter nebol nikdy v Ríme. Nie je o tom žiadna zmienka v histórii, že by kedy bol v Ríme. A to je omyl.

Ale oni zorganizovali a ustanovili cirkev, ktorú nazvali univerzálnou cirkvou. Tam urobili univerzálne modlitby. Mali perfektnú harmóniu; všetci mali byť spolu, všetci hovorili to isté. Modlili sa tie isté modlitby.

A vymysleli si miesta Písma, ktoré vzali z Biblie, mnohé z nich, a vytvorili iné. Očistec nie je nikde ani raz spomenutý v žiadnej z kníh Biblie; žiadne „Zdravas Mária,“ nič také. To je vždy v protiklade proti tomu, každé miesto Písma. Nikdy to tak nebolo. Ak nájdete nejaké miesto, máte to privilégium, aby ste zajtra večer prišli a napravili ma. Nie je tam, nikde; vezmi svojho kňaza alebo pastora. Nie je žiadne miesto v Písme, kde by to bolo kedy spomenuté.

Iba v tej knižke Makabejcov, ktorá bola pridaná, (ktorá nie je inšpirovaná) boli veci, ktoré boli odtiaľ prevzaté. To je tá jediná Biblia. Bola uznaná prvými zakladateľmi alebo niektorými z prvých cirkevných historikov alebo tými Ortodoxnými Židmi, a nikdy neuznali nič iné, ako túto Bibliu, ktorú máme dnes.

Znamenie šelmy, 54-0513

Paralelné miesta Písma: Marek 1:29-31, Lukáš 4:38-39

A keď bol večer, priviedli mu mnohých posadlých démonami, a on slovom vyhnal nečistých duchov a všetkých, ktorí sa zle mali, uzdravil, aby sa naplnilo, čo bolo povedané skrze proroka Izaiáša, ktorý povedal: On vzal naše nemoci a naše neduhy niesol. –Matúš 8:16-17

Jedna zo základných príčin, prečo viac nevidíme pohyb v Cirkvi, prvá vec je, myslím si, pretože tam nie je viac námaha duše priviesť tú osobu do kontaktu s jej Tvorcom. A ďalšia vec je: tá osoba, ktorá našla Boha, si neuvedomuje, potom, ako Ho našla, kým On je. Vidíte? Keby ste si len mohli uvedomiť, že vy sa teraz stretávate s Ježišom Kristom, čo sa mnohí ľudia snažia umiestniť do nejakého iného veľkého veku a celkové uzdravenie až v Miléniu a podobne. A všetky záznaky až v Miléniu.

Na čo by sme potrebovali záznaky v Miléniu, keď budeme nadprirodzenými bytosťami? Rozumiete? Ako len potrebujeme tieto veci. No, Biblia povedala, „Teraz sme synmi Božími.“ „Teraz“ je teraz, prítomný čas. „Teraz sme synmi Božími.“ Nie budeme, sme teraz. Sme nimi dnes ráno; sme nimi práve túto hodinu. „Teraz sme synmi Božími, ako sedíme spolu, umiestnení teraz v nebeských oblastiach v Kristu Ježišovi.“ Práve túto minútu sedíme v nebeských oblastiach v Kristu Ježišovi. Každý, sme pokrstení jedným Duchom do jedného Tela, krstom Ducha Svätého sa stávame časťou Jeho tela. A teraz, nachádzame sa spolu v nebeských miestach v Ježišovi Kristovi, oslobodení od súdu. Už viac nepôjdeme na súd. Ako môžete byť súdení dvakrát? Boh súdil Ježiša Krista, položil náš súd na Krista a Kristus zaplatil za nás na Golgote. Ak sme v Ňom, sme bezpeční v Kristovi. Ako sa dostaneme do Krista? „Jedným duchom sme všetci pokrstení do jedného tela.“ Je to tak?

Sme v tele Ježiša Krista, a ako sme tam, tým prijímame Jeho potrestanie za nás. On, ktorý nepoznal hriech, sa stal hriechom za nás. On niesol naše hriechy. Ako sme sa stali jedno s Ním, stali sme sa oprostení od týchto súdov. Boh nemôže mňa alebo teba právne súdiť druhýkrát, ak už za nás prijal Ježiša Krista a potrestal Svojho vlastného Syna za nás. Ako nás môže odsúdiť, keď Kristus už zaplatil našu cenu? Ak idem do záložne a niečo mám. To je ako s ľudským životom, diabol nás vložil do záložne. To je pravda. Diabol nás vložil do záložne kvôli prestúpeniu zákona. Avšak, ak máte niečo založené a idete tam, aby ste si to vybrali, a máte príjmový doklad, máte právo si to vziať naspäť.

Ak som vložil svoje hodinky do záložne a vy tam idete a vezmete to odtiaľ pre mňa, už viac nie je potrebné, aby som tam chodil a snažil sa to znovu zaplatiť. Ó, keď si na to pomyslím, niečo v mojom vnútri, pod mojím piatym rebrom na ľavej strane, nadskakuje vyššie, ako sú oblaky.

Pretože ja viem, že raz ma mal diabol v záložni, kvôli hriechu a prestúpeniu, ale Ježiš Kristus ma zo záložne zobral a vykúpil ma späť k Bohu. To ma dnes ráno činí synom Božím. Ešte sa tu celkom nezjavilo, čím budem na úplnom konci. Ale viem, že mám telo ako Jeho vlastné oslávené telo, lebo Ho uvidím, ako On je, slobodný od choroby, slobodný od hriechu.

Čo si myslíte o Kristovi, 53-1213M

Paralelné miesta Písma: Marek 1:32-34, Lukáš 4:40-41

A ráno veľmi skoro, ešte za noci, vstal, vyšiel a odišiel na pusté miesto a tam sa modlil. A ponáhľajúc sa sledovali ho Šimon aj tí, ktorí boli s ním. A keď ho našli, povedali mu: Všetci ta hľadajú. A povedal im: Poďme inde, do susedných mestečiek, aby som i tam kázal, lebo na to som vyšiel. A kázal v ich synagógach po celej Galilei a vyháňal démonov.
—Marek 1:35-39

Som ženatý, mám rodinu a ja skutočne milujem svoj domov, hoci mám tak zriedka možnosť byť doma. Prestažovali ma do novej fary, do cirkevnej fary pred siedmimi rokmi, keď ju postavili. A ja som tam ani raz nejedol bez slnečných okuliarov a zatiahnutých žalúzií v kuchyni, zatiaľ čo ľudia stáli na verande, na dvore a všade naokolo. Mám dve deti, takmer neurotické z toho budenia sa počas ktorejkoľvek hodiny v noci, keď som doma. Ľudia prichádzajú, vidíte, ak by to bolo tak, ako tu v Binghamtone, to by nebol veľký rozdiel; ale to je tak na celom svete. Vidíte? Oni sa tam schádzajú.

Práve som počul od mojej ženy, že oni sa schádzajú v hoteloch a moteloch zo všetkých kútov zeme, chcú vedieť, ktorý deň, v akom čase dorazím v piatok ráno. Vidíte?

A viete si predstaviť, čo to bude. Potom ľudia prichádzajú cez dovolenky. Uverejňujeme v novinách, aby to nerobili, ale ľudia sú chorí. Mohli by ste si predstaviť, či by ste sa mohli cítiť zrelaxovaní a bábätko ležiace na dvore, možno v aute, plačúce, nejaká stará úbohá chorá matka tam, keď možno pár slov modlitby by zmenilo celú tú situáciu? Jediný spôsob, ako to urobiť, je iba, aby ma bratia vzali a ja sa iba zdržujem mimo domu. To je jediný spôsob. Musím niekam odísť, dostať to z mysle. Nie je dobré to hromadiť.

Ježiš povedal Svojim učeníkom, aby sa oddelili a šli na púšť. A keď ste tam, to, čo máte urobiť, je len to držať preč zo svojej mysle, ale tak či onak budete na to myslieť. Modlitba ľudí má veľký účinok. Veríte to? Celkom určite.

Očakávanie, 54-1206

Paralelné miesta Písma: Matúš 4:23-25, Lukáš 4:42-44

A prišiel k nemu malomocný a prosil ho, kľakol pred ním a povedal mu: Len keby si chcel, môžeš ma očistiť. A Ježiš, ľútosťou hnutý, vystrel ruku, dotkol sa ho a povedal mu: Chcem, buď čistý! A keď to povedal, hneď odišlo od neho malomocenstvo, a bol očistený. A prísnosťou sa obrátiac na neho hneď ho poslal preč a riekol mu: Hľad', aby si nikomu nepovedal ničoho! Ale id', ukáž sa kňazovi a obetuj za svoje očistenie to, čo nariadil Mojžiš, im na svedoctvo. Ale on vyjdúc začal rozhlasovať mnoho a rozchyrovať vec, takže už viacej nemohol vojsť verejne do mesta, ale bol vonku na pustých miestach. A prichádzali k nemu odvšadiaľ. –Marek 1:40-45

Dovoľ mi, aby som Ti dnes povedal, môj brat alebo sestra, že v tomto dni, keď krízy, rakovina požíra tento svet a všetky druhy chorôb, ten istý historický Boh, ktorý očistil malomocného, uzdravil chorých a vzkriesil mŕtvych, je dnes tým istým Bohom. Úzkostlivo očakáva, kedy Ho Jeho ľud zavolá na scénu, aby konal. Ten, ktorý mohol odpustiť srdcu spáchané cudzoložstvo sedemkrát za deň, Ten, Kto mohol očistiť od hriechu toho najhoršieho hriešnika a urobiť ho tak bielym ako ľalia, ten istý historický Boh dnes žije, aby očistil každé srdce začlenené hriechom a každú neveru.

Jedného dňa tam bol muž, ktorého chlapec mal epilepsiu, a on ho vzal do cirkvi. Apoštoli tancovali, vykrikovali okolo neho nejakú chvíľu a nemohli mu pomôcť, ale stále tam bol historický Boh, ktorý žil. Bol rozhodnutý nájsť Ho. Ako Ho videl schádzať z hôr, bežal k Nemu a povedal, „Pane, zmiluj sa nado mnou. Diabol sa zmocnil môjho dieťaťa a sužuje ho a vrhá ho do ohňa.“

Ježiš povedal, „Môžem, ak veríš.“ Ak veríte čo? Ak veríte, že ten historický Boh dnes stále žije. A On bol zavolaný na scénu a epilepsia to dieťa opustila.

Dnes žije ten istý Boh. Keď cirkvi zlyhali, keď politici zlyhali, keď všetko ostatné zlyhalo a človek zlyhal a všetko zlyhalo, Boh nemôže zlyhať. On je Bohom tejto starej Biblie s čiernym obalom. Jeho zaslúbenia sú tak pravdivé, ako vždy boli, je čas, aby Ho Jeho ľud zavolal, zavolať z histórie, lebo je napísané, „Ježiš Kristus, ten istý večera, dnes a na veky.“

On je historickým Bohom a On je Bohom prítomnosti. A On povedal, že v posledných dňoch, „Vylejem Svojho Ducha na každé telo. A znaky a zázraky budú nasledovať tých, ktorí veria. Lebo v Mojom mene budú vyháňať diablov. Budú hovoriť novými jazykmi. Ak zoberú hadov alebo vypijú niečo smrtonosné, neuškodí im to. A budú klásť ruky na chorých a tí budú uzdravení.“

To bol historický Boh, ktorý dal toto zaslúbenie, a my sme dnes ľuďom Jeho pastvy. Sme Jeho ovcami a On očakáva, kedy Ho zavoláme na scénu. Pozoruj Ho v akcii. Pozoruj, ako robí nemožné. Pozoruj Ho, ako robí veci, nad ktorými sa človek diví a škriabe sa po hlave a nemôže to porozumieť. On je historickým Bohom a Bohom toho prítomného dňa. On čaká, aby bol zavolaný z histórie.

Vyzdvihnúť Ho z histórie, 58-1001

Paralelné miesta Písma: Matúš 8:2-4, Lukáš 5:12-16

A hľa, priniesli mu porazeného, položeného na ležisku. A keď videl Ježiš ich vieru, povedal porazenému: Dúfaj, dieťa, odpustené sú ti tvoje hriechy. A hľa, niektorí zo zákonníkov povedali sami v sebe: Tento sa rúha! Ale Ježiš vidiac ich myšlienky povedal: Načo vy myslíte zlé veci vo svojich srdciach? Lebo čože je ľahšie, povedať: Odpustené sú ti hriechy, a či povedať: Vstaň a choď? Ale aby ste vedeli, že Syn človeka má moc na zemi odpúšťať hriechy – vtedy povedal porazenému: Vstaň, vezmi svoje ležisko a id' domov! A on vstal a odišiel domov. A keď to videli zástupy, divili sa a oslavovali Boha, ktorý dal ľuďom takú moc. –Matúš 9:2-8

Ó, jedného času, človek videl, že nejaká skupina Galilejčanov, možno rybárov, mali chudobného starého muža, ktorý bol tak chorý, že nemohol ani vstať zo svojej postele, a oni sa ho snažili dostať ku Slovu. A nemohli nájsť žiadne miesto, lebo tam bolo mnoho hladujúcich po Bohu. Dom bol preplnený, malá chalúpka, rybárska chatrč dolu pri rieke. Mali tam na vrchu niekoľko dlaždíc. Aby mohli toho muža dostať pred Slovo, nerozmýšľali nad cenou, ktorá by ich to stála. Oni otvorili strechu, čokoľvek, len aby sa mohli dostať do kontaktu so Slovom. A hneď, ako On, to Slovo, videl, ako prichádza to ležadlo, ide dolu, povedal, „Tvoje hriechy sú ti odpustené, synu. Vezmi svoje ležisko a choď domov.“ Prečo? On bol v kontakte so Slovom. Vidíte, on tomu veril. No, ak by on povedal, „Ale viete, ja som tu ležal celé tieto roky, ja to nedokážem.“ To by mu neurobilo nič dobré. Ale keď sa skontaktoval so Slovom, on prijal Slovo, radostne prijal Slovo. „Ja tomu verím. Viem, že je to tak. Viem, že On je Slovo.“ Preto, hneď, ako sa skontaktoval so Slovom, vzal svoje lôžko a odišiel. Tí farizeji povedali, „Tento človek sa rúha. Odpúšťa hriechy.“

Povedal, „Čo je ľahšie povedať, 'Tvoje hriechy sú ti odpustené,' alebo, 'Vezmi svoje ležisko a choď?'“ Vidíte? Ó! Oni nedokázali vidieť, Kým On bol. On bol Slovom. Čo za útecha pre tých Galilejčanov. Ako Mu oni verili, ako Ho milovali. No, jedného dňa Ho videli ísť na Golgotu. Počuli Ho povedať, „Ešte chvíľu a svet Ma viacej neuvidí. Syn človeka musí ísť hore do Jeruzalema a byť vydaný do rúk hriešnikov, ukrižovaný, umrieť.“ Ako to oni mohli znieť? Ich srdcia boli zlomené. Boli zronení. Všetci boli sklesnutí. Ako sa Ho oni kedy mohli vzdať? Lebo slovo, ktoré hovorili proroci, tie slová, ktoré hovorili tí mudrci a všetci tí svätí muži tam dávno, na počiatku sveta, oni hovorili o tom Slove a tu Ono bolo medzi nimi.

Ale potom, pozrite sa, aké zaslúbenie On urobil. „Nezanechám vás bez potechy, nezanechám vás smutných, budem sa modliť k Otcovi a On vám pošle iného Tešiteľa, ktorým je Duch Svätý, a On s vami zostane navždy; ten Duch Pravdy, ktorého svet nemôže prijať, lebo Ho nepozná. Nevidí Ho, no, ani Ho nepozná. Ale vy Ho poznáte. Vy Ho poznáte, lebo On je s vami a On bude vo vás.“

Tu to je. A ako dlho On zostane? Navždy. Potom čo je Slovo Božie? Čo je našim potešením dnes? To, keď prijímame krst Svätým Duchom a moc živého Boha žijúceho v nás. A my potom stojíme so Slovom živého Boha; to Slovo sa stalo telom a prebývalo medzi nami.

Utešiteľ, 61-1001E

Paralelné miesta Písma: Marek 2:1-12, Lukáš 5:17-26

A potom vyšiel von a videl colného, menom Léviho, sedieť na cle a povedal mu: Pod' za mnou! A on zanechal všetko a vstal a išiel za ním. – Lukáš 5:27-28

Pred rokmi, keď som bol dieťa, ako ste vy všetci tu, na jednom ranči dobytká tu nad Phoenixom som čítal jeden článok o zlatokopovi. Vtedy tadial' nevedeli žiadne cesty, len malé piesočnaté chodníky. Stále tu robia veľa zlatokopectva, viete.

Ale tento zlatokop prišiel a našiel veľa peňazí. A natrafil na veľa zlata. A na svojej ceste domov sa zastavil v jednej chatke, ktorú našiel. A mal so sebou psa a ten pes bol uviazaný vonku. A tej noci, bol tam jeden zločinec, ktorý ho sledoval, aby toto zlato získal. On ho vydoloval v starých španielskych baniach a vracal sa s tým. A ten pes začal štekať. Ten muž nechcel byť rušený tým psom. Povedal, „Buď ticho!“ Povedal, „Zajtra si toto vezmem do mesta.“ A ponaučením tohto príbehu bolo toto. „Dám si to odvážiť. A budem bohatým mužom. A kúpim si veľké autá. A budem mať všetky druhy žien a veľké večierky. A budem bohatým mužom, lebo už som dosiahol cieľ. Mám tu zlato, veľa zlata.“

Zatiaľ čo sa snažil zaspáť, ten pes stále štekal, lebo ten pes videl, ako ten zločinec ide hore, vkráda sa, čaká na to, kedy ten zlatokop zaspí. A on znovu vstal a znovu na toho psa zakričal, povedal, „Buď ticho.“ A ten úbohý pes kňučal a snažil sa svojho pána varovať, že nebezpečenstvo je na blízku. A na ďalší krát, keď ten pes začal štekať, ten zlatokop mal brokovnicu, nechcel byť rušený, tak on sa len postavil a toho psa zastrelil. A ten zlatokop bol tej noci zabitý tým zločincem. Všetky jeho rozmarné sny mu nič nepomohli. Prečo? On utíšil ten hlas, ktorý ho varoval.

Vy, deti, nebudete nikdy schopné urobiť nič zlé, po tom, ako ste boli vychované tým spôsobom, ako ste, až pokiaľ nepocítite niečo, čo vám hovorí, aby ste to nerobili. No, nikdy neutišíte ten hlas, ktorý vás varuje. A vždy pamätajte, prijmite ten Hlas, ktorý povedal, „Nasleduj Ma.“ A potom vám všetko bude vychádzať správne. Verím, že bude. Mám vo vás dôveru. Ale len stále pamätajte, že Ježiš, ten Hlas, je dnes večer na zemi živý.

Pod' a nasleduj Ma, 63-0601

Paralelné miesta Písma: Matúš 9:9, Marek 2:13-14

A Lévi mu urobil veľkú počestnú hostinu vo svojom dome. A bol tam veľký zástup colných aj iných, ktorí stolovali s nimi. A ich zákonníci a farizeovia reptali proti jeho učeníkom a hovorili: Prečo jete a pijete s publikánmi a hriešnikmi? A Ježiš odpovedal a riekol im: Zdraví nepotrebujú lekára, ale nemocní. Neprišiel som volať spravodlivých, ale hriešnych ku pokániu. –Lukáš 5:29-32

Vieme, že diabol má napodobniteľa každej skutočnej veci, ktorú Boh má. Tak je. Vždy ich majú. Mali Jannesa a Jambresa a mali Mojžiša a Árona. Tak. Mali Šimona veštea. Mali Filipa, ktorý uzdravil. Rozumiete? Oni mali vždy pre a proti. Vždy budú mať, až kým príde Ježiš, a potom bude všetko negatívne zobraté preč.

Tanec, ten prvý mal pôvod v Biblii. Diabol sa toho chytil a spôsobil rozdelenie v rodinách. Určite, všetky veci, ktoré vidíte, spievanie, mali pôvod vo chválach Bohu. No, pozrite sa sem na všetky staré, špinavé, hanebné, ako ich voláte, boogie – woogie, alebo každý taký druh nezmyslu. Nikdy v živote som o takom nepočul. Kresťanský duch nemôže počúvať takéto niečo a zostať v poriadku.

Čo dobré to činí? Diabol spieva, určite. Ale pozrite, čo to je, pozrite, čo to vyznáva, zlo. A veštec a čokoľvek vám účtuje v dolároch a berie vaše peniaze, aby to mohol opakovať a robiť malé veci, a je to polopravda a podobne a nevyznáva Krista a nehovorí o vzkriesení a nevolá hriešnikov k pokániu.

Nič v tom nie je, iba kopa nezmyslov o akejsi mŕtvej osobe, a oni sa prihovárajú, iste, s mŕtvymi tam dolu, s dušami v žalári, ktoré nečinili pokánie a sú stratené tam dolu. Povie vám o akomsi starom mužovi, ktorý pred rokmi zomrel. Tá čarodejnica je v kontakte s niečím takým, to je všetko, čo o tom vie; je to všetko, o čom môže hovoriť. To je to, o čom to médium hovorí. Ale Duch Boží hovorí o Ježišovi Kristovi, Božom Synovi, o druhom príchode Krista, Božskom uzdravení a o veciach, ktoré majú hodnotu. Takže nebuď poverčivý, môj brat. Buďte mužmi a konajte ako Kresťania.

Pod' a pravotme sa spolu, 55-1004

Paralelné miesta Písma: Matúš 9:10-13, Marek 2:15-17

A učeníci Jánovi aj učeníci farizeov sa postili. A prišli a povedali mu: Prečo sa postia učeníci Jánovi aj učeníci farizeov, a tvoji učeníci sa nepostia? A Ježiš im povedal: Či sa môžu svadobníci postiť, kým je s nimi ženich? Dokiaľ majú so sebou ženicha, nemôžu sa postiť. Ale prídu dni, keď bude vzatý od nich ženich, a vtedy sa budú postiť, v ten deň. A ved' nikto nepríšťa záplaty surového súkna na staré rúcho, lebo ináčť ten jeho nový výplnok odtrhne kus z toho starého, a povstane ešte väčšia diera. A tiež nikto nevlieva nového vína do starých koží, lebo ináčť nové víno roztrhne kožíce, víno sa vyleje, a kožíce sa zahubia; ale nové víno sa má lievať do nových koží. –Marek 2:18-22

Vedeli ste, že tá malá čerešňa alebo jabloň, keď ju zasadíte, a keď nie je vyššia ako pol palca, že každý bušel [americká objemová miera – približne 35 litrov – pozn.prekl.] jablk, ktoré kedy zozbierate z toho stromu, je už vtedy v ňom? Ak nie je, odkiaľ to príde? Kto ich tam zavesí? Už sú v ňom. Jediná vec, ktorú ten malý strom robí, vy ho sadíte a zalievate. A on musí piť a piť, až kým nedostane toľko, že sa derie nahor, pije viac, ako je jeho miera. A mení sa. A vyhádza vetvy. Vyhádza puky, listy, potom kvitne a potom jablká. Potom vyhádza opäť a opäť a iba pije a pije, až kým vyhádza ďalšie.

A to robí kresťan. Keď ste zasadení v Ježišovi Kristovi, všetko, čo potrebujete na tej pozemskej ceste, je vo vás, keď prijmete Ducha Svätého. A jediné, čo musíte, je piť, piť a vyhádzať. Iba piť, kým nemôžete piť viac. Ak potrebujete Božské uzdravenie, choďte do Božieho Slova a pite z neho, až kým nevyčerpáte Fontánou Života. A ak ste v ňom zasadení, jediná vec, ktorú musíte robiť, je piť z Jeho dobroty a vyhádzať, čokoľvek na tejto pozemskej ceste potrebujete. To je iba pitie, odpočinok a pokoj. To nie je to, s čím zápasíte a o čo sa usilujete. Rušíte tým zmysel, ktorý reprezentujete, keď to tak činíte.

Boh nie je Ten, ktorého musíte prosiť a plakať, žiadať, postiť sa a hladovať a všetko takéto, aby ste sa k tomu dostali. Určite nie. Nezvažujem pôst.

Nedávno jeden muž napísal knihu o pôste. Ženy prišli na zhromaždenie a muži, ktorí sa zúčastnili tých šíalených pôstov. Išli tam len preto, že v knihe sa hovorí o 40-dňovom pôste. Niektorí s planým jedlom a ich zuby boli na vypadnutie. Ich oči sa im prevracali dozadu. A ženy matky, ich deti sa duševne zrútili a boli prevezené do psychiatrických ústavov. Mnohé z nich prišli v takom stave. Verím v pôst. Samozrejme, ale keď sa postíte, nehladujete. Biblia hovorí, že Ježiš zlačnel po pôste. Boh Vám dáva pôst, nie vy sami. Ten muž, ktorý napísal tú knihu, ich dobehol, tie ženy, keď dal do tej knihy fotografiu ženy, ktorá vyzerala po pôste o 20 rokov mladšia. Mali by ste ju potom, asi po roku, vidieť, ako potom vyzerala. Rozumiete? Vy to nerobíte. Vy nekonáte cez skutky. To je skrze milosť.

Vnútoraná opona, 51-0121

Paralelné miesta Písma: Matúš 9:14-17, Lukáš 5:33-39

Potom bol židovský sviatok, a Ježiš odišiel hore do Jeruzalema. A v Jeruzaleme je pri Ovčej bráne rybník, ktorý sa volá židovsky Bethesda a má päť sieni, v ktorých ležalo veľké množstvo nemocných: slepých, kulhavých, vyschlých, očakávajúcich hnutie vody. Lebo anjel Pánov zostupoval časom do rybníka a búril vodu, a ktotedy prvý vošiel po pobúrení vody, ozdravel, nech by bol býval postihnutý jakýmkoľvek neduhom. A bol tam nejaký človek, ktorý bol tridsaťosem rokov nemocný. Keď toho videl Ježiš ležať a poznal, že je už dávno nemocný, povedal mu. Či chceš byť zdravý? A nemocný človek mu odpovedal: Pane, nemám človeka, ktorý by ma, keď sa pobúri voda, dopravil do rybníka; ale kým ja idem, už iný schádza predo mnou. Vtedy mu riekol Ježiš: Vstaň, vezmi svoje ležisko a choď! A človek hneď ozdravel a vzal svoje ležisko a chodil. A bolo to v sobotu. – Ján 5:1-9

Viem, že Boh môže robiť veci, ktoré nie sú napísané v Biblii. On to robil počas všetkých vekov. On robí veci, ktoré zapísal vo svojom Slove. Čo keby ľudia chceli byť skutočne fundamentálni a povedali by Mojžišovi, keď vyvýšil toho bronzového hada kvôli Božskému uzdraveniu, čo by mu povedali? „No, dovoľ, aby som nazrel do Písem a vyľadám, či tam bolo niekedy predpovedané, že vyvýšia bronzového hada.” To by nenašli. Ale Boh to aj tak urobil. Veríte tomu?

Čo keby ten muž pri rybníku Bethesda, keď anjel zostupoval a búril vodu, čo keby nejaký človek chcel byť taký fundamentálny, že by povedal, „No, počkaj chvíľu; dovoľ, aby som sa pozrel do Svätého Písma a vyľadám, či nejaký anjel má zostupovať a búriť vodu.” Nemohli by to dokázať Bibliou. Ale Boh to aj tak robil. Je to tak?

Čo s tým, keď ľudia ležali v Petrovom tieni a boli uzdravení? To bolo po veľkej časti Písem Nového Zákona. Čo keby povedali, „Počkaj, nech sa pozriem, či je to v Slove, že ľudia budú ležať v tieni nejakého človeka a budú uzdravení.” Nemohli by to dokázať. Ale Boh to aj tak robil. Je to tak?

A čo v Skutkoch 19, keď Pavol bral vreckovky zo svojho tela a zástery a posielal chorým? Čo keby niekto povedal, „No, to nie je napísané v Biblii.” Ale Boh to aj tak robil. Vidíte? Je to tak.

Tak Boh vykonáva svoje zázraky tajomnými spôsobmi. Ale pre mňa, to základné z toho všetkého musí prv pochádzať z Písma. Z Božieho Večného Slova, to je základ spasenia. To je základ Božského uzdravenia.

Vnútorňa opona, 56-0121

Preto hovorili Židia uzdravenému: Je sobota, nepatrí sa ti nosiť ležisko. A on im odpovedal: Ten, ktorý ma uzdravil, mi povedal: Vezmi svoje ležisko a choď! A tak sa ho opýtali: A kto je ten človek, ktorý ti povedal: Vezmi svoje ležisko a choď? Ale uzdravený nevedel, kto je, lebo Ježiš sa bol vzdialil ztade, kým bol zástup na tom mieste. Potom ho našiel Ježiš v chráme a povedal mu: Hľaď, ozdravel si; nikdy viac nehreš, aby sa ti nestalo niečo horšie! A človek odišiel a povedal Židom, že je to Ježiš, ktorý ho uzdravil. A preto nasledovali Židia Ježiša a hľadali ho zabiť, že to učinil v sobotu. –Ján 5:10-16

Td bolo prvé, čo som skúmal, Advent siedmeho dňa. Áno. Advent siedmeho dňa, to som skúmal ako prvé. A keď Adventisti prišli a povedali mi, že sobota je siedmy deň, brat, to je podľa židovského kalendára. A rímsky kalendár to tak neuložil a sobota v skutočnosti mala byť nedeľa. No dobre, oni ma nadchli niečím, o čom som si myslel, že je správne. A kým som čítal ich literatúru, bol som stopercentne za tým, ale jedného dňa som zobral Bibliu a uvidel som, že je to inak. Vidíte?

No, sobota je deň sabatu podľa týždenného cyklu. No, nevieme. To bolo zmenené a máme toľko zmien, že ani neviete, čo je. Židia tvrdia, že práve teraz je rok 1970, či nejaký taký, podľa ich cyklu, podľa ich kalendára. Rímsky kalendár má teraz rok 1953. A potom majú iný kalendár, podľa ktorého je zase iný rok. Ale to je to, čo potvrdzuje Kresťanstvo, to všetko je založené na narodení Krista. Vidíte, odvodzujeme to od toho.

No, ale teraz ako siedmy deň, no, je veľa letničných ľudí, ktorí sú sobotisti, dodržiajú sobotu ako sabat. Hovoria, „V Biblii nie je nič povedané o tom, že máte dodržiavať nedeľu ako deň.“ No, ja poviem to isté o sobote v Novom Zákone. Vidíte? Sobota bol deň sabatu, ktorý bol daný Židom. No to bolo dané len na určitom mieste.

No, toto môže vyvolať ďalšiu otázku z druhej strany. Ale všimnite si teraz. Keď Boh odpočinul siedmeho dňa, potom ten siedmy deň nebol dodržiavaný, pokiaľ viem, v Písme, až za takmer tisíc päťsto rokov. A na púšti dal Boh Izraelovi siedmy deň ako znak.

A Boh odpočinul siedmeho dňa, to bol Jeho pamätný deň odpočinku. Hovorím toto takto na úžitok, možno pre nejakého brata alebo sestru od Adventistov siedmeho dňa, a oni majú milú cirkev. A teraz si všimnite, budem sa od nich trochu líšiť v tejto otázke.

No, Boh posvätil siedmy deň. Šesť dní bol človek. Siedmy deň bol Boží deň odpočinku, čo bolo typom, typom na milénium. No, všimnite si toto, ako to spolu zapadá. Keď Ježiš prišiel na zem, dôvod, prečo ukrižovali Ježiša, to bolo to, že nedodržiaval sabat; proti Ježišovi mali len dve obvinenia, a to, že rušil deň sabatu a robil sa Bohom. A On povedal, že On je Pánom sabatu. On bol tiež Božím Sabatom a On bol Bohom. Tak Ho nemali prečo obviňovať.

Otázky a odpovede na Genezis, 53-0729

A Ježiš im odpovedal: Môj Otec pracuje až doteraz, i ja pracujem. Preto ho Židia ešte viacej hľadali zabiť, že nie len že rušil sobotu, ale že aj Boha volal svojím Otcom robiac sa rovným Bohu. A tak odpovedal Ježiš a riekol im: Ameň, ameň vám hovorím, že Syn nemôže robiť nič sám od seba, iba to, čo vidí činiť svojho Otca, lebo čokoľvek on činí, to podobne činí aj Syn. Lebo Otec má rád Syna a ukazuje mu všetko, čo sám činí. A ukáže mu ešte i väčšie skutky než tieto, aby ste sa vy divili. —Ján 5:17-20

Ak by ste poslali po vášho pastora a on by neprišiel, aby sa za vás pomodlil, keď ste boli chorý, no, povedali by ste, „Starý pokrytec, pôjdem tam a pripojím sa k cirkvi Jonesa alebo niekoho.“ To je dôvod, že váš pastor pre vás nemôže nič urobiť. Musíte mu veriť a dôverovať mu ako mužovi Božiemu a vedieť, že všetky veci spolupôsobia na dobré tým, ktorí milujú Boha. To je pravda. No, váš pastor mi nepovedal, aby som toto povedal. Ale viem toto: musíte dôverovať človeku, s ktorým máte do činenia, inak vám to vôbec neprospeje mať s ním niečo do činenia. To je pravda. Musíte svojmu pastorovi veriť. On je dobrý, Bohom spasený muž, ktorý káže Evanjelium, stojte za ním so všetkým, čo máte. Ak ním nie je, choďte niekam, kde to tak robia. To je pravda. No, tým sa to vyjasní pre obe strany. Ak káže Evanjelium, zostaňte s ním, pomáhajte mu, pretože je mužom, ktorý je poslaný od Boha, ustanovený Bohom, aby krmil vašu dušu. A teraz, keď poslali po Ježiša, On prišiel. Verím, že Ježiš vtedy vedel, čo sa bude diať, no, ak si vezmete, že prešiel popri rybníku Bethesda, pozrite sa, tam ležalo veľké množstvo ľudí. Keď Biblia hovorí o veľkom množstve, pravdepodobne to prinajmenšom znamená desiat tisíc chromých, kulhavých, slepých, vyschlých, nevidiacich, pokrivených a nemých, ktorí očakávali na hnutie vody, lebo Boh v určitom čase posielal dole Anjela. Je to pravda? Potom s tým Anjelom prichádzalo uzdravenie, nie je to tak? Nebola to voda, ale Anjel. Čo ak voda povedala, „Aká som ja skvelá voda.“ Nie, to nebola voda; bol to Anjel. Pretože ak Anjel odišiel, bola to len voda (Je to pravda?), len voda. A Ježiš prešiel vedľa tohto rybníka a videl všetko to veľké množstvo a uzdravil jedného človeka. On nebol chromý; mal len nejakú slabosť tridsaťosem rokov. A On ho uzdravil a odkračal preč a opustil každého z tých mrzákov, ktorí tam ležali. Je to pravda? Ev. svätého Jána, 5. kapitola. Vyzeralo to tak, že Jeho súcitné srdce by vyšlo von a uzdravilo ich všetkých. On by to pravdepodobne urobil. Ale sledujte 19. verš tej istej kapitoly, keď sa Židia vypytovali. On povedal, „Amen, amen vám hovorím, že Syn nemôže robiť nič Sám od Seba, iba to, čo vidí činiť Svojho Otca, to činí aj Syn.“ Je to pravda? Boh Mu to prv musel ukázať. A tak On nehovoril, že je Božským uzdravovateľom. Očakával na Boha, aby Mu ukázal videnie toho, čo sa malo stať, a potom šiel a vykonal to.

Nie je to práve ten istý spôsob, akým On dnes pracuje? Čo Boh hovorí, potom to bude tým spôsobom. Ale vy nemôžete povedať nič, pokiaľ to prv nepovie Boh. Počul som niekoho hovoriť, „Ó, to je hokus-pokus.“ Ak si myslíte, že to je nejaký hokus-pokus, čo si potom myslíte o Ježišovi Kristovi? Tak veru. On povedal, „Amen, amen vám hovorím, že Syn nemôže robiť nič Sám od Seba, iba to, čo vidí činiť Svojho Otca, to podobne činí aj Syn.“ On musel očakávať na Boha, aby Mu to ukázal, a potom šiel a vykonal to. No, On neurobil nič, ak Mu to prv Boh neukázal.

Veríš Tomu?, 50-0716

Lebo jako Otec kriesi mŕtvych a oživuje, tak aj Syn, ktorých chce, oživuje. Lebo Otec nesúdi nikoho, ale všetok súd oddal Synovi, aby všetci ctíli Syna, jako ctia Otca. Kto nectí Syna, nectí Otca, ktorý ho poslal.

–Ján 5:21-23

Jedného dňa starý pastier menom Mojžiš, jedného dňa pásol ovce, mal v ruke starú suchú palicu a Boh k nemu prehovoril cez horiaci ker a Mojžiš sa obrátil, aby videl. A Boh s ním mal obecenstvo a povedal mu, že ho pošle dolu do Egypta, aby premohol Egypt, vyviedol von jeho ľud. Nuž, čo za zvláštna vec pre Boha, vziať osemdesiatročného muža, odpadnutého, utekajúceho od Boha a osemdesiatročného, poslať ho do Egypta, aby premohol takýto veľký národ. Bolo to ako poslať teraz jedného muža do Ruska, aby ho obsadil. Egypt bol najlepšie opevneným národom na svete. Ich veľké jednotky vozov, kopijníkov, jazdcov a lukostrelcov a prakárov, celý svet sa triasol pri jeho nohách. A predsa, Boh ide k tomuto starému mužovi s dlhou bielou bradou a vlasmi a hovorí, „Chod' dolu, Mojžiš, a obsaď ho.“

Ako absurdne by to znelo snažiť sa to rozumovo vysvetliť. Boha nemôžete rozumovo vysvetliť. Boha nemôžete nejako rozumovo vysvetliť. Boh sa nemá rozumovo vysvetľovať; Jeho treba poslúchať. Čo Boh hovorí, aby sme robili, robme, a nesnažme sa to rozumovo vysvetliť. Rozumovanie by bol v tomto prípade nezmysel. Mojžiš povedal, „Čo môžem ohľadom tej cesty urobiť?“ Dáva mu znak.

On povedal, „Čo máš vo svojej ruke?“ No, Mojžiš mal menej ako ten chlapec [s piatimi chlebmí a dvomi rybami]. Ten chlapec mal nejaké jedlo; Mojžiš mal vo svojej ruke suchú palicu. V Mojžišovej ruke nebolo nič viac, iba palica, ktorú zodvihol možno niekde na púšti. Ale raz, keď tá ruka viery tú palicu zodvihla, stala sa Božou súdnou palicou pre ten svet. Tá suchá palica sa stala súdnou palicou. Pamätajte, Mojžiš vystrel tú palicu. On vystrel palicu nad morom; vystrel ju do vzduchu, bola to Božia súdna palica. Ak by sa bolo tým Egyptčanom podarilo tú palicu od Mojžiša dostať, to by boli poriadne tých Izraelitov vyšvihali. A to je to, čo sa deje dnes. Tak, ako bola palica v Mojžišovej ruke, tak je to Meno Ježiša Krista v ruke Cirkvi. Ak Cirkev bude držať to Meno Ježiša, váži si Ho a uctievať a prestane Ho používať slangovo a podobne, ale použije Ho v moci a úcte, to premôže každého nepriateľa, ktorého Boh na zemi má. „V Mojom Mene budú vyhánat' diablov; v Mojom Mene budú klásť ruky na chorých,“ všetky tieto veci v Jeho Mene.

Pre svet to znie absurdne, ale viete si predstaviť, ako absurdne tá scéna znela, predtým, než pôjdeme ďalej. Bol tam Mojžiš, starý, osemdesiatročný muž, kráča dolu do Egypta. Viete si predstaviť, s touto starou palicou vo svojej ruke, jeho žena s dvoma deťmi, každé na jednom boku, sedí obkročmo na mulici. Takto tam ide, vystretý, usmieva sa, raduje sa. Nieкто povedal, „Mojžiš, kam ideš?“ „Idem dolu do Egypta, aby som ho premohol.“ Invázia jedného muža. Ide do Egypta. Viete si niečo také predstaviť? Svet by sa pozrel a povedal, „Absurdné.“ Ale veľkou vecou na tom je to, že on to dokázal. Prečo? Boh tak povedal. Nezáleží na tom, aké absurdné sa to zdá a aká malá bola tá palica v Mojžišovej ruke viery so Slovom Božím za tým, ona bola viac, ako mohli všetky armády faraóna vyprodukovať.

To som Ja, nebojte sa, 54-0720E

Ameň, ameň vám hovorím, že ten, kto čuje moje slovo a verí tomu, ktorý ma poslal, má večný život a neprijde na súd, ale prešiel zo smrti do života. –Ján 2:24

Tu, nedávno, kázal som jedného večera v Metodistickom zbore a myslel som si, že Pán ma dobre inšpiruje. A práve som kázal a povedal som, „Nepôjdete do pekla kvôli tomu, že sa opijate. Nepôjdete do pekla kvôli tomu, že páchate cudzoložstvom. Nepôjdete do pekla kvôli tomu, že fajčíte cigarety a podobné veci.“

Jedna drobná metodistická matka už toho mala viac, ako mohla zniesť, viete. Ona tam sedela. A vyskočila na svoje nohy (bola to veľká pekná cirkev) a povedala, „Reverend Branham, ja to odmietam. Kvôli čomu potom pôjde človek do pekla?“

Povedal som, „Pretože neverí.“ Tak je to.

Biblia povedala, „Ten, kto neuverí, už je odsúdený.“

Ježiš povedal, „Ten, kto čuje Moje Slová a verí Tomu, ktorý Ma poslal, má Večný Život a nepríde na súd, ale už prešiel zo smrti do Života.“

Nemôžete veriť, že Ježiš Kristus je Syn Boží, a žiť ten istý život, ktorý ste kedysi žili. Je to tak. Toto je dosť tvrdé. To nie je vôbec žiadne odstredené mlieko, ale je to pre vás dobré. Nemôžete veriť z celého srdca, že On je Syn Boží, a prijať Ho ako svojho osobného Spasiteľa, a žiť život, ktorý ste kedysi žili v hriechu. Lebo On povedal, „Prešli ste zo smrti do Života a neprídete na súd: ale ste prešli zo smrti do Života.“ Svätý Ján 5:24. Veríte, že je to pravda? Ježiš Kristus tak povedal.

Tak potom, vidíte, jediná vec, ktorá vás odsudzuje, je vaša nevera. A ak nemôžeme mať dostatok viery na to, aby sme Bohu verili v tých malých veciach, ktoré vidíme, že sa tu dejú, a snažíme sa to všetko pomiešať a hovoríme, „To je psychológia. Je to mentálna telepatia alebo niečo také.“ Ako pre všetko na svete pôjdete do vzkriesenia? Porozmýšľajte nad tým. Keď vaše telo pravdepodobne nebude viac ako lyžica popola. Ale Boh to vzkriesi.

Viera v Syna Božieho, 52-0715

Ameň, ameň vám hovorím, že príjde hodina a je teraz, keď mrŕtvi počujú hlas Syna Božieho, a tí, ktorí počujú, budú žiť. Lebo jako má Otec život sám v sebe, tak dal aj Synovi, aby mal život sám v sebe. A dal mu právo a moc konať i súd, pretože je Synom človeka. Nediťte sa tomu, lebo príjde hodina, v ktorú všetci, ktorí sú v hrobch, počujú jeho hlas, a vyjdú tí, ktorí dobre činili, na vzkriesenie života, ale tí, ktorí zle robili, na vzkriesenie súdu. –Ján 5:25-29

N keď som povedal, v temnom veku okolo roku 1500, katolícka hierarchia, keď zjednotili cirkev so štátom, to bolo postmilénium. Mysleli si, že sú úplne v miléniu, pretože cirkev dostala svojho vikára (zástupcu), jedného ako Kristus, aby sa posadil na tróne. A bolo to spojené s cirkvou a štátom; všetko išlo dobre a toto ohromné milénium začalo. Stále tomu veria. Je to ale omyl, pretože milénium nemôže nastať bez Kristovho príchodu.

Kristus prináša milénium; On je Synom prosperity. A keď prichádza, potom bude tisíc rokov. A keď to bude, nastane vytrhnutie cirkvi, vystúpia hore a potom Kristov návrat. A pamätajte, čo je tá nasledujúca vec, ktorú vyhladáme? Vytrhnutie cirkvi.

No, nemiešaj spolu vytrhnutie cirkvi a súd pred Bielym Trónom. Pretože vytrhnutie cirkvi, tam nie je žiaden súd (vidíte?); urobili ste to, splnili ste tú požiadavku priamo tu. Je to tak. Tí, ktorí sú v Kristovi, tí sú slobodní od súdu. Ježiš povedal, „Ten, kto čuje moje Slová a verí Mu, že Ma On poslal, má Večný Život a nikdy nepôjde na súd, ale prešiel zo smrti do života.“

Ako to robíme? Vchádzame do Krista a sme vkrstení do Jeho tela (1.Korinťanom 12:13), v jedno telo. Sme pokrstení do jedného tela Ježiša Krista a Boh už raz toto telo odsúdil. Nemôže nás znovu súdiť, pretože už toto telo súdil. A s Kristovým súhlasom a milosťou nás umiestňuje do Samého Seba; 1. Korinťanom 12. Jedným Duchom sme pokrstení do jedného tela; slobodní od všetkých súdov, pretože On to vykonal, podstúpil súdy. Ó, nie ste Mu vďační? Vzal odsúdenia za nás: nie je viac súdu. Ale tí, ktorí odmietajú do Neho vojsť, do tohoto Tela, tajomného Tela... Ako sa doň dostaneme? Potrasením rúk? Nie. Listom? Nie. Nejakým druhom krstu, vodou? Nie. Jedným Duchom, Duchom Svätým sme všetci pokrstení do tohoto Tela.

Desať panien a stoštyridsaťštyri tisíc Židov, 60-1211M

Ja nemôžem robiť nič sám od seba. Jako čujem, tak súdim, a môj súd je spravodlivý, lebo nehľadám svojej vlastnej vôle, ale vôľu toho, ktorý ma poslal, Otcovu. Ak ja svedčím sám o sebe, moje svedectvo nie je pravdivé. Je iný, kto svedčí o mne, a viem, že je to pravdivé svedectvo, ktoré svedčí o mne. Vy ste boli poslali k Jánovi, a vydal pravde svedectvo. No ja neprijímam svedectva od človeka, ale to hovorím nato, aby ste vy boli zachránení. On bol sviecou, horiacou a svietiacou, a vy ste sa chceli na chvíľu pokochať v jeho svetle. Ale ja mám väčšie svedectvo nad Jánovo, lebo skutky, ktoré mi dal Otec, aby som ich vykonal, samy tie skutky, ktoré ja činím, svedčia o mne, že ma poslal Otec. Ba aj sám Otec, ktorý ma poslal, vydal svedectvo o mne. Ani ste nikdy nepočuli jeho hlasu ani nevideli jeho tvárnosti. A nemáte jeho slova zostávajúceho v sebe, lebo tomu, ktorého on poslal, vy neveríte. –Ján 5:30-38

No, keď bol Ježiš na zemi, bol obyčajným mužom a nazýval Sám Seba Bohom. Povedali, „Keď sa robíš rovným s Bohom, vieme, že si pomätený (A to slovo „pomätený“ tu, samozrejme, rozumieme, znamená „šialený“.) a si šialený. Si Samaritán. Máš diabla,“ a tak ďalej.

Ale Ježiš povedal, „Skúmajte Písma, lebo sa domnievate, že v nich máte večný život, a oni sú to, ktoré svedčia o Mne. Oni sú to, ktoré nesú svedectvo o Mne.“ „Svedčiť“ znamená „vydávať svedectvo.“

Ak idete na súd ako svedok, o niekom svedčíte. Vidíte? A Ježiš povedal, „Písma nesú záznam o Mne.“ Potom On bol Božím Slovom prejavujúcim sa v ľudskom tele. Vidíte to? Božie zaslúbenie sa stalo telom, aby vyjadrilo samo seba, to je to, čím bol Kristus, Božím Slovom vyjadreným v ľudskej forme. Slovo sa stalo telom, aby prebývalo medzi nami.

Znovu im povedal, „Ak nečiním skutky Môjho Otca, potom Mi neverte. Ale ak Mi nemôžete veriť, verte skutkom.“ Vidíte, Boh vyjadrujúci Samého Seba v ľudskom tele. Bol telom Božím, Slovo, živé Slovo.

To je ten dôvod, Kresťania, myslím, že je to dnes večer také skutočné, že by sme mali žiť ten správny druh života, pretože, vidíte, je tak mnoho ľudí, ktorí si nenájdu čas, aby si čítali Bibliu, ale budú čítať vás. Vidíte, ste napísanými Božími epištolami. Skutočný, pravdivý, znovuzrodený Kresťan je znovu vyjadreným Slovom, pretože ste písanými Božími epištolami, čítanými všetkými ľuďmi.

Akým druhom osoby by sme mali byť, keď vieme, že náš život je otvorenou žijúcou Bibliou pre neveriacich, vyjadrujúcou Boha v našom vlastnom živote? Všimnite si. No, vidíme, že On bol Slovom, a Slovo sa stalo telom a prebývalo medzi nami. No, nachádzame, v liste Židom (ktorí si to zapisujete), Židom 4:12, Biblia povedala, že Slovo Božie je ostrejšie ako dvojscečný meč, prenikajúce, dokonca rozdeľujúce až do špiku kosti a schopné posúdiť myšlienky srdca. Slovo Božie posudzuje myšlienky tvojho srdca. Preto Boh dnes večer súc Slovom vie presne, dokonca čo si myslíš práve v tejto minúte. Tak nemali by byť naše myšlienky rýdže, čisté, sväté; vždy mysliače to najlepšie?

Ved' zpytuj(e)te písma, lebo vy sa domnievate, že v nich máte večný život, a ony sú to, ktoré svedčia o mne. Ale nechcete prísť ku mne, aby ste mali život. Chvály od ľudí neprijímam, ale som vás poznal, že lásky Božej nemáte v sebe. Ja som prišiel v mene svojeho Otca, a neprijímate ma; keby prišiel iný vo svojom vlastnom mene, toho prijmete. Jako vy môžete uveriť, ktorí prijímate chvály jedni od druhých a chvály od samého, jediného Boha nehľadáte?! Nedomnievajte sa, že ja budem na vás žalovať u Otca; jesto, kto na vás žaluje, Mojžiš, v ktorom vy nádej skladáte. Lebo keby ste verili Mojžišovi, verili by ste mne, lebo on písal o mne. Ale ak neveríte jeho písmam, ako uveríte mojím slovám?
 –Ján 5:39-47

Izaiáš 9:6, prorok povedal, „Dieťa sa nám narodilo, Syn, Dieťa – Syn sa nám narodil, Dieťa nám je dané a nazvú Ho Predivný, Radca, Knieža Pokoja, Mocný Boh, Otec Večnosti a vláda spočinie na Jeho rameni a Jeho Kráľovstvu nebude konca.“

Vieme, že v tamtom dni sa nám malo narodiť Dieťa, v tom dni mala panna počať a porodiť Dieťa. A to neprišlo cez žiaden z ich systémov, a preto s tým nechceli mať nič spoločného. Odvrhli to. Ale to pomazané Slovo, Boh (Emanuel), ktorý sa stal telom medzi nimi, stálo tam. On povedal, „Kto z vás Ma môže usvedčiť z hriechu, z nevery? Skúmajte Písma, lebo si myslíte, že v nich máte Večný Život, a oni sú to, ktoré svedčia o Mne.“ On bol dokonale potvrdený, že On bol Mesiášom, Mesiášom, ktorý mal byť v tom dni. Tie systémy zababrali ľudské mysle mnohými pravidlami systémov, a tak ďalej, že zbavili Slovo Božie moci. Ľudia nemohli uvidieť, že On je Mesiášom.

A to, čo spravili vtedy, to isté spravili znovu. To je pravda. Systémy tohto sveta, mechanika, viedli k tomu, že piesty sú tam, kde má byť výfuk, v ich veľkom mechanizme. Ako má potom niečo také fungovať? To je nemožné. To nebolo tak postavené. Cirkev nemôže fungovať bez Božej moci cez Slovo. A Duch Svätý bude potvrdzovať iba Slovo Božie, lebo to je to, čo On má robiť. To pomazanie má potvrdiť Slovo. A Ježiš bol ten Pomazaný, Slovo sa stalo telom. A preto On tam vošiel do tej vody, On bol Slovo, ktoré prišlo ku prorokovi. Prorok Ho pokrstil. A potom ten prorok povstal a povedal, „Ja sa musím menšiť a On musí rásť.“ Vidíme, že takým spôsobom postupuje Boh. Ale či to oni prijali? Mali to poznať. Oni tam stáli a hľadeli na skutky Božie. Videli vyplnenie sa Slova. Vedeli, že Písmo tak povedalo, ale aj tak nemohli uveriť, že To príde takým spôsobom. To malo prísť ku farizejom alebo k sadúceom. Ak by To prišlo ku farizejom, sadúceji by To neprijali. A naopak sadúceovia by To neprijali, keby ľudia hovorili, že farizeji To majú.

A presne tak isto je to dnes, naše systémy, všetko zhnilo a zanečistilo sa. Och! V akej hodine to žijeme, svet je slepý, chodí v temnosti, upadnutý v systémech tohto sveta ako ovce bez pastiera. A veď Slovo živého Boha bolo potvrdené pred ich očami, a predsa od Neho odišli v slepote, opustili Ho. Čo iné teda môžeme očakávať? Amen. Tu sme.

Toho času išiel Ježiš v sobotu siatinami, a jeho učeníci súc hladní začali trhať klasy a jesť. A keď to videli farizeovia, povedali mu: Hľa, tvoji učeníci robia to, čo sa nepatrí robiť v sobotu. A on im povedal: Či ste nečítali, čo urobil Dávid, keď bol hladný, on i tí, ktorí boli s ním? Ako vošiel do domu Božieho a jedol chleby predloženia, ktoré sa mu nepatrilo jesť, ani tým, ktorí boli s ním, krome samým kňazom? Alebo či ste nečítali v zákone, že v sobotu kňazi v chráme poškrvujú sobotu a sú bez viny? No, hovorím vám, že tu je väčší ako chrám. A keby ste boli poznali, čo je to: Milosrdenstvo chcem a nie obeť, neboli by ste odsúdili nevinných. Lebo Syn človeka je pánom i soboty. –Matúš 12:1-8

Otázkou je, „Môžu oni vojsť do vytrhnutia?“ Rozvedení, každý jeden z nich rozvedený, každý jeden z nich má žijúceho partnera, a potom sa znovu oženili, obaja z nich sa znovu zosobášili. Táto žena má žijúceho muža; tento muž má žijúcu ženu. A teraz, oni majú deti, a tak ďalej, a chcú prísť k Bohu. Môžu ísť do vytrhnutia? To bude na nebeskom Otcovi. Nevedel by som na to odpovedať. Rozumiete?

Videl som jednu vec. Biblia povedala, že budú nazvaní cudzoložníkmi. A Biblia tiež povedala, „Cudzoložník nevojde do Kráľovstva nebeského.“ To je všetko, čo môžem povedať. Ja viem, to ma zabíja, keď to hovorím, ale nemôžem povedať nič iné, len to, čo hovorí Slovo. Musím s tým zostať. Dúfam, že sa v tom všetkom mýlim.

Neradím vám. Prosím, dovoľte mi len, aby som vám ukázal krátke miesto Písma. Ak žijete šťastne so svojím mužom, žijete šťastne so svojou manželkou, prosím, zostaňte naďalej tak. Dobre? Pretože som vám to povedal, nenechávajte ich, tie malé deti, bez domova a takých vecí. Boh dal odškodnenie pre ľudí v určitých situáciách, ľudí, ktorí urobili zlé veci. Pamätajte si, Ježiš povedal o Dávidovi, keď bol hladný, on vošiel do chrámu Božieho a jedol chlieb predloženia, čo môžu urobiť iba kňazi, a bol nevinný. Kňaz tiež nerešpektuje Sabat v Deň odpočinku a je nevinný, a väčší ako Sabat bol tu. Vidíte? Nechajme to na Boha a poďme vpred a žime len teraz pre Krista.

Pozrime, môže byť šanca, že sa do neho dostaneš. Dve nepravosti nikdy nenapravia jednu. Len choď napred a ži spôsobom, akým žiješ, ak ste spolu šťastní. Možno máš nesprávneho partnera. Ja poviem túto jednu vec: ak máš nesprávneho partnera v tomto živote, nikdy takého nebudeš mať v tom druhom. Všetko zlé bude napravené.

Otázky a odpovede #2, 64-0823E

Paralelné miesta Písma: Marek 2:23-28, Lukáš 6:1-5

A odíduc odtiaľ prišiel do ich synagógy. A hľa, bol tam človek, ktorý mal uschnutú ruku. A opýtali sa ho a riekli: Či sa smie v sobotu uzdravovať? Aby ho obžalovali. A on im povedal: Kto z vás bude taký človek, keď bude mať jednu ovcu, a keby mu spadla v sobotu do jamy, či jej azda nepochytí a nevytiahne? A o koľko viac je človek než ovca! Preto sa smie v sobotu dobré robiť. Vtedy povedal človekovi: Vystri svoju ruku! A vystrel, a ruka bola zase zdravá jako tá druhá.
 –Matúš 12:9-13

Stalo sa tak, že keď sa modlíte za ľudí, ako by ste sa ospravedľovali, „Pán Diabol, odstúpil by si sa, prosím, nabok a dovolil mi...?“ Nič takého! Viera má svaly a zarastené prsia. Keď ona hovorí, všetko musí stíchnuť. Nepristupujte tak ku tomu, „Pán Diabol, odídeš?“

“Ber sa z tadeto! Ja som syn Boží, mám Božie poverenie. Opusti ich!” To hýbe. Nemáte sa čo ospravedľovať diablove, nemáte s ním nič spoločného. Nehanbite sa za Slovo Božie, nehanbite sa za svoje poverenie, nehanbite sa za to, kým ste.

Jediné, za čo sa hanbím, že som, to je, že som Branham, to je moje zemské narodenie. Hanbím sa za svoju nedostatočnosť.

Ale ako Jeho sluha sa nehanbím! Nehanbím sa za Jeho Slovo. Či je to pred denomináciami, kráľmi, vladármi alebo pred čímkoľvek; som proste pripravený dať im odpoveď, keď to Boh bude chcieť.

Mojžiš išiel pred faraóna. On sa nehanbil povedať mu, že nepristanú na kompromis, aby prijali to jeho na „tolko dní“ von do púšte.

On povedal, „Niektoré ženy tu zostanú so svojimi deťmi.“

Povedal, „My všetci pôjdeme! Ani kopyto tu nezostane, vezmeme svoj dobytok a všetko.“ On sa nehanbil. Prečo? On vošiel do Svetla vyslobodenia.

Preto muž či žena, chorý, alebo čokoľvek mu je, keď raz vojde do prítomnosti Božej a vedia, že ich Boh uzdravil, vy vstupujete do Svetla vyslobodenia. Na ničom nerobíte kompromis.

Vyslobodenie bolo v jeho srdci, pretože on stretol Boha, ktorý mu povedal, „Ja som Boh Abrahámov, ktorý dal Abrahámovi to zasľúbenie. A ten čas, čas vykúpenia, vyslobodenia je na blízku. Ja ťa posielam tam dole, aby si ich vyviedol von.“ Aké že treba ku tomu ospravedlnenie?

Hanbiť sa, 65-0711

Paralelné miesta Písma: Marek 3:1-6, Lukáš 6:6-11

A farizeovia vyjdúc odtiaľ radili sa proti nemu, jako by ho zmárnili. Ale Ježiš to poznal a ušiel odtiaľ. A išlo za ním mnoho zástupov, a uzdravil ich všetkých a zakázal im prísne, aby ho nezjavili, aby sa naplnilo to, čo bolo povedané skrze proroka Izaiáša, ktorý povedal: Hľa, môj služobník, ktorého som vyvolil, môj milovaný, v ktorom sa zaľúbilo mojej duši, položím svojho Ducha na neho, a bude zvestovať národom súd; nebude sa vadiť ani nebude kričať, ani nikto nepočuje na ulici jeho hlasu; nalomenej trstiny nedolomí a tlejúceho knotu nevyhasí, dokiaľ neprivedie súdu k víťazstvu; a v jeho mene dúfať budú národy.

–Matúš 12:14-21

Myslím si, že On nemal veľa tohto svetského vzdelania, pretože o ňom nemáme žiadne záznamy, že by kedykoľvek chodil do školy, žiadne záznamy v Písme alebo históriu, že by kedykoľvek chodil do školy. Ale On mal vzdelanie, samozrejme. Ale kde ho získal, nevieme. A teraz, máme Pavlove záznamy, kam chodil do školy, a ďalších, ale nemáme žiadne záznamy, kam chodil Ježiš do školy.

On bol jednoducho obyčajným človekom, hovoril obyčajným jazykom, jazykom, ktorý používate na ulici, kde sú všetci, jednoduchí ľudia, ktorí ho počujú.

A tak potom, nebolo nič výnimočné na Jeho výzore, a tak ďalej, že by ste Ho mohli urobiť tým, kým bol. To, kým On bol, nebolo kvôli Jeho vonkajšiemu vzhľadu. Pretože navonok bol človekom, ale vo vnútri bol Bohom, Emanuelom. Otec Boh bol v ňom zmierujúc svet s ňím. Tak tam On priniesol kresťanskú vieru.

Nuž, teraz si Ho všimneme. Čo Ho robilo iným? Domnievam sa, že ako rečník nebol taký pôsobivý a nekričal, keď vyšiel na ulicu, ako to robíme my, pretože Biblia hovorí, „Na ulici nebolo počuť Jeho hlasu. A nalomená trstina a tlejúci knôt,” a tak ďalej, ako hovorí prorok, že to bude. Ale na Jeho rozprávání bolo niečo, čo sa dotklo ľudských srdiec. On nemusel byť taký pôsobivý vo vonkajšom prejave, ale bolo niečo dolu v Jeho rozprávání, čo fascinovalo srdcia ľudí. Ako som vždy rád počúval veľkých služobníkov hovoriť a milujem ich počúvať. Ale vždy som rozmýšľal nad tým, ako sa On cítil stojac tam v ten deň, keď Ježiš vystrel Svoju ruku a povedal, „Podďte ku Mne všetci, ktorí sa namáhate a ste obťažaní, a Ja vám dám odpočinutie.” Ó, rád by som to počul.

Rád by som Ho počul, keď sedel na skale, možno na hore, tam, kde hovoril Svoju kázeň na hore, a počúval Ho. Povedal, „Blahoslavení čistí srdcom, lebo oni budú vidieť Boha. Blahoslavení budete, keď vás budú haniť a prenasledovať a luhajúc hovoriť na vás všetko zlé pre Mňa. Radujte sa a plesajte, lebo je mnohá vaša odplata v nebesiach. Lebo tak iste prenasledovali prorokov, ktorí boli pred vami.” Vidíte? Ó, rád by som Ho počul o tom kázať. Brat Bosworth povedal, že to pravdepodobne nikdy nebudem počuť, ale mám nádej, že budem počuť toto, „Dobre, môj dobrý a verný sluha.” Ak by som len mohol počuť toto, to je všetko, čo by ma úplne uspokojilo.

Horlivo zápasíť za vieru, 55-0123E

Paralelné miesto Písma: Marek 3:7-12

A vyšiel na vrch a povolal si k sebe tých, ktorých sám chcel, a odišli za ním. A ustanovil dvanástich, aby boli s ním, aby ich posielal kázať, a aby mali moc uzdravovať neduhy a vyháňať démonov. Atedy ustanovil dvanástich, Šimona, ktorému pridal meno Peter, a Jakoba, syna Zebedeovho, a Jána, brata Jakobovho, a pridal im meno: Boanerges, čo je: Synovia hromu; a Andreja a Filipa a Bartolomea a Matúša a Tomáša a Jakoba Alfeovho a Taddea a Šimona Kananijského a Judáša Iškariotského, ktorý ho aj zradil. A prišli do domu. –Marek 3:13-19

T je jedno z najsladších slov, ktoré som kedy počul. „Otče, Ja posväčujem Sám Seba za nich.” Viete, že On mal právo mať domov? On bol človek. Viete, prečo On mal právo mať ženu? On bol muž. On mal právo na všetky tieto veci, ale On povedal, „Otče, Ja posväčujem Sám Seba za nich. Posväčujem Seba.”

Včera som hovoril s jedným kazateľom, išiel som pre neho kázať na pár večerov tu pri hlavnej ceste. A ja som sa ho opýtal určitú vec, on povedal, „Áno, brat Branham, ale väčšina mojich ľudí tomu neverí.” Povedal som, „Väčšina z nich sú zákonníci?”

„Áno.” Ten brat tomu neverí. Ale on povedal, „Za nich...” Ó, chcel som ho objasniť. „Za nich (vidíte?), posväčujem seba za nich.”

Ó, Ježiš pripravoval dvanástich mužov, aby skrze tých dvanástich mužov priniesol Evanjelium do sveta. A On povedal, „Za nich posväčujem Samého Seba.” Posväťte sa za vášho suseda, za niekoho druhého. „Nepoužívajte vašu slobodu za zásteru,” povedal Pavol, „ale posväťte seba.” Správajte sa ku svojmu susedstvu tak, ako by sa mal skutočný kresťan. Nech je vaše obcovanie... Ak stretnete vášho nepriateľa, posväťte sa za neho nevediac, čo by ste mohli urobiť.

Adopcia, časť 3 – Pozícia v Kristovi, 60-0522M

Paralelné miesto Písma: Lukáš 6:12-16

A vidiac tie zástupy vyšiel na vrch, a keď sa posadil, pristúpili k nemu jeho učeníci, a otvoriac svoje ústa učil ich nasledovne: Blahoslavení chudobní duchom, lebo ich je nebeské kráľovstvo.

–Matúš 5:1-3

Ukazujem vám, ako urobiť skutočnú investíciu. Daj svoj život, svoj čas, svoj talent, daj všetko, čo si dostal, Kristovi. Boh nám to zaslúbil cez Jeho vzkriesenie. Povstaneme v posledných dňoch. On to zaslúbil. Na čo viac by sme sa mohli tešiť? Povedzte mi, aká investícia, ktorú by ste mohli urobiť, by sa vyrovnala tejto?

Povedzte mi, čo keby ste mohli dnes ráno investovať a získať milión dolárov a zajtra by ste boli mŕtvi? Na čo by to bolo dobré? Čo osoží človeku, ak by získal celý svet a stratil svoju dušu? Čo keď si populárny, nazývaný Taký-a-taký a Diakon, Dr. Presbyter, Biskup, Starší, Pápež alebo kýmkoľvek môžeš byť nazývaný? To je chvála ľudí.

Radšej by som bol ľudmi nazvaný náboženským fanatikom a bol by som synom Božím, vo svojom srdci so znovuzrozením a Duchom Kristovým prebývajúcim vo mne, a On dokazujúci to cez potvrdenie Jeho Slova a pomáhajúci mi žiť. „Život, aký som kedysi žil, už viac nežijem,“ povedal Pavol. A pritom on bol učiteľ a učený. Ale keď stretol Krista, zmenil svoj život a urobil svoju investíciu v Kristovi. Potom už bol iným človekom.

Ó, majúci mnoho majetku. Samozrejme [ten bohatý mladý panovník], to mal. Viete čo? Ježiš mu povedal, ak si tu všimnete, On mu povedal, „Choď, predaj to, čo máš, a daj to chudobným. A poď a nasleduj Ma. Vezmi svoj kríž a nasleduj Ma a budeš mať bohatstvo v nebi.“ Vidíte? Čo za investícia, ale on si ju nevybral.

Teraz, to isté si vybral Laodicejský cirkevný vek: neurobiť to. A spomeňte si, keď sa stal tak strašne bohatým (ako je dnes cirkev), ten chudobný ležal v jeho bráne a dostal iba omrvinky, ktoré boli pozametané pre psov: Lazar, chudobný v duchu.

Ježiš povedal v Matúšovi 5, „Blahoslavení chudobní duchom, lebo ich je nebeské Kráľovstvo.“ My nechceme zaujať také miesto, to tvrdé miesto, to ďaleké miesto, kde sme chudobní duchom. My to nechceme. Chceme, aby nás niekto chválil, a chceme byť niekým veľkým.

Ako povedal nedávno jeden brat, určite to dobre potvrdil, keď povedal, „Ako môžete mať vieru, keď hľadáte na osobu alebo túžite po chvále jeden od druhého?“ Nestarám sa, čo kto hovorí. Ak chceš chválu od Boha, nech je pri tebe rešpekt voči Bohu. On ťa bude rešpektovať len vtedy, ak sa budeš držať Jeho Slova. V poriadku.

Investície, 62-1124B

Paralelné miesto Písma: Lukáš 6:17-20

Blahoslavení žalostiaci, lebo oni budú potešení. –Matúš 5:4

Jeremiáš povedal, „Ak sa obrátite k Bohu, dáte svoje srdce Bohu, obrátite svoje srdcia naspäť a zachováte Jeho prikázania a všetky Jeho nariadenia a urobíte to, čo je správne, potom sa nebojte kráľa Babylona.”

Viete, čo povedali ľudia, keď počuli Božieho svedka? Povedali, „Ty falošne prorokuješ. My ideme do Egypta.”

Keď sa tam dostali, Jeremiáš prišiel a zobral dva kamene a položil ich do smolnej jamy povediac, „Môj služobník, kráľ Nabuchodonozor, príde rovno sem. Vezme si to, tak či tak. Každopádne zomriete mečom.”

Brat, nie je tu žiadna cesta v tomto dni, ako uniknúť tomu zatrateniu, ktoré čaká ľudí, okrem staromódneho, Duchom Svätým poslaného pokánia.

Nemám nič proti mojim bratom. A hovorím o sebe, ale my sme evanjelisti. Billy Graham je veľký evanjelista; Oral Roberts, veľký evanjelista. Oni sú veľkí muži. My si ich vážime. Ale my nepotrebujeme evanjelistov. Čo je to? Organizačná politika spájajúca Metodistov a Baptistov a všetky letničné skupiny dokopy k spolupráci a ukázať, akí veľkí môžeme byť a koľkých môžeme pritiahnúť. My to nepotrebujeme.

My potrebujeme čakanie na Boha, až kým Duch Svätý príde s mocou a vykúpením. Potrebujeme spasiteľov, nie evanjelistov. My potrebujeme spasenie. Môžeme zobrať túto horu. „Kto je tá hora pred nami, Zorobábel, to bude ako rovina,” povedal Boh. „Zostaňte v krajine.” To je správne.

To, čo dnes potrebujeme, nie je prebudenie, ale šírenie spasenia ako vo dňoch veľského prebudení, keď ľudia v obchodoch dožívali usvedčenie, kričali, nelegálne bary a miesta rozkoší boli zatvárané a išli plakať a modliť sa, to je to, čo dnes potrebujeme. Nie zhromaždiť stopäťdesiat tisíc, ako to oni urobili nedávno, niektorí z nich povedia, „Zdravas Mária,” a ďalší hovoria niečo iné, krátku modlitbu; a idú von a dávajú si spoločenský drink a vracajú sa. Toto nie je deň modlitby. My potrebujeme deň plaču a smútku a čakaní, kým Boh pošle Svätého Ducha, Jeho Svedka, nie prázdnu mušľu, nie prázdnu denomináciu, ale Božstvo majúce svätostánok v človeku.

Svedectvo pravdivého svedka, 61-1105

Paralelné miesto Písma: Lukáš 6:21

Blahoslavení tichí, lebo oni dedične obdržia zem. –Matúš 5:5

Čo oni budú robiť? Žiaľ to, čo zasiali. Skutočne. Keď vidíte hriech bežiaci po uliciach... Koľko, túto nedeľnú noc, koľko cudzoložstva bude spáchané v tomto meste dnes v noci? Koľko žien poruší svoj manželský sľub v tejto malej diere tu na tomto mieste, ktoré sa nazýva Jeffersonville? Koľko prípadov umelých potratov si myslíte, že je zaznamenané v Chicagu za tridsať dní? Okolo 25 – 30 000 na mesiac, mimo tých, o ktorých nevedia. Koľko pálenky je vypité v meste Chicagu? Čo myslíte, čo sa prihodí za jednu noc v Los Angeles? Koľkokrát je vzaté Meno Pánovo nadarmo dnes v meste Jeffersonville? Je to lepšie teraz, alebo to bolo lepšie, keď George Rogers Clark prišiel dole na plti?

Vidíte, máme načisto poškrvnenú zem našou špinou a Boh zničí tých, ktorí ničia svet. Boh tak povedal. Stále som myslel, že je niečo vo mne, ako ísť hore do hôr, a pozeráť na to, ako ich Boh uložil.

Nenávidím Floridu, kde majú tie umelé palmy a... Och! Radšej vidím krokodílov mykať chvostom vzadu na pustinách, než ako to všetko, čo tam pokládli. A to, čo robia v Hollywoode, a na tú všetku nádheru a bandu opilcov a... Och! Myslím len, „Jedného dňa! Jedného dňa!” Tak veru.

Ale pamätajte, Biblia nám povedala, v Matúšovi v 5. kapitole, že, „Pokorní zdedia Zem.” Je to tak. „Tichí a pokorní zdedia Zem.” Ježiš povedal, „Blahoslavení tichí,” tí jednoduchí, ktorí sa nesnažia byť niečím veľkým, „oni zdedia Zem.” Ježiš tak povedal. Áno.

Teraz ju oni poškrvnili a Boh ich zničí. Ale tichí zdedia Zem po tom, čo bude očistená.

Medzera medzi siedmimi cirkevnými vekmi a siedmimi pečatami, 63-0317E

Blahoslavení, ktorí lačneju a žíznia po spravodlivosti, lebo oni budú nasýtení. –Matúš 5:6

Ježiš povedal, „Blahoslavení, ktorí lačneju a žíznia po spravodlivosti, lebo oni budú nasýtení.” Dokonca len žízniť je už blahoslavenstvo. Ale diabol sa pokúša prinútiť ňu, aby si myslel na niečo iné. Ale ten hlad ti bol daný Bohom.

Počúvajte. Ako sa opovažujete vziať tú požehnanú svätú túžbu, ktorú vám Boh dal, aby ste po ňom túžili, a pokúšate sa ju uspokojiť vecami tohoto sveta, televíznymi programami, pitím, veľkými flámovačkami. Diabol zneužil tie nástroje pre seba a vzal tú túžbu, ktorú vám Boh dáva, aby ste túžili po ňom, a núti vás túžiť po veciach toho sveta. A každá túžba, ktorú máte, by mala byť po ňom. Istotne. Toto je život.

Ty povieš, „No, ja poznám Bibliu lepšie než ty, brat Branham.” Nemáš život tým, že poznáš Bibliu. Nemáš život pripojením sa k cirkvi. Nemáš život tým, že si pokrstený. Nemáš život tým, že poznáš svoj katechizmus. Nemáš svoj život tým, že si kazateľ. Poznať Jeho je Život, nie poznať katechizmus alebo tvoje cirkevné pravidlá, ale poznať Jeho je Život.

A táto túžba, ktorú vám Boh dáva, nemá byť smerovaná ku cirkvi. Diabol, ak ňu nemôže prinútiť ísť na tancovačky, piť, žiť nemorálne a tieto veci, on to prevrátil, aby ňu prinútil pripojiť sa k cirkvi. A to je stále prevrátené, pretože pripojenie sa k cirkvi ti nedá život.

Ale jediná možnosť, akou môžete mať Život, je vziať túto túžbu a uspokojiť ju pitím z Fontány, ktorá nikdy nevyschne, toho nádherného Svätého Ducha, ktorý prší od Boha z neba. Toto je spôsob, ako nájdete Život, poznať Jeho; nie poznať Jeho Knihu, ale poznať Jeho; nie poznať vašu cirkev, ale poznať Jeho; nie túžiť uspokojiť pastora, ale uspokojiť Pána. Toto je tá svätá túžba. Toto je to, na čo je to vo vás. A uhasili by ste to vecami tohoto sveta. To je smrť. To je prevrátené.

Či nehovorí Biblia, „Ak milujete tento svet alebo veci tohoto sveta, je to preto, že láska Božia nie je vo vás.”? Táto ohromná svätá túžba. Nemôžete ju uspokojiť pripojením sa k cirkvi. Tam nie je žiadne uspokojenie v pripojení sa k cirkvi. Vy sa snažíte spáliť svoje svedomie a naplniť si srdce žiadostou. Priznajte sa; vyznajte svoje hriechy a túžte po Božej spravodlivosti. „Pretože Tvoja milosť je pre mňa viac než život, moje pery Ťa budú velebiť.” Premýšľajte o tom.

Najväčší dar v Biblii, 57-0811A

Paralelné miesto Písma: Lukáš 6:21

Blahoslavení milosrdní, lebo oni dojdú milosrdenstva. –Matúš 5:7

Ak by som žil ešte jednu hodinu, prežil by som mnoho šesťnásťročných osôb. Prežil by som mnoho päťročných osôb. Vek nie je nič. My sme tu len postavení za nejakým účelom, aby sme niečo urobili.

Tak teraz, mnohé z týchto milých matiek s peknými tvármi, ktoré tu sedia, niektoré majú šesťdesiat alebo sedemdesiat rokov, by povedali, „No, čo som ja také urobila, brat Branham?“ Vychovala si svoje deti. Urobila si to, čo si mala urobiť.

Možno nejaký starý otec, ktorý tu sedí, by povedal, „No, ja som obrábal polia, robil som toto. Nikdy som nekázal.“ Ale ty si urobil práve to, na čo ťa Boh poslal, aby si urobil. Je tam pre teba miesto.

Keď som včera hovoril s jedným starým lekárom, s jedným z mojich priateľov lekárov, kamarát, má osemdesiat aj niečo... A jeho švagriná je tu dnes večer v zbere a ona sa o neho tak trochu bála. Išiel som ho pozrieť. A hneď, ako som s ním začal hovoriť, rozjasnil sa, povedal mi o jednej poľovačke, na ktorú išiel pred mnohými rokmi hore v Coloráde, práve v tom kraji, kde som ja poľoval. Práve tak jasne a čisto... A povedal som, „Doktor, ako dlho vykonávaš lekársku prax?“

Povedal, „Odkedy si ty bol v kolíske.“ A ja som povedal... „A mnohokrát“, povedal, „Pracoval som tak, že som si vzal svoju káru, položil som sedlo na svojho koňa, vzal som si malú kabelu a išiel som.“

A ja som povedal, „Áno, tam dolu pri tých riečnych brehoch, o druhej ráno so svojou baterkou si sa snažil nájsť ten dom, kde bolo to malé dieťa s bolesťami bruška alebo nejaká matka v pôrodných bolestiach.“

“To je pravda.”

A povedal som, „Vieš, doktor, verím, že tu za tou deliacou čiarou medzi smrteľnosťou a nesmrteľnosťou má Boh miesto pre dobrých starých lekárov, ktorí takto slúžili.“

Veľké slzy vošli do jeho očí a začal plakať, natiahol svoje chabé ruky a povedal, „Brat, dúfam.“ V zemi na druhej strane Boh súdi dušu človeka, to, čo on je.

Potom som mu dal toto potešujúce miesto Písma. Mnohokrát brodiac sa cez tie temné zablatené polia v noci pokúšal sa niekomu pomôcť, možno za to nikdy nedostal ani halier, ale to je v poriadku. Povedal som, „Ježiš povedal v Písme, 'Blahoslavení milosrdní, lebo oni obdržia milosrdenstvo.'“ A to je pravda.

Adopcia, 60-0515E

Blahoslavení čistí srdcom, lebo oni budú vidieť Boha. –Matúš 5:8

Tď, čím ste niekde inde, je to, čo odzrkadľujete tu. Čo vy ste, čo vaše nebeské alebo pozemské telo je tam hore, čo vaše nebeské telo je niekde inde, je to, čo odzrkadľujete tu. To, čo ste v tom duchovnom kraji, je to, čo ste tu. Ak ste stále nemravne zmýšľajúci, a tak ďalej, v tej duchovnej zemi, ste nemravne zmýšľajúci tu. Ak sa stále zlostíte, závidíte a vyvolávate roztržky, ste takí v duchovnom kraji, to sa odráža späť sem. Ale ak sa celá vaša najhlbšia vnútorná bytosť stala umytou a očistenou, to ukazuje, že máte telo, ktoré čaká tam v diaľke, to bolo umyté a očistené, a to pôsobí tu v ľudskom tele. Nevidíte to? Pozrite, tu je to. „Ak sa tento zemský chrám pomíne, máme jeden, ktorý nás už čaká.“ Vidíte?

Teraz, v tomto čase, poslednom čase, ako toto telesné prirovnanie, napodobňovanie kresťanstva, to všetko bude zmiešané do jedného veľkého Babylona práve tak, ako sa to stalo tam predtým. A oni boli odvlečení do Babylona. Je to správne? A Biblia povedala, „Anjel Pánov zvolal a povedal, 'Vyjdi z Babylona, Môj ľud.'“ Zmätok, to je, „Ja som Baptista. Ja som Metodista. Ja som Presbyterián,“ všetko toto je len zmätok. V tom nie je vôbec žiadne spasenie.

Teraz, nehovorte, že ja hovorím, že Baptisti nemajú spasenie, Metodisti. Nehovorím o tom. Hovorím o cirkvi a jej politickej moci, jej politike. A politicky vzaté, pretože ste Metodista, Baptista, Presbyterián alebo Katolík, to s tým nemá nič. Boh to vôbec neuzná, a to je dnes v Babylone. A Boh z nich vyvoláva Cirkev von vyťahujúc čistých v srdci, tvoriac Svoju Cirkev. Aké nádherné.

A všimnite si, ja by som tu mohol vyhlásiť niečo šokujúce, ale počúvajte teraz. Pozerajte, čo sa udialo v Babylone, keď násilie bolo privedené na pravých uctievaťov? Pamätajte, iba malá hŕstka pravých uctievaťov, Sadrach, Mézach a Abednégo a Daniel, ktorí išli do zajatia. Keď ich Boh zavolať, aby skutočne ukázali svoje farby, čo oni boli, oni boli nútení uctievať modlu. Je to tak? Modlárstvo, boli nútení uctievať modlu a museli sa klaňať pred modlou. A keď to neurobili, boli prenasledovaní.

Och, aký obraz, ktorý by ste mohli vytiahnuť z Daniela, Zjavenia, zviazať to dokopy a ukázať Písmom, že Cirkev prichádza do toho istého prenasledovania predtým, než je vyvolaná. To je spôsob, akým bola pohanská Cirkev vovedená dnu, a to je spôsob, akým bude pohanská Cirkev vzatá. Ako vošla, tak odíde.

Otázky a odpovede 1, 54-0103M

Blahoslavení, ktorí pôsobia pokoj, lebo oni sa budú volať synmi Božími. –Matúš 5:9

Ján Zjavovateľ mal istý zvuk svojho hlasu. Miloval Pána. Bol opretý o Jeho hrud'. Mal s Ježišom obecnosť. Dožil sa takmer sto rokov. Robil zázraky, znamenia a vídal videnia.

A keď sa tak stalo, povedali, „On je čarodejník.“ A tak ho pochytili a dvadsaťštyri hodín ho varili vo veľkom hrnci s tukom. Viete čo? Vychádzala tá skrytá moc. Tá skrytá moc, ktorá bola v jeho srdci, ho všade dookola zahalila. A keď sa pozreli do toho hrnca s tukom, to požehnanie spočívalo na Jánovi. A vytiahli ho z toho tuku von, dokonca nemal na sebe ani len zápach toho tuku. A povedali, „On je čarodejník. Je to veštec. On je Belzebúb.“

Každý muž alebo žena, ktorí sa niekedy snažili žiť pre Boha, boli obviňovaní z bezbožných vecí. „On je čarodejník. Začaroval ten tuk.“ Mal v sebe tak veľa moci Božej, nie čary, ale čo to bolo? Skrytá moc Božia, ktorá bola v ňom. Vyzeral ako človek. Jedol ako človek. Spal ako človek. Plakal ako človek. Bol človekom. Ale Boh bol vo Svojom človeku. To požehnanie bolo v človeku.

„Blahoslavený človek,“ povedal Dávid. Pre neho to nie je žiadna neistota. Taký človek vie, o čom hovorí. Nestarám sa o to, čo hovorí svet, čo o ňom hovoríte vy snažiac sa ho urobiť šíleným, on sa nebude hnevať. Nestarám sa o to, ako veľa o ňom hovoríte, on tomu nebude venovať žiadnu pozornosť. On pôjde ďalej, pretože tu má požehnanie. Bude sa za vás modliť. To je pravda. Môžete urobiť čokoľvek na svete; on tomu nikdy nebude venovať žiadnu pozornosť. Nebude ohovárať svojich susedov a chodiť okolo a robiť rozpory. On bude pôsobiť pokoj. Urobí všetko, čo bude môcť, pretože je dieťaťom Božím. Taký človek je blahoslavený. Áno.

Neistý zvuk, 55-0731

Blahoslavení prenasledovaní pre spravodlivosť, lebo ich je nebeské kráľovstvo. Blahoslavení budete, keď vás budú haníť a prenasledovať a luhajúc hovoriť na vás všetko zlé, pre mňa. Radujte sa a plesajte, lebo je mnohá vaša odplata v nebesiach. Lebo tak iste prenasledovali prorokov, ktorí boli pred vami. –Matúš 5:10-12

Keď som stál tam dole v katakombách svätého Angela a boli tam, ó, asi míľu dlhé, alebo i viac, hroby, kde do zeme pochovávali mŕtvych. A rovno v rohu boli maličké hrobky, to boli deti, tam, kde kládli deti do rohu. A tam bol malý zbor, museli sa tam schovávať.

Prišiel som dolu do jednej starej rímskej katedrály, kde ich upaľovali na hranici, krmili nimi levov. Vyšiel som tam do stredu toho miesta a postavil som sa tam. Poobzeral som sa okolo. Ešte som to nevidel. Tie tehly tam boli opadané, na tom mieste, odkiaľ vychádzali levy. Išiel som rovno asi tam, kde som si myslel, že možno bola levia jama, kde zomierali Kresťania. Ako som tam stál, zodvihol som ruky. Povedal som, „Ó, Ježišu, som tak nehodné stvorenie, keď pomyslím, že moji bratia tu spečatili svoje svedectvo skrze ústa levov pre Ježiša Krista.“

Náhodou som sa zastavil, obzrel som sa za seba, bol tam niekým vztýčený starý hrubý kríž, ktorý tam v diaľke stál. Začal som si v srdci hmkať, „Na vrchu vzdialenom, kde kríž hrubý stál ako znamenie hanby a bied.“

Celý svet je premočený krvou mučeníkov Pána Ježiša Krista. Pomyslel som si, „Akí sme len nepatrní.“ Premýšľal som o malej misijnej ceste, možno musieť vydržať malé prenasledovanie, niekto sa na vás smeje. Stávam sa takým terčom ako lopta, do ktorej každý kope. To nerobí žiaden rozdiel. Kopali tiež druhých, ktorí boli pred mnou. Robili takéto veci a nazývali ich tým, týmto alebo tamtým. Mám kázať Evanjelium nášho Pána, ktorého milujem. Mám cieľ, ktorý musím dosiahnuť. A keď prídem ku koncu cesty, chcem prísť s každým z vás a povedať toto, „Bojoval som dobrý boj.“

Bezpochyby budem stáť za kazateľňou, keď moja tvár zbledne, moje pery budú zapečatené, vždy som chcel prejsť takto cez kazateľňu, domov do slávy. V jednom z týchto dní budem kázať svoju poslednú kázeň. Urobím svoje posledné oltárne zvolanie. Budem sa modliť za poslednú chorú osobu. Chcem zomrieť s Bibliou vo svojej ruke vzývajúc Meno Pána Ježiša Krista. Bojovať dobrý boj; dokončiť beh.

Jubilejný rok, 54-1003E

Paralelné miesto Písma: Lukáš 6:22-23

No, beda vám bohatým, lebo tam máte svoje potešenie! Beda vám, ktorí ste teraz nasýtení, lebo budete lačniieť. Beda vám, ktorí sa teraz smejete, lebo budete žalostiť a plakať. Beda vám, keby všetci ľudia dobre hovorili o vás, lebo zrovna tak robievali ich otcovia falošným prorokom.

–Lukáš 6:24-26

Dovoľte mi, aby som mal túto hŕstku ľudí, ktorí tu dnes večer sú, plne zameraných na Krista a ich životy zasvätené Kristovi. Boh môže urobiť s touto hŕstkou ľudí, ktorí tu sú, viac, než by ste mohli urobiť pre Kráľovstvo Božie so Svetovou Radou Cirkvi. Jeden človek plne odovzdaný do Jeho rúk, to je všetko, čo Boh potrebuje.

Ale vidíte, nie sme ochotní potichu sa položiť a nechať Ho, aby oťkol túto stranu, tamtú stranu, vytĺkol preč toto a vytĺkol preč tamto a vytĺkol preč tento plán a tamten a nechať Ježiša Krista, aby bol v nás odzrkadlený. Pozeráme príliš veľa filmov; máme príliš mnoho televízorov; máme príliš veľa iných svetských zábaviek, že až zbor pre ľudí stratil svoju chuť. Je to tak, pretože Duch Svätý odchádza preč a niečo iné vchádza dnu. To je pravda, priatelia.

Počul som svedectvá od staromódnych letničných, ako mávali modlitebné zhromaždenia, ktoré trvali celú noc. Naši otcovia a matky sa pred štyridsiatimi, päťdesiatimi rokmi modlili celú noc. Ľudia ich na ulici nenávideli. A my si dnes myslíme, že ak nás každý netľapká po ramene, no, že s nami niečo nie je v poriadku. „Beda vám, keby všetci ľudia o vás dobre hovorili.“ On bol ľuďmi opovrhnutý a odmietnutý a my sme na Jeho obraz. Amen. To, čo dnes potrebujeme, sú poriadne skutočné, ozajstné modlitebné zhromaždenia, poriadne očistenie, celou cestou od kazateľne po školníka, celý dom má byť vyčistený od Boha, udretý, aby odrážal obraz Toho, ktorý udiera, Evanjelium kázané v moci Kristovho zmŕtvychvstania. To je pravda.

Toto malé sociálne evanjelium, ktoré máme, jedného tľapkáme po pleci, druhého robíme diakonom, iného presbyterom alebo niečím druhým a podobne, to je všetko politika. Nebolo to presne to, čo sa stalo v Nicei, v Ríme? Chceme sa od tohto nezmyslu dostať preč. Metodisti, baptisti, presbyteriáni, letniční a všetci, musíme z toho vyjsť von. Politika nepatrí do cirkvi. Duch Svätý je na to, aby mal nad cirkvou kontrolu a nie politické hlasovanie o tom, kto je kto. Boh v cirkvi umiestnil niektorých za apoštolov, niektorých za prorokov a niektorých za učiteľov, evanjelistov a pastorov. Ne zvolil ich tam človek. Boh ich tam umiestnil skrze volanie Svätého Ducha, modlitebné zhromaždenia, vzkladanie rúk a státie pred Bohom.

Ale dnes sme naše náboženstvo urobili tak sociálnym, až to došlo do miesta, že to je takmer rovnaké ako samotná politika, všetko, čo to hráme v tých našich organizáciách. Jeden nemôže ukazovať na druhého. Všetci sme vinní. Tam vnútri nájdete zopár skutočných mužov a skutočných žien. Ale ten problém, ktorý mám na mysli, je, že sa stávame skutočne drvivou menšinou, tí, ktorí sú skutočnými ľuďmi, ktorí chcú veriť a chcú moc Božiu.

Vy ste soľou zeme; keby soľ ztratila svoju slasť, čím sa osolí? Na nič viacej sa nehodí, len aby bola von vyhodená a pošliapaná od ľudí. Vy ste svetlom sveta. Mesto, ležiace hore na vrchu, nemôže sa ukryť. Ani nezapaľujú sviece nato, aby ju postavili pod nádobu, ale na svietnik, a sviati všetkým, ktorí sú v dome. Nech tak sviati vaše svetlo pred ľuďmi, aby videli vaše dobré skutky a oslavovali vášho Otca, ktorý je v nebesiach. –Matúš 5:13-16

Verím tomu a myslím si, že akýkoľvek muž, ktorý mal prežitie s Bohom, (alebo žena), je nútený stať sa trochu emocionálnym. Skrátka tomu verím. To je pravda. Ale viete čo? Oni prijali emocionálnosť namiesto Ducha Svätého. Dostávajú len veľa hluku a nič v tom nie je. Emócie sú samozrejme v poriadku. Telesné cvičenie je na málo čo užitočné, ale zvodní duchovia sa dostali do posvätej skupiny ľudí, a to ich dostalo do miesta, kde odpočívajú na tom, že dokážu vykrikovať alebo že dokážu tancovať, že dokážu vypôsobiť emócie.

Ten starý chlapík, ktorý bol tam dole, vodca všetkých ich prorokov (kazateľ), on si bol tak istý, že má pravdu, že si zhotovil pár rohov a tancoval všade naokolo a spôsobil veľký rozruch: on sa chystal z krajiny vytlačiť preč ostatok sýrskej armády. Ale bola to lož. Božie Slovo hovorilo niečo iné. Amen. Vidíte? Môžete byť emociálne v poriadku, pokiaľ za tým máte správny druh emócie, správny druh emócií, ktorý poháňa vaše emócie.

Dávid tancoval pred Pánom a jeho žena sa na ňom smiala; a Boh sa pozrel dolu z nebies a povedal, „Dávid, ty si muž podľa Môjho srdca.“ Ale jeho motívy boli správne. Jeho život bol rovno za tým.

Tak len preto, že môžeme byť emocionálni, to neznamená, že sme spasení. Kvôli tomu, že chodíme do zboru, to neznamená, že sme spasení. Neverte tým zvodným duchom. Skutočný Duch Boží, skutočné Slovo Božie je Božia Pravda, čo je vlastne semenom Božím, ktoré prinesie Boha do vášho života. Budete pobožní, posvätení, svätí. Medzi veľa ľuďmi nájdeme, tam, kde sú emócie, a tak ďalej, tam zvyknú byť klebety a ohováranie a všetok druh bezbožných vecí. Brat, to je kyselina sírová v zbere; to je démonská moc. Duch mužov a žien, ktorý sa medzi nich dostáva a snaží sa vystrčiť druhých a povedať, „Tento nie je v poriadku a tamten nie je v poriadku a tamto nie je v poriadku.“ Ak to vystopujete, v deviatich prípadoch z desiatich je to práve tá osoba, ktorá robí rozruch, ktorá nie je v poriadku. Amen. Boh nenávidí zvady medzi bratmi. Buďte úctiví. Buďte svätí. Milujte Boha. Stojte pri Ňom. A tak dlho, ako viete, že váš život je časťou Biblie s čistotou srdca, čistotou myslenia, láskou naproti vašim bratom, a snažíte sa robiť to najlepšie, aby sa budovalo Kráľovstvo Božie, a robíte tie veci, obliekate sa správne, žijete správne, rozprávate správne, chodíte na správne miesta; potom môžete mať všetky emócie, ktoré chcete, a každý tomu bude veriť.

Ježiš povedal, „Vy ste soľou zeme, keby soľ stratila svoju slanosť, na nič viacej sa nehodí, len aby bola von vyhodená a pošliapaná od ľudí.“ Ak ste len samotná soľ, to nie je dobré. Ale ak v tom máte slanosť, budete slaní a svet bude smädný. Stanete sa slaní a oni budú smädní.

Nedomnievajte sa, že som prišiel zrušiť zákon alebo prorokov: neprišiel som zrušiť, ale naplniť. Lebo ameň vám hovorím, že dokiaľ nepominie nebo a zem, ani len jediné jota alebo jeden puntík nepominie zo zákona, dokiaľ sa všetko nestane. Ktokoľvek by tedy zrušil hoci len jedno z týchto najmenších prikázaní a učil by tak ľuďi, ten sa bude najmenším volať v nebeskom kráľovstve; ale ktokoľvek by činil a učil, ten sa bude veľkým volať v nebeskom kráľovstve. Lebo vám hovorím, že ak nebude vaša spravodlivosť hojnejšia ako spravodlivosť zákonníkov a farizeov nevojdete nikdy do nebeského kráľovstva. –Matúš 5:17-20

Ježiš nebol obyčajným človekom. Ježiš bol Boh. Nebol nič menej ako Boh. Nie iba prorok, aj keď bol prorok, On bol Boh-Prorok. On bol Domom, v ktorom prebývalo všetko, čo je Boh. V ňom prebývala plnosť Božstva telesne.

Boh zostúpil, aby sa stal človekom a zomrel. Boh nemohol zomrieť ako Duch, pretože On nemôže zomrieť. On je večný a On nemôže zomrieť. Ale Boh mohol urobiť Sám Seba takým spôsobom, že mohol cítiť bolesť a On mohol cítiť a trpieť. Boh nemôže trpieť ako večný Duch, ale keď sa stal človekom, mohol trpieť a cítiť bolesť a pokušenie, cez ktoré prešiel človek ako Adam a Eva v záhrade Eden a každý ďalší. Mal sa tým stať za tým účelom, aby vyplnil Svoj vlastný zákon, tým, že vzal na Seba Svoj vlastný zákon. Nemohol byť druhou osobou. Nemohol byť treťou osobou. On nemohol byť ničím iným ako Tou Osobou. Vidíte? Musel byť.

Keby som mal dnes ráno v tomto zhromaždení právomoc v takej istej miere, ako On mal na zemi, a povedal by som, „Ak sa niekto pozrie na stĺp, musí zomrieť.“ A táto mladá katolícka žena, ktorá tu sedí, by sa na ten stĺp pozrela. No, povedal by som, „Koniec koncov, ona je tu len nováčikom, nech zomrie smrťou.“ Ale jednako, je mi tej pani ľúto, tak by som povedal, „Nech tento muž zomrie miesto nej.“ Nie, to by nebolo správne. No, povedal by som, „Môj syn Billy Paul, nechaj by som Billy Paula zomrieť za ňu.“ To stále nie je správne. Pretože trpieť bude niekto iný, a to mňa z toho vylúči. Ale jediný spôsob, ako môžem byť spravodlivý tak, ako On je spravodlivý, bude, ak ja zoberiem jej miesto. Ja musím zaujať jej miesto.

Preto musel byť Boh zameraný v tele, aby okúsil smrť, to bol jediný spôsob, ako mohol zomrieť, a cez to priniesol vykúpenie.

Investície, 63-0803B

Počuli ste, že bolo povedané starým: Nezabiješ! A ktokoľvek by zabil, bude vinný, aby bol vydaný moci súdu. Ale ja vám hovorím, že každý, kto sa hnevá na svojho brata bez príčiny, bude vinný, aby bol vydaný moci súdu. A ktokoľvek by povedal svojmu bratovi: Ráka, [Prázdna (hlava), ničema] bude vinný, aby bol vydaný moci vysokej rady; a ktokoľvek by povedal: Blázon, bude vinný, aby bol uvrhnutý do ohnivého pekla. Teda keby si doniesol svoj dar na oltár a tam by si sa rozpamätal, že tvoj brat má niečo proti tebe, nechaj tam svoj dar pred oltárom a idi, najprv sa smier so svojim bratom a potom príď a obetuj svoj dar. Buď dobre smýšľajúci a smier sa rýchle so svojim protivníkom, dokiaľ si s ním na ceste, aby ťa snáď nevydal protivník sudcovi, a sudca by ťa vydal hajdúchovi, a uvrhli by ťa do žalára. Ameň ti hovorím, že nevyjdeš odtiaľ, dokiaľ nezaplatíš aj posledného haliera. –Matúš 5:21-26

Ci nie sme dnes šťastní, že máme Boha, ktorý nám môže dať niektoré zo Svojich požehnaní, ktorý nám môže dať dobré veci, po ktorých túžime. Čo keby sme nemali žiadneho nebeského Otca? Viete, hovoril som chlapcom chvíľu predtým, než som sem prišiel, povedal som im, že sa máme vždy tešiť. Boh nechce, aby ste boli smutní. Viete, čo robí zlá nálada? A tá stará nálada, to je jedna z najhorších vecí. Okolo šesťdesiat percent príčin všetkých chorôb je výbušnosť. Áno, tie záchvaty zlosti, ktorými sa necháš uniesť, pamätajte, to spôsobuje rakovinu, vredy alebo niečo podobné, keď to robíte. Keď máš niekoho po krk, „Viacej tam nepôjdem. Počkej, až im poviem, čo si o nich myslím.“ V poriadku. Pamätaj, že ty si ten, ktorý za to bude platiť. Radšej buď šťastný. Tento príbeh hovorí, že jedna malá červienka raz ráno sedela na konári pískajúc na svojho malého kamaráta. A ten malý kamarát priletel dolu k nej a povedal, „Vieš, trápim sa dnes ráno kvôli jednej veci.“ Povedala, „Čo?“, povedala, „My, červienky, sa nikdy netrápime.“ Povedal, „Len som zvedavá, či tie úbohé stvorenia, ľudské bytosti, ktoré chodia so zamračenými tvármi, som zvedavá, prečo to je, možno, že oni nemajú nebeského Otca, ktorý nad nimi bdie, ako máme my, červienky.“ To je o tom. Nikdy ste nepočuli ani o jednej z nich, že by mala vysoký krvný tlak, že? Nie, nie je počuť žiadne volanie po prvej pomoci pre nich alebo podobne (Vidíte?), oni žijú na Bohom pripravenej ceste. To sme vždy my, ktorí robíme veci zle. My sme tí, ktorí poznáme vedu, viete, sme chytrí ľudia. Vtáci sa nemenia. Viete, vtáci stále stavajú svoje hniezda ako v záhrade Eden, oni sa nemenia. Vidíte? My sme tí, ktorí sa menia. Židovský brat (teraz, keď je tu nejaký Žid, nemyslím to tak, som tiež Žid), tak viete, povedal, „Problém sú ľudia.“ Vidíte? Povedal, „Vták zletí dolu na cestu, aby chytil chrobáka. Prejde ho auto.“ Povedal, „To sú ľudia.“ Tak, to je tiež pravda. Vtáci majú právo na chrobáky, ale ľudia vymysleli autá a prejdú ho. Vidíte, povedal, „To sú ľudia.“ A to je zle. My sme tí, ktorí narušujeme svet. Boh ho učinil pre nás úžasný a krásny. Ale my sme ho našimi spôsobmi skazili. My sme tak vedeckí, viete, všetko musí byť presne tak, ako si my myslíme.

Neomylnosť Božieho Slova, 56-0404, Zjavenie – 4.kapitola, 2.časť, 61-0101

Počuli ste, že bolo povedané starým: Nezcudzoložiš. Ale ja vám hovorím, že každý, kto by pozrel na ženu s myšlienkou požiadať ju, už aj zcudzoložil s ňou vo svojom srdci. –Matúš 5:27-28

Ako si mohol Dávid zobrať Uriášovu ženu, peknú Batšebu, keď mal päťsto svojich žien. Ale videl ju, ako sa kúpe, a to je nedbalosť. Zabudla zatiahnuť zásteru, keď sa kúpala, a vediac, že kráľ si tam urobil výlet a je tam každý deň dole oproti tomu múru.

To je to, čo sa deje. Nemyslím si, že ženy sú dnes tak nedbalé, ony proste idú von nahé, to je všetko, na ulici, majú na sebe len trochu nejakého oblečenia. Je to hanba, a potom sa divíte, prečo muži fúkajú a pískajú. No, ony to robia, aby na nich hvízdali a vystrájali. Ony to vedia, majú dosť rozumu na to, aby to vedeli. Robia to, pretože to chcú. To je v ich hlavách. Poviete im, že sú nemorálne, ony sa budú hádať. Ale ony nemusia byť nemorálne, môžu byť čisté ako ľalie, čo sa týka sexu. Ale pamätajte, je na nich duch, ktorý je pomazaním diabla a posielal mužské duše do pekla. Pamätajte si, že Biblia hovorí, „Každý, kto hľadá na ženu žiadostivo, už sa s ňou dopustil cudzoložstva vo svojom srdci.“

A pamätaj, sestra, že sa budeš zodpovedať za spáchanie cudzoložstva, i keď si ho vôbec v celom svojom živote neurobila, ale ten hriešnik, ktorý sa na teba díva, ako sa obliekaš, bude vinný za spáchanie cudzoložstva. Budeš sa zodpovedať v deň súdu zo spáchania cudzoložstva.

Batšeba urobila zle, tak, ako Eva urobila zle, ale Adam v tom bol zahrnutý. Myslím si, že príliš kričme na ženy. Synovia Boží, muži, viem, že ste silnejšia skupina, to je pravda, silnejšie pohlavie. Ste nad ženami, to je pravda, tak sa tak správaj. Nezmocňujte sa ich, nesnažte sa zobrať si nejaké malé dievča a zruinovať jej život. Ale buď synom Božím, povedz jej, že nie je v poriadku, a stoj ako syn Boží. Ona je tvojou sestrou. Áno. Čo sa snažíme robiť, čo takzvaní synovia Boží dnes, patria do zboru, berú každé dievča, ktoré môžu. Pamätajte si, preto existuje nemorálna žena, pretože ju tiež nejaký ženatý muž zruinoval. Tak hrniec nemôže nazývať kotol čiernym, tak pamätajte, to je hriech, ktorý to všetko robí. A my sme poddaní smrti a mali by sme za to zomrieť.

To bola Dávidova túžba. Mal päťsto žien, ale keď uvidel Uriášovu ženu, namiesto toho, aby si zobral jednu zo svojich päťsto žien, aby uspokojila jeho túžbu, on išiel a zobral si ženu od iného muža, potom zabil Uriáša, keď sa ona stala matkou. Dávid nevedel, čo robil, tak Dávid bol pripravený vyniesť súd. Tak je to s nami. My vždy dokážeme súdiť iných ľudí, ale keď ide o nás, ó, to je iné.

Dávid povedal, „Ten človek zaplatí životom.“

Ten starý prorok, jeho oči sa zúžili dole, povedal, „Dávid, určite nezomrieš.“ Sledujte, potom rýchle zaúčinkovala milosť. Duch zasiahol proroka, zachránil Dávidov život. Milosť, „Určite nezomrieš, ale meč neopustí tvoj dom, až dokiaľ dôkladne neočistíš svoje srdce, pretože ty si ten bohatý muž.“ Ó, to bolo potom iné, že? Keby to nebolo z milosti, kde by sme všetci boli? Či je to pravda? Určite.

Posolstvo milosti, 61-0827

Opäť ste počuli, že bolo povedané starým: Nebudeš krivo prisahať, ale dodržíš Pánovi svoju prísahu! Ale ja vám hovorím, aby ste vôbec neprisahali, ani na nebo, lebo je trónom Božím, ani na zem, lebo je podnožou jeho nôh, ani na Jeruzalem, lebo je mestom toho veľkého Kráľa; ani na svoju hlavu nebudeš prisahať, lebo nemôžeš ani jediný vlas urobiť bielym alebo čiernym. Ale nech je vaša reč: Áno, áno; nie, nie; to, čo je viac nad to, je zo zlého. –Matúš 5:33-37

Jeden malý chlapec, o ktorom som vedel, z istého mesta, robil na povale rámus a našiel na tej starej povale alebo v podkroví starý kufor a hrabal sa v ňom, našiel tam malú žltú poštovú známku. Bola žltá vekom. A on ju zobral ku svojmu kamarátovi, ktorý zbieral známky, a povedal mu, „Koľko mi dáš za tú známku?“ No, on čakal päť alebo desať centov a myslel, že si za ne kúpi zmrzlinu.

Pozrel sa na ňu, ten zberateľ, a on vedel, že to bola hodnotná známka, tak povedal, „Dám ti za to dolárovú bankovku.“

No, to bol pre toho malého chlapca dobrý rýchly predaj. Zobral si ten dolár a ten zberateľ známok si zobral tú známku. A išiel si dole ulicou pre svoju zmrzlinu.

A ten zberateľ známok začal na tej známke pracovať. O niekoľko týždňov neskôr ju predal za päťsto dolárov. A potom za nejaký čas bola predaná za okolo tritisíc dolárov. A teraz hovoria, že stojí štvrt milióna dolárov.

Vidíte? To nebol nejaký malý žltý papier, pretože to by ste ani nezodvihli, keby to ležalo na ulici. Ale to, čo to urobilo tak hodnotným, bolo to, čo bolo na tom malom papieri napísané.

A tak je to s týmto dnes večer, to je iba kúsok papiera, nie veľmi hodnotný, ale to, čo je na ňom napísané, má veľkú hodnotu, pretože to je Slovo Božie. A nebo a zem pominú, ale to Slovo nikdy nepominie.

Muž je taký dobrý, aké je jeho slovo. Ste tak dobrí, ako vaše slovo. Som tak dobrý, ako moje slovo. Keď vás nemôžem vziať za slovo, nechcem mať s vami nič do činenia. Chcem, aby ste boli takí istí ku mne, a musíme byť takí istí ku Bohu. Ak On nemôže dodržať Svoje Slovo, potom chcem vedieť, kto je Boh, ktorý môže dodržať Svoje Slovo, tak On povedal, „Majte vieru v Boha.“

Majte vieru v Boha, 58-0510

Počuli ste, že bolo povedané: Oko za oko a zub za zub. Ale ja vám hovorím, aby ste sa neprotivili zlému; ale tomu, kto ťa uderí po tvojom pravom líci, nastav i to druhé; a tomu, kto sa chce s tebou súdiť a vziať tvoju sukňu, nechaj mu i plášť. A kto ťa bude nútiť, aby si s ním išiel jednu míľu, idi s ním dve. Tomu, kto ťa prosí, daj; a od toho, kto si chce od teba niečo vypožičať, sa neodvracaj. –Matúš 5:38-42

Svet je vybudovaný na nátlaku. On v jednom z týchto dní exploduje. Svet vytvára plno nátlaku a lekári nevedia, čo s tým majú robiť. Psychiatri majú psychiatrov, ktorí ich liečia. Tak to je. Oni nemajú odpoveď, ale Boh má. Boh má odpoveď pre toto všetko.

V Starej Zmluve, keď človek spravil niečo zlé, (tak platilo zub za zub a oko za oko), a keď tento človek spravil niečo zlé, mal miesto, kde sa mohol utiecť. Myslím, že to bol Jozue, ktorý postavil domy útočiska. A keď ľudia učinili niečo zlé, boli vystavení tomu, aby boli zabití, ale mali miesto útočiska, kde sa ten človek mohol utiecť, do tohoto miesta útočiska. A bol v bezpečí, pokiaľ ho jeho prenasledovatelia nedohonili skôr, ako by sa tam dostal. Ale keď ho prenasledovatelia dohonili, zabili ho na ceste.

Ale ak sa tam dostal a neučinil tento trestný čin úmyselne a mohol svoj prípad obhájiť a vyjadriť, že je mu ľúto toho, čo spravil, mohol byť uvedený do tohoto útočistného mesta a prenasledovatelia nemohli do tohoto mesta vstúpiť. Nie, bol v bezpečí. Čo to musel byť za pocit, keď si vedel, že si spravil niečo, čo bolo zlé, a vieš, že to bolo zlé, ale je miesto, kde sa už viac nemusíš strachovať: ísť na toto miesto a byť v bezpečí.

No, ak to ten človek spravil úmyselne, potom tam nemohol vojsť. Ak úmyselne zavraždil, jeho proces bol rozsúdený v bráne.

Práve tak, ako som ukázal typ toho, že keď človek spravil zle a ľutoval, že zhršil, je miesto, kde sa môže utiecť. Ale ak sa o to vôbec nezaujíma, potom pre neho nie je žiadne miesto, pretože to nechce prijať. On urobil niečo podlé a chcel to. Nie je pre nich žiadna šanca a je to tak isto, ako aj dnes. A potom, vec bola taká, že ak spravil niečo zlé, musel chcieť miesto, kde sa môže utiecť, musel tam chcieť byť.

A toto je veľmi dobrý typ cirkvi a ľudí dnes. Človek musí chcieť miesto, kde sa môže utiecť. Musíš cítiť potrebu toho. Ale ak si myslíš, že chceš bojovať svoje vlastné boje, choď si. Vidíte? Ale buď si istý, že budeš svojimi prenasledovateľmi dostihnutý.

Vypustiť tlak, 63-0113M

Paralelné miesto Písma: Lukáš 6:27-30

Počuli ste, že bolo povedané: Milovať budeš svojho blízkeho a nenávidieť budeš svojho nepriateľa. Ale ja vám hovorím: Milujte svojich nepriateľov; dobrorečte tým, ktorí vás preklínajú; čiňte dobre tým, ktorí vás nenávidia, a modlite sa za tých, ktorí vás potupujú a prenasledujú, aby ste boli synmi svojho Otca, ktorý je v nebesiach, lebo svojmu slncu veľí vychádzať na zlých aj na dobrých a dáva dážď na spravedlivých aj na nespravedlivých. Lebo keby ste milovali iba tých, ktorí vás milujú, akú odplatu máte? Či azda nečinia toho istého i publikáni? A keby ste pozdravovali iba svojich bratov, čo zvláštneho činíte? Či azda nečinia toho istého i pohania? Vy tedy buďte dokonalí, jako váš Otec, ktorý je v nebesiach, je dokonalý. –Matúš 5:43-48

Je jedna vec, na ktorú zabúdame, priatelia, to je naša letničná zdvorilosť. Vidíte? Parkovanie na parkoviskách. Niekedy som pozoroval našich letničných bratov, ako v situáciách, kedy by sa dalo skutočne zastaviť tak, že by si dal šancu aj tomu druhému, aby sa vedľa teba postavil, ale oni to zastavia úplne ledbolo a zapričiňujú, že niekto potom na ceste nadáva a ty potom vybuchneš a osopíš sa na neho. Počúvajte, to nie je spôsob, ako byť letničným Kresťanom. Vidíte? Vážte si toho druhého človeka. Ak sa on mýli, nechaj ho, nech sa mýli. Ak ty po ňom opakuješ, potom sa ty mýliš. Vidíte. Myslite na druhých. A len sa snažte robiť správne a myslieť správne. Mám také heslo, „Konaj správne, to je tvoja povinnosť voči Bohu. Mysli správne, to je tvoja povinnosť voči sebe samému. A musíš z toho vyjsť správne.“ A keď sa budeš snažiť praktikovať správne veci, bude to rásť okolo teba ako vínná réva, to ňa vtiahne do toho. A ak nemôžeš milovať svojho nepriateľa tak isto ako tých, ktorí ňa milujú, tam je niekde niečo zlé. Vidíte? No, len premýšľajte, „To je moja povinnosť milovať môjho nepriateľa.“ Musíš ho naozaj milovať.

Bol som teraz nedávno sponzorovaný skupinou ľudí, milí ľudia, nič proti nim, ich idey sú ich idey. Nejdem ich posudzovať. Ale táto skupina ľudí, sedemdesiatdva zborov bolo sponzorom, a oni majú spôsob, ako krstia ponorením, v ktorý tí druhí neveria. Tak ma zavolať jeden okresný presbyter a povedal, „Brat Branham, minulý večer si mal na pódiu človeka, ktorý bol zle pokrstený.“

Povedal som, „No, možno, že bol.“ A on povedal, „No, nejdeme prekračovať isté hranice. Ty ideš príliš na kompromis.“ Povedal som, „Chvíľočku. Či ten brat nemal Ducha Svätého?“ On povedal, „No, nemohol mať odpustené hriechy, lebo nebol pokrstený na odpustenie svojich hriechov.“ Povedal som, „Ale Boh mu dal Ducha Svätého. Tak, ak ho Boh takto akceptoval, tak ja to činím tiež.“

A počúvajte, radšej by som sa mýlil podľa Písma a mal správny druh ducha, než byť podľa Písma v poriadku a mať nesprávneho ducha. To sa samé ukazuje, čím to je. Vidíte? Váš život dokazuje, čím ste. Ten človek povedal, „Ideme urobiť malý kruh a my ňa z toho kruhu vylučujeme.“ Ja som povedal, „Potom ja tiež urobím taký malý kruh a potiahnem vás znovu naspäť do neho.“ Vidíte? To je to, priviesť vás znovu naspäť. Nemôžete ma postaviť mimo, keď ma Boh postavil dovnútra.

Od toho času, 61-0415B

Paralelné miesto Písma: Lukáš 6:31-36

Vystríhajte sa, aby ste nedávali svojej almužny pred ľuďmi nato, aby vás videli, lebo ináč nemáte odplaty u svojho Otca, ktorý je v nebesiach. Keď teby dávaš almužnu, netrúb pred sebou, ako tí pokrytci robia v synagógach a na uliciach, aby ich ľudia chválili. Ameň vám hovorím, že tam majú svoju odplatu. Ale keď ty dávaš almužnu, nech nevie tvoja ľavica, čo robí tvoja pravica, aby bola tvoja almužna v skrytosti, a tvoj Otec, ktorý vidí v skrytosti, on ti odplatí zjavne.

–Matúš 6:1-4

Nedávno v noci mi Pán dal posolstvo o odpočínutí. Všetky kresťanské princípy sú založené na odpočínutí. Zobudil som sa okolo desiatej v noci. Nemal som žiadnych poslucháčov, ktorým by som kázal, tak som proste vstal a zobudil som svoju manželku a kázal som jej až do jednej hodiny rána o odpočínutí, bola dobrým poslucháčom. V mojom srdci to horelo, odpočínutie. Povedal som, „Prečo sa znepokojujeme? 'Nech sa neľakajú vaše srdcia,' povedal. My jednoducho odpočívame. 'Poďte ku Mne a nájdete odpočínutie. Zoberte Moje jarmo na seba, učte sa odo Mňa a nájdete odpočínutie.'”

Povedal som, že ak raz prídeš ku Kristovi, raz Mu uveríš, raz Ho prijmeš, vchádzaš do odpočínutia, všetky svetské veci sa pre teba zdajú byť mŕtve. Potom máš odpočínutie, odpočínutie pre svoju dušu. A vchádzaš do tohoto stavu a tam sa nachádzaš. Odpočívaj potom s Kristom.

No, keď Elizeus ležal na posteli a odpočíval, vtedy k nemu prišiel Duch a povedal, „Chod', opýtaj sa tejto Sunamitskej ženy, čo by sme pre ňu mohli spraviť za jej láskavosť.”

No, ak chceš nájsť náklonnosť u Boha, buď naklonený Bohu. Príď k Nemu. Ak si hriešnik a chceš byť uzdravený, príď najprv k Nemu a odovzdaj Mu svoj život. Príď najprv, ak si len člen zboru a chceš byť kresťanom, príď najprv ku Kristovi, potom môžeš byť aj členom zboru.

Tak, vidíte, Elizeus našiel miesto, kde mohol odpočínúť, a potom Duch prišiel na neho, On povedal, „Poďme a pozrime sa, čo môžeme pre túto ženu urobiť.” A povedal, „Či mám prehovoriť s veliteľom vojska, či mám prehovoriť s kráľom? Inými slovami, bol som u nich. Modlil som sa za nich, a tak ďalej, a poznám sa s nimi. Mám sa u nich prihovoriť?”

Ona odpovedala, „Nie, bývam prostred môjho ľudu. Som pohanka, čo mám z toho?”

Pozrite sa teraz, mnoho ľudí, keď niečo spravíte pre Pána, chceš, ó, chceš o tom trubiť. Vidíte? „Vieš, odkiaľ máme na zbore tieto pekné okná, vieš, odkiaľ? No, vieš, to som bol ja, ktorý ich zaobstaral.”

Nechajte si to pre seba, keď to robíte. Ježiš povedal tak, „Keď dávate svoju almužnu, nerozhlasujte to pred ľuďmi, lebo od nich budete odmenení. Ale zachovajte to vo svojom srdci, On, ktorý vidí v skrytosti, odplatí vám zjavne.”

A keď sa modlíš, nebudeš ako tí pokrytci, lebo oni sa radi stojaci modlia v synagógach a na uhloch ulíc, aby ich ľudia videli. Ameň vám hovorím, že tam majú svoju odplatu. Ale keď sa ty modlíš, vojdí do svojej komôrky a zavrúc svoje dvere modli sa svojmu Otcovi, ktorý je v skrytosti, a tvoj Otec, ktorý vidí v skrytosti, odplatí ti zjavne. Ale keď sa modlite, nežvatľite jako pohania, lebo sa domnievajú, že pre tú svoju mnohomluvu budú vyslyšaní. Teda nebud'te im podobní, lebo váš Otec vie, čo potrebujete, prv než by ste ho vy prosili. –Matúš 6:5-8

Viete, niečo na tom je, zostať sám so sebou. Mnoho ľudí sa nikdy nemodlia, kým neprídu do cirkvi. Mnoho ľudí si myslí, že jediné miesto na modlitbu je v cirkvi, ale Biblia povedala, aby sa ľudia modlili všade, zdvíhali sväté ruky. A potom, keď prichádzame byť osamote, obyčajne sa modlíme inak, ako by sme sa modlili v cirkvi. Je to tajná modlitba, o ktorej Ježiš hovoril, keď povedal, „Vojdi do tajnej komôrky a zavri dvere, a keď si to urobil, modli sa k svojmu Otcovi, ktorý vidí v skrytosti; a Ten, ktorý vidí v skrytosti, odplatí ti zjavne.“

A keď sa takto modlíme, zdá sa, že na modlitbe je niečo, čo berie z toho preč všetko pokrytectvo. Zdá sa, že sa dostávame do lepšieho spojenia s Bohom, keď sme sami. A mnohokrát v mojom živote bolo, ako možno vo vašom živote, že jednoducho musíte zostať raz za čas sami s Ježišom. Zobral som auto a šoféroval som dolu ulicou a študoval som. Keď som sa dostal na diaľnicu, kde to bolo voľné, alebo von na nejakú vidiecku cestu, až kým som nebol naplnený Jeho milosťami a dobrotou, až kým som jednoducho nezastavil auto a držal som volant a plakal ako malé dieťa. To „byť sám“.

Mnohokrát som vyšiel hore do hôr, keď si každý myslel (kto bol so mnou), že som išiel poľovať. Išiel som tam a sadol som si na skalú a len som sa pozeral hore do neba, až kým to nevyzeralo, ako že moje celé najnútornejšie bytie bolo naplnené niečím, čo ste jednoducho mohli cítiť. Ó, všetko svetské sa zdalo, že zomrelo. Ó, tieto drahé hodiny sám s Bohom.

A to je to, kde prichádza to najväčšie zjavenie a inšpirácia, tam, kde sme sami s Bohom. Ak by sme si na to vyhradili viac času, som si istý, že by sme žili lepší život, víťaznejší život v Kristovi.

Slepý Bartimeus, 57-0301

Vy sa tedy modlite takto: Náš Otče, ktorý si v nebesiach, nech sa posväti tvoje meno! Nech príjde tvoje kráľovstvo! Nech sa stane tvoja vôľa jako v nebi, tak aj na zemi! Daj nám dnes náš každodenný chlieb a odpusť nám naše viny, jako aj my odpúšťame svojim vinníkom, a neuvoď nás v pokušenie, ale nás zbav zlého, lebo tvoje je kráľovstvo i moc i sláva na veky. Ameň. Lebo ak odpustíte ľuďom ich poklesky, odpustí aj vám váš nebeský Otec; ale ak vy neodpustíte ľuďom ich pokleskov, neodpustí ani váš Otec vašich pokleskov. –Matúš 6:9-15

Muži a ženy, ktorí žijú v [Shekinah], sú neporozumení. Rozumiete to? Stávajú sa čudnými. Oni nepočujú veci toho sveta, alebo ak áno, nevenujú im pozornosť. Oni len idú napred. Boh to tam nikdy nedal len tak pre nič. Boh nikdy neprišiel len nejakou náhodnou cestou. Modlitba nie je „možno“. Modlitba je úprimná vec. Modlitba je rozhovor s Bohom. Modlitba nie je ísť dolu, zavrieť oči a myslieť o vašom prání alebo o vašej práci, ktorú robíte. Poviete, „Pane, pomôž mne a Johnovi a uzdrav slečnu Jonesovú, a tak ďalej.“ To nie je modlitba. To je opakovanie nejakých slov. Ale modlitba je prísť do atmosféry, kde si uvedomíte, že ste v Prítomnosti Božej, a potom sa tam pohybuje do tej najhlbšej úprimnosti. Najprv poviete malú chválu, „Ó, Jehova, ako Ťa milujem.“ Vidíte to? Potom, po chváliacej modlitbe, potom prichádzate s úprimným srdcom a prosíte.

„Ak zostanete vo Mne,“ nie vyjsť dnes vo svete von spoza opony a behať okolo a snažiť sa dostať večer späť za oponu. „Ak zostanete vo Mne, Moje slová zostanú vo vás.“ Inak, ak ste ako Áronova palica, ktorá bola položená do slávy Shekinah ku zlatému vedierku manny, kde ju môžete kedykoľvek jesť, a vaša duša je občerstvená a kvitne a poddáva sa. Zostávajú. „Ak zostanete vo Mne, Moje slová zostanú vo vás, potom si proste, čo chcete, bude vám to dané.“

Vidíte tie úpadky cirkvi, letničnej cirkvi, metodistov, baptistov a všetkých? Je to upadnutie voči tej zostávajúcej milosti Božej. Dnes večer budete kričať a tliekať rukami a tancovať v uličkách, hovoriť v jazykoch. To sú dary. Dary nie sú dobré, pokiaľ nezostávajú v sláve Shekinah. Vidíte?

Tie veci sú dobré. Nemám proti nim čo povedať; oni sú z Boha. Kričanie a žehnanie Boha je nádherné. Hovorenie v jazykoch alebo výklad jazykov, to je to isté, a všetky tieto ostatné veci, dary uzdravovania, prorocetiev a všetky tieto veci sú úžasné, ale nie sú na nič dobré, nie sú plodné, oni nemôžu zo seba vydať to správne, kým nežijete v Prítomnosti Shekinah, atmosféra okolo vás je Božia.

To je ten dôvod, prečo muži a ženy nemajú prístup k týmto veciam, lebo idete tu von a voláte po požehnaní v niečom, čo Boh preklial, alebo preklínate niečo, čo Boh požehnal. Je to zostávajúca Prítomnosť, poznať Božiu vôľu. Potom sa nepozerajte na to, čo o vás povie svet. Je to to, čo si Boh o tom myslí. Potom žijete v Jeho Prítomnosti.

Nech príjde tvoje kráľovstvo! Nech sa stane tvoja vôľa jako v nebi, tak aj na zemi! –Matúš 6:10

Raz mi jeden človek povedal, „Myslím, že ty si fajn človek, pán Branham, ale ja verím, že ty si úprimne v blude. Ty si úplne mimo tej vôle. Vieš, že na konci budeš odsúdený?“

A ja som povedal, „Pozri sa, chcem ti niečo povedať. Povedal by som, že ty by si bol v poriadku, ak by si hovoril len ohľadne tých argumentov. Ak sa mýlim, pričom neverím, že sa mýlim, ale ak by som sa mýlil a vedel by som práve teraz, že sa dožijem sto rokov, a on by prišiel, aby ma odsúdil na konci cesty a povedal mi, 'Ty si nezaslúžiš prísť do Môjho neba, William Branham. Choď do vonkajšej tmy.' Viete čo? Ja by som Mu slúžil po všetky dni môjho života, až kým by som neodišiel, jednako. Pretože ja som prijal tak veľa Jeho nezaslúžených požehnaní, že On je pre mňa viac než život. On je všetko, čo ja...“

Všetko, čo som ja, všetko, čo som kedy mohol dúfať, že budem, som načerpal z Jeho milosti a milosrdenstva. Bol som naničhodný, mizerný, biedny, slepý, ale skrze milosť ma On uzdravil a ja som silný a zdravý skrze milosť Božiu. Mám dobrý zrak. Jem, pijem, mám všetko, na čo mám potrebu. On nikdy nezaslúbil, že vyplní moje chcenie, ale moje potreby.

A ak by som bol v tom dni odvrhnutý a vedel by som... Nemôžem vidieť, kde by som bol. Ale ak by som vedel, že som sa mýlil, a Boh ma vybral, aby som sa mýlil, chcel by som zostať v omyle, a to preto, že chcem činiť Jeho vôľu. To je to, že ja Ho milujem až tak, že chcem, aby sa stala Jeho vôľa. No, to je veľké vyhlásenie, ale ja dúfam, že vy to rozumiete v tom spôsobe, v tom duchu, v ktorom som to povedal. Vidíte, chcem činiť Jeho vôľu. Niekedy Ho za niečo prosím, On potrasie Svojou hlavou „nie,“ ja sa jednoducho tak z toho radujem, ako sa môžem radowať, keby On povedal „áno.“ Pretože my by sme vždy mali prosiť, „Nech sa stane Tvoja vôľa.“ Jeho „nie“ je práve tak... ak je to Jeho vôľa, to je práve... To je celé oveľa lepšie než Jeho „áno“, ak je to Jeho vôľa, aby to spravil. To je to, keď Ho skutočne milujete. Amen.

Boh, ktorý je bohatý v milosrdenstve, 65-0119

Daj nám dnes náš každodenný chlieb –Matúš 6:11

No, v tomto dni nachádzame ľudí, ktorí túžia, ťahajú, behajú tu a tam, hľadajú, berú, menia cirkvi, menia papiere a rôzne denominácie, a tak ďalej. Čo sa deje? Oni sú hladní po Niečom, ale zdá sa, že nie sú schopní nájsť to, po čom hladujú. Niekde tá vec byť musí.

No, niektorí dnes hľadajú Boha cez svoje vyznania. Niektorí ľudia si myslia, že cez svoje vyznania, že jednoducho pôjdu cez určité vyznanie, kde nájdu Boha. Niektorí si myslia, že pripojením sa k určitej denominácii nájdu Boha.

Nuž, Ježiš uvidel tú istú vec, keď prišiel na zem. Našiel farizejov, sadúcejov, a čo viac, rôznych ďalších alebo organizácie a vyznania toho dňa. Čo im On povedal? „Svojimi tradíciami ste zbvili prikázania Božie moci.“ Vidíte?

Myslím, že hľadanie Boha cez vyznanie alebo cez denomináciu, jediná vec, ktorú to urobí, je, že to tak tajomne zamieša, a potom zistíte, že sa to vracia rovno späť a zapiera Slovo, vracia sa to rovno späť a zbvuje to prikázania Božie moci. Napríklad, pokúšate sa nájsť Boha v hovorení Apoštolského vyznania. A potom idete späť, aby bol Marek 16 pre vás účinený realitou, „tieto znamenia budú nasledovať tých, ktorí veria“; no, oni vám rýchlo povedia, „Nuž, tie dni zázakov pominuli.“ Potom, čo to robí? Berie to prikázania Božie a zbvuje ich moci (Vidíte?); zbvuje ich moci, prikázania Božie.

Jeho prikázanie je, „Chodte do celého sveta a kážte Evanjelium každému stvoreniu.“ No, Evanjelium neprišlo len skrze Slovo, ale cez manifestáciu Slova, demonštrácie Svätého Ducha, ktoré činia Slovo živým. Vidíte, je to Duch, ktorý berie to Slovo.

Slovo bola myšlienka. A Slovo je vyjadrená myšlienka. Vidíte? No, boli to Božie myšlienky, ktoré sa On chystal vykonať, potom to On vyjadril na Slove.

A teraz, keď sa Duch Svätý spojí so Slovom, to to prináša do vyplnenia a manifestuje to, činí to realitou. Nie je žiadne Písmo dané bez inšpirácie a každé Slovo Božie je dokonalé a správne a bude vyplnené. Každé Slovo musí byť vyplnené. „Nebesia a zem pominú,“ povedal Ježiš, „ale Moje Slovo nepominie.“ Každé Slovo z toho musí byť vyplnené.

No, potom, keď to Boh robí, a potom nachádzame svoje vyznania, ak povieme určité vyznania alebo určité veci, ku ktorým patríme, a ja nič proti tomu nemám, to je všetko v poriadku, ale je to, ako by ste jedli melón. Ako povedal jeden farebný muž, keď jedol jeden plátok. Povedal, „Čo si o tom myslíš, Može?“ On povedal, „Bolo to dobré, ale istotne je toho ešte viac.“ Tak toho nebolo dost, aby to uspokojilo.

Vyznanie je v poriadku, ale to jednoducho neuspokojí, až kým neprídeš dolu ku Slovu. „Človek nebude žiť na samom chlebe, ale na každom Slove, ktoré vychádza z úst Božích.“ To je to, čím má byť človek živý. Slovo Božie je pre človeka ten duchovný každodenný chlieb, je to Božie Slovo zamanifestované.

A odpusť nám naše viny, jako aj my odpúšťame svojim vinníkom, a neuvoď nás v pokušenie, ale nás zbav zlého, lebo tvoje je kráľovstvo i moc i sláva na veky. Ameň. Lebo ak odpustíte ľuďom ich poklesky, odpustí aj vám váš nebeský Otec; ale ak vy neodpustíte ľuďom ich pokleskov, neodpustí ani váš Otec vašich pokleskov. –Matúš 6:12-15

Dnes je tak veľa ľudí, ktorí hovoria, že Duch Svätý dnes nie je reálny. Zatiaľ čo desiatky tisícov a milióny ich hovoria, že to tak nie je, je mnoho tých, ktorí sa radujú z pozhnaní toho. Väčšinou sú to chudobní ľudia, ľudia, ktorí boli zronení a odmietnutí svetom, ľudia, ktorí boli vyhodení z cirkví, lebo oni verili, že Boh je Bohom; ale oni boli naplnení Jeho Duchom. Oni sú jednotní v úmysle; sú jednotní v srdci. Kto sú tí ľudia? Metodisti, baptisti, presbyteriáni, katolíci, svedkovia Jehovovi, ortodoxní Židia, všetci spolu, oni sa stali jedno. Nie jedno vo vyznaní, nie jedno v denominácii, to je práca diabla cez intelektuálne predstavy; ale prácou Svätého Ducha, to je Kráľovstvo Božie vo vás. A Boh si sadá na trón vášho srdca vo Svojej riadiacej miestnosti a riadi vaše emócie a riadi vaše moci, riadi vaše predstavy a zjednocuje vás so Sebou v obecenstve a v láske. A Boh vás naplňuje láskou. Naplňuje vás mocou. Naplňuje vás Duchom. Naplňuje vás Svojou vlastnou Božskou prirodzenosťou a mení vašu telesnú prirodzenosť do Jeho prirodzenosti. Potom sa v tomto stávate novým stvorením v Kristovi.

Potom láska; idete von a zdá sa, že vtáci spievajú inak. Všetko je iné. Nemáte nepriateľov; oni všetci vyzerajú milo. Môžete odpustiť všetko, čo kedy bolo vykonané. Ten najhorší nepriateľ, môžete sa za neho modliť na ulici, položiť okolo neho svoje rameno a pozdvihnúť ho; nezáleží na tom, ku akému vyznaniu, akej denominácii patrí, on je stvorením, za ktoré Kristus zomrel. To je to, čím vás Boh chce naplniť. To je naplnenie. To je Kráľovstvo. To je to, v čom sme jednotní.

Jednota jedného Boha v jednej cirkvi, 58-1221E

A neuvoď nás v pokušenie, ale nás zbav zlého, lebo tvoje je kráľovstvo i moc i sláva na veky. Ameň. –Matúš 6:13

Rozmýšľal som o tomto, že smrť nie je spojená so životom. Život a smrť nemôžu existovať v tom istom čase. A stromy sa musia zbaviť miazgy predtým, než list môže na strome odumrieť. Tak potom je smrť spojená, rozmýšľal by som vo sférach ľudskej bytosti, smrť je spojená s hriechom. Lebo predtým, než sme mali akýkoľvek hriech, nemali sme vôbec žiadnu smrť. Ale kde je smrť, potom tam je hriech; a kde je hriech, tam je smrť; lebo smrť je výsledkom hriechu.

A potom, duša, ktorá hreší, zomrie. Ale keď sme sa znovuzrodili z Ducha Božieho, máme Večný Život a nikde nie sme spojení so smrťou. Vidíte? Smrť nemôže byť spojená so Živom. Život nemôže byť spojený so smrťou.

A včera som v izbe rozprával, kde bol nejaký mladý kresťan, povedal som, „Ak by si stál tu na ceste a auto by šlo dolu cestou rýchlosťou 90 míľ za hodinu, bez kontroly, ušiel by si z tej cesty tak rýchlo, ako by si vedel. Vyskočil by si, prekízol, urobil čokoľvek, aby si sa dostal preč z cesty tomu autu.“ A to je ten spôsob, ako by mal byť hriech voči kresťanovi, lebo hriech je spojený so smrťou. A hneď, ako vidíte hriech v akejkoľvek forme, odskočte od toho, dostaňte sa od toho preč. Nestarám sa o to, čo máte robiť, dostaňte sa preč od už len náznaku zla. Lebo pamätajte, spojíte sa s hriechom je smrť, rovnako, ako stáť tam a nechať, aby vás to auto zrazilo.

Nečakajte len a nepozerajte, čo to spraví; choď tomu preč z cesty. Iba náznak zla, rýchlo sa tomu vyhni. Keď vidíte, ako prichádza pokušenie a hriech, viete, ak je niečo zlé, že na vás číha smrť. Vidíte? Potom choďte preč od toho tak rýchlo, ako by ste išli preč od auta, ktoré sa približuje rýchlosťou 90 míľ za hodinu. Vidíte? Vy sa budete chcieť od toho rýchlo dostať preč, preč z cesty. Skočte, vykĺznite, utečte kamkoľvek, len sa odtiaľ dostaňte preč.

A ako to, že vieme, že máme Život, je to preto, lebo nenávidíme hriech. A my nenávidíme hriech tak veľmi, že my vieme, že smrť je s tým spojená a my sa stránime samotného náznaku toho. Akokoľvek sa od toho môžeme dostať preč, skáčeme, bežíme, čokoľvek, čo môžeme urobiť, aby sme sa držali preč od hriechu, lebo hriech má v sebe smrť. A my sa istotne nechceme nijako spájať so smrťou. Chceme sa od toho držať preč.

Otázky a odpovede, 61-1015M

A keď sa postíte, nebuďte jako tí pokrytci zamračení, lebo znetvarujú svoju tvár, aby bolo viditeľné ľuďom, že sa postia. Ameň vám hovorím, že už majú svoju odplatu. Ale ty, keď sa postíš, pomaz svoju hlavu a svoju tvár umy, aby nebolo viditeľné ľuďom, že sa postíš, ale tvojmu Otcovi, ktorý je v skrytosti, a tvoj Otec, ktorý vidí v skrytosti, odplatí ti zjavne. –Matúš 6:16-18

Všimol som si hore v Michigane, že vy, ľudia, sa tu hore môžete veľa chváliť, lebo máte veľa ovocia. My dostávame hrozno z Michiganu. Dostávame čerešne z Michiganu, veľkú fazuľu a všetky ostatné druhy. Krásne. Myslím si, že nie je miesto na svete, kde to rastie lepšie, než v Michigane. A teraz, mali by ste rozumieť, čo vaše ovocné stromy sú. Vedeli ste niekedy, že ten malý čerešňový strom alebo malý jablkový strom, keď ho zasadíte, nie je vyšší ako pol palca, a pritom každý košík jablák, ktorý kedy z toho stromu zobierate, je už rovno vtedy v ňom. Ak nie je, odkiaľ prichádza? Kto to tam zavesil? Už je v ňom. Jediná vec, ktorú ten malý strom robí, vy ho len zasadíte a zalievate. A on musí piť a piť, až kým nedostane toľko veľa, že sa začne tlačiť hore, pije viac, ako je jeho pridelená časť. A zväčšuje sa. A vytláča von vetvy, vytláča púčiky, potom vytláča listy, potom kvety, a potom jablká. Potom ich vytláča znovu a znovu, ďalej pije, pije a pije, kým to jednoducho nevytlačí von.

A to je to, čo robí Kresťan. Keď si zasadený v Ježišovi Kristovi, potom všetko, čo na zemskej ceste potrebuješ, je vo vnútri v tebe, keď dostaneš Svätého Ducha. A jediná vec, ktorú musíte urobiť, je piť a piť a vytláčať a vytláčať von. Len pite, až kým nebudete už viac môcť. Ak máte potrebu na Božské uzdravenie, choďte do Božieho Slova a pite z neho, kým to nevyrastie. Ak potrebujete viac od Boha, len ďalej pite a vytláčajte. A Kristus je nevyčerpatelným prameňom života. A ak si zasadený v ňom, jediná vec, ktorú musíš robiť, je piť z Jeho dobroty a vytláčať akúkoľvek potrebu, ktorú na tejto zemskej ceste máš. Všetko je to pitie, odpočinok a pokoj. To nie je to, o čo bojujete a snažíte sa a poľahujete, vy maríte práve ten účel, ktorý reprezentujete, keď to tak robíte.

Boh nie je Ten, ktorého musíte prosiť a ktorému musíte plakať a prosiť a postiť a hladovať a všetko také, aby ste sa ku Nemu dostali. Určite nie. Ja neznevážujem pôst. Ale tu, nie tak veľmi dávno, jeden muž napísal knihu o pôste. Ó, ženy išli na to stretnutie, a muži, ktorí išli na tieto pôsty, zošaleli. Oni do toho išli iba preto, že tá kniha povedala, že sa treba postiť štyridsať dní. Niektorí z nich s falošnými taniermi a vypadali im zuby. A ich oči zapadli dozadu. A ženy, ktoré mali byť matkami, ich maličké, rozumiete, ony sa úplne mentálne narušili a boli odvezené do ústavov. Veľa, veľa z nich prišlo v takom stave. Ja verím v postenie sa. Určite. Ale keď sa postíte, vy nie ste hladní. Ježiš, keď už skončil s pôstom, Biblia hovorí, že On bol vtedy hladný. Boh na vás dáva pôst. Vy si to nedávate na seba sami. Ten muž zachytil tie ženy, ten, ktorý napísal knihu, povedal, prilož tam fotku tej ženy, ona vyzerala o dvadsať rokov mladšia, povedal, po tom pôste. Mali by ste ju vidieť vtedy, iba o rok neskôr, ako vtedy vyzerala. Vidíte? Určite. Nerobíte to. Vy nerobíte veci zo skutkov. To je z milosti. Boh vo zvrchovanej milosti.

Neshromažďujte si pokladov na zemi, kde moľ a hrdza kazí, a kde sa zlodeji prekopávajú a kradnú; ale si shromažďujte poklady v nebi, kde ani moľ ani hrdza nekazí, a kde sa zlodeji neprekopávajú ani nekradnú; lebo kde je váš poklad, tam bude i vaše srdce. –Matúš 6:19-21

Včera alebo pred dvomi dňami sme išli do Kentucky, hore do Kentucky s mojím dobrým priateľom, bratom Banksom Woodom, stála tam jedna policajtká a on povedal, „Chlapče, radšej spomaľme,“ povedal, „ona je drsná.“

A ja som povedal, „Áno, to je pravda.“ Povedal som, „Keď národ príde do takého miesta, kde sú milióny nezamestnaní a musia vziať ženy a urobiť z nich policajtky a postaviť ich tam a ako taxikárky a podobne, to je jedna z veľkých škvrn nášho národa.“ Ona tam má iba toľko práce, koľko má zajac v kanvici od masť. Vidíte? To skrátka nie je jej miesto. A povedal som, „To ma zvyklo tak veľmi znepokojovať, ale teraz si začínam uvedomovať, no, niet divu, toto nie je naše kráľovstvo. My nie sme z tohto sveta.“

Prečo naše ženy nenosia krátke vlasy a mejkap a rokenrol a takéto veci? Prečo ľudia chodia do obyčajných cirkví a podobne, a myslia si, že je to v poriadku. Prečo? Oni sú Američania a majú toho amerického ducha. My nie sme Američania. My sme Kresťania. Náš duch je z iného kráľovstva. Keby náš duch bol z tohto kráľovstva, tak by sme sa klaňali týmto veciam, uctievali by sme všetky tieto vulgárne piesne aj tento rokenrol. „Lebo kde je váš poklad, tam bude aj vaše srdce.“ A náš poklad je hore. Tak preto my ideme do Kráľovstva.

Toto nie je náš domov. My sme tu len pútnikmi, ktorí sa snažia vyviešť ostatných občanov von z tej tmy. A pôjdeme do nejakého mesta, možno usporiadame celomestskú kampaň a budeme evanjelizovať týždeň alebo desať dní a bude to pre jednu vzácnu dušu, jednu, iba jednu, ktorá tam bude.

Môžete povedať, „To zhromaždenie bolo veľkým úspechom. Päťtisíc prišlo ku oltáru.“ Nemusí tam byť ani jeden z nich spasený, ani jeden z nich. Vidíte? Môžete si myslieť, že, „Iba dve osoby prišli ku oltáru,“ ale jedna z nich môže byť drahokam. My len ťaháme siete po riekach. Boh vyberá tú rybu. On vie, ktorá je ryba a ktorá nie je.

Takže pozrite, my iba kážeme. A zapamätajte si, vy robíte tú istú vec v tejto Modlitebni. Ale navždy si toto zapamätajte, „Moje ovce poznajú Môj hlas.“ A hlas Boží je Jeho Slovo.

Zjavenie 4. kapitola, 3.časť, 61-0108

Sviecou tela je oko. Keby tedy bolo tvoje oko prosté, celé tvoje telo bude svetlé; ale keby bolo tvoje oko zlé, celé tvoje telo bude tmavé. Ak tedy svetlo, ktoré je v tebe, je tmou, jaká veľká bude sama tma? –Matúš 6:22-23

Včera ráno sme ležali v posteli trošku neskoro, deti nemuseli ísť do školy, a rozprávali sme sa o rôznych veciach ako, „Čo je nenávisť?“

Ja som povedal, „Nenávisť mala začiatok, tak musí mať aj koniec. Láska nemala začiatok, tak nemá ani koniec. Nenávisť je na veky. Láska je večná. Nenávisť sa začína a nenávisť sa aj skončí. Láska sa nikdy nezačala a nikdy sa neskončí. Vidíte? Je večná.

A keď muž miluje ženu a vezme si ju len preto, že je krásna, tomu bude koniec. Ale keď si muž nájde ženu, ktorú miluje a nevie prečo, ale ju miluje, a ona si nájde muža, ktorého miluje bez ohľadu na to, ako on vyzerá, on miluje ju, ona miluje jeho, tak to je jej večný partner v sláve. Smrť, ani nič iné ich nemôže nikdy oddeliť. Lebo oni sú z večnosti a vyšli von do priestoru a času a vrátia sa späť do večnosti. Večnosť zostúpila dolu do tela, ktoré sa volá čas, a potom ide rovno zasa hore do večnosti. Nemôže zahynúť.

Žena, ktorá je krásna, tá krása raz zmizne. Dajte jej iba niekoľko rokov. Možno, že dnes sa vykrúca, keď ide po ulici, nejaká taká napoly oblečená žena posiedla do pekla viac duší, než všetky bary v krajine. Ale ona sa bude vykrúcať idúc po ulici a myslí si, že je niečím. Presne ako Biblia hovorí, „Vystreli svoje krky, chodia, cupkajú (to znamená, že sa vykrúcajú), ako idú v tých posledných dňoch.“ Vypĺňajú Písmo a nevedia o tom. Stojí na dvore, nemorálne oblečená, muži sa na ňu pozerajú. Ona môže byť tak cnostná svojmu mužovi alebo priateľovi, ako len môže byť. Ale v súdny deň sa bude zodpovedať za cudzoložstvo so stovkami mužov. Je na nich taký duch a oni to nevedia. Biblia hovorí, „Nahí, slepí, a nevedia o tom.“ Tá mizerná časť toho je, „A nevieš o tom.“

Ale vedeli ste, že dobre vyformovaná malá postava, ktorú Boh tomu dievčaťu dal, môže byť budúcu nedeľu o tomto čase zhnitá? Ten vysoký, tmavý a pekný muž môže byť do budúcej nedele ničím, len hromadou smetia? To všetko zahynie. Ale to vnútro, Boh, láska, to žije večne. Tak, dávajte pozor na to vnútorné. Držte svoj zrak na cieľ.

Príbuzný Vykupiteľ, 60-1002

Nikto nemôže slúžiť dvom pánom, lebo buď jedného bude nenávidieť a druhého milovať, buď jedného sa bude pridržať a druhým pohrdať – nemôžete slúžiť Bohu i mamonu. Preto vám hovorím: Nestarajte sa o svoj život, že čo budete jesť alebo čo budete piť, ani o svoje telo, čím sa odejete. Či nie je život viac ako pokrm a telo ako odev? Pozrite na nebeské vtáctvo, že nesejú ani nežnú ani neshromažďujú do stodôl, a váš nebeský Otec ich živí! A či ich vy o veľa neprevyšujete? A kto z vás starajúc sa môže pridať k veľkosti svojej postavy jeden laket? A o odev prečože sa staráte? Povážte poľné ľalie, ako rastú: nepracujú ani nepradú; a hovorím vám, že ani Šalamún v celej svojej sláve nebol tak odiaty jako jedna z nich. –Matúš 6:24-29

Nikdy sa nesnažte zaujať miesto iného človeka. Boh vás niečím učinil a vy zostaňte takí. Určite. Zostaňte presne takí, akí ste. Nesnažte sa napodobňovať iných. To je to, čo vždy zničí dar, ktorý Boh na svet posielal. Nájdeme mnoho telesných napodobňovaní a nájdeme niekoho, kto sa snaží kopírovať druhého.

Tak, ako povedali na ženy kazateľky, keď ešte žila pani McPherson, a všetky ženy nosili tie krídla, ako ona nosievala, alebo čo to bolo, a nosili svoje Biblie rovnakým spôsobom. A všetko, čo ona robila, robili aj ony.

Všimli sme si, že máme dnes mnoho Billy Grahamov. Ale vidíte, Boh nikdy neurobil viac ako jedného Billyho Grahama. To je všetko.

A vy ste rovnako dôležití ako Billy Granham, Oral Roberts alebo ktorýkoľvek z týchto známych ľudí. Vy ste rovnako dôležití, kým neopustíte svoje miesto, potom nie ste vôbec dobrí, ste prekážkou týmto ľuďom a taktiež ste prekážkou sami sebe a Božiemu Kráľovstvu. Zostaňte na svojej pozícii. Vidíte? Zostaňte tým, čím vás Boh stvoril, a potom budete pôsobiť správne.

Ako Pavol, to nie je nič nové, Pavol učil tú istú vec, povedal, „Ak ruka povie oku, 'Preto, že ja nie som z oka,' alebo ucho povie nosu, 'Nebudem viac uchom, lebo nie som nos,'“ alebo niečo. Nemôžete to robiť. Vidíte, to všetko zapadne do seba a bude sa pohybovať ako jeden veľký celok.

A nesmieme sa nikoho snažiť napodobňovať. Len buď takým, akým si, a to je spôsob, akým ťa Boh urobil. Vy ste nevytvorili sami seba. Pamätajte, tak veľmi, ako by sme my, kazatelia, chceli vziať miesto Billyho Grahama, nemôžeme to urobiť. Ani Billy Graham nemôže vziať naše miesto. Vidíte? My, každý má niečo do činenia. Obyčajný malý chlapec tu, ktorý môže byť vrátnikom, mladá žena, ktorá môže byť domácou pani, najväčší kazatelia na zemi dnes by nemohli vziať vaše miesto. Boh mal účel, keď vás vytvoril takých, akí ste, a vy slúžite Bohu takým spôsobom, na aký vás On učinil. Rozumiete? A ja si myslím, že ak by sme robili iba to, tak tie kolesá by sa točili s väčšou ľahkosťou. Áno, veru točili, ak by sme tak robili, a nie pozdvihovať sa.

Ak tedy poľnú trávu, ktorá je dnes a zajtra môže byť hodená do pece, Bôh tak odieva, či azda vás nie o veľa viacej? Ľudia malej viery! Nestarajte sa tedy a nehovorte: Čo budeme jesť? alebo: Čo budeme piť? alebo: Čím sa zaodějeme? Lebo to všetko hľadajú pohania, a veď váš nebeský Otec vie, že to všetko potrebujete. Ale hľadajte najprv kráľovstvo Božie a jeho spravodlivosť, a to všetko vám bude pridané. Teda nestarajte sa o zajtrajší deň, lebo zajtrajší deň sa bude starať o svoje veci. Došť má deň na svojom trápení. –Matúš 6:30-34

Čo s Eliášom, keď prišiel dolu z hory Karmel? Bol tam hore dlhší čas a stretol jednu chudobnú starú vdovu, ona bola cudzia, pohanka. A keď ju tam dole stretol, zbierala nejaké palice na dvore. A Boh mu povedal, nech ide tam dolu, do domu tej ženy. Čo za miesto pre kazateľa, aby tam išiel. Išiel dole do domu tej vdovy a čo ona urobila? Mala dve palice. Spýtal sa, „Čo to robíš?“

Odpovedala mu, „Zbieram nejaké palice. Mám iba toľko jedla, aby som spravila zopár kukuričných koláčov. To je všetko, čo mi zostalo. Tri roky už prešli od posledného dažďa, potom pôjdem urobiť tieto kukuričné koláče a ja a môj syn ich zjeme a potom zomrieme.“

On povedal, „Urob najprv pre mňa.“ Haleluja. Ó, ja viem, že som trochu blázon, ale ja som v každom prípade na Pánovej strane. Povedal, „Urob najprv pre mňa, lebo TAK HOVORÍ PÁN.“ Tu to máte.

Čo to je? „Hľadajte najprv kráľovstvo Božie a jeho spravodlivosť,“ nie Kráľovstvo Božie a trošku hluku, nie Kráľovstvo Božie a trošku emócie, nie Kráľovstvo Božie a trošku tohto alebo toho, ale Boha v Jeho spravodlivosti a všetky tieto ostatné veci vám budu pridané.

No, tá vdova to počula. „Viera prichádza z počutia, počutie zo Slova.“ Povedala, „To je Slovo od Pána, pretože to je svätý Boží muž. To je Boží prorok a ja viem, že je to pravda, a to je Božie Slovo.“

No, ona neutekala opýtať sa susedov, ako to má urobiť. Ona nechcela ísť povedať susedom, „Tak, čo si myslíte? Kazateľ v mojom dome takto hovorí. Zuzka, čo si ty myslíš o tomto?“ Ona išla vpred a začala veci vydávať. Dala to, čo mala, aby toho mohla získať viac. To, čo svet dnes potrebuje, je dobré staromódne vydávanie toho, čo máš. Haleluja.

Ona všetko vydala, aby mohla byť naplnená. Vydala všetok olej, čo mala, a všetko jedlo, kazateľovi, Kráľovstvu Božiemu. A keď to tam všetko vydala, Boh prišiel dolu a naplnil sud na jedlo a džbán na olej. Ona to znovu všetko vysypala pred kazateľom a On prišiel znova a všetko znova vyplnil. Zakaždým, keď to vydala, On naplnil. Hovorím dnes, ak človek vyhodí tento nezmysel vystrájaní a napodobňovania Kresťanstva a nechá Svätého Ducha, aby zaujal miesto, prepukne na Ôsmej a Pennovej ulici prebudenie, ktoré vyčistí celú krajinu. Prestaňte s tým nezmyslom. Vráťte sa späť k Božiemu Slovu.

Nesúďte, aby ste neboli súdení; lebo jakým súdom súdite, takým budete súdení; a jakou mierou meriate, takou vám bude tiež odmerané. A prečo vidíš ivierko v oku svojho brata a brvna vo vlastnom oku nepozoruješ? Alebo jako povieš svojmu bratovi: Daj, nech vyjmem ivierko z tvojho oka, keď hľa, brvno je v tvojom vlastnom oku? Pokrytče, najprv vyjmi brvno zo svojho oka a potom prezrieš, aby si vyňal ivierko z oka svojho brata. –Matúš 7:1-5

Pred nejakým časom bol jeden môj priateľ, John Sproule, v Alsace Lorraine, vo Francúzsku, a oni ho tam povodili po jednej záhrade, jeho a jeho manželku a ukázali im tie sochy, a tak ďalej; a bola tam socha Krista. John tam zostal a díval sa na to a povedal, „Brat Branham, hľadel som na to a nevyzeralo to dobre. Nerozumiem, prečo tam umiestnili takú sochu ako svätyňu pre Krista.”

On povedal, „Nebolo tam žiadne utrpenie, žiadna ľútosť, jednoducho starý kus kameňa, vyzeralo to, ako by tam visel, vytesaný na kríži.” A povedal, „Ten sprievodca mi povedal, 'Milý pane, vy zrejme tú sochu kritizujete?’”

On povedal, „Áno, kritizujem.”

On povedal, „Vy sa na ňu jednoducho neďívate správne.” Povedal, „Vidíte, pod ňou je oltár.” Povedal, „Nuž, choďte a kľaknite si pri tom oltári a potom sa pozrite hore a potom sa vráťte a povedzte mi, čo si myslíte.”

Tak on tam išiel a pokľakol a povedal, že pri tom oltári zodvihol svoju hlavu hore a povedal, že jeho srdce takmer zlyhalo. Tam bolo to utrpenie. Tam bola Kristova agónia. Ten sochár vytesal do tej tváre ukrutné utrpenie, ktorým On trpel, a to urobilo rozdiel. To privedlo kritika k slzám.

To je to, ako je to so Slovom Božím. Božie Slovo nemá byť naučené ako príbeh z novín. Nemá to byť snaha predstaviť si to. To je unížiť sa, pozrieť sa hore na to a povedať, „Bože, buď mi milostivý a daj mi vieru veriť Tvojmu Slovu. Prijímam teraz Krv Pána Ježiša za moje hriechy.” Potom to vyzerá skutočne odlišne. To spraví, že kritici veria v Božské uzdravenie. To spraví, že tí bez Ducha Svätého, ktorí sa nikdy neznovuzrodili, ktorí nevedia nič o Bohu alebo o tom novom narodení, že sa stanú tými, ktorí hľadajú Ducha Svätého, a nie tými, ktorí argumentujú. To umiestni lásku do srdca človeka, keď sa pozrie skrze Kristovu Krv do Slova a povie, „Áno, Bože. Ty si zomrel na to, aby si učinil to Slovo pre mňa skutočným.” To zmení celý váš postoj. To z vás urobí odlišnú osobu.

Obecenstvo, 56-0212

Paralelné miesto Písma: Lukáš 6:37-42

Nedávajte svätého psom, ani nehádzte svojich periel pred svine, aby ich snád' nezašliapali nohami a obrátia sa neroztrhali vás.

–Matúš 7:6

Pavol hovorí o tom, „Podľa vyvolenia.” Tam bude 144 000 podľa vyvolenia, ktorí budú veriť tomu posolstvu, z doslovne miliónov, ktorí tam budú.

Tam boli milióny v Palestíne vo dňoch prorokovania Eliáša a sedemtisíc bolo zachránených z miliónov. Teraz, „podľa vyvolenia,” kde sa milióny Židov zhromažďujú do domoviny... Stávajú sa národom. Budú ich tam milióny, ale len 144 000 „vyvolených” bude zbraných. Oni budú počuť to posolstvo.

Tá istá vec sa deje v Cirkvi z pohanov. Tam je Nevesta a Ona je vyvolená, a ona bude zavolaná podľa vyvolenia. Všimnite si, toto všetko zobrazuje Cirkev, dokonale, tých vyvolených veriacich. Ostatní neveria. Môžete to proste hovoriť. Povieš niekomu Pravdu a nech je to dokázané Slovom, a potom potvrdené; on povie, „Ja tomu neverím.” Môžeš jednoducho... Nemárni s tým viac čas. Ježiš povedal, aby sme to nerobili. Povedal, „To je len ako hádzanie periel pred svine.” Vidíte? Povedal, „Nechaj ich len tak. Oni sa obrátia a rozšliapu ňu pod nohami. Budú si z teba robiť žarty. Odídi proste od nich a nechaj ich. Ak slepý vedie slepého...”

Nedávno som išiel k jednému mužovi. On vlastne prišiel ku mne. On stále všade argumentoval proti Božskému uzdravovaniu. A on prišiel a povedal, „Ja neverím tvojmu Božskému uzdravovaniu.” Povedal som, „Môjmu, myslím, že ono by sa na nič nehodilo, pretože ja žiadne nemám.” Povedal som, „Ale Božie je dokonalé.” On povedal, „Nič také neexistuje.”

Povedal som, „Prišiel si s tým príliš neskoro, aby si to povedal, bratku. Áno, ty si – príliš dlho si na to čakal. Mohol si sa dohadovať pred niekoľkými rokmi, ale teraz je iný vek. Sú milióny, ktorí o tom svedčia, vidíš.” Povedal som, „Prišiel si s tým teraz príliš neskoro, priateľu, hovoriť niečo také.”

On povedal, „No, ja tomu neverím; Nestarám sa o to, čo ty robíš.”

Povedal som, „Samozrejme, nie. Nemôžeš.” Vidíte?

On povedal, „Udri ma slepotou!” Povedal, „Ak máš skutočne Ducha Svätého, ako Pavol,” povedal, „udri ma slepotou.”

Povedal som, „Ako to môžem urobiť, keď už si slepý?” Povedal som, „Tvoj otec ňu oslepil, že nevidíš pravdu.” Povedal som, „Ty už si slepý.”

A on povedal, „Nebudem veriť; Nestarám sa o to, čo by si mohol urobiť, koľko dôkazov môžeš predložiť alebo čokoľvek také, stále tomu neverím.”

Povedal som, „Samozrejme. To nebolo pre neveriacich. To bolo len pre veriacich. To je to.” Vidíte?

Čo to bolo? Vidíte, vy hneď poznáte, že to vyvolenie tam nie je. Vôbec s tým nestrácajte čas. Ježiš povedal to isté, On povedal, „Nechajte ich tak. Keď slepý vedie slepého, či oni všetci nespadnú do jamy?” Ale keď On prišiel ku tej obyčajnej prostitútke, [Brat Branham pukol na prstoch. – pozn.prekl.] to vyrazilo oheň! Čo to bolo? To bolo vyvolené semeno, ktoré tam ležalo, vidíte. Ona To hneď uvidela.

Proste, a bude vám dané; hľadajte a nájdete; klepte, a otvorí sa vám; lebo každý, kto prosí, berie; kto hľadá, nachádza, a tomu, kto klepe, sa otvorí. Alebo kto je z vás človek, ktorý, keby ho jeho syn prosil o chlieb, by mu dal kameň? Alebo aj keby ho prosil o rybu, či mu azda podá hada?! Ak teda vy, súc zlí, viete dávať svojim deťom dobré dary, o čo skôr dá váš Otec, ktorý je v nebesiach, dobré veci tým, ktorí ho prosia! –Matúš 7:7-11

Mám malý slogan, ktorý zvyknem povedať; môže byť pre vás dobrý na to, aby ste ho použili. „Vítaz sa nikdy nevzdáva a ten, kto sa vzdáva, nikdy nevyhrá.” Rozmýšľajte o tom, „Vítaz sa nikdy nevzdáva a ten, kto sa vzdáva, nemôže vyhrať.” Musíte vytrvať. A pred tým, ako vôbec začnete, buďte si smrteľne istí, že konáte správne. A potom buďte vytrvalí. Nech vami nič nepohne. Choďte napred. Mal som s tým také prežitie a vy o tom viete. Ale ja viem túto jednu vec; keď ste si smrteľne istí, že ste vo vôli Božej, keď ste si smrteľne istí, že ste skoncentrovaní na Golgotu, nič vami nepohne. Ste tam.

Táto malá žena, ona bola Grékyňa a Sýroféničanka. A ona počula chýr o Ježišovi. No, ako prichádza viera? Skrze počutie, počutie Slova. Ona o Ňom počula. A viete, ona mala možno veľa vecí, ktoré jej stáli v ceste, pretože ona bola Grékyňa. Viera prichádza z počutia. Vieme to. A ona mala mnoho vecí, ktoré jej stáli v ceste. Ale viera nachádza zdroj, o ktorom nikto iný nič nevie. Viera nachádza tento zdroj, ktorý nikto nedokáže vysvetliť. To je niečo, čo viete. Iní to nemôžu vidieť, ale viera to vidí. Viera vidí to, čo to prirodzené oko nevidí. Ale to vnútorné oko vidí tú vec.

No, ona potrebovala Ježiša. Prvá vec, ktorú musíte urobiť, keď idete nájsť Krista, musíte vedieť, že Ho potrebujete. Keď si myslíte, že Ho jednoducho nepotrebujete, potom Ho nikdy nenájdete, pretože Ho nehľadáte snažne.

Všimli ste si to miesto Písma, kde Ono hovorí, „Hľadajte a nájdete; klopte a otvorí sa vám.” V skutočnosti, to nie je zaklopanie, ako [Brat Branham raz zaklope – pozn.prekl.], a otvorí sa vám. Nie len povedať, „Nuž, vyšiel som, Pane. Tu som. Chceš ma?” Nie, to nie je to. Ten, kto hľadá, ten, kto klope: pokračovať. Musí sa to zhodovať s ostatnými miestami Písma, ako ten nespravodlivý sudca a tá vdova. Ona sústavne klopala na jeho dvere. Bola vytrvalá. Ak ju dnes odmietol, zajtra bola u neho znova.

To je spôsob, ako sa dostanete ku Bohu. Buďte u Neho každé ráno, každý večer, každý deň, po celý čas, ustavične. Jednoducho stále hľadajte, stále proste, stále klopte. Neklopte len chvíľu a nebudte unavení a nechodte preč. Stále tam stojte. „Pane, tu som a neodídem. Som na Tvojich rukách. Zostanem rovno tu. Unavuje Ťa to počúvať? Ja mám ohromný čas pri tom klopaní, pretože viem, že Ty prichádzaš.” Amen. To je to, keď sa niečo deje. On sa ťa musí striasť, tak On prichádza, aby ti odpovedal.

Vytrvalosť, 63-0113E

Všetko tedy, čokol'vek by ste chceli, aby vám ľudia činili, to aj vy im činite. Lebo to je zákon aj proroci. A jako chcete, aby vám ľudia činili, tak aj vy im činite podobne. –Matúš 7:12; Lukáš 6:31

Raz prišla skupina kazateľov s goliermi a malými fúzmi do Rodézie. Jeden mladý pilot so mnou vletel do jednej z tých tropických búrok, potom išiel asi dve míle, bol som akoby vysoko vo vzduchu, natriasal som sa. Nevedeli sme, či sme boli hore alebo dolu hlavou; to lietadlo sa stále obracalo. Nevedeli sme, či stúpalo alebo klesalo. A nakoniec nás to vyhodilo ponad tú búrku. A keď sme vystúpili, bolo mi veľmi zle od žalúdka.

Zopár tých kazateľov, letničných kazateľov, oni ma vzali do auta a viezli do Pretórie. Prišiel som z Južnej Rodézie; a prišiel som tam a v každom prípade som bol chorý. A brat Baxter, ktorý tu sedí, bol chorý a Billy Paul bol chorý. A prechádzali sme cez otvorené priestranstvo; to je tam, kde tí farební ľudia, keď niečo vykonajú, musia opustiť svoj kmeň, keď vykonajú nejaký hriech v tom kmeni, a oni tam prichádzajú. A oni im nedovolia vojsť do mesta, tak jednoducho žijú pod plechovými prístreškami alebo pod čimkoľvek, čo môžu nájsť, vo veľkej špiny a tak, je to pravda. A oni tade prechádzali a ja som tam videl značku, kde bolo napísané, „Dvadsať míľ za hodinu.“ A tí mužovia išli šesťdesiatpäť míľ za hodinu. Tie biedne matky tam bežali, aby vzali svoje malé deti, malých drobcev, nahých, tam na ulici, a asi od dvoch rokov do päť alebo šesť: schmatli tých maličkých a kričali. On prechádzal dosť blízko na to, že by zabil štyroch z nich, jedným razom.

Poklepal som ho po pleci a povedal som, „Hej, čo sa s tebou deje?“

On sa obrátil a povedal, „Čo si vravel?“

Povedal som, „Povedal som, 'Čo sa deje?', Spomal' to.“

Povedal, „Máme príkazy, aby sme sa dostavili načas.“

Povedal som, „Dávam ti príkaz zastaviť. Nemáš žiadne cítenie pre tých ľudí?“ „Akých ľudí?“

Povedal som, „Tie malé deti tam, ktoré si takmer zrazil.“

Povedal, „To sú Kafiri.“ [hanlivé pomenovanie černochoch v Afrike – pozn.prekl.]

Povedal som, „Hanbi sa! Ty sa nazývaš Kresťanom?“

Povedal som, „Či nevieš, že tá matka by tak myslela na svoje dieťa, keby si ho zabil, ako by myslela tvoja matka na teba?“ Povedal som, „Ona je možno nevedomá a nevzdelaná, ale matkina láska volá po svojom dieťati. Nemáš žiaden dôvod na to, aby si robil niečo také. A ty sa nazývaš Kresťanom.“ Povedal som, „Ďalšia vec, bola tam značka dvadsať míľ za hodinu; moja Biblia povedala, 'Dajte cisárovi, čo je cisárovo.'“ A on sklonil svoju hlavu. Povedal som, „Spomal' na dvadsať míľ za hodinu a zaobchádzaj s tými ľuďmi, ako by to boli tvoji bratia.“ Povedal som, „Hanbi sa, robiť niečo také.“ Ó, oni vybuchli ako žaby, ktoré zhltnú broky. Ale to nespravilo žiaden rozdiel; vložil som do toho svoje slovo, svoj úder.

A keď sme tadiaľ išli, tí ľudia vedeli, že som prišiel kvôli nim, aby som im priniesol posolstvo Evanjelia.

Vojdite tesnou bránou; lebo je priestranná brána a široká cesta, ktorá vedie do zahynutia, a mnoho je tých, ktorí ňou vchádzajú; lebo je tesná brána a úzka cesta, ktorá vedie do života, a málo je tých, ktorí ju nachádzajú. –Matúš 7:13-14

Pripodobnil by som tamtú generáciu ku tejto dnešnej, keď máme milióny tých, ktorí sa pripájajú do cirkví, máme ich desaťtisíce. A Boh zostupuje, aby znovu žil vo Svojej cirkvi a robil tie isté veci, ktoré robil tam, aby učinil samého Seba tým istým včera, dnes a naveky, a ľudia sa tomu ustavične stavajú chrbtom, niektorí, aby boli populárni, niektorí, aby nemuseli urobiť rozhodnutie. Ľudia sú do toho donútení. Vy musíte urobiť rozhodnutie. Nemôžete zostať neutrálni. Musíte povedať „áno” alebo „nie”. Nikdy nevyjdete von tými dverami takí istí, ako ste tam vošli. Musíte urobiť rozhodnutie. Urobte ho dnes ráno pre Krista.

Oni si mysleli, že všetko, čo patrí do cirkvi, bude spasené. Ježiš povedal, „Tesná je brána a úzka je cesta a bude len málo tých, ktorí ju nájdu.”

Dovoľ mi varovať ťa dnes ráno, cirkev, buď opatrná. To si dnes vyžaduje čas, v našej samospravodlivej, sebestačnej generácii pokrytectva, v ktorej žijeme, v hodine, v ktorej, keď muži a ženy stoja v cirkvách a sedia na laviciach a spievajú chválospevy o Bohu a idú von z cirkvi a fajčia cigarety a pijú whisky a idú na tancovačky a žijú pre ten svet a hovoria špinavé, oplzlé vtipy a nazývajú sa kresťanmi. A muži a ženy, ktorí môžu vyjsť od kazateľa alebo z cirkvi a z miesta moci vzkriesenia, kde sa pohybuje medzi nimi ten istý znak Mesiáša a nebyť novými stvoreniami v Kristovi, niečo tam nie je v poriadku. Keď to oznamujú noviny; a od pobrežia ku pobrežiu, tam a späť, zo zamrznutých oblastí severu do tropických džunglí juhu, Boh to posielal a ľudia sa tomu sústavne obracajú chrbtom. Čo potom môžeme povedať? Čo môžeme urobiť? Obraciame sa chrbtom ku tomu Písmu, kde On povedal, „Tesná je brána a úzka je cesta a bude len málo tých, ktorí ju nájdu.”

Tesná je brána, 59-0301M

Vystríhajte sa falošných prorokov, ktorí k vám prichádzajú v ovčom rúchu, ale vnútri sú dravými vlkami. Po ich ovoci ich poznáte. Či azda z trnia oberajú hrozná alebo z bodľáče fíky? Taktedy každý dobrý strom rodi dobré ovocie, a zlý strom rodi zlé ovocie. Dobrý strom nemôže rodiť zlé ovocie ani zlý strom rodiť dobré ovocie. Každý strom, ktorý nerodi dobrého ovocia, sa vytína a hádže na oheň. A tak ich tedy po ich ovoci poznáte. –Matúš 7:15-20

Nechávanne sa ma niekto opýtal, povedal, „Brat Branham, ak je Duch Svätý taký ohromný,” povedal, „videl som ľudí, ktorí stáli v zhromaždení a pokrikovali a chválili Boha, slzy sa im kotúľali po líkach; a oni vyšli a robili také veci, ako robia hriešnici, a išli na hriešne miesta a žili v hriechu.” Povedal, „Či to bol Svätý Duch, ktorý spôsobil, že títo ľudia vykrikovali?”

Povedal som, „Áno.”

Povedal, „Ó, chceš povedať, že Duch Svätý by padol na takúto osobu?”

Povedal som, „Áno.”

Ježiš povedal, „Vyšiel rozsievateľ a zasial nejaké semená. A za ním prišiel nepriateľ a zasial kúkoľ. A ten hospodár povedal, 'Mám ísť a vytrhať ten kúkoľ?'” Povedal, „Ak to urobíš, vytrháš aj tú pšenicu. Nechaj ich oboch rásť spolu. A v tom dni Ja pošlem Svojich anjelov a zhromaždia všetok ten kúkoľ a spália ho a pšenica bude vzatá do sýpky.”

Židom 6 hovorí, že je nemožné tým, ktorí boli raz osvietení, boli učinení účastnými nebeského daru (účastnými Ducha Svätého v nebeskom povolaní), ktorí okúsili dobré Slovo Božie a moc budúceho sveta; ak by odpadli, zase sa obnoviť ku pokániu; vidiac, že znova sebe križujú Syna Božieho a považujú Krv, ktorou boli posvätení, za nesvätú vec. (Dávajte teraz pozor.) Pretože dážď prichádza často na zem, aby ju zvlažil, pripravil ju. Ale bodliaky a trnie budú spálené.

Všimnite si. Na tom istom pšeničnom poli, ktoré bolo posiate, sú bodliaky, popínavé rastliny, burina, to všetko rastie spolu s pšenicom. A keď je sucho, tá popínavá rastlina je práve tak smädná po vode, ako pšenica. Tá voda je poslaná pre pšenicu. Ale tá popínavá rastlina sa z tej vody raduje práve tak, ako tá pšenica. A podľa ich ovocia ich poznáte.

V zhromaždení padá Duch Svätý po celej budove. Ale tí, ktorí žijú zbožne v Kristu Ježišovi, sú tí ľudia, ktorí budú vzatí do sýpky. A ten kúkoľ, nepatrí sa nám to súdiť, ale on bude na konci spálený. Rozumiete, čo mám na mysli?

Potom neposudzujte nejakého človeka podľa toho, že vykrikuje alebo že dokáže chváliť Pána. Posudzujte ho podľa života, ktorý žije. A ak nežije tým správnym druhom života, nezavrhuje ho; modlite sa za neho. Tak to treba robiť. A obráťte ho zo žihľavy na steblo pšenice. Amen.

Anjel Pánov, 51-0414

Paralelné miesto Písma: Lukáš 6:43-45

Nie každý, kto mi hovorí: Pane, Pane! vojde do nebeského kráľovstva, ale ten, kto činí vôľu môjho Otca, ktorý je v nebesiach. Mnohí mi povedia tamtoho dňa: Pane, Pane, či sme neprorokovali v tvojom mene a v tvojom mene démonov vyhánali a v tvojom mene mnoho divov nečinili? A vtedy im vyznám: Nikdy som vás neznal. Odídite odo mňa, páchatelia neprávosti! –Matúš 7:21-23

Avy hovoríte, „No dobre, brat Branham, počkaj na chvíľku. Chvála Bohu, videl som, ako tam oni išli a uzdravovali nemocných.“ Ó, samozrejme; ja som to tiež videl. „Ó, videl som ich, ako hovoria v jazykoch.“ Áno, Ja som ich tiež videl. A nikdy som neveril a nie je nikto, kto by mi to mohol dokázať Slovom Božím, že počiatočným dôkazom Ducha Svätého je hovorenie v jazykoch. Chcem, aby sem prišiel taký človek a dokázal to. Po celý čas som do toho vyzýval. Ja verím v hovorenie v jazykoch. Áno; ale videl som diablov hovoriť v jazykoch, čarodejníci a čarodejnice hovorili v jazykoch a vykladali to, a jednako zapierali, že je niečo také ako Ježiš Kristus. Videl som človeka hovoriť v jazykoch, a žil pritom so ženou iného muža. Stál a díval sa mi rovno do tváre a prišlo videnie – zavolať som ho nabok a vydal som mu o tom svedectvo. A vy to nazývate Duchom Svätým? Ó, tak veru.

Vy hovoríte, „Dobre, brat Branham, či neveríš, že Duch Svätý hovorí v jazykoch?“ Ale áno, ale otestujte to Slovom! Vidíte, Jannes a Jambres činili zázraky. To je pravda, či ich nerobili? Ale áno – Jannes a Jambres. Keď Mojžiš zišiel dolu do Egypta, všetko, čo Mojžiš urobil ako znak, Jannes a Jambres, tí dvaja čarodejníci, mohli urobiť to isté – dvaja diabli. Mojžiš povedal, „Blchy!”

Oni povedali, „Blchy!”

Mojžiš povedal, „Palica na zem!”

Oni povedali, „Palica na zem!”

„Had!”

„Had!”

To je pravda! Oni môžu činiť zázraky. Biblia hovorí, že v posledných dňoch títo diabli povstanú a budú činiť zázraky a zvádzať ľudí. Je to strašne tvrdé, brat, ale musíte poznať Pravdu.

Ježiš povedal, „Mnohí prídu ku Mne v ten deň a povedia, 'Pane, Pane, či som nerobil toto, či som nerobil tamto a či som nerobil to, a tak ďalej, v Tvojom Mene?’”

On povie, „Odstúpte odo Mňa, činitelia neprávosti.” Čo je to nepravosť? – niečo, čo viete, že je zlé, a jednako to robíte; a viete, že Božie Slovo má pravdu! Prečo sa zachovávaš ako pokrytec? – kvôli svojej organizácii a zobneš tu niečo máličko a nechceš zobrať ten zbytok z toho. „Vy činitelia neprávosti,” On povedal, „Odstúpte odo Mňa; nikdy som vás nepoznal.”

Vypovedané Slovo je originálne Semeno, 62-0318A

Každého tedy, kto čuje tieto moje slová a činí ich, pripodobníť rozumnému človekovi, ktorý postavil svoj dom na skale. A spustil sa lejak, a prišli rieky, a zaviali vetry a oborili sa na ten dom, a nepadnú, pretože bol založený na skale. A každý, kto čuje tieto moje slová a nečiní ich, bude pripodobnený človeku bláznovi, ktorý vystavil svoj dom na piesku. A spustil sa lejak a prišli rieky, a zaviali vetry a zavadili o ten dom, a padnú a jeho pád bol veľký. –Matúš 7:24-27

Počúvajte. Dostali sme sa preč od Základu Slova a dostali sme sa na základ denominácie. Ako dlho by som pri tom mohol zostať? Ďalšie tri hodiny. Preč od Základu Slova do základu svetských pôžitkov, svetskosti, nemorálnosť vkrádajúca sa do zboru. Preč od Slova do vyznaní. To by mi zabralo tri týždne, aby som o tom všetkom kázal, len polovicu tých štyroch poznámok, ktoré tu mám. Preč od Slova do denominácie, zdenominacionalizovanie Slova. Akonáhle cirkev vytvorí denomináciu, rovno vtedy je preč od Slova.

Nedá sa robiť nič, okrem jednej veci. Navrátiť sa späť, odkiaľ to odišlo preč, a ísť odznova. Vrátiť sa naspäť do Slova. Správne. Pokánie znamená, „ísť, otočiť sa späť, čelom vzad.“ Idete zlým smerom. V poriadku.

Denominácia rozkoší. Denominácia, svet... Mám na mysli základ rozkoší, základ svetskosti, základ vyznaní. A všetko toto dokopy liahne nemorálnu zhnilosť, duchovnú zhnilosť.

On súc pravdivý prorok videl by v nás presne to isté, čo videl v nich. Ak by tu dnes stál na tomto pódiu a ja by som povedal, „Brat Ámos, veľký prorok Boží, si smelý, poď sem a vezmi si moje miesto,“ on by kázal toto Slovo. Musel by to robiť. On je prorokom. V poriadku. Musel by to kázať presne takým spôsobom, ako je to napísané, práve to, čo teraz hovoríme. V poriadku. Potom by mohol vidieť a videl by v nás nemorálny úpadok.

Len sa pozrite, priatelia. Koľkí z vás teraz v tomto dnešnom zbere vidia, že svet je v nemorálnom úpadku? [Zhromaždenie hovorí, „Amen.“ – pozn.prekl.] No, vieme to. Čo sa deje? Je preč od Slova. Správne. V poriadku.

Ámos nikdy nevinil vládu. Všimnete si ho tam, keď si to prečítate, keď pôjdete domov? Nikdy nevinil vládu, on vinil cirkev za to, že si zvolila takú vládu. Aha!

Vy politici, dovoľte, nech vám to podám, aby sa to do vás na chvíľu vomlelo, tu a po celom svete, kam to pôjde. Cirkev si zvolila takú vec, ako bol Jeroboám. Som zvedavý, či ste vy, či sme my neurobili skoro takú istú vec? Povedzme, že je to dobrá vláda; vláda nemôže vybudovať dom na skale, keď si ľudia zvolia dom na piesku. Môže? Nehovorte, „Naša vláda! Naša vláda!“ To ste vy, národ. To sú ľudia.

Cesta pravdivého proroka, 62-0513M

Paralelné miesto Písma: Lukáš 6:46-49

A stalo sa, keď dokončil Ježiš tieto reči, že žasli zástupy nad jeho učením, lebo ich učil ako taký, ktorý má právo a moc, a nie ako ich zákonníci. A keď sišiel s vrchu, išlo za ním mnoho zástupov.

–Matúš 7:28-8:1

Dovoľte mi povedať toto, nech to nevyznie ako svätokrádež, ale dovoľte mi to povedať o Posolstve, ktoré kážem: Ak Boh toto nepotvrdzuje ako Pravdu, potom to nie je pravda; ale ak to Slovo potvrdzuje, že vám hovorím Pravdu, potom verte Slovu! Oni sú to, ktoré svedčia, či vám hovorím Pravdu alebo nie. Oni sú svedectvom; oni svedčia o mojej – o službe, ktorú mi On dal. On zaslúbil toto, že to bude v tých posledných dňoch. Tu to je! On povedal, čo to bude robiť. Tu to je; ideme teraz rovno do toho! Vidíte, či je to pravda alebo nie.

Nech o tom svedčí Boh. Ak skutky, tie veci, ktoré ja kážem, nesvedčia späťne o tom, že je to pravda, tak potom to nie je pravda; ale ak Slovo o tom hovorí, a tu to je, tak potom čo s tým budete robiť?

Ježiš povedal, „Ja vás poznám; vy si myslíte, že poznáte Mojžiša. Vy poznáte – môžete poznať... históriu Mojžiša, ale nepoznáte jeho Boha; pretože Ja som bol pred Mojžišom. Ja Som bol Ten, ktorý hovoril ku Mojžišovi. Ja Som ten JA SOM; Ja Som Slovo.” Oni to nemohli vidieť, pretože oni boli zo svojho otca, diabla. Ich denominácie im to nedovolili vidieť. To nezastavilo Slovo, aby tak isto postupovalo ďalej. Ono spadlo na niektorých a odtiaľ prišla Nevesta v tej generácii.

No dobre, aký rozdiel – namaľovaný oheň. Ježiš zvykol hovoriť, „Otec, ktorý Ma poslal, je so Mnou, a skutky, ktoré Ja činím, svedčia o tom, pretože Ja robím tie isté veci, o ktorých Písmo povedalo, že ich budem robiť.” Židia poznali svojho historického Boha. Tak isto je to teraz, áno. Oni preto poznali toho historického Boha, pretože oni mali historické semeno! Prečo oni neprijali Jeho? – pretože to semeno bolo skrížené s denomináciou. Ježiš vedel, Kto Ho poslal, pretože Ten, ktorý Ho poslal, bol v Ňom, a On nebol zviazaný so žiadnou denomináciou. Amen! „Povedzte mi, ktorú – ktorú školu vychodil?” povedali. „Odkiaľ On vzal túto múdrosť? Odkiaľ pochádza toto učenie?” Oni nemohli nájsť školu, do ktorej by On kedy bol chodil, a jednako ako dvanásťročný ohromoval zákonníkov a farizejov. Ó! To sa vyplnilo.

Prečo Mu nepovedali niečo ako dieťaťu? On bol Božím Slovom. Oni nemohli proti tomu obstať. Niet divu, že ľudia žasli nad Jeho učením. Čítali ste to niekedy? Marek 1: 22; ak si to chcete zapísať. Ľudia žasli nad Jeho učením, pretože On učil ako taký, ktorý má moc. On vedel, o čom hovorí.

Vypovedané Slovo je originálne Semeno, 62-0318A

A keď vošiel Ježiš do Kafarnauma, pristúpil k nemu stotník, ktorý ho prosil a hovoril: Pane, môj služobník leží doma porazený a hrozne sa trápi. A Ježiš mu riekol: Ja príjdem a uzdravím ho. A stotník odpovedal a riekol: Pane, nie som hoden, aby si vošiel pod moju strechu, ale povedz len slovo, a môj služobník bude uzdravený. Lebo ved' i ja som človek, pod mocou iných majú pod sebou vojakov, a keď poviem tomuto: Id' tak ide, a inému: Príjdi! a príjde, a svojmu sluhovi: Učín toto! a učiní. Keď to počul Ježiš, zadivil sa a povedal tým, ktorí išli za ním: Ameň vám hovorím, že ani v Izraelovi som nenašiel tak velikej viery. Ale vám hovorím, že mnohí prídu od východu aj od západu a budú stolovať s Abrahámom, Izákom a Jakobom v nebeskom kráľovstve, ale synovia kráľovstva budú vyvrhnutí do zovnútornej tmy; tam bude plač a škrípanie zubami. A potom riekol Ježiš stotníkovi: Id', a jako si uveril, tak nech sa ti stane! A jeho služobník bol uzdravený v tú hodinu. – Matúš 8:5-13

Nó, brat Roberts a tí veľkí šľachetní muži... Hovoríte, „Ako umiestniš ich službu do tvojej?“ Oni používajú Písmo, „Vzkladaním rúk.“ No, to je pravda; to je biblické učenie. Kofkí to viete? „Oni budú kládli ruky na chorých a budú uzdravení.“ Ale ak so mnou chvíľu vydržíte, chcem vám ukázať, že to nebolo poverenie pre pohanov. Nie veru. Jairus povedal, „Príď, polož svoje ruky na moju dcéru a bude uzdravená.“ Židia vždy kládli ruky; všetko je to o kladení rúk. Ale sledujte toho pohana; to nebolo tak. „Nie som hoden, aby si vošiel pod moju strechu. Len povedz slovo a môj sluha bude žiť.“ A on sa otočil a povedal, „Nikdy som nevidel takej viery v Izraelovi.“ Tam to je. Mali by sme byť na vyššom stupni, než je toto. Žijeme bližšie koncu sveta, než oni vtedy. Pohanský spôsob je veriť Slovu. To je úplne správne: rozpoznať. Pozrite na toho pohana, on povedal, „Ja som človek s autoritou.“ On bol stotník, čo znamená, že mal pod sebou sto mužov, rímsky stotník. A on povedal, „Ja som človek s autoritou. A ja poviem tomuto mužovi, 'Chod', a on ide; tomuto mužovi 'Príď', a on príde, on musí; on je pod mojou autoritou. A ja som sa ani necítil byť hodný, aby si Ty prišiel ku mne. Nikto z môjho národa. Poslal som k Tebe Žida.“ A povedal, „Jediná vec, ktorú musíš urobiť, je iba povedať slovo.“ Čo on tam rozpoznať? Že každý hriech a každá nemoc a každá ďalšia vec bola pod Jeho autoritou. „Len povedz, 'Chod', a pôjde.“ Vidíte, čo urobil? No, to je to, čo sa snažím, aby Američania videli. Nemusíte čakať na špeciálny čas, na určitého evanjelistu, aby prišiel a modlil sa za vás. Váš pastor je dostatočný. Ak tam nie je pastor, váš sused je dostatočný. Ak tam nie je sused, váš manžel alebo manželka je dostatočná. Ak tam nie je nikto z nich, pozdvihni len svoje ruky; On je vždy dostatočný. Len tam, kde si, ver tomu; ver tomu. Je to dokončené dielo.

Kráľovná zo Sáby, 60-0710

Paralelné miesto Písma: Lukáš 7:1-10

A stalo sa, že nasledujúceho dňa išiel do mesta, zvaného Nain, a išlo s ním mnoho jeho učeníkov i veľký zástup. A jako sa priblížil k bráne mesta, hľa, práve niesli von mŕtveho, jednorodeného syna jeho matky, ktorá bola vdova, a bol s ňou veľký zástup mesta. A keď ju videl Pán, bol pohnutý ľútosťou nad ňou a povedal jej: Neplač! A pristúpia dotknul sa már, a tí, ktorí niesli mŕtveho, zastáli, a Ježiš povedal: Mládenče, tie hovorím, vstaň! A mŕtvy sa posadil a začal hovoriť, a oddal ho jeho matke. Vtedy pojala bázeň všetkých a oslavovali Boha a hovorili: Veľký prorok povstal medzi nami, a Bôh vraj navštívil svoj ľud. A tá zvesť o ňom sa rozniesla po celom Judsku a po všetkých okolných krajinách.

–Lukáš 7:11-17

On povedal, „Ja som Svetlo sveta.“ Povedzte mi, ktorý kňaz by to mohol povedať? Povedzte mi, ktorá denominácia to môže povedať? Povedzte mi, ktoré vyznanie by to mohlo povedať? To je nádherné. „Ja som Pravda.“ Ó. Naše vyznania sú milióny míľ od Pravdy. Vyznania nemôžu zamaňifestovať Boha. Presne ako povedal Eliáš na vrchu hory Karmel, „Ak je Boh Bohom, nech On odpovie.“ Vyznanie to neurobí. Nie veru. Ale Boh to urobí. Kto je Boh? Slovo. Slovo, ktoré sa zamaňifestovalo, On to urobí. „Ja som Svetlo sveta. Ja som Pravda, ktorá je vo svete. Ja som Cesta.“ Žiadna iná cesta, iba On. To je všetko. Nechodte cez vyznanie. „Podťte ku Mne.“ Vidíte? „Ja som Cesta, Svetlo, Pravda.“ Všetko, čo On bol, Jeho nádherné slová, ktoré povedal, „Ja som Cesta. Ja som Pravda. Ja som Svetlo. Ja som Prvý. Ja som Posledný. Ja som Počiatok. Ja som Koniec. Ja som Ten, ktorý bol, ktorý je a ktorý príde. Ja som Koreň a Výhonok Dávidov. Ja som Ranná Hviezda. Ja tom Alfa a Omega. Ja som všetko. Ja a Môj Otec sme jedno. On prebýva vo Mne; Ja som Ním; On je Mnou.“ Oni hovoria, „Ty súc človekom robíš sa Bohom?“ Ó, ako raz povedal farizejom, „Vy blúdite a nepoznáte Slovo Božie, ani moc Božiu. Vy blúdite v tom, že Ho nepoznate.“ Iste. Nádherné Slová, nádherné.

Rozmýšľajme o tých nádherných skutkoch, ktoré raz urobil. Čo On urobil? Kto bol On, o ktorom Izaiáš povedal, že On bude nádherný? Keď Ho nazýval všetkými menami, akými mohol: Radca, Knieža Pokoja, Mocný Boh, Večný Otec, všetko toto, On povedal, „On je jednoducho nádherný.“ Nádherné slová. Tak ideme na chvíľu hovoriť o nádherných skutkoch. Aké skutky On urobil, ktoré boli nádherné. Raz bol pohrebný sprievod, ktorý prichádzal z Nain. Vdova so svojím jediným synom, mŕtvym, ležiacim na márach, stuhnúť, mŕtvola, zabalzamovaná, išli dolu, aby ho pochovali v hrobe. Ten, ktorý cestoval celú cestu z Nazaretu, Jeho nohy boľavé, zaprášené, unavené, zmorené. A On počul ten nárek; pozrel sa. Prichádzala dolu cestou, tam išla malá vdova a plakala, jej chlapec, jej jediný syn ležal na tom nosidle mŕtvy. Tak sa stalo, že prechádzal tade, kde bol Ježiš. A smrť a život nemôžu ísť spolu, viete. Jeden musí odísť. On povedal, „Zastavte tie máry.“ Prišiel tam a dotkol sa chlapca; a život, ktorý bol v chlapcovi, ktorý odišiel možno pred dvomi dňami, sa navrátil. Môžem vidieť, ako sa ten závoj začne hýbať, vidím, ako sa ľudia začínajú pozerat'; a človek, ktorý bol mŕtvy, vstal na svoje nohy, kráčal a možno položil svoje ramená okolo svojej matky. To sú skutky Božie. Nádherné, nie? Určite áno.

Pane, chceme vidieť Ježiša, 61-1224

A Ján, keď počul v žalári o skutkoch Kristových, poslal dvoch svojich učeníkov a riekol mu: Či si ty ten, ktorý má prísť, a či máme čakať iného? A Ježiš odpovedal a riekol im: Idte a zvestujte Jánovi, čo čujete a vidíte: slepí vidia, chromí chodia, malomocní sa čistia, hluchí čujú, mŕtvi vstávajú z mŕtvych, a chudobným sa zvestuje evanjelium, a blahoslavený je ten, kto by sa nepohoršil na mne. –Matúš 11:2-6

Ak som niečo vo svojom živote vyhlásil, čo bolo inšpirované, tak to bolo tých Sedem Pečatí. Nuž tak viem, že sme v poslednom čase. A keď sa posledné meno nájde v tej Knihe, alebo skôr, posledné meno bude vykúpené, ktoré bolo vpísané do tej Knihy, potom je to vybavené. On prichádza, aby si nárokoval to, čo vykúpil. A môže to byť zvláštny čas. Či ste už niekedy o tom premýšľali? Ľudia budú ďalej kázať, cirkev bude ďalej pracovať mysliac si, že privádza ľudí ku spaseniu. Ale vtedy už bude neskoro, bude už po všetkom a Posolstvo pôjde ku úplne strateným ľuďom. Práve tak isto, ako bolo vo dňoch Noeho, počas siedmich dní v arche. Tak isto bolo vo dňoch Sodomy. A takisto Ježiš Sám v treťom stupni Svojej služby šiel a kázal duším, ktoré boli navždy stratené, ktoré boli vo väzení a nečinili pokánie, keď Boh trpezlivo vyčkával za dní Noeho. A my nevieme, kedy sa niečo také môže stať. Prijmíme varovanie. Nestojte len prizerajúc sa, urobte s tým niečo. Ak nie sme zmierení s Bohom, zmierme sa s Bohom. Vidíte?

Raz, myslím, že je to v 11. kapitole Matúša, asi v 6. verši alebo niekde tam, nie som si istý. To je 11. kapitola, som si celkom istý. Raz Ján poslal svojich učeníkov za Pánom Ježišom, aby sa Ho opýtali, či je naozaj On ten, ktorý mal prísť, alebo majú čakať iného. On povedal, „Choďte a povedzte Jánovi, čo sa deje.“ Povedzte mu, „Požehnaný je ten, kto sa na mne nepohorší.“

Keď prešli na druhú stranu vrchu a Ježiš ich pravdepodobne pozoroval, opýtal sa, „Čo ste vyšli vidieť?“ A oni... Opýtal sa, „Vyšli ste vidieť človeka odiateho mäkkým rúchom?“ On povedal, „Takí sú v kráľovských palácoch. Alebo možno trstinu klátiacu sa vo vetre?“ Povedal, „Vyšli ste vidieť proroka?“ Povedal, „Hovorím vám, že i viac ako proroka. Ak to môžete prijať, On je ten, o ktorom hovoril prorok v Malachiášovi 3: Pošlem vám Môjho posla pred Mojou tvárou.“

Raz učeníci položili túto otázku. Spýtali sa, „Prečo učení v Písme, učítelia Písma hovoria, že Eliáš musí prísť skôr, než sa všetky tieto veci stanú?“ Pamätajte, že On hovoril ku učeníkom, nie ku farizejom, ale ku učeníkom. Oni sa opýtali, „Prečo učení v Písme hovoria, že najskôr musí prísť Eliáš?“

On odpovedal, „Eliáš už prišiel a urobili mu, čo chceli, a vy ste to nevedeli.“

Čo by sa stalo, keby ste si jedného dňa uvedomili, že sa nachádzate v čase súženia a povedali by ste, „Myslel som si, že najprv malo byť vytrhnutie.“? Vidíte? A hlas by vám odpovedal, „Vytrhnutie už bolo a vy ste to nevedeli.“ „Ako bolo vo dňoch Noeho, kde osem duší bolo spasených vodou, tak bude pri príchode Syna Človeka.“ Ľudia pôjdu napred svojou cestou mysliac si, že postupujú správne, a bude už po všetkom. Ó, Bože, zmiluj sa nad nami! Preskúmajme svoj život, hneď teraz, počas týchto nasledujúcich pár večerov, a rozpoznajme, kde sa nachádzame.

Svet sa znovu rozpadá, 63-1127

A keď oni odišli, začal Ježiš hovoriť zástupom o Jánovi: Čo ste vyšli na púšť vidieť? Trstinu, ktorá sa kláti vetrom? Alebo čo ste vyšli vidieť? Človeka odiateho mäkkým rúchom? Ved' hľa, tí, ktorí nosia mäkké rúcho, sú v kráľovských domoch. Alebo načo ste vyšli? Vidieť proroka? Ba, hovorím vám, že i viac ako proroka. Lebo toto je ten, o ktorom je napísané: Hľa, ja posielam svojho anjela pred tvou tvárou, ktorý pripraví tvoju cestu pred tebou. Ameň vám hovorím, že nepovstal medzi splodenými zo žien väčší nad Jána Krstiteľa; ale ten, kto je menší v nebeskom kráľovstve, je väčší ako on. A odo dní Jána Krstiteľa až doteraz trpí nebeské kráľovstvo násilie, a tí, ktorí činia násilie, uchvacujú ho. Lebo všetci proroci aj zákon prorokovali až po Jána. A chcete-li prijať, on je Eliáš, ktorý mal prísť. Kto má uši, aby počul, nech počuje!
 –Matúš 11:7-15

Boh berie práve ten nástroj pokory a slabosti a jednoduchosti, aby s tým konal Svoje skutky. To je jediný nástroj v Božej ruke. Ján Krstiteľ, jeho Posolstvo, predchodca Krista, tak jednoduché, že to prešlo ponad hlavy ľudí. Všetci proroci vydávali svedectvo o príchode Mesiáša. Jeden z nich povedal, že, „Hory budú skákať ako malé baránky.“ Iný povedal, „Listy budú tliekať svojimi rukami.“ Jeden povedal, „Všetky nízke miesta budú vyvýšené a vysoké miesta budú znížené.“ Ó, čo za deň. Predstavili ste si školu prorokov a ich intelektuálne poňatie toho? Ó, oni mali všetko tak klasické, ale keď sa to stalo, vonku z divočiny prišiel starý kazateľ, ktorý nikdy vo svojom živote nemal ani jediný deň školy, jeho gramatika bola pravdepodobne tak biedna. Jeho otec bol kňaz, ale Boh ho od toho vzal preč (mali sme to v lekcii minulú nedeľu), On ho nenechal, aby bol zamiešaný s tými denomináciami, a vzal ho von do divočiny, aby ho tam trénoval. To je ten druh, ktorý zostane so Slovom Božím.

Vyšiel z divočiny okolo tridsaťročný a predstavte si tú čiernu bradu, ako mu visí okolo jeho tváre, chlpatý; veľký starý kus ovčej kože ovinutý okolo seba; stál v blate až po kolená; povedal, „Ja som ten, o ktorom bolo hovorené v prorokovi Izaiášovi.“ A niektorí z denominácií vyšli; on povedal, „Nemyslite si, že poviete sami v sebe, 'My máme toto a tamto,;' Boh je schopný z týchto kameňov vzbudiť deti Abrahámovi.“ Ó, prečo? On mal „Tak hovorí Pán.“ On mal posolstvo; Boh predpovedal, že on príde. A pretože to prišlo v takej jednoduchosti, prešlo to ponad ich hlavami.

Keď prišiel Ježiš, On povedal, „Čo ste vyšli vonku vidieť? Intelektuálneho kazateľa, ktorý môže byť zmenený od Metodistu k Baptistovi a od Baptistu k Presbyteriánovi a od Presbyteriána k Letničnému a od Letničného na niečo iné? Vyšli ste von vidieť trstinu klátiacu sa vo vetre? Nie Ján.“ Povedal, „Potom ste vyšli von vidieť človeka, ktorý je oblečený v mäkkom rúchu?“ On povedal, „Oni sú v kráľovských palácoch, taký druh kazateľov.“ On povedal, „Čo ste vyšli vonku vidieť? Proroka?“ On povedal, „Viac ako proroka.“ Ján bol viac ako prorok a pozrite, on prišiel ako najpokornejší z nich, ale on bol viac ako prorok.

Dokonalá sila cez dokonalú slabosť, 61-1119

No, komu mám pripodobniť toto pokolenie? Podobné je deťom, ktoré sedia na námestiach a privolávajú svojim kamarátom a hovoria: Pískali sme vám, a netancovali ste; žalostne, jako nad mŕtvym sme nariekali, a neplakali ste. Lebo prišiel Ján nejdiac ani nepijúc, a hovoria: Má démona; prišiel Syn človeka jediac a pijúc, a hovoria: Hľa, človek žráč a pijan vína, priateľ publikánov a hriešnikov. A je ospravedlnená múdrosť od svojich detí. –Matúš 11:16-19

Ato je ten dôvod, že nerozpoznali Ježiša, lebo ich tradície im to poprekrúcali. Mysleli si, že Mesiáš príde, a nepochybne postavili chrám a povedali, „On príde dolu nebeskými koridormi. Bude hrať anjelská hudba a On takto príde.“ A čo On bol? Narodený v stodole, kde boli kravy a zvieratá, v malej škatuli slamy a predpokladalo sa, že bol nemanželsky narodený. Jeho matka a otec neboli manželia. Ó. Diabol pre neho namaloval hrozný obraz. A oni povedali, „Muž ako toto? Nie. Z akej školy je? Kde dostal svoje vzdelanie? Nuž, jeho otec bol tesár, a potom hovoria, že on je Syn Boží.“ On bol tak fenomenálny, že oni nemohli poprieť, že to tam bolo. A potom jednoducho povedali, „Ó, on je z diabla.“ A dnes je to tá istá vec. Oni to označia tým istým spôsobom, lebo múdrosť je ospravedlnená od svojich detí.

Ako som včera večer poznamenal, cítil som, že to prechádza ponad obecenstvo; bol to tak trochu divný pocit, keď sa to vrátilo, ale keď som povedal, „Vzdelanie bolo počas všetkých vekov známkou antikrista.“ Vzdelanie je najhorší nepriateľ, akého Evanjelium malo. Počúvajte, som mimo témy, ale iba na chvíľu. Vezmime len tú líniu. Bol Kain a Set. Ábel bol zabitý a Kain bol privedený na svoje miesto: smrť, zmŕtvychvstanie Krista, a Kainove deti boli všetky múdre, inteligentné, vedci, všetci až do dní Noeho. A Setove deti boli pokorní farmári, chovatelia oviec po celý čas. Vždy to bolo takto. Vidíte?

Keď prišiel Ježiš, farizejovia a sadúceovia a učitelia, pozrite sa, kde oni boli. Nábožní? Ó. Svätí? Ó, nemohli by ste na ich život ukázať prstom. Ale vidíte, boli neveriaci. Ktokoľvek, kto pochybuje jednej bodke z Božieho Slova, je neveriaci. Nestarám sa o to, ako nábožní ste; aj satan je nábožný. Musíte veriť Slovu. A ak máte Ducha Svätého, Duch Svätý potvrdí každé Slovo, každú vetu s „amen“. To z toho nikdy nezoberie preč. To tomu bude veriť.

Väčší ako Šalamún je tu, 62-0725

Paralelné miesto Písma: Lukáš 7:31-35

Vtedy začal karhať mestá, v ktorých sa udialo najviac jeho divov, že neučinili pokánia: Beda ti, Korazim! Beda ti, Betsaido! Lebo keby sa v Týre a v Sidone boli udiali divy, ktoré sa udiali vo vás, dávno by vo vrecovine a v popole boli činili pokánie. No, hovorím vám, že Týru a Sidonu bude znesiteľnejšie v deň súdu ako vám. A ty, Kafarnaum, ktoré si vyvýšené až do neba, budeš svrhnuté až do pekla; lebo keby sa v Sodome boli diali divy, ktoré sa diali v tebe, bola by zostala až do dnešného dňa. Avšak hovorím vám, že zemi Sodomänov bude znesiteľnejšie v deň súdu ako tebe. –Matúš 11:20-24

A ja skutočne verím, že každé Slovo, každé zaslúbenie, ktoré On dal, je pravdou. A je to pre každého, kto to prijme. A teraz, sú niektorí, ktorí sa to snažia prijať a nemôžu. Sú takí, ktorí to môžu prijať. A niektorí to obdržia bez polovice snaženia sa. Musíme kázať to Evanjelium tak, že uzdravenie je pre všetkých, jednako vieme, že ono nie je pre všetkých. Ono je pre všetkých, ak ho len môžu prijať, ale vieme, že všetci ho nemôžu prijať. Chcem k vám byť tak úprimný, ako len viem.

Spasenie musíme kázať tým istým spôsobom, že spasenie je pre všetkých, ale my vieme, že všetci ho nemôžu prijať. Všetci ľudia nedokážu tieto veci vidieť. Ježiš povedal, „Požehnané sú vaše oči, že môžu vidieť, vaše porozumenie, pretože je veľa tých, ktorí nie sú schopní to porozumieť.”

A Božské uzdravenie je pre ľudí, ktorí veria. Ale vy nemôžete veriť, až kým je Niečo vo vás, čo spôsobí, že veríte. A potom, ak by sa tie skutky udiali, povedal Ježiš, v Sodome a Gomore, tie, ktoré sa udiali v meste Kafarnaum a v tých mestách, cez ktoré On prechádzal, On povedal, že oni by stáli až do tohto dňa.

A ja poviem: Ak by sa tie skutky, tie mocné skutky, ktoré sa udiali vo Phoenixe, udiali v Sodome, stála by až do tohto dňa a nebola by na dne Mŕtveho mora. No, to je preto, že všetci ľudia sa toho chytajú, všetci, ktorí sú chorí. Ale ak by sa len na chvíľu zastavili a pokúsili sa zväziť, čo to Slovo znamená. Viera je skrze počutie Slova, Slova zaslúbenia. Ak nemáte zaslúbenie, potom si trúfate na základe vašej vlastnej viery. Ale ak sa môžete chopiť zaslúbenia Božieho, to je Božie zaslúbenie pre vás.

Tá žena, ktorá sa dotkla Jeho rúcha, nemala ohľadne toho žiadne zaslúbenie. Ale jej viera bez zaslúbenia ju priviedla do uzdravenia. No, ak ona mohla obdržať svoje uzdravenie skrze svoju vieru bez zaslúbenia v to, čo urobila, o koľko viac by sme mali my obdržať svoje uzdravenie skrze vieru v zaslúbenie, ktoré Boh manifestuje a potvrdzuje pred nami a ktoré nám priniesol skrze Svoje Slovo, prišiel a potvrdil Svoje Slovo.

Pozrite sa na tieto malé deti, ktoré som práve zasvätil: obe sú zázrakom od Boha, ktorý prechádza ponad lekárske zrozumenie. Vidíte? Len premýšľajte o tých veciach, ktoré sa udiali.

No, či Boh hľadá na osobu? Pravdaže nie. Ak On uzdraví jedného, uzdraví i toho druhého. Je len jedna vec, ktorú musíte urobiť, a to je privlastniť si tú vieru. A tá viera je niečo, čo poznáte, nie niečo, čo ulúpate, čo si domýšľate. Vy to viete. Niečo sa stalo.

Jeho neochvejné slová zaslúbenia, 64-0120

Toho času odpovedal Ježiš a riekol: Ďakujem Ti, Otče, Pane neba i zeme, že si skryl tieto veci pred múdrymi a rozumnými a zjavil si ich nemluvnätám, áno, Otče, lebo tak sa ti to ľúbilo. Všetko mi je vydané od môjho Otca, a nikto nezná Syna, iba Otec, ani Otca nezná nikto, iba Syn, a ten, komu by Syn chcel zjaviť. –Matúš 11:25-27

Vidíte, Biblia je napísaná slovami, ale Biblia je pre cirkev milostným príbehom. Keď som tu prednedávnom kázal, pred pár rokmi o Abrahámovi a Säre, ako sa znovu stali mladým chlapcom a dievčaťom vtedy, keď už mali sto rokov, jeden kazateľ sa mi vysmial a poslal mi odkaz a ten istý kazateľ prednedávnom napísal knihu na tú tému a rozposlal ju po krajine. Boh premenil Abraháma a Sárú znovu na mladého chlapca a dievča. Môžem to dokázať pomocou Biblie.

Ale vidíte, Bibliu sa nikdy nenaučíte v seminári. Môže to znieť veľmi ostro, ale Biblia povedala, Boh povedal, „On to skryl pred očami múdrych a rozumných a zjaví to nemluvnätám, tým, ktorí sa chcú učiť.” Je to pravda? On to zjaví nemluvnätám. Nemusíte byť chytrí, aby ste rozumeli Biblii. Musíte mať pokorné srdce.

Biblia je Božím milostným príbehom pre Jeho cirkev, ktorý je skrytý pred všetkou tou vzdelanosťou vo svete. Ona sa dá poznať len skrze jednu vzdelanosť; a to je skrze „kolenológiu”, ak ste ju niekedy mali. Viete, čo mám na mysli? Dolu na svojich kolenách.

Nuž, tá Biblia tu, vy musíte čítať medzi riadkami, aby ste ju správne porozumeli. No, moja manželka, ktorá sedí tam vzadu, keď mi ona píše list, viete, ja som do svojej manželky skutočne zamilovaný, a tak keď mi píše list, keď som v zámorí alebo niekde, ona povie, „Drahý Bill, sedím tu dnes večer; práve som uložila deti do postele a telefón zvonil priemerne asi každých päť minút. Som veľmi unavená.”

No, to, čo ona hovorí v tom liste, je jedna vec. Ale ja ju milujem, tak ja viem, čo tým v skutočnosti myslí. Rozumiete? Tak, to je preto, že ju milujem. Rozumiem jej.

No, Biblia hovorí jednu vec, ale ak ste skutočne zamilovaní do toho Autora, vy rozumiete, čo tým On myslí. Vidíte, On to zjavuje Svojmú miláčikovi. Či to nemilujete, že ste Jeho milovaní? Iste. Milujete Ho a Duch Svätý je rovno tam a hovorí, „No, tí múdri a rozumní budú o tom rozmýšľať týmto spôsobom, ale len čítaj ďalej, Ja ti ukážem, čo tým myslím.” Vidíte? A tá prvá vec, ktorú spoznávate, je tam celý obraz. Len to chvíľu čítate a potom si sadnete a plačete a vstanete a prechádzate sa po podlahe a plačete. To je to, keď skutočne dostávate niečo od Boha. Amen.

Najtemnejšia hodina, potom prichádza Ježiš, 55-1114

Podťte ku mne všetci, ktorí pracujete a ste obťiažení, a ja vám dám odpočinitie. Vezmite moje jarmo na seba a učťe sa odo mňa, lebo som tichý a pokorný srdcom, a najdete odpočinitie svojim dušiam; lebo moje jarmo je užitočné a moje bremeno ľahké. –Matúš 11:28-30

Mnohokrát si ľudia myslia, že keď sa služba kazateľa stane nadprirodzenou, tak si myslia, že tá osoba by mala nosiť rúcho, oblečenie a taký štýl „nedotýkajte sa ma“, no viete. Keď sa niekto takto správa, snažia sa byť niečím, čím nie sú. Boh používa človeka, jednoducho obyčajného človeka. Keď vidíte takú osobu, pre mňa je to nadutec (Vidíte?), niekto, kto sa snaží byť niečím, čím nie je, „Som viac svätý, než ste vy, nedotýkajte sa ma.“ Ó, Boh nemôže použiť niečo také, viete to.

Poviem túto jednu vec: jedno z najmilších starých srdce, s ktorým som si potriasol ruku, bilo pod starou modrou zaplátanou košeľou (Je to tak.), úprimný pár oceľovo zelených očí sa vám pozerá do tváre a hovorí, „Kazateľu, ja tomu verím.“ Brat, môžeš na to spoľahnúť. Poznačťe si to. Mozoľnatý z držiadiel od pluhu alebo niečoho, tak je to. Nemusíte mať na sebe smokíng a golier, aby ste boli bohabojní kresťania. Nie. To nie je v tom, ako si oblečený, ale čím si vo vnútri, to je to, čo ťa tvorí, nie to, aký si chytrý, ale akým si vo vnútri. Čo sa nás týka, nikto z nás nie je dobrý. Ak je niečo dobré v nás, „Je len jeden dobrý, a to je Boh,“ povedal Kristus.

Ale rád by som išiel na zhromaždenie so svedectvami. Len si sadnúť a počúvať, ako apoštolí svedčia. Ó, vždy som tak rozmýšľal, že by som to rád urobil. No vždy som si tak myslel, že by som rád počul Ježiša, keď vystrel Svoje láskyplné ramená a povedal, „Podťte ku Mne všetci, ktorí pracujete a ste obťiažení, a Ja vám dám odpočinitie.“

No, viete, oni tvrdia, že ak bol vypovedaný hlas (vy o tom viete viacej než ja), ten hlas nikdy nezomiera. On stále žije. Ako prvok rádium ide ďalej a ďalej a ďalej ako kamienok, keď je hodený na hladinu. Tie malé vlnky sa nesú ďalej a ďalej na míle, vibrujú, až ich už nemôžete prirodzeným okom vidieť. Ale ony sa nesú ďalej a ďalej a ďalej. A keď hovoríte, tam o tom svedčí elektronika a rádio, tie vzduchové vlny, a tým to ide ďalej. To nikdy nezomiera.

Myslel som si, že by som chcel žiť dovtedy, keď veda možno bude schopná zachytiť Jeho hlas. Oni tvrdia, že jedného dňa, keď to pôjde dopredu, budú schopní zachytiť Jeho doslovný hlas, keď povedal, „Podťte ku Mne všetci, ktorí pracujete a ste obťiažení, a Ja vám dám odpočinitie.“

No, ja sa možno toho dňa nedožijem. Úprimne povedané, nemyslím si, že svet bude tak dlho stáť. Sme tak blízko času konca. Ale chcel by som byť s vami a na chvíľu vám o týchto veciach kázať. Len som chcel naše malé posolstvá predstaviť ako takú jednoduchú drámu, lebo som unavený. A potom to lepšie porozumiete. Ale ja možno nebudem žiť, aby som to počul, ale je jedna vec, ktorú chcem počuť, a verím, že ju budem počuť. „Dobre si to vykonal, Mój dobrý a verný sluha. Vojdi do radosti Pánovej.“ To je to, čo očakávam, že budem raz počuť. Som si istý, že On ma nesklame.

To som Ja, 61-0517

A prosil ho ktorýsi z farizeov, žeby jedol s ním. A vošiel do domu farizea a položil sa za stôl. –Lukáš 7:36

Ó, môžem si predstaviť toho farizeja, veľký človek, bol veľkým mužom vo svojom meste, ako sa niekoľko dní predtým prechádza po svojich pekných egyptských kobercoch a jeho skvelá navoňaná jedáleň, trel si svoje veľké bacuľaté ruky, bol ako roláda, taký tučný, povedal, „Prečo ma to nenapadlo skôr? Ha-ha-ha-ha. No iste, to je to, čo chcem. To je to. Poviem vám čo, pre moju veľkú zábavu, ktorú sa chystám mať, mal som o tom myšlienku už pred dlhým časom. Ha-ha-ha. Poznáte toho chlapíka, Ježiša z Nazaretu, všetci chudobní ľudia ho majú na jazyku. A poviem vám čo, keby som Ho mal tu na mojom bankete. Mal by som tých zvedavcov všade okolo, stáli by tu a dívali by sa na Neho. To je všetko, čo musím urobiť, a viete čo? Budem najpopulárnejšou osobou v meste. Pridám ku svojej popularite. Ó, mal som na to pomyslieť skôr.“

Tak on poslal nejakého chlapca, aby Ho našiel. „Čo myslíte, že doktor Jones povie? Ten farizej Jones nenávidí Ježiša z Nazaretu. Verí, že On je diabol. A či to nebude dobré pre právnika Toho-a-toho, keď ich tu budem mať? Určite na to stretnutie prídu všetky celebrity z mesta, určite. Pretože vedia, že ich môžem dobre nakrímiť.“ Určite to bol bohatý farizej. Mal mnoho, mohol robiť, čokoľvek chcel. Dostal všetky kusy mäsa, hore v chráme. Mal prsty vo všetkých kusoch mäsa. Mal tiež prsty vo všetkých veciach a obetiach, vo všetkom, čo sa donášalo. Mal množstvo.

No, to, čo bolo potrebné na usporiadanie takej hostiny, by krmilo bežnú palestínsku rodinu dva roky. Ale, ó, on bol v meste veľký človek. Doktor Šimon farizej, pozrite, aký chlapík. Môžem ho vidieť chodiť tam a späť a vraviť, „Určite, och joj, musím hneď teraz poslať svoje pozvanie. No, viete čo, všetci ľudia mavidia, zoberiem ho von, kde je chladnejšie, von okolo verandy. Mám tam miesto, hroznový altánok, kde visia dolu nádherné hrozná a ony sú teraz najdozretejšie a tá aróma z tých hrozien je tak nádherná. A budem to tam všetko mať a zoberiem tam môj špeciálny veľký stôl a položím ho tam. A budem tam mať doktora Jonesa a doktora Takého-a-takého a doktora Takého-a-takého a celé mesto bude vedieť, že som veľký človek, že moje vzdelanie mi učinilo dobre, a že som veľký človek. Ja, ja, ja, ja, ja, ja, ja,“ To je všetko, čo môžete počuť. „Učinil som to, budem lepší, učiním to.“ Ja, ja, ja a žiadne miesto pre Krista.

Nie je to obraz dneška? Učiním tak-a-tak. Pripojím sa do zboru, učiním to, učiním tamto. Bože, zmiluj sa nad nami. Tam on bol, ó, bol skvelý chlapík a bude ešte lepší, len aby tam mali Ježiša pre zábavu. On Mu neveril, že je prorok, aj keď Ježiš bol. A neveril Mu, že je Syn Boží, aj keď bol. Ale si myslel, „Ak sa mi podarí mať tu toho chlapíka, budeme mať všetci zábavu.“ Tak on pre Neho poslal.

Ježiš nikdy, nikdy neporušil sľub. Dni ubehli, veľa vecí sa prihodilo. A prišiel čas na to stretnutie alebo na jeho večeru, aby bola pripravená, a Ježiš povedal Svojim učeníkom, „Poďme teraz, rovno cez Palestínu, do južnej Palestíny, zoberme sa, pretože nechceme prísť neskoro.“ Ježiš nikdy neporušil sľub. On vždy dodržal Svoj sľub. Bez ohľadu na to, čo to je, On to dodrží.

A hľa, bola v tom meste nejaká hriešna žena, ktorá, keď sa dozvedela, že stoluje v dome farizea, doniesla alabastrovú nádobu masti a stanúc si odzadu k jeho nohám a plačúc začala slzami kropiť jeho nohy a vlasmi svojej hlavy utierala a bozkávala jeho nohy a mazala masťou.

–Lukáš 7:37-38

Ó, iste, boli tam celebrity. Celá vyššia spoločnosť z mesta tam bola. Vyzerala, ako by bola bez rozumu. Možno bola, ale bola pri nohách Ježiša. Haleluja! Ľudia sa môžu správať ako blázni, ale čo na tom záleží, keď si pri nohách Ježiša? Čo sa budem starať, čo si myslia? Bola pri nohách Ježiša. Bozkala ich. A ten farizej, óh, ten išiel vybuchnúť.

Potom sa Ježiš otočil a pozrel. Ó, môžem vidieť tie oči, ako otáča svoju svätú hlavu. Poznal myšlienky farizejov. Povedal, „Šimon, mám ti niečo povedať.“ (Ó, vy Farizejovia, to je to, čo k vám príde v jednom z týchto dní.) „Musím ti niečo povedať. Pozval si Ma sem a nedal si Mi žiadnu vodu na Moje nohy. A nepomazal si Moju hlavu, keď som sem prišiel, ani si Ma nepobožkal na privítanie. Ale tá úbohá hriešnica, celý čas, ako tu sedím, ona nič iného nerobí, iba umýva Moje nohy svojimi slzami, utiera ich svojimi vlasmi a bozká Moje nohy celý čas, čo som tu.“

Ó, ten farizej trochu zmenil výraz. Pozrel. No, tá žena sa bála. Čo On povie? Či ju odsúdi? Či stiahol nohu späť a povedal, „Nerob to?“ Nie. Ježiš to tak neučinil. Nie, nie. On nikdy nestiahol svoju nohu späť. Ó, nie veru. On sedel a pozoroval ju. Ona robila pre Neho to, čo mali urobiť oni. A buď opatrný v nazývaní niekoho „svätý blázon“, toho, kto činí to, čo by si mal urobiť ty. Nemysli si, že si trochu lepší než oni. No, pozri. Tam bol farizej, biskup zboru, so všetkými pastormi a staršími stojac okolo, myslel si v sebe, že oni sú príliš dobrí na to, aby sa dotýkali toho svätého blázna. Ale tá úbohá malá žena tam teraz stála, a hľa, čo ona obdrží. Ó, ona vedela, že Ho miluje. Niečo sa stalo. Či urobila zle? Nie. On jedného dňa povedal, „Ktokoľvek chce, nech príjde.“ Oni to neurobili, tak ona to chcela urobiť.

Ak tí veľkí naškrobení nebudú chváliť Boha, Boh potiahne vás, chudobných ľudí. On vás dostane, aby ste to urobili, dostane niekoho. Zavolá hriešnikov a smilnice z ulice, aby to urobili. Nieкто bude chváliť Boha.

Tam, pozrite sa na tú malú ženu. Je vyľakaná. Jej krásne veľké hnedé oči sa pozreli. Potom sa On otočil, potom, čo sa díval na toho farizeja, mala zamastenú tvár, jej slzy jej umyli tvár, vlasy jej viseli v pruhoch, tam bola. Čo On urobí? Čo urobí?

A On povedal, „Šimon, prišiel som na tvoje pozvanie, pozval si Ma. Neumyl si Moje nohy. Nedal si Mi olej pomazania na ruky a krk. A nepobožkal si Ma na privítanie. Ale tá úbohá hriešnica neustále bozká Moje nohy.“

Otočil sa a pozrel na tú malú ženu. Povedal, „A, veru, hovorím ti. Veru, hovorím ti, tvoje hriechy, ktorých bolo mnoho, sú všetky odstránené.“

Ó, brat, nie som dieťa, ale keď rozmýšľam, som radšej, keď mi On povie toto, než aby ma učinili arcibiskupom alebo pápežom v Ríme. „Tvoje hriechy, ktorých bolo mnoho, boli všetky zmyté. Id' v pokojí.“

A stalo sa potom, že chodil po mestách a mestečkách kázuc a zvestujúc kráľovstvo Božie a tí dvanásti s ním, aj niektoré ženy, ktoré boli uzdravené od zlých duchov a od nemoci, jako Mária, zvaná Magdaléna, z ktorej bolo vyšlo sedem démonov, a Johanna, manželka Chúzu, hospodárskeho správcu Heródesovho, a Zuzanna a mnohé iné, ktoré mu posluhovali zo svojho majetku. –Lukáš 8:1-3

Mária Magdaléna poznala Jeho moc. Vedela, že na Ňom bolo niečo, čo bolo odlišné od všetkých ostatných. Bolo z nej vyhnaných sedem diablov.

Každý, kto bol kedy uvoľnený od diabla skrze moc Ježiša Krista, vedel, kde stojí. Nikto nemohol nikdy prísť do Jeho veľkej Božej Prítomnosti a zostať stále tou istou osobou. Si zmenený. Tam sa ti niečo stane. Ó, môžete stáť pomimo a mať psychológiu a predstavovať si niečo a prijať niečo, určité veci a nejaké teórie, alebo niečo ako to. Ale my neveríme v teológiu. Veríme v moc vzkrieseného Ježiša Krista. A keď prídeš do Jeho prítomnosti, tam je niečo, čo sa v tvojom živote stane, niečo, čo ťa zmení. A ty nebudeš viac tým istým človekom, potom, ako si bol v prítomnosti Kristovej.

Tak, z nej bolo vyhnaných sedem diablov, pýcha a závišť, a ona si myslela, že bola tak pekná, že nebol nikto taký, ako ona. Ale keď Ježiš prehovoril a povedal, „Buď čistá,“ všetko ju to opustilo. Stala sa novou osobou. Nebola už viac vo svojich očiach taká pekná. Ale zabalila sa do rúcha miernosti a dobrotivosti a nasledovala Majstra. Ona Ho milovala.

Chodte a povedzte Mojim učeníkom, 53-0405S

Vtedy mu dovedli posadlého démonom, slepého a nemého, a uzdravil ho, takže ten slepý a nemý i hovoril i videl. A všetky tie zástupy žasli a vraveli: Či nie je toto ten syn Dávidov? Ale keď to počuli farizeovia, povedali: Tento nevyháňa démonov, iba Belzebúbom, kniežaťom nad démonami. A Ježiš vediac ich myšlienky povedal im: Každé kráľovstvo, rozdelené proti sebe, pustne; a niktore mesto, rozdelené proti sebe, alebo tiež niktory dom, rozdelený proti sebe, neobstojí. A jestli satan vyháňa satana, sám so sebou je rozdelený, a jako tedy obstojí jeho kráľovstvo? A jestli ja Belzebúbom vyhánam démonov, vaši synovia ich kým vyhánajú? Preto oni budú vašimi sudcami. Ale jestli ja Duchom Božím vyhánam démonov, vtedy nečakane prišlo k vám kráľovstvo Božie. Alebo jako môže niekto vojsť do domu silného a zlúpiť jeho náradie, keby prv nepoviazal toho silného? Len potom olúpi jeho dom. Ten, kto nie je so mnou, je proti mne, a kto neshromažďuje so mnou, rozptyľuje. –Matúš 12:22-30

Som tu ako váš brat, netvrdím, že mám nejakú moc na uzdravenie. Keby som to tvrdil, bol by som klamárom. Nemám žiadnu moc na uzdravenie. Hovorím to s úprimným srdcom, neverím, že existuje nejaká osoba, ktorá má moc uzdraviť. Nie veru. Ježiš raz dal Svojim apoštolom uzdravujúcu moc, že? A oni zlyhali a nemohli urobiť zázrak alebo nemohli s celou tou mocou uzdraviť jednu chorú osobu. Koľkí to vedia? Iste oni sklamali. Priviedli epileptického syna, kričali tam a plakali, kládli na neho ruky a vyhánali démonov von. A diabol tam ležal a pozeral sa na nich. Určite. Ježiš povedal, „Ako dlho vás budem trpieť, doveďte ho sem.“ To je pravda.

A oni sklamali, potom, ako im desať dní predtým bola daná moc na uzdravovanie a vyhánanie démonov. Učinili niečo, áno, ale s tou mocou, čo im bola daná, špeciálna moc. Ale Boh to nikdy nesľúbil vám, cirkvám, tú špeciálnu moc, ktorú dal apoštolom, ale On sľúbil, že ak sa tvoja viera uchyti a On ťa povolal, že môžeš tie veci vidieť. Potom by si mal veriť.

No, jediná vec, ktorú človek môže pre tvoje uzdravenie urobiť, ak je lekárom, môže tvoje kosti napraviť, ale nemôže to uzdraviť. Čo keby si prišiel k lekárovi do ambulancie, povedal, „Hej, doktor, štartoval som kľukou auto a zlomil som si ruku. Počuj, rýchlo mi ju teraz uzdrav, musím ísť to auto naštartovať.“

Myslel som, že si povedal, že lekár je uzdravovateľom. Nie je. Je iba jeden Uzdravovateľ, to je Boh. Diabol nie je uzdravovateľ, diabol nemôže vôbec uzdravovať. Ukazuješ, že máš duševnú slabosť, keď si to myslíš. Ježiš povedal, „Ako môže satan vyháňať satana?“ Ak by mohol, jeho kráľovstvo by bolo rozdelené a on by nemohol obstáť. On jasne povedal, že satan nemôže vyhnať satana. Tak on to nemôže urobiť. Satan nemôže uzdraviť.

Ježiš Kristus ten istý včera, dnes a naveky, 56-0225

Paralelné miesto Písma: Marek 3:19-27

Preto vám hovorím, že každý hriech a každé rúhanie bude odpustené ľuďom, ale rúhanie sa proti Duchu nebude odpustené ľuďom. A kto by povedal slovo proti Synovi človeka, bude mu odpustené; ale kto by povedal proti Svätému Duchu, nebude mu odpustené ani v tomto veku ani v budúcom. –Matúš 12:31-32

Jedného dňa vyhánal diablov. Prišli k Nemu a povedali Mu, že je Belzebub a je z diabla. Ježiš im odpovedal, „Ako môžete vy, vy pokrytci, hovoriť dobré veci? Lebo čím je preplnené srdce, to hovoria ústa. Ako to môžete robiť?“ A ešte im povedal, „Každé rúhanie bude odpustené ľuďom. Ktokoľvek by sa rúhal proti Synovi človeka, bude mu odpustené. Ale ktokoľvek by sa rúhal (alebo hovoril) proti Duchu Svätému, nebude mu odpustené ani v tomto veku, ani v budúcom.“ Pretože oni povedali, že On vyháňa diablov Belzebubom, kniežaťom diabla. Vidíte to?

A On tu stál činiac dielo Božie, predstaviac Evanjelium práve v tej manifestácii, o akej Boh vypovedal skrze Svojho proroka, že to vykoná. A keď farizeji, učenci prichádzali, oni tomu v podstate verili, ale pretože by neboli populárni, preto to nemohli prijať.

Nikodém to vyjadril za celú ich skupinu. Povedal, „Vieme, že si Učiteľ poslaný od Boha. Pretože žiaden človek by nemohol robiť tieto veci, keby nebol s ním Boh.“ Vieme to, my farizeji. A potom ešte povedali, „Ó, On je diabol.“ Oni to skúšali očierniť, potom, ako spoznali a prijali, že On bol Mesiášom. Ale aby boli populárni a zostali vo svojich vlastných cirkevných radoch, pohrdli Ním, vyhnaní Ho a nazvali Ho diablom.

On povedal, „Môžete to činiť Synovi človeka, pretože Zmierenie nebolo ešte dokonané; krvná bunka ešte nebola zlomená. Ale keď to príde, keď Svätý Duch príde a vy urobíte takúto vec, nebude vám to odpustené ani v tomto veku, ani v budúcom.“

Potom prišiel Pavol a umiestnil to tu v Evanjeliu, tu v knihe Židom, povedal, „Tí, ktorí úmyselne neveria po tom, ako prijali známosť pravdy, tam nepozostáva už viacej obeti za hriech.“

Brat, a toto posolstvo bolo a je kázané naprieč Spojenými Štátmi. Ak pohrdnete láskou, zostáva už len jedna vec, a to je súd. Niet divu, že sa chvejete a trasiete kvôli atómovým bombám. Niet divu, že vidíme túto veľkú civilizáciu, v ktorej žijeme, ako práchnivie a rozpadá sa. Je to preto, že sa rúhajú a šliapu po princípoch náuky Pána Ježiša Krista.

Budujú si obrovské chladné formálne cirkvi. Chodia tam a ich duchovný teplomer ukazuje sedemdesiat pod nulou. Keď niekto povie „Amen“, naťahujú svoj krk a otáčajú sa ako zomierajúci gunár a obzerajú sa. A pritom nevedia o Bohu viac, ako zajac o snežniciach.

Vychádzajú von a nárokujú si byť niekým s D.D.D. LL., Ph.D. za svojím menom. No, brat, to neznamená, že ťa to dostane bližšie k Bohu. Radšej budem starým oráčom, ktorý nevie vysloviť abecedu, ktorý bude učiť svoje deti spaseniu Pána Ježiša Krista, radšej, ako všetky tie svetské D.D., ktoré o Bohu nič nevedia.

Ale urobte strom dobrým, a urobíte i jeho ovocie dobrým; alebo urobte strom zlým, a urobíte i jeho ovocie zlým. Lebo strom sa pozná po ovoci. Plemä vreteníc, ako vy môžete vravieť dobré veci, keď ste zlí? Lebo čím je preplnené srdce, to hovoria ústa. –Matúš 12:33-34

Najväčšiu vec, ktorú som dnes večer našiel proti cirkvi, je strach; každý je z niečoho vystrašený na smrť. Z čoho ste vystrašení? Keď sa človek znovu narodí, mal by byť šťastný, bezstarostný, presne ako títo priatelia, ktorí tu spievajú, alebo ten brat, ktorý tu predtým svedčil, jednoducho slobodný. Nič ti nemôže ublížiť. Ani prítomnosť, ani budúcnosť nás nemôže odlúčiť od Lásky Božej, ktorá je v Kristovi.

Boh zasľúbil, On povoláva skrze vyvolenie. On umiestnil Svoju cirkev do poriadku. Ježiš povedal, „Nikto nemôže prísť ku Mne, keby ho Otec nepriťahol.“ Vy nikdy nemôžete prísť k Bohu preto, žeby ste to chceli; vy prichádzate, pretože vás Kristus povolal. Boh vás zavolať. „A ten, kto prichádza ku Mne, toho nijako nevyženiem von. A dám mu Večný Život,“ nie trvajúci týždeň, od jedného prebudenia k druhému, ale navždy trvajúci Večný Život, „a vzbudím ho v poslednom dni.“ Ó, jej. Ak to neberie satanovi vietor z plachiet, tak neviem, čo iné to urobí.

Poviete, „Ako to vieš?“

Povedal som, „Ježiš tak povedal, TAK HOVORÍ PÁN.“

Ježiš tak povedal a tým je to vybavené. Keď to On povedal, ja tomu verím. On povedal v Jánovi 5:24, to je moja obľúbená téma, „Ten, kto čuje Moje Slovo a verí Tomu, ktorý Ma poslal, má Večný Život a nepríde na súd, ale prešiel zo smrti do Života.“

Poviete, „Je to celkom jednoduché, brat Branham.“

Žiaden človek, nikto, nemôže veriť vo svojom srdci, že Ježiš je Kristus, a zostať takým istým, ako bol predtým. Nemôže, nie veru.

Ako som povedal minulý večer. Pitie, fajčenie, hranie hazardných hier, všetky tieto veci nie sú hriechom. Hranie hazardných hier nie je hriech, fajčenie nie je hriech, pitie nie je hriech, nadávanie nie je hriech, to sú atribúty hriechu. Pretože si hriešnik, to je ten dôvod, že to robíš. Keby si bol Kresťan, nerobil by si to. On povedal, „Ten, kto miluje svet alebo veci toho sveta, nie je v ňom lásky Božej.“ Nuž, nikdy nevidíte polovičného kresťana.

Pýtal som sa niekoho jedného večera; povedal som, „Si Kresťan, brat?“

Odpovedal, „Som celkom dobrým Kresťanom.“

Povedal som, „Nie, nie si.“

Nie je niečo také ako celkom dobrý Kresťan. Koľkí z vás videli opitotriezveho človeka? Nikto. Koľkí z vás videli čierneho-bieleho vtáka? Nikto. Nikdy ste nevideli svätého hriešnika. Buď ste znovuzrodení, alebo nie ste. Môžete byť len na jednej strane plota. A teraz, ak ste znovuzrodení, máte Večný Život, nie je vo vás nič, všetky tie staré veci pominuli a je tam len prameň. Horká a sladká voda nevychádza z toho istého prameňa. Vidíte? Strom sa pozná po ovoci, ktoré nesie. „Po ich ovoci ich poznáte.“

Dobrý človek z dobrého pokladu srdca vynáša dobré veci, a zlý človek zo zlého pokladu vynáša zlé veci. Ale hovorím vám, že z každého prázdneho slova, ktoré povedia ľudia, vydajú počet v deň súdu; lebo zo svojich slov budeš ospravedlnený a zo svojich slov budeš odsúdený.

– Matúš 12:35-37

J ežiš povedal, „Nech je vaše áno áno a vaše nie nie, lebo čokoľvek viac nad to privedie do hriechu.“ Nedomnievajte sa, že môžete vtipkovať a doťahovať sa jeden s druhým. Boh vás bude brať za zodpovednosť za každé prázdne slovo, ktoré ste kedy vypovedali. Vedeli ste to? Biblia povedala, že vydáte počet z každého prázdneho slova. Nuž, akým druhom ľudí by sme mali byť? Ľuďmi, ktorí sú úprimní, pevní, milujúci, príjemní, a nie plní nezmyslov, ale vždy držiaci spolu.

Pozrite, vezmite si nejakého človeka, ktorý dnes začne, všimol som si to na sebe, a tým, že som vo svojej prirodzenosti Ír; okolo mňa je jednako vždy veľký rozruch, žarty a takéto veci. A dosť často, dokonca i moja manželka hovorí, „No, Billy...”

Poviem, „Je to pravda, drahá.”

Pravievam deťom. Žartujem s nimi a tak podobne, hovoriac, „Nuž, viete, boli traja veľkí muži, ktorí pochádzali z Kentucky.”

„Ktorí to boli?”

„No, Abraham Lincoln.”

„Áno.”

„Daniel Boone.”

„Aha.”

„A váš otec.” Niečo také.

A ona povie, „No, Billy, už zase začínaš.” No, musím ísť preč, niekam do izby a poviem, „Pane, odpusť mi; nechcel som to povedať. Urob so mnou niečo, nech s tým prestanem.” Rozumiete?

Otázky a odpovede, 54-0103E

Vtedy mu povedali niektorí zo zákonníkov a z farizeov a povedali: Učiteľu, chceme od teba vidieť znamenie. Ale on odpovedal a riekol im: Pokolenie, zlé a cudzoložné, vyhľadáva znamenie, ale mu nebude dané znamenie, iba znamenie proroka Jonáša. Lebo jako bol Jonáš v bruchu veľryby tri dni a tri noci, tak bude i Syn človeka v srdci zeme tri dni a tri noci. Mužovia Ninivänia povstanú na súde s týmto pokolením a odsúdia ho, lebo činili pokánie na kázeň Jonášovu, a hľa, tu je viac ako Jonáš.
– Matúš 12:38-41

Ježiš povedal, že zlé a cudzoložné pokolenie bude vyhľadávať znamenia. Všimli ste si to? A oni to dostanú. On zaslúbil, že oni svoje znamenie dostanú. Povedal, „Ako bol Jonáš v bruchu veľryby tri dni a tri noci, tak bude Syn človeka v srdci zeme.“

No, toto je zlé a cudzoložné pokolenie. Vieme to. Čo bolo tým znamením, ktoré obdržali? Znamenie vzkriesenia. Ježiš nie je mŕtvy, On znovu povstal.

Veľké komerčné mestá sú znovu dané nepriateľovi, diablove, a je tam: ženie, vydávanie, cudzoložstvo, zvrátenosť a všetky druhy nečistoty, ktoré dnes na zemi máme; neveriacich Kresťanov, formy pobožnosti, upadnutí, vysoko o sebe zmýšľajúci, intelektuálny vek. Prorok o tom hovoril. Svätý Duch povedal, že v posledných dňoch príde intelektuálny vek. Ľudia budú milovať samých seba, pyšní, budú brať meno Božie nadarmo, neposlušní, nezdržanliví a pohŕdajúci tými, ktorí sú dobrí.

Hovoríš, „To sú komunisti, brat Branham.“ Nie, veru. To sú členovia cirkví, ktorí majú formu pobožnosti, ale popierajú jej moc (popierajúci moc Božiu). Od týchto [sa stráň].

Zabúdame na znamenie Jonáša, lebo Ježiš Kristus je so Svojím ľudom dnes večer, prítomný a konajúci tie isté veci, ktoré robil pred tým, ako bol ukrižovaný. Povstal znovu a žije s nami. Nerozumieš, kto to je, kto tu s tebou sedí. To je syn a dcéra Božia.

Možno je to dobré, že tomu nerozumieme tým našim spôsobom. Ó, no, my sme zhromaždení v nebeských oblastiach, pozorujeme Jeho Urím a Thumím tohto posledného dňa, ako odráža Jeho prítomnosť, ako je On pripravený prísť; On sa zjavuje vo forme Svätého Ducha, aby vybrúsil Svoju cirkev, aby bola pripravená byť prijatá. Amen. Sme šťastní, že to vieme.

Hľa, väčší ako Šalamún je tu, 62-0612

Kráľovná juhu vstane na súde s týmto pokolením a odsúdi ho, lebo prišla z ďalekých končín zeme počuť múdrosť Šalamúnovu, a hľa, tu je viac ako Šalamún. –Matúš 12:42

Potom, povedal, „Kráľovná juhu vstane v deň súdu s týmto pokolením a odsúdi ho; lebo prišla z ďalekých končín zeme, v tom dni, aby počula múdrosť Šalamúnovu; a hľa, hovorím vám, 'väčší ako Šalamún je tu.'“ Každý vie, že keď Boh posielal Svoj dar do Slova a cirkev to prijíma, potom je to pre tých ľudí v tom veku zlatým jubileom. Ale ak to odmietnu, je to pre ten vek chaos. Pozrite, Židia dostali Šalamúna, a to bol zlatý vek. Každý to vie. To bolo takmer Milénium pre Izrael. Potom odmietli Ježiša a zhorel chrám a boli rozptýlení do všetkých kútov sveta.

Keď Boh posielal dar a Jeho Cirkev sa zhromažďuje vôkol neho, potom tá cirkev a tí ľudia sú požehnaní. Ak to odmietnu, sú s tým odmietnutí.

No, všimnite si, za dní Šalamúna, Boh ho tam umiestnil a dal mu veľkolepý dar rozpoznaní. Ó, čo za mocné rozpoznanie to mal. A celý Izrael sa zhromažďil okolo tohto rozpoznaní. A všetci to jednomyselne verili. Ó, rád by som sa opýtal mojich dobrých priateľov, ktorí sa tu dnes nachádzajú, brata Tommyho Hicksa a mnohých mužov tu, ktorí sú medzinárodnými kazateľmi: Čo by sa stalo, ak by všetci títo ľudia, ktorí sú nazývaní menom Pánovým, ak by sa každý z nich dnes zhromažďil okolo Jeho nádherného daru, Ducha Svätého, čo by sa stalo? Čo by sa stalo, ak by sa každý znovuzrodený Kresťan v Texase zhromažďil okolo Božieho daru? Texas by sa stal najpopulárnejším miestom na celom svete. Čo by to bolo za milénium, ak by sme sa všetci zhromažďili okolo Božieho daru. Ale nerobia to.

No, všetci to robili za dní Šalamúna a jeho chýr bol známy na široko-ďaleko. Neboli vojny; všetci sa ich báli. Ak by sa Amerika zhromažďila okolo Ježiša Krista, nikdy by ste si nemuseli robiť starosti z príchodu Ruska alebo niečoho iného. Nemuseli by vynakladať všetky naše peniaze a čas na vyrábanie vodíkových bômb a skúšať vyletieť na mesiac pomocou ďalšej babylonskej veže. Boh má pre nás teraz program rovno tu a má Svoju moc. Ale odmietame to. Skúšame sami nejaký produkovať. Vidíte? To nebude nikdy fungovať.

Kráľovná z juhu, 58-0613

Ale keď vyjde nečistý duch z človeka, chodí po miestach, kde nieto vody, hľadájuť odpočinutie a nenachádza, vtedy hovorí: Navrátim sa do svojho domu, odkiaľ som vyšiel. A keď príjde, najde prázdny, vymetený a vyzdobený; vtedy ide a pojme so sebou sedem iných duchov, horších ako je sám, a vojdúť prebývajú tam, a posledné veci toho človeka bývajú horšie ako prvé. Tak sa stane i tomuto zlému pokoleniu. – Matúš 12:43-45

Niečím ste naplnení. Možno si naplnený pochybnosťou. Možno tvoje biedne srdce preteká pochybnosťou. Dúfam, že nie. Možno je tvoje srdce plné trápenia a starostí. A tiež je možné, že je tvoje srdce plné ťažkostí. A môže byť, že si plný náboženstva, intelektu, peknej voňavej teológie, členom veľkej cirkvi, ktorá už roky existuje, tak usadený a sebaistý, ako len môžeš byť. Brat, dovoľ mi, aby som ti niečo povedal; možno privádzáš nových členov do tejto cirkvi, až kým nezostarneš a nezomrieš, a pritom nerobíš nič iné, ako budovanie novej babylonskej veže. Celkom určite.

Môžeš byť plný nerozumnosti, plný nezmyslov; môžeš byť naplnený všeličím; ale nemôžeš zostať prázdny. Biblia hovorí, že nemôžeš. Biblia povedala, „Keď z človeka vyšiel ten nečistý duch, chodil po suchých miestach, aby našiel odpočinutie. A potom sa vracia s inými siedmimi diablami, ktorí boli horší ako on, a posledné veci toho človeka bývajú osemkrát horšie, ako boli na začiatku.“

To je to, čo sa stáva na zhromaždeniach, keď ľudia vychádzajú, keď majú prebudenie a sú vedení iba do nejakých intelektuálnych predstáv. Oni tam zastanú a pripoja sa do nejakej cirkvi a nechávajú to za sebou, niečím uspokojení. „Všetko je v poriadku. Nie je nič v tých nezmysloch. Nemali by sme to mať.“ Pastor hovorí, „Ó, to je všetko, to tam bolo pre iný vek.“ A tá prvá vec, ktorá sa stane, bude, že diabol sa vráti naspäť so siedmimi inými diablami a stáva sa nábožným diablom. Potom je skutočne naplnený; dostáva pýchu a závisť. A dokonca sa hnevá práve na toho Boha, ktorý napísal Bibliu; pozrie sa na to a hovorí, „Veci, ktoré Ja činím, aj vy budete.“ To bolo pre učeníkov.“

„Chodte do celého sveta a hlásajte Evanjelium,“ povedal Ježiš ako Svoje posledné poverenie ku cirkvi. „Tieto znamenia budú nasledovať tých, ktorí veria.“ Kde všade? „Na celom svete.“ Komu všetkému? „Každému stvoreniu.“ Budú tieto znamenia nasledovať len niektorých? Písmo hovorí, „Budú nasledovať,“ všetkých, ktorí veria. „V Mojom Mene budú vyhánaf diablov. Budú hovoriť novými jazykmi. Ak by vzali hadov alebo vypili niečo smrtonosné, neuškodí im to. Keď budú kľásť ruky na chorých, budú uzdravení.“ To je to, čo povedal Ježiš.

„Tieto znamenia budú nasledovať veriacich,“ nie tých, ktorí myslia negatívne, nie intelektuálnych členov cirkvi, ale znovuzrodených veriacich, ktorí vyšli z ľudskej múdrosti a na tróne ich srdca je Boh, v Jeho riadiacej miestnosti, aby riadil tvoje emócie, tvoju vieru a tvoj charakter.

Boh ťa chce naplniť. Prečo ťa chce naplniť? S čím ťa chce naplniť? Chce ťa naplniť Sebou Samým, Duch Svätý, naplnený Duchom Svätým.

Jednota jedného Boha v jednej cirkvi, 58-1221E

A kým ešte hovoril zástupom, hľa, prišli a stáli vonku jeho matka i jeho bratia hľadajúc príležitosť s ním prehovoriť. A ktosi mu povedal: Hľa, tvoja matka i tvoji bratia stoja vonku a chcú s tebou hovoriť. Ale on odpovedajúc riekol tomu, kto mu to povedal: Kto je moja matka, a kto sú moji bratia? A vzťahnuc svoju ruku na svojich učeníkov povedal: Hľa, moja matka i moji bratia! Lebo ktokoľvek by činil vôľu môjho Otca, ktorý je v nebesiach, ten je mojím bratom i sestrou i matkou. –Matúš 12:46-50

Panenské narodenie bolo paradoxom. Neverím, že Ježiš Kristus bol časťou Márie. Ona nebola Jeho matkou. Bola ženou, ktorú si Boh použil za určitým účelom, inkubátorom, ktorý nosil Jeho dieťa. Ak zárodok ženy, ktorý, ona má vajíčko a muž má hemoglobín (keď je to správne, doktor), krv. Život leží v krvnej bunke.

A sliepka môže znieť vajce. Avšak ak nebola so samčekom, nič sa z toho nevyliadne. Často som toto povedal a poviem to znovu: Prichádza obdobie jari. Všetci vtáci si budú stavať hniezda. Tá stará vtáčia matka môže nasadnúť do svojho hniezda a zohrievať tie vajcia a sedieť na nich tak verne, až takmer zahynie od hladu. Stáva sa tak biednou, že nemôže odletieť. Tie vajcia sa nikdy nevyliadnu, ak ona nebola so samčekom.

No, brat, nič proti Episkopálom, Metodistom alebo Baptistom. Ale čo my máme? Tak dlho, ako je to organizáciou, nech sú to Letničníci, ak títo ľudia nie sú v kontakte s Manželom, Ježišom Kristom, nemáte nič, iba hniezdo plné skazených vajec. Budú tam ležať a zhnijú. Je mi jedno, koľko Ph.D, LL.D, dvojité L.D, alebo čokoľvek iné do nich na seminároch vložíte, to je zo sveta. Musíme nájsť ten Boží gén, Boh povedal Večný Život. „Ak sa nenarodíte znovu...“

Čo ste dostali? Urobili ste z nich diakonov, biskupov a všetko možné. Nemáte nič iné, ako kopu zhnitých vajec. Jediná vec, ktorú môžete urobiť, je vyčistiť hniezdo a začať odznova. Správne. To sa nemôže stať, kým nezačneme. Chcete paradox? Chcete život? Potrebujete priniesť do toho Život. To je pravda.

Ak toto telo dieťaťa, (ktorého telo pochádza z vajíčka), a ak by to telo bolo z Márie, potom čo? Potom Mária musela mať nejakú formu senzácie. Vidíte, čo potom chcete povedať, že Boh urobil? Nie, Boh stvoril oboje: vajíčko a krvnú bunku. Nebol židom ani pohanom. Bol Bohom, Bohom vo forme hriešneho tela. To je dôvod, „Nenechám Môjmu Svätému vidieť porušenie, ani nezanechám Jeho dušu v pekle.“ Bol manifestáciou toho: Boh, ktorý prišiel do chrámu, ktorý Sám stvoril.

Ježiš ju na žiadnom mieste Písma nenazýval Svojou matkou. Nazýval ju „ženou“; nie matkou, „ženou“.

Povedali, „Tvoja matka Ťa vonku hľadá.“

Povedal, „Kto je moja matka?“ Pozrel na svojich učeníkov a povedal, „Mojou matkou je ten, kto činí vôľu Môjho Otca.“ To je pravda. Tak vidíte, bolo to panenské narodenie, na oboch stranách, panenské narodenie. Paradox nemôže byť vysvetlený.

Paradox, 62-0128A

Paralelné miesta Písma: Marek 3:31-33, Lukáš 8:19-21

V ten deň vyšiel Ježiš z toho domu a sadnul si pri mori. A sišlo sa k nemu mnoho zástupov, takže vstúpil do lode a sadnul si tam, a celý zástup stál na brehu. A hovoril im mnoho v podobenstvách a vravel: Hľa, vyšiel rozsievateľ, aby rozsieval. A keď rozsieval, niektoré zrnká padli vedľa cesty, a prišli vtáci a sozobali ich. A iné padli na skalnaté miesta, kde nemali mnoho zeme, a hneď vzišli, pretože nemali hlbokosti zeme; ale keď vyšlo slnce, vyhoreli a preto, že nemali koreňa, vyschli. A iné padli do trnia, a trnie vyrástlo a udusilo ich. A zase iné padli na dobrú zem a vydali úžitok, niektoré sto, niektoré šesťdesiat a niektoré tridsať. Kto má uši nato, aby počul, nech počuje! – Matúš 13:1-9

Všetko, čo robíme alebo hovoríme, musí byť založené na Božom Slove. Lebo žiaden človek nemôže mať vieru, ak to nepochádza z Božieho Slova. Viera prichádza skrze počutie, počutie Božieho Slova. No, ak vám poviem, že taká a taká vec sa stane, to môže tak byť, môže sa to stať. A ak vám poviem niečo, čo sa zdá byť nemožné, že sa stane, to sa môže stať. Ale ak zaslúbil tú vec Boh, potom môžeš mať dôveru, že Boh svoje Slovo dodrží. Na tomto je postavená moja viera, na ničom inom, ako na večnom Slove večného Boha.

A Boh nie je lepší než Jeho Slovo, ja nie som lepší než moje slovo a ty nie si lepší než tvoje slovo. Ak ňa nemôžem zobrať za tvoje slovo, nie je treba, aby som ti hovoril, že ti dôverujem, pretože ti nemôžem dôverovať. A ak ma ty nemôžeš zobrať za moje slovo, potom nie je treba, aby si mi hovoril, že mi dôveruješ, lebo mi nemôžeš dôverovať. Ak nemôžeme prijať Božie Slovo, nemôžeme mať dôveru. Ale ak to Boh povedal a ty tomu veríš celým svojím srdcom, že je to určené pre teba, to sa musí stať.

A nech je toto známe, keď poviem toto: verím, že správny vnútorný postoj ku akémukoľvek Božiemu zaslúbeniu spôsobí to, že sa to vyplní, ak môžeš mať ku tomu zaslúbeniu ten správny postoj. Lebo zaslúbenie je semenom. A semeno je vložené do zeme, a ak je to semeno, v ktorom je zárodok (má v sebe život), to zrodí podľa svojho druhu, ak je to umiestnené na správnom mieste. Ak je semeno vložené do zeme...

A Ježiš povedal, „Božie Slovo bolo semenom, ktoré zasial muž.“ On bol tým Mužom, ktorý to zasial.

A tak teda, ak je Božie Slovo tým Semenom a to Semeno je vložené do správnych podmienok, do srdca plného viery, to spôsobí, že každé zaslúbenie bude žiť, vyplní to, čo zaslúbilo.

Chceme vidieť Ježiša, 60-0109

Paralelné miesta Písma: Marek 4:1-9, Lukáš 8:4-8

A pristúpili učeníci a povedali mu: Prečo im hovoríš v podobenstvách? A on odpovedal a riekol im: Vám je dané poznať tajomstvá nebeského kráľovstva, ale tamtým nie je dané. Lebo kto má, tomu bude dané, a rozhojní sa mu; ale kto nemá, od toho bude odňaté i to, čo má. V podobenstvách im hovorím preto, že hľadiac nevidia a čujú nečujú ani nerozumejú, a plní sa na nich proroctvo Izaiášovo, ktoré hovorí: Počuť počujete, ale neporozumiete, a hľadiť i hľadiť budete, ale nevidíte. –Matúš 13:10-13

Učeníci, On k nim začal hovoriť. Ježiš bol muž, ktorému sa ťažko rozumelo. Učeníci povedali, „Povedz nám jasne.“ Zdalo sa, že Mu skoro nikto nerozumie. Používal rôzne zvraty, podobenstvá, a tak ďalej. To je tiež spôsob, akým je napísané Božie Slovo, že múdri a chytrí tomu nebudú rozumieť, ale On to zjaví nemluvnatám, takým, ktoré sa budú učiť. Vidíte? Nedomnievajte sa, že dosiahnete stupeň bakalára alebo niečo také a vyjdete a budete učiť Božie Slovo. To s tým nemá nič spoločné.

Poznám ľudí, ktorí majú D.D. a D.D a všetko ďalšie a nevedia o Božom Slove viac, než by vedel zajac o obúvaní snehúl. Nehovorím to ako nejaký žart. Ale to je pravda. Nevedia o Bohu viac, ako vie hotentót o egyptskom rytierovi. Ale oni nepoznajú Boha. Jediná vec, ktorú vedia povedať, „No my sme to vyštudovali týmto spôsobom. Toto grécke slovo znamená to. Musíš vedieť, čo tým prekladateľ myslel.“ Ja to beriem tak, ako je to tam povedané. Ja tomu verím. Tak je to napísané, tak je to v mojom srdci. Takto tomu verím a takto to Boh zjavuje a to produkuje výsledky.

To je viera. Nezáleží na tom, koľko poznáš gréckych slov, akým učencom si, nejde o to, aké máš vzdelanie. Boha sa nedá poznať podľa genealógie (rodokmeňa). Boha poznáš pomocou kolenológie.

Ty poznáš všetky veci, 52-0716

Paralelné miesta Písma: Marek 4:10-12, Lukáš 8:9-10

A plní sa na nich proroctvo Izaiášovo, ktoré hovorí: Počúť počujete, ale neporozumiete, a hľadieť i hľadieť budete, ale neuvidíte. Lebo stučnelo srdce tohoto ľudu: ušami ťažko počuli a svoje oči zažmúrili, aby snád' nejakými očami nevideli, ušami nepočuli, srdcom neporozumeli a neobrátili sa, a uzdravil by som ich. Ale vaše oči sú blahoslavené, že vidia, a vaše uši, že čujú. Lebo ameň vám hovorím, že mnohí proroci a spravедliví žiadali si vidieť to, čo vy vidíte, a nevideli, a počúť, čo vy čujete, a nepočuli. –Matúš 13:14-17

NÓ, cirkevný život je na konci, tá normálna cirkev, cirkev, ktorá... No toto môže trochu pichnúť, ale tá telesná cirkev, Ezavova cirkev, ona prišla ku svojmu koncu. Čo ona robí? Završuje sa vo federácii cirkví, ktorá sa nakoniec spojí s romanizmom, aby bojovala proti katolicizmu... vlastne s katolicizmom, aby bojovala proti komunizmu. Pápež Ján zvoláva všetky cirkvi, aby sa vrátili, a oni to urobia. A oni sa spolu zjednotia s takou istotou ako TAK HOVORÍ PÁN.

Poviete, „Počkaj chvíľu, brat Branham. Dostávaš sa mimo tej línie.“ Ak áno, Boh napísal svoju Bibliu mimo tej línie. V tomto prípade musíte byť Micheáš.

Jeden večer mi Morris Cerullo povedal, „Kto je antikrist, brat Branham? Židia sú antikrist.“ Povedal som, „Morris! A ty, Žid?“

On povedal, „Oni najviac nenávidia Boha.“

Povedal som, „Morris, ne... Povedz mi, kde v Písme je, že antikrist vyjde z Jeruzalema? Antikrist prichádza z Ríma, nie z Palestíny.“ Povedal, „No, pozri, ja... oni nenávidia Boha.“

„Áno, či nepovedal Boh, že On zaslepil ich oči, aby sme my mohli mať deň videnia? Ale náš deň skoro skončí.“ Povedal, „Ó, brat Branham, nikdy som na to nepomyslel.“ Vidíte, tu to máte.

Sme na konci. Ten telesný svet, tá telesná cirkev je tam, na konci. Sledujte, ako sa to završuje vo federácii cirkví. Zjednotení Bratia išli do toho s nimi. Letniční sú s nimi. Všetci ostatní sa organizujú. Vidíte tam tých Kananejcov, po celý čas sa tam prelína ten Ezavov duch, veľmi nábožní a spájali sa so svetom, bez duchovného zrozumenia, neschopní premôcť, Bohom nevyvolení, aby boli vyvolaní a oddelení. Ó, keby som to len mohol dať na známosť, keby som to tam mohol len nejakým zatláčiť! Oni to nevidia. Majú oči a nevidia, majú uši a nepočujú. Ó, prečo sme takí zabedení voči Duchu? Teraz počúvajte toto. Všetko je na konci.

Počúť, rozpoznať a konať na základe Slova Božieho, 60-0221

Vy tedy počujte podobenstvo o rozsievačovi. Keď ktokoľvek počuje slovo o tom kráľovstve a nerozumie, prichádza ten zlý a uchvacuje to, čo mu bolo vsiate do srdca. To je ten posiaty vedľa cesty. A na skalné miesta posiaty je ten, kto čuje slovo a hneď ho prijíma s radosťou. Lež nemá v sebe koreňa, ale je dočasný, a keď nastane súženie alebo prenasledovanie pre slovo, hneď sa pohoršuje. A zase posiaty do trnía je ten, kto čuje slovo, ale starosť tohoto sveta a zvod bohatstva udusuje slovo, a býva bez užitku. Ale na dobrú zem posiaty je ten, kto čuje slovo a rozumie, a kto už potom naozaj donáša užitok, a síce niekto donáša sto, niekto šesťdesiat a niekto tridsať. –Matúš 13:18-23

No, Evanjelium, ktorému sa všeobecne verí, je Slovo Božie, a to je z jednej strany pravda. Ale Slovo Božie nie je len Evanjelium. Slovo Božie je semeno, ktoré produkuje Evanjelium. Ježiš povedal, že vyšiel rozsievač a rozsieval semeno. A niektoré padlo na skalnaté miesta a niektoré padlo vedľa cesty a prišli vtáci a zozobali ho. Niektoré padlo na zem medzi trnie a bodliaky, niektoré vyrástlo a vydalo stonásobný užitok.

No, semeno, vy ľudia, ktorí ste tu farmári, každé semeno zrodí, ak je v správnom druhu pôdy. A každé Božské zaslúbenie od Boha v Biblii sa vyplní, ak sa stretne s tým správnym druhom srdca. Ono vyplní to zaslúbenie. Ak potrebuješ spasenie, ver, že On je tvoj Spasiteľ a prijmi Jeho obetnú smrť a dostaneš to, o čo si prosil. Ak si vyčerpaný a skleslý a cítiš sa, ako by bol každý proti tebe, „Podťe ku mne všetci, ktorí ste obťažení a strápení, a Ja vám dám odpočinutie.“ To je semeno. Prijmi to. A ak si chorý, „On trpel za naše prestúpenia, Jeho sinavicami sme uzdravení.“ Prijmi to. To je semeno: ktoré zrodí.

Ak ste zasadili semeno, nevyhrabávejte ho každé ráno, aby ste videli, či sa s ním už niečo deje. Ak to tak robíte, vaše semeno nikdy nevyrastie. Musíte ho zasadiť a zveriť ho zemi a len ho nechať. To je na prírode, na Bohu, aby to polieval a dohliadal, či to rodí. Je to tak?

A takto to robíte so Slovom Božím. Prijmite to do dobrého srdca, ktoré je už zúrodnené, a kde ste odstránili všetky buriny a skalnaté miesta a kamenné pochybnosti, a verte tomu a odovzdajte to Bohu a choďte a svedčte o tom, že ste obdržali to, čo vám Boh zaslúbil. A on je Veľkňazom vášho vyznania, aby dal do poriadku všetko, čo ste vyznali, že On vykonal.

Cirkev živého Boha, 51-0727

Paralelné miesta Písma: Marek 4:13-20, Lukáš 8:11-18

Predložil im aj iné podobenstvo povediac: Nebeské kráľovstvo je podobné človekovi, ktorý zasial dobré semeno na svojom poli. Ale kým ľudia spali, prišiel jeho nepriateľ a nasial kúkoľa medzi pšenicu vonkoncom po poli a odišiel. Keď potom vyrástla bylina a doniesla plod, vtedy sa ukázal i kúkoľ. A pristúpili sluhovia hospodárovi a povedali mu: Pane, či si ty nenasiaš dobrého semena na svojom poli? Zkadiaľže má tedy kúkoľ? A on im povedal: Človek nepriateľ to urobil. A sluhovia mu riekli: Či chceš tedy, aby sme išli a sossbierali ho? A on povedal: Nie, aby ste snád' sbierajúc kúkoľ nejako spolu s ním nevytrhali aj pšenice. Nechajte oboje spolu rásť až do žatvy, a v čas žatvy poviem žencom: Soberte najprv kúkoľ a poviažte ho do snopov na spálenie, ale pšenicu svezte do mojej stodoly. –Matúš 13:24-30

Mnohí si myslia, že Rusko je antikristom. Dajte to preč zo svojej mysle. Nikdy. Antikrist je nábožný. Ježiš povedal, „Tie dva duchy budú tak blízko, že by to zvedlo aj vyvolených, ak by to bolo možné.“ Nebojte sa o Rusko. Oni sú prosté skupinou ateistov. Áno, ale antikrist sedí hneď vedľa vás. To je zvodca.

Pamätajte, práve v tom čase, keď Ježiš Kristus prichádza na scénu, antikrist tiež prichádza, Judáš. V tom čase, keď sa Ježiš zjavil ako Syn Boží, Judáš tiež zjavil seba samého. V tom istom čase, keď Ježiš odišiel, Judáš odišiel. V tom istom čase, keď prichádza Duch Svätý, prichádza duch antikrista. A oni boli bratmi v tom istom zbere. Amen. Ó, milujem Slovo. Pozrite sa. To do teba umiestňuje život. Všimnite si, to je Božie Slovo.

No, keď Kain obetoval svoju obeť, nábožný, poklonil sa pri uctievaní a fundamentálne bol tak isto založený vo svojom náboženstve, ako Ábel. Keď hovoríme o fundamentalizme, Boh vyžadoval uctievanie. Kain uctieval. Boh vyžadoval obeť. Kain obetoval svoju obeť. Ale on to robil nesprávnym spôsobom. Ideme s tým začať, lebo sa pozerám, že môj čas rýchlo beží.

No, začnime s týmito dvomi vínnymi révmi hneď tu. Môžem zobrať čokoľvek, čo si prajete, čo je dnes na zemi, a ukázať vám to v Genezis. A to teraz prichádza do semena. Preto máme toľko zmätku. Inými slovami, to teraz rodí. Rozumiete? Ako zrno pšenice začalo jedným zrnom, ale končí s mnohými zrnami. Z toho prišli všetky tieto izmy, z toho prišli všetky tieto nezmysly, z toho prišli všetky tieto cudzoložstvá, z toho prišla všetka táto nemorálnosť. To začalo v Genezis na začiatku. A namnožilo sa to ako v záhrade. A pravdivé semeno vyrástlo medzi burinou a bodliakmi. Ale to bolo po celý čas pšenicu.

Stále hovoríte o tom, aký je svet zlý, aký je svet skazený. To je pravda. Ale pozrite sa, akou veľkou sa po celý čas stáva cirkev. Zanedbávame sa pozeráť na túto stranu. Ježiš povedal, „Nechajte ich rásť spolu.“ Keď sa svet stáva horším, horším a horším, Cirkev sa stáva mocnejšia a mocnejšia po celý čas.

Keď nepriateľ prichádza ako potopa, Duch Boží dvíha proti nemu štandard. Haleluja. Poďme. Sláva! Vetry vejú, rozviňte plachty. Haleluja. Chodte priamo do tej búrky. Čo sa bojíte? Kto je kapitánom? On sa o to postará. „Nebojte sa, ja som tu vždy.“

A vrael im: Či azda ide svieca nato, aby ju postavili pod nádobu alebo pod posteľ a či nie nato, aby ju postavili na svietnik? Lebo nič nie je tak skryté, čo by nemalo byť zjavené, ani nebolo ukryté, ale tiež iba nato, aby vyšlo na javo. Ak má niekto uši nato, aby počul, nech počuje! A vrael im: Vidzte, čo čujete! Jakou mierou meriate, takou vám bude odmerané a pridané bude vám počúvajúcim. Lebo kto má, tomu bude dané, a kto nemá, od toho sa vezme i to, čo nemá. –Marek 4:21-25

Ak Boh naladil túto Nevestu s týmto Duchom, potom to tiež naladí jednotlivca s tým Duchom. Vidíte? Potom ste narodení do tohto Kráľovstva, a potom ten istý Život, ktorý bol v tej Cirkvi, je v tejto Cirkvi, a v tejto, v tejto, v tejto, v tejto. A ten istý Život, ktorý bol v šupke, v tom Viniči, Ježišovi, je v členovi, ktorého On zrodil. Sláva. „S tými istými vecami, ktoré ja robím, skutky, ktoré robím, vy tiež budete robiť.“ To je ten pravdivý člen Tela Kristovho, nie je ku tomu pripnutý žiaden druh mena. Skutky toho jednotlivca dokazujú, odkiaľ prišiel. To je Život, ktorý svedčí, čím on je.

„Do ktorej skupiny patríš?“

„Do Tela Kristovho.“

„No tak, kde si sa ku nemu pripojil?“

„Ja som sa nepripojil, ja som sa do neho narodil. Ja som sa do neho narodil.“

Nemusíte im to hovoriť. Oni vedia, čo sa stalo. On povedal „Ako môžete zapáliť sviecu a položiť na ňu nádobu?“ Vidíte? Nie, nie.

Keď ste narodení do Kráľovstva Božieho, potom ten Život, ten istý Život, ktorý bol v Ježišovi, potom oň máte záujem v duši. Potom nemusíte ľudí úpenlivo prosiť, aby prišli ku oltáru. Nemusíte jednoducho niekoho prosiť, aby tiež reagoval spolu s tými, ktorí sú pri oltári. Tieto veci idú jednoducho automaticky s tým, lebo to je zapečatené vo vás. Ste časťou Boha. Ste zapečatení Duchom Svätým.

No, viete, čo to znamená Duch Svätý? To neznamená, „Vyskakoval som a kričal som a mal som zvláštne pocity.“ To všetko je v poriadku. Ja som vyskakoval a kričal som a mal som zvláštne pocity. „Hovoril som v jazykoch.“ Verím, že Duch Svätý hovorí v jazykoch. Samozrejme. „Mal som výklad jazykov.“ Tak je. Tiež v to verím. Ale to nie je to. To nie je to, o čom hovorím. Niekde tu môže byť trhlina. Tvoja trpezlivosť môže niekde pretekať. Nech ňa len niekto udrie na jedno líce. Nastavíš druhé? Ale ty povieš, „Ten špinavý pokrytec!“ Potom tam niekde niečo cez trhlinu preteká. Radšej to nechajme. V poriadku. Viete, čo mám na mysli? Ale keď si zapečatený do Tela Kristovho, potom si naplnený Duchom a si synom Božím.

Rúhavé mená, 62-1104M

A vrazil: S kráľovstvom Božím je to tak, ako keby človek hodil semä na zem a spával by a vstával vodne i vnoci, a semä by vzhádzalo a rástlo, že sám nevie ako; lebo zem donáša úrodu sama od seba, najprv bylinu, potom klas a potom plné ovocie v klase. A keď dozreje plod, hneď pošle srp, lebo sa dostanovila žatva. –Marek 4:26-29

T prvé zrno pšenice, ženich, musel padnúť do zeme v tom poriadku, aby znovu vstal. Tak tá prvá nevesta, ktorá sa narodila na letnice, musela ísť cez tie temné veky ako každé iné semeno, aby bolo pochované. Oni museli zomrieť. Oni to museli urobiť. Ale to znovu začalo pučať v Lutherovi v tej prvej reformácii. To nevyzeralo ako to semeno, ktoré tam vošlo, ale to bolo Svetlo toho dňa. Tá stopka potom išla ďalej do klasu, Wesley. A z toho klasu to išlo do letničných, šupka. Keď sa pozriete do pšenice, keď ona vychádza, to zrno pšenice, človek, ktorý vypestoval pšenicu, vy idete a vidíte tam tú formu pšenice, to vyzerá presne ako zrno. Ale ak vezmete pinzetu a sadnete si a vezmete tú pšenicu a otvoríte ju, vôbec tam nie je zrno. Je to len šupka. A potom čo? To je tam uformované, aby to držalo to zrno. Vidíte? A potom, tá prvá vec, viete, ten život opustil stopku, aby odišiel do klasu, opúšťa klas, aby išiel do šupky, opúšťa šupku a ide do tej pšenice, tri štádia (Vidíte?) toho. A potom formuje tú pšenicu z tých troch štádií: Luther, Wesley, letniční. Skrátka presne. Vidíte, bezpochyby... Nemôžete prerušiť prírodu.

No pozrite, zakaždým, tri roky po tom, čo nejaké posolstvo vyšlo od Boha, oni sa zorganizovali. Toto je už dvadsať rokov a nie je to organizáciou. To nebude. Vidíte? No, tá šupka sa musí odtiahnuť, dajte tej pšenici príležitosť ležať na slnku, aby dozrela na tom posolstve, ktoré prichádza znovu rovno naspäť do cirkvi, formujúc telo Ježiša Krista tak, ako tá prvá originálna pšenica, ktorá vošla do zeme. Teraz vidieť ten večný život.

Ten život, iste, tá stonka tu niesla ten život. Pravdaže to robila. Ale vidíte, keď sa to stalo stopkou a zakončilo sa to, organizácia, ten život išiel rovno ďalej do Wesleyho, vyšiel rovno von... A pozorujte každé jedno z nich. No, veľké steblo nevyzerá ako zrno. Ale keď prichádza malý peľ toho klasu, to celé sa oveľa viac podobá na to zrno. Ale keď to prichádza do šupky, je to takmer tam.

Nepovedal Ježiš, že v posledných dňoch (Matúš 24:24) tí dvaja budú tak blízko, že by to zvedlo samotné tie gény, predurčené, vyvolené, ak by to bolo možné? Takmer ako skutočná vec (Vidíte?), tak v posledných dňoch... Tak vidíte, to je teraz čas pšenice. Dostáva sa to do času žatvy. Toto nie je Lutherov vek, toto nie je vek letničných, toto je vek Nevesty.

Ako Mojžiš vyvolal národ z národa, Kristus dnes volá cirkev z cirkvi (Vidíte?), tá istá vec v type, berúc ich do slávnej večnej zaslúbenej zeme.

A zase iné podobenstvo im predložil a povedal: Nebeské kráľovstvo je podobné horčičnému zrnu, ktoré vzal človek a zasial na svojom poli, ktoré zrno je menšie od všetkých takých semien, ale keď vzrastie, je väčšie ako zeliny a býva z neho strom, takže prichádzavajú nebeskí vtáci a robia si hniezda na jeho vetviach. –Matúš 13:31-32

Dnes sme sa tak dostali pod emócie, a tak ďalej, a rôzne veci. Nehovorím proti tomu nič, to je medzi jednotlivcom a Bohom. Ale čo sa mňa týka, každé slovo, každý krok musí pochádzať z tejto Biblie. To musí byť Božie Slovo, potom viem, že to je pravda, keď to Boh, Biblia podopiera a hovorí, že je to pravda, so zaslúbením, potom je to pravda. To je niekto, kto našiel vieru, ktorá stojí na Slove a robí ho znovu živým. „Ježiš Kristus ten istý včera, dnes i naveky.“ Keď to vidíme v Božích zaslúbeniach, potom môžeme byť vytrvalí. Môžeme skutočne veriť, zostať tam, pretože to je Božie zaslúbenie. Zostaň s tým, nezáleží na tom, ako dlho to bude trvať, to ho prinesie.

Viete, On raz hovoril o horčičnom semienku alebo o viere ako horčičné semienko, ktoré je najmenšie. Horčičné semienko patrí medzi najmenšie semená, ktoré dnes na zemi existujú. Ale čo to je? To sa s ničím nezmieša. Horčičné semienko sa nezmieša s inými semenami. Môžete vziať kel a špenát a vytvoriť repu, a tak ďalej, a môžete priniesť inú substanciu tým, že ich zmiešate. Ale horčica sa nezmieša, hovorí sa, že ho nemôžete s ničím zmiešať. Je to horčica a to zostane horčicou.

A keď človek vezme Slovo Božie, bez ohľadu na to, aká malá je viera, to sa nezmieša so žiadnou neverou, to ho privedie do svetla. Niektorí z nás majú veľkú vieru, ktorá robí zázraky. Niektorí majú iba vieru, aby sa toho držali, kým sa to nestane. Ale ak máte skutočne vieru, keď sa toho raz chytí, nič ňa z toho nestrásie. To sa nezmieša. Potom je tá osoba vytrvalá. Má vytrvalosť. Nezáleží na tom, koľko ľudí vraví, že dni zázrakov pominuli, on tomu neverí. On sa drží, pretože splnil tie podmienky a vnoril to Slovo do srdca viery, ktoré tomu verí. Tam aj zostane.

Vytrvalosť, 62-0218

Paralelné miesto Písma: Marek 4:30-32

A ešte iné podobenstvo im rozprával: Nebeské kráľovstvo je podobné kvasu, ktorý vzala žena a zarobila do troch mierok múky, až všetko skyslo. Toto všetko hovoril Ježiš v podobenstvách zástupom a bez podobenstva im nehovoril ničoho, aby sa naplnilo to, čo bolo povedané skrze proroka, ktorý hovoril: Otvorím svoje ústa v podobenstvách, budem vyprávať veci, skryté od založenia sveta. –Matúš 13:33-35

Kde sú tie celonočné modlitebné zhromaždenia, ktoré sme zvykli mať? Čo sa s tým stalo? Kde je tá hlboká úprimnosť a naliehanie na Boha? Čo sa deje? Boli sme od toho odseknutí. Práve sme to položili, krôčik po krôčiku.

Hriech je taký lákavý. Ó, to má čaro. Má to veľmi vzbudzujúcu príťažlivosť, hriech. Je to také nevinné. No, vyzerá to tak nevinne. Nepočúvaj to.

Po chvíli, keď Jozua zaujal zem, Boh mu povedal, „Znič úplne všetko, čo tam je. Nič nezanechaj.“ No, môžete si predstaviť niektorú z tých izraelských matiek, ako berie nejaké malé dieťa? „Ó, či nie je milé? Pozri, ešte nemá ani zúbky.“

Jozua povedal, „Zabi ho.“

Tá matka povedala, „Ó, ja som matka. Nemôžem to dieťa zabiť.“

„Musíš. Daj ho sem.“

Prečo? Ono mohlo teraz vyzeráť milo, ale ono narastie a bude také, ako jeho otec. Nemôžeš sa maznať s hriechom. S tým treba naložiť nie v rukavičkách, ale holými rukami. Chceme byť dobrí. Každý chce. Ale čo je to byť dobrý? Chceme byť pokorní. Čo je pokora? Chceme byť plní súcitu. Čo je súcit?

Ježiš, muž plný súcitu, prešiel pomedzi dva alebo tri tisíce ľudí, deti s vodnatou hlavou, chromí, slepí, krívajúci, vyschnutí. Čo On urobil? Išiel tam, kde Mu Otec ukázal, muž, ktorý mal problémy možno s prostatou alebo niečo také a uzdravil ho a išiel preč a nechal ich tak: Muž plný súcitu.

No, naše anglické slová ľudí pletú. Vidíte? To je ľudská sympatia, to nie je súcit. Je veľký rozdiel medzi sympatiou a súcitom. To sú dve odlišné slová. A my ich používame ako tie isté.

No, Slovo nepoužíva žiaden súcit, to musí byť vykonané. Zostaňte so Slovom bez ohľadu na to, ako nepríjemne to reže. Ako si myslíš, že to zničí deti a nevinné ženy a veci ako to, takzvané? Jeden malý kvas zakvasí celé cesto. To je tá istá vec, ktorá sa stala s Evou. Vyzeralo to strašne ľstivo.

„No, budeš múdry. Určite nezomrieš. On je príliš dobrý. On by vás nezabil. Ale určite nezomriete.“ Ale Boh povedal, že zomriete. To začalo celú tú vec, práve tam. Vidíte? Musíte zostať so Slovom bez ohľadu na čokoľvek.

Nedomnievajte sa len, verte. Nerozumuj. Známosť má rozumovanie. Viera nemá rozumovanie. Viera sa len toho drží.

Trúfat' si, 62-0408

Vtedy zanechajúc Ježiš zástupy, išiel do domu. A pristúpili k nemu jeho učeníci a povedali mu: Vlož nám podobenstvo o tom kúkoli toho poľa. A on odpovedal a riekol im: Ten, kto rozsieva dobré semeno, je Syn človeka, a pole je svet, a dobré semeno sú synovia kráľovstva; kúkol sú synovia toho zlého; nepriateľ, ktorý ich nasial, je diabol; žatva je skonanie sveta, a ženci sú anjeli. A tedy jako sa sberá kúkol a páli ohňom, tak bude aj pri skonaní tohoto sveta: Syn človeka pošle svojich anjelov, a vyberú z jeho kráľovstva všetky pohoršenia i tých, ktorí páchajú neprávosť, a vrhnú ich do ohnivej pece. Tam bude plač a škripanie zubami. Vtedy sa budú spravедliví skvietať ako slnce v kráľovstve svojho Otca. Kto má uši nato, aby počul, nech počuje! –Matúš 13:36-43

Nieko sa ma nedávno opýtal, povedal, „Brat Branham, keď ten Duch Svätý je taký veľký, videl som ľudí, ktorí stáli na zhromaždení a kričali a chválili Boha, slzy im stekali po líkach a odídu a robia veci ako hriešnici a idú na hriešne miesta a žijú v hriechu.“ Povedal, „Bol to Duch Svätý, ktorý pôsobil, že tí ľudia kričali?“

Povedal som, „Áno.“

Povedal, „Ó, či si myslíš, že Duch Svätý by spadol na takého človeka?“

Povedal som, „Áno.“

Ježiš povedal, „Rozsievач vyšiel a zasial nejaké semeno. A nepriateľ išiel za ním a zasial nejaký kúkol. A hospodár povedal, „Či pôjdem a vytrhám ten kúkol?“ Povedal, „Ak tak urobíte, vytrhnete pšenicu. Nechajte ich rásť spoločne. A v ten deň pošlem Anjelov a oni zhromaždia všetok kúkol a spália ho a pšenica bude zbraná do sýpky.“

Židom 6 hovorí, že je nemožné pre tých, ktorí už raz boli osvietení, stali sa účastníkmi nebeského daru (účastníkmi Ducha Svätého v nebeskom povolaní), ochutnali dobré Slovo Božie a rôzne moci budúceho veku, keby odpadli, zase obnoviť ku pokániu, vidieť, že sebe znovu križujú Syna Božieho a považujú Krv, ktorou boli posvätení, za nehodnú vec. Lebo... (Počúvajte pozorne teraz.) Lebo dážd' prichádza na zem, aby ju zavlážil, pripravil. Ale bodliaky a trne budú spálené.

Všimnite si. Na tom istom pšeničnom poli, ktoré bolo zasiate, tam sú šípky, popínavé rastliny, smradľavá burina, všetko rastie spolu s pšenicom. A keď je sucho, burina je takisto smädna po vode ako pšenica. Voda je poslaná pre pšenicu. Ale burina je takisto rada za vodu ako pšenica. A podľa ich ovocia ich poznáte.

Na zhromaždení Duch Svätý spadne na celú budovu. Ale tí, ktorí žijú pobožne v Kristu Ježišovi, sú tí ľudia, ktorí budú zbraní do sýpky. A kúkol, to nie je na nás, aby sme ho súdili, ale ten bude na konci spálený. Rozumiete, čo myslím?

Potom neposudzuj človeka podľa toho, že kričí, alebo preto, že môže chváliť Pána. Súď ho podľa života, ktorým žije. Ak nežije správny druh života, neodvracaj sa od neho preč, modli sa za neho. To je spôsob, akým to činiť. A obrátiť ho z burinovej žihľavy na steblo pšenice. Amen.

Nebeské kráľovstvo je podobné pokladu skrytému na poli, ktorý, keď našiel človek, skryl a od radosti ide a predáva všetko, čo má, a kúpi to pole. Zase je nebeské kráľovstvo podobné človekovi kupcovi, ktorý hľadal krásne perly, a ktorý nájduť jednu drahocennú perlu odišiel a predal všetko, čo mal, a kúpil ju. –Matúš 13:44-46

Nikdy sa nemôžete pravdivo pozrieť na Ježiša a zostať taký istý. Je na ňom niečo, čo je odlišné od všetkých ostatných ľudí. Keď si Ho niekedy počul hovoriť, budeš ako tí rímski vojaci, „Nikdy človek tak nehovoril.“ Kňaz o voľacom hovoril. Človek je stále tej istej náture. Máme to dnes. Ľudia stále chvália Boha za to, čo učinil, a tešia sa na to, čo bude robiť, a ignorujú to, čo On práve robí. To je skrátka náтура človeka. To vždy bola taká náтура. Ale človek, keď sa raz pozrie na Ježiša, nikdy nezostane taký istý, uvidí Ho zamanifestovaného.

To je dôvod, keď ste zapečatení Duchom Svätým, tá pečať je na oboch stranách papiera, oboje prichádzajú a odchádzajú. Oni môžu vidieť chodenie, hovorenie, Život Krista odrážajúci sa v Jeho ľuďoch. To bol dôvod Jeho smrti, aby cirkev mohla pokračovať v Jeho práci. Ale my sme to obrátili na bandu všetkého možného.

Všimnime si, ako On začal ísť, idúc dolu cestou, Zacheus zodvihol svoj život trochu vyššie. On chcel mať na Neho dobrý výhľad, keď pôjde. No, on sa celý zakryl, dobre sa zamaskoval. A po chvíli sa musel takto zdvihnúť, aby videl. Ježiš prechádzal pod ním. Práve, ako On išiel okolo, Ježiš sa zastavil, pozrel sa hore, povedal, „Zacheus, ponáhľaj sa. Poď dolu z toho stromu. Idem s tebou dnes domov na večeru.“ Čo za rozdiel. On vedel, že bol prorokom, ktorého Pán Boh vzbudil, nie len, že vedel, že on bol na strome, ale tiež vedel, aké bolo jeho meno.

Biblia povedala, „Slovo Božie je ostrejšie než dvojsečný meč, prenikajúce do rozdelenia špiku kosti a rozoznávajúce myšlienky a úmysly srdca. Na počiatku bolo Slovo a to Slovo bolo u Boha a to Slovo bol Boh. A to Slovo sa stalo telom a prebývalo medzi nami. A hľadeli sme na Neho, na jednorodeného od Otca.“ Tam On bol, Slovo Božie zamanifestované v Zacheovi. Rýchle zišiel zo stromu, aby činil pokánie.

Zacheus, vy, obchodníci, ktorí ste tu dnes večer, pamätajte, nemôžete sa ukryť za figovými listami. On vie presne, kde sedíš. On ňa pozná. Vie, kto si. Pozná tvoje meno, vie, prečo si tu. Vie o tebe všetko. To je pravda. A my, ktorí sme sa s Ním stretli a poznáme Ho a stali sme sa Jeho učeníkmi, vieme, čím On Je a čo robí pre ľudí. Vieme, že On zostáva ten istý.

Zacheus zišiel dole v kajúcom nastavení. Povedal, „Pane, ak som niekoho okradol, odplátim im späť. Zoberiem svoje peniaze, dám chudobným.“ Vidíte, on našiel tú Perlu nesmiernej ceny. Našiel niečo, čo bolo viac ako jeho biznis. V každom človeku je niečo, že sa snaží niečo dosiahnuť. Ale ak stratíš Večný Život, čo ti boli platné všetky tvoje úspechy? Najväčší poklad, ktorý človek môže nájsť, je najšť uvoľnenie.

Opäť je nebeské kráľovstvo podobné vlečnej sieti, spustenej do mora a tiahnucej so sebou tvory z každého druhu, ktorú, keď bola naplnená, vytiahli na breh a sadnúc si sobrali čo dobré do nádob a čo zlé vyhádzali von. Tak bude pri skonaní sveta: vyjdú anjeli a oddelia zlých spomedzi spravodlivých a uvrhnú ich do ohnivej pece, tam bude plač a škripanie zubami. –Matúš 13:47-50

Pozrite sa na nášho Pána Ježiša. Keď prišiel na zem, On bol mladým Prorokom z Galiley. Išiel do synagógy, každý Ho miloval. Uzdravoval chorých. To bola prvá časť Jeho služby, prvý stupeň. Druhý stupeň bolo proroctvo, kde začal napomínať Farizejov a Sadúcejov Jeho dňa, vravel im, akí boli, ako boli slepi, a že nemôžu vidieť, a kto On bol, a tak ďalej, viete, a čo sa s nimi stane. Pre toto bol On odsúdený a na tých základoch bol ukrižovaný, ale oni nemohli to poslanstvo zastaviť. Môžete zastaviť posla, ale nie poslanstvo. A Biblia hovorí, že On zostúpil do pekla a kázal dušiam, ktoré boli v žalári, ktoré boli predtým neposlušné, a tam bolo Jeho posledné poslanstvo ku odsúdeným na záhubu.

Bude hrozné pomyslieť teraz, že v niektorom z týchto dní budú ľudia ďalej kázať, tak ako činili vo dňoch Noeho, oni činili tak isto, ale pre ten odsúdený svet sú dvere už zatvorené. Nevieme, v ktorom čase sa to môže stať. Tak, ak nie si dnes večer Kresťanom, skutočne o tom premýšľaj. Poriadne sa zamysli.

Je len jedna vec, ktorú vieme robiť, to je nasledovať inštrukcie, ktoré nám náš Pán zanechal. „Kážte Evanjelium každému stvoreniu.“ On vie, kto je spasený a kto nie. My nie. My iba hádzeme sieť do mora, prinášame zo všetkých druhov, ale Boh vie, kto je spasený a kto nie. „A nikto nemôže prísť ku Nemu s výnimkou tých, ktorých potiahol Otec, a všetci, ktorých Mu dal Otec, prídu.“ Vieme to. Tak na nikoho nemôžeme povedať, že ten je Kresťan a ten nie, lebo On povedal, „Nebeské Kráľovstvo je podobné človekovi, ktorý zobral sieť, išiel na more a nahodil ju.“ Keď tú sieť vytiahol, mal tam všetky možné druhy vecí. Boli tam vodné pavúky, chrobáky, hady a ryby a ryby živiace sa zdochlinami a dobré ryby. Vodné chrobáky a iné veci zaliezli späť do vody, ale dobré ryby boli zanechané pre Majstra. No, my nevieme, ktorá je dobrá. My iba hádzeme sieť.

Ale pamätajte, ten vodný hmyz bol vodným hmyzom aj vtedy, keď ho chytila sieť. Vplyv zhromaždenia bolo to, čo ich chytilo. Had bol stále hadom, sieť Evanjelia ho len vtiahla dovnútra. A ryba živiaca sa zdochlinami bola rybou živiacom sa zdochlinami, korytnačka bola korytnačkou, krab bol krabom. Vidíte? Ale skutočná ryba bola rybou od začiatku. Vidíte? Tak On vedel, ktorá je dobrá, pretože On má ich mená vo Svojej Knihe, zapísal ich tam, keď bol Baránok zabitý pred založením sveta.

Znamenie tohto času, 63-1113

A Ježiš im riekol: Či ste porozumeli tomuto všetkému? A oni mu povedali: Áno, Pane. A on im povedal: Preto každý učený v zákone, získaný za učeníka v nebeskom kráľovstve je podobný človeku hospodárovi, ktorý vynáša zo svojho pokladu nové i staré veci. A stalo sa, keď dopovedal Ježiš tie podobenstvá, že sa pobral preč odtiaľ.
–Matúš 13:51-53

Pamätajte, dieťa, bez ohľadu na to, čo by sa stalo, ono sa narodilo ako dieťa, ono ním vždy bude. A keď je človek narodený z Ducha Svätého, on sa stáva dieťaťom Božím a to je vlastne druhé narodenie, obnovenie, čo vytvára v človeku niečo, čo tam predtým nebolo. Každý človek, ktorý je narodený do domu viery, on sa stáva dieťaťom. Potom Duch Svätý sleduje toho človeka a prináša Bohu slovo, ako on postupuje. No, potom, keď toto dieťa príde do veku... Nuž, ono je stále dieťa. Ale ak bolo to dieťa nedbalé, nikdy pre neho neplatilo upozornenie a nezaujímal sa o Otcovu prácu, také dieťa nikdy nebolo adoptované do tej rodiny. Ale ak to dieťa prijímalo nápravu, bolo to dobré dieťa a milovalo prácu svojho otca a zaujímal sa o ňu, snažilo sa robiť všetko, čo mohlo, aby otcova práca napredovala. Potom tútor-vychovávateľ o tom priniesol slovo otcovi a odohralo sa to, čo je nazvané prevzatie synovstva, alebo ako to Pavol podáva v liste Galaťanom: „adopcia“ (dostať právo synovstva), že sme boli predurčení do adopcie detí skrze Ježiša Krista, dostať právo synovstva. Ten istý syn, ktorý sa narodil do rodiny, mohol byť adoptovaný do tej istej rodiny alebo umiestnený v tej istej rodine alebo dostať pozíciu v tej rodine, do ktorej sa narodil. A verím, že to je práca Svätého Ducha dnes v cirkvi, snaží sa umiestniť v cirkvi apoštolov, učiteľov, prorokov, a tak ďalej, ako... A videli sme medzi ľuďmi pôsobiť mnoho falošných poplachov, a tak ďalej, ktoré len ukazovali, že tá skutočná nefalšovaná adopcia je na dosah. Verím tomu. To musí Boh umiestniť do cirkvi. To je záležitosť Boha, nie človeka. Tak, keď prišiel tento chlapec do veku, keď bol pripravený na svoju adopciu a bol dokázaný, tútor-vychovávateľ povedal Otcovi, že tento chlapec je vhodný, aby dostal právo synovstva, vtedy bol zobrahaný von na verejné miesto a tam bol odiaty do rúcha, do čestného rúcha, možno purpurového alebo do nejakej kráľovskej farby a bol postavený a celé mesto, všetci ľudia okolo videli toho otca, ktorý adoptuje svojho vlastného syna do rodiny. A potom, keď bol adoptovaný do rodiny, on už bol synom, už bol dieťaťom, už bol dedičom milosti, avšak teraz bol umiestnený do tej rodiny... Rozumiete. Teraz, keď bol umiestnený v tej rodine a dostal svoju pozíciu, potom malo jeho meno na šeku takú istú váhu ako meno jeho otca.

Tak, verím, že to je čas, do ktorého dnes cirkev prišla, že to ďalšie veľké hnutie v cirkvi je na Bohu, potom, čo sme videli falošné poplachy... Ale teraz, Boh ustanoví vo Svojej Cirkvi správnym spôsobom apoštolov, prorokov, učiteľov, evanjelistov. To neurobí nič, čo nadobudneme v nejakom ľudskom seminári, ale Boh to ustanoví v cirkvi. To neurobí teológia, hoci by sme ju preberali dookola celé noci, ale Boh to umiestni v cirkvi, ako to On vybral, ako Duch Svätý pripravoval túto cirkev a vychovával ju. A tam Boh adoptuje do pozície Svojich synov.

A Ježiš vidiac mnohé zástupy okolo seba rozkázal preplaviť sa na druhú stranu. A pristúpil nejaký zákonník a povedal mu: Učiteľu, pôjdem za tebou, kamkoľvek pôjdeš. A Ježiš mu povedal: Líšky majú svoje skrýše a nebeskí vtáci svoje hniezda, ale Syn človeka nemá, kde by hlavu sklonil. A iný z jeho učeníkov mu povedal: Pane, dovoľ mi najprv odísť a pochovať svojho otca. Ale Ježiš mu povedal: Pod' za mnou a nechaj, nech mŕtvi pochovajú svojich mŕtvych. –Matúš 8:18-22

Nemám vôbec žiadne programy. Nemám nič, žiadne programy. Máme knihy, ale my tie knihy kupujeme od niekoho iného, aby sme si ich priniesli sem na zhromaždenie. Nemám rádio programy, ani televízne programy, ani nič iné. Nie som ničomu alebo nikomu zaviazaný, iba Bohu. Pretože môžem ísť do zboru, malého alebo veľkého. Nemusím mať žiadnu určitú sumu peňazí, nie je nič určené. Mám päťdesiatjeden rokov, kážem tridsaťjeden rokov a nikdy v živote som nezobral obeť. To je pravda. V tom všetkom nie sú zahrnuté žiadne peniaze. Ľudia mi dávali malé veci, tak som mohol žiť a pomohli s podporou služby, čo sa cení. Išlo to na fond v mojom zbere. Dostávam na živobytie sto dolárov na týždeň. A okrem toho, no, to je všetko, čo mám. A to je všetko, čo potrebujem.

A neveríme, že Kristovo Evanjelium bolo kedy určené na komercializáciu. Verím, že to nie je potrebné robiť. A neverím, že by sa služobníci Kristovi mali snažiť byť šoumenmi. Verím, že by mali byť pokorní, zaujať miesto Krista, Jeho život v nás Ho predstavuje verejnosti.

Zisťujeme, že On povedal, „Líšky majú svoje skrýše a nebeskí vtáci svoje hniezda, ale Syn človeka nemá, kde by hlavu sklonil.“ Nemusel byť na tom tak. Myslím si, že tie najsladšie slová v Biblii, jedno z nich je, „Otče, posväčujem Sám Seba za nich.“ Mal právo mať ženu, mal právo na dom. Mal právo na rozkoše života, ako máme my, prinajmenšom pohodlie života. Ale On sa posväcoval, pretože trénoval dvanásť mužov, ktorí by rozčerili svet Evanjeliom. A ak to mohol učiť On, o koľko viac máme my posvätiť samých seba.

Kráľovná zo Sáby, 61-0219

A keď vstúpil do lode, išli za ním jeho učeníci. A hľa, veľiká búrka povstala na mori, takže vlny prikrývali loď, a on spal. A pristúpiac jeho učeníci zobudili ho a hovorili: Pane, zachráň nás, hynieme! A on im povedal: Čo sa bojíte, ľudia malej viery? Vtedy vstal, pohrozil vetrom a moru, a nastalo veľiké ticho. A ľudia sa divili a vraveli: Jaký je toto človek, že ho i vetry i more poslúchajú? –Matúš 8:23-27

Prišiel sem raz jeden kazateľ s darom Božského uzdravovania a ten kazateľ má v sebe mnoho darov. Prišiel tu do budovy. Zobral Slovo Božie. Je majster vo vysvetľovaní. Môže sa postaviť a vyložiť to, ako pán Roberts alebo Tommy Osborn alebo niekto z tých bratov, takí, čo sú majstrami v Písme, skvelý muž. Oni všetci tu boli v Chicagu a kázali vám. A viete, že oni sú takí. Majstri vo vysvetľovaní Slova. To je dar uzdravovania.

No, to je spôsob, akým sa oni snažia, aby ste Ho videli. To je ich dar, musia vám dokázať, že Ježiš Kristus je ten istý včera, dnes i naveky. Veria tomu z celých svojich srdc. A dokazujú to cez Slovo, že je to pravda.

Nie som tohto typu obdarenou osobou. Môj dar je vidieť videnia. Potom, keď vidíš niečo, čo Boh učinil, niečo, čo Otec zmanifestoval, ako duchovný dar, a vieš, že Boh zostúpi dole a pomaže to a spôsobuje, že oni kážu Slovo. Potom Boh zostupuje v pomazaní iného daru a on bude vedieť veci a predpovie veci a povie veci, ktoré boli a ktoré budú. Čo to robí? Či ňa to uzdraví? Nie. To privádza vašu vieru ku Ježišovi Kristovi, ktorý ňa už uzdravil. To je to. Potom tomu veríš a ideš preč a hovoríš, „Chvála Pánovi, som uzdravený.“

No, Ježiš prechádzal loďou cez more. Môžem si predstaviť, ako to bolo. Kázal celý deň a v tú noc prišla na more veľká búrka a zdalo sa, že sa ten malý čln potopí, a On bol vyčerpaný a unavený, ale nikdy nebol vystrašený. To sa mi páči.

Ježiš nemusel ísť preč a postíť sa celý deň a modliť sa celý deň a potom, povedzme, „No, som zvedavý, či mám dosť viery, aby som to urobil.“ On si nebol vedomý tej viery, ktorú mal. Každý muž alebo žena, ktorí sú skutočnými bojovníkmi v Božom Kráľovstve, si absolútne neuvedomujú svoju vieru. Vy sa stále snažíte svoju vieru testovať. „Som zvedavý, či mám dosť viery to urobiť? Mám vieru...“ Netestuj svoju vieru. Boh tak povedal, tak to v každom prípade učíň. Boh tak povedal. Už ste niekedy skúšali svoju vieru, či ste mali dostatok viery na to, aby ste prišli na zhromaždenie alebo nie? Či ste skúšali svoju vieru, aby ste videli, či máte dosť viery na to, aby ste zjedli svoju večeru? Či si myslíte, že sa budete musieť na chvíľu postíť a otestovať svoju vieru, aby ste vedeli, či máte dostatok viery, aby ste išli autom domov? Určite nie. Vy to automaticky veríte.

A to je spôsob, akým veríte v uzdravenie. Ver všetkému, čo Boh povie. Len s tým nebojuj a netras tým a nenapomínaj každú minútu diabla. Prijmi to a choď. To je to. Nie je nič, čím by si mal byť znepokojený. Boh tak povedal a tým je to vybavené. Tak choďme vpred vediac, že sa to stane. Zabudni na to. Boh povedal, to to dokazuje, verím tomu a tým je to vybavené. To je všetko, čo máš robiť.

Ježiš Kristus ten istý včera, dnes a naveky, 55-0116E

A keď prišiel na druhú stranu, do zeme Gergežanov, stretli sa s ním dvaja posadlí démonami; išli z hrobov, strašní náramne, takže nikto nemohol prejsť tou cestou popri nich. A hľa, kričali a hovorili: Čo máme s tebou, Ježišu, Synu Boží? Prišiel si sem pred časom nás trápiť? A bolo opodiaľ od nich veľké stádo sviň pasúce sa. A démoni ho prosili a hovorili: Jestli nás vyháňaš, dovoľ nám odísť do toho stáda sviň! A povedal im: Id'te! A oni vyjdúc odišli do sviň. A hľa, celé to stádo sviň sa srútilo dolu úbočím do mora, a zomreli potopiac sa vo vodách. A pasáci utiekli a odídúc do mesta porozprávali všetko, aj o tých posadlých. A tu hľa, vyšlo celé to mesto oproti Ježišovi, a keď ho videli, prosili ho, žeby odišiel z ich kraja. –Matúš 8:28-34

Ježiš ležal vzadu v člne a spal a vstal, aby utíšil vody. No, pozrite, prechádzal týmto rozbúreným morom. Prechádzal celým týmto rozbúreným morom, tmavou, chmúrnou, daždivou nocou plnou búrok, keď možno desaťtisíc morských diablov prisahalo, že Ho utopia. A tam On bol v noci, v tejto starej loďke, ktorá tam nadskakovala, unavený a vyčerpaný. Prechádzal celú tú cestu do Gadary len z jedného dôvodu. Tam bola jedna osoba, ktorá potrebovala pomoc. Bol to šialenec z Gadary, posadnutý muž. Prešiel celú tú cestu rozbúreným morom, trvalo Mu to celú noc, aby pomohol jednej osobe.

On by dnes večer prišiel, celú tú cestu zo slávy, aby zamanifestoval Seba Samého a uzdravil každú osobu tu. To je milujúce srdce Pána Ježiša Krista.

A keď Ho ten šialenec stretol, nazdávam sa, že sa rozbehol, že Ho ide zabiť. Ale On videl, že tento chlapec bol kompletne vydaný diablovej, až diabol používal jeho jazyk.

Veríte, že diabol môže použiť váš jazyk? Celkom určite môže. Dovedie vás do toho, že poviete veci, ktoré nechcete povedať, spôsobí, že klamete, kradnete, dovedie vás do toho, že poviete veci, ktoré nie sú správne, hovoríte zlé slová, ktoré Boh nechce, aby ste ich hovorili. Diabol nad vami preberá kompletnú kontrolu.

No, ak on nad vami vezme kompletnú kontrolu, vy ani neviete, čo poviete. Stávate sa duševne chorým.

Veríte, že váš jazyk môže byť použitý pre Ježiša Krista? Celkom určite môže. Potom spievate Evanjelium, hlásate ho a vyslovujete dobré veci a hovoríte dobré veci, dobré slová. Potom sa môžete stať tak kompletne poddaní Duchu Svätému, až On môže hovoriť jazykom, o ktorom vy nič neviete. To je pravda. On to môže.

Ježiš Kristus ten istý včera, dnes i na veky, 55-0116E

Paralelné miesta Písma: Marek 5:1-20, Lukáš 8:26-39

A vstupiac do lode preplavil sa na druhú stranu a prišiel do svojho vlastného mesta. Keď im to hovoril, tu hľa, prišlo isté knieža, klaňalo sa mu a hovorilo: Moja dcéra teraz zomrela, ale pod' a vlož na ňu svoju ruku, a bude žiť. A Ježiš vstal a išiel za ním i jeho učeníci.

–Matúš 9:1,18-19

No, Božské uzdravenie nie je niečo, čo môže robiť každý. Božské uzdravenie je aktom viery v dokončené dielo, ktoré Boh zakončil na Golgote. Nikto nemá moc uzdravovať, dokonca ani Ježiš nemal moc uzdravovania. Všetci to vieme. Povedal, „To nie som Ja, kto činí tieto skutky, to je Môj Otec, ktorý prebýva vo mne, On činí tie skutky.“ Tak Boží Syn nemal moc, aby takto náhodne uzdravoval alebo Sám zo Seba. „Syn nemôže činiť nič zo Seba Samého,“ povedal. A ak si On neprivlastnil chválu za to, že by uzdravoval chorých, o čo skôr by sa ľudia v tomto alebo inom dni mali držať preč od chvály ľudí, ktorí by povedali, že oni uzdravujú chorých. Absolútny omyl. Ak by som ťa mohol uzdraviť, to by som ťa mohol aj spasiť. Pretože to je v tej istej obeti zmierenia, že to bolo dokončeným dielom skrze nášho pozhnaného Pána na Golgote. Je to tvoja osobná viera v toto Kristovo dokončené dielo na Golgote, ktoré prináša oboje: spasenie a uzdravenie. Mohol by som tu povedať, „Koľko ľudí bolo uzdravených za posledných päť rokov?“ Zdvihlo by sa niekoľko rúk. „Koľko ľudí bolo uzdravených alebo spasených za posledných dvadsaťpäť rokov?“ Zdvihlo by sa mnoho rúk. „Koľko ľudí bolo spasených za posledný rok?“ Zdvihlo by sa pár rúk. No, z jednej strany je to tak, ale z druhej je to nesprávne. Neboli ste uzdravení pred dvadsiatimi piatimi rokmi, či pred rokom. Boli ste uzdravení a zachránení pred tisíc deväťsto rokmi. Keď Ježiš zomrel na Golgote, zakončil otázku hriechu a otázku choroby. Lebo tam bol zranený za naše prestúpenia a Jeho sinavicami sme uzdravení, kompletne dielo, ktoré tam bolo zakončené. A potom, ty, tvoja osobná viera v toto dokonalé dielo tiahne úžitok z toho, čo On za teba urobil na Golgote. Tak vy ste boli zachránení pred dvetisíc rokmi a tým, že to prijímate, pred hodinou, či pred piatimi minútami, že sa to za vás stalo pred dvetisíc rokmi. Boli ste uzdravení pred dvetisíc rokmi a môžete to prijať práve teraz.

Moja služba nebola nikdy veľmi účinná v Spojených Štátoch, pretože ľudia sú trénovaní tej starej židovskej tradícii kladenia rúk na chorých. To nebolo nikdy pre pohanov. Američania sú tak učení: klásť ruky na chorých. Keď Jairova dcéra zomrela, Jairus povedal Ježišovi, on ako Žid, „Pod' a polož Svoje ruky na moju dcéru a bude žiť.“ Ale keď bol chorý pohanský syn, povedal, „Nie som hodný, aby si vošiel pod moju strechu, iba vypovedz Slovo a môj sluha bude žiť.“ Ježiš sa otočil k tomu Židovi a povedal, „Nevidel som takej viery v Izraeli.“

Vidíte, kresťanský spôsob je akceptovať Jeho Slovo. A to je Slovo Božie. Ja verím každý kúsok tohto Božieho Slova. A jednoznačne verím, že Boh môže robiť veci, ktoré v Slove nenapísal. Je ich tam mnoho, s ktorými mám do činenia, len to, čo zaslúbil. No, nechcem nič viac alebo menej, ale chcem všetky Jeho zaslúbenia, pretože On zomrel, aby som ich mohol mať. Teda uzdravenie je jedným z Jeho zaslúbení.

Môžeme vidieť Ježiša? 58-0619E

Paralelné miesta Písma: Marek 5:21-24, Lukáš 8:40-42

A hľa, nejaká žena, ktorá dvanásť rokov trpela na krvotok, pristúpila odzadu a dotkla sa dole okraja jeho rúcha, lebo riekla sama v sebe: Len keď sa dotknem jeho rúcha, budem uzdravená. A Ježiš obrátiac sa a vidiac ju povedal: Dúfaj, dcéro, tvoja viera ťa uzdravila. A žena bola zdravá od tej hodiny. –Matúš 9:20-22

Je len jeden prostredník medzi Bohom a ľuďmi, to je človek, Ježiš Kristus (Správne.), nie bohyňa, nie svätí, ale Kristus.

No, keď povstal z mŕtvych, bude robiť tie isté skutky, aké robil predtým. Ak sa Mu Jeho telo podriadi, budete vidieť Ducha Svätého, ako prichádza do Svojho tela a robí tie isté veci.

Nezáleží na tom, koľko daru by mi Boh dal, ak nemáte vieru, že to poslal Boh, to nebude nikdy účinkovať. Pozrite sa na Rimanov, ktorí položili handru cez Jeho tvár a bili Ho po hlave palicou a hovorili, „Ak si prorok, povedz nám, kto ťa udrel.“ Vidíte, boli kritickí. Ježiš ani neotvoril ústa, nepovedal ani slovo.

Ale keď sa tá žena dotkla Jeho rúcha, ledva sa Ho dotkla. Riman Ho udrel, ale tá žena sa Ho iba dotkla a odišla. Pretože ona Mu verila. Otočil sa a povedal, „Tvoja viera ťa uzdravila.“ Tu to máte. To je ten rozdiel. Musíte k Nemu správne pristúpiť.

No, ak by dnes ráno prišiel na toto zhromaždenie a dokázal, že je živý. No, poviete, „Brat Branham, ak by tu dnes večer stál na pódiu, myslíš, že by ma uzdravil?“ Nemohol by to urobiť. Už to urobil. Nemôže to urobiť dvakrát. Urobil to a ten zvyšok nechal na teba. Ak to veríš, si uzdravený. Ak nie, nie si. To je všetko. Ak by tu stál, nemohol by urobiť nič viac. Nemôže ťa zachrániť, kým tomu nebudeš veriť.

Čo potom zaslúbil, že bude robiť? „Budem zjavovať Seba v cirkvi, že Som živý, až kým neprídem. Skutky, ktoré Som činil, aj vy budete činiť, až kým znovu neprídem.“ Potom, keď dokazuje, že je živý, čo si o Ňom myslíš? To je tvoja viera, nič, čo by som pre teba mohol urobiť, ale čo On už pre teba urobil a ty to iba prijímaš. Ó, modlím sa, aby to Boh dnes večer do tejto skupiny dostal.

Ak to dnes večer táto skupina prijme, nebude tu do dvadsiatich minút medzi nami jedinej slabej osoby. To je pravda. Nebude tu v našom strede slabej osoby. Prečo toto nemôžu byť ďalšie Letnice? Prečo sa nemôže toto zhromaždenie zmeniť do niečoho skutočného, čo zatrasie národom? Amen. Chce to urobiť. To je len preto, že my Mu to nedovolíme, aby to urobil. Ó, ako by len chcel vziať toto zhromaždenie do Svojho náručia a povedať, „Deti, chcem s vami konať. Chcem cez vás konať.“ Snaží sa ku vám pretlačiť.

Presne, ako všetka voda sveta vložená do suda veľkého štyri stopy, štyri stopy široký, koľko desiatok tisícov míľ by to bolo. Aký tlak by tam bol, skúšať to tam dať. Tak je to, keď sa Duch Svätý pokúša dostať do cirkvi, skúša nájsť niekde štrbinku, aby tam mohol vojsť, požeňať vás a doviesť vás do rastu a života. A stále stojíme suchí, tvrdí. Nevieam.

Viera raz poslaná svätým, 57-0610

A keď prišiel Ježiš do domu kniežata a videl pískajúcich na píšťaly a zástup, robiaci ruch a nepokoj, povedal im: Odídite, lebo dievčatko nezomrelo, ale spí. A vysmievali sa mu. A keď bol vyhnaný zástup, vošiel, chopil dievčatko za ruku, a vstalo. A tento chýr sa rozniesol o ňom po celej tej zemi. –Matúš 9:23-26

Pozrime sa tam na druhú stranu brehu, kde je malý chlapík, ktorý sa volá Jairus. A on bol takým dobrým mužom. Verím, že Jairus bol tajným veriacim. On nechcel, aby o tom ľudia vedeli.

Dnes večer je vo Phoenixe veľa takých ľudí, ktorí by boli tu na tomto zhromaždení, ak by ich pastor v nedeľu nevytlúčil z cirkvi za to, že prišli. Je to tak. Oni tomu veria. Ale boja sa.

Jairus tiež veril, ale bál sa. On veril. A keď počul o Ježišovi, o tých veciach, ktoré sa stali, On bol odlišný od ktoréhokoľvek iného človeka. On vedel, že to bol Boží Sluha, Boží Syn. Vedel, že On musí byť viac než len človek. A on veril tej službe, hoci bol tak poviazaný organizáciou, že sa nemohol pohnúť. Pretože oni striktno povedali, že každý človek, ktorý bude počúvať toho fanatika, si môže rovno vziať svoju cirkevnú legitimáciu a môže ísť. Kvôli tomu budeš vylúčený zo synagógy, považovaný za heretika.

Tak viete, každý, kto je hlboko úprimný ako Jairus, Boh niekedy musí vypôsobiť veci, aby ho učinil veriacim a aby vyšiel a vyznal určité veci. Či tomu veríte? On to robí.

On mal malú dcéru a ona mala asi dvanásť rokov. Ona ochorela. Zavolali doktora, myslím, ako by to urobila väčšina ľudí. A ten doktor to dieťa vyšetril a povedal, „Nuž, dám jej nejaké lieky.“

A na druhý deň sa vrátil a tomu dieťaťu sa pohoršilo a zhoršovalo sa to, po celý čas. Predstavujem si Jaira, že tam dole, v hĺbke svojej duše rozmýšľal, „Som zvedavý, kde je Ježiš? Ak by som Ho musel zavolať, viete.“ Avšak, tak rozmýšľala veľa ľudí. Je to tak. „Ja tomu skutočne verím, ale kvôli svojej spoločenskej prestíži to takto jednoducho nemôžem vyznať.“ Dnes večer je svet plný takých ľudí. Hľadia na ľudí, sú vystrašení z ľudí. „Nebojte sa ľudí, ktorí môžu zabiť to telo, ale bojte sa Toho, ktorý môže zabiť oboje, telo i dušu.“ Nestarajte sa, čo hovoria ľudia.

Dnes večer je v meste veľa ľudí, ktorí jazdia na veľkých, pekných Cadillacoch a tých veciach, vždy byť aktuálny v tých, ako sa to nazýva, v spoločenských kruhoch toho sveta, oni by to milovali, radovať sa z toho, čo dožívajú niektorí z tých biednych drahých ľudí, ktorí tu dnes večer sedia, ktorí možno ani nevedia, odkiaľ vziať jedlo na zajtra. Oni by to radi urobili, ale kvôli svojmu spoločenskému postaveniu to neurobia.

Vidíte, aké prekliatie sú peniaze a bohatstvo. Niet divu, že Ježiš povedal, „Bohatý sotva môže vojsť bránami neba.“ Ako ľava, ktorá prechádza udom ihly, musí zložiť svoj náklad a pokľaknúť a podplaziť sa. On sa tam môže dostať, ale musí to najprv zložiť.

Vzkriesenie Jairovej dcéry, 54-0302

A keď išiel odtiaľ Ježiš, išli za ním dvaja slepí, ktorí kričali a hovorili: Zmiluj sa nad nami, Synu Dávidov! A keď vošiel do domu, pristúpili k nemu slepí. A Ježiš im povedal: Či veríte, že to môžem učiniť? A oni mu povedali: Áno, Pane! Vtedy sa dotknul ich očí a povedal: Nech sa vám stane podľa vašej viery! A hneď sa im otvorili oči. A Ježiš im prísne zakázal a povedal: Hľad'te, aby sa nikto nedozvedel o tom! Ale oni vyšli a rozhlásili ho po celej tej zemi. –Matúš 9:27-31

Počas svojej služby som mal to privilégium stať pri hrobe mnohých veľkých zakladateľov náboženstiev, veľkých zakladateľov, takých ako Mohamed a mnohých iných výnimočných náboženstiev tohto sveta. Ale každé jedno z nich má označené miesto, kde jeho zakladateľ zomrel a je pochovaný a leží tam do tohoto dňa. A doteraz, v tej fyzickej oblasti, som nikdy nemal tú príležitosť stať pri tom otvorenom hrobe, kde bol položený Kristus, a ten hrob Ho nemohol zadržať. Pretože On bol Ten, ktorý povedal, „Ja kladiem Svoj život; nikto ho odo Mňa neberie. Ja ho kladiem a znova ho vyzdvihnem.”

A to jediné náboženstvo na svete, ktoré môže byť dokázané, že je správne, je Kresťanské náboženstvo. Náš Pán nielen že zomrel za Svoj ľud, ale On znova vstal na ich ospravedlnenie. A On vystúpil na výsosť a dnes večer sedí na tróne Božom a Jeho Duch žije v Jeho cirkvi s Jeho ľudom čiaci tie isté veci, ktoré činil, keď bol tu na zemi, pokračujúc vo Svojej službe. A po tomto ráne, Duch Svätý tak nádherne zostupuje a kúpe nás vo Svojej úžasnej nádhere, bol som práve inšpirovaný vypovedať tie slová a povedať toto, „V jeden slávny deň všetky tie dary, ktoré sú v tej cirkvi, budú odložené ako plášť, takpovediac. Sám Duch Svätý vezme tú cirkev pod takú kontrolu Božskej lásky, až chorí budú uzdravení, slepí budú vidieť, chromí budú chodiť bez toho, že by boli na nich vložené ruky. Bude to jedna veľká jednota.” A keď sme dnes ráno povstali v tomto veku a čase, v ktorom sa nachádzame, a videli sme toho človeka chodiť alebo zhrbeného tu so svojou hlavou medzi svojimi kolenami a s jeho chorou chrbticou, ktorá ho takto zohla a stiahla ho dolu, a zatiaľ čo tu sedel, začal tým chrbtom kolísať dopredu a dozadu. Potom sme videli muža, ktorý išiel naspäť a sadol si, po tom, čo prešiel cez modlitebný rad, a poznali sme, že urobil to prehlásenie a povedal, že po mnohé roky len sotva mohol počuť na svoje uši, a videli sme Pána Ježiša otvoriť tie uši tak dokonale, až on mohol počuť najtichší šepot, ako išiel dozadu a sadol si a položil si ruky na svoje uši a plakal, obchodník, človek, ktorý šoféroval auto stovky míľ, aby sa sem dostal.

Potom, na pódiu, tie svedectvá tých detí, ktoré sem prišli, ľudia, ktorí boli vo vážnom stave so všetkými druhmi nemocí, z celej krajiny, vydávali svedectvo o svojich stavoch a ako zomierali na rakovinu a rôzne veci a sú tu, normálne uzdravení. To je len jedno z potvrdení Jeho pretrvávajúceho Mesiášstva. To je potvrdenie, že Kresťanstvo je pravdou. Nie je žiadne iné náboženstvo, ktoré je pravdou, okrem Kresťanstva. A to je skrze to, že Kristus je Pravdou. A Kristovo náboženstvo nezomrelo s Kristom; ono s Ním mohlo zomrieť, ale tiež s Ním povstalo. A dnes večer On stále dokazuje Svoje veľké Mesiášstvo.

Potom prišiel Ježiš, 57-0407E

A keď oni vychádzali, tu hľa, priviedli mu nemého človeka, posadlého démonom. A keď bol démon vyhnaný, hovoril nemý. Vtedy sa divili zástupy a vraveli: Nikdy nebolo nič také vidieť v Izraelovi. Ale farizeovia hovorili: Kniežatom démonov vyháňa démonov. A Ježiš chodil po všetkých tých mestách a mestečkách a učil v ich synagógach a kázal evanjelium kráľovstva a uzdravoval každú neuh i každú chorobu medzi ľuďom. –Matúš 9:32-35

Ó, mám rád Jeho nebojácné postupovanie. Aj vy? On nikdy nebol ani trochu rozčúlený, On vedel, že kráčal dokonale vo vôli Božej. Keď tie búrky a besnenie, keď sa tá malá loď išla potopiť, On vykročil tak pokojne, ako len mohol, položil Svoju nohu na kraj lode. A pozrel sa hore a povedal, „Pokoje,“ ku Otcovi, „Pokoje.“ Pozrel sa na ten oceán a povedal, „Utíš sa,“ vrátil sa nazad a ľahol si. Tie vlny sa utíšili. To bol On: nikdy nebol vystrašený; nikdy rozrušený; nikdy sa nerozčuloval.

Oni povedali, „Ó, my vieme, kto On je, Belzebub. Vieme, že to činí pomocou kniežata diablov.“

On povedal, „Ak Satan vyháňa Satana, potom je jeho kráľovstvo rozdelené. A ak Ja prstom Božím vyhánam diablov, pomocou čoho ich vyhánajú vaši synovia? Rozsúďte.“ Práve tak pokojný, ako len mohol byť. No, Jeho viera bola jednoducho podvedomá. On len kráčal ďalej, pretože vedel, že dokonale vykonával vôľu Božiu.

Keď On uzdravil chorých, čo povedala Biblia, že bolo dôvodom, že On uzdravil chorých? „Uzdravil chorých, aby sa to vyplnilo.“ Vidíte? Je ľahké veriť čomukoľvek, čo Boh hovorí.

Ak Boh hovorí, „Zajtra bude tak horúco, že každý môže ísť plávať,“ nebude pre mňa ťažké pripraviť si plavky. Ak by povedal, „Zajtra bude celý deň pršať,“ je pre mňa ľahké zobrať si dáždnik. Je to pravda? Ak Boh hovorí, „Budúci rok bude dobrý a všade vyrastie celá úroda,“ ja by som všetko zasadil s dobrou vierou. Vidíte? Je to pravda? Ak Boh hovorí, že nám dnes večer dá ohromné zhromaždenie, ja by som prišiel dokonca bez akéhokoľvek textu vo svojej myšli. On to jednako urobí. Je to tak? Boh tak povedal. Tým je to vybavené.

Ak trpíte, ste takmer na pokraji smrti a Boh povedal, „Ja som Pán, ktorý ťa uzdravuje.“ To vami ani trochu nezatrásie; len choďte ďalej. Boh tak povedal. Vidíte? Je to ako tá podvedomá viera. Vidíte? Len choďte ďalej a verte tomu. Boh tak povedal a tým je to vybavené.

Božské uzdravenie, 54-1219M

A príduc do svojej otčiny učil ich v ich synagóge, takže žasli a hovorili: Odkiaľ má tento tú múdrosť a tie divy? Či nie je toto syn toho tesára? Či sa nevolá jeho matka Mária, a jeho bratia Jakob a Jozes a Šimon a Júdas? A či nie sú všetky jeho sestry u nás? Odkiaľ tedy má tento všetko toto? A urážali sa na ňom. A Ježiš im povedal: Prorok nie je bezo cti, iba vo svojej otčine a vo svojom dome. A neučil tam mnoho divov, pre ich neveru. –Matúš 13:54-58

Núž, tam v tej starej krajine, v Nemecku a naokolo v tých ostatných častiach sveta, ó, na prvom večernom zhromaždení môžete očakávať všade od tridsať do päťdesiat, sto a dvesto tisíc ľudí na jednom zhromaždení. Tisíce ich býva uzdravených na jedenkrát. Akonáhle vidia, že sa niečo deje, tým je to vybavené; oni sú pripravení. Ale v Amerike máme príliš veľa vyučovania; máme príliš veľa rôzneho vyučovania.

Ako keď sa tu jedného dňa konala veľká konferencia. Nevieam, či o tom mnohí z vás vedia alebo nie, medzi niektorými ľuďmi z cirkví, ktorí navštívili všetky tie zhromaždenia s uzdravovaním, a tak ďalej, tak oni sa stretli na konferencii a išli zostaviť svoje závery z toho, ku čomu dospeli, a jeden z nich povedal, „Čo si myslíte o pánovi Allenovi?“

„Najväčší radikál, akého som kedy videl,“ povedala tá skupina.

Povedal, „Čo si myslíte o Oralovi Robertsovi?“

Povedali, „Davová psychológia.“

Povedal, „A čo William Branham?“

Povedali, „Uhladený veštec.“

Skutočne, to povedali. Ako môžete očakávať, že tam niečo dosiahnete? Vidíte, Sám Ježiš nemohol konať v takom obecenstve. Vy tomu musíte veriť; to je všetko. A keď On išiel do svojho vlastného kraja, bolo veľa mocných skutkov, ktoré tam ale nemohol vykonať kvôli ich nevere.

Viera v akcii, 55-1003

Paralelné miesto Písma: Marek 6:1-6

A keď videl tie zástupy, hlbokou ľútosťou bol pohnutý nad nimi, že boli zmorení a rozptýlení jako ovce, nemajúce pastiera. Vtedy povedal svojim učeníkom: Žatvy je mnoho, ale robotníkov je málo. Tedy proste Pána žatvy, žeby vyslal robotníkov do svojej žatvy. –Matúš 9:36-38

Len v predchádzajúcej kapitole sme našli miesto, kde Syn Boží strávil veľa času na modlitbe. Keď Boží Syn strávil toľko času na modlitbe, aby mal obecnosť s Duchom, ktorý bol v ňom, o koľko viac ty a ja? Viac času na modlitbe. Ak by si len vedel, čo znamená čas na modlitbe. Niekedy, keď sa modlíš, Boh mení kompletne miesto určenia rôznych vecí, ktoré sa idú stať. Veríte to? Možno niečo určité sa ide stať a tvoja modlitba môže celú tú situáciu zmeniť.

No, hovoríš, „Keď Boh vie, že sa to ide stať, čo by mohla urobiť moja modlitba?“

Spomeň si, keď tam stál a pozeral na žatvu. Bol Pánom žatvy. Povedal, „Úroda je zrelá a robotníci sú, ale je ich málo; proste Pána žatvy a On vám pošle robotníkov do Jeho žatvy.“ Inými slovami, „Modlite sa ku Mne a Ja pošlem do Mojej žatvy robotníkov, hovorím vám, aké je to potrebné.“

Ale časť toho leží v ľudských bytostiach. Veríte to? Kráľovstvo Božie leží vo vnútri ľudskej bytosti. No, Ježiš na jednom mieste povedal, „Ja som vinič, vy ste letorasty.“ Vinič nemôže niesť ovocie; letorasty na viniči nesú ovocie. Boh nemôže niesť ovocie Seba Samého, cirkev to má priniesť. Je to tak? Berie vás, letorasty, aby priniesol ovocie. A keď ste sa vy, letorasty, vydali viniču, potom prichádza ovocie. Rozumiete, čo myslím? Boh chce vaše ruky, chce vaše oči, váš jazyk, vaše ústa, vaše uši, chce tvoje ruky a nohy, aby cez vás priniesol ovocie.

No, Ježiš strávil veľa času na modlitbe. Jedného dňa povedal učeníkom; povedal, „No, choďte na druhú stranu.“ Poslal ich preč, kým vystúpil na vrch, aby sa modlil. Kým tam bol hore sám, prišla búrka. Myslím si, neviem, ale myslím si, že ak by som ja bol s učeníkmi, povedal by som, „Viem, že nám povedal, aby sme odišli, ale myslím, že počkám, kým príde a zastaví sa tu.“ Chcel by som, aby bol v takýchto prípadoch nablízku, vy nie?

Tak vidíme Ho, ako vystupuje na vrch, aby sa modlil. Učeníci vyrazili na more a chytili sa vesiel, ich loďka sa pohla, odchádzajú a plavia sa na druhú stranu, kde sa majú stretnúť s Ježišom. Potom, keď odchádzaš z prítomnosti Ducha Svätého alebo Krista, vtedy vo viditeľnej forme, tak na ceste prichádzajú ťažkosti. A zvyčajne, keď kdekoľvek začneš bez Krista, začínajú problémy. Len čo ťa diabol vidí, že nemáš obecnosť s Kristom, hneď vtedy po tebe ide, tak tvrdo, ako len môže. Hneď, ako vidí, že sa nemodlíš, preč od požehnania, Satan ťa chce dostať hneď, ako môže.

Uzdravenie Jairovej dcéry, 55-0227E

A privolajúc si svojich dvanástich učeníkov dal im právo a moc nad nečistými duchmi, aby ich vyhánali a uzdravovali každý neduh a každú chorobu. A mená tých dvanástich apoštolov sú tieto: prvý Šimon, zvaný Peter, a Andrej, jeho brat, a Jakob Zebedeov a Ján, jeho brat. Filip, Bartolomej, Tomáš, colný Matúš, Jakob Alfeov, Lebeus, ktorému bolo dané prímeno Taddeus, Šimon Kananitský a Judáš Iškariotský, ktorý ho i zradil. –Matúš 10:1-4

Kým počúvate, jedno z najvýznamnejších miest Písma, na ktoré môžem pomyslieť, je, keď Ježiš povedal, „Otče (pomyslíte o tom), Otče, posväcujem Sám Seba za nich.“ Pomysli o tom. „Otče, posväcujem Sám Seba za nich.“ Čo robil? Dával príklad; bol baránok. Čo urobil? Mal právo mať domov; bol Muž. Mal právo sa oženiť; bol Mužom. Mal právo nosiť pekné oblečenie; bol človek. Ale On posvätil Seba Samého; On sa toho vzdal. Mohol by prísť dole obklopený slávou, dobre stavaný, so skupinou anjelov. Istotne. Ale On posvätil Seba Samého.

Dokonca ani nemohol byť narodený niekde v nejakej peknej čistej posteli, narodil sa vo válove, v maštali plnej hnoja, v požičanom válove. Posvätil Samého Seba. Prečo? Bol Baránkom. Vidíte, priatelia, vraciame sa, aby sme zhromaždili náboženstvá v jednej línii, a tak ďalej, a všetky tieto veci a odchádzame preč od tých skutočných vecí. Pokor sa, zostávajú pokorný: „Pane, posväť ma.“

Ježiš pripravoval niektorých mužov, dvanástich, ktorí mali ísť do celého sveta hlásať Evanjelium. Tak On žil posväteným životom, vzdal sa kvôli nim všetkého svetského potešenia. Mali by sme sa vzdať nášho svetského obliekania, našich svetských zábav a takýchto vecí kvôli ľuďom, ktorých sa snažíme priviesť k Bohu, kvôli tomu vonkajšiemu svetu. Dovoľme tej Holubici prísť dnes večer. Posväť sám seba, aby prišla tá Holubica skutočnej viery a zaujala Svoj príbytok.

Baránok a Holubica, 60-0805

Paralelné miesta Písma: Marek 6:7, Lukáš 9:1-2

Týchto dvanástich poslal Ježiš a prikázal im: Na cestu pohanov neodídite a do mesta Samaritánov nevojdite; ale radšej idte k ztrateným ovciam domu Izraelovho. Idte a kážte hovoriac, že sa priblížilo nebeské kráľovstvo. Nemocných uzdravujte, malomocných očisťujte, mŕtvych krieste, démonov vyhánajte; darmo ste dostali, darmo dajte. Neberte so sebou zlata ani striebra ani obecného kovu do svojich opaskov ani kapsy na cestu ani po dvoje sukien ani sandálov ani palice, lebo robotník je hoden svojho pokrmu. A do ktoréhokolvek mesta alebo mestečka vojdete, dopýtajte sa, kto by v ňom bol toho hodný; a tam zostaňte, dokiaľ nevyjdete. A vchádzajúc do domu pozdravte ho. A keď bude dom hodný, nech príjde naň váš pokoj; a keď nebude hodný, nech sa váš pokoj navráti k vám. A ktokoľvek by vás neprijal ani nepočul vašich slov, idúc z toho domu alebo z toho mesta vytraste prach svojich nôh. Ameň vám hovorím, že znesiteľnejšie bude zemi Sodománov a Gomoranov v deň súdu než tomu mestu. –Matúš 10:5-15

Nó, zistili sme, že Boh dal Mojžišovi znamenie, aby dokázal jeho potvrdenie a zavolanie. A každé skutočné znamenie, každý skutočný znak, ktorý bol poslaný od Boha, nesie za sebou hlas. No, nemiňte to; toto je moja posledná lekcia ohľadom toho. Vidíte? No, máme znamenia, ktoré nie sú od Boha. Satan môže napodobniť takmer všetko, čo existuje. Ale skutočný znak poslaný od Boha má za sebou Boží hlas. Boh povedal Mojžišovi, „Ak nebudú veriť hlasu prvého znamenia, potom im ukáž to druhé znamenie. A potom, ak to nebudú chcieť počúvať, vezmi vodu a vylej ju na zem.“ A to bol znak, že budú zmáčaní svojou vlastnou krvou. Všimnite si. To je to isté, ako keď povedal, „Otraste prach z vašich nôh. V ten deň to bude znesiteľnejšie pre Sodomu a Gomoru, ako to bude pre to mesto, ktoré vás odmietne.“

No, nehráme sa na cirkev. Toto je cirkev. Kristus je cirkev. Sme v Kristovi, v tajomnom Kristovom tele. Sme doňho narodení; nemôžeš sa pripojiť. Bol som s rodinou Branhamovcov takmer dvadsaťpäť rokov, nikdy sa ma nepýtali, aby som sa k nim pripojil. Narodil som sa Branham. To je spôsob, ako si Kresťanom; si narodený ako Kresťan. Nie pripojenie sa do toho, narodenie sa do toho. Každý sa bojí narodenia. Majú nejaký pekný, čistý spôsob zobratia rúčky, podpísanie kartičky alebo poffkanie s trochou vody. To nie je narodenie. Narodenie je tvrdé. Je to škaredé. Je mi jedno, či je to v prasačom chlieve alebo v maštali alebo v ružovo dekorovanej nemocničnej izbe, pôrod je špinavý.

A to z teba vynáša špinu von. Nechceš prestať. Nechceš to, tamto, či niečo iné. Ale slzy zotrú bolesť z tvojej tváre a zmenia ňa na inú osobu. Keď si znovuzrodený, to vezme všetku špinu z teba preč. Nechceš sa vzdávať. Nechceš to, tamto či ono. Ale slzy ti zmyjú farby z tváre a učinia ňa odlišnou osobou. Ak si znovuzrodený, to z teba vytlačí špinu. Ale prídeš ako nové stvorenie. Oni to nechcú. Chcú nejaký jednoduchý spôsob, viete. Neexistuje jednoduchý spôsob. Ako pieseň, povedal, „Pôjdem cestou Pánovou spolu s Jeho pár opovrhnutými.“ Nechcete byť skleníkové rastliny.

Hlas znamenia, 64-0321E

Paralelné miesta Písma: Marek 6:8-11, Lukáš 9:3-5

Hľa, ja vás posielam ako ovce medzi vlkov. Tedy buďte opatrní jako hadi a prostí jako holubi. Vystrihajte sa ľudí, lebo vás budú vydávať stavajúc vás pred vysoké cirkevné rady a vo svojich synagógach vás budú bičovať. –Matúš 10:16-17

Biblia povedala, že Štefan bol naplnený, naplnený čím? Naplnený mocou, vierou, láskou, naplnený Duchom Svätým. Preto bol tým, čím bol, pretože bol naplnený Duchom Svätým. Bol skutočnou reklamnou tabuľou pre Krista.

V to ráno, keď stál na súde Sanhedrinu a obžalovali ho. Povedali, „Tento muž...“ a všetko, čo robil. A stál sám, iba on sám pred veľkým súdom Sanhedrinu, možno tam stálo dve alebo tritisíc Židov alebo päťtisíc ukazujúc na neho prstom. Biblia povedala, že keď predstúpil, jeho tvár vyžerala ako tvár anjela.

Neznamená to, že by z jeho tváre vyžarovalo svetlo; Anjel je poslom, ktorý vie, o čom hovorí. Štefan tam predstúpil, nemal strach zo smrti. Nemal strach z ničoho, pretože vedel, o čom hovorí. Pavol povedal, „Viem, Komu som uveril, a som presvedčený, že On je schopný zachovať vo mne to, čo som Mu oddal.“

Ale Štefan predstúpil pred súd Sanhedrinu ako ovca medzi svorku vlkov, ktorá dychtila po jeho krvi. Oni ho obžalovali a ukazovali na neho prstom odsudzujúc ho. Čo urobil? Povedal, „Mužovia, bratia, Boh slávy sa zjavil nášmu otcovi, Abrahámovi, keď bol ešte v Mezopotámii, predtým, ako bol zavolaný.“ Predstúpil a predostrel im celú históriu Abraháma a ako skrze neho privedie pohanov. A keď prišiel do určitého bodu, pozreli na neho, bol naplnený Duchom Svätým. A oni sa nemohli dočkať, aby na neho položili ruky. Povedal, „Vy tvrdošíjni, neobrezaného srdca a uší. Vždy sa priečite Duchu Svätému, robíte to isté ako vaši otcovia.“

Bol Božou reklamnou tabuľou. A keď ho ukameňovali na smrť, vyhodili von z mesta a kameňovali k smrti, ako zomieral, zdvihol svoju hlavu k nebu a prosil o odpustenie pre tých, čo ho kameňovali, tak isto, ako to urobil Ježiš na kríži.

Potom Boh uvidel svoju reklamnú tabuľu, ako leží zložená na zemi. Štefan sa pozrel hore na nebo a povedal, „Vidím nebesia otvorené a Ježiša stojaceho po pravici Boha.“ A usnul v Božom náručí. Bol reklamnou tabuľou pre hladný svet.

Povieš, „No, koľkí tam boli? Možno povieš, že ich tam bolo možno päťtisíc. Koľkí z nich boli zachránení?“ Bol tam jeden. On to vtedy ešte neprijal, ale o pár rokov neskôr. Tam bol jeden, ktorý strážil kabáty, Saul, mladý Farizej, ktorý tam stál, ktorý sa s nimi radil a bol svedkom jeho smrti. Lenže keď uvidel túto Božiu reklamnú tabuľu plnú moci vzkriesenia Krista v tomto mladom chlapcovi, to od neho nikdy neodišlo. Ten istý muž Pavol, ktorý tam toho rána stál sám, priviedol desiatky tisícov duší ku Kristovi. Pretože jeden muž ochotne položil svoj život, aby bol reklamnou tabuľou Ježiša Krista. Čím by sme mali byť my dnes?

Nech tak svieta vaše svetlo pred ľuďmi, 61-0903

Áno i pred vládarov i pred kráľov budete vodení pre mňa, na svedoctvo im aj pohanom. A keď vás vydajú, nestarajte sa o to, jako alebo čo by ste mali hovoriť. Lebo vám bude dané v tú hodinu, čo budete mať hovoriť. Lebo nie ste to vy, ktorí hovoríte, ale vášho Otca Duch, ktorý hovorí vo vás. –Matúš 10:18-20

Kázal som dnes na pohrebe a ťal som skutočne hlboko; niekto sa ma opýtal, povedal, „Myslím, že väčšina ľudí, ktorí boli hriešnici, neprijali Krista.“ Rozmýšľal som, že som možno sekal príliš.

A keď som vystupoval z auta správcu, on sa načiahol a potľapkal ma po pleci, povedal, „Kazateľ, chcem ti niečo povedať.“

Pomyslel som si, „Áno.“

Povedal, „To je spôsob, ako si myslím, že by to malo byť kázané.“ Povedal, „Nemám rád nemastné – neslané náboženstvo.“

Myslel som, „Chlapče, je pre teba nádej.“ To je pravda. Skutočne, keď to skutočne umiestniš tam, kde to patrí. To je presne tak.

Potom tieto Izraelské deti, títo, Sádrach a Mezach a Abedného. Boží svedkovia. Boh nikdy, v žiadnom čase nebolo, že by na zemi nemal svedkov. Vždy mal aspoň jedného muža, na ktorého mohol položiť Svoju ruku a povedať, „Toto je Môj svedok.“ Raz to prišlo na jedno miesto k jednému mužovi; Jób bol Jeho jediným svedkom; Abrahám v krajine; lebo Boh mal svedka. Niekto niekde bude svedčiť pre Boha.

No, za chvíľu, chceme zistiť, čím je skutočný svedok tohto dňa. V poriadku. Všimnite si týchto mužov, ako predstúpili, odmietli jesť mäso kráľa, piť jeho víno, odmietli sa pokloniť jeho obrazu. Boli skutoční, praví svedkovia Boha.

Potom, niekedy spolu so svedkom ide trest. Niekedy, keď svedčíš pre Boha, musíš si trošku vytrpieť.

Pamätáš, keď ti matka povedala, že nemôžeš zostať doma, pokiaľ budeš čítať Bibliu a pokračovať v tom? Alebo niektorí susedia povedali alebo deti v škole, že si fanatikom alebo niečo také, pretože si bol pravdivým svedkom? Spomeň si, v práci, ako sa z teba všetci smiali, pretože si bol skutočným svedkom? Vidíš? Ako si z teba robili na ulici žarty, keď si dal svedectvo. Ale to je skutočný znak skutočného, pravdivého svedka. Boh chce svedkov.

No, niektorí ľudia povedia, „Ja svedčím v cirkvi.“ To je dobre.

Lenže, brat, nechaj svietiť svoje Svetlo na tmavých miestach, kde je to skutočne potrebné, medzi plotmi a na cestách, v baroch, vonku, dolu na ulici. Kdekoľvek sa nachádzaš, nechaj svoje Svetlo svietiť ako svedok. Amen.

Svedkovia, 53-0405E

Lebo brat brata vydá na smrť a otec dieťa, a povstanú deti na rodičov a usmrčia ich. A budete nenávidení od všetkých pre moje meno, ale ten, kto zotrvá do konca, bude spasený. –Matúš 10:21-22

Sme celí unesení preč z našej teológie. Ó! „Viete, Dr. Taký a Taký je takým príkladným človekom. Ó, viete, že hovorí dvomi alebo tromi rôznymi jazykmi. Robí všetko toto, tamto a iné. Viete čo? Bol nejaký čas pastorom tej veľkej takej-a-takej cirkvi.“ No, nie je to niečo? „Ó, mal by si počuť, ako hovorí, ‘Amen.’ To je najnádhernejšie.“

Jedného dňa som čítal v novinách článok, asi takýto dlhý, kde bolo písané o istom biskupovi z istej cirkvi, ktorý sa modlil najkrajšiu modlitbu, aká bola kedy modlená k istej denominácii. To je to, ku čomu sa modlil, k denominácii, nie ku Kristovi. To je pravda. Zabrало to pol strany v novinách, aby napísali jeho modlitbu. Modlil sa ju k denominácii, krásna modlitba. Ó.

A toto prichádza tiež medzi Letničných. „Ó, áno, pripravujeme tak nádherné miesta, robíme nádherné veci, vyzeráme tak nádherne.“ Iste, robíme presne to, ako ostatní. Je čas, aby sme sebou zatriasli. Vyjdite z toho. To je pravda.

Čo s Krvou? Nebuď ako Kainova obeť. Zostávaj pod Krvou; nezáleží mi na tom, akým hrubým, primitívnym a chybným jazykom a čo ja viem, aké to je; zostaň pod Krvou. To je to, čo potrebujeme. Zostávať pod Krvou.

Uvedomujeme si tento príklad. Áno, Boh mu dal šancu. Povedal, „No, ak budeš robiť dobre, bude to v poriadku; budeš prijatý. Ale ak nebudeš robiť dobre, potom hriech leží pri dverách. No, videl si, že som prijal tento plán tu. A neprijal som tvoj. Ale teraz, ak budeš robiť dobre, zostúpi a bude tu mať obecnstvo. ‘Tieto veci budú nasledovať tých, ktorí veria.’ A ako vidíš, prijal Som túto náuku, Moju Bibliu, zachoval Som Svoje Slovo, potvrdil som Ho medzi ľuďmi, teraz, ak budeš robiť dobré, kráčaj s tým. Majte jeden s druhým obecnstvo.“

Ale čo urobil Kain? Presne to isté, čo robia dnes. Našiel spôsob, ktorý ho zničil. To je pravda. Brat, jedného dňa, netráp sa: ak si skutočný Kresťan, tvoja koža bude na predaj. Môžeš si byť istý. A práve teraz si medzi ľuďmi nenávidený, kvôli Jeho menu, opovrhnutý a odmietnutý.

A Boh povedal, „No, ak budeš činiť dobré...“ Lenže on nečinil. Otočil sa proti svojmu bratovi.

Otče, prišla hodina, 56-1002A

A keď vás budú prenasledovať v tomto meste, utečte do iného; lebo amenť vám hovorím, že nedokončíte miest Izraelových, dokiaľ neprijde Syn človeka. Učeník nie je nad svojho učiteľa ani sluha nad svojho pána; dosť je učeníkovi, aby bol ako jeho učiteľ, a sluha, aby bol ako jeho pán. Ak domáceho pána nazvali Belzebúbom, čím väčšmi jeho domácich! –Matúš 10:23-25

Raz John Wesley, čítal som o ňom článok, ktorý hovoril, že šiel dolu po cestičke. A on protestoval proti Anglikánskej cirkvi, proti ich hriechu a veciam, ktoré robili. Nazývali ho šialencom. „A všetci, ktorí žijú bohabojne v Kristu Ježišovi, budú prenasledovaní.“ Budete opovrhnutí a odmietnutí. „A ak domáceho pána nazývali Belzebúbom, čím väčšmi Jeho učeníkov.“

A bol tam jeden z cirkevných hodnostárov Anglikánskej cirkvi, veľký, vysoký muž, videl prichádzať Johna a on bol nízkym mužom. Tak tento mohutný chlapík sa mu postavil do cesty. Pán Wesley pristúpil celkom blízko k nemu. A nemohol ho obísť; povedal, „Prepáčte, pane. Odstúpite sa nabok, aby som mohol prejsť?“

Tento muž povedal, „Hlupákom sa nikdy sa neustupujem.“

Pán Wesley zdvorilo sklonil hlavu, obišiel ho a povedal, „Ja to robím vždy.“ Tak myslím, že tým je to vyjasnené. On to robí vždy.

No, tieto rozdiely tu vždy boli už od Kaina a Ábela, Kain a Ábel, prvé živé bytosti, ktoré niesli život na zemi. Adam a Eva priniesli dva, jeden z jedného druhu a jeden z druhého. To boli Kain a Ábel. To boli Ezau a Jákob. V každej línii, vždy to tam bolo, dva duchy v cirkvách zápasiace jeden proti druhému. Máme toho veľa.

A vždy to prichádza na miesto, kde musí byť čas rozdelenia. Abrahám a Lot začali hľadať mesto, ktorého Staviteľom a Tvorcom bol Boh. Lot mal telesný charakter. A nakoniec to prišlo na miesto, kde sa mali Abrahám a Lot rozdeliť, predtým, ako mal Abrahám obdržať zaslúbenie. Mali sa rozdeliť, jeden od druhého.

A tak je to aj dnes večer; musíš sa oddeliť od vecí tohto sveta. Musíš kráčať s Kresťanmi. Som skutočným veriacim v to, že Kresťania majú mať obecnosť s Kresťanmi. Tak veru. Nemôžete kráčať spolu, kým sa nezhodnete. A musíte najprv súhlasiť s Kristom. A každý človek, ktorý súhlasí s Kristom, bude potom súhlasiť s tebou.

Počuť, rozpoznať a konať, 60-0607

Teda nebojte sa ich! Lebo nič nie je skryté, čo by nemalo byť odkryté, ani tajné, čo by sa nemalo zvedieť. Čo vám hovorím vo tme, povedzte na svetle, a to, čo počujete v ucho, hlásajte na domoch. A nebojte sa tých, ktorí vraždia telo a ktorí nemôžu zavraždiť dušu; ale sa radšej bojte toho, ktorý môže i dušu i telo zatratiť v pekle. –Matúš 10:26-28

Pomysli o tom. Aký veľký je Boh a v akej jednoduchosti koná. Istotne, ak to nevzdelaný môže rozumieť, vzdelaný by mal. Ak mohli otroci v zablatených šachtách Egypta porozumieť, že to bol prorok Boží a tá hodina sa priblížila, o čo viac to mali vedieť v paláci faraóna. Ale to je ten druh, ktorý nepoznajú. Spôsob, ktorý vždy minuli.

A tento Mojžiš sa pozeral cez okno na prechádzajúce deti Izraela. Pre faraóna to boli otroci a psy; pre Mojžiša to boli vyvolení Boží. Biblia povedala, že Mojžiš si vyvolil, urobil vlastné rozhodnutie, trpieť hanbu Krista, považujúc to za väčšie bohatstvo ako pôžitok hriechu, lebo hľadel dopredu na odplatu.

Mojžiš vedel, že oni neboli otroci žijúci v hlinených príbytkoch; boli ľuďom zasľúbenia. Sám v sebe vedel, kým bol. Nemohol im to povedať; mali to rozpoznať sami. On sám vedel, akú prácu má na vykonanie. Vedel, že Boh ho za týmto účelom vzbudil, ale nemohol im to povedať. A tak dlho, ako boli voči tomu zaslepení, nikdy sa neodhalil otvorene, kým ho nerozpoznali. Potom uvideli to znamenie a vedeli to.

Povedal, „Dám Izraelu znamenie. Vezmi túto palicu; premeň ju na hada. Ak to nebudú počúvať, potom vlož svoju ruku na svoju hruď, vytiahni ju; uzdrav sa z lepy, potom ti uveria. A potom, ak nebudú chcieť počuť, vezmi vodu z Nílu, vylej ju na suché miesto a všetka voda sa zmení na krv.“ To bol národný znak. Tí, ktorí boli hotoví to prijať, to uveria, keď uvidia znak pohybujúci sa od Boha. Ale národ má mať niečo odlišné. Tak On im všetkým dáva znamenie.

Boh použil človeka, pokorného človeka, proroka, aby bol znakom konca tejto národnej situácie tam dole. Bože, pošli nám jedného; vzbud' nám ešte jedného. A ak sa Boží ľud bude za to modliť, On ho vzbudí. To je na ľuďoch, toto bremeno. Majú sa prebudiť. Majú si to uvedomiť. Majú rozpoznať deň, v ktorom žijeme, a ktorá situácia je okolo nás, predtým, ako sa kedy prebudia. Ak ideš tak, ako si vždy žil, „Na budúci rok postavím nový dom. Budem mať lepšie auto ako Jonesovci. Budem mať to a to...“ Ó, tak veľa toho, to je v poriadku, ale, brat, musíš si uvedomiť, že všetky tieto veci zaniknú. Ježiš povedal, „Nebojte sa toho, kto môže zabiť telo (Ruské atómové bomby)... Nebojte sa toho, kto môže za pár minút zmeniť toto telo na sopečný prach, ale bojte sa toho, kto môže i dušu i telo zatratiť v pekle.“ To je to.

Pravé znamenie, ktoré je prehliadnuté, 61-1112A

Či sa nepredávajú dva vrabce za groš? Ale ani jeden z nich nepadne na zem bez vášho Otca. Ale vám sú ešte aj len všetky vlasy na hlave spočítané! Tedy nebojte sa, vy ste drahší nad mnoho vrabcov.

–Matúš 10:29-31

T je to, čo pri všetkom v živote nachádzame: všetko sa mení. Našiel som iba jednu vec, ktorá sa nemení, to je Boh, On sa nemení. Našiel som Ho asi pred tridsiatimi rokmi. Utekal som od Neho, keď som prišiel do Phoenixu. Ale nie je treba od Neho utekať, On vie, kde si.

Ale On sa nikdy nezmenil a nikdy nezlyhal zostať takým istým milujúcim, sladkým Spasiteľom, akého som našiel. Pre mňa je to jediná vec, ako idú dni, vyzerá to, že On sa každým dňom pre mňa stáva stále drahším a drahším. Pretože sa dostávam trochu bližšie ku Nemu. Môj život sa kráti a nie som už malým chlapcom, akým som bol pred niekoľkými rokmi. Ale je tu jedna veľká nádej, ktorú mám, že jedného dňa sa do toho znovu vrátim, akurát s nesmrteľným životom, aby som nikdy nezomrel.

Pred nejakým časom som si česal tých pár vlasov, ktoré mi ostali. Moja žena mi povedala, „Billy, ty si skoro plešatý.“

Povedal som, „Áno, to bolo spôsobené tým, že holič mi vyliat na hlavu kyselinu karbónovú a vlasy mi všetky vypadali a už nikdy znovu nevyrástli.“ Povedal som, „Ale miláčik, chcem ti povedať, nestratil som ani jeden z nich.“

Povedala, „A, prosím ťa, povedz mi, kde sú?“

Povedal som, „No, poviem ti, ak mi ty na niečo odpovieš.“

Povedala, „V poriadku.“

Povedal som, „Kde boli predtým, ako som ich dostal? Museli byť niekde nejakou substanciou. A tam, kde boli predtým, ako som ich dostal, na mňa čakajú, až k nim prídem.“ To je skutočne pravda. Nie sú žiadne vlasy z vašej hlavy, ktoré by neboli spočítané, Boh o tom všetko vie.

Sedel som na pred chvíľou a díval som sa na Camelback Mountain a spomenul som si, ako som tam ako malý chlapec jazdil na koni. Zvykol som pracovať tu hore nad Wickenburg, išiel som s nimi zháňať dobytok. A často som sa divil, či budem môcť niekedy vidieť čas, že budem znovu sedemnásť, osemnásťročný chlapec, ale Slovo Božie učí, že budem. Nie je nič, čo Boh stráca, On to znovu vzkriesi v tom poslednom dni. On, Ježiš, to zaslúbil.

A potom vediac, že ten život, bez ohľadu na to, čo sa stane v tom živote, všetky naše domy, mestá, náš pekný národ, tento skvelý štát Arizona jedného dňa uvädne a zanikne. Všetky naše domy v tomto údolí sa znovu stanú prachom. Ale naša duša je nesmrteľná, keď sme sa znovuzrodili z Ducha Božieho. Boh zaslúbil, že nás znovu vzkriesi v poslednom dni cez Svojho Syna Ježiša Krista, a potom budeme navždy mladí. Nikdy viac nebudeme musieť byť chorí, nikdy nebudeme mať zármutok alebo trápenie. Čo za čas to bude.

Každého tedy, kto mňa vyzná pred ľuďmi, vyznám i ja pred svojím Otcom, ktorý je v nebesiach. A kto by mňa zaprel pred ľuďmi, toho i ja zapriem pred svojím Otcom, ktorý je v nebesiach. –Matúš 10:32-33

Nebol si spasený pred desiatimi rokmi alebo pred dvomi alebo pred tromi. Nebol som spasený pred sedemnástimi rokmi. Bol som zachránený pred dvetisíc rokmi. Lenže prijal som to pred sedemnástimi rokmi.

Ježiš neprišiel a nezomrel iba za mňa alebo iba za teba. On uzavrel otázku hriechu. Lenže to nám nijako nemôže pomôcť, kým to neprijmeme. To je tvoje prijatie Jeho ako svojho osobného Spasiteľa. A skrze vieru to prijímaš a veríš tomu.

Židom 3:1, Biblia hovorí, že On je Veľkňazom nášho vyznania. On sedí po pravici svojho Otca, aby sa za nás prihovárал podľa nášho vyznania.

On, pamätaj, to nie je o tom, koľko plačeš; koľko činíš pokánie; ako hlasno si schopný kričať po Bohu; to nie je o tom, aký vieš byť úprimný; to je o tom, koľko máš viery, keď k Nemu prichádzaš. On ťa nespasí na základe tvojej modlitby. Nespasí ťa na základe tvojej spravodlivosti. Spasí ťa na základe tvojej viery. Si spasený skrze vieru a skrze milosť.

Prichádzaš k oltáru uvedomujúc si, že si hriešnik a ľutuješ svoje hriechy. Činíš pokánie z toho, čo si urobil. A môžeš tam stáť a plakať celý týždeň. A to ťa nikdy nespasí, až kým z celého srdca neuveríš, že si spasený. Je to pravda? Potom to vyznávaš.

On pre teba nemôže urobiť nič, kým to nevyznáš. Je to pravda? Lebo je Veľkňazom (spojka) tvojho vyznania. „Keď Ma vyznáš pred ľuďmi, vyznám ťa pred Svojím Otcom.“ Je to tak? „Čo hovoríš, že som tu pre teba urobil, to je to, čo hovorím Otcovi, že som pre teba urobil.“ On je veľkňaz. Chápeš to, mladý muž? Veľkňazom tvojich vyznaní.

On tu sedí, aby sa prihovárал na základe môjho vyznania, a ja mám právo vyznať čokoľvek, že On to pre mňa urobil, všetko, čo je v Jeho vykupiteľských požehnaníach. Tu to máte.

Čo bolo tými vykupiteľskými požehnaniami? „On bol ranený pre naše prestúpenia, zdrtený pre naše nepravosti; kázeň nášho pokoja bola zložená na Neho, Jeho sinavicou sme uzdravení.“ Je to pravda? Toto je vlastníctvo každého veriaceho. Je to moje.

Manifestácia Ducha, 51-0717

Nedomnievajte sa, že som prišiel dať pokoj na zem; neprišiel som dať pokoj, ale meč. Lebo som prišiel rozdeliť človeka proti jeho otcovi a dcéru proti jej materi a nevestu proti jej svokre, a nepriateľmi človeka budú jeho domáci. Ten, kto má radšej otca alebo mater ako mňa, nie je ma hodný; a kto má radšej syna, alebo dcéru ako mňa, nie je ma hodný; a kto neberie svojho kríža a nejde za mnou, nie je ma hodný. Kto najde svoju dušu, ztratí ju, a kto pre mňa ztratí svoju dušu, nájde ju.
–Matúš 10:34-39

No, my všetci vieme o Abrahámovi, ako ho Boh povolal zo zeme Chaldejov z mesta Úr a povedal mu, aby sa oddelil od svojho spoločenstva.

Boh volá mužov a ženy, On volá do oddelenia! V tom je dnes s cirkvami problém, oni sa nechcú oddeliť od starých telesných neveriacich. Preto nemôžeme ísť ďalej. Dostaneme sa do jedného telesného toku a hovoríme, „Ó, Ján je dobrý človek, keď nepije. Keď on... a ja s ním chodím na plaváreň, ale ja sa nekúpem. Ja s ňou chodím tam do tej spoločnosti, oni tam hovoria špinavé vtipy, a tak ďalej, ale ja nehovorím žiadne.“

Vyjdite spomedzi nich! Tak veru. Oddeľte sa! „Nedotýkajte sa nečistých vecí a Ja vás prijmem,“ hovorí Pán. „Neťahajte jarmo s neveriacimi, nevhodné spoločné jarmo.“ Nerobte to. Oddeľte sa.

A Boh povolal Abraháma, aby sa oddelil od všetkých svojich príbuzných a aby chodil s Ním. Brat, niekedy to znamená opustiť cirkev. Tak to bolo s Pavlom, on musel opustiť svoju cirkev; pre mnohých to znamenalo postúpiť tak isto. Niekedy to znamená opustiť dom. Niekedy to znamená opustiť otca a matku a zanechať všetko. Nechcem povedať, že sa to deje stále, ale niekedy je to tak. To znamená, že musíte zobrať všetko medzi vami a Bohom a ísť s Ním sám. Ó, to je požehnané, milé obecnstvo! To spoločenstvo, ktoré máte, keď sa oddelíte od vecí toho sveta a od telesných veriacich, ktorí si z vás robia žarty, a chodíte sami s Kristom.

Koľkokrát som ďakoval Bohu! On povedal, „Ja ti dám otcov a matky v tomto prítomnom svete. Ja ti dám priateľov a spoločnosť. A Ja ťa nikdy nezanechám a nikdy ťa neopustím. Hoci sa ti celý svet obráti chrbtom, Ja pôjdem s tebou do konca cesty.“

Čo za požehnané privilegium, že človek má tú výzvu, aby nasledoval Pána Ježiša, aby sa oddelil od všetkých svojich telesných spoločenstiev, aby nasledoval Pána. A ak ktokoľvek vyzerá, že sa nechce poriadne správať a ukázať sa ako kresťania, ale milujú telesné veci, je pre vás najlepšie nájsť si hneď iného spoločníka. Je to tak. A ak s tebou nikto nepôjde, je Jeden, ktorý zaslúbil, že s tebou pôjde: to je požehnaný Pán Ježiš. On pôjde s tebou.

List Židom, 7.kapitola, 57-0915E

Kto vás prijíma, mňa prijíma, a kto mňa prijíma, prijíma toho, ktorý ma poslal. Kto prijíma proroka v mene proroka, dostane odplatu proroka, a kto prijíma spravodlivého v mene spravodlivého, dostane odplatu spravodlivého. A ktokoľvek by napojil jedného z týchto malých čo len pohárom čerstvej vody, v mene učeníka, ameň vám hovorím, že neztratí svojej odplaty. –Matúš 10:40-42

Nedávno som sa išiel pozrieť do Vatikánu. Mal som tam v Ríme dva večery zhromaždenia. A na ďalší deň ma išli vziať len kúsok od Vatikánu vidieť niečo zvláštne. Bol to veľký kostol a dolu pod ním mali niečo ako miesto na pestovanie rastlín. A keď zomrel nejaký mních, oni ho vzali a zasadili, ako by ste zasiali semeno do zeme, a nechali ich tam, kým im mäso neodpadlo z tela. Potom vezmú kosť a vyleštia ju a urobia na nej jemné úpravy a umiestnia ju aj s lebkou niekde do rohu. Je to upravené a naložené, ó, vysoko asi ako tento strop, sú tam všetky možné druhy kostí mníchov, hoci sa už mnohé z nich rozpadli na prach. Tam vidíte poverčivosť ľudí. Oni tie kosti tak vyleštili, až ich takmer zodrali, že sa rozdelili na dve. Boh neprebýva v kostiach. Boh prebýva v ľudstve, v tom impulze srdca, ako bije v človeku. Boh má sluhov. Poviete, „No, a čo s tým, ako položili muža na Eliášove kosti a on povstal?“ Dobre, to bol náhodou práve čas, že to nebola celkom náhoda, hoci tiež bola. Pretože v krajine bol nepriateľ, ktorý išiel po týchto ľuďoch, a oni ho tam nehodili zámerne. Oni ho tam len hodili a Boh ho vzkriesil rovno tam, keď narazil na kosti Elizea, aby mohol zahnať tú armádu. Nič nebolo v tých kostiach, Eliáš bol v sláve. Tak Boh prebýva v ľudských bytostiach. Amen.

Tak, jediný spôsob, ako ľudia uvidia Ježiša, je, keď Ho uvidia v tebe. Vy ste písanými epistolami. Ak Kristov Duch prebýva v tebe a privádza tvoje správanie do podriadenia sa Jeho Duchu a spôsobuje, že konáš ako On a hovoríš ako On, kráčaš ako On, žiješ ako On. Rozumiete? Ľudia vidia Ježiša vo vás. To je tá stará pieseň, „Nech druhí v tebe vidia Ježiša.“

A tak, táto žena videla Boha v Eliášovi. A ona povedala, „Myslím, že by to bolo pekné, keby sme pre tohoto služobníka Božieho niečo urobili. Boh to bude rešpektovať.“ No, ona bola niekoľko stoviek rokov popredu. Ježiš povedal, „Ak by ste dali jednému z mojich učeníkov pohár studenej vody, pri súde to nebude zabudnuté.“ My zanedbávame vidieť moc Božiu, ktorú Boh umiestnil vo Svojich ľuďoch. „Ešte chvíľočku a svet Ma viac neuvidí, ale vy Ma uvidíte, lebo Ja (osobné zámeno) budem s vami a vo vás až do skonania sveta.“ Boh prebýva, pohybuje sa a pôsobí cez ľudské bytosti. Haleluja! Boh nepôsobí cez poriadky. On nepôsobí cez organizácie. On pôsobí cez jednotlivcov. Boh pôsobí v človeku. Boh dnes nekoná tú prácu. On aktivizuje alebo premieta Svojho Ducha do ľudí, aby to vykonal. On povedal, „Ja som vinič.“ Vinič nenesie ovocie. „Vy ste letorasty.“ A ako mi dnes na obed povedal David DuPlessis, „Ak by sa títo leniví letniční ľudia postavili a niečo urobili, namiesto toho, aby sa len dobre prizerali a sledovali, ako to Boh urobí, tak by sa cirkev hýbala vpred.“ Myslím si, že je to pravda. Vstaňte a hýbte sa. Boh vás očakáva. Vy ste letorasty. Vaše ruky sú Jeho rukami. Vaše pery sú Jeho perami. Vaše myšlienky sú Jeho myšlienkami.

Vtedy vyšli a kázali, aby činili pokánie. A vyhánali mnoho démonov a mazali mnohých chorých olejom a uzdravovali. –Marek 6:12-13

No, dali mi sem nejaké vreckovky, aby som sa nad nimi pomodlil. Všimol som si niekoho povedať, „Brat Branham, prosím pomazať.“ No, je to v poriadku. No, poznám veľa bratov, ktorí pomazávajú vreckovky, čo je dobré. A čokoľvek, čo Boh žehná, som určite za to, či vy nie? No teraz, nikdy ich nepomažem; iba pri tom použijem Slovo. No, v Písme, neverím, že oni pomazali vreckovky, ale Biblia povedala, kde máte Písmo o tom, sú Skutky 19. kapitola, kde z tela Pavla brali vreckovky a zástery. Nebolo tam nič o ich pomazaní. Ale samozrejme, to je v poriadku, ak ich pomazávajú, ale nemám tu nijaký olej na pomazanie.

No, verím v pomazanie chorých, celkom určite. Biblia tak povedala. Vreckovky, ako to ja robím, je, že sa nad nimi jednoducho pomodlím. A, ó, to bol veľký úspech. Mali sme nádherný čas, ako sme sa modlili za vreckovky. A Pán to žehnal zázračným spôsobom.

Nie tak dlho tomu, iba malé svedectvo, rád by som povedal niečo o modlení sa nad vreckovkami. Poslal som ich (Ó, netrúfam si povedať to číslo) tisícekrát tisíce a mnohonásobné tisíce do celého sveta. Dostal som milý list, ktorý prišiel od jedného nemeckého prekladateľa. Mám niekoľko malých dočasných kancelárií, ó, v ôsmich alebo desiatich rôznych krajinách. A oni dostali ten list a preložili ho a potom mi ho poslali a povedali, čo chcú, a ja som im to poslal. Tak, to bolo skutočne milé.

Bola jedna nemecká žienka, ktorá bola na invalidnom vozíku, ktorá mala mnoho rokov artritídu. A oni preložili moju knižku do nemčiny. A verím, že ten človek je priamo tu na zhromaždení, ktorý to robil, alebo tu bol dnes ráno, na raňajkách Kresťanských Obchodníkov. Ďakujem vám, pane.

A ona čítala tú knihu a poslala mi vreckovku. Samozrejme, vreckovky stoja okolo desať, pätnásť centov za kus a posielanie tisícich týždenne, nemôžem si to dovoliť kúpiť, pretože nemám na to žiaden kapitál, tak iba kupujem veľké cievky stužiek. A to mi pripomína, ako som skúšal nejaké nájsť, kým som tu v Los Angeles. My sme iba prišli do krajiny; a všetky sme ich vykúpili. A niekedy stovky yardov stužiek; iba som si sadol a modlil som sa nad nimi a strihal som ich a posielal ľuďom.

A táto nemecká žienka, ako to dostala, (v inštrukciách, ktoré posielame, a máme modlitebné zhromaždenia po celom svete. Ľudia prichádzajú niekedy už o druhej, tretej ráno, aby sa dostali do modlitebného radu, aby sa za nich modlilo.) ona si tú vreckovku prišpendlila na spodné prádlo, či kúsok tej látky a položila ruku na srdce a povedala, „No, ty starý diabol, vypadni odtiaľto,“ vstala zo svojho invalidného vozíka a išla si po svojom. Aké to bolo úžasné. To, že to tak znie, spôsobí, že o tom budeme rozmýšľať, ale ide o jednoduchú vieru.

Povolanie Abraháma, 55-1116

Paralelné miesta Písma: Lukáš 9:6, Matúš 11:1

V tom čase počul Heródes, jedno z tamojších štyroch kniežat, chýr o Ježišovi a povedal svojim služobníkom: To je Ján Krstiteľ, on vstal z mŕtvych, a preto pôsobia v ňom tie divotvorné moci. Lebo Heródes chopil Jána a poviazal ho a vsadil do žalára pre Heródiadu, ženu Filipa, svojho brata. Lebo Ján mu hovoril: Nepatrí sa ti ju mať. A chcel ho zabiť, ale sa bál ľudu, lebo ho mali za proroka. Ale potom, keď slávil narodeniny Heródesove, tancovala dcéra Heródiady v prostredku a zaľúbila sa Heródesovi. A preto jej sľúbil s prísahou, že jej dá, čokoľvek by si žiadala. A ona, súc navedená od svojej matere, povedala: Daj mi tu na mise hlavu Jána Krstiteľa. A kráľ sa zarmútil, ale pre prísahu a pre spolustolujúcich rozkázal dať. A pošlúc kata stal Jána v žalári. A donesená bola jeho hlava na mise a daná dievčaťu, a zanesla svojej materi. Potom tam prišli jeho učenici, vzali jeho telo a pochovali ho; a prišli a zvestovali to Ježišovi.

–Matúš 14:1-12

Bola tam nejaká divoká žena, vydala sa, opustila svojho muža a vydala sa za jeho brata, Herodesa. Herodiáda, a ona bola v tom čase vymalovaným klaunom, tancovala. Učila svoju dcéru, ako má tancovať. Ona mala dcéru od svojho pestúna, pestúna, od otca, jeho brata. Herodiáda! To bola dcéra tej ženy. A ona ju potom učila tancovať a ona sa stala ozajstnou striptérskou tanečnicou, po svojej matke. A ona si myslela, že sa môže vydať štyri alebo päťkrát a robiť si, čo len chce. A tu prichádza Herodes. Oni všetci boli židia, pamätajte. To boli členovia cirkvi. Tu prichádza Herodes so svojou cirkvou, aby počul toho proroka, o ktorom ľudia verili, že je prorok. On podišiel rovno priamo ku nim obom a povedal im do tváre, „Nepatrí sa ti ju mať.“ A či ju to nerozhodilo! No, nejaký obyčajný človek by povedal, „Ako sa máš, Herodiáda? Sme naozaj radi, že ťa dnes máme v našom zhromaždení.“ Ale nie Ján! Ježiš povedal, „Koho ste vyšli vidieť,“ keď ste vyšli, aby ste videli Jána? „Ľši ste, aby ste videli niekoho, kto je celý oblečený ako kňaz?“

Nie, takí bozkávajú nemluvnatá a pochovávajú mŕtvych.

On povedal, „Čo ste vyšli vidieť? Trstinu, ktorá sa trasie pri každom vetre?“

Oni povedia, „Pod' sem, Ján. My ti zaplatíme viac, ak budeš kázať pre nás, a my sme tá najväčšia organizácia.“

Ján taký nebol. Nie, on vôbec neišiel, aby videl niečo také. Povedal, „Čo ste potom chceli vidieť, keď ste vyšli, aby ste počuli a videli Jána? Proroka?“ On povedal, „A hovorím vám, on bol viac ako prorok. Ak to môžete prijať. Toto je ten, o ktorom hovoril prorok, že má prísť. 'Ja pošlem Svojho posla pred Svojou tvárou a on pripraví cestu pre Pána.'“ On bol posol zmluvy. On povedal, „Nie je človek, ktorý sa narodil zo ženy, ktorý by bol väčší od neho.“ Takého človeka Boh vzbudil na ten čas, Eliáša, drsného muža. Ján bol to isté. Vidíte? Duch Eliášov bol na Jánovi. A on hovorí, že keď znovu príde ženský čas, ten duch znovu povstane; pred príchodom Pána, keď zem bude spálená a spravodliví budú kráčať po popole bezbožných, ako popol pod ich nohami. On to znovu zaslúbil v týchto dňoch.

Duše, ktoré sú teraz v žalári, 63-1110M

Paralelné miesta Písma: Marek 6:14-30, Lukáš 9:7-10

A keď to počul Ježiš, odišiel odtiaľ na lodi na pusté miesto, osobitne. A počujúc o tom zástupy išli pešo za ním z tých miest. A keď vyšiel odtiaľ Ježiš, videl veľiký zástup a zľutoval sa nad nimi a uzdravoval ich chorých. A keď bol večer, pristúpili k nemu jeho učeníci a povedali: Miesto je tu pusté, a čas už prešiel; prepusti zástupy, aby odídú do mestiečiek nakúpili si potravu. Ale Ježiš im povedal: Nie je im treba odísť, dajte im vy jesť. A oni mu povedali: Nemáme tu iba päť chlebov a dve ryby. A on im povedal: Doneste mi ich sem! A rozkázal zástupom, aby si posadali na tráve, a vzal tých päť chlebov a tie dve ryby a vzhliadnuc do neba požehnal a lámuc dával chleby učeníkom a učeníci dávali zástupom. A jedli všetci a nasýtli sa, a sobrali, čo zostalo zvýšených kúskov, dvanásť plných košov. A tých, ktorí jedli, bolo asi päť tisíc mužov, krome žien a detí. –Matúš 14:13-21

Všimli ste si, že práve tie veci, ktoré Ježiš učinil, On očakáva Svoju Cirkev, že bude robiť tie isté veci, ktoré On urobil. Tak On povedal, „Veci, ktoré Ja činím, vy tiež budete.“ A teraz, On povedal, „Dajte im vy jesť.“

Oni odpovedali, „Ó, to by stálo viacej peňazí, možno viac, ako by boli schopní zhromaždiť, aby nasýtli také množstvo.“ A On riekol, „Máte so sebou nejaký chlieb?“ A odpovedali, „Máme tu jedného malého chlapca, ktorý má niekoľko svojich chlebov a rýb, asi päť chlebov a dve ryby,“ alebo niečo také.

A On povedal, „Dobre, prineste ich.“

Teraz, keď si všimnete, aby niečo urobil, Ježiš zobral niečo, aby s tým niečo urobil. Teraz, aby bola dnes večer prinesená do tejto budovy viera do uzdravenia, Ježiš musí zobrať niečo, aby s tým niečo urobil. Prvá vec, ktorú On musí dostať, je dostať tu niekoho, kto má vieru, aby bol uzdravený, a to zasiahne publikum.

Zaznamenal som minulý večer, keď bol ten človek, ktorý bol slepý, privedený hore na pódium a obdržal svoj zrak, to v tej chvíli zapálilo oheň. Vidíte? Tá hluchá žena, ktorá prišla, zatiaľ čo som ešte držal jej ruku a prosil som, aby ju opustil ten diabol, ona sa začala celá triasť, povedala, „Ja ťa počujem, ja ťa počujem.“ To rýchlo zapálilo. A medzi tým, keď som odchádzal, celá budova sa zdala byť osvietená Prítomnosťou Pánovou.

Ježiš zobral tú vieru, ktorú mal ten slepý muž, alebo vieru tej hluchej ženy a začal tým stavať vieru. Rozumiete, čo tým myslím? On berie niečo, aby z toho niečo urobil. Teraz, aby pre Neho bolo niečo získané, niekto Mu musel niečo vydať. To bol ten malý chlapec: musel sa vzdať svojho obeda. Teraz, k tomu malému chlapcovi, toho obeda v rukách toho chlapca nebolo veľa; asi by sa ledva najedol. Ale keď to bolo dané do rúk Ježiša, nasýtlo to päť tisíc. Teraz, možno tvojej viery nie je veľa, ale tú malú vieru, ktorú máš, keď ju položíš do Jeho rúk, to môže spôsobiť prebudenie v celom Chicagu. Vidíte, musíte mať niečo, s čím bude niečo urobené. A to, čo máš vo svojich rukách, v твоjich rukách to nie je veľa, ale v Božích rukách, je to úžasné, čo On môže s takou trochou urobiť.

To som Ja, nebojte sa, 54-0720E

Paralelné miesta Písma: Marek 6:31-44, Lukáš 9:10-17, Ján 6:1-13

A Ježiš hneď prinútil svojich učeníkov, aby vstúpili do lode a prešli ho na druhú stranu, dokiaľ by vraj nerozpustil zástupov. A rozpúšťiac zástupy vyšiel na vrch osobitne modliť sa. A keď bol večer, bol tam sám. –Matúš 14:22-23

Našli sme miesto, kde Syn Boží trávil mnoho času na modlitbe. Keď musel Ježiš tráviť toľko času na modlitbe, aby zostal v obecenstve s Duchom, ktorý bol v ňom, o koľko viac by sme mali byť na modlitbe ty a ja? Viacej času na modlitbe. Keby ste vedeli, čo čas na modlitbe znamená. Niekedy, keď sa modlíš, Boh mení celý cieľ rôznych vecí, ktoré sa majú stať. Veríte tomu? Môže byť niečo naplánované, aby sa to stalo, a tvoja modlitba môže zmeniť celú situáciu.

Dobre, hovoríš, „Keď Boh vie, že sa to ide stať, čo by spravila moja modlitba?“

Pamätáte, keď tam On stál a pozeral na žatvu. On bol Pánom žatvy. On povedal, „Žatva je zrelá, ale robotníkov je málo; modlite sa k Pánovi žatvy, aby poslal robotníkov do Svojej žatvy.“ Inými slovami, „Modlite sa ku Mne, aby som poslal robotníkov do Mojej žatvy, to, čo vám teraz hovorím, je potrebná vec.“

Ale časť toho leží v ľudských bytostiach. Veríte tomu? Kráľovstvo Božie leží v ľudských bytostiach. No, Ježiš na jednom mieste povedal, „Ja som Vinič, vy ste letorasty.“ Vinič nemôže niesť ovocie; letorasty na viniči nesú ovocie. Boh nemôže niesť ovocie Samého Seba, to musí byť Cirkev. Je to tak? On musí zobrať vás, vetvy, aby ste niesli ovocie. A keď ste vy, vetvy, poddané viniču, potom prichádza ovocie. Rozumiete, čo myslím? Boh chce tvoje ruky; On chce tvoje oči; on chce tvoj jazyk, chce tvoje pery, chce tvoje uši, chce tvoje ruky a nohy, aby On mohol cez teba priniesť ovocie.

Tak, Ježiš posvätil veľa času na modlitbe. Jedného dňa povedal Svojim učeníkom; On povedal, „Preplavte sa na druhú stranu.“ On ich poslal preč, zatiaľ čo On sa išiel do hôr modliť. Zatiaľ čo bol hore Sám, prišla búrka. Ja verím, neviem, ale verím, keď by som bol učeníkom, povedal by som, „Viem, že On nám povedal, aby sme sa preplavili, ale myslím, že počkám, kým On nepríde, a pôjdeme spolu.“ Rád by som bol v takýchto okolnostiach spolu s Ním, či vy nie?

Tak, vidíme Ho ísť hore do hôr sa modliť. Učeníci vyrazili na more a zdvihli veslá a ich malá loďka s plachtou sa plavila na druhú stranu, preč z miesta, kde oni začali, veslovali na druhú stranu, kde sa mal s nimi na druhej strane stretnúť Ježiš. Tak idúc bez prítomnosti Ducha Svätého alebo Krista vo viditeľnej forme na tej ceste na druhú stranu prišiel problém. A väčšinou, keď začneš niekde bez Krista, na ceste je problém. Akonáhle ťa diabol vidí mimo spoločnosti s Kristom, hneď potom vyrazí po tebe tak ostro, ako len môže. Práve akonáhle ťa vidí preč od modlitby, preč od požehnania, Satan ťa hneď dochyťí, ak len bude môcť.

Uzdravenie Jairovej dcéry, 55-0227E

Paralelné miesta Písma: Marek 6:45-46, Ján 6:14-17

A loď už bola naprostred mori, zmietaná vlnami, pretože bol odporný vietor. Potom za štvrtej stráže vnoci prišiel k nim Ježiš chodiac po mori. A učeníci vidiac ho chodiť po mori zľakli sa a vraveli, že je to nejaká obluda, a skríkli od strachu. Ale Ježiš hneď prehovoril k nim a povedal: Dúfajte, ja som, nebojte sa! A Peter mu odpovedal a riekol: Pane, ak si to ty, rozkáž mi, aby som prišiel za tebou po vodách. A on povedal: Pod! A Peter sostúpiač s lode chodil po vodách a prišiel k Ježišovi. Ale hľadiac na silný vietor začal sa báť a počnúc sa noriť skríkol a povedal: Pane, zachráň ma! A Ježiš hneď vystrel ruku, zachytil ho a povedal mu: Človeče malej viery, prečo si pochyboval? A keď vyšli hore do lode, utichol vietor. A tí, ktorí boli na lodi, pristúpili, klaňali sa mu a hovorili: Si naozaj Syn Boží! –Matúš 14:24-33

Spasenie, Ježiš Kristus, a moc uzdravenia, moc Božia nie je veľkým tajomstvom. Je to niečo, čo je rovno vedľa vás. No, ó, je to tak jednoduché ako raz, dva, tri. Len verte Bohu. To je všetko, čo je potrebné. Je to skrátka také jednoduché.

Poviete svojmu malému dievčatku, že jej niečo kúpíte. Ona tomu jednoducho verí. To je celé. Sledujte deti, keď sa dostanete za kazateľňu. Sledujte a dívajte sa, či nie je každé z nich uzdravené, pretože ony tomu jednoducho veria. To je celé. Sledujte ich, keď sú vyvolané tam na pódium. Nezáleží na tom, čo s nimi nie je v poriadku, keď sú vyvolané. Sledujte ich, ako vyskočia na nohy, nezáleží na tom, či sú zmrzačené, slepé, čokoľvek to je. Sledujte ich, ako to rovno teraz prijímajú. Ale tí starší budú len sedieť a hovoriť, „No, počkaj. Nemôžem sa pohnúť. Nepohol som touto nohou už dlhú dobu.“ Dieťa na to nemyslí; ono len jednoducho vyskočí rovno na svoje nohy.

Urobí to. Ale my sa nad tým všetkým snažíme zamýšľať. Musíme to zistiť. Čo ak by Peter v tú noc zastal, aby sa zamýšľal? „No, Pane, Ty si mi povedal, aby som kráčať po vode. No, daj mi to teraz porozumieť. Som striktný vedec a poznám vzorec vody. Je to H₂O. No, žiaden človek nemôže kráčať po vodíku a kyslíku. Nie je pre mňa vôbec potrebné, aby som to skúšal. No, žiadaš ma o niečo nemožné.“ Potom by Peter nikdy nemohol kráčať po vode. On sa nikdy nezamýšľal nad tým, ako to bolo, on len vzal Boha za Jeho Slovo a začal kráčať. To je to, čo máme robiť, nie snažiť sa zisťovať, ako Boh tieto veci robí. Len to prijať a kráčať vpred.

Čo ak by sa Mojžiš ku tomu horiacemu kríku obrátil takýmto spôsobom? Povedal by, „Počkám, až kým si neodtrhnem zopár tých listov a nevezmem ich dolu do laboratória, aby som zistil, prečo tá chemikália tohto listu nezhorela.“ No, tak by sa nikdy nepriblížil k Bohu. Ale on vyzul svoju obuv a prišiel pokorne, sadol si a Boh ku nemu hovoril rovno z toho horiaceho kra.

To je spôsob, ako sa máte priblížiť k Bohu, pokorne, vziať Jeho Slovo, nezáleží na tom, ako to vyzerá. Boh to tam tak jednoducho povedal. Verím tomu a tým to je vybavené.

Viera, ktorá bola raz darovaná svätým, 53-1129A

Paralelné miesta Písma: Marek 6:47-52, Ján 6:18-21

A preplaviac sa prišli do zeme Genezaretu. A keď ho poznali mužovia toho miesta, rozposlali poslov po celom tom okolí, a podonášali mu všetkých, ktorí sa zle mali, a prosili ho, žeby im dovolil, aby sa aspoň dotkli lemu jeho rúcha, a ktorí sa ho dotkli, ozdraveli. –Matúš 14:34-36

Peter povedal, „Čiňte pokánie, každý jeden z vás, a dajte sa pokrstiť vo Meno Ježiša Krista na odpustenie svojich hriechov a prijmete dar Ducha Svätého. Lebo to zasľúbenie je pre vás a pre vaše deti a pre tých, ktorí sú na širokoďaleko.“ Pre tých v Shreveporte, Louisiane, ak to chcete povedať takýmto spôsobom, alebo do najďalších končín zeme. Kdekoľvek je kázané Evanjelium a Boh povoláva ľudí, Duch Svätý je pre nich stále ten istý. To je Slovo. „Kofkýchkoľvek si povolá Pán, náš Boh...“ To je Slovo.

Teda vykročte von a začnite chodiť. Amen. Vykročte von z tej malej biednej teológie, do ktorej ste dnes večer zabalení, a povedzte, „Bože, chcem Svätého Ducha. Nestarám sa o to, čo ktokoľvek hovorí.“

Peter povedal, „Pane, ak si to Ty.“

Poviete, „Bojím sa, že urobím chybu.“

No, istotne urobíte chybu tým, že tam zostanete sedieť.“ Presne tak. Veľmi si ctím Petra, keď vykročil von z lode a urobil chybu.

Začal sa obhliadať dookola a povedal, „Vidíte, dokázal som to, chlapci, dokázal som to.“ A začal sa potápať. To nie je nič také, že musíte ísť po okolí a chváliť sa tým. To je niečo, že vy chcete bežať vpred a svedčiť o tom a hovoriť svetu o Ježišovi Kristovi. Amen.

Nechváľte sa samým sebou. Chváľte sa Ním. Umiestnite to Božstvo na Neho, tam, kam to patrí pre Jeho moc, a chváľte Jeho, nie nejakého kazateľa alebo čokoľvek iné. Nemyslite si, že ste niečím veľkým. Je to Božia milosť, že vás do toho povolal. Presne tak.

Tu on začína kráčať, chôdza po vode, ihneď, akonáhle počul Slovo. Viera prichádza skrze počutie, počutie zo Slova. Vidíte, Peter počul Slovo. Presne tak.

Marta počula, že prichádza Ježiš. Išla k Nemu a obdržala vzkriesenie svojho brata. Vidíte? To je podľa vašej viery. Kňaz, ktorý niesol archu. Vierou pre nich bolo držať svoje nohy vo vode; akonáhle ich nohy narazili na vodu, Jordán sa otvoril. Ich viera sa dotkla vody.

Jedného dňa jeden slepý muž, Slovo mu povedalo, aby sa s tým pľuvancom na očiach umyl v rybníku Siloam. Ježiš napľul na zem a spravil z toho hrudku blata, zo slín. Čo by ohľadom toho dnes povedali zdravotnícke authority tu v Shreveporte? Stojí tam, rozpráva sa s ním a napľuje na zem a stále s ním hovorí a pľuje na zem. Potom, keď to dokončil, pošúchal to takto v rukách a natrel mu to na oči a povedal, „Choď, umy sa v rybníku Siloam a poď a vidz.“ Amen.

Nájsť len rybník božského Boha. Haleluja. Nájsť Ducha Svätého znamená nájsť Život, nájsť uzdravenie, nájsť radosť, nájsť pokoj, nájsť dnes večer Krista. Amen. Kde leží vaša viera; čomukoľvek veríte. Je to podľa vašej viery.

Vzkriesenie Jairovej dcéry, 56-0731

Paralelné miesto Písma: Marek 6:53-56

A druhého dňa zástup, ktorý stál za morom a videl, že tam nebolo druhej lode, krome tej jednej, do ktorej vošli jeho učeníci, a že Ježiš nevošiel spolu so svojimi učeníkmi do lode, ale že len jeho učeníci sami odišli, a prišli iné lode od Tiberiady blízko miesta, kde jedli ten chlieb, keď to Pán d'akoval; keďtedy videl zástup, že niečo tam Ježiša ani jeho učeníkov, vošli aj oni do lodí, ktoré boli prippluli od Tiberiady, a prišli do Kafarnauma hľadajúc Ježiša. A keď ho našli za morom, povedali mu: Rabbi, kedy si sem prišiel? Ježiš im odpovedal a riekol: Ameň, ameň vám hovorím, hľadáte ma, nie preto, že ste videli divy, ale že ste jedli z tých chlebov a nasýtili ste sa. Pracujte nie o pokrm, ktorý hynie, ale o pokrm, ktorý zostáva do večného života, ktorý vám dá Syn človeka, lebo toho spečatil Otec, Bôh. Vtedy mu povedali: Čo máme robiť, aby sme konali skutky Božie? Ježiš odpovedal a riekol im: To je ten skutok Boží, aby ste verili v toho, ktorého on poslal. –Ján 6:22-29

Čo je viera? Podstata vecí, na ktoré sa nadajeme, dôkaz vecí, ktoré nevidíme, nemôžeme ochutnať, necítíme, nevoniame alebo nepočujeme. Je to iný zmysel nazývaný viera. Zmysly tela majú päť zmyslov. Duša má dva: vieru alebo neveru. No, ak ti dnes večer tvoja viera hovorí, že budeš uzdravený, a vieš o tom, tvoja viera ti potvrdzuje presne rovnako, ako ti potvrdzuje zrak, že je niečo biele, a tým je to vybavené. Máš to. Rozumiete, čo myslím? „To je dôkazom vecí, ktoré sa nevidia.“ Ľudia, ktorí majú vieru, sa neboja. Hovorí sa, že bojkovia zomrú desaťtisíc krát, zatiaľ čo hrdina nikdy nezomiera; niekto, kto má vieru a verí.

Je to presne ako toto. Čo ak by som zomieral od hladu a prišiel by si ku mne a povedal by si mi, „Pán Branham, čo by som mohol urobiť, aby som ti zachránil život?“ Povedal by som, „Ak by som mal bochník chleba, môj život by bol zachránený.“ Povedal by si, „V poriadku, pán Branham, bochník chleba stojí dvadsaťpäť centov.“

„Tak veru.“

„Tu máš dvadsaťpäť centov.“ No, tých dvadsaťpäť centov nie je chlieb, ale je to moc zaslúbenia toho chleba. A akonáhle dostanem do svojich rúk tých dvadsaťpäť centov, môžem byť taký šťastný z toho, že môj život je zachránený, akoby som už mohol ten chlieb jesť; pretože som obdržal moc zaslúbenia bochníka chleba. A ak veríš, že Boh poslal Ježiša, aby ťa uzdravil, a prijal si to, si taký šťastný ešte predtým, ako sa to trápenie skončí. Myslím tým, že si práve tak šťastný, keď máš ešte bolesti a utrpenie, ako si potom, keď to prešlo, ešte viac.

Ak by som mal dvadsaťpäť centov, neznamenalo by to, že som dostal chlieb. Ale viem, že pokiaľ idem do potravín, dostanem chlieb. No, možno musím ísť dlhý čas. Možno musím prejsť trnistými miestami a cez brány a dolu cez vrchy a cez doliny, ale celý ten čas sa radujem, ako držím tých dvadsaťpäť centov. Dostanem chlieb, pretože mám moc zaslúbenia. No, to je to, čím je viera. Viera je niečo, čo môžeš ukázať a dokázať, že ju máš. Nie je to len predstava v tvojej mysli; je to niečo, čo vlastníš. Viera je podstata, na ktorú sa nadeješ, dôkazom vecí, ktoré nemôžeš vidieť, ochutnať, cítiť, voňať a počuť.

Testovaná viera produkuje výsledky, 58-0518

Vtedy mu povedali: Jaké ty tedy činíš znamenie, aby sme videli a uverili ti? Čo robíš? Naši otcovia jedli mannu na púšti, jako je napísané: Dal im jesť chlieb z neba. Na to im povedal Ježiš: Ameň, ameň vám hovorím, že nie Mojžiš vám dal chlieb z neba, ale môj Otec vám dáva chlieb z neba, ten pravdivý. Lebo tým chlebom Božím je ten, ktorý zostupuje z neba a dáva svetu život. Vtedy mu povedali: Pane, dávaj nám vždy ten chlieb. A Ježiš im povedal: Ja som ten chlieb života; kto prijde ku mne, nebude nikdy lačniť, a kto verí vo mňa, nebude nikdy žízniť.

–Ján 6:30-35

Nó, Boh zaslúbil, že naplní všetky ich potreby, nie ich chcenia, ale ich potreby. Tak oni prišli iba s kúskom chleba, čo by im vydržalo asi tak deň. Boh nechce, aby si zostával s vecami, ktoré si raz mal. Držal sa svojich starých zvykov a vecí, ktoré si raz mal. Odsekni sa od nich. Boh Ti chce dať niečo iné, lepšie. To je pravda. Vyskúšal si to niekedy? On dá.

Hovoríš, „No, ja jednoducho nemôžem.“ Áno, môžeš; len to raz pusti a nechaj Boha. Iba to pusti a nechaj Ho ukázať, čo môže ohľadom toho urobiť.

A potom, keď sa na nasledujúce ráno pozreli, keď vstali, stalo sa niečo nadprirodzené. Boli hladní (čas raňajok) a oni mali nasledujúce ráno na raňajky vafle s medom. To je pravda. Povedali, že mali malé oblátky, ktoré chutili ako med, boli upečené a On ich poslal dolu už poliate medom. Bratia, to nepremôžete. To je dobré na každé raňajky. Tak veru. Oblátky a med. Mľaskali pri tom. A to bol typ.

To bol Kristus, ktorý zostúpil z chvály, znížil Seba Samého vo forme Chleba Života, ktorý dáva Život na cestu. A nikdy neprestal padať, až kým nevošli do milénia. Amen. Je to pravda?

Tá istá manna padala ustavične každý deň okrem nedele, každý deň to isté, až kým nevošli do milénia, typu, do zaslúbenej zeme. A to je to, kde všetci hebrejskí proroci cez celé tie roky vzhladali k miléniu. A ten istý Duch Svätý, čo bolo typom, ktorý padal na Letnice, bude pokračovať tak isto, až kým nenastane milénium. Ľudia budú mať stále Ducha Svätého a tie isté veci sa budú diať počas celej cesty (to je pravda) až do veku milénia.

Kristus, Chlieb Života, prichádza z nebies, ktorý znížil Samého Seba, dal Svoj Život, aby si skrze Jeho Život mal milosť do putovania. Odkiaľ to prišlo? Z Ohnivého Stípu. To je to, odkiaľ to vypadlo. Bol v tom. To bol Kristus, On Sám, Logos, Anjel zmluvy, tento Mojžiš, ktorý opustil Egypt nevediac, kam ide, ale bol na svojej ceste; deti Izraela to nasledovali.

Voda zo skaly, 55-0224

Ale povedal som vám, že ste ma aj videli aj neveríte. Všetko, čo mi dáva Otec, príjde ku mne, a toho, kto príjde ku mne, nevyženie von. Lebo som nesostúpil z neba nato, aby som činil svoju vôľu, ale vôľu toho, ktorý ma poslal. A to je vôľa toho, ktorý ma poslal, Otcova, aby som neztratil ničoho z toho, čo mi dal, ale aby som to všetko vzkriesil v ten posledný deň. Lebo to je vôľa môjho Otca, ktorý ma poslal, aby každý, kto vidí Syna a verí v neho, mal večný život, a ja ho vzkriesim v posledný deň.
 –Ján 6:36-40

Boh nebude porazený bez ohľadu na to, čo sa deje. On nikdy nebude porazený. Potom ženy začali rodiť na zem ľudí. A Boh skrze večnú milosť videl, kto bude spasený, a On ťa zavolať, „Nikto nemôže prísť ku Mne, keby ho prv nezavolať Môj Otec. Nie ten, kto chce, ani ten, kto beží, ale Boh, ktorý sa zmilováva.“ Vy hovoríte, „No, ja som hľadal Boha! Ja som hľadal Boha!“ Nie, ty si Ho nehľadal! Boh hľadal teba. Tak to bolo na počiatku.

Nie Adam hovoril, „Ó, Otče, Otče, ja som zhrešil. Kde si?“

Otec hovoril, „Ó, Adam, Adam, kde si?“ Taká je povaha človeka. Taká je náklonnosť človeka. To je to, z čoho on je.

„A nikto nemôže prísť ku Mne, keby ho nepotiahol Otec. A všetkých, ktorých Mi Otec dáva...“ Haleluja! „Všetkým, ktorí prídu, dám Večný Život a vzbudím ich v posledný deň.“ Aké požehnané... čo za požehnané zasľúbenie Nebeského Boha. Dnes večer prichádzame ku tomu, kde On prisahá na Seba Samého, nieto nikoho väčšieho. Prisaháte na niekoho väčšieho od seba. Nieto nikoho väčšieho, tak Boh prisahal na Seba Samého. Prichádzame ku tomu: ako to On urobil a keď to urobil a prisahal na Seba Samého, že nás vzbudí a urobí nás svojim vlastným dedičstvom.

Ó, ako dokonale a pevne môžeme dnes ráno stáť. Ako sa môžete pozrieť, keď vám smrť hľadá rovno do tváre, môžete povedať ako Pavel, „Smrť, kde je tvoj osten? Hrob, kde je tvoje víťazstvo? Ale vďaka Bohu, ktorý nám dáva víťazstvo skrze nášho Pána Ježiša Krista.“ Tu to máte. Prečo? „Ó, ty si urobil to a to.“

„Viem to, ale som prikrytý Jeho krvou!“ Haleluja!

„Skrze jedného Ducha sme všetci pokrstení v jedno telo.“ Vy, metodisti, baptisti, presbyteriáni, čokoľvek ste, boli sme pokrstení do jedného tela. A máme obecenstvo a sme obyvateľmi Božieho kráľovstva, vyznávame, že nie sme z tohoto sveta.

Moja dcérka nedávno prišla a povedala, „Ocko, toto dievča urobilo to a to a oni urobili to a to a my sme išli do vnútra a urobili sme to a to.“ Povedal som... Povedala, „Prečo to my nerobíme?“

Povedal som, „Moja drahá, my nie sme z tohoto sveta. Tí ľudia si žijú na svojom svete.“

Ona povedala, „Či nechodíme všetci po tej istej zemi?“

Povedal som, „Zo sveta, drahá. Nie sme z tých ľudí.“

Biblia povedala, „Vyjdite z nich, oddelte sa,“ povedal Boh. Vidíte? Nie ste z nich. A keď do vás vojde tá nová prirodzenosť, nemusíte byť vyťahovaní, nechcete ísť naspäť ako Lotova žena. Narodili ste sa vonku, pomimo toho. A ste v inej dimenzii.

Vtedy reptali Židia proti nemu, že povedal: Ja som ten chlieb, ktorý sostúpil z neba, a hovoril: Či nie je toto Ježiš, syn Jozefov, ktorého otca i matku my známe? Jako tedy hovorí tento, že vraj sostúpil som z neba? Vtedy odpovedal Ježiš a riekol im: Nerepcite medzi sebou! Nikto nemôže prísť ku mne, keby ho nepritiahol Otec, ktorý ma poslal, a ja ho vzkriesim v posledný deň. Je napísané v prorokoch: A všetci budú učenú od Boha. A tak tedy každý, kto počul od Otca a naučil sa, ide ku mne.

–Ján 6:41-51

Nechcem nesúhlasíť s učeními, ale mnohí sú presvedčení, že zaslúbená zem predstavuje nebo. Nemohla by predstavovať nebo. Nemohla, pretože oni tam mali vojny a problémy a zmätok a všetko možné, v zaslúbenej zemi. To nepredstavuje tá zaslúbená zem.

Ale všimnite si, tesne predtým, ako vstúpili do zaslúbenej zeme, všetky tie rozdiely, ktoré povstali medzi nimi... Oni mali... Jedným z najväčších problémov bol Kórach. On nechcel vodcovstvo tohoto jedného muža. Dátan, a ako oni vystúpili pred Mojžišom a snažili sa mu povedať, že, „Posolstvo musí znamenať toto,“ a dávali mu iný výklad, svoje vlastné názory, že čo to znamená. A oni všetci zahynuli. Všetci.

Ježiš povedal, „Oni všetci zahynuli.“

Oni povedali, „Naši otcovia štyridsať rokov jedli mannu na púšti.“ Ev. Jána 6.

Ježiš povedal, „A oni všetci pomreli.“

Zomrieť znamená byť večne oddelený. Oni všetci sú mŕtvi, hoci radi počúvali posolstvo, hoci sa tešili z manny, ktorá padala. Nie z nejakej inej manny, ale z pravej manny.

Paradox, 65-0117

Vtedy sa dohadovali Židia medzi sebou a hovorili: Jako nám tento môže dať jesť telo? A Ježiš im povedal: Ameň, ameň vám hovorím, že ak nebudete jesť tela Syna človeka a piť jeho krvi, nemáte v sebe života. Kto jie moje telo a pije moju krv, má večný život, a ja ho vzkriesim v posledný deň. Lebo moje telo je pravdivý pokrm a moja krv pravdivý nápoj. Ten, kto jie moje telo a pije moju krv, zostáva vo mne a ja v ňom. Ako mňa poslal ten živý Otec, a jako ja žijem skrze Otca, tak i ten, kto mňa jie, bude žiť skrze mňa. To je ten chlieb, ktorý zostúpil z neba, nie ako čo vaši otcovia jedli mannu a pomreli. Ten, kto jie tento chlieb, bude žiť na veky. To povedal v synagóge učiac v Kafarnaume. –Ján 6:52-59

Zistujeme, že jediný spôsob, ako sa On môže zjaviť, je vojsť do vás. On je... On môže... On je Slovo a ak je to Slovo v tebe, vtedy Duch Svätý zjavuje Krista cez to Slovo, potom, keď On do teba vošiel. On je v tebe. Musíš prijať Jeho Slovo. Povieš, „No, moja cirkev tomu neverí.“

V poriadku. On nikdy nevojde do vnútra. Vidíš? Keď odmietaš Slovo, odmietaš Jeho. „No, moja cirkev verí, že to máme robiť týmto spôsobom.“

Ale Biblia hovorí, že to máme robiť týmto spôsobom. Toto je ten spôsob. Prijaj to, ako je to tam napísané. Nie to, čo niekto iný do toho pridal, ale čo Boh o tom povedal. A potom ti to On môže zjaviť. Ale On musí najskôr vojsť do teba. A iba potom to On môže zjaviť.

Nestojte a nehládte na to a neskúšajte to rozlúsknuť, ako farizejovia povedali. Oni tam stáli a hľadeli na Neho a povedali, „Ten človek je Belzebúb.“ Oni to nemohli rozlúsknuť. Museli to pomenovať. Povedali, „Ten človek toto robí duchom diabla. On je Belzebúb, veštec. No, nemajte s tým chlapom nič. On sa narodil v hriechu. Nemá našu členskú kartu. Nie je naším členom.“ A, och oni... „Ani nevieme, kam chodil do školy. A On je bez vzdelania. No, no, odkiaľ prišiel tento človek? No, On hovorí, Syn človeka vystúpi tam, odkiaľ zostúpil. Narodil sa rovnou tu. On je blázon. Ak nebudete jesť telo Syna Človeka, piť Jeho krv... On je ľudožrút.“ On to tak robil, aby vypovedali tie slová. Oni to museli urobiť.

A tak isto Duch Svätý dnes predkladá Svoje Slovo v manifestácii tak, aby to ľudia mohli odmietnuť, tak, aby Boh mohol poslať na zem Svoj súd, ako to On zaslúbil urobiť. On zatvrdil srdce faraóna. Haleluja. On je ten istý včera, dnes a na veky. On sa nemení. On je Boh. Jeho systém postupovania ukazuje Jeho Samého, že je to mocný so Svojím Slovom zamanifestovať. On ti nemusí o tom všetko povedať. Ty na to nemôžeš prísť. Nemôžeš rozlúsknuť Boha. Ty to máš prijať. Len Ho pozvi do vnútra a uvidíš, čo sa stane.

Rozpoznali Ho, keď ich oči boli otvorené, 64-0212

Vtedy mnohí z jeho učeníkov počujúc to povedali: To je tvrdá reč; kto ju môže počúvať?! Ale Ježiš vediac sám v sebe, že jeho učeníci repcú preto, povedal im: To vás pohoršuje? A čo, keby ste videli Syna človeka vystupovať hore, kde bol prv? Duch je, ktorý oživuje; telo nič neosoží. Slová, ktoré vám ja hovorím, sú duch a sú život. Ale sú niektorí z vás, ktorí neveria. Lebo Ježiš vedel hneď od počiatku, ktorí sú to tí, ktorí neveria, a kto je ten, ktorý ho zradí. A vravel: Preto som vám povedal, že nikto nemôže prísť ku mne, keby mu to nebolo dané od môjho Otca.

–Ján 6:60-65

Raz som sa rozprával s jedným veľmi známym mužom tu v meste, ktorý zastáva medzi kresťanmi vysoké postavenie, a on povedal, „Raz večer som sa snažil čítať Knihu Zjavenia.“ Povedal, „Ján sa musel najesť tuhej papriky a mal nočnú moru.“ Vidíte, Kniha tajomstva, zatiaľ čo pre skutočného veriaceho je To zjavenie Božie, ktoré prišlo v tomto veku, v ktorom žijeme.

On povedal, „Moje slová sú Duch a sú Život.“ Ježiš to povedal. A znovu, „Slovo je Semeno, ktoré sial rozsievač.“ Vieme, že je to pravda. To je Boh vo forme Slova a jedine On Sám Ho môže vykladať. Ľudská myseľ nie je schopná vykladať myseľ Božiu. Ako môže táto malá ohraničená myseľ vykladať myseľ Božiu, keď my ani nie sme schopní vykladať myseľ jeden druhého?

A všimnite si, On je Ten jediný, ktorý To môže vykladať, a On To vykladá tomu, komu chce. Tam nie je povedané, „Smrteľníci za dávna, keď chodili po zemi, mnohokrát a rôznym spôsobom.“ Boh sa mnohokrát a rôznym spôsobom zjavil svojim prorokom. Vidíte?

A všimnite si. Tomu, komu To On zjaví. A On to tak urobil, aby sa mohol v Písme ukryť pred tým najchytřejším teológom. Ó! On sa môže jednoducho tak ukryť, stáť rovno v Písme a vy sa celý deň môžete dívať a nevidieť to, môžete sa dívať celý život a nevidieť to. On sa môže jednoducho ukryť a pritom sa tam nachádza.

No prosím, všade, kde ste, nech vám to prenikne do vedomia, že Boh sa môže v Slove tak ukryť, že nieto teológa, ani žiadnej školy na svete, ktorá by Ho mohla nájsť. A pri tom sa práve tam nachádza. Poviete, „Brat Branham, či je to pravda?“ A ako to bolo s Farizejmi a Saducejmi? Ako to bolo v každom veku? On to robil. Skutočne! On to tak robil v každom veku.

Kristus zjavený vo Svojom vlastnom Slove, 65-0822M

Od tej chvíle odišli mnohí z jeho učeníkov nazad a nechodili viacej s ním. Vtedy povedal Ježiš tým dvanástim: Či azda i vy chcete odísť? A Šimon Peter mu odpovedal: Pane, ku komu pojdeme? Slová večného života máš; a my sme uverili a poznali, že si ty Kristus, ten Syn živého Boha. Ježiš im odpovedal: Či som si ja nevyvolil vás dvanástich? A jeden z vás je diabol. A to povedal o Judášovi Šimona Iškariotského, lebo ten ho mal zradiť, ktorý bol jedným z tých dvanástich. –Ján 6:66-71

Potom Mu zostalo dvanásť. On vybral dvanástich a povedal, že jeden z nich je diabol. Tak On sa obrátil ku nim. A ani jeden z nich nedokázal vysvetliť to, čo On práve povedal. Ako budú jesť Jeho telo a piť Jeho krv? A ako On prišiel dole, keď sa narodil rovno tu na zemi? Vidíte? Oni tomu nemohli porozumieť. A On sa potom obrátil ku tým apoštolom a povedal, „Vy tiež chcete odísť?“

A vtedy apoštol Peter povedal ten veľký výrok, „Pane, ku komu pôjdeme?“ Vidíte? „Lebo my sme presvedčení. My s istotou vieme, že Ty a jedine Ty máš Slovo života na túto hodinu.“ Vidíte? „A sme o tom presvedčení.“ Vidíte, oni to nedokázali vysvetliť. Vieru nedokážete vysvetliť. To je niečo, čo veríte, a to je také pevné, že nič nenahradí jej miesto. A tak oni vedeli, že to Slovo, ktoré bolo napísané na ten vek, v ktorom oni žili, ten Mesiášsky vek, že On presne do toho pasuje. A čo by oni mohli urobiť, vrátiť sa naspäť to tých chladných, formálnych cirkví, z ktorých vyšli? Povedal, „Kde by sme išli?“ Vidíte? My sme úplne presvedčení, že Ty máš Slovo života.“ Vidíte? A oni to nedokázali vysvetliť, ale tomu verili. Rozumiete?

A Ježiš to povedal, aby preriedil svoj zástup, aby mohol zhromaždiť tú skupinu. A spomedzi všetkých týchto ľudí, oni, len jedenásti potom skutočne porozumeli, kto On je. Oni poznali, že On je Boh, Sám Boh.

Odhalenie Boha, 64-0614

Vtedy prišli k Ježišovi zákonníci a farizeovia z Jeruzalema a povedali mu: Prečo prestupujú tvoji učeníci podané ustanovenie starších? Lebo si neumývajú rúk, keď majú jesť chlieb. A on odpovedal a riekol im: Prečo aj vy prestupujete prikázanie Božie pre svoje podané ustanovenie? Lebo veď Bôh prikázal a povedal: Cti svojho otca i svoju mať, a: Kto by zlomil otcovi alebo materi, nech zomrie! Ale vy hovoríte: Ktokoľvek by povedal otcovi alebo materi: Dar Bohu je to, čím by som ti mohol pomôcť, a nebude ctiť svojho otca alebo svojej matere. A tak ste zbavili prikázanie Božie moci pre svoje podané ustanovenie. Pokrytci, dobre prorokoval o vás Izaiáš, keď povedal: Tento ľud sa mi blíži svojimi ústami a rtami ma cti, ale ich srdce je ďaleko odo mňa. Lež nadarmo ma ctia učiac učenia, ktoré sú nariadeniami ľudí. –Matúš 15:1-9

Čo je to za tragédiu vidieť cirkev v takomto stave. Nie, že by som mal niečo proti cirkvám, ale rozumiete, čo myslím. No, žiadna ľútosť, ale forma rituálov. A pritom Izrael používal Slovo a Božie nariadenie. A dnešné cirkvi veci z Biblie odoberajú. Ale nie je v tom viac úprimnosti.

A keď Izrael začal brať Slovo a prikázania Božie a robil z toho rituál, to sa Jahvemu tak znepečilo, On bol toho Darcom. To bolo asi v tom čase, keď zmenili Slovo na rituál, keď sa objavil na scéne ten mocný prorok Izaiáš. Čítajte to, Izaiáš 1. Bol poslaný k Izraelu. Nenávideli ho a nakoniec ho rozpílili na kusy.

Ale čo urobil? On ich odhalil. Povedal, „Boh vaše veľké sviatky odmietol.“ Povedal, „Stalo sa to smradom v Jeho nose.“ Čo to bolo? Sviatky, ktoré im Boh nariadil, nové mesiace, soboty a obete za hriech, a tak ďalej, ktoré Boh dal Izraelu, oni z toho urobili tradíciu. To je pravda.

Ó, cirkev, vidíte, čo láme kazateľovi srdce? Keď Letnice, ktoré nám On dal, urobili sme z toho tradíciu. Úprimnosť z cirkvi vymizla. Ó, nehovorím všetka, vďaka Bohu. Neodišlo z toho všetko, ale pri väčšine je úprimnosť preč. Ľudia to viac nedokážu počúvať. Nechcú to počuť. Radšej by mali niekoho viac nalešteného. Nechcú to. No, práve tak, ako to bolo vtedy, tak je to teraz.

Boh im poslal Izaiáša, on si nedával pred ústa servítku. A povedal im, čo urobili. Prečítajte si Izaiáša 1, keď pôjdete domov. Počúvajte toho proroka, ako to kázal. Povedal im, že to bolo smradom. Inými slovami, Boh nechcel ich zapáchajúce obete. Čo urobili? Pošpinili svoje obete. Pošpinili ich, pretože to robili neúprimne. Nedostávali sa im žiadne výsledky.

Povedal, „Vaše tradície...“ Ako prichádzali so svojimi tradíciami, zbavili Jeho prikázania moci.

No, dnes, naše tradície zbavujú naše uctievanie moci, našimi vlastnými tradíciami. A hovoríme, „To sú Metodisti a Baptisti.“ To sú Letničníci. To sme my všetci spolu.

Všetky veci, 62-1124E

Na to si privolal zástup a povedal im: Počujte a rozumejte! Nie to, čo vychádza do úst, poškvŕňuje človeka, ale to, čo vychádza z úst, to poškvŕňuje človeka. –Matúš 15:10-11

A Peter odpovedal a riekol mu: Vylož nám to podobenstvo! A Ježiš povedal: Či ste ešte aj vy až doteraz bez rozumu? Či nerozumiete, že všetko to, čo vychádza do úst, ide do brucha a vyhadzuje sa von do stoky? Ale to, čo vychádza z úst, ide zo srdca, a to poškvŕňuje človeka. Lebo zo srdca vychádzajú zlé myšlienky, vraždy, cudzoložstvá, smilstvá, krádeže, falošné svedoctvá, rúhania; to je to, čo poškvŕňuje človeka. Ale jest' neumytými rukami nepoškvŕňuje človeka. –Matúš 15:15-20

Sme zhromaždení v „nebeských miestach,“ to znamená pozíciu veriaceho. Ak sa ja modlím, vy sa modlíte alebo cirkev sa modlí a sme pripravení pre posolstvo a sme spolu zhromaždení ako svätí, vyvolaní, pokrstení Svätým Duchom, naplnení Božími požehnaniami, povolání, vyvolení, posadení spolu teraz v nebeských miestach, sme v našich dušiach nebeskými bytosťami. Náš duch nás preniesol do nebeskej atmosféry. Ó, brat. Tu to máte, nebeská atmosféra. Ó, čo by sa dnes večer mohlo stať? Čo by sa dnes večer mohlo stať, ak by sme tu sedeli v nebeskej atmosfére a Svätý Duch by rozhýbal každé srdce, ktoré bolo obnovené a stalo sa novým stvorením v Kristu Ježišovi? Všetky hriechy pod Krvou, v dokonalom uctievaní, s našimi rukami a srdcami pozdvihnutými k Bohu, sediaci v nebeských miestach v Kristu Ježišovi, uctievať spolu v nebeských miestach...

Už ste tak niekedy boli? Ó, bol som tak, až som plakal a radoval sa a povedal, „Bože, nikdy ma nenechaj odtiaľto odísť,“ proste v nebeských miestach v Kristu Ježišovi.

Čím nás požehnal? Božským uzdravením, predzvedením, zjavením, videniami, mocami, jazykmi, výkladmi jazykov, múdrosťou, známosťou, všetkými tými nebeskými požehnaniami a nevysloviteľnou radosťou plnou slávy, každé srdce naplnené Duchom, kráčame spolu, sedíme spolu v nebeských miestach, nie je medzi nami ani jedna zlá myšlienka, ani jedna vyfajčená cigareta, ani jedny šortky, nič toto, to, či tamto, ani jedna zlá myšlienka, nikto nemá nič proti tomu druhému, každý hovorí v láske a harmónii, každý v súhre na jednom mieste, „potom zrazu povstal z neba zvuk ako zvuk nesúceho sa silného vetra.“

Adopcia, 1. časť: List Efežanom zhodný s knihou Jozue, 60-0515E

Paralelné miesto Písma: Marek 7:8-23

Vtedy pristúpili jeho učeníci a povedali mu: Či vieš, že farizeovia počujúc to slovo pohoršili sa? A on odpovedal a riekol: Každá zasadená rastlina, ktorej nesadil môj nebeský Otec, bude vykorenená. Nechajte ich; sú slepými vodcami slepých. A keď slepý povedie slepého, obidvaja padnú do jamy. –Matúš 15:12-14

Človek nedokáže prežiť skrze vojenskú silu. Človek dokáže prežiť skrze moc vzkriesenia Pána Ježiša Krista, nie vojenskou silou, skrze sputniky a podobne. My dokážeme prežiť a žiť skrze moc Ježiša Krista.

Všimli ste si, ako to robia? Pozrite na Nimroda. Chcel ľudí zjednotiť do jedného a staval vežu. Čoho typom to bolo? Jakobov rebrík zo zeme do chvály.

Ako je to s Katolíkmí? Chcú zjednotiť celý svet pod jedno: Katolicizmus. Ako je to s Protestantmi? Chcú všetkých zjednotiť pod jedno, pod federáciu cirkví, presne tak nesprávni a čierni, ako sú Katolíci. Je to ten istý klamársky diabol. To je pravda. To je osudová chyba.

Čo chcú? Chcú, aby všetci boli federáciou cirkví, „Všetci sme pod jednou hlavou, tak dlho, ako ja môžem byť vládcom.“ Katolíci ich chcú mať pod jednou hlavou, aby pápež bol vládcom. Rusko chce všetkých pod jednou hlavou, aby tak bol komunizmus vládcom. OSN chce všetkých pod jednu hlavu, aby sme tak my, Spojené Štáty, mohli byť viacmenej šéfom, pretože sme najväčším národom.

To je stále ten istý diabol a každý národ vo svete je kontrolovaný satanom; tak to hovorí Biblia. My tu nemáme zostávajúceho mesta, ale vzhliadame to jedno, ktoré prichádza.

Stál som na území faraónov a cisárov a musia tam dolu kopať dvadsať stôp, aby našli ich tróny, kam až zapadli. Každý pozemský trón spadne; každý národ; každá budova sa zosype; každé človekom učené vyznanie zomrie; ale Kristus zotrvá natrvalo a na večnosť.

Prečo sa zjednotiť pod niečo takéto? Je to od začiatku prehrané. Lenže všetci z nich sa chcú pod to zjednotiť.

No, nemôžete zostať neutrálni. Nemôžete to robiť. Keď ten nečistý duch vyjde z človeka, túla sa po suchých miestach.

Človek prichádza a stáva sa spaseným. Je zobrahaný späť do cirkvi. No, teraz, aby si boli istí, že nezablúdi do nejakej inej cirkvi, začokujú ho náukou. „No, ak chceš byť v tejto cirkvi, musíš nasledovať naše vyznania. Všetko ostatné drž mimo svojej mysli.“ Nič mi nehovorte. Viem svoje.

„Musíš nasledovať našu denomináciu. Musíš byť pokrstený poliatím trochu vody na vrchu hlavy alebo týmto spôsobom.“ Niektorí krstia trikrát, tvárou vpred, niekedy trikrát tvárou dozadu. Tak či onak, aký je v tom rozdiel? Ale vy sa nezhodnete a začneš sa hádať. To ukazuje, že je to učené človekom. Musí to padnúť. Lebo každá rastlina, ktorú nesadil môj Otec, bude vytrhnutá. Musí byť.

Ale, „Na skale...“ Na akej skale? Na duchovnom zjavení Ježiša Krista. „Na tejto skale postavím Svoju cirkev a brány pekla ju nebudú môcť premôcť.“

Zjednotení pod jednou Hlavou, 58-0326

Potom vyšiel odtiaľ Ježiš a odišiel do krajov Týru a Sidona. A hľa, kananejská žena z toho kraja vyšla, kričala a hovorila: Zmiluj sa nado mnou, Pane, Synu Dávidov! Moja dcéra sa strašne trápi, posadlá démonom. Ale on jej neodpovedal ani slova. Vtedy pristúpili jeho učeníci, prosili ho a hovorili: Odbav ju, lebo kričí za nami. Ale on odpovedal a riekol: Nie som poslaný, iba k ovciam, zahynulým z domu Izraelovho. A ona prídúc klaňala sa mu a vravela: Pane, pomôž mi! A on odpovedal a riekol: Nepatrí sa vziať chlieb deťom a hodiť ho šteňatám. A ona povedala: Tak je, Pane, lebo aj šteňatá jedia z odrobiniek, ktoré padajú zo stola ich pánov. Vtedy odpovedal Ježiš a riekol jej: Ó, ženo, veľká je tvoja viera! Nech sa ti stane, jako chceš. A jej dcéra bola uzdravená od tej hodiny. –Matúš 15:21-28

Počúvajte to pokarhanie. „Nie som poslaný ku tvojej rase.” Och, joj. Mnohí by potom vstali a povedali, „No dobre, myslím, že On nebol poslaný ku nám. Asi pôjdem preč.” Aha, Ježiš vedel, že ona mala takú vieru. Rozumiete? A ďalšia vec, ktorú povedal, „Tvoja rasa, to je len hromada psov.” Fíha. Ó. Nehovor takto tým moderným Letničným. Ó. Povieš to a oni povedia, „Dobre, odídem z tejto skupiny a pripojím sa ku inej. Ak mi to tam povedia, pôjdem ku ďalším a ďalším a ďalším.” Vidíte?

Ale tá žena tak neurobila. Ona mala vieru.

Povedal jej, „Nebol som poslaný ku tebe. Nebol som poslaný ku tvojej rase. A okrem toho, vy nie ste nič iné ako hromada psov. Nepatrí sa, aby som zobral chlieb tu týchto detí a hodil ho vám, hromade psov.” Och, joj.

Ale to nezastavilo vieru. Viera je stále tam. Je práve taká čerstvá, ako stále bola. Čo viera uznáva? Pravdu. Ona povedala, „To je pravda, Pane.” Ó. Pozerajte na to, koľko málo môžete dostať, nie koľko veľa. Viera vás robí malými. Všimnite si, ona bola stále vytrvalá.

A pri tom, On si ju vôbec nevšímal. On ju ignoroval. A nakoniec sa Mu postavila do cesty a On ju nemohol obísť a potom jej povedal, „Nie som poslaný ku tebe, ku tvojej rase. A tvoja rasa nie je nič iné ako hromada psov. A ja nevezmem chlieb deťom. To nie je správne, aby som zobral chlieb, ktorý patrí deťom, uzdravenie, ktoré patrí tejto skupine, a dal to vám, psom.”

A ona povedala, „To je pravda, Pane.”

Viera bude stále uznávať, že Slovo je Pravda. Amen. Vidíte? Ak máte skutočnú vieru a Biblia vám hovorí, že robíte zle, vy uznáte, že robíte zle. Nebudete hovoriť, „No, počkaj chvíľu, Ja patríť ku...” Nie, nie, to nie je viera. Ona je tam, kde je ukázané skrze Slovo, či máš pravdu alebo nie. To je pravda. Tak to je.

Vytrvalosť, 63-1116E

Paralelné miesto Písma: Marek 7:24-30

Potom odišiel odtiaľ Ježiš a prišiel ku Galilejskému moru a vyšiel na vrch a sadnul si tam. A prišli k nemu mnohé zástupy majúce so sebou chromých, slepých, nemých, zmrzačených a mnoho inakších a hádzali ich k nohám Ježišovým, a uzdravoval ich, takže sa divili zástupy vidiac, že nemá hovoria, zmrzačení sú zdraví, chromí chodia, a slepi vidia, a oslavovali Boha Izraelovho. –Matúš 15:29-31

Nedávno, keď som išiel na koni a prenasledoval medveďa, prichádzal som na nejakú horu a zotmelo sa. Zosadol som z koňa a začal som ho viesť. Prišiel som na miesto, kde oheň spálil všetku húštinu. Tie veľké stromiská tam stáli a celá kôra z nich bola zhorená. Vyšiel mesiac a svietil na ne. Vyzeralo to strašne, vyzeralo to ako cintorín. Vietor fúkal a vyzeralo to tak žalostne, keď vietor fúkal cez tie stromy, cez tie staré stuhnuté stromy, a vietor tam prefukoval, šumel „Húúú“ prefukujúc sem a tam. A Pán ku mne prehovoril, „Zastav sa, chcem ti niečo ukázať.“

Zastal som a pozeral som sa na tie stromy. Rozmýšľal som, „No, prečo ten vietor tak fúka? Prečo tie stromy takto reagujú?“

A On mi povedal, „Tie stromy reprezentujú cirkvi tohto dňa, veľké, vysoké, týčiace sa do výšky. Hovoria si – Áno, my sme raz boli veľkými cirkvami – ale nemajú v sebe žiaden život. To, čo zanechal červ, zožrala húsenica. Čo zanechala húsenica, zožrala pažravá chrobač.“

Pomyslel som si, „No dobre, a čo toto. Čo znamená tento vietor?“

On povedal, „To je Duch Svätý, ktorý prišiel na letnice, prichádza ako nesúci sa silný vietor.“ A pomyslel som si, „Prečo fúka na tie stromy.“ Oni stále vydávali taký žalostný zvuk.

On povedal, „Áno, voľakedy to boli veľké cirkvi. Ale to, čo Luteráni zanechali, zjedli Calvinisti. Čo Calvinisti zanechali, zjedli Anglikáni. A čo Anglikáni nechali, zjedli Metodisti. Čo Metodisti nechali, zjedli Baptisti.“

Zobrali z cirkvi všetku radosť, odvolali z nej všetok Život, „Dni zázrakov pominuli.“ Čo oni zanechali? Veľkú, starú, týčiacu sa do vysoka vežu. A zakaždým, keď Duch Svätý zostúpil, povedali, „Och, nechodte za ničím takým, pretože dni zázrakov pominuli.“ Vidíte? Oni sú mŕtvi. Nemôžu sa skloniť; nemajú v sebe žiaden Život. Povedal som, „Pane, dobre, a prečo posielaš ten vietor?“

A On povedal, „Pamätáš sa, čo povedal Joel, 'Ja vám prinavrátim.'“

Potom som sa pozrel dole a boli tam malé kričky, asi takto vysoké. Keď do nich narazil vietor, oni jednoducho vystrájali od radosti, mali ohromný čas. Oslavovali Boha. Ale tieto veľké stuhnuté stromy hovorili, „Húúú.“ Povedal som si, „Čo za obraz.“ To je pravda.

A rozmýšľal som, „No, tak či tak, prečo trasie tými stromami? Čo robíš tým malým stromčekom?“

On povedal, „Privádzam ďalšiu cirkev. Tamtí to už mali, ale všetky parazity to zjedli svojou teológiou. Ale Ja privediem ďalšiu. Haleluja. Ja privediem ďalšiu a ona sa pokloní Môjmu Duchu.“

Ja prinavrátim, 55-0626E

A Ježiš zavolajúc si svojich učeníkov povedal: Lúto mi je toho zástupu, lebo už tri dni dlejú so mnou a nemajú čo jesť, a nechcem ich prepustiť hladných, aby nepoomdlievali na ceste. A učeníci mu povedali: Odkiaľ vezmeme na púšti toľko chleba, aby sme nasýtili tak veľký zástup? A Ježiš im riekol: Koľko máte chlebov? A oni povedali: Sedem a niekoľko málo rybičiek. A rozkázal zástupom, aby si posadali na zem. A vzal tých sedem chlebov a tie ryby a poďakujúc lámal a dával svojim učeníkom, a učeníci dávali zástupom. A jedli všetci a nasýtili sa, a sobrali, čo zostalo zvýšených kúskov, plných sedem pletencov. A tých, ktorí jedli, bolo štyri tisíce mužov krome žien a detí. A rozpustiac zástupy vstúpil do lode a prišiel do kraja Magdala. –Matúš 15:32-39

Nemáme žiaden záznam o Ježišovi, že by chodil do nejakej školy alebo že by vyštudoval nejaké semináre. Jednako bolo v Jeho Mene z náboženských dôvodov vybudovaných viac seminárov, ako akýchkoľvek iných vecí na svete. Dokonca sme nikdy nezaznamenali, žeby vôbec chodil do školy. Ale doteraz bolo pod slnkom v Jeho Mene vybudovaných viac škôl, ako iných škôl vybudovaných v mene iných vecí. Nikde nemáme zmienku, že by napísal knihu, no doteraz bolo o ňom napísaných viac kníh, ako je celý zvyšok literatúry. A dnes je Jeho Biblia najpopulárnejšou knihou, aká kedy bola na celom svete vo všetkej literatúre.

Ale vidíte, v dni Jeho navštívenia kričia, „Kto si?“

Vidíte, Boh berie niečo, čo sa zdá byť ničím, a robí z toho niečo. To je to, čo Ho robí Bohom. A keď Ho videli, ako prichádzal do tej brány, niektorí povedali, „On je veľký muž.“

Dnes to hovoria. Ich teologické školy dnes učia, že Ježiš bol veľkým mužom, že bol dobrým mužom. Niektorí dokonca hovoria, že bol prorokom.

No, ak bol iba prorokom alebo dobrým človekom, sme stále v našich hriechoch. Bol viac ako prorok. Bol viac ako dobrý človek. Pritom bol dobrým mužom. Pritom bol Bohom-prorokom. Ale On bol viac ako to. Bol Bohom zmanifestovaným v tele, aby odstránil preč hriech.

A ako prichádzal, veľa ľudí povedalo, „Je Uzdravovateľ! Ó, videli sme, ako otvoril oči slepého. Videli sme Ho, ako uzdravil chromého a on začal chodiť. Videli sme, ako sa modlil a horúčka opustila dieťa.“ Lenže potom Ho takéto typy nasledovali len kvôli chlebov a rybám.

A to je dnes spôsob mnohých, mnohých. Ak je niekde uzdravovateľ, oni ho nasledujú a on je takou oázou. Keď ochorejú, utekajú povedať, „Ó, pomodlíš sa za mňa, aby ma Pán Ježiš uzdravil, prosím?“ A ako vyjdú z nemocnice alebo vstanú z posteľe, idú rovno naspäť do sveta, ako pes ku svojmu vývratku alebo prasa k svojmu válovu, ako hovorí Písmo. Nasledujú Ho iba kvôli dobrému, čo od Neho môžu dostať. Využívajú Ho iba ako nejaký totemový stĺp alebo čosi také, môžu od Neho len dostať a neočakávajú, že by Mu slúžili. Dnes je tu stále taký istý dav ľudí.

Kto je toto?, 59-0510E

A pristúpili k nemu farizeovia a sadúceovia a pokúšajúc žiadali ho, žeby im ukázal znamenie z neba. A on odpovedal a riekol im: Keď je večer hovorievate: Bude pekné počasie, lebo sa červenie nebo, a za rána: Dnes bude nečas, lebo sa červená zachmúrené nebo. Pokrytci, tvárnosť neba znáte posúdiť a znamenia časov nemôžete? Pokolenie, zlé a cudzoložné, vyhľadáva znamenie, ale mu nebude dané znamenie, iba znamenie proroka Jonáša. A nechajúc ich tam odišiel. –Matúš 16:1-4

Vieme, že Božím spôsobom činenia tých vecí bolo vždy poslanie proroka, aby potvrdil Jeho posolstvo – to nikdy nesklamalo. To nikdy nesklame. Boh nemôže zmeniť Svoj spôsob. Jeho prvé rozhodnutie musí zostať takým istým navždy. Čo On hovorí, je pravda.

Boh sa nikdy nezaoberal veľkými skupinami. On sa vždy zaoberá jednotlivcom. Takým spôsobom vyvádza ľudí z pohanov pre Svoje Meno; práve jednotlivca – jedného tu a tam, pre Svoje Meno. On sa zaoberá jednotlivcom, nie skupinou.

Zisťujeme, že oni sa rozhodli tomu uveriť, lebo prorok musí byť rozpoznaným svedkom Božím. Ak on niečo povedal a to sa stalo, potom znova niečo povedal a to sa stalo, a čokoľvek on povedal, Boh to potvrdil ako pravdivé, potom On povedal, „Počúvajte ho, pretože Ja som s ním.“

Nuž, zisťujeme, že Mojžiš, o ktorom tvrdili, že mu veria, im povedal, „Pán, tvoj Boh ti vzbudí proroka, ako som ja, a ľudia ho musia poslúchať. Každý, kto by neuveril tomu prorokovi, bude vyťatý sprostred ľudu.“

Zisťujeme, že je to pravda. „Prišiel do Svojho vlastného a Jeho vlastní Ho neprijali. Ale všetkým, ktorí Ho prijali, dal právo a moc stať sa Synmi Božími.“

Ako nachádzame týchto farizejov a sadúceov, ako hľadali rovno presne na to, čo zasľúbenie Božie hovorilo, že On bude robiť. A mimo to oni stále hľadali znamenie nevediac, že to bol pravdivý Mesiášsky znak, ktorý im bol daný.

Filip Ho porozumel, keď mu On povedal, kde bol deň predtým. Porozumel, že to bol Mesiáš a povedal, „Ty si Kristus a Ty si Kráľom Izraela.“ A tak on to rozpoznal, pretože mu to bolo dané. On bol...

Ježiš povedal, „Nikto nemôže prísť ku mne, ak ho Môj Otec nepritiahne, a všetci, ktorých Mi dal Otec, prídu ku Mne.“ Bez ohľadu na to, ako veľmi skúšame vojsť nejakým iným spôsobom, to musí byť Boh. „Nie ten, kto chce, ani ten, kto beží, ale nad kým sa Boh zmilováva.“ Boh je ten Jediný, ktorý vyberá. „Nie vy ste si Mňa vyvolili“ – povedal Ježiš – „Ja som si vás vyvolil.“

Väčší ako Šalamún je teraz tu, 64-0306

Paralelné miesto Písma: Marek 8:11-13

A jeho učeníci prídúc na druhú stranu mora zabudli vziať chleba. A Ježiš im povedal: Hľadte a chráňte sa kvasu farizeov a sadúceov! A oni rozmýšľali medzi sebou a hovorili: Chleba sme nevzali. A keď to poznal Ježiš, povedal im: Čo to rozmýšľate medzi sebou, vy ľudia malej viery, že vraj nemáte chleba? Či ešte nerozumiete ani sa nepamätáte na tých päť chlebov tých päť tisíc mužov a koľko košov ste sobrali? Ani na tých sedem chlebov tých štyroch tisícov a koľko pletencov ste sobrali? Jako tedy nerozumiete, že som vám nehovoril o chlebe, ale aby ste sa chránili kvasu farizeov a sadúceov? Vtedy porozumeli, že nepovedal, aby sa chránili kvasu chleba, ale učenia farizeov a sadúceov. –Matúš 16:5-12

Inými slovami, „Keď ste videli Boha poskytovať a robiť zázraky, potom či by znovu nemohol urobiť zázraky?“ Vidíte? Inými slovami: Ak ťa zachránil z hriešneho života, či by nemohol uzdraviť tvoje telo? Nepamätáš si, keď si bol hriešnikom, ako pozdvihol tvoju dušu vo viere, aby verila? Či nemôže tak isto znovu urobiť pre teba niečo veľké? Nemôže pre teba urobiť zázrak alebo niečo? Päť košov?

Ako keď prešli Červené more, Boh takto otvoril cestu a roztvoril takto Červené more, prešli cez to, prešli v poriadku na druhú stranu; a ako náhle boli mimo vody, začali reptáť. Je to pravda? Ako sa im minul chlieb, začali kričať, „Nemáme žiaden chlieb.“ Vidíte? Povedal, „Či ste sa nezamysleli nad tým zázrakom tam v Červenom mori?“ Keď sa priblížili k Červenému moru, „Ó,“ povedali, „Mali sme radšej zahynúť. Prichádzajú sem Egypťania rovno na nás. Tu to je. Čo teraz urobíme?“

Povedal, „Kto tam vtedy zasiahol zem tými pligami? Kto držal slnko, aby svietilo v Góšene?“ Vidíte? Musíme pamätať na tieto veci; pamätaj, Boh je Bohom. Haleluja. Čokoľvek z toho, On je stále Bohom. On iste dokáže urobiť čokoľvek.

Otázky a odpovede, 61-1015M

Paralelné miesto Písma: Marek 8:14-21

A prišli do Betsaidy. A dovedli mu slepého a prosili ho, žeby sa ho dotknul. A chopiac ruku slepého vyviedol ho von z mestečka a keď napľul v jeho oči, vzložil na neho ruky a pýtal sa ho, či niečo vidí? A slepý pozrel hore a povedal: Vidím ľudí; lebo ich vidím chodiť ako nejaké stromy. Potom zase položil ruky na jeho oči a kázal mu, aby pozrel hore. A tak bol uzdravený a videl všetko jasne a na ďaleko. A poslal ho domov a povedal: Ani do toho mestečka nevojdí ani tam nikomu nepovedz o tom!

–Marek 8:22-26

No, priatelia, na svete je iba jeden spôsob, ako môžeš byť uzdravený, a to je iba viera v Boha. No, nezáleží na tom, koľko mi toho Boh dovolí, skrze moju vieru, aby som vzal toho ducha od teba, kým nepristúpiš a neveríš Bohu a neslúžiš Bohu a nedôveruješ Bohu, to sa ti vráti. Či nepovedal Ježiš, „Chod' a nehreš viac, pretože na teba prídu horšie veci ako toto?“ Nikdy ani nechod' do modlitebného radu, kým si sa nerozhodol slúžiť Bohu celý zvyšok svojho života. To je pravda. Vždy. Nikdy neži hriešny život, pretože budeš ešte horší, pôjdeš ešte horšou cestou. Boh zasľúbil, že budeš horší, ako si bol na začiatku. A zvlášť dnes poobede, ty, ktorý prídeš do (modlitebného) radu zázrakov, neopováž sa prísť, až kým z celého srdca nesľúbiš Bohu a nebudeš to tak mieniť, že Mu budeš slúžiť do konca svojho života.

No, Ježiš tam satanovi povedal, „Je napísané, že nemáš pokúšať Pána.“ Alebo ako to niektorí pisatelia ukladajú inak, robia z moci Božej šou.

No, pamätaj, v Biblii bolo veľa ľudí, ktorí sa stretli s Ježišom a On s nimi dokonca ani nemal ľútosť. Ak aj mal, neukázal to. Išlo o to, kde bol vedený sa zastaviť. Je to pravda?

Napríklad, ten muž pri rybníku pod päť-stĺpovým prístreškom. Ležalo tam množstvo nemohúcich ľudí a tu prechádza Ježiš. Leží tam jeden muž, ktorý tam ležal mnoho rokov. On pozdvihol iba tohto muža a povedal mu, aby si zobral svoje ležisko a šiel domov; a dokonca nič tým ostatným nepovedal. Je to tak?

Jedného muža vzal za ruku a vyviedol ho z davu, vyviedol ho z mesta a pomodlil sa za neho. Samozrejme, začal vidieť ľudí ako stromy. Možno tam stál hodinu alebo dve a modlil sa za neho, neviem. Avšak keď sa pomodlil, jeho zrak sa mu navrátil. Vidíte, len tam, kde bol vedený.

Pozrite na toho muža pri Krásnej bráne, ktorého Peter a Ján uzdravili, keď ňou prechádzali. Ježiš prechádzal touto bránou mesiac za mesiacom, kým bol v Jeruzaleme. Prečo tohto muža neuzdravil? On tam ležal štyridsať rokov alebo bol prinesený k bráne, aby žobral o almužnu, myslím. To je to, z čoho mnoho rokov žil.

No, všimnite si. Boh neuzdravuje iba preto, aby ukázal Svoju moc, nie ako zásluhu za tvoje Kresťanstvo. Ale keď ťa uzdravuje, chce, aby si bol od toho času Kresťanom. Lebo On neuzdravuje, len aby si bol uzdravený, „Pôjdem tam; budem udravený, pretože som Kresťanom.“ Nie, Boh uzdravuje na základe tvojej viery, tvojej viery. Ak si hriešnik a nevieš o Bohu nič a nikdy si nebol Kresťanom ak Mu sľúbiš, že budeš Kresťanom a prídeš a máš na to dosť viery, to sa rovno tam stane.

A keď prišiel Ježiš do okolia Cezáree Filipovej, opýtal sa svojich učeníkov a riekol: Čo hovoria ľudia o mne, že kto som ja, Syn človeka? A oni povedali: Jedni hovoria, že si ty Ján Krstiteľ, iní, že Eliáš, a zase iní, že Jeremiáš, alebo niektorý z prorokov. Povedal im: A vy čo hovoríte, že kto som ja? A Šimon Peter odpovedal a riekol: Ty si Kristus, Syn živého Boha! A Ježiš odpovedal a riekol mu: Blahoslavený si Šimone, synu Jonášov, lebo telo a krv ti toho nezjavili, ale môj Otec, ktorý je v nebesiach. A ja ti tiež hovorím, že si ty Peter, Skala, a na tej skale zbudujem svoju cirkev, a nepremôžu jej ani brány ríše smrti; a dám ti kľúče nebeského kráľovstva, a čokoľvek by si sviazal na zemi, bude sviazané aj na nebi; a čokoľvek by si rozviazal na zemi, bude rozviazané aj na nebi. Vtedy prikázal svojim učeníkom, aby to nikomu nepovedali, že on je Kristus. –Matúš 16:13-20

Mal som raz rozhovor s jedným kňazom a rozprával som sa s ním. On povedal, „My sme začali na Letnice.“

Povedal som, „To je úplná pravda, kvôli čomu ste z toho odišli? Ako ste sa zatratili? Prečo teda dnes neučíte tak, ako to robil Peter, ak on bol ten prvý pápež?“

Povedal, „No, my môžeme odpúšťať hriechy. Ježiš povedal, 'Kohokoľvek hriechy odpustíte, tie sú odpustené.'“

Povedal som, „To je pravda.“ Povedal som, „Tak ich odpúšťajte tak, ako to robil ten prvý pápež na Letnice.“ Povedal som, „Ja som starodávny katolík.“ Povedal som, „Čo to bolo? V druhom cirkevnom veku oni mali to, čo Ježiš nazval skutky Nikolaitov. 'Nico,' 'podrobiť si laikov'. A potom v treťom veku, Smyrnenskom, to je vek manželstva. A potom prichádza Tyatírsky vek a oni z toho spravili ohromne veľkú organizáciu a to ju zhodilo a rozdupali všetko. A tá malá skupina tých pravých Letničných veriacich bola udupaná.“

On povedal, „No, to dokazuje, že Katolícka cirkev je veľká cirkev. Pozri, v akých veľkých búrkach obstála.“

Povedal som, „So štátom a všetkým ďalším za sebou a všetkými hodnostármi, to nie je nič zvláštne. Ako Letniční obstáli pri živote, keď všetko bolo proti nim okrem Boha?“ Amen. A stále stojíme s krstom Ducha Svätého.

Prečo chcete brať náhradu, keď nebesia sú plné pravej Letničnej moci? Prečo by som prijímal potrasenie rúk alebo vyznanie so suchými očami, keď Duch Svätý naplňuje túto miestnosť a je pripravený naplniť tvoje srdce ozajstnými pravými Letnicami? Prečo by sme brali miesto toho náhradu? Nechajte ma mať Krista.

Ale od počiatku to nebolo tak, 61-0411

Paralelné miesta Písma: Marek 8:27-30, Lukáš 9:18-21

Odvtedy začal Ježiš ukazovať svojim učeníkom, že musí odísť do Jeruzalema a mnoho vytrpieť od starších a od najvyšších kňazov a od zákonníkov a byť zabitý a na tretí deň vstať z mŕtvych. Vtedy si ho pojal Peter a začal mu dohovárať hovoriac: Milosrdne sebe, Pane; to sa ti nikdy nestane! Ale on sa obrátil a povedal Petrovi: Idi za mnou, satane; pohoršením si mi, lebo nemyslíš na Božie veci, ale na ľudské.

–Matúš 16:21-23

Boh nemohol trpieť v Duchu. On sa musel stať telom, aby cítil bolesť nemoci, aby cítil pokušenie žiadosti, aby cítil pokušenie chcenia, aby cítil pokušenie hladu, aby cítil moc smrti. Aby to On mohol zobrať na seba, aby stál v prítomnosti toho veľkého Ducha Jehovu (Ducha, nie človeka, Ducha), aby sa prihovárал za tento život. A Ježiš to zniesol, aby sa za nás prihovárал, lebo On vie, aký je to pocit. Keď ochoriete, On vie, ako sa cítite. Keď ste pokúšaní, On vie, ako sa cítite.

No, všimli ste si niekedy, keď volíme prezidenta, každý farmár bude voliť prezidenta, ktorý bol farmárom, lebo on pozná tú ťažkú časť farmárskeho života. Vidíte? On potrebuje niekoho, kto tomu rozumie.

A prv, ako Boh mohol porozumieť (On, ktorý je tou veľkou svätosťou)... Ako by On mohol porozumieť, potom, keď odsúdil človeka... On vo Svojej svätosti odsúdil človeka. A jediný spôsob, ako sa dozvie, ako ospravedlniť človeka, je, že sa stane človekom. A Boh zatienil pannu a ona porodila telo. To nebola židovská krv, ani pohanská krv, ale Jeho vlastná krv. Božia stvorená krv. Nebol v tom vôbec žiaden sex, žiadna sexuálna žiadosť. A táto Bunka Krvi stvorená v lone tejto ženy zrodila Syna. A keď Ho Ján Krstiteľ pokrstil, Ján povedal, „Vydávam svedectvo, že som videl Ducha Božieho (ako holubicu) zostupujúceho dole a zostal na Ňom.“

Niet divu, že Ježiš mohol povedať, „Daná mi je každá moc na nebi aj na zemi.“ Boh a človek sa stali jedno. Nebesia a zem sa navzájom objali a On bol ten, ktorý mohol vykonať zmierenie za naše hriechy. Preto sa v Jeho Mene dejú uzdravenia. On pozná vaše nemoci. Počuli ste niekedy túto starú pieseň?

*Ježiš pozná tvoju bolesť, On môže spasíť a uzdraviť,
prines len svoje bremeno Pánovi a nechaj ho tam. (Je to tak. On to pozná.)
Keď je naše telo ubité nemocou a nemôžeme znovu získať zdravie,
pamätaj len, Boh v nebi odpovedá na modlitby.
Ježiš pozná tvoju bolesť. On môže spasíť a uzdraviť,
prines len svoje bremeno Pánovi a nechaj ho tam.*

To je všetko, čo On chce, „Len to tam nechaj.“ Prečo? On je Veľkňazom, ktorý tam stojí, ktorý vie, ako sa cítiš. A On vie, ako ťa zmieriť naspäť do milosti a ako ťa navrátiť naspäť do zdravia. On vie o tom všetko, On trpel. Keď nemáš miesto, kde by si hlavu sklonil, On bol na tom tak isto. Keď nemáš šaty na prezlečenie, On bol na tom tak isto. Keď sa z teba vysmieávajú a prenasledujú ťa. On bol na tom tak isto.

List Židom 2.kapitola, 3.časť, 57-0828

Paralelné miesta Písma: Marek 8:31-33, Lukáš 9:22

Vtedy povedal Ježiš svojim učeníkom: Ak chce niekto prísť za mnou, nech zaprie sám seba a vezme svoj kríž a ide za mnou! Lebo ten, kto by chcel zachrániť svoju dušu, ztratí ju, a kto by pre mňa ztratil svoju dušu, nájde ju. Lebo čože to osoží človekovi, keby získal hoci aj celý svet a svoju dušu utratil? Alebo jaké výmenné dá človek za svoju dušu? Lebo Syn človeka príjde v sláve svojeho Otca, so svojimi anjelmi a vtedy odplatí každému podľa jeho skutkov. –Matúš 16:24-27

Všimame si, že keď dnes prichádza evanjelista za kazateľňu, och joj, je celý nadutý a hovorí hromadu žartov predtým, než začne kázať, a takéto veci a vyvádza a správa sa ako šašo za kazateľňou. Keď príde čas, aby spravil zavolanie ku oltáru, ľudia v tom zavolaní nevidia žiadnu úprimnosť. To je dôvod, prečo sa dnes svet dostal do stavu vlažnosti, to je v tom.

Zamýšľam sa dnes. To je proste cirkev, snažíme sa posielat' našich chlapcov do školy, aby sa učili psychológiu, a tak ďalej, aby vedeli, ako zostaviť program, ako sa postaviť za kazateľňu, a ich poslanstvo je také lákavé, že uchytiť ľudí a ich pozornosť. A vychádza mnoho veľkých psychológov a sú z nich takíto učiteľia, a dramatizujú a uvádzajú mnoho rôznych vecí. Stále hovoríme o kráse a atraktivite cirkvi. Ale zanedbávame im povedať, „Ten, kto Mňa nasleduje, nech zaprie sám seba, vezme svoj kríž a nasleduje Ma.“ Zamýšľam sa, či sme nepredstavili krásu cirkvi pre toho, kto prichádza, až ako príliš peknú.

Napríklad, Baptistická cirkev má dnes slogan, „O milión viac v roku 1944“, priberajú členov tisícami a desať tisícami, neobrátených, jednoducho ľudí, ktorí prichádzajú a pripájajú sa do cirkvi. A týmto je dlžná cirkvi Ježiša Krista, že prijíma takýchto členov. Oni stále pijú. Stále fajčia. Stále hrajú hazardné hry. Stále klamú. Prichádzajú do zboru v očakávaní, že ich pobaví skupina Hollywoodských evanjelistov, ktorí povstávajú, robia to príťažlivým, majú veľa ohromných nástrojov hore a dole na pódiu, pričom by mali mať starodávne, s Bohom na prvom mieste, srdcervúce zavolanie ku oltáru, kde sa muži a ženy neprichádzajú prikrášľovať, ani tam nebežia, aby sa správali ako šašo, ale sa skláňajú pri oltári a uvedomujú si smrť Ježiša Krista, ktorý za nich zomrel, a idú naspäť znovu úprimne s Bohom.

Zamýšľam sa, či nežijeme v čase, keď prijímate veľkých evanjelistov, ako sú mnohí, ktorí dnes chodia krajinou, veľkých, známych evanjelistov, ktorí vyštudovali psychológiu a pritiahli ľudí do cirkvi. Ak si ich už raz do cirkvi dostal, čo sa snažíš pre nich urobiť? Čo sa ide stať potom, ako sa pripojili ku cirkvi? Len sa pripojiť do cirkvi a ísť naspäť s tým istým hriechom a žiadostami, s ktorými prišli do cirkvi. Idú naspäť tou istou cestou. A to je dôvod, prečo sa svet dnes pozerá a hovorí, „No, ak tento človek uveril, ak táto osoba uverila.“

Bojím sa, že sme to urobili príliš jednoduchým. Premýšľam, že radosť, samozrejme, verím, že všetka radosť leží v Ježišovi Kristovi. Tak je to. Verím, že je to plné radosti a šťastia. Ale pamätaj, brat, je to cesta boja, utrpenia a kríža. To si tiež musíš uvedomiť. Tak je to. Zamýšľam sa, či sme to nenamaľovali trochu príliš uhladené.

Invázia Spojených štátov, 54-0509

Paralelné miesta Písma: Marek 8:34-38, Lukáš 9:23-27

Ameň vám hovorím, že sú niektorí z tých, ktorí tu stoja, ktorí neokúsia smrti, dokiaľ neuvidia Syna človeka prichádzať v jeho kráľovstve. A po šiestich dňoch pojal Ježiš Petra, Jakoba a Jána, jeho brata, a vyviedol ich na vysoký vrch osobitne, a premenil sa pred nimi, a jeho tvár sa skvela jako slnce, a jeho rúcho stalo sa bielym ako svetlo. A hľa, ukázali sa im Mojžiš a Eliáš shovárajúc sa s ním. A Peter odpovedal a riekol Ježišovi: Pane, dobre nám je tu byť. Ak chceš, spravíme tu tri stány: tebe jeden, Mojžišovi jeden a Eliášovi jeden. A kým ešte hovoril, hľa, zatónil ich svetlý oblak, a hľa, bolo počuť z toho oblaku hlas, ktorý hovoril: Toto je ten môj milovaný Syn, v ktorom sa mi zaľúbilo. Toho počúvajte! A keď to počuli učeníci, padli na svoju tvár a báli sa veľmi. A Ježiš pristúpiac dotknul sa ich a povedal: Vstaňte a nebojte sa! A keď pozdvihli svoje oči, nevideli už nikoho, iba samotného Ježiša. A keď schádzali s toho vrchu, prikázal im Ježiš a povedal: Nepovedzte nikomu o tom vídení, dokiaľ Syn človeka nevstane z mŕtvych! –Matúš 16:28-17:9

Čo sa chystal Boh ukázať na Hore Premenenia, On sa chystal urobiť práve tak, ako to robil s ľuďmi v Starom Zákone: umiestniť syna do pozície. No, keď sa syn narodil do rodiny, on bol od narodenia synom. A to je miesto, kde sa Letniční unáhli. Myslel si si, že keď si sa znovuzrodil, že tým je to vybavené. To bol len začiatok. Tak je to. Ty si synom, samozrejme, už keď si sa narodil. Ale keď sa ten syn narodil, on nebol ešte dedičom všetkých vecí. Musel prejsť cez skúšky a testy, aby sa zistilo, či bol tým správnym typom syna, aby mu pripadlo byť dedičom všetkých vecí. A počúvaj, Božie Slovo hovorí, že každý syn, ktorý prichádza ku Bohu, musí byť najprv skúšaný, karhaný, vychovávaný predtým, než môže byť do rodiny adoptovaný.

No, ten otec zobral toho syna a zveril ho vychovávateľovi, tútorovi, školskému učiteľovi, inými slovami. A tento učiteľ musel oznamovať otcovi, aké postupy robí jeho dieťa. Či je lenivé, či je ľahostajné, alebo je chytrým, inteligentným, bdelym mladým mužom.

Otec musel nájsť pre toho chlapca toho správneho tútora. A to je pekný príklad na cirkev, že keď sa stávame synmi Božími, narodenými do Kráľovstva Božieho, Otec nám posiela toho najlepšieho tútora, akého mohol nájsť: Ducha Svätého. On nám nikdy neposlal arcibiskupa, aby bol naším učiteľom, alebo generálneho dozorca alebo štátneho zástupcu. To je to, kde sme spravili chybu. Cirkev je spravovaná skrze Ducha Svätého. To je Božia vláda pre Jeho cirkev.

Jeho počúvajte, 57-0807

Paralelné miesta Písma: Marek 9:1-9, Lukáš 9:27-36

A jeho učeníci sa ho opýtali a riekli: Čože to tedy hovoria zákonníci, že najprv musí prísť Eliáš? A Ježiš povedal a riekol im: Eliáš pravda príjde prv a napraví všetko; ale hovorím vám, že Eliáš už prišiel, a nepoznali ho, ale mu urobili všetko, čo chceli. Tak bude od nich trpieť aj Syn človeka. Vtedy porozumeli učeníci, že im to povedal o Jánovi Krstiteľovi.

–Matúš 17:10-13

Viete, jedného dňa Biblia predpovedala o veľkom príchode proroka, ktorý išiel zhromaždiť Izrael spolu. A keď On prišiel, či viete, že On prešiel priamo pomedzi ľudí a oni to nerozpoznali? A potom jedného dňa hovoril Ježiš Svojim učeníkom a povedal, „Syn človeka ide do Jeruzalema...“, a tak ďalej.

Oni povedali, „Prečo učení v Písme (inak povedané, pisatelia Písma), prečo učení v Písme hovoria, že prv musí prísť Eliáš a prinavrátiť všetky veci?“

On povedal, „Hovorím vám, Eliáš, pravda, príde prv. Ale hovorím vám, Eliáš už prišiel a nerozpoznali ste to.“ Vidíte? On prešiel rovno medzi nimi. Oni to nerozpoznali: tak isto ako Syna človeka. Porozumeli, že hovoril o Jánovi Krstiteľovi. No vidíte, on bol proste taký „pomätenec“ dole niekde pri rieke, muž pustatiny snažiaci sa „topiť“ ľudí v rieke, a tak ďalej, naozaj divné poslanstvo. Ale to bol Boží predbehúň. A to prešlo pomedzi nich a oni si to ani nevšimli.

Ježiš prišiel. A hádam jedna tretina Židov nikdy nepočula o Jánovi. Myslím si, že keď bol Ježiš na zemi, nie príliš veľa Židov, možno jedna stotina z populácie na zemi vôbec vedela, že On tu bol. On prišiel a odišiel.

Vy, Katolíci, tak isto, ako sa vy snažíte nárokovať si Sv. Patrika, každý, kto poznal Sv. Patrika, vie, že on bol natoľko Katolíkom, Rímskym Katolíkom, ako som ním ja. Ale pozrite sa na Johanku z Arcu, to sväté dievča, ktoré vídalo videnia, a tak ďalej. Čo ste urobili? Upálili ste ju na hranici ako čarodejnicu. Ona odišla skôr, ako ste rozpoznali, že bola svätá. Vidíte?

Viete čo? Ježiš povedal, „Ako bolo za dní Noeho, tak bude pri príchode Syna Človeka,“ kde bolo osem duší zachránených vodou. Čo ak by dnes nastalo vytrhnutie a On by zobral dvoch z Tucsonu a jedného z Phoenixu a po celom svete, ako bude celosvetové vytrhnutie. A tí, ktorí vstanú z mŕtvych, Ho pôjdu stretnúť na povetrí a zmiznú, niečo tajomné. A potom v jednom z týchto dní udrie na túto zem súd.

Poviete, „No, či nemalo byť prv vytrhnutie?“ Ono už prišlo a vy ste to nevedeli. Zamyslíte sa, koľko ľudí dnes zmizne vo svete a nie je o tom ani zmienka. Nič o tom nebudete vedieť. Keď päťsto ľudí dnes vo svete bude chýbať, vy o tom nič nebudete vedieť. Žijeme v strašnom čase. Majme naše lampy ozdobené.

Nehovorím, že to bude takým spôsobom. Hovorím: čo ak by to tak bolo? Potom súd udiera a vytrhnutie už bolo. Vidíte? On už prišiel a vy ste to nevedeli.

Dvere vo dverách, 63-0223

Paralelné miesto Písma: Marek 9:10-13

A keď prišli k zástupu, pristúpil k nemu človek, ktorý sa mu klaňal padnúc na kolená a hovoril: Pane, zmiluj sa nad mojím synom, lebo je námesačník a hrozne trpí, lebo často padáva do ohňa a často do vody. A priviedol som ho k tvojim učeníkom, ale ho nemohli uzdraviť. A Ježiš odpovedal a riekol: Ó, pokolenie, neveriace a prevrátené, dokedy budem s vami? Dokedy vás ponesiem? Dovedte mi ho sem! A Ježiš ho pokarhal, a démon hneď vyšiel z neho, a mládenec bol uzdravený od tej hodiny. Vtedy pristúpili učeníci k Ježišovi osobitne a povedali: Prečo sme ho my nemohli vyhnat? A on im povedal: Pre vašu neveru; lebo ameň vám hovorím, keby ste mali vieru jako horčičné zrno, poviete tomuto vrchu: Prejdi odtiaľto tam hen! a prejde, a nič vám nebude nemožným. Ale tento druh nevychádza, iba modlitbou a pôstom. –Matúš 17:14-21

Ježiš dal Svojej cirkvi v Matúšovi 10. kapitole moc nad nečistými duchmi. Poslal ich vyháňať démonov, uzdravovať chorých, kriesiť mŕtvych. „Tak, ako ste zadarmo dostali, zadarmo dávajte.“ A nachádzame ich úplne premožených epileptickým prípadom. Nemohli tomu porozumieť. Mali tam chlapca a pravdepodobne volali a kričali a triasli ním a skákali okolo snažiac sa vyhnat z neho diabla. Ježiš tam prišiel a otec toho dieťaťa bežal ku Nemu a povedal, „Pane, zmiluj sa nad mojím synom, lebo je rôzne trápený diablom.“ A povedal, „Priviedol som ho ku Tvojim učeníkom, ale nedokázali pre neho nič urobiť.“

On povedal, „Ó, pokolenie neveriace, dokedy vás budem trpieť? Prineste ho ku Mne.“ Vidíte, On žil v inej výške. Keď ten démon uvidel Ježiša, zalomcoval chlapcom tak, ako ešte nikdy predtým, padol na zem, penil a vykopol nohami a vystrel ho. A oni povedali, „Je mŕtvy.“ Vidíte? Takto to satan robí.

Ježiš ho zodvihol a povedal, „On je v poriadku. Len sa ho ujmite.“

Všimnite si, potom prišli učeníci a povedali, „Prečo sme ho my nemohli vyhnat?“

No, On vôbec nepovedal, „Lebo nemáte moc.“ Vy, ktorí neveríte v Božské uzdravenie, môžem vám v Biblii ukázať kapitolu a verš, kde dal Boh moc do cirkvi, aby tu ostala cez tieto veky. Chcem, aby ste mi ukázali, kde to zobral z cirkvi preč. Nie je to tam. Možno to nájdete v almanachu, ale nenájdete to tu, toto je Božie Slovo. Vidíte?

Chcem, aby ste na chvíľu dávali pozor. Učeníci povedali, „Prečo sme ho my nemohli vyhnat?“

On povedal, „Nie preto, že nemáte moc, ale kvôli vašej nevere.“ Cirkev dnes, hlásatelia viery, veriaci, znovuzrodení majú moc, aby činili tieto veci, ale nemajú dostatok viery, aby ju uviedli do akcie. Tak je to.

Jeho počúvajte, 56-1215

Paralelné miesta Písma: Marek 9:14-29, Lukáš 9:37-43

A keď chodili spolu po Galilei, povedal im Ježiš: Syn človeka bude vydaný do rúk ľudí. A zabijú ho, ale tretieho dňa vstane z mŕtvych. A veľmi sa zarmútili. –Matúš 17:22-23

Zmluvy uzatvárame rôznymi spôsobmi. Tu v Amerike, keď uzatvárame zmluvu, jednoducho ideme a dohodneme sa na niečom a podáme si ruky a potrasíme si nimi a hovoríme, „Dohodnuté, chlapče. Zapečat' to. Hotovo. V poriadku.“ Potrasíme si na to ruky. To je spôsob, akým robíme zmluvu.

Dole v Japonsku majú zvláštny spôsob, akým uzatvárajú zmluvu. Idú a dohodnú sa, potom zoberú trocha soli a hodia ju jeden na druhého. To je spôsob, akým robia zmluvu, že hodia jeden na druhého soľ.

Ale v čase Abraháma, spôsob, akým uzatvárali zmluvu, spôsob, akým Boh uzatvoril zmluvu, zobrali zviera a rozsekli ho. A zobrali kus papiera a napísali naň, na čom sa dohodli. Roztrhli tento kus papiera a jeden človek zobral jeden kus papiera a druhý človek zobral druhý kus. A učinili prísahu nad tými mŕtvymi telami tej obete, že ak ktorýkoľvek z nich nedodrží túto zmluvu, nech je ako tie mŕtve zvieratá, ktoré boli pod nimi. A keď sa znovu stretli, aby uskutočnili túto dohodu, tie dva kusy papiera museli spolu presne zapadnúť písmeno ku písmenu, lebo to bude ten istý kus papiera.

No, tu je to, čo Boh učinil pre nás v Kristovi. Boh zmanifestovaný v tele zobral Svojho vlastného Syna na Golgotu a tam Svojho vlastného Syna zabil na Golgotskom kríži, aby uzatvoril zmluvu s ľudskou rasou. A keď to urobil, pribil Ho na kríž, to bola mŕtva obeť a vyňal z Neho Ducha Svätého, „Do Tvojich rúk odovzdávam Svojho Ducha,“ Krv stekala z Jeho boku, rúk a nôh. Boh z Neho vyňal Ducha a strčil to telo do hrobu, na tretí deň telo vzkriesil a posadil po Svojej pravici a zvyšok zmluvy poslal naspäť Cirkvi, a to bol ten istý Duch Svätý, ktorý bol na Kristovi a On prišiel do Cirkvi. Jediný spôsob, ako kedy na svete budeme môcť obstať v dni súdu, je vďaka tomu istému Duchu Svätému, ktorý bol na Ježišovi Kristovi, že bude musieť presne pasovať, ako Jeho Žena skrze Telo. Amen. To je zmluva, ktorú Boh napísal Cirkvi. On roztrhol Krista na dušu a telo.

On povedal tej žene, „Či môžeš byť pokrstená tým krstom, ktorým Som Ja pokrstený?“

Ona odpovedala, „Áno.“

On povedal, „Áno, budeš.“

Ten istý Duch Svätý, ktorý bol na Ježišovi Kristovi, bol vytrhnutý z Jeho tela, aby z Neho zobral život, aby preliat Krv na odpustenie hriechov a Boh vzkriesil Jeho telo a posadil Ho na Svojom vlastnom tróne po Svojej pravici a poslal naspäť toho istého Ducha Svätého, ktorý bol na Kristovi, aby bol v Cirkvi v dvojnásobnej miere.

Povolanie Abraháma, 55-1116

Paralelné miesta Písma: Marek 9:30-32, Lukáš 9:43-45

A keď prišli do Kafarnauma, pristúpili k Petrovi vyberajúci poplatok dvojdrachmy a riekli: Či váš učiteľ neplatí dvojdrachmy? A on povedal: Platí! A keď vošiel do domu, predišiel ho Ježiš a povedal: Čo sa ti zdá, Šimone, od koho berú kráľovia tejto zeme clo alebo daň? Od svojich synov a či od cudzích? A keď odpovedal, že od cudzích, riekol mu Ježiš: Tak tedy ich synovia sú slobodní. Avšak aby sme ich nepohoršili, idi k moru, hod' udicu a vezmi rybu, ktorá najprv vyjde hore a keď jej otvoríš ústa, najdeš groš striebra; ten vezmi a daj im za seba i za mňa.
 –Matúš 17:24-27

Keď si predstavím, že mám 48 rokov, skoro 50 a moje mladé roky už prešli, a tak ďalej, keď viem od malého chlapca, že mám toto požehnané zaslúbenie a hovoril som o tom mojim bratom a sestram, a keď môžem vidieť doslovne tisíce tých, ktorí vyšli z tmy, keď môžem vedieť, že ideme do nášho večného domova pre požehnaných. A keď tento zemský stánok bude zborený skôr, ako skončím kázať, je iný, ktorý tam na mňa očakáva. Haleluja! Keď môžem vedieť, že sú tucty ľudí, ktorí tu sedia, ktorí keby hneď teraz mali opustiť tento život, skorej, ako by pohrebná služba zobrala ich telo, boli by tam v tom oslávenom tele, radovali by sa už so svätými Božími v prítomnosti Božej, žili naveky v dokonalosti (to je úplne potvrdené, že je to tak.) Amen.

Ó, to robilo, že presbyterián kričal. Nedľa, či nie? Tí ľudia boli presbyteriáni. Samozrejme, to robí, keď si predstavíte... Ó, niet divu, že ľudia boli emocionálni. Ak sa ľudia dostávajú do emócie, keď niekto kopne loptu alebo ju hodí do koša, o čo viacej sa vy správate emocionálne, keď viete, že ste prešli zo smrti do života. Že ste novým stvorením v Kristovi. Viete to podľa toho, že váš duch vás vedie preč od zlého úmyslu a podvodu a nepriateľstva a od všetkých vecí tohoto sveta a centrom vášho srdca sa stal Kristus. To sú vaše motívy. To je všetko, o čom rozmýšľate vo svojej mysli, čo máte na srdci, celý deň a noc. Keď idete večer do postele a kladiete si ruky takto pod hlavu, len tam ležíte a chváľite Ho, až kým nezaspíte. Ráno sa zobudíte a stále Ho chváľite. Amen. Ó!

Zvyknem Ho chváliť. Každé ráno vstávame o 4. hodine, brat Wood a ja, a zavčasú ráno ideme poľovať na veвериčky. Chválim Ho pod každým stromom, verím, ku ktorému idem. Nemôžem sa pozrieť na strom bez toho, aby som Ho nechválil. Predstavte si to, On dal vyrásť tomu stromu. Vidím skákať malého koníka. On vie o tom koníkovi. Ó, vy povieťe, „Nezmysel, brat Bill.“ Ó, nie! On vie o každej veveričke, kde je. On vie o každom vtáčikovi, kde lieta.

Aha, On raz potreboval nejaké peniaze a povedal, „Peter, jedna ryba pred nedávnym prehltla peniaz (je to práve toľko, koľko potrebujeme). Chod' a hod' udicu. Ja ju tam pošlem. Vyber jej z úst ten peniaz, pretože ona ho nikde nemôže použiť. Chod' a zaplať desatinu a poplatok.“ Amen!

V tú istú hodinu pristúpili učenici k Ježišovi a povedali: Kto je tedy väčší v nebeskom kráľovstve? A Ježiš privolajúc si dieťa postavil ho do prostredku medzi nich a povedal: Ameň vám hovorím, keď sa neobrátite a nebudete jako deti, nevojdate nikdy do nebeského kráľovstva. Ktokoľvek sa tedy poníži jako toto dieťa, to je ten väčší v nebeskom kráľovstve. A ktokoľvek by prijal jedno takéto dieťa v mojom mene, mňa prijíma, a ktokoľvek by pohoršil jedného z týchto maličkých, veriacich vo mňa, tomu by bolo užitočnejšie, aby bol zavesený oslí žernov na jeho šiju, a aby bol ponorený do hlbiny mora. –Matúš 18:1-6

Pred istým časom v New Albany, keď som tam stál a rozprával sa s jedným hriešnikom, veľkým starým drsným mužom v garáži, viedol som ho ku Kristovi, on bol môj priateľ a jeho zať mal vedľa servis. Stál som tam, kázal som cez obed, jedol sendvič a hovoril som s ním o Bohu. Cez deň som si našiel miesto, kde by som mohol ísť a pokúsiť sa získať dušu pre Krista. Povedal, „Pán Branham“. Ja sám som bol len mladým kazateľom. „Pán Branham, moja matka mala takýto druh viery, takú úprimnú vieru zo srdca.“ A slyz mu stekali dolu po lícach.

Opýtal som sa, „Kedy odišla?“

„Pred rokmi. Vždy sa za mňa modlila.“

Odpovedal som mu, „Boh, ktorý počul jej modlitby, sa pre ňu snaží na ne odpovedať.“

A tento muž tam prišiel a povedal, „Ahoj.“ Bol opitý a povedal, „Hej, Billy, počúvaj. Vždy, keď chceš prísť do môjho servisu, príď, ale neprivádzaj tam to tvoje staré fanatické náboženstvo.“

Otočil som sa, pozrel na neho, povedal, „Nebudem nikde, kde nie je Kristus vítaný.“

Otočil sa a povedal, „Ách, preber sa, chlapče“.

A ja som vo svojom srdci počul Hlas, „Žneš, čo sadiš. Bolo by ti ľahšie, ak by ti bol zavesený na krk mlynský kameň a utopil by si sa v morskej hĺbočine.“ Jeho vlastný zať ho v to isté popoludnie prešiel naloženým dvojtonovým nákladným autom Chevrolet a rozmliaždil ho na zemi.

Musíte rešpektovať Boha. Boh vyžaduje rešpekt.

Rešpekt, 61-1015E

Paralelné miesta Písma: Marek 9:33-37, Lukáš 9:46-48

A Ján mu povedal: Učiteľa, videli sme nejakého človeka, ktorý v tvojom mene vyháňa démonov a ktorý nechodí s nami, a zbraňovali sme mu to, pretože nechodí s nami. Ale Ježiš povedal: Nebráňte mu, lebo nieto nikoho, kto by v mojom mene činil divy, a mohol by hneď zle o mne hovoriť. Pretože kto nie je proti nám, je za nás. Lebo ktokoľvek by vás pohárom vody napojil v mojom mene, pretože ste Kristovi, amen vám poviem, že nestratí svojej odplaty. –Marek 9:38-41

Keď Šalamún vybudoval chrám, oni boli vybraní z celého sveta. Ale keď sa tam zišli, nebolo tam zvuku píly ani zvuku kladiva. Každý blok bez ohľadu na to, či tento bol jednotár a tento dvojičiar a tento trojičiar a tento pätičiar alebo čokoľvek to bolo. Ale keď sa spolu zišli, zapadli do seba. Tak veru. A tam nebolo žiadne argumentovanie; nebol tam žiaden bzukot; tam nebolo žiadnej hádky; oni sa spojili a vytvorili chrám Boží. Tak.

A verím, že Boh vyberie a vytesá znovunarodené deti Božie zovšadiaľ a zhromaždí ich spolu. Nemusím sa toho dožiť, ale dúfam, že dožijem.

Pamätajte si, sedia tu mladí ľudia. Jedného dňa tie denominačné bariéry a myšlienky, ktoré tam dostali nejakí fanatici, a nabrali a oddelili ľudí, budú odstránené; a Boh zjednotí Svoju Cirkev a privedie Ju domov. S takou istotou, aká len môže byť. Oni prídu, to je proroctvo. Pamätajte si to. Povedal som to v Mene Pánovom. Môžete si to zapísať do knihy. Je to pravda.

Nevedel som, že to poviem. Nuž, to je správne. To je spôsob, ako Boh zjednotí Svoju Cirkev. Môžete sa na to spoľahnúť.

A pokiaľ sa hádate a robíte rozruch, ste v materskej škôlke. Boh vás tam nechá, až kým sa dosť nenaučíte, aby ste sa z toho dostali. To je všetko. Amen. Nuž, chvála Pánovi. V poriadku. Tak je to správne. Vyjdite. Majte vieru. Zastaňte si na Slovo Božie.

Učenci prišli a povedali, „Videli sme jedného vyháňať diablov a zakázali sme mu to.“ Tam opäť začína vaša denominácia.

Povedal, „Nezakazujte mu.“ Amen. Buďte s ním zajedno; to je všetko. Choďte a zjednoťte sa. Ak sa nechcú pripojiť, nezakazujte mu a choďte ďalej. Tak je to treba robiť.

Skutky, ktoré konám, svedčia o Mne, 51-0413

Paralelné miesto Písma: Lukáš 9:49-50

Beda svetu pre pohoršenia. Lebo pohoršenia musia prísť, ale beda človekovi, skrze ktorého prichádza pohoršenie. A jestli ťa pohoršuje tvoja ruka alebo tvoja noha, odtni ju a zahod' od seba. Lepšie ti je, aby si vošiel do života chromý alebo okyptený, než aby si mal dve ruky a dve nohy a bol vrhnutý do večného ohňa. A jestli ťa pohoršuje tvoje oko, vylúp ho a zahod' od seba. Lepšie ti je, aby si vošiel do života jednooký, než aby si mal dve oči a bol vrhnutý do ohnivého pekla. Hľad'te, aby ste neopovrhli niktorým z týchto maličkých! Lebo vám hovorím, že ich anjelia v nebesiach ustavične hľad'ia na tvár môjho Otca, ktorý je v nebesiach. –Matúš 18:7-10

Každý kazateľ vie, čo znamená pondelok ráno po ťažkom dni v nedeľu. Porovnaj to; kazateľova žena, ty vieš, ako je na tom tvoj muž v pondelok ráno, keď kázal dva alebo trikrát za nedeľu. Je taký zničený.

Čo si myslíte o biednom malom Eliášovi? Tam on bol, nikto, kto by ho utešil, zastavil sa pod borievkou (jalovcom). Kľakol si a vzhliadol k Bohu a povedal, „Pane, som taký unavený a zničený. Prečo jednoducho nevezmeš môj život a nenecháš ma ísť? Moji otcovia všetci odišli, nechaj aj mňa odísť.“

Muži, ktorí majú dočinenia s nadprirodzeným, stoja v prítomnosti Boha, a keď vidíte odmietaný Boží program a kážete to a robíte to najlepšie a robíte všetko možné, čo vám Boh povedal, aby ste robili, a oni stále od toho odchádzajú, to láme vaše srdce. Všemocný Boh tu, v Angelus chráme, robil dosť tento posledný týždeň, až by to zapálilo Los Angeles. Niet divu, že povedal, „V deň súdu bude znesiteľnejšie pre Sodomu a Gomoru.“

A úbohý malý chlapík, chudý, ležal tam a jeho sivé vlasy mu viseli na pleciah. Boh povedal, „Môj služobník potrebuje trochu odpočinku.“ Božia milosť k jeho služobníkovi, On ho len uložil na kopy trávy a on zaspal.

Predstavujem si, že tam bolo tisíc anjelov, ktorí nad ním bdeli, kým spal. Existuje istota, ktorú má veriaci, i keď ho svet odmietne, no Boh ho stále miluje. Svet ťa môže nazývať svätým cvokom; môžu ťa nazývať fanatikom; ale ak si verný Bohu, je tam istá vec: Boh ťa miluje a Jeho anjeli táboria vôkol tých, ktorí sa Ho boja.

Môžem si predstaviť, že na každom konári, všade okolo toho miesta boli húfy anjelov. A Boh zostúpil a povedal, „Môj úbohý malý unavený služobník. Je taký nervózný a rozorvaný, nevie, čo robiť. Chcem vybrať anjelov, ktorí tu stoja, aby bol v najjemnejších rukách. Nevydste ho; prechádzajte sa a pekne ho upokojte. A chcem spomedzi vás najlepšieho kuchára a choďte a vezmite všetky vitamíny, ktoré nájdete, a dajte ich do jeho kukuričnej múky. Svet ho odmietol, ale Ja s ním budem dobre zaobchádzať.“ Haleluja! (To znamená „chvála Bohu“.) „Dones to najlepšie, čo máme; upeč mu kukuričný koláč a dones mu nejakú vodu.“ A tento jemne zaobchádzajúci Anjel tam išiel a toho malého služobníka Božieho upokojoval.

Pamätaj, ak si urobil to najlepšie, Boh má stále týchto anjelov po ruke. Miluje ťa tak isto, ako miloval Eliáša.

Čo počuješ, Eliáš, 59-0412E

Lebo Syn človeka prišiel, aby spasil to, čo bolo zahynulo. Čo sa vám zdá, keby mal niektorý človek sto oviec, a keby jedna z nich zablúdila, či nezanechá tých deväťdesiatdeväť na vrchoch a nejde a nehľadá tej zablúdilej? A keď sa stane, že ju najde, ameň vám hovorím, že sa jej viacej raduje ako tým deväťdesiatim deviatim nepoblúdiťm. Zrovna tak, nie je vôľa vašeho Otca, ktorý je v nebesiach, aby zahynulo čo len jedno z týchto maličkých. –Matúš 18:11-14

Ak by som mal možnosť rozhodnúť sa za seba, chcem byť takým, akým bol On. On prišiel ako Pastier a On bol Pastier. Pastier je ten, kto ide za svojimi ovcami.

Slávny obraz, nemyslím si, že ho tu máme na našich stenách. Zavesil som si ho v mojej izbe a pozeral som sa naň. Neviem si spomenúť na meno umelca, ktorý ho namaľoval. Keď však stratí tú malú čiernu ovcu a nechá deväťdesiatdeväť a ide ju hľadať, čo robí? Ide cez divočinu. Zráňa sa trňmi. Ide cez nebezpečenstvá. Hľadá nocou, až kým ju konečne nenájde úplne dolu na strane hory visiacu za malý krík, riskujúc vlastný život, skláňa sa k nej a berie ju z jej upadnutého stavu. Potom ju privádza naspäť k sebe. Iný umelec namaľoval jeho obraz, ako ju prináša domov.

Nuž, to vyzerá, ako by pastier iba podložil ruku pod ovcu a prináša ju tak. Všimli ste si, ako Duch uchopil maliarov štetec. On ju neumiestnil pod jeho pažu, ale na jeho plece.

Chcem, aby ste si všimli starostlivosť Pastiera. Ježiš povedal, keď vyháňal diabla, že to robil prstom Božím. Nuž, ak ťa diabol obťažuje, jediné, čo Boh potrebuje, on je tak nevýznamný, že On iba použije Svoj prst a vyháňa ho.

Kde je muž najsilnejší? V ramenách. Všimli ste si muža, v ramenách je najmohutnejší. Kde si môže naložiť najväčší náklad? Na ramená. Kde je najistejší? Keď je náklad okolo jeho ramien.

Takže berie ovcu, ukladá si ju okolo ramien a jemne s ňou kráča naspäť. Všetka moc Božia okolo toho malého strateného spoločníka, ako ho privádza naspäť. S diablom je to ľahké, On ho vyháňa len Svojím prstom. On je Pastier.

Obrazy Krista, 59-0525

A keby zhrešil proti tebe tvoj brat, idi potresci ho medzi sebou a ním samým. Keď ťa počúvne, získal si svojho brata. A keby nepočúvnul, pojmi so sebou ešte jedného alebo dvoch, aby na ústach dvoch svedkov alebo troch bolo postavené každé slovo. A keby ich nepočúvnul, povedz to cirkvi; a keby nepočúvnul ani cirkvi, nech ti je ako pohan a publikán. Ameň vám hovorím: Všetko, čo by ste sviazali na zemi, bude sviazané aj na nebi; a všetko, čo by ste rozviazali na zemi, bude rozviazané aj na nebi. A zase vám hovorím, že keď sa dvaja z vás shodnú na zemi o jakejkol'vek veci, za ktorú by prosili, stane sa im od môjho Otca, ktorý je v nebesiach. Lebo kde sú dvaja alebo traja shromaždení v mojom mene, tam som i ja v ich strede. –Matúš 18:15-20

Keď bol Ježiš Bohom učiněným telom, plnosť Božstva bola v Ňom. On mal Ducha bez miery. My ho máme s mierou. Tak, čo keď sem prídete a zoberiete lyžicu vody z oceánu? To je to, čo mal Ježiš, celý oceán; vy a ja máme lyžicu. To je rozdiel. Nikdy na to nezabudnite. On nás nemusí mať, ale my musíme mať Jeho. Keď zoberiete tú lyžicu vody a zanesiete ju do laboratória, zistíte, že rovnaké chemikálie, ktoré sú v oceáne, sú v tej lyžici.

Keď Boh na Letnice, keď prišiel dole ako búrlivý vietor, všimli ste si, že bol Stĺpom Ohňa, ale všimli ste si, že sa oddelil zo Stĺpu Ohňa, rozdelil sa medzi Svojich ľudí a rozdelené jazyky ohňa zostúpili na každého z nich: Boh rozdeľujúci sa medzi Svoju Cirkev. Niet divu, že povedal, „Kdekoľvek sa dvaja alebo traja zídu v Mojom Mene, budem v ich strede. Ak sa dvaja zhodnú na čomkoľvek a budú prosieť, dám Vám to.” Vidíte? Čo je to? Keď je malý oheň tu a iný malý oheň tam, každý z nás je časťou Boha, a keď sa zídeme, je to zjednocujúce sa Telo Kristovo, Boh rozdeľujúci sa, dávajúci časť mne, časť tebe a ďalšiu časť ďalšiemu tak, že všetci môžeme žiť a mať Večný Život.

Neboj sa, 61-0224

Vtedy pristúpil k nemu Peter a povedal: Pane, koľko ráz zhreší proti mne môj brat, a odpustím mu? Či do sedem ráz? Ježiš mu rečie: Nehovorím ti, že do sedem ráz, ale až do sedemdesiatsedem ráz.

–Matúš 18:21-22

Čo je červená? Červená je znakom nebezpečenstva. Červená je tiež znakom vykúpenia. Keď sa pozriete na červenú cez červenú, aká je to farba? Biela. Je to tak. Tak keď bola preliata červená krv, aby pokryla červený hriech; Boh sa díva cez červenú krv, díva sa na červený hriech, a to sa stáva bielym. Veriaci nemôže hrešiť. Samozrejme, že nie. Semeno Božie, pozhnania Božie zostávajú na ňom. Boh nemôže vidieť nič, okrem Krvi Svojho vlastného Syna. Bez ohľadu na to, čo je v Jeho cirkvi, čo to je, Boh to nevidí, pretože Ježiš stále vykonáva prímluvu, ten najvyšší kňaz. Veriaci nijako nemôže hrešiť, keď tam takáto obeť leží za neho. Samozrejme, že nemôže.

A teraz, ak povieš, „Aha, to mi dáva dobrú príležitosť...” Potom to ukazuje, že nie si v poriadku. Budeš si to ceniť. Budeš to milovať (ak si skutočný kresťan) potiaľ, kam ťa hriech bude prenasledovať, že až to nebudeš môcť robiť. „Lebo semeno Božie zostáva v ňom a on nemôže hrešiť.” Biblia hovorí, „Raz očistený skrze Krv Ježiša, nemáte viac žiadosti hriechu.” Ak máte žiadosť, vaše srdce nie je v poriadku s Bohom. No, budete robiť zle, ale to nebudete robiť úmyselne. Rozumiete? Ste chytení do pasce a všetko, do čoho ste chytení, alebo robíte niečo, čo nechcete robiť, to ešte nie je hriech; budete činiť pokánie v tej chvíli, keď uvidíte, že to je zle. Rýchle sa obráťte a povieť, „Ja som to nechcel – nevidel som to.” Môžete to hovoriť po celý život. Človek nechce; preto, že sme takí hlúpi, a tak v tme tu na zemi je za nás krvavé zmierenie, ktoré nás po celý čas prikrýva, pretože prvá chyba, ktorú sme spravili...

No, tu je vaša legalistická predstava. „Ó, vieš čo? Tá žena bola posvätená, ale, chvála Bohu, urobila zle, viem, že odpadla.” To je zle. Neodpadla. Urobila chybu. Ak to urobila úmyselne, potom od začiatku nebola v poriadku.

Ak to nechcela urobiť a ide pred svätú cirkev Božiu a vyzná to a povie, „Urobila som zle, odpustite mi,” vy ste povinní odpustiť. Ak to vo svojom srdci nerobíte, potom sami máte ísť ku oltáru. Je to tak. Existuje skutočná svätosť v cirkvi. Existuje naozajstná svätosť, svätosť nie z vás, ale z Krista.

Ja nemám žiadnu svätosť, ktorú by som Mu predstavil. Ale spolieham na Jeho, ó, na Jeho milosť a mám ju vo svojom srdci. Nezaslúžil som si ju, nič som nemohol urobiť, aby som si to zaslúžil, ale On ma z milosti povolal a pozval ma, aby som prišiel. A pozrel som sa na Neho a On odobral odo mňa tú žiadosť. Robím každý mesiac tisíce chýb, v každom roku. Pravdaže, robím. Ale keď vidím, že som urobil zle, poviem, „Bože, nechcel som to urobiť. Ty poznáš moje srdce. Nechcel som to urobiť, chytil som sa do toho. Nechcel som to urobiť. Odpusť mi, Pane.”

Ak som urobil zle svojmu bratovi, poviem, „Brat, odpusť mi; nechcel som to urobiť.” Samozrejme, Boh pozná moje srdce. Tu to máte. Je krvavá obeť. Je moc Evanjelia, na ktorej sa pohybuje svätá cirkev. Nie preto, že vy ste niečo urobili, to je niečo, s čím nemáte nič spoločného. To je zmierenie.

Preto je podobné nebeské kráľovstvo človeku kráľovi, ktorý sa chcel porátať so svojimi sluhami. A keď začal rátať, privedený mu bol jeden dlžník, ktorý mu bol dlžen desať tisíc hrivien. Ale, že nemal ako zaplatiť, rozkázal ho jeho pán predať i jeho ženu i deti i všetko, čo mal, a zaplatiť. Tedy padnul pred ním sluha, klaňal sa mu a hovoril: Pane, pozhovej mi, a všetko ti zaplatím. A pán toho sluhu, milosrdenstvom hnutý, prepustil ho a dlžobu mu odpustil. Ale ten istý sluha vyjdúc našiel jedného zo svojich spolusluhov, ktorý mu bol dlžen sto denárov, a pochytil ho a hrdúsil hovoriac: Zaplať mi, čo si dlžen! Tedy padnul jeho spolusluha k jeho nohám, prosil ho a hovoril: Pozhovej mi a všetko ti zaplatím. Ale on nechcel, lež odišiel a hodil ho do žalára, dokiaľ by nezaplatil toho, čo bol dlžen. A keď videli jeho spolusluhovia, čo sa stalo, zarmútili sa veľmi a prišli a porozprávali svojmu pánovi všetko, čo sa stalo. Vtedy si ho zavolať jeho pán a povedal mu: Zlý sluha, všetok ten dlh som ti odpustil, pretože si ma prosil; či si sa teda i ty nemal zmilovať nad svojím spolusluhom, ako som sa i ja zmiloval nad tebou? A jeho pán, rozhnevaný, vydal ho mučiteľom, dokiaľ by nezaplatil všetkého, čo mu bol dlžen. Tak i môj nebeský Otec učiní vám, keď neodpustíte jeden každý svojmu bratovi zo srdca ich previnení. –Matúš 18:23-35

Ak si ľahostajný, ak máš nejaké malé spory alebo maličkosti, aký to robí rozdiel? Zomrieš v jednom z týchto dní. V akom dni? Možno dnes! Nevieš. Hodinu odtiaľ môžeš byť v pekle alebo môžeš byť v nebi. Ale teraz sa musíš rozhodnúť. Ak je teraz niečo v tvojom živote, čo nie je na poriadku, vierou si teraz musíš zvoliť.

Povieš, „Ó, ak by som sa s ňou len mohol vyrovnáť! Ak by som sa len s ním mohol vyrovnáť!“ Bez ohľadu na to, čo robia, zvol' si Život. Rozhodni sa pre Život.

Lebo Ježiš povedal, „Ak zo srdca neodpustíš každej osobe jej prestúpenie, ani Nebeský Otec ti ich neodpustí.“ Zamyslite sa nad tým. Ak je v tvojom srdci nejaká zlá myšlienka o nejakej osobe, hriešnikovi alebo kresťanovi, riskuješ nebezpečenstvo ohnivého pekla.

Pozdvihni teraz svoj zrak. Čo vidíš, svojho nepriateľa? Alebo vidíš Spasiteľa? Na čo dnes ráno hľadíš?

Ak si chorý a doktor vylúčil možnosť, že môžeš byť v poriadku, pozdvihni svoje oko na kríž, kde bol On ranený pre naše prestúpenia a Jeho sinavicami sme boli uzdravení. Nehľad' na to, čo hovorí doktor; on pracuje vo vede. Viera pracuje vo sfére Ducha a Boha. Myslime teraz na tieto veci.

Vierou Mojžiš, 58-0720M

Potom chodil Ježiš po Galilei, lebo nechcel chodiť po Judsku, pretože ho Židia hľadali zabiť. A bol blízko sviatok Židov, slávnosť stánov. Vtedy mu povedali jeho bratia: Prejdi odtiaľto a idi do Judska, aby aj tvoji učeníci videli tvoje skutky, ktoré činíš. Lebo veď nikto nerobí ničoho skryte a chce sa sám ukázať verejnosti. Ak tedy činíš také veci, zjav sa svetu. Lebo ani jeho bratia neverili v neho. Vtedy im povedal Ježiš: Môj čas nie je ešte tu, ale váš čas je vždycky hotový. Vás nemôže svet nenávidieť, ale mňa nenávidí, lebo ja svedčím o ňom, že jeho skutky sú zlé. Vy len id'te hore na sviatok, ja (ešte) nejdem hore na tento sviatok, lebo môj čas sa ešte nenaplnil. A keď im to povedal, zostal v Galilei.
–Ján 7:1-9

Vy ste soľou zeme. „Ak by soľ stratila svoju slaň, čím sa osolí?“ Je to pravda, „Nech tak vaše svetlo svieti pred ľuďmi, aby mohli vidieť vaše dobré skutky,“ aby videli, čo činíte, a oslavovali Otca, ktorý je v nebesiach. Ako túžiacich, značky, ktoré ukazujú smer, to je nádherné. Tak veru.

Nuž, my to tiež nechceme robiť: nechceme z toho robiť rýchly predaj. Len povedať, „No, získal som tú slávu včera večer, haleluja.“ Nemôžete to robiť. To je rýchly predaj. Ak to robíme, ten produkt za veľa nestojí. Ak niekto žije dobrým životom a povie, „No, viem, raz som žil dobrým životom, dva týždne po mojom obrátení. Dva týždne som žil takým dokonalým životom.“ To je rýchly predaj.

Je to ako ten Hadicol [Hadaicol – vitamínový doplnok – pozn.prekl.], ktorý sme mali, nič, len kopa vitamínov zmiešaných dokopy a vydržalo to len chvíľu. Nakoniec to vyprchalo. Mali by ste byť každodenným kresťanom, kresťanom v každej hodine, kresťanom na každý rok, nie nejaký rýchly predaj. Ale nech vaše svetlo tak svieti. Ak vykročíte k nejakému človeku a spýtate sa ho, či prijal Krista, on sa vám vysmeje do tváre, nechodte preč a nehovorte, „No, nič na tom nie je, inak by to prijal.“ Nie, nie. To je predaj Hadicolu. My nepredávame Hadicol. My predávame Evanjelium, moc živého Boha, Krista, ktorý je ten istý včera, dnes a naveky. Ak vás ten svet nenávidí, on nenávidel Krista prv, ako nenávidel vás. Kvôli tomuto Ho priviedli na kríž. Ale my sme Jeho reprezentantmi; my sme Jeho reklamnými tabuľami. Robíme Mu reklamu. Nemusíte mať veľa ozdôb. Veľa Dr., Ph.D., L.L.D., veľkú svätú cirkev toho a toho, ktorý ju založil dávno vtedy a vtedy. My máme toto a tamto. Urobte, že budú hladní. Amen. Čistá reklamná tabuľa s Kristom, ktorý je napísaný vo vašom živote, potom ľudia uvidia vaše dobré skutky a budú oslavovať Otca, ktorý je v nebesiach. To je to. Nebuďte zamazaní smetami toho sveta. Nesnažte sa prezentovať tak, ako raz niekto povedal, „Nuž, ja patrím do toho a toho, do tejto veľkej cirkvi. Je to najväčšia cirkev v meste.“ Máme tu niekoho v našom susedstve. Oni opustili jednu cirkev, tu na diaľnici, aby išli do väčšej cirkvi, pretože oni povedali, že tam chodí lepšia trieda ľudí, lepšia trieda ľudí. Vidíte, oni nevedia, ich mozog sa stáva zaprášený. Je zamazaný vecami toho sveta. Lepšia trieda ľudí? Čo je to lepšia trieda ľudí? Ľudia, ktorí sú zrodení z Ducha Božieho, dokonca ak sú tak chudobní, že nevedia, odkiaľ vziať ďalšie jedlo. To je tá jediná trieda ľudí, ktorá je hodná všetkého; to sú tí ľudia, ktorí sú znovuzrodení.

Nech tak svieti vaše svetlo pred ľuďmi, 61-0903

A stalo sa, keď dokončil Ježiš tie slová, že sa sobral z Galilee a prišiel do Judského kraja za Jordánom. A išli za ním mnohé zástupy a uzdravoval ich tam. –Matúš 19:1-2

Myslím, že to prišlo do času, keď musíme vedieť, ako stojíme. Ako môžete niečo robiť bez toho, že by ste mali vieru v to, čo robíte? Musíte mať vieru. A zámer môjho konania tu s touto cirkvou je, dať veriacim vieru a dôveru v to, za čím stoja, pretože to je Slovo Pánovo. A pokiaľ je to suverénne položené v Písme od Genezis do Zjavenia, odpredú a odzadu a hore a dolu, vtedy pre diabla nie je spôsob, ako vojsť dnu, potom máte dokonalú dôveru, viete, kde stojíte.

To isté by bolo tu s našou sestrou v invalidnom vozíku alebo s ostatnými, ktorí sú chorí a postihnutí. Ak môžete mať dokonalé porozumenie, že je to Božia ľúba vôľa, aby vás uzdravil, nie je v tejto krajine dosť diablov, aby vás udržali chorých. Vidíte? Je to pravda. Keď zrozumievate, že je to Božia ľúba vôľa, aby vás uzdravil, že On to pre vás urobil, a rozumiete potom, ako máte ísť urobiť určitú vec.

Je to takto. Ak by ste boli hladní a vyhladovaní na smrť a mali by ste vo mňa najvyššiu dôveru ako ku osobe, ktorá hovorí pravdu, a ja by som vám povedal, kde je uložených tisíc dolárov, ako sa ku nim dostanete, ktorou cestou máte ísť, presne kam ísť, a vy presne porozumiete, kde sú tie peniaze uložené, potom by ste sa hneď vtedy radovali, práve tak, ako keby ste tie peniaze už mali, ak mi veríte.

Tak vidíte, pred tým, ako by ste pocítili nejaký rozdiel alebo čokoľvek iné, môžete byť práve tak šťastní z vášho uzdravenia, tak, že až poviete, mám to, pretože ste si istí, že to máte, pretože máte dôveru v Toho, ktorý vám to zaslúbil. Vidíte? Vaša dôvera je v to, že On nemôže klamať a že On vám presne povedal, kde to leží, a potom máte dôveru, že to už máte, pretože to je vaša viera, ktorá je závdavkom vášho vykúpenia.

Inými slovami, snažíte sa byť vyslobodení z choroby a vaša viera je tým závdavkom vášho uzdravenia. Tak dlho, ako niečo vo vašom srdci hovorí, „Ja som Pán, ktorý ťa uzdravuje,“ je to práve tak dobré; to je všetko, čo potrebujete. Môžete sa začať radovať bez ohľadu na to, čo sa deje. Ak to nedostávate, ak sa vám pohoršuje, ste práve tak šťastní, ako by ste boli vtedy, keď ste dokonale zdraví, pretože máte istotu, že je s tým koniec.

Zjavenie 5.kapitola, 61-0618

Paralelné miesta Písma: Marek 10:1, Ján 7:10

A keď sa už doplňovali dni, aby bol vzatý hore do neba, pevne obrátil svoju tvár, že pojde do Jeruzalema a poslal poslov pred sebou. A oni idúc vošli do samaritánskeho mestečka, aby mu tam pripravili. Ale ho neprijali, pretože jeho tvár bola obrátená ísť hore do Jeruzalema. A keď to videli jeho učeníci, Jakob a Ján, povedali: Pane, či chceš, aby sme povedali, aby oheň sostúpil s neba a strávil ich, ako aj Eliáš urobil? Ale Ježiš sa obrátil, pokarhal ich a povedal: Neviete, čieho ste vy ducha; lebo Syn človeka neprišiel zahubiť ľudské duše, ale spasiť. A išli do iného mestečka. –Lukáš 9:51-56

Keď idete a nachádzate vo svojom srdci Krista, nie je žiadne miesto, kde by ste mohli prestať. Jednoducho sa hýbete napred, potrebujete to, potrebujete túto vec, tú vec. Je to „Láska Božia, aká bohatá a čistá, bezodná a silná. Bude trvať navždy, pieseň svätých a anjelov.“

*Ludia sa snažia zmerať Božiu lásku a jeden z nich napísal:
Keby sme naplnili oceán atramentom
a z oblohy by bol pergamen;
každé steblo na zemi by bolo brkom,
a každý človek by bol písárom;
opísať lásku Božiu
by vysušilo oceán;
a ten zvitok by ju neobsiahol,
hoci by bol rozťahnutý od jedného kraja nebies po druhý.
Čo je láska Božia. Tak, to je to, v čo veríme: milovať jeden druhého.*

Potom, ako sa Ján vrátil z ostrova Patmos v Egejskom mori, tá jediná vec, ktorú mohol povedať, bola, „Deti, milujte jeden druhého.“ On zistil, že tam bolo niečo skutočné. A to bol učeník, ktorý chcel zvolať oheň na to mesto a spáliť ich, pretože oni mu nedali nič na zjedenie. Ale potom, ako sa ho ujal Kristus a dal mu poznať, „Neviete, čieho ducha ste,“ on povedal, „keď sa snažíte zničiť život. My prichádzame, aby sme zachránili život.“ To je to, čo musíme mať, lásku jeden pre druhého.

Vo svojej službe, od kedy som vás videl, bol som prakticky po celom svete: niekoľko zámorských ciest, sedem alebo osem ciest medzi pohanmi a všade. A zistil som toto: že tá najmocnejšia vec, o ktorej môžem pomyslieť, je láska. Ak sa modlím za nejakú osobu a nemôžem mať cítenie za tú osobu, vo svojom srdci, to nikdy nefunguje.

Keď rozmýšľam, čo ak by som na ich mieste stál ja, čo ak by to bolo moje dieťa, čo ak by to bola moja matka, moja manželka, moja sestra, môj brat? Keď za nich takto cítite, potom niečo začína vychádzať. Vychádza súcít a chopí sa toho pacienta a privádza ho späť.

Ježiš Kristus Ten istý včera, dnes a naveky, 61-0118

A stalo sa, keď išli, že mu povedal ktosi na ceste: Pane, pojdem za tebou, kamkoľvek pojdeš. A Ježiš mu riekol: Líšky majú svoje skrýše, i nebeskí vtáci majú svoje hniezda; ale Syn človeka nemá, kde by hlavu sklonil. A inému riekol: Pod' za mnou! Ale on povedal: Pane, dovoľ mi, aby som prv odišiel a pochoval svojho otca. Ale Ježiš mu povedal: Nechaj mŕtvych pochovať svojich mŕtvych, ale ty odídi a rozhlasuj kráľovstvo Božie! A povedal aj iný: Pojdem za tebou, Pane, ale mi dovoľ prv rozlúčiť sa s tými, ktorí patria k môjmu domu. Ale Ježiš mu povedal: Nikto položivší svoju ruku na pluh a obzerajúci sa nazpät' nie je súci do kráľovstva Božieho. –Lukáš 9:57-62

Nó, dávajte na toto pozor, priatelia. Tá najťažšia vec, ktorú kedy Boh mal, pri konaní so Svojimi ľuďmi, bolo presvedčiť jedného smrteľníka, aby veril tomu druhému.

No, oni nemohli veriť, že Ježiš bol Synom Božím. Oni verili Bohu. Ale On, oni o Ňom povedali, že súc človekom robí sa rovným Bohu. Ako mohol On, chudobný sedliak, ako Ním mohol byť? Človek narodený v jasliach, s tým pozadím, ktoré mal, vychovaný v biednej rodine, mal stále rovnaké rúcho a žil spôsobom, akým žil, nemal ani miesto, kde by hlavu sklonil. Líšky majú diery a nebeskí vtáci majú hniezda, ale Syn človeka nemá [kde by hlavu sklonil.] Ako by tento človek mohol byť Synom Božím? Ako môže byť tým, čím tvrdí, že je? Ale On bol, však? On bol.

Teraz tomu veria. Ale pre nich je to príliš neskoro. Ich miesto určenia je spečatené, tých, ktorí Ho odmietli. A Boh poslať tieto veci, aby ľudia mohli byť jednoduchí a pokorní.

A počúvajte, priatelia; čím jednoduchší môžete byť, tým viac s vami môže Boh konať.

Ja nie som proti vzdelaniu. Vzdelanie je v poriadku. Ale ľudia sa stávajú tak vysoko vzdelaní, až si myslia, že o tom vedia viac ako Boh. A vtedy mŕňajú ten cieľ.

Musíte zabudnúť na všetko, čo ste kedy vedeli podľa svojej vlastnej známosti o Kristovi. No, prídte len ako dieťa a prijmite Ho. To je všetko. To je spôsob, ako prijímate Boha. A čím jednoduchší môžete byť, čím pokornejší a čím viac uniknete samému sebe, vašej vlastnej idey, jednoducho beriete Božie Slovo na to, na čo je hodné Ho vziať a veríte Mu. A to je skrze vieru, skrze ktorú prichádzajú tieto veci, nie skrze to, čo si dokážete vysvetliť. Toho nebudete nikdy schopní. Nikdy nebol na svete žiaden človek, žiaden svätý, ani nikto iný, kto by si kedy vysvetlil Boha. Nedokážete to. Tak nemyslite si, že vy môžete urobiť niečo, čo oni nedokázali urobiť, pretože to sa nedá. Je to tak. Jednoducho Mu verte. To je to, čo On od vás chce, aby ste robili, nie snažiť sa vysvetliť si Ho.

Vtedy ho hľadali Židia v ten sviatok a hovorili: Kdeže je tamten? A bolo mnoho vravy o ňom v zástupoch, a jedni hovorili, že je dobrý, a druhí hovorili: Nie, ale zvádza zástup. Ale nikto nehovoril o ňom verejne, zo strachu pred Židmi. –Ján 7:11-13

Kričím dnes tak, ako kričal vtedy dávno ten veľký prorok, Ámos, keď prišiel do toho mesta a povedal, „Ja nie som prorok, ani syn proroka. Ale keď lev reve, kto by sa nebál.“ Povedal, „Keď Boh hovorí, kto by neprorokoval.“ On predpovedal súd na tú generáciu a povedal, „Práve ten Boh, o ktorom tvrdíte, že Mu slúžite, vás zničí.“

Zapíšu to, je to na páske a pamätajte. Práve ten Boh, o ktorom... Títo ľudia teraz, ktorí zhromažďujú všetku túto veľkú, rozsiahlu žatvu Svetovej Rady Cirkvi a vy budete musieť do toho ísť. Nemôžete zostať mimo toho. Buď odtiaľ individuálne odídete, alebo do toho vojdete. Nebude žiadna stredná cesta. To bude znamenie šelmy. Nikto nebude môcť kupovať ani predávať, len ten, kto bude mať to znamenie, alebo tú nehodu. Stojte mimo toho. Chodte z toho preč. Utečte odtiaľ. Stojte od toho preč. Ten Boh, o ktorom tvrdia, že Mu slúžia, ich zničí.

Hovoria, „No dobre, ale Ježiš povedal, že všetci máme byť jedno.“

Potom On tiež povedal, „Ako môžete ísť spolu, ako dvaja môžu ísť spolu, ak sa nezhodnú?“ On povedal, aby sme boli jedno tak, ako On a Otec sú jedno. A Otec bol Slovo a On bol Slovo, ktoré sa prejavilo. On bol Jedno s Otcem, pretože On bol prejavom Božieho zaslúbeného Slova. A tak je to dnes alebo v každom inom dni, tak veru, že Boh je Jeden a chce, aby sme my boli jedno.

Ako toto môže byť jedno, títo jedni zapierajú panenské narodenie a títo nie, zapierajú Božské uzdravovanie a toto, tamto a všetci sú v takomto zamiešaní? Niektorí z nich ani neveria, že On bol Syn Boží: veria, že bol Jozefov syn a nazývali Ho Syn Boží. Dvojčky Luteránov, Zwingliovcov, oni tak veria, že On bol rozhodne spravodlivý, dobrý človek. Kresťanská Veda, oni hovoria, že On bol prorok, ale pritom len obyčajný človek, že On nebol Božský. Och, niečo také, ak On nebol Božský, tak je najväčším zvodcom, akého svet kedy mal. On bol Boh, alebo nebol ničím. On bol Božský. On Sám bol Božstvo, ktoré sa stalo telom medzi nami v Osobe Syna Božieho. Samozrejme, to je to, čo On bol.

Semeno nezhody, 65-0118

A keď už bolo stred sviatku, odišiel Ježiš hore do chrámu a učil. Vtedy sa divili Židia a hovorili: Ako zná tento písma, keď sa neučil? Na to im odpovedal Ježiš a riekol: Moje učenie nie je moje, ale toho, ktorý ma poslal. Ak niekto chce činiť jeho vôľu, ten bude vedieť o tom učení, či je z Boha, a či ja hovorím sám od seba. Ten, kto hovorí sám od seba, hľadá svoju vlastnú chválu; ale ten, kto hľadá chválu toho, ktorý ho poslal, ten je pravdivý, a nepravosti v ňom niet. –Ján 7:14-18

Oni využili každú príležitosť, aby sa Ho zbavili. Spochybňovali Jeho narodenie, predložili to pred ľuďmi. Nedokázali porozumieť, ako sa mohol narodiť panenským narodením, a Jozef, jeho otec (tak to predpokladali), bol tesárom, a On sa narodil predtým, ako sa Jozef a Mária vzali. Oni to hodili pred ľuďmi. Tak veru. O čom hovorím? Oni Ho očierňujú. Rozumiete?

„Pozrite sa na neho. Odkiaľ prišiel? Pozrite sa na Jeho matku, nie je nič iné ako pouličná prostitútka, mala toto dieťa. A potom, ako sa toto dieťa narodilo (už bola tehotná), to dieťa sa malo narodiť, potom sa s ňou Jozef zosobášil, aby to ukryl, a potom prichádza s niečím takým. No, to je práca diabla, či to nevidíte? To je taký druh narodenia.” Oni to hodili pred ľuďmi a nečítali Bibliu v Izaiášovi 9:6, „Panna počne.” Vidíte, čo to bolo? Oni sa dostali preč od Slova. To je to.

Oni očierňili Jeho autoritu. „Páni, či neviete, že my sme Mojžišovými učeníkmi? Či neviete, že my sme služobníci Krista? Či neviete, že denne skúmame Písma a nechýba nám ani jedna vec? Bolo povedané, že Mesiáš príde do Svojho chrámu. Nie je ani jedno slovo, ktoré by hovorilo, že On príde do nejakého chrámu. Odkiaľ je? Z akej školy prišiel? Opýtajte sa ktoréhokoľvek z bratov (všetkých, metodistov, baptistov, presbyteriánov atď). Akú má kartu obecnstva? A odkiaľ má vôbec autoritu kázať? Nebol ordinovaný, On ani nemá právo kázať.”

On povedal, „Moje poverenie prichádza od Boha. Moje skutky potvrdzujú, kým Som. (To je pravda.) Nemusím mať vaše papiere.”

Rozumiete, čo mám na mysli? Oni to predhodili. Jeho náuka, no, oni Ho nazvali Belzebúбом. Oni nedokázali Jeho náuku rozumieť. „Pozrite, On nesúhlasí ani s jednou tradíciou otcov. Dokonca nesúhlasí s farizejmi, nesúhlasí so sadúcejmi, nesúhlasí s celou ich skupinou. Tak odkiaľ má tú Svoju náuku?” Z Biblie, samozrejme. „Dobre,” poviete, „dobre, ako viem, že je to pravda?” Boh sa za to staval. To je to, čo povedal ten slepý muž, „To je tá divná vec, že ak vy máte naozaj pravdu a On sa tak mylí, prečo On mohol použiť toľko Božej moci a otvoriť oči a vy ste také niečo nikdy ani nevideli. Amen. (To je tá zvláštna vec. Ó! Rád sa postavím na Jeho stranu, vy nie? Istotne.) Hovoríte, že ste učeníkmi Mojžiša, a ste tak pravdiví a On sa tak mylí, potom dovoľte, aby som videl, že robíte veci, ktoré činí On.” Amen.

Oni Ho verejne skritizovali a tiež všetko, čo tvrdil. Hovoria, „Jeho tvrdenia, že Je Mesiášom, sú nesprávne. Ako by mohol byť Mesiášom a neprísť do cirkvi? Ako by to mohol byť Mesiáš? A my sme tu smotánkou Izraela.” Ale tá smotánka skysla. Rozumiete? Ó, tak veru, sú na nej muchy. Takže to sa muselo zotrieť, odstrediť.

Stáť na strane Ježiša, 62-0601

Ale keď počuli farizeovia zástup, že reptajúc povráva o ňom také veci, poslali farizeovia i najvyšší kňazi sluhov, aby ho jali. Vtedy im povedal Ježiš: Ešte krátky čas som s vami a potom pojdem k tomu, ktorý ma poslal. Budete ma hľadať, ale nenajdete, a ta, kde som ja, vy nemôžete prísť. Vtedy si povedali Židia: Kam to tento pojde, že ho my nenajdeme? Či snád' pojde do diaspory Grékov a bude učiť Grékov? Aké je to slovo, ktoré povedal, budete ma vraj hľadať a nenajdete ma, a že ta, kde som ja, vy nemôžete prísť? – Ján 7:32-36

Skutočne verím, že sa nachádzame v okruhu jednej z najväčších vecí, ktoré vôbec kedy zasiahli zem od časov Pána Ježiša. Vidíte? Ale teraz môžeme byť poznaní len ako... Bude to také pokorné. Rozumiete? Vidíte, to, čo človek nazýva veľkým, Boh to nazýva „ohavnosťou.“ A to, čo ľudia nazývajú hlúposťou, Boh to nazýva „mocným.“ Tak teraz, dávajte na to pozor, bude to také pokorné, že vám to nikdy neunikne... že vám to unikne, ak tam nebudete mať ten Znak, aby ste to prekontrolovali, rozumiete.

Kto by si bol kedy pomyslel, že keď nejaký prorok prišiel z púšte, vrchy poskakovali ako barance a listy tleskali svojimi rukami; to bolo povedané skrze Izaiáša tisíc dvesto, či sedemstodvanásť rokov predtým. S vráskami po celej svojej tvári a s kúskom ovčej kože nemajúci ani kazateľňu, spoza ktorej by kázal, vylúčený od všetkých cirkví a stojaci na brehu Jordánu kričal, „Čiňte pokánie!“ A nazýval ľudí „plemenom vreteníc,“ hadmi. Ale to bolo to, čo Boh povedal, že keď On príde, „vrchy budú poskakovať ako barance.“ Tí pokorní to videli a radovali sa.

Ako mohli oni porozumieť, že ten veľký Mesiáš, o ktorom bolo prorokované od samotného počiatku tej Knihy, v Genesis, že On príde? – Spasiteľ. Všetky obete a všetci proroci a všetko ukazovalo na Neho. A potom, keď On prišiel, domnievali sa, že je nemanželsky narodený; otec, ktorý ešte ani nebol zosobášený s Jeho matkou, tak sa domnievali. Vidíte? A tá žena bola nájdená tehotná dokonca ešte skôr, ako sa boli vzali. A On prišiel v takom, narodil sa v nejakom malom chlieve. Nuž, v Biblii je to tak povedané. Ale chliev v tých časoch, to bola jaskyňa v zradu v stene. Stretol som sa s takým miestom v Arizone, raz na poľovačke. Tam bol chliev pod skalným útesom. A tak sa narodil Ježiš, v zradu v malom chlieve v skalnom útese, takto na slame a sene v kravskej stajni, vidíte, kde bol dobytok.

A vyrastal ako tesárov pomocník a ako by to mohol byť ten mocný Jehova? Ale bol, vidíte. To bol On. Vidíte? Veľmi divná Osoba. Ale, ó, keď bol ešte len chlapec, udivoval tých kňazov tým, že poznal to Slovo. Prečo? On bol tým Slovom. Rozumiete? On bol Slovo.

On nikdy nenapísal nijakú knihu. On nikdy nenapísal – On nikdy nenapísal nejaké slovo. To jediné slovo, ktoré On kedy napísal, myslím, že On ho vymazal, na piesku, keď bola nejaká žena prichytená pri cudzoložstve. On nikdy nenapísal ani slovo. Prečo? On bol Slovo. Vidíte? On bol Slovo. Ak On... „Ak nečiním skutky Môjho Otca, tak potom Mí neverte.“ Vidíte? „Ak nerobím presne to, čo povedalo Slovo, že budem robiť, tak potom nie Som Slovom. Ale ak...“ To bolo to, čo On chcel povedať. On je Slovo.

Potom v posledný, v ten veľký deň sviatku stál Ježiš a volal: Ak niekto žizni, nech príjde ku mne a pije! Kto verí vo mňa, jako hovorí Písmo, rieky živej vody potečú z jeho vnútra. Ale to povedal o Svätom Duchu, ktorého mali dostať uverivší v neho. Lebo ešte nebolo Svätého Ducha, pretože Ježiš ešte nebol oslávený. –Ján 7:37-39

Hovorím vám, nepoznám žiaden iný prameň okrem Toho Prameňa. Očistil ma, keď som bol špinavý. Zachováva ma očisteného, pretože chcem žiť rovno pri Tom, piť tú čerstvú Vodu, ktorá naplňa moju dušu radosťou.

Niekedy môžem byť na dne a cítiť sa, že sotva môžem ísť do... ďalšieho kola, nemôžem ísť nikam inam; potom môžem pokľaknúť a položiť svoj prst na zaslúbenie a povedať, „Pane Bože, Ty si mojou silou. Ty si mojím uspokojením. Ty si moje všetko vo všetkom.“ A môžem začať cítiť, že Niečo tam z môjho vnútra vyviera. Som z toho vonku.

Keď som prekročil päťdesiatku, ráno som sa zobudil, viete, aké to je, sotva môžete dostať jednu nohu von z postele. Ó, sotva to dokážete urobiť; a niekto klope pri dverách alebo mi Billy povie, že je tam niekde naliehavý prípad, ku ktorému musím ísť. A ja si pomyslím, „Ako to dokážem?“ Snažím sa jednu nohu vystrčiť von.

Pomyslím si, „Ty si Prameňom naplneným mojou silou. Amen! Moja sila a moja pomoc prichádza od Pána. Ty si mojou artézskou studňou! Ty si mojou mladosťou! Tí, ktorí očakávajú na Pána, nadobúdajú novej sily; vznášajú sa na perutiach ako orly; bežia a nezomdlievajú; chodia a neustávajú.“ Pane Bože, je to moja povinnosť, aby som išiel. Bol som povolaný na miesto povinnosti.“ A prvá vec, ktorú zistíte, Niečo začne v tvojom vnútri bublať.

Deravé cisterny, 64-0726E

Vtedy mnohí zo zástupu počujúc to slovo hovorili: Toto je vpravde ten prorok. Iní hovorili: Toto je Kristus. A zase iní hovorili: Čo, azda z Galilee príjde Kristus?! Či nehovorí Písmo, že zo semena Dávidovho a z Betlehema, z mestečka, kde bol Dávid, príjde Kristus? A povstala roztržka pre neho v zástupe. A niektorí z nich ho chceli jať, ale nikto nepoložil na neho rúk. –Ján 7:40-44

Keď sú privedení do prítomnosti Božej a vidia, že keď Boh dal zaslúbenie a Boh je zviazaný ku tomu zaslúbeniu. A keď vyplňuje to zaslúbenie, potom sa ľudia obávajú postaviť sa do zodpovednosti, aby vyplnili to, čo vyžaduje Posolstvo na danú hodinu. Vidíme to všade.

Ako je to s vami, Luteráni? Koľkí Luteráni sa báli, ľudia sa báli postaviť sa za Lutherovu pravdu, keď on prišiel s ospravedlnením? Pozrite, čo vás to stálo, možno váš vlastný život, aby ste vyšli a vyznali Ježiša Krista a stali sa Luteránmi. Pozrite sa na seba, Metodisti, ako to bolo, všetkých vás nazývali, že ste fanatici, svätí, ktorí padajú na zem a váľajú sa. Myslím, že to viete. Dostávali sa pod vplyv Ducha a mykali sa sem a tam. A hovorili na nich, že majú „mykance.“ To neboli Letniční, to boli Metodisti, dávno pred rokmi. Mykali sa a triasli sa a padali na zem pod mocou Božou. Liali im vodu na tvár a ovievali ich a mysleli si, že omdleli. Pokladali vás za bandu fanaticov. Ale museli ste, vaše matky a otcovia, museli to byť prijať, postaviť sa za Pravdu a fakty, alebo to odmietnuť.

A čo vy, Letniční, ktorí ste prijali prinavrátene darov, keď sa Duch Svätý ukázal s hovorením v jazykoch a darmi Ducha prišiel naspäť do cirkvi? Metodisti vás za to chceli vykpnúť a urobili to. Ale vy ste sa za to museli postaviť. To je to, čo ste museli urobiť.

A čo tá vec, keď to vyšlo ohľadne krstu na Meno Ježiša Krista a uvideli ste, že je to pravda? Museli ste sa za to postaviť alebo s tým niečo urobiť.

Máte zodpovednosť, každý z vás, a musíte sa postaviť za tieto veci. Je to tak.

A keď potom vidíte, teraz v tomto dni, keď Slovo Božie zaslúbilo tieto veci, ktoré vidíme, že sa teraz dejú, potom máme zodpovednosť, buď sa za to postavíme, alebo od toho odídeme. Máte... Nemôžete zostať neutrálni. Musíte s tým niečo urobiť. Nejaký krok sa musí urobiť.

Nemôžete vojsť cez dvere do zboru a vyjsť takí istí, ako ste vošli. Budete buď ďalej, alebo bližšie ku Bohu, zakaždým, keď vojdete alebo odtiaľ vyjdete.

Ó, ako ľahko je ľuďom utiecť od týchto vecí. A chcem, aby sme na toto pamätali, keď zajtra večer vojdeme do tých oficiálnych zhromaždení, chcem, aby ste si všimli, keď stojíme pred niečím, ak máte... ak je ohľadne toho nejaká otázka. Ak je nejaká otázka, musí byť na to odpoveď.

Muž utekajúci z Prítomnosti Pánovej, 65-0217

A sluhovia prišli zpät k najvyšším kňazom a farizeom, ktorí im povedali: Prečo ste ho nedoviedli? Sluhovia odpovedali: Nikdy tak nehovoril človek ako tento človek. Vtedy im odpovedali farizeovia: Či ste azda i vy zvedení? Či azda niekto z kniežat uveril v neho, alebo z farizeov? Ale iba ten zástup, ktorý nezná zákona – zlorečení sú. Na to im povedal Nikodém, ktorý to bol predtým prišiel k nemu v noci, a bol jedným z nich: Či náš zákon súdi človeka prv, ako by bol počul od neho a zvedel, čo robí? Odpovedali a riekli mu: Či si azda aj ty z Galilee? Zpytuj a vidz, že prorok nepovstane z Galilee. A išli každý do svojho domu. – Ján 7:45-53

Keby ste sa ma opýtali, „Kazateľu, o čom to tu stále hovoríš? Prečo nám nepovieš, čo si o Ňom myslíš?“ Ó, s najväčšou radosťou. Tak veru. Dovoľte, aby som vám povedal, čo si o Ňom myslím. Myslím, že On bol pri Svojom narodení úžasný, hoci prišiel cez dvere maštale a odišiel cez trest smrti, jednako nebolo narodenia, cez vládarov, kráľov, ani nikoho; nebolo narodenia, ktoré by sa mohlo porovnať s tým Jeho, a ani nikdy nebude. On bol panensky narodený Syn živého Boha.

Keď On bol vo Svojej múdrosti, bol neprekonateľný. Nebolo nikoho, kto by sa Mu mohol v múdrosti vyrovnáť. A ako kazateľ, „Nikdy nehovoril človek ako tento,“ povedal ten človek, ktorý sa na Neho išiel pozrieť. Je to tak. Ako Uzdravovateľ, bol Božský. Haleluja. Tak veru. Vo Svojej smrti, bol tu mojím Vykupiteľom.

*Keď žil, miloval ma, keď zomrel, spasil ma;
keď bol pochovaný, odniesol moje hriechy ďaleko preč;*

Haleluja. Tak veru. Keď bol tu na zemi, vyzeral ako Boh, správal sa ako Boh; povedal, že On je Boh; žil ako Boh; kázal ako Boh; zomrel ako Boh; On panuje ako Boh; On dokázal, že je Bohom. Haleluja. To je to, čo On je. To je to, čo si o Ňom myslím.

Každý človek, ktorý mal v tomto živote nejakú hodnotu, bol človekom, ktorý veril Jemu a vedel, že On je Syn živého Boha, stelesnený Jehovah tu na zemi. Tak veru.

*Dolu zo Svojej slávy, večne živý príbeh,
prišiel môj Pán a Spasiteľ a Jeho Meno je Ježiš.
(Pozrite sa, čo On bol) Narodený v jasiach, Svojim vlastným cudzi,
Boh žiaľu, sĺz a bolesti.*

Ako Boh zostupuje a prináša Seba Samého dolu do formy tela, aby vykúpil ľudstvo, aby uzdravil ľudstvo a aby urobil život príjemným, zatiaľ čo tu žijeme, aby nás zobral do slávy. Ó, každý človek, ktorý kedy žil a mal nejakú hodnotu, veril tomuto z celého srdca.

Čo si myslíte o Kristovi, 54-0321

A Ježiš odišiel na Olivový vrch. Ale na úsvite zase prišiel do chrámu, a všetok ľud prichádzal k nemu; a sadol si a učil ich. A zákonníci a farizeovia dovedli k nemu ženu, pristihnutú v cudzoložstve, a postaviac ju do prostredku povedali mu: Učiteľu, táto žena bola pristihnutá pri skutku, keď cudzoložila. A v zákone nám prikázal Mojžiš kameňovať také ženy, nuž čo ty hovoríš? Ale to povedali pokúšajúc ho, aby ho mohli obžalovať. A Ježiš sa zohnul dolu a písal prstom na zem. A keď sa ho len neprestávali opytovať, pozdvihol sa a povedal im: Kto z vás je bez hriechu, nech prvý hodí na ňu kameň. A opäť sa zohnul dolu a písal na zem. Ale oni počujúť to a súc obviňovaní od svojho svedomia vychádzali jeden po druhom, počnúc od starších až po posledných, a zanechaný bol Ježiš sám, i žena, stojaca v prostredku. A keď sa zase pozdvihol Ježiš a nevidel nikoho krome ženy, povedal jej: Ženo, kde sú tamtí tvoji žalobníci? Či ťa niktorý neodsúdi? A ona riekla: Niktorý, Pane. A Ježiš jej povedal: Ani ja ťa neodsudzujem; id' a nehreš viacej. –Ján 8:1-11

Nikdy nebol taký život kedy žitý, ako Jeho, pretože On, keď sa narodil, On bol Boh zmanifestovaný v tele. On bol vyjadrením toho, čím Boh Otec je. A Boh Otec je láska, potom bol Ježiš plným vyjadrením lásky. On bol láskou od samého začiatku, keď Jeho malé detské rúčky pohladili pekné líca Jeho matky. On bol láskou.

A myslím si, že práve dnes tam mnohí nedokážu pochopiť, že On je láska. „Boh je láska a tí, ktorí milujú, sú narodení z Boha.“

„Boh tak miloval svet, to je, tých nemilovaných, že dal Svojho jednorodeného Syna, aby každý, kto verí v Neho, nezahynul, ale mal Večný Život.“

On vyjadril Svoju lásku, keď bol tu na zemi, toľkými rôznymi spôsobmi, že sa nijako nedá poprieť, že bol tou najmilujúcejšou osobou, ktorá kedy žila. A myslím, že tu vo Svojom živote On vyjadroval Boha. A jediný spôsob, ako Boh môže byť vyjadrený ľuďom, je cez lásku.

A On toto dobre vyjadril, keď pristihol možno jednu z najohavnejších žien, ktorá bola v Jeho dňoch. Pristihli ju práve pri vine a nemala úniku, keď ju pristihli v cudzoložstve. A pritiahli ju pred Neho a povedali, „Čo Ty hovoríš, čo sa s ňou má urobiť?“

A keď sa On ku nej otočil a povedal, „Ja ťa neodsudzujem. Choď a nehreš viac.“ Namiesto toho, aby bola vyhodená na ulicu, aby ju ťahali ako svorka vlkov a kameňovali ju a odňali jej život, Jeho nežné, láskavé srdce sa sklonilo dolu do hriechu, v ktorom bola, a povedal, „Ja ťa neodsudzujem. Len choď a nehreš viac.“

Žijúci, zomierajúci, pochovaný, vzkriesený, prichádzajúci, 59-0329S

Potom im zase hovoril Ježiš a riekol: Ja som svetlo sveta. Ten, kto mňa nasleduje, nebude chodiť vo tme, ale bude mať svetlo života.

–Ján 8:12

Veľa ľudí sa na toto odvoláva ako na kresťanské obdobie, ale to nie je. Je to obdobie Ducha Svätého. Kresťanské obdobie trvalo tri roky a šesť mesiacov. Zákon trval niekoľko stoviek rokov. A potom, to kresťanské obdobie bolo tým, čo premostilo, alebo bolo to, čo bolo kľúčovým kameňom Nového a Starého Zákona spolu.

A mnohokrát v Biblii vidíme a mnohokrát je na to odvolávané ako na Skutky apoštolov, tak to nazývajú. Stále rád na to poukazujem ako na Skutky Ducha Svätého v apoštoloch. Pretože apoštolí boli iba ľudia, ale bol to Duch Svätý v apoštoloch, ktorý prinášal Jeho hnutie.

A Duch Svätý je Duch Ježiša Krista, ktorý zostúpil na cirkev, aby pokračoval v práci Pána Ježiša Krista po Jeho odchode. To je vydávať svetlo Evanjelia v menšej miere, ako bolo, keď tu bol Kristus.

Ako mesiac a slnko, mesiac prichádza, aby nám dal svetlo počas neprítomnosti slnka, kým znovu nevyjde. Mesiac zhasína. A slnko má o toľko jasnejšie svetlo, až zatiení mesiac. Ale čo je svetlo mesiaca? Je to odraz slnka v mesiaci. A to je ako Kristus. Keď On bol tu, On bol Svetlom sveta. On odišiel svietiac na Svoju cirkev, aby ona dnes odrážala Jeho Svetlo vo svete, aby dávala Svetlo pri krácaní, až kým sa On navráti naspäť a vtedy Mu bude všetko dané. A bude sedieť na tróne Kráľa Dávida a vládnuť navždy a navždy.

Pri Kádeš Barnei, 56-0527

A farizeovia mu povedali: Ty svedčíš sám o sebe; tvoje svedoctvo nie je pravdivé. A Ježiš odpovedal a riekol im: I jestli ja svedčím sám o sebe, je moje svedoctvo pravdivé, lebo viem, odkiaľ som prišiel a kam idem. Ale vy neviete, odkiaľ prichádzam alebo kam idem. Vy súdite podľa súdu tela; ja nesúdim nikoho. Ale aj jestli ja súdim, môj súd je pravdivý, lebo nie som sám, ale som ja a ten, ktorý ma poslal, Otec. A veď aj vo vašom zákone je napísané, že dvoch ľudí svedoctvo je pravdivé. Ja som, ktorý svedčím sám o sebe, a svedčí o mne ten, ktorý ma poslal, Otec. Vtedy mu povedali: A kdeže je ten tvoj otec? Ježiš odpovedal: Neznáte ani mňa ani môjho Otca. Keby ste mňa znali, znali by ste aj môjho Otca. Tieto slová hovoril Ježiš pri pokladnici učiac v chráme, a nikto ho nejal, lebo ešte nebola prišla jeho hodina. –Ján 8:13-20

Niekoľko jedného dňa povedal, „Brat Branham, nedokážeš vysvetliť trojicu.“ Povedal, „Choď do blázince a hrab sa v tom.“ Povedal som, „Nie, veru. Nedokážem to vysvetliť, ale nebeský Otec, ktorý tu prebýva, vie všetky veci a On nám to zjaví, keď to budeme potrebovať vedieť.“ Amen.

Verím to z celého svojho srdca. Viem, že to tak je. Zapadá to do seba s Písmom a On to vyjasňuje. Boh je vo Svojom Synovi. Boh je vo Svojom ľude.

Potom pozri, čo tam vtedy urobil. Pozri, čo urobil vo dňoch Jeho Synovstva. Pozri, čo robí tu v tej časovej správe Ducha Svätého, ako On povstal medzi ľuďmi. Ukazuje tie isté znaky a divy, oživuje mŕtvych. Je to pravda?

Oživuje mŕtvych, ktorí sú fyzicky mŕtvi, oživuje ich späť do života. Prečítaj si tú malú knižku a zaujmi svoje stanovisko. Videl som troch z nich, vo svojej malej pokornej službe. Lekári ich vyhlásili za mŕtvych, zomreli, pominuli sa a skrze videnie to Boh ukázal a oni sa rovno navrátili a dnes žijú. Napíš im a spýtaj sa ich a uvidíš, že je to pravda.

Ježiš Kristus vzkriesil počas Svojho života iba troch, aby ukázal, že svedectvo je postavené na troch svedkoch. Je to pravda? Na svedectve dvoch alebo troch svedkov nech je postavené každé Slovo.

Boh dnes žije vo Svojom ľude, pretože vtedy, keď prišiel Ježiš do Jeruzalema, tam bolo radosti a ľudia začali vykrikovať, „Hosana, Hosana, Tomu, ktorý prichádza v Mene Pánovom.“

A tí starí kazatelia a farizeji a všetci povedali, „Utíšite ich. Znervózňujú ma.“

Kázal som tu, nie tak dávno tomu, a bola tam jedna žena, ktorá kričala a volala z celého hrdla, a bol tam človek, ktorý je učiteľom nedeľnej školy v baptistickej cirkvi v Jeffersonville, ktorý povedal, „Billy, ja som sa radoval, keď si kázal, kým tá žena nezačala kričať a plakať.“ Povedal, „Ako, prosím ťa, môžeš kázať, keď ľudia takto kričia?“

Povedal som, „Neviem kázať, pokiaľ takto nekričia.“ Neviem potom, kde stojím. Neviem potom, či to prijímajú.

Pane, ukáž nám Otca a bude nám dosť, 53-0907A

Potom im zase povedal Ježiš: Ja idem, a budete ma hľadať a zomriete vo svojom hriechu. Ta, kam ja idem, vy nemôžete prísť. Vtedy hovorili Židia: Či sa snáď sám zabije, keď hovorí, že ta, kam ja idem, vy nemôžete prísť? A on im povedal: Vy ste zdola; ja som zhora; vy ste z tohoto sveta; ja nie som z tohoto sveta. Nuž povedal som vám, že zomriete vo svojich hriechoch; lebo ak neveríte, že ja som, zomriete vo svojich hriechoch. –Ján 8:21-24

Hriech je nevera. Dôvod, prečo sú ľudia dnes v takomto stave a objavujú sa všetky druhy chorôb, o ktorých nič nevedia, je to pre spôsob života, ktorý žijú. Žijú v nevere. Boh posla Svoju milosť a Svojich poslov po celej krajine, oni kážu Božské uzdravenie a ľudia sa tomu vysmievajú a hovoria, že na tom nič nie je. Pošle Ducha Svätého, aby z človeka odstránil hriech a oni ich nazývajú bandou idiotov. Potom sa ťa Boh opýta, „Prečo si to urobil?“ A my budeme musieť v ten deň odpovedať za ten postoj, ktorý sme zaujali voči Jeho Duchu Svätému a Jeho zaslúbeniam.

Hriech je nevera. Každý, kto neverí, je hriešnik. Môže spievať v cirkvi ako archanjel. Môže byť dokonca diakonom v cirkvi alebo niečo iné. Ale ak ten človek neverí v Božie Slovo, je hriešnikom. „Ten, kto neverí, už je odsúdený.“

A len sa pozri na ten kritický svet dnes, ktorý je proti mociam a Evanjeliu Ježiša Krista. Pomysli dnes o našom národe: aký kritický, ako hriech striehne na každom rohu. A pritom ideme do cirkvi. Ó, sme veľmi nábožnými ľuďmi, čo sa týka chodenia do cirkvi. A takým bol aj Izrael. „Ale existuje cesta, ktorá sa zdá človeku správna, ale koniec toho je smrť.“

No, držíme pravdu, že Ježiš zachraňuje od každého hriechu, že Krv Ježiša Krista posväcuje veriaceho, naplňuje veriaceho Duchom Svätým. Nachádza sa tam mnoho toxínu, lenže ľudia to odmietajú vziať. A to je ten dôvod, že máme veci spôsobom, ako ich teraz máme.

Celý čas stretávam ľudí, ktorí mi hovoria, „Brat Branham, jednoducho nedokážem prestať fajčiť.“ Stretol som tu jednu ženu, nie je tomu tak dlho, bola v reštaurácii. A tá malá úbohá bytosť vyzerala, akoby mala začínajúcu tuberkulózu, pretože jej reklama povedala, že bude štíhla, ak bude fajčiť. Uvedomujete si len, že to je smrť na vás, čo to robí? Uvedomujete si, že sa samy zabijate, keď to robíte? Povedala, „Nemôžem si pomôcť. Musím to robiť.“ Nie, nemusí. Dôvod, prečo to robí, je, že odmieta Toxín. Existuje na to Balzam.

Nejaký muž mi povedal, (predpokladalo sa, že je Kresťanom), že má taký zvyk, že nedokáže odvrátiť hlavu od žien.

Povedal som, „Je to tvoja vlastná chyba.“ Povedal, „Nemôžem sa zdržať.“

Povedal som, „Odmietaš Toxín.“ To je všetko. Boh dokáže tvojho ducha posvätiť až do takého konania a takého stavu. Povedal, „No, len sa na ne pozri na ulici.“ Povedal som, „Nezaujímam ma, kde sú, nemusíš sa na ne pozeráť. Ak ti Boh dá Ducha Svätého, budeš sa pozeráť na niečo lepšie ako to, niekde vyššie, na niečo veľkolepšie ako to.“ Je to preto, že odmietli vziať Toxín.

Vtedy mu povedali: A ktože si ty? A Ježiš im odpovedal: Predne to, čo vám aj hovorím. Mnoho mám čo o vás hovoriť a súdiť. Ale ten, ktorý ma poslal, je pravdivý, a ja, čo som počul od neho, to hovorím svetu. Ale neporozumeli, že im hovoril o Otcovi. A tak im povedal Ježiš: Keď povýšite Syna človeka, vtedy zviete, že ja som, a že sám od seba nerobím ničoho, ale jako ma naučil môj Otec, tak a to hovorím. A ten, ktorý ma poslal, je so mnou. Nezanechal ma Otec samotného, lebo ja vždycky činím to, čo sa jemu ľúbi. Keď to hovoril, mnohí uverili v neho. Vtedy povedal Ježiš Židom, ktorí mu uverili: Keď vy zostanete v mojom slove, vpravde ste mojimi učeníkmi a poznáte pravdu, a pravda vás vyslobodí.

–Ján 8:25-32

Boh miluje pravdu. A pravda ňa vyslobodí. Boh chce, aby si poznal pravdu. Kristus je pravda, Duch Svätý sa kŕmi pravdou... A ak je Duch Svätý v tebe, kŕmi sa Slovom Božím, nie televíziou a časopismi „Skutočné príbehy“ a knihami o láske. To ste vy, ľudia, ktorí sa nazývate Kresťanmi a zamotávate sa do takých vecí.

Len sa pozri sem. Menej ako za tri mesiace, každé dieťa v krajine od piatich do osemnástich rokov vedelo, kto bol David Crockett. Všetky spievali na ulici, „Davy Crockett.“ Nejaký druh fiktívneho príbehu, nezmysly: zabil medveďa, keď mal tri roky. Aké bláznivé. Lenže deti budú nosiť na sebe kožu a všetko možné a nosiť pri sebe zbraň. Ó, desaťcentový obchod je toho plný, všade. Nezmysly.

A vy, Kresťania, s Božím posolstvom, keď svet môže predkladať a predávať deťom toľko nezmyslov a vecí, o koľko viac majú Kresťania predkladať program Ježiša Krista a moc Ducha Svätého, zmŕtvychvstanie a Večný Život, Pánov príchod. Dnes večer je tisíce detí v Amerike, ktoré ti môžu povedať všetko o Davidovi Crockettovi a nevedia ani slovo o Ježišovi Kristovi.

Čo sa deje? To je dôvod, prečo ostávajú doma s hlavou zastrčenou pred televízorom namiesto Biblie. Nemám nič proti televízii, ak je to používané pre Boží program, v poriadku. To bolo na začiatku na Boží účel. Kto učinil tie rádiové vlny a podobne? Lenže diabol to iba zobral a skazil to, to je veru všetko.

Hollywood sa toho uchopil a všetko, čoho sa chytia, je skazené, pretože nemôžu prísť s ničím iným. Čítal som v novinách o zločine, kde najslávnejšie ženy prostituovali vonku na ulici za päťdesiat dolárov za noc, žijú s mužmi a podobne, hore-dolu po pobreží, a potom idú preč a majú ďalších štyroch, piatich mužov. A vy, dievčatá, sa chcete tomu podobať? Keď nejaký muž tam vonku, ktorý je vraj nejakým hercom a podobne, žije so ženami tak, až sa mení ten prirodzený smer života a stávajú sa prevrátenými. A ty hovoríš, že sa chceš tomuto podobať?

Pozri tam na Golgotu, kde visel Človek na kríži a zomrel. Ten jediný skutočný príklad, ktorý bol kedy daný vo svete pre ľudské bytosti, aby ním žili, je Človek Ježiš Kristus.

Šíp strely Božieho vyslobodenia, 56-0801

Odpovedali mu: Semä Abrahámovo sme a nikdy sme nikomu neslúžili; jako ty teda hovoríš, že vraj budete slobodní? Ježiš im odpovedal: Ameň, ameň vám hovorím, že každý, kto činí hriech, je sluhom hriechu. A sluha nezostáva v dome na veky; syn zostáva na veky. Tedy keď vás Syn vyslobodí, budete skutočne slobodní. Viem, že ste semä Abrahámovo, ale ma hľadáte zabiť, lebo moje slovo nemá miesta vo vás. Ja, čo som videl u svojho Otca, to hovorím: a tak aj vy, čo ste videli a počuli od svojho otca, to robíte. Odpovedali a riekli mu: Naším otcom je Abrahám. Na to im povedal Ježiš: Keby ste boli deťmi Abrahámovými, robili by ste skutky Abrahámove; ale teraz ma hľadáte zabiť, človeka, ktorý som vám hovoril pravdu, ktorú som počul od Boha; toho Abrahám neurobil. Vy konáte skutky svojho otca. Povedali mu: My sme sa nezrodili zo smilstva; máme jedného otca, Boha. Ježiš im povedal: Keby bol Bôh vašim otcom, milovali by ste ma, lebo ja som vyšiel z Boha a prišiel som; lebo ani som neprišiel sám od seba, ale on ma poslal. Prečo neznáte mojej reči? Preto, že nemôžete počúvať moje slovo. Vy ste z otca diabla a chcete robiť žiadosti svojho otca. On bol vrahom od počiatku a nestál v pravde, pretože niet v ňom pravdy. Keď hovorí lož, hovorí zo svojho vlastného, lebo je lhár a jej otec, otec lži. Ale ja, pretože hovorím pravdu, neveríte mi. Kto z vás ma usvedčí o nejakom hriechu? Ale ak hovorím pravdu, prečo mi neveríte? Ten, kto je z Boha, počúva slová Božie; vy preto nepočúvate, pretože nie ste z Boha. –Ján 8:33-47

Nó, vidíte, čo urobil Židom? Keď ich stretol, tí, ktorí boli určení do Života, to rozpoznali. Cirkev, nemiň toto. Tí, ktorí boli určení do Života, to rozpoznali a verili v to. Ale tí, ktorí neuverili, boli uvrhnutí do záhuby. Či Ježiš nepovedal k týmto svätým vysväteným mužom, ktorí poznali Písma od A do Z, alebo to tvrdili, povedal, „Ste zo svojho otca diabla.“ To je presne pravda.

Tak, neumiestňujte hriech na fajčenie, pitie, hazardné hry, to nie je hriech, to sú atribúty nevery. Hriech je nevera. Možno si sa nikdy nedotkol cigarety, nepil si alebo si nerobil vo svojom živote nič zlého, ak neveríš Božiemu Slovu, si stále hriešnikom. Nevera je hriech. Existujú len dva duchy, jeden verí a druhý neverí. Založili sme všetky svoje myšlienky na nejakom druhu svätého skutku, na niečom, čo my chceme robiť, a niečom, čo sme urobili. „Dal som Jonesovým trochu uhlia, idem rovno do neba.“ Nejdeš rovno do neba, až kým neveríš Bohu, kým si to neprijal na základe viery v preliatu Krv Ježiša Krista, Božieho Syna. Nemáš žiadne práva, lebo nie je inej cesty, nezáleží... Možno si skalným členom, Letničným až do jadra, Metodistom, Baptistom, či Katolíkom až do jadra, to nerobí rozdiel, do akej cirkvi patriš. Ak skutočne veríš v Ježiša Krista a prijal si Ho ako osobného Spasiteľa a tvoja viera je v Ňom. Je mi jedno, do ktorej cirkvi chodíš, si spasený vierou. Neexistuje žiadna svätá cirkev, žiadni svätí ľudia. To je Duch Svätý v ľuďoch, ktorý robí svätým. Svätý Boh, ktorý žije medzi ľuďmi, spôsobuje svätosť. Nie niečo, čo ja robím, niečo, čo ty robíš, alebo niečo, čo by sme boli urobili, ale to, čo pre nás urobil Boh skrze Ježiša Krista. To je Biblia.

Páni, chceme vidieť Ježiša, 61-0409

Vtedy odpovedali Židia a riekli mu. Či my nehovoríme dobre, že si ty Samaritán a že máš démona? A Ježiš odpovedal: Ja nemám démona, ale ctím svojho Otca, a vy ma zneuctievate. A ja nehľadám svojej chvály; jesto, kto hľadá a súdi. Ameň, ameň vám hovorím, že ak niekto zachová moje slovo, neuvidí smrti na veky. Vtedy mu povedali Židia: Teraz sme poznali, že máš démona. Abrahám zomrel, i proroci pomreli, a ty hovoríš, že vraj ak niekto zachová moje slovo, neokúsi smrti na veky. Či si ty azda väčší ako náš otec Abrahám, ktorý predsa zomrel? Aj proroci pomreli. Kým sa ty robíš? Ježiš odpovedal: Ak ja sám seba chválim, moja chvála je nič. Jesto môj Otec, ktorý ma chváli, o ktorom vy hovoríte, že je to váš Bôh, a nepoznali ste ho, ale ja ho znám. A keby som povedal, že ho neznám, bol by som vám podobným ľhárom; ale ho znám a zachovávam jeho slovo. Abrahám, váš otec, splesal, aby videl môj deň, aj videl a radoval sa. Vtedy mu povedali Židia: Ešte nemáš ani päťdesiat rokov a Abraháma si videl? Ježiš im povedal: Ameň, ameň vám hovorím, že prv než bol Abrahám, som ja. Vtedy zodvihli kamene, aby hodili do neho. Ale Ježiš sa skryl a vyšiel z chrámu prejdúc pomedzi nich a tak odišiel.
 –Ján 8:48-59

Kolík z vás videli ten obrázok Anjela Pánovho? Máš ho tu, Gene, Leo? Kolík z vás ho videli? Nech vidím vaše ruky. Kolík z vás veria, že to je ten istý Ohnivý Stĺp, ktorý viedol deti Izraela? Veríte, že Ježiš sa teraz premenil na Ohnivý Stĺp? Iba chcem vidieť, ako dobre ste učení. Dovoľte mi ukázať vám to.

Kolík z vás vedia, že On bol tým Anjelom Pánovým, Ohnivým Stĺpom, ktorý viedol deti Izraela, zodvihnete ruku? V poriadku. „Pred tým, ako bol Abrahám, JA SOM.” Potom sa Boh zmanifestoval v tele. Veríte, že Boh bol v Kristovi mieriac svet s Ním Samým? V poriadku. Povedal, „Prišiel som od Boha a idem k Bohu.” Je to pravda? „Prišiel som od Boha, idem k Bohu.” Potom, ak prišiel v Ohnivom Stĺpe, navrátil sa späť do Ohnivého Stĺpa.

Hovoríš, „Kazateľu, to v Písme nie je.” Nie, to potom znamená, že nepoznáš Písma. Keď bol Pavol na ceste do Damašku, čo ho zhodilo dolu? Veľké Svetlo, ktoré ho dokonca oslepilo. Tí, ktorí tam stáli, nevideli to Svetlo, ale Pavol ho videl. Pre neho to bolo také skutočné, že ho to až oslepilo. A On povedal, „Saul, Saul, tvrdo ti bude vzpečovať sa proti ostňu.”

Povedal, „Pane, kto si?” Čo mu povedal?

„Som Ježiš,” Svetlo, „prichádzam od Boha: vraciam sa k Bohu.” Je to pravda?

Keď bol Peter vo väzení a prišiel Anjel Pánov, čo to bolo? Svetlo, Ohnivý Stĺp. No pozri, keď sa zakončil čas židov, to sa tým zakončilo. Toto je zakončovanie pohanského veku. Tu je ten istý Ohnivý Stĺp, ktorý bol odfotografovaný tým vedeckým svetom. Majú ho v Nemecku, ako prichádza dole, keď to bolo pomazané, odchádzajúci preč. Majú ho vo Švajčiarsku. Majú ho v Amerike. Visí to tam v Galérii Náboženstva vo Washingtone D.C., pod autorským právom ako jediná nadprirodzená vec, ktorá bola kedy na celom svete odfotografovaná.

Môžeme vidieť Ježiša? 58-0619E

Potom vyvolil Pán aj iných, sedemdesiatich, a poslal ich po dvoch pred svojou tvárou do každého mesta a na každé miesto, kde mal sám prísť. A vravel im: Žatvy je mnoho, ale robotníkov je málo. Preto proste Pána žatvy, žeby vypudil robotníkov do svojej žatvy. Id'te, hľa, ja vás posielam ako baránkov medzi vlkov. Nenoste ani mešca ani kapsy ani sandálov a nepozdravujte nikoho na ceste. A do ktoréhokoľvek domu vojdete, najprv tam povedzte: Pokoj tomuto domu! A jestli tam bude syn pokoja, váš pokoj odpočinie na ňom, ináč sa navráti k vám. A v tom istom dome ostaňte jediac a pijúc to, čo je u nich; lebo robotník je hoden svojej mzdy. Neprechádzajte z domu do domu. A do ktoréhokoľvek mesta vojdete, a prijmú vás, jedzte, čo sa vám predloží, a uzdravujte nemocných, ktorí sú v ňom, a hovorte im: Priblížilo sa k vám kráľovstvo Božie. –Lukáš 10:1-9

On povedal, „No, chcem, aby ste išli do sveta a kázali Evanjelium (celému svetu) a kázali Evanjelium každému stvoreniu.“ Je to pravda? On povedal, „Tieto znamenia budú nasledovať tých, ktorí veria; v Mojom Mene budú vyhánaf diablov; budú hovoriť novými jazykmi; budú brať hadov, budú piť jedovaté veci; ak položia ruky na chorých, uzdravia sa.“ A keď to urobil, On im dal ich posledné poverenie.

Čo bolo to prvé poverenie, ktoré On kedy dal Svojim apoštolom? Chcete, aby som vám to prečítal? Nachádzame to v 10. kapitole Matúša. Ježiš poveril Svojich učeníkov. On povedal, „Choďte, uzdravujte chorých, čistite malomocných, krieste mŕtvych, vyhánajte diablov; tak zdarma, ako ste prijali, zdarma dávajte.“ Matúš 10. kapitola. Je to tak? To je Jeho prvé poverenie Jeho apoštolom.

To neboli teraz iba apoštoli. Oni vybrali sedemdesiatich. Je to tak? Sedemdesiati boli vybraní. A On dal všetkým sedemdesiatim, poslal ich po dvoch, dvoch a dvoch. Potom povedal, „Uzdravujte chorých, čistite malomocných, krieste mŕtvych, vyhánajte diablov. Ako zdarma ste dostali, zdarma dajte. Neberte si žiadne peniaze a veľa vecí na prezečenie a veľké kufre.“ Povedal, „Len jednoducho vyrazte.“ Povedal, „Lebo robotník je hodný svojej mzdy. Nezaviazteš mlátiacemu volovi úst.“ Povedal, „Choďte napred.“ A potom oni išli von a kázali. To bolo Jeho prvé poverenie.

Potom Jeho posledné poverenie bolo, „Choďte do celého sveta.“ No, ak Jeho prvé poverenie bolo uzdravovať chorých a vyhánaf diablov, ako sa chcete pokúsiť odseknúť to posledné poverenie, ktoré je skutočne dôležitejšie, než to prvé poverenie? Prvé poverenie bolo dané predtým, než bol Ježiš vôbec oslávený, predtým, než bolo vôbec urobené Zmierenie. A ak Božské uzdravenie bolo jednou stranou zmierenia a zmierenie hovorilo o Božskom uzdravení, ako to môžeme zaprieť na tejto strane zmierenia? Nemôžeme to urobiť, nemôžeme to urobiť. To jednoducho nemôže byť popreté. Je to Slovo Božie.

Božské uzdravenie, 54-1219M

Alle do ktoréhokoľvek mesta by ste vošli, a neprijali by vás vyjdúc na jeho ulice povedzte: I ten prach, ktorý sa nás prichytil z vášho mesta na nohy, vám stierame. Avšak to vedzte, že sa k vám bolo priblížilo kráľovstvo Božie. Ale hovorím vám, že Sodomänom bude znesiteľnejšie toho dňa ako tomu mestu. Beda ti, Korazime! Beda ti, Betsaido! Lebo keby sa v Týre a v Sidone boli udiali divy, ktoré sa udiali vo vás, dávno by sediac vo vrecovine a v popole boli činili pokánie. No, Týru a Sidonu bude znesiteľnejšie na súde ako vám. A ty, Kafarnaum, ktoré si vyvýšené až do neba, budeš svrhnuté až do pekla. Kto vás počúva, mňa počúva, a kto vami pohŕda, mnou pohŕda; a kto mnou pohŕda, pohŕda tým, ktorý ma poslal. – Lukáš 10:10-16

Ked' človek kedykoľvek stretáva Boha na tých svätých pieskoch toho tajného miesta útočiska, žiadni diabli v pekle to nemôžu od neho nikdy vziať, lebo on vie, že hovoril tvárou v tvár s Bohom. Oni môžu vysvetľovať, čokoľvek chcú, ale ty si tam bol, keď sa to stalo, a ty vieš, o čom hovoríš.

A Eliáš vedel, že jeho Boh bol skutočný, a tak to on priniesol k tej konečnej skúške, ale potom, keď ľudia odmietli ten nadprirodzený znak, „Ó, na tom nič nebolo. Možno tam len udrel blesk.“ Jezábel sa vyhrážala a celá jej partia. Oni sa nechceli vzdať svojich sociálnych spoločností a to malé staré Eliášovo srdce bolo zlomené.

Každý slúžiaci vie, aké je pondelkové ráno po ťažkom dni v nedeľu, porovnajte to; vy, manželky kazateľov, viete, aký je váš manžel v pondelok ráno po tom, čo v nedeľu dva alebo trikrát tvrdo kázal. On je tak vyčerpaný.

Čo si myslíte o úbohom malom starom Eliášovi? Bol hotový, nemal ho kto utešiť a zastavil sa pod touto borievkou a pokľakol a pozrel sa hore k Bohu a povedal, „Pane, ja som tak unavený a vyčerpaný. Prečo jednoducho nevezmeš môj život a nenecháš ma ísť? Moji otcovia všetci odišli, tak nechaj ma odísť.“

Ľudia, ktorí majú do činenia s nadprirodzeným, ktorí stoja v Prítomnosti Božej, a keď vidíte, ako je Boží program odmietnutý, a kázete to a snažíte sa najlepšie, ako viete, a robíte všetko, čo vám Boh hovorí, aby ste robili, a oni stále od toho odchádzajú. To láme srdce. Boh Všemohúci urobil dosť za tento posledný týždeň tu v Angelus Temple, aby to Los Angeles zapálilo. Niet divu, že On povedal, „Pre Sodomu a Gomoru to bude v súdny deň znesiteľnejšie.“

A ten úbohý malý chlapík, vychudnutý, ležal tam a jeho sivé vlasy viseli dolu na jeho pleciach. Boh povedal, „Môj sluha potrebuje trochu odpočinku.“ Božia milosť k jeho služobníkovi. On ho tam jednoducho položil na kôpku trávy a on zaspal.

Predstavujem si, že tam bolo desaťtisíc anjelov, ktorí ho strážili, keď spal. Je jedno uistenie, ktoré veriaci má. Hoci by ho svet odmietol, Boh ho stále miluje. Svet ťa môže nazývať náboženským bláznom, môžu ťa nazývať fanatikom, ale ak si verný Bohu, je jedna istá vec: Boh ťa miluje a Jeho anjeli tábora vôkol tých, ktorí sa Ho boja.

Čo počuješ, Eliáš? 59-0412E

Potom sa navrátili tí sedemdesiati s radostou a hovorili: Pane, aj démoni sa nám poddávajú v tvojom mene. A on im povedal: Videl som padnúť satana jako blesk z neba. Hľa, dal som vám právo a moc šliapať po hadoch a po škorpiónoch a nad všetkou mocou nepriateľa, a nič vám neuškodí. Avšak tomu sa neradujte, že sa vám poddávajú duchovia, ale radšej sa radujte, že sú vaše mená napísané v nebesiach. –Lukáš 10:17-20

Keď si všimnete, aké nádherné, keď Judáš prišiel vo forme, ktorou bol satan, satanov syn, on prišiel na svet a šiel rovno priamo do cirkvi. Tá prvá vec bola, že sa pripojil do cirkvi a stal sa členom cirkvi Živého Boha. Amen. A Judáš vyšiel s ostatnými a kázal Evanjelium. A vrátil sa s nimi naspäť radujúc sa, pretože diabli sa mu poddávali. [Lukáš 10] Ježiš povedal, „Neradujte sa preto, že sa vám poddávajú diabli, ale radujte sa preto, že vaše mená sú zapísané v knihe.“ Judáš bol s nimi. Tak on začal s Kristom, dostal sa do obecnstva s veriacimi a keď prišiel čas, aby bol skutočne znovuzrodený a prijal Svätého Ducha, to je to, kde ukázal svoje farby.

Dúfam, že toto nikoho nezraní, ale pozrite, dnes vlašni, okrajoví veriaci prídu rovno hore k Svätému Duchu a potom povedia, „Ja neverím v také veci.“ Vidíte to?

Prichádzajú rovno hore, tí veriaci, presne ako Kain. Oni môžu prísť tak ďaleko, ako prišiel ich vodca Judáš. Môžu byť veľmi fundamentálni v učení, ale keď to príde na miesto oddelenia sa, Boh kreslí čiaru. Človek musí byť znovuzrodený, vy to musíte byť. Ale keď to prichádza k tomu, aby boli znovuzrodení a prijali tú skúsenosť, tí muži hovoria, „Ó, to je fanatizmus. Na tom nič nie je.“

A to je ten dôvod, prečo nemôžu veriť v nadprirodzeno. To je ten dôvod, prečo nemôžu veriť v Božské uzdravenie a konanie Ducha. Oni veria Písmam a tomu spôsobu mentálneho myslenia. Oni tomu veria intelektuálne, ale nemôžu tomu veriť zo svojich sŕdc, až kým Duch Svätý nepríde dovnútra a nezavládne v ľudskom srdci. Ó, to je naozaj pravda.

A keď človek kedykoľvek prekočí tú čiaru a znovuzrodí sa z Ducha Božieho, stáva sa synom Božím a potom verí, čo Boh hovorí, že je pravda. A on hovorí, „Celé Slovo je inšpirované.“

Hraniční, poloviční, sledujte toho nábožného ducha. Poviete, „Brat Branham, chceš mi povedať, že ten duch antikrista bude nábožný duch?“

Ježiš povedal, „To bude tak blízko, ako tá skutočná vec, že by to zvedlo tých vyvolených, ak by to bolo možné.“ Matúš 24.

To na to hádže trochu iné svetlo, však? Je to nábožný duch, duch, ktorý môže kričať, duch, ktorý môže tancovať v Duchu, duch, ktorý môže vyháňať diabla, duch, ktorý môže robiť všetky druhy zázrakov a stále nebyť zrodený z Ducha Božieho. Ježiš povedal, „V tom dni (počúvajte toto) mnohí prídu ku Mne a povedia, 'Pane, či sme nevyháňali diabla v Tvojom Mene? Či som v Tvojom Mene neučinil mnoho mocných skutkov?' a Ja im vyznám: 'Odíďte odo Mňa, činitelia nepravosti. Nikdy som vás nepoznal.'“

V tú hodinu zaplesal Ježiš v duchu a povedal: Chválím Ťa, Otče, Pane neba a zeme, že si skryl tieto veci pred múdrymi a rozumnými a zjavil si ich nemluvňatám. Áno, Otče, lebo tak sa ti to ľúbilo. Všetko mi je dané od môjho Otca. A nikto nezná, kto je Syn, iba Otec, a kto je Otec, iba Syn, a komu by to Syn chcel zjaviť. A obrátiac sa k učeníkom osobitne v súkromí povedal: Blahoslavené oči, ktoré vidia, čo vy vidíte! Lebo hovorím vám, že mnohí proroci a kráľovia chceli vidieť, čo vy vidíte, a nevideli, a počuť, čo vy čujete, a nepočuli. –Lukáš 10:21-24

On povedal, „Skryl som to pred očami múdrych a rozumných a zjavil som to nemluvňatám, takým, ktorí sa budú učiť.“ Nemluvňatá! Staň sa proste pokorným. Daj nabok všetko svoje veľké, dôležité vzdelanie. Je to príliš zle, že sme do toho vôbec vošli, či nie? Je to tak.

Pred pár týždňami som tu stál pri veľkej cirkvi, veľkej, hlavnej cirkvi. A hovorili mi; a on povedal, „Pozri sa tu na tohto človeka. On je pozdný dážď. A aha, pozri sa tam. On dostal všetkých tých ľudí, všetkých vytiahol a všetko takéto.“ A to bola cirkev plného Evanjelia.

A povedal som, „Vieš, čo sa stalo?“

„Ó,“ povedal, „Pozri, on je pozdný dážď.“

Povedal som, „Tak si bol ty na počiatku. Luther bol pozdným dažďom pre Katolíkov. Wesley bol pozdným dažďom pre Luteránov. Letniční boli pozdným dažďom pre Metodistov. To boli rôzne druhy pozdných dažďov. Či to nie je tak? Vieš, v čom je problém? Cirkev sa stala úplne chladná a formálna, Boh z nej odišiel, nechal vás tam, začal niekde inde. Je to tak.“

No, ja nie som pozdný dážď; Ja som proste váš brat. Ja sa nestarám, či si ty prvý dážď, druhý dážď, poludňový dážď, všetok dážď alebo žiaden dážď, to pre mňa nič neznamená. Ja Ťa milujem tak isto a sme bratia.

On povedal, „No tak,“ (celá táto veľká cirkev) povedal, „Naši najlepší členovia tam odišli.“

Povedal som, „Odišli? Prečo tam odišli? Či to ten človek prišiel a odtiahol ich preč?“

„Nie.“

Povedal som, „No tak, prečo odišli? Povedal si, že to boli vaši najlepší členovia,“ Povedal som, „Pretože boli hladní. Keby ste prestali učiť tak veľa teológie a prestali volať každého, Doktor, Ph.D., D.D.D., a dostali Boha naspäť do cirkvi, zobrali nejakého obyčajného človeka v pracovnej kombinéze s dlhými vlasmi, aby išiel kázať Evanjélium, bolo by to inak.“ Je to tak. Nestarám sa o to, či pozná abecedu alebo či vie rozoznať hrach od kávy. Dovoľ, aby som ti povedal, brat, ak pozná Ježiša Krista, môže hovoriť aj cez nos a nesprávne gramaticky vyslovovať slová, ale ak je s ním Boh, potom sa v tvojej cirkvi niečo bude diať. Poviem ti to. Radšej by som mal to, než ako všetkých Ph.D. a všetko možné; to je psychológia. Ja chcem poznať Boha v moci Jeho zmŕtvychvstania. Je to tak.

On povedal, „Myslím, že máš asi pravdu.“

Povedal som, „Nie si teraz ďaleko od kráľovstva.“ Amen.

A hľa, nejaký zákonník vstal a pokúšajúc ho povedal: Učiteľu, čo mám urobiť, aby som dedične obdržal večný život? A on mu povedal: Čo je napísané v zákone? Jako čítaš? A on odpovedal a riekol: Milovať budeš Pána, svojho Boha, z celého svojho srdca, z celej svojej duše, z celej svojej sily a z celej svojej mysli a svojho bližneho jako samého seba. A Ježiš mu povedal: Dobre si odpovedal, to čiň a budeš žiť. –Lukáš 10:25-28

No, sú dva odlišné druhy lásky: je ľudská láska, ktorá je v gréckom slove Fileo láska. A potom Agapao láska je tá najvyššia láska alebo Božská láska. No, zoberte takúto fileo lásku, keď máme tú lásku, matka pre svoje dieťa ňou bude vedená ísť aj do ohňa, aby zachránila život toho dieťaťa. Ona spraví, že muž pre svoju milovanú kedykoľvek položí svoj život. Rozumiete, čo chcem povedať? To je len ľudská láska.

Myslím, že niekde v Biblii je povedané, „Či môže matka zabudnúť na svoje dieťa, ktoré dojčí?“ Tam je povedané, „Vy môžete, ale Ja na vás nikdy nezabudnem, pretože ste vyrytí na dlaniach Mojich rúk.“ Tak, ako by nás Boh mohol kedy opustiť, alebo niečo také, keď nás takto miluje?

Poviem vám, čo robíte, členovia cirkvi. No, je nejaký člen, ktorý chodí do vašej cirkvi. Viem, že hovorím ku Protestantom a Katolíkom a hovorím ku Kalvinistom a Arminiánom, ale to nie je ani pre, ani proti. Vy robíte toto: Ak chcete byť vo svojej cirkvi skutočne výnimočnou osobou, kdekoľvek chodíte do cirkvi, len sa zamilujete do Boha celým srdcom; a keď to urobíte, budete milovať každého člena vašej cirkvi a každého ďalšieho člena z jeho vlastnej cirkvi z celého srdca.

No, nemôžete to oklamať. Je v tom niečo, že ľudia to poznajú. Ak je niečo, čím môžem prispieť, aby mali moje zhromaždenia úspech, keď to tak svetsky poviem, to je to, že viem, že ľudia si uvedomujú a vedia, že ich skutočne milujem. Jednoducho milujem ľudí. A oni to vedia. A vy ich pri tom nemôžete oklamať, ak im to len chcete nahovoriť alebo to len predstierate.

Presne tak je to s Kresťanstvom, ak len predstierate, že ste Kresťan, nikdy to nebude fungovať. Nie veru. To tam absolútne musí byť. To je všetko. Láska to urobí.

Teraz veríte? 55-0610

A on chcúc sám seba ospravedlniť povedal Ježišovi: A kto je mojím blížnym? Na to odpovedal Ježiš a riekol: Istý človek išiel z Jeruzalema dolu do Jericha a upadol medzi lotrov, ktorí ho i vyzliekli i zranili a odišli zanechajúc ho polomŕtveho. A náhodou išiel tiež dolu jakýsi kňaz, tou istou cestou, a keď ho zazrel, obišiel druhou stranou. A podobne aj Levita, ktorý idúc tiež dolu prišiel na to miesto, a keď prišiel a videl, obišiel druhou stranou. No, potom prišiel k nemu nejaký Samaritán, uberajúci sa cestou, a keď ho videl, milosrdenstvom bol hnutý a pristúpil a poobväzoval jeho rany a polial olejom a vínom a vyložiac ho na svoje vlastné hovädo zaviedol ho do hostinca a postaral sa o neho. A druhého dňa, keď odchádzal, vyňal dva denáre, dal hostinskému a povedal mu: Maj o neho starosť, a čo by si nad to viacej vynaložil, ja ti, keď pojdem tadeťo späť, zaplatím. Ktorý teda z týchto troch zdá sa ti, že bol blížnym tomu, ktorý tu bol upadol medzi lotrov? A on povedal: Ten, ktorý mu učinil to milosrdenstvo. Vtedy mu povedal Ježiš: Idi a čiň aj ty podobne!

–Lukáš 10:29-37

Nó, chcem povedať toto, že každý, kto sa tento týždeň obrátil, každý človek, ktorý sa tu tento týždeň obrátil, pozrite sa na túto skupinu kazateľov, oni tu zastávajú to isté, čo ja. V ničom sa nelíšime. Sme úplne rovnakí. Veríme plnému Evanjeliu, krst Duchom Svätým, všetky tieto veci. Všetci títo kazatelia tu, sme jednoducho všetci úplne rovnakí. A chceme, aby ste sa pripojili do ich cirkvi, aby ste mohli ďalej pokračovať. No, ten dobrý Samaritán tam prechádzal, nalial olej do jeho rán. Ale on vás teraz zobral a chce, aby ste išli do jedného tu z týchto hostincov, ktorý je vám najbližšie. On zaplatil pastorovi, aby sa o vás postaral, tak on zaplatil; on prijal Ducha Svätého, dostal požehnanie od Boha a zdravie a zjavenie; on mohol proste nasýtiť tvoju dušu. Tak teraz poď a pripoj sa do jedného z týchto zborov, a to bude to najlepšie, čo môžeš urobiť, aby si ďalej sýtil svojho ducha a posúval sa ďalej. Boh bude s tebou.

No, my nechceme byť ničím viac, ako vašimi bratmi. No, ak by vytrhnutie prišlo dnes a Boh by zobral tých hodných domov prvých, ja by som bol ten posledný, ktorý opustí pódium. Je to tak. Ja som sa narodil mimo sezónu. Keď ste vy, mnohí z vás Letničných kazateľov tu, ktorí ste starší ako ja, keď ste boli pred rokmi vonku na uliciach a kázali, keď bolo ťažké prenasledovanie; vy ste dláždili cestu, po ktorej ja bežím. Vy ste hovorili ľuďom, že tieto veci sa budú diať. Vy ste sa museli presekať cez všetky kríky a cez rôzne veci, cez všetky možné skalnaté hromady. Vidíte? Ja som len dieťa. A vy ste tí; vy ste tí bratia, ktorí toto priniesli. Vy ste tí bratia a sestry, ktorí urobili tieto veci. Vidíte? Vy ste len hovorili ľuďom a povedali ste im, že to príde. Vy ste položili základ. Jeden kladie základ; druhý je tesár; jeden je inštalatér; jeden je elektrikár. Dom Boží bol vystavený. Vidíte? A teraz, ako ideme ďalej, každý má svoje miesto. A teraz, chceme, aby ste si vy, ľudia, vážili a cenili našich bratov a tieto zbory. A našou modlitbou je, nech Kráľovstvo Božie stále rastie a zväčšuje sa.

Nech vidíme Boha, 59-1129

A idúc pomimo videl človeka, slepého od narodenia. A jeho učeníci sa ho opýtali a riekli: Rabbi, kto zhrešil, on a či jeho rodičia, aby sa slepý narodil? Ježiš odpovedal: Ani on nezahrešil ani jeho rodičia, ale aby boli skutky Božie zjavené na ňom. Ja musím konať skutky toho, ktorý ma poslal, dokiaľ je deň; ide noc, keď nebude môcť nikto pracovať. Keď som na svete, som svetlom sveta. To povediac, napľul na zem, spravil blato zo sliny, natrel ho na oči slepého a povedal mu: Idi, umy sa v rybníku Siloam (čo je preložené: Poslaný). A tak odišiel a umyl sa, a prišiel a videl. Vtedy hovorili susedia a tí, ktorí ho predtým vídali slepého, a že bol žobrák: Či nie je toto ten, ktorý to sedával a žobral? Jedni hovorili, že je to on; a druhí hovorili: Nie je, ale mu je podobný. Ale on hovoril: Ja som to. Vtedy mu povedali: A jakože sa ti otvorili oči? A on odpovedal: Človek, ktorý sa volá Ježiš, spravil blato, pomazal moje oči a povedal mi: Idi k rybníku Siloam a umy sa! A odišiel som a keď som sa umyl, videl som. Vtedy mu povedali: A kde je ten človek? Povedal: Neviem. –Ján 9:1-12

Včera som tam stál a díval som sa na tú plaváreň pod nami a divil som sa, keď mi jeden muž, ktorý je učiteľom nedeľnej školy, povedal, „To nemalo v Biblii tak byť, kde Ježiš pľul.“ Povedal, to je proti hygienickým pravidlám, keď Ježiš odpľul a urobil... A zobral svoje sliny.“

On tam stál, rozprával, v originálnej gréčtine je povedané, „Odpľul na zem.“ Hovoril k tomuto mužovi a napľul na zem. A keď dohovoril, zobral to svojou rukou, načiahol sa, zdvihol svoje sliny s tou špinou a pomiešal to a dal to na jeho oči a umyl s tým jeho oči a povedal, „Chod' a umy sa v rybníku Siloam (poslaný) a tvoje oči sa otvoria.“ A on išiel a umyl sa a jeho oči sa otvorili.

Tak tento chlapík mi povedal, „To by dnes nefungovalo. To je proti hygienickým pravidlám, proti pravidlám zdravia.“ A potom ten istý muž berie svoju rodinu, svoju ženu a všetky tieto deti tu dolu do tej plavárne, kde všetky tie ženy a tí muži a v tej vode. Niekedy v čase mesiaca, kedy by tam nemali byť, a všetko to. A oni niekedy nejdú ani na toalety, a všetky tie ich špinavé telá a tá špina tam a oni to vyplávajú cez svoje ústa a oči a takéto veci. A potom hovoria, že keď Ježiš napľul na zem a spôsobil, že ten človek uvidel...

Priviedol som odtiaľ raz jedného malého chlapca, on povedal, „Prehltol som trochu z tej vody.“ Povedal, „Som chorý ako kôň, idem domov.“ Ten chlapec tu možno sedí, on býva v jednom prívесе, asi dva alebo tri bloky odtiaľto dolu ulicou, kde som ho vzal, on povedal, „Nikdy viac tam už nepôjdem.“ Ale oni to stále nazývajú modernou civilizáciou. Vidíte, kam sa dostávate? To staré príslovie, „Zapchávať si ústa pred komárom, a prehltáť ťavu.“

Evanjelizácia času konca, 62-0603

A stalo sa, keď išli, že vošiel do jakéhosi mestečka. A istá žena menom Marta, prijala ho do svojho domu. A tá mala sestru, menom Máriu, ktorá si aj sadla k nohám Ježišovým a počúvala jeho slovo. Ale Marta bola rozrušená pre mnohú obsluhu a pristúpila k Ježišovi a povedala: Pane, či nedbáš, že ma moja sestra nechala samu obsluhovať? Povedz jej tedy, aby mi pomohla. Ale Ježiš odpovedal a riekol jej: Marta, Marta, staráš sa a nepokojíš pre mnohé veci, a jedného je treba. Mária si vyvolila dobrú čiastku, ktorá nebude odňatá od nej. –Lukáš 10:38-42

Pred istým časom som čítal jeden príbeh. Myslím, že to bol vymyslený príbeh. A myslím, že takmer všetci kazatelia čítali knihu Dr.Ingrahama „Knieža Domu Dávidovho.“ Je to ohromná kniha. Myslím, že je už kompletne vypredaná. Rád by som ju mal, aby som ju mohol podať ľuďom. A čítal som v nej malý úryvok o Lazárovi a Ježišovi a Márii a Marte, ktoré boli sestrami Lazára. A čítal som v nej o tom, kde Ježiš býval, myslím, s Martou a Máriou. Oni boli obe milými hebrejskými dievčatami. A Lazár sa učil alebo trénoval, aby bol pisárom v chráme, prepisoval časti zákona pre kňazov.

A Ježiš mal dobré obecenstvo, zvlášť s Lazárom. Keď v tej knihe čítame, ako On prišiel do ich domu a Marta sa trochu zdráhala počúvať Jeho slová, ale ona musela pripraviť večeru a nachystať stôl, ale Mária sedela pri Jeho nohách. A Ježiš povedal, že Mária si vyvolila tú lepšiu vec.

A potom, bolo nám povedané, že Lazár bol ten, ktorý priviedol Ježiša ku Jánovi, v tom príbehu knihy Dr.Ingrahama, Knieža Domu Dávidovho. Avšak, to nemusí byť pravda, ja neviem, ale len na pozadie ku tomu, ale predpokladá sa, že On s nimi býval.

No, minulý týždeň sme sa učili, že Ježiš povedal v svätom Jánovi 5:19, „Syn nemôže robiť nič sám od Seba, iba to, čo vidí činiť Otca: tak podobne činí Syn. Otec pracuje a Syn pracuje až doteraz.“ Vidíte: to, čo On vidí činiť Otca.

Tak, aby sme z toho urobili skutočne pravdivý príbeh, Otec, Boh, musel prehovoriť ku Svojmu Synovi, Ježišovi a povedať, „Tvoj priateľ Lazár zomrie, ale to bude na dobré, tak opusti ten dom. Choď preč, pretože Ťa poprosia, aby si sa za neho modlil alebo aby si ho uzdravil, a Ja nechcem, aby si to urobil.“ Ak pozorujete ten príbeh, ako ideme ďalej, uvidíte, ako sa to nahromadí do skutočnej pravdy ohľadne toho. Tak Ježiš, bez akéhokoľvek varovania alebo niečoho, odišiel z toho domu preč a išiel niekde inde a v tú noc sa nevrátil. A išiel do nejakého iného mesta. A hneď, ako Ježiš opustil ten dom, vtedy nastal ten problém.

A keď Ježiš opúšťa tvoj dom, vtedy je problém na ceste. Len pamätaj, keď On opúšťa tvoj dom, problém je na ceste. Keď vkladáte sociálne spoločenstvá a všetko také, aby to pôsobilo vo vašej cirkvi tak dokonale, ako nejaký veľký šestnásť valcový Rickenbacker [stará značka automobilu – pozn.prekl.], a vynecháte z toho Ježiša, keď Ježiš odchádza z vašej cirkvi, problém je na ceste. Tak veru, keď Ježiš opúšťa denomináciu, keď Ho dávajú bokom a hovoria, „Nuž, my teraz jednoducho neveríme, že tieto veci by mohli byť pravdou,“ a prijímate niečo iné, problém je na ceste. Pamätajte na to.

A stalo sa, keď bol na ktoromsi mieste a modlil sa a keď prestal, že mu povedal ktorýsi z jeho učeníkov: Pane, nauč nás modliť sa, jako i Ján naučil svojich učeníkov. A on im povedal: Keď sa modlíte, hovorte: Náš Otče, ktorý si v nebesiach! Nech sa posväti tvoje meno! Nech príjde tvoje kráľovstvo! Nech sa stane tvoja vôľa jako v nebi, tak i na zemi! Dávaj nám náš povšedný chlieb každého dňa! A odpusť nám naše hriechy, lebo aj my sami odpúšťame každému svojmu vinníkovi. A nevod' nás v pokušenie, ale nás zbav zlého! –Lukáš 11:1-4

Raz, tam na juhu, bol jeden malý chlapec, ktorý kľačal v brázde, kde oral, a prechádzal tade jeden cirkevný hodnostár, ktorý počul toho malého chlapca opakovať abecedu, A,B,C,D, a tak ďalej. A on kľačal, a tak ten hodnostár bol z toho veľmi znepokojený. Tak on počul toho chlapca opakovať abecedu a ako potom povedal, „Amen.“

A ako sa postavil, ten hodnostár ku nemu prehovoril a povedal, „Synček, som sluha Pánov a počul som ťa modliť sa. Ale ty si hovoril len abecedu. A ja nerozumiem, prečo si hovoril len abecedu.“

On povedal, „Pane, ja sa neviem modliť.“ On povedal, „Nikdy som sa nemodlil, ale mal som matku a otca, ktorí sa modlili, oni odišli do neba.“ A povedal, „Matka mi zomrela, keď som bol len taký malý chlapec, ale pamätám sa, že som ju počul, keď sa dostala do ťažkostí, že išla ku Pánovi a modlila sa. A ona zomrela, keď som bol tak mladý; ona ma nemohla naučiť modliť sa a ja som bol vydaný do rúk krutého človeka, ktorý ma bije a zle so mnou zaobchádza. A myslel som, že možno po tom, čo som sa naučil abecedu, ak by som mohol vziať všetky slová a povedať všetky tie písmená, možno On by ich mohol dať dokopy a porozumieť, čo mám na mysli.“

To je úprimná modlitba. Iste ich On mohol dať dokopy. To nie je to, ako sa modlíme našimi ústami; to je ten motív nášho srdca, ktorý Boh počuje. On niekedy nepočuje naše ústa; On počuje náš úmysel, motív nášho srdca.

Napodobovanie kresťanstva, 57-0120M

A povedal im: Kto z vás bude mať priateľa a pojde k nemu o polnoci a povedal by mu: Priateľu, požičaj mi tri chleby, lebo môj priateľ prišiel ku mne s cesty, a nemám, čo by som mu predložil. A tamten z vnútra odpovedajúc by povedal: Netráp ma! Dvere sú už zamknuté, a moje deti sú so mnou v posteli; nemôžem vstať a dať ti. Hovorím vám, že ak aj vstanieš nedá mu preto, že mu je priateľom, ale pre jeho nestudatosť vstane a dá mu, koľko potrebuje. I ja vám hovorím: Proste, a bude vám dané; hľadajte a najdete; klepte a otvorí sa vám; lebo každý, kto prosí, berie; kto hľadá, nachádza, a tomu kto klepe, bude otvorené. A ktorýže z vás otec by bol taký, aby svojmu synovi, keby ho prosil za chlieb, podal kameň?! Alebo aj za rybu, či mu azda miesto ryby podá hada? Alebo aj keby prosil za vajce, však mu len nepodá škorpióna?! Ak teda vy, súc zlí, viete dávať svojim deťom dobré dary, o koľko skôr dá Otec z neba Svätého Ducha tým, ktorí ho prosia! –Lukáš 11:5-13

Nech publikum teraz, každý nech skloní svoju hlavu. Každý jeden z vás, teraz vo svojom srdci, jednoducho hovorte k Bohu, tak, ako by ste hovorili so mnou; ako by ste prišli, a ak ste urobili niečo zlé, povieť „Je mi to ľúto, brat Branham. Urobil som to, odpustiš mi to? Dávam ti sľub, brat Branham; nikdy to už proti tebe nevykonám.“ Teraz to len zmeňte z môjho mena, odo mňa na Pána Ježiša Krista. A ak potrebujete uzdravenie, tak, ako keby ste prišli a povedali, „Brat Branham, som na mizine; nemal som dnes žiadnu večeru, a áno, ja viem, že ak by si mal dolár, ty by si mi ho dal.“ No, pozrite, nemusíte povedať Bohu, „Ak by Si mal moc uzdraviť.“ On ju má. Vidíte? Mne by ste museli povedať, „Ak ho máš.“ Ale Jemu nemusíte povedať, „Ak máš.“ On má. Vidíte? Tak povedzte to takto, „Brat Branham, dal by si mi dolár? Potrebujem niečo zjesť.“ Pravdaže by som dal; vy to viete. Ak by som ho mal, dal by som vám ho hocikedy. Mal by som hrozné srdce, ak by som to neurobil. A ja, hoci krutý, hriechy človek a bol by som tak srdečný ku niekomu ako vy, čo by potom urobil Boh? „Ak vy súc zlí viete, ako dať dobré dary, o koľko viac dá váš Nebeský Otec Ducha tým, ktorí o Neho prosia.“ Ak by ste prosili o rybu, či by vám On dal hada? Keby ste prosili o chlieb, či by vám dal kameň? Isteže nie. Ak by ste Ho jednoducho tým spôsobom poprosili, s vierou, veriac tomu, dostali by ste to od Neho miliónkrát rýchlejšie než čokoľvek, čo by ste dostali odo mňa. A viete, že ja by som vám pomohol; urobil by som všetko, čo by som mohol urobiť. Ktorýkoľvek z týchto bratov by to urobil; vykopali by sme z našich vreciek každý cent, aby sme vám pomohli. Urobili by sme všetko, čo by sme mohli urobiť. Ale toto je niečo, čo musíte veriť skrze vieru. No, verte, že to prijmete, zatiaľ čo sa modlíme, a vy sa modlite a nech sa modlí zhromaždenie a ja verím, že Boh zostúpi a uctí našu modlitbu. A v tej istej minúte, v ktorej pocítite, že to máte, že Boh odpovie na vašu modlitbu, potom ste urobili zmluvu, „Pane, postupoval som zle; viac to už neurobím. Zodvihnem svoju ruku; Sľubujem Ti, že to už neurobím.“ Boh vás zoberie za vaše slovo. A vy tomu len verte tým spôsobom a bude s tým koniec. Potom len zodvihnite svoje ruky a ďakujte Mu, „Pane, učinil som svoj sľub. A ja viem, že je to Tvoje, a Ty si zaslúbil, že na to odpovieš, a Ty nemôžeš zlyhať.

A vyhánal démona, a ten bol nemý. A stalo sa, keď vyšiel démon, že nemý hovoril. A zástupy sa divili. Ale niektorí z nich povedali: Belzebúbom, kniežatom nad démonami, vyháňa démonov. A zase iní pokúšajúc hľadali od neho znamenie z neba. Ale on znal ich myšlienky a povedal im: Každé kráľovstvo, rozdelené proti sebe, pustne, i dom, rozdelený proti domu, padá. A jestli je i satan rozdelený proti sebe, jako potom obstojí jeho kráľovstvo? Lebo hovoríte, že Belzebúbom vyhánam démonov. No, ak ja Belzebúbom vyhánam démonov, vaši synovia ich kým vyhánajú? Preto oni budú vašimi sudcami. Ale ak ja prstom Božím vyhánam démonov, tak teda prišlo k vám kráľovstvo Božie.

–Lukáš 11:14-20

Teraz, Egypt mal mor za morom. Boh urobil všetky druhy zázrakov a znamení. Ó, chcel by som sa na tom na chvíľu zdržať. Boh, práve pred večerou oslobodenia začal preukazovať znaky a divy a zázraky. Vidíte? Boh je stále v prítomnom čase. On povedal Mojžišovi, „JA SOM,” nie „Ja som bol” alebo „Ja budem”, „JA SOM teraz.” Prítomný čas. A On je ten istý JA SOM dnes večer. Nie „Ja som bol tam”, „JA SOM.” Anjel zmluvy, stále ten istý včera, dnes i naveky. Ten istý Anjel.

Všimnite si teraz, tu je posledný.

Oni mali blchy, mali muchy a mali vredy. A chcem, aby ste si všimli, oni mali imitátorov, Jambres a Jannes sa im snažili odolať. Robili rovnaké veci, ktoré robili, kým to prišlo do určitého času. Inými slovami, oni kázali Evanjelium. Pokúsili sa napodobniť Mojžiša a Árona, ale chcem, aby ste si všimli inú vec. Ak vy, ktorí idete teraz čítať, to je to, pokiaľ sme včera večer prišli, od šiestej po dvanásť kapitolu. Tí čarodějníci, oni mohli priniesť veci, ale nemohli ich vziať preč. Všimli ste si?

Kto bol ten chlapík minule, ktorý sa snažil prebodnúť Bibliu tým, že hovoril, „Diabol môže vykonať zázraky uzdravenia.”? To je nesprávne.

Boh povedal, „Ja som Pán, tvoj Boh, ktorý uzdravuje všetky tvoje choroby.”

Ježiš povedal, „Ak sa dom rozdelí proti sebe, ak Satan vyháňa Satana, vtedy je jeho kráľovstvo rozdelené.” Nepodceňujte diabla. To je pravda. On je na to príliš chytrý. Satan nevyženie von sám seba. On vás len zmiatol, to je všetko. Nie veru, Satan nemôže vyhnať Satana.

Ja aby som sám seba vyhnať? Prečo, ja viem lepšie než to.

Všimnite si, a tiež nepodceňujte Ježiša Krista, lebo On je sila nad všetkými silami. Nebojte sa Satana, kým ste v Ňom. Ale ak nie ste v Ňom, radšej sa traste. Ale ak ste v Ňom, ani len sama smrť vám nemôže ublížiť. Ste oslobodený od všetkého strachu. Ó, keď na to pomyslím, chcem skríknúť, „Haleluja!”

Keď silný ozbrojenec stráži svoj palác, v pokoji sú jeho veci. Ale keby prišiel na neho silnejší, ako je on, a premohol by ho, vezme jeho zbraň, na ktorú sa nadejal, a rozdá svoju korisť. Kto nie je so mnou, je proti mne: a kto so mnou neshromažďuje, rozptyľuje. Keď vyjde nečistý duch od človeka, chodí po bezvodných miestach a hľadá odpočinok a keď nenajde, hovorí: Navrátim sa do svojho domu, odkiaľ som vyšiel. A keď príjde, najde zametný a ozdobený. Vtedy ide a pojme so sebou ešte sedem iných duchov, horších ako je sám, a vojdcú bývajú tam, a posledné veci toho človeka stávajú sa horšími ako prvé. –Lukáš 11:21-26

Chlapík s menom Dr. Church, ktorý bol metodistom, nepoznám ho osobne. On napísal knihu a povedal, „Tu je dôvod, prečo ja neverím vo Williama Branhama.“ Povedal, „Stretol som tu nedávno jedného muža, ktorý išiel z jedného z jeho zhromaždení, mal problém s prostatou. Išiel tam a William Branham mu povedal a pomodlil sa za neho a povedal, 'TAK HOVORÍ PÁN, ty si uzdravený.' Stretol som človeka o rok neskôr a opýtal som sa ho, 'Čo je s tým?' On povedal, 'Tak, pán Church, bol som uzdravený asi šesť alebo osem mesiacov, a vieš, tá vec sa mi znovu vrátila späť.' Tak to ukázalo, že William Branham je falošný.“ A ten istý človek máva každý rok táborové zhromaždenia, privádza tam skupinu ľudí od Nazarénov a Pútnikov Svätosti, ktorí počas roka odpadli, a on tvrdí, že boli spasení pri oltári. To je pravda. Brat, uzdravenie trvá tak dlho, koľko dlho vydrží viera, a tak je to aj so spasením. Vy môžete byť dnes večer spasení a byť stratení budúci týždeň. A vy môžete dnes večer byť uzdravení a byť zajtra znovu chromí alebo chorí. Lekár môže prísť sem, prinesie pacienta do nemocnice, dá ho pod kyslíkový stan a dá mu penicilín na zápal pľúc. Pozajtra ho vyhlási za zdravého a on nasledujúcu strelu môže zomrieť na zápal pľúc. Je to tak? To nebolo znamenie, že nebol uzdravený, istotne nie. Biblia hovorí, „Keď nečistý duch vyjde z človeka, on blúdi po suchých miestach, hľadá odpočinok a prvá vec, ktorú vieť, on odíde a vezme sedem iných diablov a vráti sa späť a vstúpi násilím.“ Ak tam ten dobrý človek z domu nestojí, aby ho premohol, on vojde dnu a bude horší, než bol na počiatku. Tak ak vy prijmete vaše spasenie, kladte Krv Ježiša Krista pred dvere ako bariéry. Oni cez to nemôžu vojsť dnu. A potom, keď ste uzdravení, prijmite vaše uzdravenie, kladte stále pred seba Krv Ježiša Krista. To nie sú vaše pocity, to nie je vaša teológia. Jediná vec, o ktorú ide, je vaša viera uložená v Ježišovi Kristovi na dokončenom diele na Golgote. Keď viete to, že vy, vy sami, ste zomreli s vašou obetou, ako sme učili včera. To je dôvod, prečo by krv baránka nemohla človeku priniesť vieru, aby zabil prirodzenosť jeho hriechu, lebo život zvieratá bez krvi sa nemôže vrátiť späť ku človeku. Ale v prípade Ježiša Krista, keď On umrel, pričom On bol z panny narodený Syn Boží. A Svätý Duch bol zabalený v bunke od panny a keď to bolo zlomené, keď sme my prišli cez tú Krv a prijali Ho ako našu Obet, Duch, ktorý bol v tej Krvi, čo je Duch Svätý, prichádza späť k človeku a prináša Ho do Kráľovstva Božieho. A on je novou bytosťou v Ježišovi Kristovi. To je dôvod, že on mohol veriť v uzdravenie, on môže veriť vo všetko, čo Boh povie, lebo on je časťou Boha. On sa stáva synom Božím alebo dcérou Božou.

A stalo sa v tom, ako to hovoril, že nejaká žena zo zástupu pozdvihla svoj hlas a povedala mu: Blahoslavený život, ktorý ťa nosil, a prsia, ktoré si požíval! Ale on povedal: Ba pravda, blahoslavení, ktorí čujú slovo Božie a zachovávajú ho! –Lukáš 11:27-28

Satan Mu ponúkol, že sa zriekne tohoto kráľovstva a dá mu Ho [Ježišovi]. Ponúkol Mu to. Satan povedal, „Vidíš tieto kráľovstvá sveta? Sú moje. Robím si s nimi, čo chcem. Dám Ti ich.“ Ale pamätajte, on sa Ho snažil naviesť na to, aby ich získal bez kríža. Ak by to On prijal, boli by sme stratení. On mohol dostať tie kráľovstvá, ale On musel nasledovať... musel sa vrátiť, On bol pokúšaný, aby to teraz prijal. To je tvrdá vec. On bol pokúšaný, aby vzal svoju slobodu a bol kráľom zeme bez kríža. Ale ak by to On urobil, Jeho poddaní by zomreli. Satan by mu rád urobil tento návrh. Ale On povedal, „Odídi odo mňa, Satan.“

On to neprijal. On prišiel, trpel a vzal tú ťažkú drsnú cestu. On vzal tú cestu prenasledovania, On vzal tú cestu smrti. Sme my dnes ráno ochotní urobiť – vziať tú istú cestu ako On? Sme ochotní zomrieť? Sme ochotní vydať samých seba Bohu, zriecť sa celého sveta a tých vecí, aby sme slúžili Jemu? Vidíte?

No, On to neprijal. Ochotne sa toho zriekal, Satan Mu to chcel dať, ale On to neprijal. Hoci Ježiš bol pokúšaný, On premohol pre nás. On znášal všetky pokušenia pre mňa i pre teba. Vidíte, On to mohol vziať hneď vtedy. Ale prečo si On vyvolil tú druhú cestu? Aby sme my mohli prísť a byť s Ním. A ak On za to zaplatil takú cenu, potom akí malí by sme my boli, keby sme to nezobrali, keď, pamätajte, aj tak tu nič nie je.

Ak by ste žili sto rokov, k čomu by ste prišli? Duševne, a vaša myseľ je preč, a všetko ochrnuté a staré a trasľavé. To je to, kam idete. A to je koniec toho. Vy teraz prichádzate. Premôžte tú vec. Ako to urobíte? Slovom. Robte to, čo hovorí Slovo. Kráčajte pokorne, žite pred Ježišom.

On znášal všetky veci pre teba a mňa. On je náš príklad, ako premôcť našu zlú generáciu, ako On premohol Svoju zlú generáciu.

Pamätajte, keď On prišiel na zem, tu bolo toľko nevery, alebo viac, ako bolo v ktoromkoľvek čase. Jeho to ani trochu neznepokojovalo. Keď Ho nazývali diablom namiesto Bohom, keď Ho nazývali všetkým možným, Jeho to neznepokojovalo. On mal jeden cieľ: hľadiet na Otca, držať sa Slova. Slovo je Boh.

Ako môžem vítať, 63-0825M

A keď sa k nemu shromažďovali zástupy, začal hovoriť: Toto pokolenie je zlé pokolenie, znamenie vyhľadáva; a znamenie mu nebude dané, iba znamenie proroka Jonáša. Lebo jako bol Jonáš znamením Ninivänom, tak bude aj Syn človeka tomuto pokoleniu. Kráľovná Juhu vstane na súde s mužmi tohoto pokolenia a odsúdi ich; lebo prišla z ďalekých končín zeme počuť múdrosť Šalamúnovu, a hľa, tu je viac ako Šalamún! Ninivski mužovia povstanú na súde s týmto pokolením a odsúdia ho; lebo činili pokánie na kázeň Jonášovu; a hľa, tu je viac ako Jonáš! A nikto zažnúc sviecu nestavia jej na skryté miesto ani pod nádobu, ale na svietnik, aby tí, ktorí vchádzajú, videli svetlo. Sviecou tela je oko; keď je tedy tvoje oko prosté, je i celé tvoje telo svetlé; ale keby bolo zlé, i tvoje telo by bolo tmavé. Hľad' tedy, aby svetlo, ktoré je v tebe, nebolo tmou! Ak tedy bude celé tvoje telo svetlé, nemajúce nijakej tmavej čiastky, vtedy bude celé svetlé, jako blesk, keď ťa svieca osvecuje svojim bleskom. –Lukáš 11:29-36

Satan môže skopírovať každý druh daru, každý druh manifestácie, ale nedokáže milovať. Boh je láska. To je pravda. Vidíte? Satan nevie milovať. Vidíte pokorného človeka, ktorý miluje a je dobrý k svojim susedom a je dobrým občanom a dobrým kamarátom a dobrým človekom, Kresťanom, plný lásky a pokory; pozorujte ho. Vidíte?

To je pravda. Je láskavý, zhovievajúci, môžete o ňom hovoriť, je to v poriadku, odpustí vám, nerobí to pre neho žiaden rozdiel. To je skutočný muž; nespustíte z neho zrak. Vidíte? Ten človek skutočne nesie príklad.

Ale nezáleží na tom, koľko kričí v cirkvi a koľko robí to, tamto alebo ono a stále to nemá, Pavel hovorí, „Aj keby som hovoril jazykmi a anjelskými; aj keby som mal všetky tieto veci; a mal by som toľko viery, že by som vrchy prenášal a rozumel všetky tajomstvá Božie.“

Ak som prešiel všetkými seminármi, viem to všetko, hore-dolu z každej strany; a ak nemám lásku, nič mi to neosoží.

Nie tak dlho tomu, moje dievčatko mi zatelefonovalo, keď som tu vtedy bol. Dalo mi to zamyslieť sa. Povedala, „Ocko, chcem, aby si prišiel domov.“

Povedal som, „Miláčik, poslal som ti z Texasu bábiku.“ Má len štyri roky. Povedal som, „Miláčik, poslal som ti bábiku.“ Povedala, „Dostala som ju, ocko.“ A povedala, „Chcem, aby si prišiel domov, ocko.“ Povedal som, „No, miláčik, poslal som ti zajačika z dolného Chattanooga.“ Povedala, „Dostala som ho, ocko.“ Ale povedala, „Ja chcem, aby si ty prišiel domov.“ Vidíte? Povedal som, „No, miláčik, ocko.“ Povedala, „Ocko, ľúbim ťa a mám rada všetky darčeky, ktoré mi dávaš, ale ja chcem teba, ocko.“ To je to. Všetky dary sú nádherné, ale ja chcem Otca. Milujem tieto dary, počutie a manifestácie, ktoré oslavujú Boha, a kričanie a volanie a hovorenie v jazykoch a vykladanie jazykov a všetky rôzne dary.

Milujem ich uplatňovať a pozorovať ich. Nemám ich, ale milujem ich pozorovať v službe v cirkvi. Ale po tom všetkom, chcem Ježiša. Chcem to. Jeho dary sú fajn, ale ja tu chcem Darcu. Vidíte? To je pravda.

Viera je podstata, 51-0508

A medzitým, čo hovoril, prosil ho jakýsi farizeus, žeby obedoval u neho. A vošiel a sadol si za stôl. A farizeus vidiac to zadržal sa, že sa prv neumyl pred obedom. A Pán mu povedal: Teraz vy farizeovia čistíte vonok pohára a misy, ale vaše vnútro je plné lúpeže a zloby. Blázni, či ten, ktorý učinil vonok, neučinil aj vnútra? Avšak len dávajte to, čo je dnu, almužnou, a hľa, všetko vám je čisté. –Lukáš 11:37-41

V arche, tam bola holubica a vrana. Obidva tieto vtáky, obidva vedeli lietať. Viete, že vrana je pokrytec. Je to iba špinavý pokrytec. No, vrana vie zletieť na starého zdochnutého koňa a jednoducho to žrať a vrana pleska svojimi krídlami a má veľkolepý čas. Tá biedna holubička sa k tomu nemôže ani priblížiť. Prečo? Nemá žĺč. Vidíte?

Nemôže to stráviť. Ak by to zjedla, zomrela by. Ale vrana tam môže zosadnúť a žrať toho zdochnutého koňa pol dňa, ísť von na pole a ísť domov a večerať pšenicu spolu s holubicou. Je starým pokrytcom, to je všetko.

Všimli ste si niekedy, holubica nemá žĺč horkosti. Tak isto ju nemá nikto, kto je pokrstený Duchom Svätým. Všetka horkosť odišla. Oni obaja boli v tej istej arche, tak isto, ako pokrytec a skutočný veriaci v tej istej cirkvi, umiestnení v tej istej denominácii, na tej istej lavici, sediaci spolu.

Chcem, aby ste si všimli ďalšiu vec. Ó, rád hovorím o prírode. Holubica, vedeli ste, že holubicu neprichytíte kúpať sa? Prečo? Ona to nepotrebuje. Ona má v sebe olej, ktorý vychádza cez jej perie a udržiava ju po celý čas v čistote.

To je to, ako je to v skutočnej cirkvi; to nepotrebuje byť umývané a ísť kvôli tomu naspäť, robiť to, či ono. Lebo oni majú v sebe olej, svätý olej, každý veriaci, a ten ho udržiava v čistote od vecí sveta.

Ó, keby sme niekedy len mohli kázať o baránkovi a holubici. Svätý Duch vo vnútri veriaceho ho udržiava v čistote. Nie z vonku, čo zo seba zmije, ale to prichádza z vnútra navonok. Amen.

Veľa ľudí hovorí, „Musím dnes ísť a urobiť vyznanie, musím povedať toto a to a musím činiť vyznanie. Musím toto urobiť.“ Ale viete, Svätý Duch vo vnútri po celý čas len vydáva ten olej, zmierenie, udržiava veriaceho čistým. „Tak teraz už nielo odsúdenia tým, ktorí sú v Kristu Ježišovi, ktorí nechodia podľa tela, ale podľa Ducha.“

Znamenie šelmy a znamenie Božie, 61-0216

Alle beda vám, farizeovia, že dávate desiatky z máty a ruty a z každej zeliny a obchádzate súd a lásku Božiu. Toto bolo treba robiť a tamto neopúšťať. Beda vám, farizeovia, že milujete prvé stolice v synagógach a pozdravovania na trhoch. Beda vám, zákonníci a farizeovia, pokrytci, že ste jako nie patrné hroby, a ľudia, ktorí chodia po nich, nevedia o tom, že chodia po hroboch. – Lukáš 11:42-44

Platiť desiatky jednému človeku? Záleží na tom, kto ten jednotlivec je. Vidíte? To je pravda. V liste Židom 7 sa desiatky prvýkrát spomínajú, keď sa Abrahám vrátil po porážke kráľov a stretol Melchisedeka a dal Mu desiatok. To bol Melchisedek, Kráľ Sálema, ktorý je Kráľom pokoja a Kráľom Spravodlivosti, nikto iný, ako Sám Boh. Vidíte?

Ale keď platíš desatiny, kde skutočne dlžíš svoje desatiny, je tam, kde dostávaš svoj pokrm. „Prineste všetky vaše desatiny do Môjho domu, hovorí Pán. (Je to pravda?) A skúste Ma, povedal Boh, či neotvorím okná neba a nevylejem na vás Svoje požehnania, až na to nebude dostatok miesta.“ Vyzývam každého muža alebo ženu, ktorí neplatia desiatky, aby to prijali.

Mohol by som tu stáť až do rána, aby som vám povedal, len čo sa stalo, keď som to uvidel, v akom stave som sa nachádzal. Ale iba tak verne, ako som mohol, som platil desiatky. Keď som vzal moje vlastné peniaze tu z cirkvi alebo z mojich kampaní, dal som z toho desatinu.

Potom som to dal kazateľom, ten zvyšok z toho som dal kazateľom. Potom, ak som to nemohol urobiť, potom to, čo som urobil, nechal som si desať percent a dal som Bohu deväťdesiat. A potom, keď mi zákon povedal, že to nemôžem robiť, a ak som to urobil, tak mi to vyúčtujú, potom som to musel vziať a obísť to vložением na zahraničné misie, a tak ďalej, a iba vziať za to mzdu sto dolárov na týždeň; platím z toho desiatky.

Tak veru. Verím v platenie desiatkov. Je to jedno z Božích požehnaní, ktoré sú dokázaným požehnaním. Hovoríš, „To platí pre Starý Zákon.“ Platí to tiež pre Nový Zákon. Tak veru. Boh si zaobstará, čo je potrebné. Ak by ste kráčali v milosti, vykonáš viac práce, ako teraz so Ženskou humanitárnou pomocou a všetkými týmito ostatnými nezmyslami, ktoré boli pridané do cirkvi. Rozdávať v cirkvi polievku [„Soup suppers“ ako lákadlo pre pritiahnutie neveriacich – pozn.prekl.], aby platili kazateľa, kde ste kedy takú vec našli v Písme?

Desiatky platia kazateľa. On má žiť z desiatkov ľudí. Ale my sme museli urobiť niečo iné. Musíme mať v tom diel. Potom, keď to oni nedokážu zaobstarať, potom to urobí iná spoločnosť, iná spoločnosť. Božia cesta je správna. Desiatky a obeť idú Lévimu, ktorý bol kazateľ.

Ak by každý platil svoje desatiny, nepotrebovali by ste mať nejaké rozdávanie polievky. Vidíte, prijímate niečo iné a vypúšťate desiatky. Hovoríte, že je to argument Starého zákona. Bol by som rád, keby ste mi to dokázali. To je pravda. Nemôžeš to urobiť skrze Božie Slovo; je to tiež príkaz Nového Zákona. Boh robí jeden príkaz, a to nikdy nemôže byť zmenené. Tak to má zostať.

Otázky a odpovede 2, 64-0823E

Cirkev si vyberá zákon namiesto milosti, 61-0316

A ktorýsi zo zákonníkov odpovedal a riekol mu: Učiteľu, toto hovoria i nás hanobíš. A on povedal: Aj vám, zákonníkom, beda, lebo kladiete na ľudí neznesiteľné bremená, ale sami sa ani jedným svojim prstom tých bremien nedotýkate. Beda vám, že staviate prorokom náhrobky, a vaši otcovia ich povražďili! Tak tedy ste svedkami a súhlasíte so skutkami svojich otcov; lebo oni ich povražďili, a vy staviate ich náhrobky. Preto aj múdrosť Božia povedala: Pošlem k nim prorokov a apoštolov, a niektorých z nich zavraždia a niektorých budú prenasledovať, aby bola vyhľadaná od tohoto pokolenia krv všetkých prorokov, vyliata od založenia sveta, od krvi Ábelovej až do krvi Zachariášovej, ktorý zahynul medzi oltárom a chrámom. Áno, hovorím vám, bude vyhľadaná od tohoto pokolenia. Beda vám, zákonníkom, že ste vzali kľúč známosti; sami ste nevošli a vchádzajúcim ste bránili. A keď vyšiel odtiaľ, začali zákonníci a farizeovia strašne sa na neho hnevať a úkladnícky sa ho na všeličo vypytovať, aby ulovili niečo z jeho úst a obžalovali ho. –Lukáš 11:45-54

Boh berie týchto ľudí, keď nie sú ničím, oni sa Mu vydajú. D.L. Moody z Chicaga, on bol z Bostonu; bol obuvníkom; malý, drobný chlapec, nedostatočný, nespoliehal na seba. No, vezmite si tieto veľké školy, ktoré postavili, tam tá Moodyho škola, ak by Dwight Moody znovu povstal a uvidel túto školu, prvá vec, ktorú by Dwight Moody urobil, by bola, že by ju odstránil.

Ak by mohol vstať Martin Luther, prvá vec, ktorú by urobil, zrušil by Luteránsku organizáciu. John Wesley by urobil to isté. Títo muži nikdy nezaložili tieto organizácie; urobili to tí mužovia, ktorí nasledovali za nimi.

Pavol nikdy nezorganizoval žiadnu cirkev, pretože on sám povedal, „Po mojom odchode povstane medzi vami mnoho z vašich radov, ktorí budú hovoriť prevrátené veci.“ To bolo po Pavlovej smrti a sto alebo dvesto rokov potom zorganizovali Katolícku cirkev, prvú organizáciu. Povstali muži. To bolo po smrti Moodyho, že mali Moodyho školu; po smrti Wesleyho založili Wesleyho cirkev; po smrti Luthera založili Luteránsku cirkev. Boh posíla hrdinov; a ľudia stavajú hrobky. Niet divu, že Ježiš povedal, „Obielené steny.“ Povedal, „Ozdobujete hroby prorokov a vy ste tí, ktorí ste ich tam vložili.“ To je pravda.

Povstali títo veľkí mužovia; a oni im postavili pamätník. Myslím, presne ako Dávid, „Slúžte Bohu dobre vo svojej vlastnej generácii.“ To je spôsob, ako to robiť. Drž organizácie a tie veci, ktoré potom povstávajú, preč od seba.

Moody, malý obuvník, bol slabý. Bol príkladom slabosti. Nemal žiadne vzdelanie, jeho gramatika bola taká biedna, bolo to strašné. Raz k nemu prišiel jeden muž a povedal, „Pán Moody,“ povedal, „vaša gramatika je tá najúbohejšia, akú som kedy v živote počul.“

Povedal, „Získavam duše s mojou neznalosťou, čo robíte vy so svojim vzdelaním?“

Myslím, že to bola dobrá odpoveď.

Dokonalá sila skrže dokonalú slabosť, 61-1119

A keď vás budú vodiť do synagóg, pred úrady a pred vrchnosti, nestarajte sa, jako alebo čo máte povedať na svoju obranu alebo čo máte riečiť; lebo Svätý Duch vás naučí v tú istú hodinu, čo treba povedať.

–Lukáš 11:11-12

Ten prostý Štefan, ako som ho pred chvíľou spomenul, keď tam prechádzal ako nejaké tornádo. On nebol kazateľ. On bol len diakon, ale on všade svedčil o zmŕtvychvstaní. On stretol Boha. A to je práve tak, ako... Pokúste sa ho zastaviť? Nuž, to by bolo, ako keby sa niekto snažil dostať dom, horiaci dom, dostať z neho preč ten oheň, za veterného dňa, počas sucha. Nuž, zakaždým, keď víctor zaduje, zapáli ďalší oheň. Oni ho dotiahli pred radu Sanhedrínu. Viete si predstaviť, čo to bolo? To je ako Ekumenická rada. Všetky náboženstvá vchádzajú pod Ekumenickú radu. Oni všetci vošli tam pod Radu Sanhedrínu. Farizeovia, Sadúceovia, Herodiáni, čokoľvek oni boli, oni museli vojsť do tej rady. A oni ho schmatli, nie len jedna organizácia, ale ten veľký koncil ho schmatol. „Vyplašíme z neho pečeň.” Keď tam on predstúpil, v to ráno, Biblia hovorí, že jeho tvár vyzerala ako tvár anjela. On povedal, „Mužovia a bratia, dovoľte, aby som ku vám prehovoril. Naši otcovia bývali v Mezopotámii, predtým, ako prišli do Cháranu,” a tak ďalej. On stále pokračoval a predkladal Písma. Potom, keď všetko rozuzlil, Duch prišiel na neho a on povedal, „Vy tvrdého krku a neobrezaných srdc a uší, vy sa stále protivíte Duchu Svätému; ako vaši otcovia, tak aj vy.” On sa nehanbil za to Evanjelium, nehanbil sa za Slovo. Nebol v rozpakoch pred Radou Sanhedrínu. Nie. Pavol povedal pred Agripom. On bol žid vyučený pod Gamalielom, on mal veľkú hodnosť. Ale jedného dňa na ceste do Damašku, on prišiel do Prítomnosti, do kontaktu s Bohom. Anjel zostúpil dole z neba vo forme Ohnivého Stĺpu, Svetla, ktoré ho zrazilo na zem. Zodvihol sa a povedal, „Pane, kto si?” A On povedal, „Ja som Ježiš.” Ako stál pred Agripom, on znovu porozprával ten príbeh. On povedal, „Nehanbím sa za Evanjelium Ježiša Krista, pretože Ono je Mocou Božou ku spaseniu, každému, kto verí.” Skutočne. A tak, priatelia, prechádzali sme s tými mužmi cez tie veky, ale to sme boli v minulom čase. Ale dovoľte mi povedať toto. Človek, ktorý raz prišiel do kontaktu s Bohom, ktorý je Slovom, a to Slovo sa mu stalo jasným a zmanifestovalo sa pred ním, ohľadne toho potom nieto žiadnej hanby. Nie ste v rozpakoch. Neprivádza ma to do rozpakov, povedať, že verím každému Božiemu Slovu. Neprivádza ma to do rozpakov, keď mi Pán povie, aby som niečo povedal, išiel a povedal niečo a urobil to. Neprivádza ma to do rozpakov povedať, že som bol naplnený Duchom Svätým. Neprivádza ma to do rozpakov povedať, že som hovoril v iných jazykoch. Neprivádza ma to do rozpakov povedať, že mi náš Pán ukázal videnia. Neprivádza ma to do rozpakov povedať, že On je ten istý večera, dnes i naveky. „Keď budete vedení pred vládcov a pred kráľov pre Moje Meno, nestarajte sa o to, čo budete hovoriť, pretože vám to bude dané v tej hodine. Nie ste to vy, ktorí hovoríte, ale Mój Otec, ktorý prebýva vo vás. Ale ktokoľvek by sa hanbil za Mňa a za Moje Slovo v tejto generácii, za toho sa budem hanbiť aj Ja pred Mojm Otcom a pred svätými Anjelmi.” Bože, pomôž nám nehanbiť sa, ale pomôž nám byť živým svedectvom.

Hanbiť sa, 65-0711

Paralelné miesto Písma: Lukáš 12:1-12

A ktosi zo zástupu mu povedal: Učiteľu, povedz môjmu bratovi, aby si rozdelil so mnou dedičstvo! Ale on mu povedal: Človeče, kto ma ustanovil za sudcu alebo za deliteľa nad vami? A povedal im: Hľaďte a chráňte sa lakomstva! Lebo keď má niekto hojnosť, zato jeho život nie je z jeho majetku. A povedal im aj podobenstvo a riekol: Ktoréhosi bohatého človeka zem hojne zarodila. A rozmýšľal v sebe a povedal: Čo urobím? Lebo nemám, kde by som shromaždil svoju úrodu. A povedal: Toto spravím: zborím svoje stodoly a nastaviam väčších a shromaždím tam všetky svoje plodiny a svoj majetok a poviem svojej duši: Dušo, máš mnoho majetku, složeného na mnoho rokov; odpočívaj, jedz, pi a vesel sa. A Bôh mu povedal: Blázne, tejto noci požiadajú tvoju dušu od teba, a to, čo si nahotovil, čie bude? Tak je to s tým, kto si shromažďuje poklady a nie je bohatý v Bohu. –Lukáš 12:13-21

Každý človek má mať svoj domovský zbor. Mal by si mať miesto, nielen chodiť z miesta na miesto, ale mať niekde (miesto), kam ideš do zboru a nazýváš to svojím zborom, kde platíš svoje desatiny, kde pomáhaš podporiť vec.

Vyber si sám, ale potom neprestaň mať obecenstvo s druhým človekom, pretože nepatrí do tvojej skupiny. Vidíte? Rozpoznaj jeho ducha a vidz, či má v srdci ten istý zámer, potom spolu majte obecenstvo. Pracujete pre jednu veľkú vec. To je Kristova vec. Myslím, že to je absolútna pravda.

No, keď si uvedomíme motívy a ciele prorokov Starého Zákona, títo mužovia mali jeden cieľ, a to bol Ježiš Kristus. Mali jednu vec, celá ich téma Starého Zákona bola založená okolo príchodu Mesiáša.

Nevychádzali a nerobili veci len pre peniaze alebo slávu. Mali jednu vec, boli pomazaní Duchom Svätým a predpovedali príchod Mesiáša. Títo mužovia boli tak pomazaní Duchom, až niekedy konali ako Duch, ktorý bol v nich, hoci zdanlivo hovorili sami zo seba. Pozorujte, ako ich Duch viedol konať.

Vezmime, napríklad, Mojžiša, toho veľkého proroka, ako tento muž nemal vôbec žiadne sebecké ciele. Mohol by byť kráľom Egypta. Mohol by mať celý svet pri svojich nohách. Ale pretože bol prorokom v srdci, odmietol sa nazývať synom dcéry faraóna, vyvolil si radšej trpieť prenasledovanie a skúšky Kristove považujúc poklady neba za väčšie ako poklady Egypta. Zanechal a odmietol svetskú slávu, bohatstvo a veci, ktoré ponúka život. Musel sa pozerat poza to. Vidíte, on by to bol mohol. Len vezmite dnes kazateľov; ak má krst Duchom Svätým a vie, že ak bude kázať Božie Slovo, že ho to odreže od slávy; to ho položí do malého zboru alebo možno na ulicu.

Ale on vie, že v jeho srdci niečo horí. Vidí príchod Pánov. Nezáleží mu na tom, či má veľký alebo malý zbor. Nezáleží mu na tom, či má dnes jedlo, alebo vôbec žiadne jedlo nemá.

Nezáleží mu na tom, či má pekné šaty, alebo žiadne dobré nemá. Drží svoju myseľ len na jednom, a to je ten skutočný Život v ňom, ktorý kričí. Snaží sa dosiahnuť niečo pre slávu Božiu a tento muž, keď to robí, prejaví ten skutočný Život Ducha, ktorý je v ňom.

A povedal svojim učeníkom: Preto vám hovorím: nestarajte sa o svoj život, čo budete jesť, ani o telo, čím sa odejete. Lebo život je viac ako pokrm, a telo viac než odev. Povážte vrany, že nesejú ani nežnú, ktoré nemajú komory ani stodoly, a Bôh ich živi. A o koľko drahší ste vy nad vtákov! A kto z vás môže starajúci sa pridať k veľkosti svojej postavy čo len jeden lakeť? Ak tedy ani len najmenšie nemôžete, prečo sa o to ostatné staráte? Povážte ľalie, jako rastú; nepracujú ani nepradú, a hovorím vám, že ani Šalamún v celej svojej sláve nebol tak odiaty jako jedna z nich. Ak tedy trávu na poli, ktorá je dnes a zajtra sa hodí do pece, Bôh tak odieva, o koľko skôr zaodeje vás, ó, ľudia malej viery. A vy nehľadajte, čo budete jesť alebo čo budete piť, ani sa takými starosťami neznepokojujte, lebo to všetko hľadajú národy tohoto sveta, a veď váš Otec vie, že to potrebujete. Ale hľadajte kráľovstvo Božie, a to všetko vám bude pridané.
–Lukáš 12:22-31

Písmo hovorí toto: Kto svojim staraním sa môže pridať ku svojej postave čo len lakeť? Vy ste, lebo Boh vás učinil.

Nedávno tu nejaká žena prišla na zhromaždenie. Bola doma a niečo ju zasiahlo. Ona mala artritídu; a potom bola narovnaná. Niečo ku nej prehovorilo, že Pán sa ju chystá uzdraviť. Vedela to definitívne. Ona sa nedomnievala, ona to vedela, že to tak je.

Tak, keď sa dostala ku taxíku a vystúpila z nosidiel do taxíka, priviezol ju až na miesto. Zatiaľ čo na zhromaždení v ten večer, ani sme sa za ňu nemodlili, ale keď uvidela účinkovanie Ducha Božieho, povedala, „To je to, Pane Ježišu; to je to, na čo som očakávala, ďakujem Ti.“ A keď vysadla z taxíka, taxikár sa opýtal, „Madam, mám prísť pre vás po zhromaždení a zobrať vás?“

Povedala, „Nebudem vás potrebovať, pôjdem domov peši.“

A zatiaľ čo prebiehalo zhromaždenie, Pán narovnal tie zmražené nohy a ona sa narovнала a odišla domov peši. Samozrejme, bolo o tom počuť v zahraničí. Iná žena povedala, „Viete, ja urobím to isté.“

Ona si zavolala taxík a išla, povedala taxikárovi, aby odišiel. Ale taxikár sa musel vrátiť naspäť a zobrať ju. Ona sa snažila napodobniť vieru niekoho iného. A to nemôžete robiť. Diabol to vie lepšie, nemôžete ho oklamať. Musíš mať to, čo vyznávaš, že máš.

Čo sú videnia, 56-0421

Neboj sa, malé stádečko! Lebo sa zaľúbilo vášmu Otcovi dať vám kráľovstvo! Predajte svoje imania a dajte almužnu! Urobte si mešce, ktoré nevetšejú, nepominuteľný poklad v nebesiach, kde sa neblíži zlodej, a mol' nekazi; lebo kde je váš poklad, tam bude i vaše srdce. Nech sú vaše bedrá opásané a sviece horiace! A vy podobní ľuďom, očakávajúcim svojho pána, kedy sa vráti zo svadby, aby mu, keď príjde a zaklepe, hneď otvorili. –Lukáš 12:32-36

Viete, som tak rád, že dokonca aj tie malé, nepatrné miesta v Biblii znamenajú tak mnoho. Myslím, že to povedal Sám Ježiš, že, „Vy činíte tie väčšie veci zákona a tie malé veci obchádzate.“ A niekedy sú to tie malé veci, ktoré držia tie veľké veci pohromade, ale to všetko vo všetkom, to veľké ozubené koleso sa otáča presne tak, ako Boh určil, aby sa točilo. Keď sa to tu otočí, to neminie svoje miesto, ani jeden zub toho kolesa. Boh všetky tie veci predurčil a to musí zapadnúť presne do toho miesta.

A keď dostávame takú vieru a začíname rozmýšľať, „Kto je za týmto všetkým? Kto je tou hlavnou pružinou, ktorá otáča túto veľkú Božiu ekonómiu?“ Zisťujeme, že je to Duch Svätý. Nie je to ponechané do rúk ľudí, aby činili tie veci, ale je to v rukách Svätého Ducha a On je tou hlavnou pružinou, že ak On môže dostať tie ostatné nástroje, to bude fungovať dokonale a presne to zachová Boží čas.

A potom to vidíme a divíme sa vo vlastnej myšli, že potom, ak sa pozeráme na tie veľké veci, a ako by sme ich my urobili, a potom nám to v dnešnom dni dáva veľkú útechu pomyslieť, že ak sme možno len malou skupinou ľudí, ak sme možno len nepatrnými pre ten svet a pre tie väčšie cirkvi denominácií, pritom Boh z času na čas používa tie malé jednoduché veci.

Lebo je tiež napísané v Písmach, „Neboj sa, malé stádečko, je to dobrá vôľa vášho Otca dať vám Kráľovstvo.“ Čo za útecha to je, keď viem, že s takou istotou, s akou sa Ježiš musel narodiť v malom Betleheme, tak isto bude to malé stádečko, práve to, ktorému dá Otec Kráľovstvo, pretože tak je napísané. A všetky Písma sú dané skrze inšpiráciu a Písma nemožno zmeniť. Musia sa naplniť. Tak nám to dáva nádej, keď vieme, že to bude malé stádečko, ktoré prijme Kráľovstvo, malé, verné stádečko veriacich. Spolieham na to, že som jedným z toho stádečka, alebo že som v tom malom stádečku, som chcel povedať.

Prečo malý Betlehem? 58-1228

A Pán povedal: Nuž kto tedy je to ten verný a opatrný správca, ktorého ustanoví pán nad svojou čelad'ou, aby jej na čas dával vymeraný pokrm? Blahoslavený ten sluha, ktorého, keď príjde jeho pán, najde tak robiť! Pravdu vám hovorím, že ho ustanoví nad celým svojím majetkom. Ale keby povedal ten sluha vo svojom srdci: Môj pán odkladá s príchodom! A začal by sluhov biť aj slúžky a jest' a piť a opíjať sa – príjde pán toho sluhu v deň, v ktorý sa nenazdá, a v hodinu, ktorej nezná, a rozpolí ho a jeho diel položí s nevernými. A oný sluha, ktorý znal vôľu svojho pána a nezhotovil sa ani neurobil podľa jeho vôle, bude veľmi bitý. A zase ten, ktorý neznal, ale konal veci, hodné bitky, bude menej bitý. A od každého, komu je mnoho dané, bude sa vyhľadávať mnoho, a komu mnoho sverili, od toho budú viacej požadovať. –Lukáš 12:42-48

Potrebuje Božiu lásku. Ona kontroluje celú vec. No, vaše hodinky sú v poriadku; vaše malé ručičky sú v poriadku. Vaše veci z druhej ruky sú v poriadku; všetky vaše malé dary a všetky veci sú v poriadku. Ale, bratia, poďme naspäť k tej Hlavnej Pružine.

Teraz, pozorujte, keď sa láska dá do práce. Viete, čo sa stane? Metodisti povedia, „Do toho, baptisti, roztočme to spolu.“ V poriadku. „No tak, Presbyteriáni, vy Letniční, poďme, zjednotme sa spolu a majme celomestské prebudenie.“ No prosím. Potom ten Zdroj začína riadiť. Duch Svätý sa začína pohybovať. Potom Baptisti nechcú protestovať pre to, že hovoríte v jazykoch, a ani vy sa v tom nedostanete mimo poriadku. A Presbyteriáni, Metodisti, Baptisti, Luteráni, všetci spolu, budú fungovať v jednej veľkej jednote cirkvi živého Boha. A ona bude zostávať úplne s Bibliou. Nepochybne.

Ó, znaky času. Žijeme v posledných dňoch. Ona musí držať krok s touto Bibliou. A viete, že raz za čas, keď sa reč stane trochu suchá, Boh vám dá kvapky oleja z neba. A On to všetko pomáza olejom a ona potom dobre pobeží. Áno, tak. Keď to urobíte.

No, všimnite si. Nové srdce, nový duch, a potom dám Svojho Ducha do vás. Tak, a budete držať všetky Moje ustanovenia a všetky Moje súdy. Keď tá hlavná pružina začne tikať, keď ten Kameň, ktorý bol odmietnutý, keď je láska Božia privedená naspäť medzi ľud Boží, vtedy uvidíte cirkev Božiu, ako má spoločnosť jeden s druhými bez nejakých sporov. Teraz, pamätáte si, keď tí sluhovia v Biblii povedali, „Náš Pán mešká s príchodom.“ Pohlcovali jeden druhého a hrýzli sa a hádali a rozčuľovali. A Pán prišiel a zastihol ich v takom stave. Mali lampy, ale nemali v nich olej. Vidíte? A keď ho našli, boli vyhodení von do temnosti.

Bratia, prečo brať náhradu, keď je tu originál? Prečo by si bral niečo iné, keď tá skutočná vec je tu? Potom, keď tá Hlavná hnacia pružina začne pracovať vo vás, Kristus, láska Božia, v tvomom srdci, pracuje vo vnútri teba, potom sa začína prejavovať ten druh tikania: Láska, radosť, pokoj, trpezlivosť, láskavosť, jemnosť, trpezlivosť, viera, milosť. Ó, tak. To bude tikať správne s tým.

Prečo si niektorí ľudia nevedia udržať víťazstvo?, 57-0324

Oheň som prišiel hodiť na zem, a čo chcem, ak už je zapálený? Ale mám byť pokrstený krstom, a jaký som stiesnený, dokiaľ sa nesplní! A či sa domnievate, že som prišiel dať pokoj na zemi? Nie, hovorím vám, ale rozdelenie. Lebo odteraz budú piati v jednom dome rozdelení, traja proti dvom a dvaja proti trom. Rozdelený bude otec proti synovi a syn proti otcovi, mať proti dcére a dcéra proti materi, svokra proti svojej neveste a nevesta proti svojej svokre. –Lukáš 12:49-53

Boh nikdy nemení Svoju metódu. Vy sa meníte; ja sa mením; čas sa mení; svet sa mení, ale Boh sa nemení, On je dokonalý. On sa nemení. A ten spôsob, akým On činí niečo prvýkrát, On to robí zakaždým takisto.

On raz spasil človeka, pretože činil pokánie. To je ten spôsob, ako On znovu spasí človeka. On uzdravil človeka, pretože mal vieru. On uzdraví ďalšieho na tom istom základe. On nikdy nemení svoj spôsob, pretože je suverénny a večný. On je nekonečný, všadeprítomný, vševedúci. On je Boh. A preto si On od nikoho nemusí pýtať múdrosť. On nemusí čakať, kým sa naučí niečo viac. On nepotrebuje nový titul. On je dokonalý. A akýkoľvek titul a čokoľvek On činí prvýkrát, Jeho prvé rozhodnutie zostáva navždy tým istým. To nikdy nemôže byť zmenené. Ó, aký som rád.

A keď On urobil Svoje prvé majstrovské dielo, On ho položil za Slovo. Keď urobil Svoje druhé Majstrovské dielo, On bol Slovom. Amen. On bol Slovom, nie za Slovom; ale On bol Slovo. Boh nikdy nemení Svoj plán. To je presne to, ako to rozpočal činiť so Svojou prvou cirkvou – Slovo.

No, Boh, Slovo, na počiatku bol On nezávislý od čohokoľvek ďalšieho, všetkých ďalších ľudí. No, nechcem to hovoriť, aby som bol odlišný. Boh je segregátor. Viete to? Vy hovoríte o integrácii; Boh je segregátor. On istotne je. On oddeľuje Svoj ľud od sveta. On oddelil Izrael, Svoj národ. On sa snaží oddeliť Svoju cirkev od sveta, ale cirkev chce ísť ďalej so svetom. Ale Jeho ľudia sú stále oddelení, oddelení pre Neho. Kto On je? Slovo.

Ako môže mať človek krst Duchom Svätým (a Duch Svätý napísal to Slovo) a nejaký človek má krst Duchom Svätým a zapiera to Slovo? Ako môže Duch Svätý zapierať vo vás Svoje vlastné Slovo, ktoré bolo pre vás dané? Tomu nemôžem rozumieť. To musí súhlasiť so Slovom. A ak váš duch vo vás nepotvrdí každé jedno z Božích zaslúbení s „Amen“, niečo nie je v poriadku.

Identifikované Majstrovské dielo Božie, 64-1205

A vrael i zástupom: Keď vidíte oblak, že vystupuje od západu, hneď hovoríte, že ide dážď, a býva tak. A zase keď vidíte, že veje poludný vietor, hovoríte, že bude horúčava, a býva. Pokrytci, tvárnosť zeme a neba viete zkúmať a posúdiť, a jakože potom tohoto času nezskúmate? A prečo aj sami od seba nesúдите toho, čo je spravodlivé? Lebo kým ideš so svojim protivníkom k vrchnosti, na ceste sa pričiň o to, aby si sa ho sprostil, aby ťa snád' nezavliekol k sudcovi, a sudca by ťa vydal hajdúchovi, a hajdúch by ťa uvrhnul do žalára. Hovorím ti, že nevyjdeš ztade, dokiaľ nezaplatíš aj posledného haliera. –Lukáš 12:54-59

Prišla hodina, že je teraz čas konca. Sme v tieňoch Pánovho príchodu a cirkev to nedokáže rozpoznať. Žijeme v neskoršej hodine, než si myslíte.

Ak by Pavol mohol dnes večer vstať z mŕtvych v Middletown, hovoríte o horiacom ohni. Oni by ho dali do väzenia skôr, ako by svitol deň, ako šialenca alebo blázna. Taký človek naplnený Duchom Svätým, keď by videl, čo všetko sa deje, a vedel by, že čas je na blízku; bolo by prebudenie, alebo by museli prísť do žalára, aby ho počuli. Tak je to.

No, všetko, čo Ježiš povedal, a Biblia hovorí, že v poslednom dni práve pred príchodom Pána budú veľké znamenia a divy, ktoré sa budú diať na zemi. A viete, cirkev je tak mŕtva v teológii a vo všetkých druhoch vzdelávania, školení a vo vzdelávacích programoch, že až nedokážu tieto veci rozpoznať.

Či nepovedal Ježiš cirkvi vo Svojom dni, „Môžete rozpoznať tvárnosť nebies, ale znaky času rozpoznať nedokázate, lebo keby ste poznali Mňa, poznali by ste Môj deň.“ Hodina vykúpenia cirkvi, a oni to nedokážu rozpoznať.

Niečo nie je v poriadku. Hovorím o celej cirkvi: o každom, kto seba nazýva Kresťanom. Boh sa môže začať pohybovať a duchovné veci sa začnú diať, ľudia dožívajú spasenia a sú plnení Duchom Svätým; mnoho tisícov, ktoré sa nazývajú Kresťanmi, sa od toho stiahnu a povedia, „Ó, to sú náboženský fanatici.“ Nemáte duchovné rozpoznanie, lebo všetko, čo Duch Svätý robí, je napísané v Biblii. Posudzujte všetky veci podľa Písma.

Podľa toho poznáme, či je naše rozpoznanie správne. Ak Biblia povedala, „Ježiš je ten istý včera, dnes i naveky,“ verím tomu. Ak Ježiš povedal, „Veci, ktoré ja robím, vy tiež budete robiť,“ verím tomu. A ak Biblia povedala, že Duch Svätý je pre každú generáciu, pre toľkých, koľkých si povolá náš Pán Boh, neverím, že by sa to mohlo nahradiť potrasením rúk. Verím, že je to ten istý Duch Svätý, ktorý potom padol a ukazoval tie isté znaky, tie isté divy.

Najlepším svedectvom, ktoré máme, že máme Ducha Svätého, je, keď náš duch nesie záznam so Slovom.

Toho istého času tam boli prítomní niektorí, ktorí mu rozprávali o tých Galileanoch, ktorých krv smiešal Pilát s ich obeťami. A Ježiš odpovedal a riekol im: A či sa domnievate, že tí Galileania boli hriešni nad všetkých Galileanov, že pretrpeli také veci? Nie, hovorím vám; ale ak nebudete činiť pokánie, všetci podobne zahyniete. Alebo tí osemnásti, na ktorých padla veža v Siloe a zabila ich, či sa nazdáte, že oni boli vinní nad všetkých ľudí, ktorí bývajú v Jeruzaleme? – Lukáš 13:1-5

Prorok Jonáš bol tým znamením. Jeho znamenie bolo, keď ho tá veľryba vypľula na breh – to bolo znamenie. Tí ľudia boli pohania, živili sa lovením rýb. A videli tú veľrybu, boha, príšľ – boha mora, a ako vypľula toho proroka na breh, aby im odovzdal proroctvo a prišiel na breh. To bolo pre nich znamením. A stal sa hlas, „Čiňte pokánie, inak zahyniete!“ Pred tým, ako by bol Boh udrel na tú krajinu, aby ju roztrhal na kusy a potopil do mora, On poslal proroka s Jeho Slovom. Dal im znamenie, nadprirodzené znamenie.

Zapamätajte si, to znamenie dodnes stojí. Ježiš o tom vravel. On povedal, „Lebo ako bol Jonáš v bruchu veľryby tri dni a tri noci, tak bude i Syn človeka v srdci zeme tri dni a tri noci. Pokolenie zlé a cudzoložné vyhľadáva znamenie.“ A dostanú to – znamenie vzkriesenia. Ak niekedy bolo zlé a cudzoložné pokolenie, tak je to teraz, ako to pán Ježiš povedal, že bude. „Ako to bolo vo dňoch Sodomy, tak to bude pri príchode Syna človeka.“ My sme teraz v tom zlom a cudzoložnom pokolení a oni dostanú znamenie vzkrieseného Krista, Toho istého včera, dnes a na veku.“ Ježiš to povedal. To je pravda.

Jonáš prišiel, on bol prorok – Pán ho poslal. Chcel sa tomu vyhnúť, podobne ako Mojžiš.

Nemôžete sa tomu vyhnúť. Mnohí vás budú chcieť len potľapkať po chrbte a povedať, „Poď do našej skupiny. Poď do našej skupiny.“ Niet žiadnej skupiny! Boh je ten jediný, pod ktorého patríte. „Poďte ku nám.“

Jonáš sa tomu vyhol – namieril to do Taršíša. Boh ho dal do veľryby a poslal ho priamo späť. A on tam išiel a to bolo to znamenie. Hlas znamenania bol, aby činili pokánie, inak zahynú. Oni poslúchli hlas, lebo uverili znameniu a neboli zničení. A to bol jediný spôsob, ako sa to stalo, pretože uverili znameniu a poslúchli Hlas.

To je jediný spôsob, ako sa členovia cirkvi tohoto dňa budú môcť vyhnúť súdu – len keď uveria znameniu a budú počuť hlas Boží. Ten hlas bol, „Čiňte pokánie, inak zahyniete!“

Hlas znamenania, 64-0214

A povedal toto podobenstvo: Nieкто mal fík, zasadený vo svojej vinici. A prišiel hľadáť na ňom ovocie, ale nenašiel. Vtedy povedal vinárovi: Hľa, toto už po tri roky prichádzam hľadáť ovocie na tomto fíku a nenachádzam. Vytni ho; načo ešte i tú zem kazí! A on odpovedal a riekol mu: Pane, ponechaj ho ešte i tento rok, až ho okopem a pohnojím, či by na budúce nedoniesol ovocia; a keď nie, potom ho vytnieš.
 –Lukáš 13:6-9

T farizeji čítali tú istú Bibliu, ktorú čítali apoštolovia, ale nemali vieru, aby dali do praxe to, čo čítali. Každá denominácia dnes číta tú istú Bibliu. Ale to, čo chcem vidieť, je, že niekto má dostatok viery, že vystúpi a postaví sa na slove, ktoré je v nej. Amen. To je to, čo potrebujeme, niekoho, kto bude praktizovať to, čomu uveril.

Viera bez skutkov je mŕtva. Ak to nepraktizuješ, tvojej viere to nič nedá. Hovoríte, „Verím, že je to Biblia.“ Dobré, ak je to Biblia, potom má zasľúbenie. A ak veríte, že je to pravda, dobre, jediná vec, ktorú musíte urobiť, je uvoľniť pri tom svoju vieru. Vložte do praxe to, čomu veríte. Každý kúsok je semenom.

Prechádzal som sa dnes po vašom meste. Vidím, že máte veľa ovocných stromov, to je veľmi pekné. Pozrite sa na chvíľu na ovocné stromy. Ten malý ovocný strom, keď bol len veľmi maličký, nie väčší než toto, každé jablko, ktoré kedy bolo na tom strome a bude na tom strome, bolo na ňom, keď bol len takýto. Ak nebolo, odkiaľ by sa vzalo? Odkiaľ prišli tie jablká? Vy ho zasadíte a on musí piť. On pije vodu. A pije viacej a viacej. A čím viacej pije, vypúšťa listy, vypúšťa vetvy, vypúšťa kvety, vypúšťa jablká.

A tak je to s kresťanom. Keď ste zasadení v Kristovi, to jediné, čo musíte robiť, je piť. On získava svoje vitamíny z vody. A kresťan získava svoje vitamíny zo Slova. Potom pijete, pijete viacej, rozvíjate sa a tlačíte sa ďalej. Idete ďalej, až dožívate spasenie. Idete ďalej cez Ducha Svätého, idete ďalej, až sa vyrovná zmrzačené rameno. Len pokračujte v pití. Pite. Zasadení v nevyčerpatelnej Fontáne Života. Ježiš Kristus je nevyčerpatelnou Fontánou Života. Pi tak, že už viacej nebudeš môcť. Pite, až sa stanete opitými, že zabudnete všetku svoju teológiu a budete veriť Bohu. A pite do tej chvíle, až budete v poriadku. A potom len ďalej pite.

Slepý Bartimeus, 55-0818

A po tie soboty učil v jednej z tých synagóg. A hľa, bola tam žena, ktorá mala osemnásť rokov ducha nemoci a bola zohnutá a nemohla sa vzpriamiť nijakým spôsobom. A keď ju videl Ježiš, zavola ju k sebe a povedal jej: Ženo, sprostena si svojej nemoci! A položil na ňu ruky, a naskutku sa narovnala a oslavovala Boha. Vtedy predstavený synagógy, namrzený, že Ježiš uzdravoval v sobotu, odpovedal a vrazil zástupu: Šesť dní jesto, v ktorých sa má pracovať, teda v tých prichádzajte a uzdravujte sa, a nie v sobotný deň! A Pán mu odpovedal a riekol: Pokrytče, či každý z vás neodvážuje v sobotu svojho vola alebo osla od jasiel' a nevodí napájať? Nuž a táto, ktorá je dcérou Abrahámovou, ktorú bol poviazal satan, hľa, toto už osemnásť rokov, nemala byť vyproštená z toho puta v sobotný deň? A keď to hovoril, hanbili sa všetci jeho protivníci, a celý zástup sa radoval všetkým tým slávnym skutkom, ktoré sa diali od neho.
 –Lukáš 13:10-17

Hore v Cadle Modlitebni, keď sme mali zhromaždenia, ten invalidný chlapec, ktorý prišiel a modlili sme sa za neho, mnohí z vás ste ho tam videli. Priniesli ho tam dozadu do miestnosti s naliehavými prípadmi. Billy ma zaviedol ku nemu. Mali ho tam v tej budove na pódiu tri alebo štyri večery. Nedostal modlitebnú kartu, tak ho umiestnili do miestnosti s naliehavými prípadmi. Vošiel som tam a modlil som sa za neho, pozrel som sa na neho. On povedal, „Pán Branham, môžete mi povedať nejaké slová útechy?“

Povedal som, „Áno, pane, synu. Detská obrna ťa takto dostala.“

Povedal, „Áno, je to tak.“

Povedal som, „Tvoje meno je také a také. Prišiel si z určitého miesta.“

„Je to tak,“ povedal, „čo s mojím uzdravením?“

Povedal som, „Skrze Jeho rany si bol uzdravený.“

Odišiel domov, svedčil a dával Bohu chválu. A jeho susedia tvrdili, že týmto spôsobom také pohanenie, že až tam jednu nedeľu prišla skupina kazateľov, sadli si vedľa neho a povedali, „Musíš s tým prestať. Prinášaš hanbu na celý tento prípad.“

A ten mladý muž, ako tam sedel, povedal, „Pane, keby ste sedeli tam, kde ja, keby ste boli v tom kresle, v ktorom ja sedím, nesnažili by ste sa ma okradnúť o poslednú nádej, ktorú mám v Kristovi.“ Povedal, „Skrze Jeho rany som uzdravený.“ A ako tam sedel s ochrnutými nohami, rukami, telom, chrbtom, len čo to povedal, vstal z kresla a oslavoval Boha.

Čo? Jeho prirodzené zmysly mu povedali, že tam bude sedieť; doktor mu povedal, že tam bude tak dlho, ako bude žiť. Ale ten šiesty zmysel povedal, „Skrze Jeho rany som uzdravený.“ A to nebolo nič, čo urobil on. To je zahrnúť všetko, čo je v protiklade s tým, čo povedal Boh. To je to, na čo je ten šiesty zmysel.

Superzmysel, 59-1227E

Paralelné miesto Písma: Lukáš 13:18-21

A chodil po mestách a mestečkách učiac a bol na ceste do Jeruzalema. A ktosi mu povedal: Pane, či je málo tých, ktorí budú spasení? A on im povedal: Snažte sa vojsť tesnou bránou, lebo mnohí, hovorím vám, budú hľadať vojsť, ale nebudú môcť. –Lukáš 13:22-24

Nič nemôže ísť zle. Koniec koncov, to nie je naša Biblia, to je Jeho Biblia. To nie je naša múdrosť, to je Jeho múdrosť. A jediná vec, ktorú musíme urobiť, je položiť našu vieru a dôverovať tam a sedieť a vidieť slávu Božiu. Vidíte, ako sa to pohybuje okolo svojho miesta a každé kolo sa v tom hýbe. Môže to byť rozptýlené zo strany na stranu, ale to sa bude pohybovať priamo do svojho správneho miesta, kde Boh vypovedal Slovo. On poznal koniec pred začiatkom. Vedel, koho vyberie. Vedel, že Elizeus vezme Eliášovo miesto, predtým, než bol svet stvorený. Všetko musí pracovať správne. A my sa trápime kvôli našim milovaným, a tak ďalej, či voľakedy prídu? Keď ich mená boli zapísané v Baránkovej Knihe Života pred založením sveta, budú pracovať priamo v tom, to je jediná vec, ktorá to môže urobiť. Dávame svedectvo a svietime svetlom a Boh robí to, čo to prináša ku nim.

No, všimnite si Eliáša. Potom, keď hodil plášť na (Elizea) a vyskúšal ho na ňom, inými slovami, prorok Eliáš, ktorý mal Boží plášť na ramenách, prišiel dole a položil ho cez Elizea, farmára, aby videl, či mu bude sedieť. A to zabralo okolo desať rokov, aby bol premenený, aby mu ten kabát sedel. Viete, Boh nás obvykle dá do dielne a upraví nás. No, On nezmenil plášť, aby sedel Elizeovi, On upravil Elizea, aby pasoval do plášťa. A to je to, čo On činiť dnes. On nás upravuje, aby sme pasovali do plášťa. Nie, aby plášť pasoval nám. Niekedy chceme urobiť, aby plášť pasoval nám. Ale my to nemôžeme urobiť. Musíte byť sami upravení pre ten plášť. To je Boží plášť a On ho učinil perfektným. A On nás musí priviesť do tejto oblasti, aby učinil to, že nám bude plášť sedieť.

Tak my sami nemôžeme byť dokonalí, vieme, nemôžeme. Nie je žiaden spôsob, ako aby sme boli dokonalí, a predsa On povedal, že budeme. Tak, ale čo On urobil, učinil pre nás zmierenie, Pán Ježiš Kristus a Jeho spravodlivosť. To je to, kde prichádza dokonalosť z ignorovania našej vlastnej svätosti, z ktorej my nič nemáme, a naše myslí, ktoré by nemali byť, ale my s vážnosťou odpočívame na dokončenej práci Pána Ježiša. Boh Ho poslal na zem a bolo to v ňom, v čom odpočívame. Všimnite si, všetky tieto roky, pokiaľ vieme, on mal len jeden krst kabátu, ktorý išiel nad ním. Ale počas tých rokov Boh formoval jeho charakter do miesta, kde potom, keď bol zavolaný, bude pasovať do toho kabátu a bude sluhom Božím. A keď Eliáš prechádzal okolo a hodil na neho kabát a začali ísť smerom ku Gilgal a mnohým ďalším mestám, išli do školy prorokov na svojich cestách, išli stále vpred. A nakoniec sa Eliáš snažil vrátiť Elizea späť. Všimli ste si to? Snažil sa ho presvedčiť, aby sa vrátil, povedal, „Možno je cesta pre teba príliš strmá, synu. Možno je pre teba príliš úzka.“ Viete, to, kde Eliáš bol, bola priamosť. A kdekoľvek pravý Boží služobník káže Evanjelium, to je priamosť, nefalšované Evanjelium, kde je to kázané.

Rúcho z druhej ruky, 56-1125M

Paralelné miesto Písma: Lukáš 13:25-30

A Ježiš počul o tom, že ho vyhnali von, a keď ho našiel, povedal mu: Ty že veríš v Syna Božieho? A on odpovedal a riekol: A kto je to, Pane, aby som uveril v neho? A Ježiš mu povedal: Aj si ho videl, a ten, ktorý hovorí s tebou, to je on. A on povedal: Verím, Pane, a klaňal sa mu. A Ježiš povedal: Ja som prišiel na súd na tento svet, aby tí, ktorí nevidia, videli, a tí, ktorí vidia, boli slepí. A počuli to niektorí z farizeov, ktorí boli s ním, a povedali mu: Či sme azda aj my slepí? A Ježiš im povedal: Keby ste boli slepí, nemali by ste hriechu, ale teraz hovoríte: Vidíme, a preto váš hriech zostáva. –Ján 9:35-41

Tento chlap, ktorý tam stál, mohol vidieť, povedal, „No, toto je nádherná vec.“ Vidíte, on bol hotový tým ľuďom poriadne dohovoriť, týmto farizejom, a to spôsobilo, že oni sa báli. Ale on sa postavil na stranu Ježiša. Tak on povedal, „Toto je nádherná vec.“ (Dovoľte mi, aby som to rozmenil na slová, ktoré možno povedal.) „No, vy ľudia tu naokolo ste sa tu namáhali pri celej tejto nábožnosti za tieto stovky rokov bez výsledku a vy hovoríte o príchode Mesiáša a o niečom, čo sa stane rovno v tieňoch času, keď nás ten Vysloboditeľ príde navštíviť. A vy nám hovoríte, že keď On príde, čo všetko On bude robiť. A potom, vy, tí duchovní vodcovia, najvyšší kňazi a kňazi tejto komunity, ktorí tu stoja spolu pred týmito ľuďmi a snažia sa očierňiť Jeho Meno, snažia sa povedať proti Nemu niečo zlé a ten Človek prichádza a otvára moje slepé oči. Ja som sa narodil slepý. Tu je môj otec a matka, ktorí svedčia, že som sa narodil slepý. Sedel som rovno tu medzi vami po celé tieto roky, narodený slepý. A toto sa nestalo nikdy predtým, odkedy začal svet. A tu môže prísť Muž a predviesť zázrak, ktorý nebol učinенý, odkedy svet začal, a vy, duchovní vodcovia, a nič o tom neviete.“ Povedal, „Hovorím, že toto je nádherná vec.“ On sa postavil na stranu Ježiša. Vidíte? Jemu bolo dovolené, aby bol slepý, aby mohli byť skutky Božie zmanifestované (Vidíte?), lebo on sa postavil na stranu Pána Ježiša. On sa postavil na Jeho stranu. No, on im dal riadne štipľavý argument. Viete, čo oni urobili? Oni povedali, „No, my vieme, že ty si sa narodil v hriechu. Snažíš sa nás učiť.“ A vyrazili ho von z cirkvi, vyradili ho, vytlačili ho von, vyhodili ho von. Ale hneď, ako bol vyhodенý, všimli ste si? Ježiš ho znovu našiel. Amen, amen. Ježiš ho znovu našiel. Tak sa netrápte, ak vás vyhodia von. On vás znovu nájde. Vidíte? V poriadku. A On mu povedal, „Ty že veríš v Syna Božieho?“ On povedal, „Pane, a kto je To?“ On ani nevedel, ale tá jediná vec, ktorú vedel, bola, že on bol slepý a potom mohol vidieť.

Ja viem túto jednu vec, bratia. Oni toto môžu nazývať fanatizmom a čímkoľvek chcú, ale keď som bol raz hriešnikom a teraz som prišiel k milosti. Niečo sa mi stalo. Vidíte? A túto jednu vec teraz viem, tým, že verím Jeho Slovu, že dôverujem Jemu. Bol som vykopnutý z každej organizácie pod tvárou nebies. Nie je nikto z nich, kto by ma znovu prijal. Vy to viete. Niektorí z ich dobrých mužov ma prijmu, ale každá organizácia ma odmieta. To je pravda. Ale On ma našiel; On ma tak či tak nájde. To je pravda. Poďte tiež takto. Tak to bude všetko v poriadku, pretože my chceme zastať na strane Ježiša a ten jediný spôsob, ako sa môžete postaviť na stranu Ježiša, je postaviť sa za to, čo On povedal, veriac Jeho Slovu. Tak, postavte sa na Jeho stranu. Ten slepý im dal skutočné svedectvo.

Stáť na strane Ježiša, 62-0601

Ameň, ameň vám hovorím, že ten, kto nevchádza dverami do ovčince, ale prechádza inokade, je zlodej a zbojník; ale ten, ktorý vchádza dverami, je pastier oviec. Tomu otvára vrátne, a ovce čujú jeho hlas, a svoje vlastné ovce volá podľa mena a vyvodí ich a keď vyženie všetky svoje vlastné ovce, ide pred nimi, a ovce idú za ním, pretože znajú jeho hlas. Ale za cudzím nikdy nepojdú, ale utečú od neho, pretože neznajú hlasu cudzích. Toto podobenstvo im povedal Ježiš, ale oni neporozumeli, čo je to, čo im hovoril. –Ján 10:1-6

Nedávno prišiel ku mne jeden mladý človek. Bol letničný. On videl dosť veľa týchto zhromaždení. A on prišiel a jeho žena je zarytá luteránka a povedala, „No, nazdávam sa, že ste včera večer boli všetci na podlahe a vykrikovali.“ Povedala, „Nazdávam sa, že ste včera večer všetci hovorili v jazykoch a robili všetko možné.“

On si kľakol na podlahu a povedal, „Bože, vyžeň... vyžeň z nej toho diabla! Vyháňam z nej toho diabla!“ Bol to takmer prípad na rozvod. A ten človek, on je fajný človek.

Prišiel ku mne a povedal, „Brat Branham, zdá sa, že sa ideme rozviesť.“ Povedal, „Ja z nej nedokážem vyhnať toho diabla.“

Povedal som, „Brat, ideš na to zo zlej strany.“ Povedal som, „Keď ona tak začne, povedz, 'V poriadku, drahá, nech Boh žehná tvoje srdce, drahá.' A buď k nej skutočne milý. Len pozri, koľko pre ňu skutočne môžeš urobiť.“

On povedal, „Brat Branham, no, ako z nej môžem toho diabla vyhnať?“

Povedal som, „Urob, ako ti hovorím, a len sa modli vo svojom srdci.“ Vidíte? Povedal som, „Boh sa o to ostatné postará.“

Zavolať mi asi o dva alebo tri týždne neskôr a povedal, „Môj domov je celkom premenený.“ Povedal, „Moja žena je odlišnou osobou.“

Povedal som, „Čo je najmocnejšie? Vykrikovanie a kopanie a dupanie, alebo položiť na ňu svoje ruky v láske?“ Boh je láska. Boh tak miloval svet...

Odkedy som vierou uvidel ten prúd, zdroj z Tvojich vytekajúcich žíl, vyzývajúca láska je mojou témou a bude, až kým nezomriem.

To je pravda.

Nejaký človek mi zavolať. Povedal, „Táto žena má troch diablov.“ Povedal, „Jeden z nich sa volá Jeff a ten druhý sa volá Seth a ten tretí nemá žiadne meno.“ Sedeli tam inteligentní ľudia a podporovali to zhromaždenie, stovky a stovky a stovky. Povedal, „Jeden z nich je zelený, druhý modrý a ten ďalší je ružový.“

„Ó,“ pomyslel som si, „Bože! Ó, Bože! To je tak nesprávne! Nech sa to nestane, Bože! Tí ľudia, ktorí tak ťažko zápasia, aby sa snažili dostať do kráľovstva Božieho, a oni sa zhromaždia po stovkách, aby počúvali taký nezmysel.“ Viete prečo? Oni nikdy neboli za oponou. To je istá vec. Ak by tam kedy boli, tak by boli poznali niečo iné od toho. „Moje ovce čujú môj hlas a cudzieho nebudú nasledovať.“ Tak veru.

Prečo sú ľudia takí zmietaní, 56-0101

Vtedy im zase povedal Ježiš: Ameň, ameň vám hovorím: Ja som dverami oviec. Všetci, koľko ich prišlo predom mnou, sú zlodeji a lotri, ale ovce ich nepočuli. Ja som dvere. Ak niekto vojde cezo mňa, bude zachránený, a vojde aj vyjde i pasu najde. Zlodej nejde na iné, iba nato, aby ukradol, zabil a zahubil. Ja som prišiel nato, aby mali život a aby mali hojnosť. Ja som ten dobrý pastier. Dobrý pastier kladie svoju dušu za ovce. Ale nájomník a ten, kto nie je pastierom, ktorého ovce nie sú jeho vlastné, keď vidí prichádzať vlka, opúšťa ovce a uteká, a vlk lapá a rozháňa ovce. A nájomník uteká, pretože je nájomník a nedbá o ovce. Ja som ten dobrý pastier a znám svoje, i moje mňa znajú. Jako mňa zná Otec, tak i ja znám Otca a kladiem svoju dušu za ovce. A mám aj iné ovce, ktoré nie sú z tohoto ovčince, aj tie musím priviesť, a počujú môj hlas, a bude jedno stádo a jeden pastier. Preto ma miluje Otec, že ja kladiem svoju dušu, aby som ju zase vzal. Nikto jej neberie odo mňa, ale ja ju kladiem sám od seba. Mám právo ju položiť a mám právo ju zase vziať. To prikázanie som dostal od svojho Otca. –Ján 10:7-18

Niekedy kresťania, ktorí odpadnú a pribehnú späť a odídu, pribehnú a odídu, a potom si myslíte, „No, ja to nedokážem.“ V prvom rade, ty to vôbec nedokážeš. To nie je na tebe to dokázať. Boh to pre teba už dokázal v Kristovi. Cena bola zaplatená. Jediná vec, ktorú máš urobiť, je prijať Bohom pripravenú cestu a stáť na tom bez ohľadu na to, čo sa deje. Pastier sa stará o Svoje ovce. On pozná dokonca i vrabca. O koľko viac vie o vás?

Všimol som si ďalšiu vec, keď mi prepáčite, že sa na chvíľu dostávam pomimo svojej témy, premýšľal som o pastieroch. Viete, pastier vo východných krajinách je rešpektovaný viac než ktokoľvek iný. Ako sme išli dolu ulicami, zrazu niečo zahvízdalo, autá a všetko zastalo, divil som sa, čo sa deje. Boli sme v starom britskom džípe a hneď sme zistili, že to bol pastier, ako prechádza cez ulicu so svojimi ovcami a všetka doprava sa zastavila a dala mu prednosť. Tak je to s naším Pastierom. Amen. On dostane prednosť v jazde. On povedie Svoje ovce. Nič im neublíži, ani ich nebude otravovať. Hore v horách som si všimol, že tam bolo veľa pastierov, a oni hnali rôzne druhy zvery. Jedni pásli oslov, niektorí ťavy a niektorí len kozy. Povedal som, „No, pastier [angl. „shepherd“ – od slova „sheep“ (ovca) – pozn.prekl.] potom znamená len pastier [angl. „herder“ (pastier dobytky) – pozn.prekl.]“.

„Áno,“ povedal, „to je pravda, brat Branham. Pastier je ten, čo pasie, alebo kraviar.“ Ale on povedal, „Vieš, zvláštna vec, že pastier oviec je oddaný svojim ovcom viac ako čokoľvek iné.“ Povedal, „No, oboje jedia rovnaké jedlo, rovnakú trávu, ale keď príde noc, muly, kozy sú nechané vonku a pastier volá svoje ovce a berie ich do ovčince.“ Pomyslel som si, „Bože, to je to, čo chceme byť, ovce. Noc nadíde v jednom z týchto dní. Len ovce pôjdu dovnútra.“ Boh volá, ak si len člen zboru, ak nepoznáš nič viac, než len pripojenie sa do cirkvi, alebo ak nepoznáš Krista cez prežitie. „Aha,“ poviete, „poznám naše vyznanie. Poznám svoj katechizmus.“ Poznať katechizmus nie je život. Poznať Krista je život. Nie poznať svoje vyznanie, nie poznať svoje učenie o vašej Cirkvi, ale poznať Jeho. Jedine Jeho: poznať Jeho.

Vtedy zase povstala roztržka medzi Židmi pre tie slová. A mnohí z nich hovorili: Démona má a blázní; čo ho počúvate? A zase iní hovorili: To nie sú slová posadlého démonom; či azda môže démon otvoriť oči slepých? A bola slávnosť obnovenia chrámu v Jeruzaleme, a bola zima. A Ježiš sa prechádzal v chráme, v dvorane Šalamúnovej. –Ján 10:19-23

Vidíme, že oni, že títo ľudia, títo veriaci, takzvaní veriaci, ale vo formách pobožnosti, oni nie sú schopní uvidieť tú zamanifestovanú Pravdu Božieho Slova, pretože sa To nezhoduje s tým, čomu oni veria. Vidíte? Nejde o to, čo veríte, akí ste verní, akí ste nábožní alebo... to s tým nemá nič spoločného. Skutočne, prečo, to s tým nemá nič spoločného. Videl som ľudí, ktorí boli tak úprimní! Videl som pohanov, ktorí pália svoje deti, hádzu ich krokodíлом, matky s ich deťmi. To je viac, ako by urobili kresťania. Vidíte? Oni úprimne veria, úprimne, ale sú úprimne vedľa.

Ľudia hovoria, „Nuž, táto cirkev už stojí...“ To ste úprimne vedľa, ak sa to nezhoduje so Slovom. „No dobre, pozri sa, ja neverím v niečo také!“ Keď Biblia hovorí, že predsa To tak je! Vidíte? „Ja neverím, že To musíme robiť.“ Nestarám sa o to, čo si ty myslíš, že nemusíš robiť. Boh povedal, že sa to musí urobiť.

„Tieto znamenia ich budú nasledovať.“ Ako ďaleko? „Po celom svete.“ Koho? „Každé stvorenie.“ Vidíte, to bude; nie že bude, ale to je hotové, aby to bolo!

A toto Posolstvo tejto hodiny, z ktorého sa teraz radujeme, prítomnosť Božia, pozdný deň, večerný čas, keď svietia tie Svetlá. A tie veci, ktoré boli otvorené, a Slovo, ktoré bolo potvrdené a dokázalo sa, že je Pravda; oboje prorokované, že sa stane, dokázané všetko cez vedu i všetko, že je To: „Ježiš Kristus, ten istý včera, dnes i naveky.“ A človek, ktorý ide od Toho preč, je neveriaci. On nemá nádej. Je umŕtvený mocou Satana A tak nie je pre neho žiadnej nádeje. On nemá nádej.

A teraz to je čo? Veriaci; neveriaci; a teraz tretia skupina, o ktorej hovoríme, je taký, ktorý sa robí, že je veriaci. To je ten chlapík, ktorý sa robí veriacim! Nuž, zapamätajte si, tam stáli všetky tri skupiny. A teraz môžeme vidieť, že oni robia presne tak, ako robil ich otec, Judáš. Tam bol Peter a tí ostatní apoštolovia, veriaci. Boli tam sedemdesiati, neveriaci. A bol tam Judáš, ktorý zostával rovno pri tom, on sa robil, že je veriaci. Čo oni robili? Toto je druh, oni sa toho držia, až kým sa im nepodarí nájsť na Tom niečo, nejakú chybu. Po celý čas hľadajú, aby našli nejaké zadné dvierka, dívajú sa, ako to bolo vykonané, dívajú sa, či to nie je trik, dívajú sa, či to nie je nejaký chyták. Čakajú, aby sa zapredali. Oni na to čakajú.

Neveriaci, on pritom ani len nepočká. On To odsúdil a odišiel preč.

Veriaci, bez ohľadu na to, čo sa deje, on Tomu aj tak verí, pretože To je Slovo.

Tu sú vaše tri skupiny.

Tri druhy veriacich, 63-1124E

Vtedy ho obstúpili Židia a hovorili mu: Dokedy budeš držať našu dušu v napnutí? Ak si ty Kristus, povedz nám to otvorene! Ježiš im odpovedal: Povedal som vám, a neveríte. Skutky, ktoré ja konám v mene svojho Otca, tie svedčia o mne; ale vy neveríte, pretože nie ste z mojich oviec, ako som vám už povedal. Moje ovce čujú môj hlas, a ja ich znám, a nasledujú ma, a ja im dávam večný život, a nezahynú na veky, a nikto ich nevytrhne z mojej ruky. Môj Otec, ktorý mi ich dal, je väčší od všetkých, a nikto ich nemôže vytrhnúť z ruky môjho Otca. Ja a Otec sme jedno.

–Ján 10:24-30

Zjavne neexistuje nič lepšie ako život. Čo by sme dnes ráno mohli považovať za lepšie viac ako život? Dávid hovorí, „Tvoja milosť je pre mňa lepšia ako život.“

Zamýšľame sa, že slovo „život“ musí mať viacnásobný význam, musí to znamenať viac ako len jednu vec. Život sám znamená existenciu. Tak keď Tvoja milosť je lepšia ako život, čo môže byť lepšie? Pretože Boh Sám má Večný Život. Ak si to môžeme teraz uvedomiť, bude pre nás ľahšie vidieť ten veľkolepý obraz, ktorý nám Boh predkladá. Ako jedného dňa všetko, čo nie je z Boha, zmizne a pomíne a odíde.

Všetko, čo má začiatok, má aj koniec. Nie je nič, čo začalo, čo by nemalo aj koniec. Ale niečo, čo nemá začiatok, nemá ani koniec. A Boh je ten jediný, ktorý nemá začiatok. Nemá začiatok dní, ani koniec rokov. A preto sa my musíme stať časťou Boha skrze narodenie, aby sme žili a mali večnú existenciu.

Potom hriech a utrpenie a čokoľvek musí prísť na miesto, kde nebude existovať, pretože mali počiatok. Bol čas, keď neboli choroba, hriech, trápenie, smrť. A to prišlo cez prevrátenie. Tak všetko prevrátenie musí skončiť a všetko, čo malo počiatok, musí skončiť, aby tak mohlo navždy existovať to, čo je večné. Rozumiete, čo mám na mysli?

To je dôvod, prečo je nemožné pre kohokoľvek byť spasený mimo nového narodenia, pretože ľudia sú znovu narodení z Ducha Svätého a stávajú sa časťou Boha. Ich existencia je večná, rovnako, ako je Boh večný. Ježiš povedal, „Nemôžu nikdy zahynúť.“ „Nikto ich nevytrhne z Mojej ruky. Oni sú z Božského Otca a nikto ich nemôže zobrať alebo oddeliť, pretože sú časťou Boha.“

Nikto z nás nie je vzdelancom. Ja som veľmi, veľmi slabo vzdelaná osoba. Niekedy, keď natrafím na takéto slová, vyhľadávam ich, aby som to zistil, a beriem to jedno slovo. Mám priateľov a biblických učiteľov, ktorí môžu kdekoľvek prechádzať cez Písma v gréčtine alebo hebrejčine. Ja ich musím študovať slovo za slovom, aby som sa to dozvedel. Zistil som, že keď povedal, „Dám im večný život“, pochádza to z gréckeho slova Zoe. A Zoe je Boží vlastný život. Tak potom, s takou istotou, s akou sme účastníci Zoe, existujeme večne, ako Boh existuje večne. Preto tým, že máme účasť na Bohu, stávame sa večne požehnaní a spasení na veky a veky, bez konca, bez začiatku. Stávame sa časťou Boha.

Vtedy zase zodvihli Židia kamene, aby ho ukameňovali. Ale Ježiš im odpovedal: Mnoho dobrých skutkov som vám ukázal od svojho Otca, pre ktorý z tých skutkov ma kameňujete? Židia mu odpovedali: Za dobrý skutok ťa nekameňujeme, ale za rúhanie sa a preto, že ty súc človek robíš sa Bohom. Ježiš im odpovedal: Či nie je napísané vo vašom zákone: Ja som povedal: Bohovia ste? Ak tedy tých nazval bohmi, ku ktorým sa stalo slovo Božie, – a Písmo nemožno zrušiť – vy hovorte tomu, ktorého posvätil Otec a poslal na svet, vraj rúhaš sa, pretože som povedal: Syn Boží som? Ak nečiním skutkov svojho Otca, neverte mi; ale ak činím, aj keby ste mne neverili, verte tým skutkom, aby ste poznali a uverili, že je Otec vo mne a ja v Otcovi. –Ján 10:31-38

Je nám o tomto dni prorokované (a čelíme tomu), že bratská láska sa stane medzi ľuďmi cudzou vecou. Podľa môjho skromného úsudku je to najväčší zo všetkých darov, ktoré sú v Božej Biblii. Ak by Pán Ježiš Kristus stál dnes večer na pódiu, pozrel mi do tváre a povedal, „Dám ti podľa tvojho výberu: Môžeš byť veľkou osobou, veľkým kazateľom; Dám ti dar kázania Písma alebo ti dám dar učenia Slova alebo ti dám dar Božského uzdravovania; dám ti dar proctva; alebo ťa učiním prorokom, alebo akýkoľvek z tých dobrých darov viery. Akýkoľvek z darov, ktoré sú v Biblii, dám ti ich všetky, ale odoberiem ti lásku, alebo dám ti lásku a zoberiem ti dar.“

Povedal by som, „Pane, zober mi všetky dary a nechaj mi lásku.“ Rozumiete? Nezáleží na tom, koľko darov máme, neurobia nič dobré, ak tým motívom za tým darom nie je Božia láska. Musíme mať lásku.

Ako vidím tento veľký deň, v ktorom žijeme, kde sebestvo a nezájem medzi ľuďmi, ľudskými bytosťami a kmeňmi zeme, to moje srdce zarmucuje. A zmýšľal by som o tom inak, ak by On nebol o tom povedal, že v tomto dni to tu tak bude, kde budú jeden proti druhému a veci, ktoré sa majú diať. A láska bude medzi ľuďmi divnou vecou.

Uvedomili ste si, že ako osoba nie ste iba telo? Ste duch a telo. Nie iba to, ale Ježiš povedal, že Biblia povedala, že sme miniatúrni bohovia. Ježiš to povedal. Ježiš povedal, že ak oni, tí proroci, a tak ďalej, v Starej Zmluve, Ježiš sa na nich odvolával, povedal, „Vo vašom zákone je napísané, že ste bohovia. A ak volal bohmi tých, ku ktorým prišlo Slovo Božie, prečo potom nie On Sám súc Synom Božím, keď sa robil rovný s Bohom?“ No, v amatérskom spôsobe sme stvoriteľmi.

Videli ste niekoho, s ktorým milujete byť? Určite. Sú ľudia, s ktorými sa stýkate, s ktorými ste veľmi radi. Niečo je okolo nich, že sa s nimi tak radi stretávate. A potom sú ľudia, ktorých poznáte, a sú to veľmi dobrí ľudia, a napriek tomu je niečo, čo spôsobuje, že sa v ich prítomnosti akosi necítite dobre. Nechcete sa ich dotknúť, sú to vaši priatelia. Milujete ich, ale je rozdiel medzi nimi a tými ostatnými. Nuž, je to atmosféra, ktorú tvoríme okolo seba.

Božská láska a suverénna milosť, 56-0814

Toho istého dňa pristúpili niektorí farizeovia a vaveli mu: Vyjdi a idi odtiaľto, lebo Heródes ťa chce zabiť. A on im povedal: Idte a povedzte tej líške, že hľa, vyhánam démonov a uzdravujem dnes i zajtra a tretieho dňa dokončím. Avšak musím i dnes i zajtra i pozajtre chodiť, lebo nie je možné, aby zahynul prorok inde než v Jeruzaleme. Ó, Jeruzaleme, Jeruzaleme, ty, ktorý vraždíš prorokov a kameňuješ tých, ktorí bývajú poslaní k tebe! Koľko ráz som chcel shromaždiť tvoje deti tak, ako sliedka svoje kurence pod svoje krídla! A nechceli ste! Hľa, zanecháva sa vám váš dom pustý. A ameň vám hovorím, že ma už nikdy neuvidíte, dokiaľ neprijde čas, keď poviete: Požehnaný, ktorý prichádza v mene Pánovom!
 –Lukáš 13:31-35

Ježiš prešiel do Gadary a bol tam muž, v ktorom bolo dvetisíc diablov, ktorí povedali, „Čo máme s Tebou? Prečo Si sem prišiel? Odíď z našich krajov; my Ťa tu nechceme.“ Chceli byť nechaní na pokoji. Ľudia sa cítili lepšie doma s diablami, ako s Ježišom, preto povedali, „Odíď z našej zeme; nechceme Ťa tu.“ Biedny starý Legión, on bol len jediný z nich, ktorý chcel pomoc. On vždy prichádza ku tým, ktorí Ho chcú. Prichádza ku tým, ktorí Ho potrebujú. Tak on bol tým jediným, ktorému bolo pomôžené. Často myslím, keď prídem do neba, chcem vidieť, koľko zavázilo jeho svedectvo u pastierov sviň v Gadare. Ak ich to malo stáť stádo sviň, nechceli žiadne prebudenie. Ak to má ľudí niečo stáť, nechcú s tým mať nič spoločného. Tak je to dnes. Ak vás to má stáť vaše hazardné hry, zábavu, vaše cigary, vaše špinavé vtipy, všetka tá špina a veci sveta. Dôvod, prečo to nechcú, je, že ich to niečo bude stáť, meno vašej vyššej spoločnosti s množstvom lesku. Ale to vám dá meno zapísané v Baránkovej Knihe Života, ktoré nevybledne. Musíte sa rozhodnúť; máte slobodnú morálnu voľbu. Ó, mojou modlitbou za vás je, aby ste obdržali Boží Vianočný dar. Áno, nechcú to, pretože to s nimi niečo robí. Alebo vláda, vláda Ho nechcela. Herodes Ho nechcel. Nie veru. Kvôli čomu? Pretože by zmenil ich program. Vláda Ho nechce ani dnes. Predpokladá, že sme kresťanským národom. No, ale OSN Ho nechce. Vezmú každú ideu sveta okrem tej Jeho, nikdy neponúknú modlitbu. Nepomodlia sa na svojich sedeniach. Oni tam proste idú a je to bezohľadné a surové, ako hovorí ten starý výraz z ulice [angl. „dog-eat-dog” – pozn.prekl.]. Nechcú Krista. On by zmenil ich program; preto Ho nechcú. Nechceli Ho vtedy a nechcú Ho ani teraz. Cirkvi Ho nechceli, lebo nesúhlasil s ich vyznaniami. Povedal im, kým boli, povedal, „Pokolenie zmýj, obielené steny.“ Pomenoval ich všetkým možným, na čo ste pomysleli. Povedal starému Herodesovi, povedal, „Chod' povedať tej líške.“ Čo je špinavšie ako líška? Čo je viac zapáchajúce a podlé ako špinavá stará líška? Ježiš povedal, „To je, čím on je.“ Tak On nazýval čierne „čiernym“ a biele „bielym.“ Nazval zlé „zlým“ a správne „správnym“. Tak oni to nechceli. Dnešné cirkvi nechcú pastora naplneného Duchom Svätým, ktorý bude skutočne horúci a povie vám, čo je správne a čo zlé. Oni to nechcú. Oni by ho veľmi rýchlo vyhodili. Zíde sa výbor diakonov a odmietnu ho a zoženú si iného, takého, ktorý bude hovoriť o ich vyznaniach. Brat, nepoznám žiadne vyznanie okrem Krista, nepoznám žiaden zákon okrem lásky, žiadnu knihu okrem Bible. To je to, čo potrebujeme. To je to, čo potrebujú cirkvi.

Boží zabalený dar, 60-1225

A stalo sa, keď raz v sobotu vošiel do domu ktoréhosi z kniežat farizeov jest chlieb, že oni, farizeovia, ho pozorovali. A hľa, bol pred ním nejaký vodnateľný človek. A Ježiš odpovedal a riekol zákonníkom a farizeom: Či sa smie v sobotu uzdravovať a či nie? Ale oni mlčali. A on pochytiac človeka uzdravil ho a prepustil. A im povedal: Ktorého z vás osol alebo vól padne do jamy a nevytiahne ho hneď v sobotný deň? A nemohli mu odpovedať na to. –Lukáš 14:1-6

TFarizejovia a vodcovia Jeho dňa sa Ho snažili znevážiť pred ľuďmi. To bol jednoducho spôsob diablovho konania. Všetci tí Farizejovia a učители Jeho dňa sa sústavne snažili Ježiša znevážiť. Všetko, čo na Neho mohli hodiť, to hodili. Sústavne Ho pozorovali, aby zistili, kde by mohli nájsť nejakú chybu, a oni nikdy nehovorili o Jeho dobrých veciach; oni vždy nachádzali niečo, čím by Ho mohli znevážiť a povedať, „Vidíte, pozrite sem. Ak by On bol mužom Božím, On by takto nepostupoval,” alebo, „Ak by On bol mužom Božím, neurobil by to týmto spôsobom.” Oni sa Ho snažili zatieniť, aby ľudí doviedli do toho, aby Mu neverili. To je diablove práca a táto stará metóda nikdy neskončila.

Veľakrát urobí kazateľ nejakú chybu. A keď prichádza do svojho susedstva, vzácny brat, ktorý sa snaží robiť to, čo je správne, a viesť ľudí správne, všetko, na čo diabol môže poukázať neveriacemu alebo takzvanému kresťanovi v tom susedstve, aby to hodil na toho muža, on to urobí. Viete, ten skutočný kresťanský spôsob je skryť všetko, čo môžete, ohľadne vášho brata. Nehovorte o jeho zlých veciach; hovorte len o jeho dobrých veciach. Povedzte len to dobré, čo o ňom viete. Ak je niečo zlé, nechajte to tak. Ten biedny človek má aj tak dosť toho, čo je proti nemu. Nesnažte sa zobrať palicu a postrčiť toho človeka ďalej do jamy. Ten kresťanský postoj je pozdvihnúť ho a vytiahnuť ho z tej jamy. Rozumiete? Nikdy sa ho nesnažte postrčiť dolu; on už je dolu. Snažte sa mu pomôcť. Ale dnes príliš mnohí z nás, príliš mnoho ľudí, môžem tak povedať, sa to snaží robiť. Ak by len mohli zobrať niečo ďalšie, aby mohli povedať, že to bolo skutočne zlé.

Tak, napríklad, ak by jeden z vás bratov urobil nejakú chybu a vykonal niečo zlé, k čomu ste náchylní; ja som tiež, každý jeden z nás. Ale ako ideme ďalej, pamätajme, sme bratia; sme bratia. A ak máme medzi sebou nejaké boje, bojujme jeden s druhým. Prineste to spolu. Prineste to pred našich bratov a urovnajte to.

No, v Branhamovej rodine bolo zvykom, že ak jeden z tých malých niečo urobil, oni to išli povedať Billovi, pretože ja som bol ten najväčší. A musel som tam zastať a preskúmať, kto bol v práve a kto nie. No, mal som rozhodnúť, kto z nich bol v práve a kto nie. Ak tomu stále neverili, potom si to vybojovali poza mojím chrbtom. Ale oni boli stále bratmi. Vidíte? Na dvore za domom sa bili jeden s druhým a na dvore pred domom bojovali jeden za druhého. Tak, to je to, ako to bolo, my sme stále bratia.

Stáť na strane Ježiša, 62-0601

A pozvaným povedal podobenstvo pozorujúc, ako si vybrali predné miesta, a riekol im: Keďby si bol od niekoho pozvaný na svadbu, nesadaj si na predné miesto, aby snád' nebol od neho pozvaný aj niekto vzácnejší ako ty, a neprišiel, kto teba i tamtoho pozval, a nepovedal ti: Daj tomuto miesto, a vtedy by si započal s hanbou zaujímať najposlednejšie miesto. Ale keď ťa pozvú, id' a sadni si na posledné miesto, aby, keď príjde ten, kto ťa pozval, povedal ti: Priateľu, sadni si vyššie! Vtedy budeš mať chválu pred všetkými svojimi spolustolujúcimi. Lebo každý, kto sa povyšuje, bude ponížený: a kto sa ponízuje, bude povýšený. – Lukáš 14:7-11

Nó, Ježiš, keď bol na zemi, nevyhlasoval sa za veľkého. Bol iba človekom, obyčajným človekom. Ak by ste Ho videli na ulici, nevyzeral by rozdielne oproti niekomu inému. Prechádzal sa medzi ľuďmi; oni dokonca ani nevedeli, kým bol. Neobliekal sa rozdielne. On sa iba prechádzal medzi nami ako pokorný Človek. Nie ohromný veľký muž; On bol pravdepodobne malý, chudý chlapík. Biblia povedala, „Nie je na ňom žiadnej krásy, po ktorej by sme túžili.“ Tak On iba chodil a žil medzi ľuďmi: jedol a pil a spal spolu s nimi. Kto boli tí s Ním? Najchudobnejší z chudobných, rybári dole na rieke.

Môžem si predstaviť Petra s takou tou starou umastenou rybárskou zásterou na sebe a Ježiša povedať, „Ty si Šimon, tak nasleduj Ma a budeš rybárom ľudí.“ Radšej by som počul to, ako hocičo, čo poznám: iba, „Nasleduj Ma.“

Ó, povieš, „No, počkaj chvíľu. Nedosiahol si žiaden stupeň vzdelania.“ On nepotrebuje vzdelanie. On len chce nasledovanie Krista. Tak to je. To je pravda. „Len Ma nasleduj.“ On by dokonca ani nepoznal svoje vlastné meno, keby pred ním ležalo. Biblia povedala, že bol nevzdelaný a neučený. Nie len neučený, on bol nevzdelaný: oboje, nevzdelaný [doslovne: „nevedomý“ – pozn.prekl.] a neučený. Ale keď prešiel cez bránu zvanú „Krásna“ a povedal tomu mužovi, „Pozri sa na mňa,“ povedal, „strieбра a zlata nemám, ale čo mám, ti dám. V Mene Ježiša Krista vstaň a choď.“

Niekoľko v cirkvi sa začal správať ako pokrytec a oni na to v jeden večer prišli, stala sa určitá, určitá vec, povedal, „Prečo vám dal diabol do srdca, aby ste klamali Boha?“ Ten muž padol mŕtvu: Ananiáš. Zafíra vošla, znova tá istá vec.

A potom títo ľudia pozreli na toho starého rybára a viete, čo urobili? Ak by bol býval mal nejaké veľké vzdelanie, s ktorým by šiel, bol by býval mal niečo, za čo by ho oslavovali, lenže Boh vzal nič a urobil z toho niečo. To je to, ako to Boh robí: iba vezme nič, aby z toho urobil niečo.

Ak sa dokážete stať ničím vo svojich vlastných očiach, potom sa stávate niečím v Božích očiach. A vždy si pamätajte toto, priatelia, cesta hore je dolu. „Kto seba povyšuje, bude ponížený, ale ten, kto sa ponízuje, bude povýšený.“

Tak len Ho milujte z celého srdca a zabudnite všetko, čo ste kedy vedeli, ale pamätajte na Ježiša Krista. Choďte vpred a milujte Ho a pracujte pre Neho; slúžte Mu. Ak chce, aby ste boli rohožou pred dverami, tak len ňou buďte. Čokoľvek On chce, aby ste robili, to robte.

A povedal aj tomu, ktorý ho pozval: Keď strojíš obed alebo večeru, nevolaj svojich priateľov ani svojich bratov ani svojich príbuzných ani bohatých susedov, aby ťa snád' aj oni zato tiež nepozvali, a mal by si odplatu. Ale keď robíš hostinu, povolaj chudobných, chromých, krivých a slepých a budeš blahoslavený, pretože ti nemajú čím odplatiť, lebo ti bude odplatené pri vzkriesení spravdivých.

–Lukáš 14:12-14

Ako som jedného rána povedal, celé moje odenie je milosť. Mnoho ľudí hovorí, „Poškrab ma po chrbte, a potom ťa ja poškrabem. Áno, urob niečo pre mňa, a potom ja urobím niečo pre teba.“ To nie je milosť. Milosť je to, že ak ťa svrbí chrbát, tak ja ho jednako poškriabem, či ty poškriabeš mňa alebo nie. Možno ma udrieš do tváre a povieš, „Môj chrbát potrebuje poškriabať,“ tak ja ho poškriabem. Vidíte? To je to, urobte niečo. Ja neverím v skutky, ja verím, že skutky sú láska. Skutky sú prejavom, že milosť zaujala miesto. Ja nie som verný svojej manželke preto, že by som vedel, že sa so mnou rozvedie, ak by som jej nebol verný; ja som jej verný preto, lebo ju milujem.

Nekážem Evanjelium preto, že si myslím, že pôjdem do pekla, ak by som ho nekázal; kážem Evanjelium preto, lebo Jehu milujem. Určite. Myslíte si, že by som prechádzal tými búrlivými moriami a tie lietadlá sú zmietané hore a dolu a všade okolo sa blýska a deje sa všetko možné a takmer každú minútu každý vykrikuje „Zdravas Mária“, prechádza to lietadlom a takéto veci... tí ľudia si zapínajú bezpečnostné pásy a pilot hovorí, „Máme paliva už len na pätnásť minút a nevieme, kde sa nachádzame.“ Myslíte si, že by som to robil len... len aby som mal nejakú zábavu? Ha. Myslíte si, že by som sa vrátil tam do tej džungle, kde sa museli tí nemeckí vojaci okolo mňa každú noc postaviť a doprevádzali ma na tie zhromaždenia a z nich, až kým Duch Svätý nezačal činiť zázraky? Komunisti tam sedeli s infračervenými zameriavačmi, aby ma zastrelili i zo vzdialenosti jednej míle. Myslíte si, že by som to robil len pre zábavu? Je to preto, že niečo je vo mne, láska. Sú tam ľudia, za ktorých Kristus zomrel. Pavol povedal, „Ja som ochotný nielen ísť hore do Jeruzalema, ale ja tam idem, aby som bol ukrižovaný. Idem tam, aby som zomrel. Idem tam, aby som zomrel pre Pána.“ Je to niečo... láska, ktorá vás núti. To je presne tak.

Ak by som kázal Evanjelium za peniaze, ak by to tak bolo, nemal by som dnes večer dlh dvadsaťtisíc dolárov. Nebol by som v dlhu. Nie veru. Lebo ja by som potom zobral niekoľko z tých miliónov, ktoré mi boli ponúkané. Jeden človek, jeden človek ku mne poslal agenta FBI so šekom na milión päťstotisíc dolárov. Povedal som, „Vezmite to späť.“ Nie za peniaze, to nie je za peniaze. Ja nekážem Evanjelium za peniaze, to nie.

Je to kvôli láske. Tá vec, ktorú chcem robiť, je, keď tam prekročím a vydám svoj posledný dych, čo môže byť za päť minút od teraz, môže to byť o dve hodiny, môže to byť o päťdesiat rokov od teraz. Ja neviem, kedy to bude. Ale keď to nastane a ja tam prídem, chcem vidieť tých ľudí v rozkvetení mladosti, ako bežia a kričia, „Môj milovaný brat, môj brat!“ To je to, čo je v mojom srdci. To je ten dôvod.

Adopcia, 60-0522E

Keď to počul ktorýsi zo spolustolujúcich, povedal mu: Blahoslavený, kto jie chlieb v kráľovstve Božom! Ale on mu povedal: Nejaký človek urobil veľkú večeru a pozval mnohých. A v hodinu večere poslal svojho sluhu, aby povedal pozvaným: Poďte, lebo je už všetko hotové. Ale oni sa začali všetci jednomyselne vyhovárať. Prvý mu povedal: Kúpil som pole a musím vyjsť a vidieť ho. Prosím ťa, omluv ma! A iný povedal: Kúpil som päť párov volov a idem ich zkúsiť. Prosím ťa, omluv ma. A zase iný povedal: Oženil som sa, a preto nemôžem prísť. A sluha navrátiac sa zvestoval to svojmu pánovi. Vtedy sa rozhneval domáci pán a povedal svojmu sluhovi: Vyjdi rýchle do ulíc a uličiek mesta a uveď sem chudobných, chromých, krivých a slepých! A sluha povedal: Pane, stalo sa, jako si nariadil, a ešte je miesto. A pán povedal sluhovi: Vyjdi na cesty a medzi ploty a prinúť vojsť, aby sa naplnil môj dom! Lebo hovorím vám, že niktory z tamtých pozvaných mužov neokúsi mojej večere. –Lukáš 14:15-24

Keď Boh posla Svätého Ducha a klope na dvere človeka a on To úmyselne odmieta, raz To odmietne naposledy. A potom nebudete privilegovanou osobou. Môžete sedieť v cirkvi a počúvať Evanjelium a súhlasiť s Evanjeliom. Môžete urobiť tak veľa, ako povedať, „Viem, že je to pravda,“ ale nikdy na to nepoložíte prst, aby vám to pomohlo. Vidíte? Vy to len počúvate, lebo hovoríte, „Verím, že je to správne.“ To je len sympatizovanie s tým. Mohol by som povedať, „Verím, že je to desať tisíc dolárov.“ To neznamená, že ich mám. Vidíte? Mohol by som povedať, „To je dobrá studená voda,“ ale odmietnem ju piť. Viete, čo mám na mysli? A toto je Večný Život. A odmietnuť to urobiť, jedného dňa prekročíte tú hranicu medzi súdom a milosťou, a potom nebudete, nebudete mať to privilegium prísť a prijať to.

Pre vás ľudí, ktorí sem prichádzate... Nie som zodpovedný za tých, ku ktorým hovoria iní kazatelia. Ale ak je to správne, dlžíte tomu svoj život. Čo viac by ste kedy mohli nájsť, čo by bolo pre vás užitočnejšie, než vedieť, že môžete mať Večný Život?

Čo ak by som tu rozdával kapsule, ktoré by boli vedecky potvrdené, vedecky potvrdené, že táto kapsula môže spôsobiť, že by ste žili tisíc rokov? Nuž, musel by som sem dostať políciu, aby držali ten dav ľudí preč odtiaľto. Nemuseli by ste kvôli tomu robiť oltárne zavolanie, len by ste ich od toho museli odháňať. Žiť tisíc rokov... A jednako, vedecky dokázané, že večný Boh, všetka Jeho moc Jeho vzkriesenia, ktorá vám zaslúbila Večný Život, a Satan tam dá svoje legióny a drží vás od Toho preč. Vidíte? A predsa sa môžete dívať a byť dosť citliví, aby ste sa tomu pozreli do tváre a videli, že je to správne, a potom to odmietli. Vidíte?

Niečo, nejaký druh výhovorky, „Je príliš teplo. Som príliš unavený. Urobím to zajtra.“ Skrátka nejaký druh výhovorky, to je všetko, čo oni robia. Tým, že odmietať deň navštívenia, to vás oddeľuje od Boha.

Je tvoj život hodný Evanjelia?, 63-0630E

A išli s ním mnohé zástupy, a on obrátiac sa povedal im: Ak ide niekto ku mne a nemá v nenávisti svojho otca i matere, ženy i detí, bratov i sestier, ba ešte len aj svojej vlastnej duše, nemôže byť mojím učeníkom. A kto nenesie svojho kríža a nejde za mnou, nemôže byť mojím učeníkom. Lebo veď ak niekto z vás chce vystaviť vežu, či nesadne prv a nespočíta nákladu, či má toľko, aby mohol dostaviť? Aby snád', keď by položil základ a nemohol dovŕšiť, nezačali všetci, ktorí by to videli, vysmievať sa mu a hovoriť: Tento človek začal stavať a nemohol dovŕšiť. Alebo ktorý kráľ idúc proti inému kráľovi do boja nesadne prv a neporadí sa, či môže s desať tisícami stretnúť sa s tým, ktorý s dvadsať tisícami ide na neho? Lebo ak nie, vtedy, keď ešte bude ďaleko, pošle posolstvo a bude prosiť o pokoj. Tak teda každý z vás, kto sa nezrieka všetkého, čo má, nemôže byť mojím učeníkom. –Lukáš 14:25-33

Verím, že všetky dary sú predurčené skrze Božie predzvedenie. Veríte to? Ja tomu verím. Verím, že nie je nič, do čoho by si sa sám dopracoval, alebo niečo, čo by mohla dať jedna osoba druhej. Ja v to neverím. Nehovorím, že by to tak nemohlo byť. Moja viera by nezmenila Boží program. Lenže, nemôžem to vidieť v Písmach.

Aby som podložil všetko, čo kážem a verím, musím mať niečo poza tým, inými slovami, aby som z toho vzbudil vieru. A to musí pochádzať z Božieho Slova, čo je základom všetkej viery. Viera prichádza skrze počutie a počutie skrze Slovo. A preto verím, že všetky ohromné dary boli Bohom predurčené, aby prišli do sveta.

Napríklad, Sám Ježiš. On bol predurčený Boží, aby prišiel do sveta. Veríte to? On bol tým Semenom ženy, ktoré malo rozdrtiť hadovi hlavu. A Jeho päta, aby rozdrvila hlavu. Verím, že Mojžiš bol Božím predurčeným. Veríte to? Keď sa narodil, bol riadnym dieťaťom. A vyrastal v paláci Faraóna so svojou nohou na tróne, aby sa stal dedičom, dokonca Faraónovým synom, aby sa stal dedičom trónu. Ale on bol ustanovený Bohom. Ak by bol iba obyčajným človekom, išiel by vpred a prijal by tie veľké pocty. Ale on bol Bohom ustanovený na iný účel.

Verím, že Ján Krstiteľ, verím, že to bolo sedemstodvanásť rokov predtým, ako sa narodil, keď ho videl prorok Izaiáš a povedal, že bol hlasom volajúcim na púšti. Bol ustanovený Bohom. Jeremiáš, skôr, ako vyšiel z lona svojej matky, Boh povedal, že ho pozná, posvätil ho a ustanovil ho za proroka nad národmi, skôr, ako vôbec vyšiel z lona svojej matky. Je to pravda?

Verím, že tieto veci sú ustanovené. Myslím, že to, kde to dnes je, že sme sa viac menej vypracovali do nejakého malého entuziazmu a niekedy to prináša viac hanby ako dobrého. Nemyslíte? Nikdy nič nehovor.

Ako som videl jedného mladého muža vojsť a povedať, „Ó, Pán ma povolal, aby som kázal. Minulého večera som bol obrátený. Boh ma zavolať, aby som kázal.“ Radšej keby si čakal, mladý muž. Zisti, či ťa do toho Boh skutočne povolal. Bola jedna rastlina, viete, ktorá raz bola vysadená. A keď vyšlo horúce slnko, vyschla. Posad' sa a skôr, ako začneš stavať dom, zrátaj si výdavky a pozri sa, či na to máš, kým to začneš robiť.

Soľ je dobrá, ale ak by soľ ztratila svoju slaň, čím ju napravia? Ani do zeme ani do hnoja sa nehodí; von ju vyhadzujú. Kto má uši nato, aby počul, nech počuje! –Lukáš 14:34-35

Raz tu mali hore na poschodí nejaký dámsky večierok, nejaký druh cirkevného večierka. Náhodou som niečo robil na prízemí tohto domu. A poviem vám; keď som bol hriešnikom, počul som nejaké hnusné veci. Ale toto ženské stretnutie, nikdy v celom svojom živote som nepočul horšie vtipy. Mohli by ste si predstaviť, že by osoba, ktorá sa nazýva Kresťanom, vypustila zo seba takú špinu?

Nemôžete dostať sladkú a dobrú vodu z tej istej cisterny. Pustíte vedro do studne a vyjde von plné červíkov, tak ich voláme. Keď to vedro spustíte znova dolu, vytiahnete to isté. Cisterna potrebuje vyčistiť a naplniť dobrou vodou.

To je to, čo je dnes problémom v cirkvi, hovorím celosvetovo, že ona potrebuje vydrhnúť a naplniť Božou svätou vodou z neba. Jej srdce sa stalo žumpou všetkého, čo ide naokolo. Má milencov všetkých druhov. Biblia povedala, že budú viac milujúci rozkoše ako milujúci Boha, zradní, falošní žalobcovia, nezdržanliví a pohrdajúci tými, ktorí sú v poriadku.

Pozrite sa na ženu, ktorá sa snaží žiť správne, na muža, ktorý sa snaží žiť správne, stane sa „náboženským cvokom“, ona sa stáva „fanatikom“ alebo niečím staromódnym. Je opovrhnutá. Je pohrdnutá a odmietnutá skrze ľudí tohto sveta. To je pravda.

Ale všimli ste si niekedy, čo má skutočná cirkev robiť? V Starom Zákone, keď mali obeť, zabili jedného vtáka a dali krv jedného na toho druhého, mŕtveho partnera. A on letel zemou a rozptyľoval tú krv mŕtveho partnera. Keď sa cirkev stáva skutočnou nevestou Ježiša Krista, ona bude so sebou niesť Krv Ježiša Krista rozptyľujúc to nad zemou volajúc, „Svätý, Svätý, Svätý Pánovi.“ Jej atmosféra, každý kúsok jej vôle bude z Boha. Jej celé odenie bude z Boha. Nemôžete očakávať nič iné.

To je dôvod, prečo tiež prichádzajú do cirkvi ľudia, nie nato, aby hrali karty a hrali poker, tancovali v suteréne, mali polievkové večere a takéto veci. To je pre svet. A my nikdy nebudeme schopní sa s nimi porovnať, a hanba nám, ak sa o to budeme pokúšať. Máme kázať Ducha Svätého a moc a vzkriesenie Krista. Máme niečo, čo oni nemajú. Žime to, neskúšajte ich napodobňovať. Žime, čo vieme, že je správne; žime v Kristovi. Ježiš povedal, „Keď budem vzatý hore, všetkých potiahnem k sebe. Vy ste soľou zeme; ale ak by soľ stratila svoju chuť, potom nie je na nič dobrá, len aby bola vyhodená a pošliapaná pod nohami mužov.“

A približovali sa k nemu všetci publikáni a hriešnici, aby ho počuli. A farizeovia a zákonníci reptali a vraveli: Tento prijíma hriešnikov a jie s nimi. A on im povedal toto podobenstvo a riekol: Kto z vás je taký človek, ktorý má sto oviec a keď ztratí jednu z nich nezanechá tých deväťdesiatdeväť na púšti a nejde za tou ztratenou, dokiaľ jej nenajde. A keď najde, vezme na svoje plecía a raduje sa. A keď príjde domov, volá priateľov a susedov a povie im: Radujte sa so mnou, lebo som našiel svoju ovcu, ktorá sa bola ztratila. Hovorím vám, že tak bude radosť v nebi nad jedným hriešnikom, činiacim pokánie, väčšia ako nad deväťdesiatdeväť spravедlivými, ktorí nepotrebujú pokánia. Alebo ktorá žena, ktorá má desať grošov, keby ztratila jeden groš, nezazne sviece a nezametá domu a nehľadá bedlive, dokiaľ nenajde? A keď najde, volá priateľky a susedy a povie: Radujte sa so mnou, lebo som našla groš, ktorý som bola ztratila. Tak, hovorím vám, býva radosť pred anjelmi Božími nad jedným hriešnikom, činiacim pokánie. – Lukáš 15:1-10

Keď bol ten Veľký Pastier udretý, ten veľký Pastier Oviec, keď tam bol udretý, povedal, „Je dokonané.“ A v tej minúte, hneď ako bol tento Pastier udretý, bolo po všetkom. Hriech je zaplatený; nebolo viac hriechu. Boli čisti; pokuta bola zaplatená. Veriaci, ktorých mená boli zapísané v Knihe Života, predurčení od založenia sveta, bolo to dokonané práve v tej minúte, keď Ježiš povedal, že bolo dokonané. On, ten Veľký Pastier, prišiel pre Svoje ovce. Bolo dokonané; Božia pravá ruka bola vytiahnutá z Jeho boku, udretého. Potom na Veľkú noc to On vrátil (Amen), vzkriesil to znovu do Svojho boku a roztiahol to dolu k tebe a mne vo forme Svojho Slova, aby nás vykúpil späť do originálnej záhrady, z ktorej nás hriech vzal preč. Skryté tajomstvo Jeho veľkého srdca bolo zjavené skrze Proroka Pastiera. Bolo to zjavené skrze Pastiera, Proroka Pastiera.

Niet divu, že hory v ten deň skákali a kričali. Niet divu, že slnko zakrylo svoju tvár a kričalo od radosti. Niet divu, že celá príroda sa rozjasala; vietor triasol stromami, až kým sa triasli a triasli a radovali a skákali. Oni videli Proroka Pastiera, na hore, vykúpil každé meno v Knihe života. A videli, že ich vlastná príroda bola vykúpená. Oni kričali a skákali. A svet šiel k zemetraseniu. A hory sa trhali a skaly padali. A slnko zapadlo. A všetko sa dialo. Ako nejaké zhromaždenie, keď ti Pastier zjavuje, že je dokonané. Tam...

Videl som skákanie a radosť, ale nikto nebol zranený. Hory sa rozozvučali a... Slnko zapadlo a všetko sa to dialo, ale nikto nebol zranený. A videl som zhromaždenia, kde bola zjavená moc Božia ľuďom, že sú slobodní od sveta a vecí toho sveta, a radosť Pánova naplnila zhromaždenie. Stáli a kričali a plakali a kričali, ako najviac mohli, na slávu Pánovu. Nikdy som nevidel nič v neporiadku; oni boli vždy v poriadku; lebo rozpoznali, že ich mená boli zapísané v Baránkovej Knihe Života pred založením sveta... Ten Veľký Prorok Pastier im priniesol posolstvo a oni boli vyslobodení: Prorok Pastier. Nezáležalo na tom, čo tie iné cirkevné sféry o tom hovorili, oni vedeli, čo sa stalo.

Prečo to museli byť pastieri, 64-1221

A povedal: Nejaký človek mal dvoch synov. A mladší z nich povedal otcovi: Otče, daj mi pripádajúci diel imania! A on im rozdelil majetok. A po nie mnohých dňoch shromáždil všetko ten mladší syn a odcestoval do ďalekej krajiny. A tam rozmrhal svoje imanie žijúc prostopašne. Keď potom všetko strovil, nastal veľký hlad v tej krajine, a on začal trpieť núdzou. A išiel a pripojil sa ktorémusi z občanov tej krajiny, a ten ho poslal na svoje polia pást svine. A žiadal si môcť naplniť svoje brucho mlátom, ktoré žrali svine, ale mu ho nikto nedával. No, potom vstúpil do seba a povedal: Koľko nájomníkov mojeho otca má hojnosť chleba, a ja tu hyniem hladom! Vstanem a pojdem k svojmu Otcovi a poviem mu: Otče, zhrešil som proti nebu i pred tebou, takže už viacej nie som hoden volať sa твоjím synom; učíš ma jako jedného zo svojich nájomníkov.

–Lukáš 15:11-19

Jeden francúzsky vojak, mali v armáde skupinu vojakov, ktorí mali túto stratu pamäte, je to zo šoku z boja. A mali určitý program. Zavolali ľudí, ktorí postrádali svojich milovaných, zavolali ich, aby videli, či by mohli týchto chlapcov identifikovať. Nemali žiadnu nádej, možno jeden alebo dvaja ich rozpoznali. A potom vzali tých ostatných; išli ich umiestniť do sanatória, kde mali zostať do konca svojho života. Išli vlakom hore kopcom a zastavili sa na stanici a nechali tých chlapcov vystúpiť, aby si natiahli nohy. A sprievodca vyšiel s nimi na kopec, aby ich pozoroval, kvôli tej strate pamäti museli byť pod dozorom.

Pozorovali tam jedného mladíka. Vystúpil a začal sa obzerať dookola na vodnú nádrž, rozhliadal sa po celom kopci. Pretrel si tvár a skúmal a znovu sa pozrel; videl tú vodnú nádrž. Poobzeral sa okolo tej stanice a začal kráčať.

Ten strážca, namiesto toho, aby ho zastavil, ho nasledoval. Šiel hore na kopec, potom malým chodníkom dole, odbočil doprava, prešiel cez druhý malý kopec a prišiel k malej drevenici. Pozeral sa. Vyšiel na terasu, vyšiel starý muž s palicou v ruke, položil ramená okolo jeho krku a povedal, „Môj synu, vedel som, že sa vrátiš. Povedali mi, že si mŕtvy, ale ja som vedel, že sa vrátiš.“ A ten chlapec prišiel k sebe. Strata pamäte ho opustila. Vedel identifikovať, kým bol. Vedel, že to bol jeho otec.

Ó, vojak kríža, ktorý si bol šokovaný toľkým tréningom, utrpel si toľko šokov denominácie a vyznania a vecí sveta, prečo sa len na chvíľu nezastavíš a neporozhliadaš sa v Biblii? Možno sa tam budeš trochu túlať a môžeš sa nájsť a zidentifikovať v Slove ako veriaci. Môžeš byť v jednom z týchto dní nájdený, že Ho nepoznáš. Možno prídeš k sebe, ako to urobil márnотratný syn a nájdeš sa. Môžeš nájsť svoju identifikáciu v Božích Slovoch.

Duchovná strata pamäte, 64-0411

A vstal a prišiel k svojmu otcovi. A ešte keď bol d'aleko, uvidel ho jeho otec a bol pohnutý milosrdenstvom. A bežal a padol mu okolo krku a bozkával ho. A syn mu povedal: Otče, zhrešil som proti nebu i pred tebou a nie som viacej hoden volať sa tvojím synom. Vtedy povedal otec svojim sluham: Vyneste rýchle to prvé rúcho a oblečte ho a dajte prsteň na jeho ruku a sandále na nohy a dovedte to krmné teľa a zabite, a jedzte a veselme sa, lebo tento môj syn bol mŕtvy a ožil; bol ztratený a našiel sa. A začali sa veseliť. A jeho starší syn bol na poli. A jako tak išiel a priblížil sa domu, počul hudbu a kolotanec. A zavolajúc si ktoréhosi zo sluhov vypytoval sa, čo je to. A on mu povedal: Tvoj brat prišiel, a tvoj otec zabil to krmné teľa, že ho zdravého prijal. A on sa nahneval a nechcel vojsť. Vtedy vyšiel jeho otec a prosil ho. Ale on odpovedal a riekol svojmu otcovi: Hľa, tak mnoho rokov ti slúžim a nikdy som neprestúpil tvojho prikázania, a mne si nikdy nedal ani len kozľaťa, aby som sa poveselil so svojimi priateľmi. No, keď prišiel tento tvoj syn, ktorý so smilnicami prežral tvoj majetok, zabil si mu to krmné teľa. A on povedal: Dieťa, ty si vždycky so mnou, a všetko moje je tvoje; ale veseliť a radovať sa patrilo, lebo tento tvoj brat bol mŕtvy a ožil, bol ztratený a našiel sa.
 –Lukáš 15:20-32

Pamätám sa, keď som raz bol tam preč. Niečo pre mňa prišlo. Amen. To nebolo to, že by som ja chcel prísť, ale Niečo prišlo za mnou. Lebo pred založením sveta Boh predurčil (haleluja!), že budeme Jeho, na Jeho česť a slávu. Počúvajte. Tých, ktorých predzvedel, tých čo? Povolal. Je to tak? Povolal vás? Áno. Preto vás povolal? Predzvedel vás. Tých, ktorých predzvedel, On povolal, tých, ktorých povolal, tých ospravedlnil. Je to tak? A tých, ktorých ospravedlnil, tých oslávil. Amen. To je to, čo hovorí Biblia. Tých, ktorých predzvedel, tých povolal: každú generáciu. Tých, ktorých povolal, tých už oslávil. Čo? Prečítajme tu to miesto Písma. V poriadku.

„Predurčiac nás k synovstvu skrze Ježiša Krista cieľom Neho podľa ľúbosti Svojej vôle – na chválu Jeho slávy.”

Rozumiete tomu? Na chválu Jeho slávy, aby sa On mohol posadiť v tých večných vekoch, ktoré majú nasledovať, a Jeho deti budú kričať, „Abba, Otče. Abba, Otče.”

A tí anjeli povedia, „O čom to hovoria? O čom to hovoria?”

Je to tak nádherne ukázané na tom márnoträtom synovi. „Bol som stratený.” „Toto je môj syn. Bol stratený a teraz sa našiel. Bol mŕtvy a znova žije. Prines najtučnejšie teľa, to najlepšie rúcho, prsteň na jeho ruku. A nech...” Niet divu, keď tie ranné hviezdy spolu spievali a synovia Boží jasali, keď videli ten plán vykúpenia, ako Boh zapisuje vaše mená do tej Knihy pred založením sveta.

Adopcia, 60-0518

A hovoril aj svojim učeníkom: Bol istý bohatý človek, ktorý mal správcu, a ten bol ohovorený u neho, že mrhá jeho majetok. A zavolajúc ho povedal mu: Čo to čujem o tebe? Vydaj počet zo svojej správy, lebo nebudeš môcť ďalej spravovať. Vtedy povedal správca sám v sebe: Čo urobím, keďže môj pán odníma odo mňa správu? Kopat' nevládzem, zobrať sa hanbím. Viem, čo urobím, aby ma, keď budem odstránený zo správy, prijali do svojich domov. A zavolajúc si jedného každého z dlžníkov svojho pána povedal prvému: Koľko si dlžen môjmu pánovi? A on odpovedal: Sto batov oleja. A on mu povedal: Vezmi svoj zápis, sadni rýchle a napíš päťdesiat! Potom povedal inému: A ty koľkože dlhuješ? A on povedal: Sto korcov pšenice. A povedal mu: Vezmi svoj zápis a napíš osemdesiat! A pán pochválil nespravodlivého správcu, že opatrne urobil. Lebo synovia tohoto sveta sú opatrnejší nad synov svetla čo do svojho pokolenia. I ja vám hovorím: Robte si priateľov z nespravodlivého mamona, aby vás, keď sa pominie a nebude už mať pre vás ceny, prijali do večných stánov. Kto je verný v mále, je verný aj v mnohu; a kto je nespravodlivý v mále, je nespravodlivý aj v mnohu. Ak teda neboli ste verní v nespravodlivom mamone, ktože vám potom sveri to, čo je pravé? A jestli ste neboli verní v cudzom, kto vám dá to, čo je vaše? Niktorý čel'adín nemôže slúžiť dvom pánom, lebo buď jedného bude nenávidieť a druhého milovať, buď jedného sa bude pridržať a druhým bude pohrdať. Nemôžete slúžiť Bohu aj mamonu. –Lukáš 16:1-13

Vezmime Nimroda. Nimrod si myslel tú istú vec. Bol si po potope vedomý, že je Boh, ktorý bude súdiť bezbožných, pretože to bolo krátko po potope. Vedel, že to bol hriech, ktorý spôsobil, že Boh zničil svet. Preto si bol vedomý, že hriech znovu spôsobí to, že Boh urobí to isté, a tak sa snažil docieľiť, aby postavil vežu, aby mohli ľudia utiecť do neba, keď bude na zemi zle, a žiť v nebi; potom sa vrátiť na zem a hrešiť, a potom znovu ísť naspäť hore do neba.

No, to je po celý čas predstava ľudí, skúšajú hrešiť a žiť na zemi a zároveň byť v nebi. Nemôžete to robiť. Nemôžete to robiť. Ježiš povedal, že nemôžete slúžiť Bohu aj mamonu. To je ten dôvod, že dnes večer veríme v úplné zdržanie sa od hriechu, ísť úplne preč od toho. Je to jed. Nezahrávaj sa s tým. Nebuď voči tomu tolerantný. Nemaj s tým nič spoločného. Neskúšaj, ako blízko ku tomu môžeš prísť bez hrešenia; hľad, ako ďaleko od toho môžeš stáť preč. Všetko, čo vyzerá hriešne, drž sa od toho preč. Nemaj s tým nič spoločného.

Emblém, 62-0119

A počúvali to všetko aj farizeovia, ktorí mali radi peniaze, a posmievali sa mu. A on im povedal: Vy ste tí, ktorí sa sami robia spravедlivými pred ľuďmi, ale Bôh zná vaše srdcia, lebo to, čo je vysoké u ľudí, je ohavnosťou pred Bohom. Zákon i proroci až po Jána: odvtedy sa zvestuje kráľovstvo Božie, a každý sa nasilu tisne do neho. A ľahšie je, aby sa pomínuli nebo i zem, než aby jeden háčik padol zo zákona.

–Lukáš 16:14-17

Keď sa Boh chystá niečo urobiť, On má stále svedkov, ktorí o tom svedčia. Som tak rád, že sa dnes môžeme pozrieť okolo pred príchodom Pánovým a vidíme svedkov Jeho zjavovania sa, keď vidíme v cirkvi znaky blízkeho príchodu Pána Ježiša Krista, vidíme to vyplnené slovo za slovom. Dokonca ten posledný znak, ktorý mal byť cirkvi daný pred zjavením sa Pána Ježiša, pôsobí v cirkvi práve teraz.

Pamätajte, On povedal, „Ako bolo vo dňoch Sodomy, tak bude pri príchode Syna človeka.“

Pozrite sa, čo robili hriešnici v Sodome. Pozrite sa, čo urobil Anjel Pánov, keď prišiel dole, aby o tom priniesol svedectvo. Pozorujte, čo urobili tí traja Anjeli, všetci traja. Pozrite sa dnes na svet v jeho hriechu. Pozrite sa dnes na cirkev v jej stave, ako Lot. Pozrite sa na tú vyvolanú cirkev, ktorá zápasí tak, ako Abrahám. Pozrite sa dnes na muža alebo na ženu, ktorí sa snažia žiť pre Boha, ako musia zápasíť, aby mohli ďalej takto žiť. Musíte sa tlačiť do Kráľovstva Božieho.

Ó, to je škoda. Ale pozrime sa na to. Všimnite si, tam dole bol ten hriešnik. Pozrime sa, čo bol ten hriešnik. Muži sa tak poškrvnili, že už viac nemali normálnu potrebu vo vzťahu k žene. Pozrite sa dnes na svet. Toľko hriechu sa vkradlo do cirkvi a do národa, až je všetko prevrútané hriechom. Je to tak.

Viem, že to znie staromódne. Nedávno ma jeden kazateľ zobral nabok a povedal mi, „Brat Branham, vieš prečo dnes tvoja služba nie je v Amerike najväčšou službou?“

Povedal som mu, „Ja sa nestarám o to, aká je v Amerike; ja chcem vedieť, aká je v Nebeských knihách, tam hore, aká je tam.“

On povedal, „No, poviem ti. To preto, že takto karháš tých ľudí.“ Povedal, „Ty na nich kričíš a to ich bolí. Keby si to prestal robiť, potom by tvoja služba rástla, a tak ďalej.“

Povedal som, „Pane, dovoľ, aby som ti niečo povedal. Keď to príde ku tomu, že by som musel robiť kompromis na Slove Božom, potom prestanem kázať a opustím pole a nech Boh povolá niekoho iného, aby to robil.“ Ako môžeš byť potichu? Ak máš byť úprimný, buď úprimný. Povedal som, „Ty si ma nazval prorokom, ja to nehovorím. Ty sám si to povedal. Ty si to povedal. A potom, keď ma Pán pomazáva pre niečo, ako by som mohol byť potom ticho? Ako môžeš? Nieкто musí kričať proti tomu.“

Jeho počúvajte, 60-0712

A pristúpili k nemu farizeovia pokúšajúc ho a hovorili: Či smie človek prepustiť svoju manželku pre jakúkoľvek príčinu? A on odpovedal a riekol im: Či ste nečítali, že ten, ktorý ich učinil, od počiatku učinil ich muža a ženu a povedal: Preto opustí človek otca i mat' a bude sa pridŕžať svojej ženy, a tí dvaja budú jedno telo? Takže nie sú viacej dvoje, ale jedno telo. A tedy toho, čo Bôh spojil, človek nech nerozlučuje! A povedali mu: Prečo tedy prikázal Mojžiš dať rozvodný list a prepustiť ju? Povedal im: Mojžiš vám dovolil pre tvrdosť vášho srdca prepustiť vaše ženy, ale od počiatku nebolo tak. A hovorím vám, že ktokoľvek by prepustil svoju ženu pre inú príčinu ako pre smilstvo a vzal by si za ženu inú, cudzoloží, a ten, ktorý si vezme za ženu prepustenú, cudzoloží. –Matúš 19:3-9

Viete, keď On prišiel na zem, pri Svojej prvej návšteve zistil, že tí učítelia v tom Jeho dni učili veci, ktoré neboli tak. Som zvedavý, keby sa On dnes večer vrátil, či by nenašiel to isté, že učia veci, ktoré nie sú tak. Všimli ste si, On povedal, „Od počiatku to nebolo tak.“

No, Boh, ako o Ňom učíme, je nekonečný. Boh je nekonečný. Všetci tomu veríme. A keď Boh niečo povie, to stále tak musí byť. Nikdy nestraťte ten vzácny poklad zo svojho srdca. Že keď Boh čokoľvek povie, On to nemôže zmeniť; On to nemôže zdokonaľiť; je to dokonale povedané; a to bude stále tak. Ak je Boh večný a nekonečný, Jeho Slovo je práve také, ako je On.

Tak preto, Ježiš sa odvolal naspäť na začiatok tejto témy. Ako vieme, oni učili, dávali ľuďom, dávali mužom právo rozviesť sa so svojimi ženami, a tak ďalej. A Ježiš povedal, „Od počiatku to nebolo tak.“

Oni povedali, „Mojžiš nám povedal, že môžeme napísať rozvodný list, ak chceme poslať svoju ženu preč.“

Ježiš povedal, „Mojžiš to urobil pre tvrdosť vášho srdca. Ale od počiatku to tak nebolo. Pretože Boh na počiatku povedal, „Pre tú príčinu muž opustí svojho otca, svoju matku a všetko a pripojí sa ku svojej žene.“

Tak, keď to Boh tak na počiatku povedal, nikdy to nič nemôže zmeniť. Preto môžete s istotou odpočívať, že keď veríte, že toto Slovo je Božie Slovo, čokoľvek Boh hovorí, to je absolútne dokonalé a nikdy to nemôže byť zmenené. Ježiš povedal, „Nebo a zem pominú, ale Moje Slová nikdy nepominú.“

Od počiatku nebolo tak, 59-1125

Paralelné miesta Písma: Marek 10:2-12, Lukáš 16:18

Vtedy mu povedali jeho učeníci: Jestli je taká vec človeka so ženou, tak nie je dobre oženit sa. A on im povedal: Nie všetci chápu to slovo, ale iba tí, ktorým je to dané. Lebo sú panenci, ktorí sa tak narodili z materinského života, a sú panenci, ktorých ľudia učinili panencami, a zase sú panenci, ktorí sa sami pre nebeské kráľovstvo učinili panencami. Kto môže pochopiť, nech pochopí! –Matúš 19:10-12

Svet uctieva ženy, ale ženy boli na začiatku diablovým nástrojom. A dnes je neporiadna žena najlepším nástrojom, ktorý on má. Ona pošle do pekla viacej kazateľov než všetky nezákonné miesta na svete. Nech nejaká moderná s cigaretou, v kútiku úst, s ostrihanými a naondulovanými vlasmi a s dlhými mihalnicami zažmurká, brat, s peknou postavou, dávaj pozor, čo urobí. Kazateľ, radšej sa prikry Krvou Ježiša Krista. Tak to je. No, nehovor mi. Si muž. Videl som toho príliš veľa. No, dávaj tu pozor. To najlepšie, čo môžeš robiť, je mať svoju myseľ sústredenú na Ježišovi Kristovi a nech sú tvoje myšlienky čisté.

Ako to tam Pavel povedal, povedal, „A vieme, že máme moc viesť sestru. Mám moc to robiť,“ ale povedal, „Ja to nebudem robiť.“ Vidíte, on to nerobil. On povedal, „Viem, že služba nemá zaviazať mlátiacemu volovi ústa.“

Viete, kazatelia si myslia, pretože sú kazateľmi, že sú niekým väčším než nejaký člen zboru. Nie si väčší a nie si viac v očiach Božích, než ako opilec, ktorý sa pred hodinou obrátil.

To je to, čo reformácia neodstránila, to sú tieto veci. Viem, podpisujem sa „Reverend.“ Je to presne tak; ale to je dnes taký zvyk, ale to by sa nemalo robiť. „Reverend“ a „Biskup“ a „Doktor“ a všetky tieto veci sú ľuďmi vyrobené tituly a to je nezmysel. V Biblii boli oni „Peter,“ „Jakob,“ „Pavel,“ „Ján“ a všetci ostatní.

Pavel povedal, „No, tu, viem, že kážem Evanjelium, to je moja povinnosť.“ Ja som kazateľ a on je kazateľ; Brat Neville je kazateľ, je to naša povinnosť byť kazateľmi. Dobre, to je len to, čo máme robiť. „Ale daj mi robiť niečo,“ povedal Pavel, „čo je navyše popri tom.“

„No, ja mám právo zobrať peniaze,“ povedal Pavel, „ale ja budem šiť stany, len aby som vám ukázal, že môžem priniesť obeť.“ On povedal, „Manželstvo nech je v úcte medzi všetkými; loža nepoškrvnená. Je dobre mužovi, aby sa oženil.“ Povedal, „Ja mám právo oženit sa. No, môžem byť ženatý; mám legálne právo byť ženatý. Ale ja sa nebudem ženiť; chcem priniesť ďalšiu obeť pre Pána.“ Vidíte? Potom povedal, „Každý človek pozná svoje povolanie. Niektorí sú eunuchmi pre Slovo Božie, a tak ďalej.“

Chceme robiť niečo viac, než len čo je naša povinnosť. A ak si skutočne znovuzrodený z Ducha Božieho a hovoríš, „To je moja povinnosť chodiť do zboru, myslím, že tam budem musieť chodiť.“ Ó. Dobre, chcem robiť viac než to; chcem získať nejaké duše pre Krista. Chcem niečo robiť. Chcem navštevovať chorých alebo robiť niečo pre Neho. Je to moja povinnosť kázať na pohreboch; je to moja povinnosť kázať Evanjelium; je to moja povinnosť modliť sa za chorých. Daj mi robiť ešte niečo ďalšie; nech môžem ísť a robiť niečo, kde ma Boh tým poctí.

A bol nejaký bohatý človek, ktorý sa obliekal v purpur a kment a žil každý deň v radosi a v prepychu. A bol nejaký chudobný človek, menom Lazar, ktorý ležal pri jeho bráne vredovitý a žiadal si nasýtiť sa omrvín, ktoré padali so stola boháča. Ale ešte aj psi prichádzali a lízali jeho vredy. A stalo sa, že chudobný človek zomrel a bol zanesený od anjelov do lona Abrahámovho. A zomrel aj boháč, a pochovali ho. Potom v pekle, v mukách, pozdvihnul svoje oči a videl Abraháma zďaleka a Lazara v jeho lone. –Lukáš 16:19-23

Lazar, chudobný človek, leží tam dokonca bez akéhokoľvek lieku, aby si pomohol, a psi lízali jeho ranu. Ale jednej noci obaja zomreli. A keď zomreli, Biblia hovorí, že ten chudobný bol zanesený anjelskými hrobármi do lona Abrahámovho, jeden investoval, investoval do večného života. On nežil pre to, čo mal tu. Pre svoju popularitu, nemal žiadnu. Bol žobrákom pri bráne. Nemal nič. Nemal žiadne peniaze. Nemal nič. Nemal priateľov. Jednako, on bol veriaci. Urobil svoju investíciu. Zomrel na ulici so psami lízajúcimi mu rany. A Biblia hovorí, že anjeli ho zanesli do lona Abrahámovho.

A v tú istú noc, ten bohatý mládenec, ktorý mal veľkolepý prosperujúci život, teraz zomrel. Nuž, on tiež vyplatil dividendy. Vystúpil nejaký intelektuálny kazateľ, zrejme so svojím bielym golierom, možno v celom svojom kňazskom rúchu. A spustili vlajku na pol žrde a kvety tu v tejto tanečnej sále nemohli chýbať. A, och, ako veľkolepo to urobili, celú tú záležitosť. Možno prezident bankovej asociácie a všetci takí prišli a boli mu hrobármi. A možno ten intelektuálny kazateľ vystúpil a povedal, „Náš vzácny brat, ako mnohokrát podpísal šeky pre vdovy a koľkokrát platil v našej veľkej organizácii a sponzoroval náš program.“ A možno by ten obchodník rád vstal a predniesol reč. On dostal svoju odmenu. To je pravda. Jeho investícia bola takto vyplatená. Ale podľa sveta to bol veľký človek.

Pretože odmietol tú investíciu, ktorú mu dal Ježiš, Biblia povedala, „V pekle pozdvihol svoje oči.“ A uvidel muža, ktorý investoval inak, ako je bezpečne v lone Abrahámovom, potešený a spokojne a kľudne sa prechádza.

Investície, 63-0803B

Vtedy zavolať boháč a povedal: Otče Abraháme, zmiluj sa nado mnou a pošli Lazara, aby omočil koniec svojho prsta vo vode a ovlážil môj jazyk, lebo sa mučím v tomto plameni. A Abrahám povedal: Dieťa, rozpamätaj sa, že si ty vzal svoje dobré vo svojom živote a Lazar podobne zlé; a tak teraz on sa tu teší, a ty sa mučíš. A nad to nado všetko medzi nami a vami je upevnená veľiká priepasť, aby tí, ktorí chcú prejsť odtiaľto k vám, nemohli, ani aby sa tí tamzade k nám nedostali. A povedal im: Prosim ťa tedy, otče, žeby si ho poslal do domu môjho otca, lebo mám päť bratov, nech im dôrazne svedčí, aby neprišli aj oni do tohoto miesta múk. A Abrahám mu povedal: Majú Mojžiša a prorokov, nech tých počúvajú! A on povedal: Nie, otče Abraháme, ale keby niekto z mŕtvych išiel k nim, budú činiť pokánie. Na to mu povedal Abrahám: Ak nepočúvajú Mojžiša a prorokov, neverili by, ani keby niekto vstal z mŕtvych. –Lukáš 16:24-31

A on zavolať. Nuž, sledujte. Poviete, že bol Žid. Áno. „Otec Abrahám, prosím ťa, pošli Lazara, toho chudobného, ktorý urobil tú investíciu. Ja som to odmietol. Ale pošli Lazara s trochu vody; tieto plamene ma mučia.“

On povedal, „Synu, ty si mal príležitosť.“ On ju využil.

Ježiš to predstavil. „Predaj, čo máš, poď a nasleduj Ma. Investuj do tohto. Vezmi svoj kríž.“ Ale to bolo príliš veľa.

Povedal, „Teraz sa on teší a ty sa mučíš. A okrem toho, je tu veľká priepasť medzi tebou a ním, ktorú žiaden človek neprekročil ani neprekročí.“

To trhá očistec a všetky tieto doktríny na kusy. To bol Ježiš Kristus, ktorý to povedal. Nečakaj príliš dlho, pane. Môj vzácny, svojhlavý brat, odpadnutý od Krista, nečakaj príliš dlho urobiť túto investíciu. On sa zamýšľal, že jedného dňa to urobí, ale ako hovorí staré južanské príslovie, „Cesta do pekla je vydláždená samými dobrými úmyslami.“ Vidíte, tie úmysly to neurobia. Čítate návod na fľaštičke, ale potom užijete ten liek, ak chcete výsledky. Urobte svoju investíciu. Podpíšte sa v Jeho Krvi cez svoje srdce.

Investície, 63-0803B

A povedal svojim učeníkom: Nie je možné, aby neprišli pohoršenia, ale beda tomu, skrze koho prichádzajú. Lepšie mu je, ak leží oslí žernov okolo jeho hrdla, a je vrhnutý do mora, než aby pohoršil jedného z týchto maličkých. Vystríhajte sa! A keby zhrešil proti tebe tvoj brat, potresci ho; a jestli sa pokaja, odpusť mu. A keby sedem ráz za deň zhrešil proti tebe a sedem ráz za deň by sa obrátil k tebe a povedal: Kajam sa, odpustiš mu! –Lukáš 17:1-4

Pred istým časom v New Albany, keď som tam stál a rozprával sa s jedným hriešnikom, veľkým starým drsným mužom v garáži, viedol som ho ku Kristovi, on bol môj priateľ a jeho zať mal vedľa servis. Stál som tam, kázal som cez obed, jedol sendvič a hovoril som s ním o Bohu. Cez deň som si našiel miesto, kde by som mohol ísť a pokúsiť sa získať dušu pre Krista. Povedal, „Pán Branham”. Ja sám som bol len mladým kazateľom. „Pán Branham, moja matka mala takýto druh viery, takú úprimnú vieru zo srdca.” A slzy mu stekali dolu po lícach.

Opýtal som sa, „Kedy odišla?”

„Pred rokmi. Vždy sa za mňa modlila.”

Odpovedal som mu, „Boh, ktorý počul jej modlitby, sa pre ňu snaží na ne odpovedať.”

A tento muž tam prišiel a povedal, „Ahoj.” Bol opitý a povedal, „Hej, Billy, počúvaj. Vždy, keď chceš prísť do môjho servisu, príď, ale neprivádzaj tam to svoje staré fanatické náboženstvo.”

Otočil som sa, pozrel na neho, povedal, „Nebudem nikde, kde nie je Kristus vítaný.”

Otočil sa a povedal, „Ách, preber sa, chlapče”.

A ja som vo svojom srdci počul Hlas, „Žneš, čo sadiš. Bolo by ti ľahšie, ak by ti bol zavesený na krk mlynský kameň a utopil by si sa v morskej hĺbočine.” Jeho vlastný zať ho v to isté popoludnie prešiel naloženým dvojtónovým nákladným autom Chevrolet a rozmliaždil ho na zemi.

Musíte rešpektovať Boha. Boh vyžaduje rešpekt.

Rešpekt, 61-1015E

A apoštolovia povedali Pánovi: Pridaj nám viery! A Pán povedal: Keby ste mali vieru jako horčičné zrno, povedali by ste tejto moruši; Vykoreň sa a presad' sa do mora! A poslúchla by vás. A kto z vás, kto má sluhu, ktorý orie alebo pasie, povie mu hneď, keď sa navráti s poľa: Pod', sadni si za stôl? Ale či mu nepovie: Prihotov mi večeru a opáš sa a obsluhuj ma, až sa najem a napijem, a potom budeš jesť a piť ty!?' Či azda d'akuje tomu sluhovi, že urobil, čo mu bolo nariadené? Nezdá sa mi. Tak aj vy, keď učiníte všetko, čo vám bolo nariadené, hovorte: Neužitoční sluhovia sme; učinili sme, čo sme boli povinní učiniť. –Lukáš 17:5-10

Vidiac tie mladé ženy, ktoré prichádzajú, plačú, život je pred nimi. Sú na križovatke. Sú obeťami okolností. Uvedomujete si, starší muži, že keď sme boli chlapcami, naši chlapci majú desaťkrát viac pokušení, než sme mali my? Sestra, uvedomuješ si, že tvoja dcéra má desaťkrát viac pokušení, než si mala ty, keď si bola dievčaťom? Čo bude mať jej dcéra? Pozri sa na tie veci, tie obrazy, ktoré diabol maľuje. Ó, ako sa potrebujeme modliť.

Teraz sa vrátíme späť k vám. Brat, uvedomuješ si, že sa nemodlíme ani z polovice toľko, ako sa modlili naši otcovia? Pastor, vieš o tom, že neposväcujeme toľko času na kolenách, ako to robili pastori pred nami? Ženy, uvedomujete si, že nevyučujete svoju dcéru a nemodlíte sa s ňou v noci, ako to robila vaša matka? Tak čo s tým? Kto je vinný? My sme vinní. Nie je v tom nič iné, než to, že my sme tí vinní. Ja som vinný. Som vinný, pretože nerobím prácu Božiu tak, ako by som mal. Priznávam to, že som vinný. Prosím Boha, aby bol ku mne milostivý.

Pozerám sa sem a vidím príležitosti, ktoré som premeškal kvôli nepodstatným veciam, malým nedostatčným veciam, ktoré nič neznamenali. Hanbím sa za seba pred vami ako služobník Evanjelia. Činím pokánie pred Bohom a prosím Boha, aby mi odpustil, a tiež zbor, aby mi odpustil, že som taký pomalý v práci Božej. Milosťou Božou a s pomocou Božou nebudem počúvať to, čo sa všetci snažia povedať, aby sme robili. Oni majú nejaký program; majú pre teba niečo, čo chcú, aby si urobil. Nezmysel. Viem, aký je Boží program; je napísaný tu v Biblii. A hanbím sa za seba ako služobník Evanjelia. Získal som milión duší, zatiaľ čo som mal získať desať miliónov duší. Zaostávam.

A čo ty? Koľko duší si získal, odkedy si prišiel ku Kristovi? Kresťanstvo jednoducho ide od jedného k druhému. Koľko duší si získal, odkedy si sa stal kresťanom? Ak nezískavaš duše, si vinný. Si neplodný; prinášaš hanbu zboru i Evanjeliu. Koľko ľudí si priviedol na štvrtkové večerné modlitebné zhromaždenie? Ak to nečiniš, mal by si sa hanbiť sám za seba pred Kristom. Si vinný a tvoje miesto je pri oltári. Vyzývam ťa, aby si prišiel a spolu so mnou činil pokánie.

Červenajúci sa prorok, 56-1125E

A mnohí zo Židov boli prišli k Marte a Márii, aby ich potešili ohľadom ich brata. Vtedy Marta, ako počula, že ide Ježiš, vyšla proti nemu, ale Mária sedela doma. Vtedy povedala Marta Ježišovi: Pane, keby si tu bol býval, môj brat by nebol zomrel. –Ján 11:19-21

T On teraz prichádza do mesta. Sedí tam Marta a Mária. Je temno, ó, všetka nádej je preč. Lazar bol zhnitý v hrobe. To sú skrátka slová, ktoré všetci z vás dokážu rozumieť. Len tam jednoducho leží a môžete povedať, že sa mu „pohoršilo“, ak chcete, ale on bol zhnitý.

Jedného večera som povedal, že mi bolo raz tak zle, až som vracal. A všetci sa začali smiať. Povedal som, že, „Som tak chorý, keď vraciam, ako keď vy vraciate, takže aký je v tom rozdiel?“ Povedal som, „Je to to isté.“

Nesnažte sa nabaliť na seba množstvo vecí, buďte len tým, kým ste. To je to, čo sa dnes deje s ľuďmi. Snažia sa byť príliš naškrobení. Je to pravda. Amen. Skutočne to tak myslím, vy nie? Amen. Verím, že je to pravda.

Evanjelium sa dostalo do niečoho takého, čo je úplne vypchaté vatou, vzdelané. Oni ich tu postavlia do seminárov alebo cintorínov alebo čokoľvek to je. (Všetko je to to isté, oboje sú to miesta mŕtvych.) Seminárny kazateľ mi pripomína kura z inkubátora. Také malé kura z inkubátora len švitorí a švitorí a švitorí a nemá žiadnu mamu. Ono je vyliahnuté mechanicky. Pripomína mi to tiež kazateľa z inkubátora. Je to pravda. Počkajte. Milujem starodávnych Bohom, Duchom Svätým spasených ľudí a akciu Ducha Svätého. Skutočne. To reaguje. To je pravda.

Všimnime si, rýchlo. Tak, ako Ho vidíme prichádzať do tohto mesta, sedela tam Marta. Bola počas svojich dní dosť nedbanlivá, zdá sa to tak. Ale teraz ju uchopila viera. Nieкто prišiel a povedal, „Majster prichádza do mesta.“

Ó, môžem ju vidieť. Tá najtemnejšia hodina, akú kedy videla, bola to tá najtemnejšia hodina, ktorú ten malý dom videl. Ó, ich milovaný bol mŕtvy. Prešli štyri dni. Mali vieru vo svojho milovaného Majstra, ktorá ich vytiahla z cirkvi, aby Ho nasledovali.

Každému, kto kedy nasledoval Ježiša, bolo zakázané vrátiť sa naspäť do cirkvi. Viete, že je to pravda. On bol fanatikom, tak to oni tvrdili. A každý, kto Ho nasledoval, bol vystrčený z cirkvi.

Oni opustili cirkev a všetko, aby Ho nasledovali. A teraz On odišiel a zanechal ich, keď ich brat zomrel.

Môžem počuť, ako niektorí z nich hovoria, „No, ak na Ňom niečo je, prečo neuzdravil Svojho priateľa?“

Môžem počuť, ako hovoria, „Ó, tu to máte. Vidíte, utiekol, aby sa z toho vyzul.“ Vidíte?

A to bola tá najtemnejšia hodina, akú kedy videli. A potom tam prišiel Ježiš. Ó! Najtemnejšia hodina, potom tam prichádza Ježiš. On obyčajne prichádza v najtemnejších hodinách.

Veríš tomu? 50-0115

Vtedy mnohí zo Židov, ktorí boli prišli za Máriou a videli, čo učinil Ježiš, uverili v neho. Ale niektorí z nich odišli k farizeom a povedali im, čo učinil Ježiš. Vtedy svolali najvyšší kňazi a farizeovia vysokú radu a hovorili: Čo to robíme, že ten človek robí tak mnohé divy? Ak ho necháme takto, všetci uveria v neho, a prídu Rimania a vezmú i naše miesto i náš národ. A jeden, ktorýsi z nich, Kajfáš, ktorý bol toho roku najvyšším kňazom, im povedal: Vy neviete ničoho ani nemyslíte, že nám je užitočné, aby zomrel jeden človek za ľud, a nie aby zahynul celý národ. A však toho nepovedal sám od seba, ale súc toho roku najvyšším kňazom zaprorokoval, že Ježiš mal zomrieť za národ. No, nie len za národ, ale aby aj rozptýlené deti Božie shromaždil v jedno. A tak od toho dňa sa uradili, aby ho zabili. Preto už viacej nechodil Ježiš verejne medzi Židmi, ale odišiel odtiaľ do kraja blízko púšte, do mesta, zvaného Efraim, a tam sa zdržoval so svojimi učeníkmi. –Ján 11:45-54

Rozpozajte deň, v ktorom žijete, a znak tohoto času. Vidíte, kde všetko je, Izrael, kde je cirkev, kde je memorálnosť, kde stojí Nevesta. Čo zostalo ďalšie? Vzatie Nevesty. Pretože každá cirkev očakáva na veľkú vec. Letniční hovoria, „Sláva Bohu! Príde deň, keď oni budú robiť toto a oni budú robiť tamto.“ Vidíte, oni sú profesori. Oni veria.

Ako jedného dňa povedal Kajfáš, „Nie je lepšie, aby jeden zomrel, a nie, aby zahynul celý národ?“ On bol najvyšší kňaz, Biblia povedala, z akého dôvodu to on povedal. On prorokoval, nevedel, čo hovorí. Ale či si uvedomil skutočnú pravdu toho, čo povedal, že on práve obetoval toho Boha, o ktorom tvrdil, že je Jeho najvyšším kňazom? Tak je to dnes! Oni očakávajú, že tam niekde ďalej nastane veľký čas.

Prečo, chodím na konferencie Biznismenov a iných, oni hovoria, „Sláva Bohu!“ Tí kazatelia vstávajú a jednoducho zburcujú ten zástup, a hovoria, „Prichádza veľké prebudenie. Ruka Pánova bude na zemi!“ A ako tí ľudia vystupujú, behajú ako... A neuvedomujú si, že sa to deje počas tých trúb pre Izrael. Prečo to oni robia? To je preto, že oni sú kresťanskí profesori a neuvedomujú si to. Ani Kajfáš si neuvedomoval, čo robil. A oni si neuvedomujú, že odmietajú práve to poslanstvo, ktoré je ku nim poslané. Amen!

Poznaj svoj deň a jeho poslanstvo, 64-0726M

A stalo sa, keď išiel do Jeruzalema, že išiel pomedzi Samáriu a Galileu. A keď vchádzal do ktoréhosi mestečka, stretlo sa s ním desať malomocných mužov, ktorí sa postavili zďaleka a hovorili povýšeným hlasom: Pane Ježišu, zmiluj sa nad nami! A keď ich uvidel, povedal im: Id'te a ukážte sa kňazom! A stalo sa v tom, ako išli, že boli očistení. A jeden z nich vidiac, že je uzdravený, vrátil sa veľkým hlasom oslavujúc Boha a padol na tvár k jeho nohám a ďakoval mu. A to bol Samaritán. Vtedy odpovedal Ježiš a riekol: Či ich nebolo všetkých desať očistených? A kdeže tých deväť? Či sa oni jako Židia nenašli takí, aby sa boli vrátili a dali Bohu slávu, iba tento cudzinec? A jemu povedal: Vstaň a idi; tvoja viera ta uzdravila. –Lukáš 17:11-19

Ich školy teológie, ktoré dnes učia, že Ježiš bol veľkým mužom, že bol dobrým človekom. Niektorí z nich dokonca hovoria, že bol Prorokom. No, ak On bol len Prorok alebo dobrý človek, zostávame vo svojich hriechoch. On bol viac ako prorok. On bol viac ako dobrý človek. A predsa bol dobrým človekom. A predsa bol Boh-prorok. Ale bol niečím viac, než len tým. On bol Bohom zmanifestovaným v tele, aby odstránil hriech.

A keď tam jazdiac prišiel, mnoho ľudí povedalo, „On je Uzdravovateľ. Ó, videli sme Ho, ako otvoril oči slepého. Videli sme Ho, ako spravil, že mrzák chodil. Videli sme Ho, ako sa pomodlil a horúčka opustila dieťa.“ Ale na druhej strane, tieto typy ľudí Ho nasledovali len pre bochníky a ryby.

A tak je to s davmi dnes, s mnohými. Ak je nejaký uzdravovateľ, nasledujú ho a on je takou oázou. Ak ochorejú, bežia povedať, „Ó, budeš sa, prosím, za mňa modliť, aby ma Pán Ježiš uzdravil?“ A hneď, ako vyjdú z nemocnice alebo z nemocničného lôžka, ihneď odchádzajú naspäť do sveta, ako pes ku svojim vývratkom alebo sviňa ku svojmu váľaniu sa, ako hovorí Písmo. Nasledujú Ho kvôli výhodám, ktoré z Neho môžu mať. Používajú Ho len ako totem alebo pre niečo, čo od Neho môžu dostať, a nechcú Mu slúžiť. Taký dav v tom dnes stále pokračuje.

Desať malomocných bolo uzdravených a jeden sa vrátil, aby Mu oddal chválu. Jeden z nich sa vrátil, aby Mu oddal chválu, a ostatní odišli bez poďakovania.

A ak by ľudia v Amerike, ktorí boli uzdravení mocou Božou, vydali svoje srdcia Bohu, tento národ by zasiahlo prebudenie, ktoré by zavrelo všetky nelegálne kluby. Obchody predávajúce alkohol a obchody s whisky by zanikli. Zbory by boli plné; divadlá by boli v nedeľu večer prázdne. A v celom národe by prepuklo prebudenie.

Kto je toto?, 59-0510E

A keď sa ho opýtali farizeovia, kedy príjde kráľovstvo Božie, odpovedal im a riekol: Kráľovstvo Božie neprijde s pozorovaním, ani nepovedia: Hľa, tu! alebo: Tam hen! Lebo hľa, kráľovstvo Božie je medzi vami! A učeníkom povedal: Príjdú dni, keď si budete žiadať vidieť jeden z dní Syna človeka; ale nevidíte. A povedia vám: Hľa, tu! alebo: Hľa, tam hen! Nechodte ani sa za tým nežeňte! Lebo jako blesk, blýskajúci sa od jedného kraja pod neбом pro druhý kraj pod neбом, ožaruje, tak bude aj Syn človeka v svoj deň. Ale najprv musí mnoho trpieť a byť zvrhnutým od tohoto pokolenia. A jako bolo vo dňoch Noeho, tak bude aj vo dňoch Syna človeka; jedli, pili, ženili sa a vydávali až do toho dňa, ktorého vošiel Noe do korábu, a prišla potopa a zahubila všetkých. Aj podobne jako sa dialo vo dňoch Lotových: jedli, pili, kupovali, predávali, sadili, stavali; ale toho dňa, ktorého vyšiel Lot zo Sodomy, dal Bôh, aby pršal oheň a síra s neba a zahubil všetkých. Tak iste bude aj toho dňa, ktorého sa zjaví Syn človeka. Toho dňa kto bude na streche a jeho náradie v dome, nech neschádza, aby ho vzal; a ten, kto na poli, podobne, nech sa nevracia späť! Pamätajte na Lotovu ženu! Ktokoľvek by hľadal zachrániť svoju dušu, ztratí ju; a ktokoľvek by ju ztratil, splodí ju k životu. Hovorím vám, že tej noci budú dvaja na jednej posteli; jeden bude vzatý a druhý zanechaný. Dve budú spolu mlieť; jedna bude vzatá a druhá zanechaná. Dvaja budú na poli; jeden bude vzatý a druhý zanechaný. A oni mu odpovedali a riekli: Kde, Pane? A on im povedal: Kde bude telo, tam sa shromaždia aj orli. –Lukáš 17:20-37

Pamätajte, ako dlho boli oni spolu združení, tá prirodzená a tá duchovná cirkev, oni nikdy nedostali to požehnanie. Jákob nebol nikdy požehnaný, dokiaľ sa neoddelil od Ezava, a Abrahám nebol nikdy požehnaný, dokiaľ sa neoddelil od Lóta. Lót mal svoje malé modlitebné stretnutie tam vo svojom zbere, učil svojich synov a dcéry a tých ostatných, ale on žil taký život, až sa stalo, že keď začal hovoriť o konci času, smiali sa mu.

To isté je dnes! Hovoríte o Božskom uzdravovaní a moci Božej, a tak ďalej, oni sa tomu smejú! Ten istý duch. To sú tie dva veľké duchy, náboženský, dostali svet do zovrenia, veriaci a neveriaci, veriaci a ten, čo sa robí veriacim, jeden napodobňuje toho druhého. Teraz, keď sa Abrahám oddelil...

Všimli ste si Ježiša? Keď hovoril o Príchode, o tom druhom Príchode, povedal, „Ako bolo vo dňoch Noeho, budú jesť, piť, ženiť sa, vydávať sa.“ Ale keď hovoril o dňoch Lóta, o tom nikdy nič nepovedal. „Ako bolo vo dňoch Lóta.“ To je kvôli zjaveniu.

Sledujte, čo sa stalo vo dňoch Lóta. Bol tam v Sodome Lót, dobre usadený, intelektuál, stal sa jedným z tých veľkých mužov mesta, sudca, sedel v bránach a súdil ľudí. Jeho žena patrila do všetkých spolkov, ktoré boli v meste, a jeho dcéry a všetci; povydávali medzi tými slávnymi intelektuálmi, vysoko vzdelanými, chytrými, dômyselnými. A Abrahám žil v stane pod dubom. Ale jedného dňa dostali obidvaja návštevu.

A povedal im aj podobenstvo na to, že je treba vždycky sa modliť a neustávať. Bol vraj v istom meste nejaký sudca, ktorý sa Boha nebál a človeka nehanbil. A bola v tom istom meste jakási vdova, ktorá chodila k nemu a hovorila: Pomsti ma nad mojím protivníkom a vyslobod' ma od neho! A nechcel za čas. Ale potom povedal sám v sebe: Hoci sa ani Boha nebojím ani človeka sa nehanbím, ale preto, že mi táto vdova nedá pokoja, pomstím ju, nech mi tu nechodí naveky a netrápi ma. A Pán povedal: Počujte, čo hovorí ten nespravdivý sudca! A čo by Bôh nepomstil svojich vyvolených, ktorí volajú k nemu dňom i nocou, hoc aj pri nich zhovieva? Ba hovorím vám, že ich pomstí, a to skoro. Avšak keď príjde Syn človeka, či aj najde vieru na zemi? –Lukáš 18:1-8

Viera našla ten zdroj, ktorý nikto nedokáže vysvetliť. Je to niečo, čo vieš. Druhí to nedokážu vidieť, ale viera to vidí. Viera vidí tam, kde to prirodzené oko nevidí. Ale to vnútorné oko vidí tú vec.

No, ona potrebovala Ježiša. Prvá vec, ktorú musíš urobiť, ak chceš nájsť Krista, musíš vedieť, že Ho potrebuješ. Ak si myslíš, že Ho jednoducho nepotrebuješ, potom Ho nikdy nenájdeš, lebo Ho nebudeš hľadať usilovne.

Všimli ste si to Písmo, kde hovorí, „Hľadajte a nájdete; klopte a otvorí sa vám.“ Teda to nie je len zaklopať ako [klop] a bude otvorené. Nie len povedať, „No, vyšiel som, Pane. Tu som. Chceš ma?“ Nie, to nie je to. Ten, kto hľadá, ten, kto klope: pokračuje v tom. To musí pasovať s ostatným Písmom, ako ten nespravdivý sudca a vdova. Ona neustávajúc klopala na jeho dvere. Bola vytrvalá. Ak sa dnes od nej otočil, na druhý deň bola znovu na jeho rukách.

To je spôsob, ako potrebujete dostať Boha. Byť na Jeho rukách každé ráno, každý večer, každý deň, celý čas neustále. Len hľadaj, pros, klop. Neklop len chvíľu, a potom si unavený a odchádzaš. Len tam ďalej stoj. „Pane, som tu, neodídem odtiaľto. Som teraz na Tvojich rukách. Ostanem stáť rovno tu. Unavuje Ťa to počúvať? Mám pri tom klopaní ohromný čas, lebo viem, že prichádzaš.“ Amen. To je čas, keď sa niečo deje. On ťa musí dostať dole zo Svojich rúk (Vidíte?), tak On vychádza, aby ti odpovedal. No, viera to nachádza.

Jeho Slovo je meč. Biblia hovorí v Liste Židom 4:12, že Slovo Božie je ostrejšie než dvojsečný meč. No, je len jedna vec, ktorá môže ten meč držať. To je ruka viery. Ruka viery je jedinou vecou, ktorá môže vytrvať tento meč Slova. No, môžeš mať slabú ruku, že v nej máš len toľko sily, že ju zodvihneš pre ospravedlnenie, si tak slabý. Možno to je všetko, cez čo sa dokážeš presekať. Ale tento meč Slova preseká na slobodu každé zaslúbenie, ktoré v ňom Boh dal, ak majú dobrú silnú ruku viery, ktorá ho tam bude držať.

„Verím Bohu za moje uzdravenie.“

„Verím Bohu za môj krst.“

Boh dal to zaslúbenie a viera drží ten Meč. To ho vyseká von z tej skaly. Každé zaslúbenie Božie môže byť presekané na slobodu Slovom Božím, lebo to je meč.

A jestli ta pohoršuje tvoje oko, vylúp ho a zahod' od seba. Lepšie ti je, aby si vošiel do života jednooký, než aby si mal dve oči a bol uvrhnutý do ohnivého pekla. Hľad'te, aby ste neopovrhli niktorým z týchto maličkých! Lebo vám hovorím, že ich anjelia v nebesiach ustavične hľad'ia na tvár môjho Otca, ktorý je v nebesiach. Lebo Syn človeka prišiel, aby spasil to, čo bolo zahynulo. Čo sa vám zdá, keby mal niektorý človek sto oviec, a keby jedna z nich zablúdila, či nezanechá tých deväťdesiatdeväť na vrchoch a nejde a nehľadá tej zablúdilej? A keď sa stane, že ju najde, ameň vám hovorím, že sa jej viacej raduje ako tým deväťdesiatim deviatim nepoblúdilým. Zrovna tak, nie je vôľa vašeho Otca, ktorý je v nebesiach, aby zahynulo čo len jedno z týchto maličkých.

–Lukáš 18:9-14

Nó, Boh určil, z akého druhu dreva mal Noe postaviť archu. A ono sa nazývalo drevo gófer. Jedného dňa sa stalo, že som to vyhľadal a myslel som si, „Dobre, čo za druh dreva to malo byť?“ Tak som to začal hľadať v slovníkoch, a tak ďalej, aby som zistil, čo znamená drevo gófer. A potom som našiel, čo to bolo, a to bolo skutočne mäkké drevo, skutočne mäkké a jemné drevo. Dobre, pomyslel som si, „No, kde by sa to mohlo vzťahovať na veriaceho?“ Archa je postavená ako cirkev. Archa bola cirkev. A povedal som, „Ó, vidím to, Bože.“ Ona je postavená z veriacich, nie chladných a ľahostajných, tvrdých, ale jemných a poddajných rukám Božím. Z toho bola postavená archa. Ó, povedal som, „Chvála Pánovi.“ To je dobre. Milosrdný, ochotný uznať svoje zlé, povie, „Bože, buď milostivý mne, hriešnikovi.“ Potom to Boh môže zobrať a presunúť a umiestniť to do archy. Potom prišiel satan, povedal, „Ale, radšej si prečítaj trochu viac a zisti, čo to bolo.“ To jemné drevo má otvorené póry. A ono je skutočne jemné a taký druh dreva gófer, keby ste ho položili na vodu, za niekoľko minút by nasiaklo vodou, tá loď by nasiakla. Keby ste urobili archu z dreva gófer a spustili by ste ju na vodu, to je tak otvorené, tie póry sú také otvorené, ktoré robia to drevo jemným, že až by voda presakovala dovnútra a tá loď by sa za chvíľu potopila. Ale potom som si všimol, že Boh povedal Noemu, aby natrel túto archu smolou. Aby ju natrel smolou zvnútra aj zvonku; z oboch strán. Dobre, a potom som uvidel, z čoho bola tá smola urobená. To bolo zo stromu borovice, z tvrdého stromu, ktorý bol zoťatý, zo stromu, ktorý je stále zelený, stále živý strom. A ten bol zoťatý a oni udierali ten strom železnými nástrojmi, až z neho vytiekli živicu. A potom dali tú živicu do hrnce a varili ju, až bola skutočne poriadne horúca, a túto horúcu živicu liali na toto drevo gófer a ono bolo otvorené a nasiaklo ju do seba. A keď sa naplnilo touto živicom, potom naplnené tou živicom bolo stabilné a pripravené. Bolo tvrdšie ako oceľ. A pomyslel som si, „To je to, Pane. Zobrať osobu so skutočne otvoreným srdcom a naliať do neho tú smolu, čo je Duch Svätý, do toho veriaceho s Duchom Svätým a ohňom, až sa stanú plne nasiaknutí, oni už nie sú viac svoji.“ Potom môže tlniť vlny. Narážať na brvná a odrážať ich z cesty a ísť stále ďalej. Haleluja. Tá jediná vec, ktorá dnes znesie súd, to je znovuzrodený kresťan naplnený Duchom Svätým. Boh zohrial Ducha Božieho a vylial to na nich a nasiakol do plna celú svoju bytosť. Amen. To sa mi páči. Potom môže skutočne vraziť do diabľovho územia bez toho, aby sa obzeral doprava alebo doľava. Amen. To je to, čo je veriaci. On je jemného srdca a Boh ho naplnil Božskou láskou, že sa môže pripraviť na Božie súdy, ktoré Boh poslal.

Vtedy mu priniesli dieťaťka, aby na ne vzkladal ruky a modlil sa nad nimi, a učeníci im dohovárali za to. Ale Ježiš povedal: Nechajte dieťaťka a nebráňte im prísť ku mne, lebo takých je nebeské kráľovstvo. A keď vložil na ne ruky, odišiel odtiaľ. –Matúš 19:13-15

Ak človek musí mať Ducha Svätého, aby bol obrátený a išiel do vytrhnutia, aký bude stav detí, ktoré zomreli skôr, ako dorástli do zodpovedného veku? A kedy oni povstanú?

No, môj brat, sestra, to ti nedokážem povedať. Nikde v Biblii nemôžem nájsť o tom žiadne miesto Písma. Ale môžem povedať, čo si myslím. No, toto ťa posilní, aby si veril v milosť Božiu. Vidíte, ten človek chce vedieť (To je veľmi dobrá otázka. Vidíte?), čo sa stane s dieťaťom, že ak ono musí mať Ducha Svätého, aby mohlo ísť do vytrhnutia. Ako som povedal, to je správne. To je podľa Biblie. To je to, čo učí Písmo. Nemôže ísť do Neba, pretože ľudia naplnení Duchom Svätým, to je prvé vzkriesenie, tí Vyvolení a ostatní mŕtvi neožili, až sa dokoná tisíc rokov. Po miléniu, potom nastane druhé vzkriesenie, veľký, biely sudcovský trón. Vidíte? To je presne Biblický poriadok.

Ale tento človek chce vedieť, čo bude s týmito deťmi. Inými slovami, mali oni Ducha Svätého prv, ako sa narodili? Prijali Ho? No, to vám neviem povedať.

Ale teraz, povedzme to takto. Vieme, že deti, ktoré zomreli, bez ohľadu na ich rodičov, oni sú spasené. No, nesúhlasím s týmto so školou prorokov. Oni hovoria, že ak ono zomrelo a jeho rodičia boli hriešni, že to dieťa pôjde do pekla, zhnije; nebude už viac. Dobré, Ján povedal, keď Ježiš prišiel, „Ajhľa, Baránok Boží, ktorý sníma hriech sveta.“ A keď je to dieťa ľudskou bytosťou, ktoré musí prísť pod Boží súd, a Ježiš zomrel, aby odňal hriech, každý hriech bol pred Bohom odstránený, keď Ježiš zomrel za tým účelom. Vaše hriechy boli odpustené. Moje hriechy boli odpustené. A jediný spôsob, ako vám môže byť odpustené, je prijať Jeho omilostenie. No, to dieťa nemôže prijať svoje omilostenie, tak ono nič nevykonalo. Ono vôbec nič nevykonalo. Tak ono je absolútne slobodné, aby išlo do Neba. Ale poviete, „Pôjdu oni do vytrhnutia?“ No, toto je moje vlastné slovo; toto teraz je môj názor. Nemôžem to dokázať Bibliou. Ale pozrite sa. Keď Boh pred založením sveta poznal každého človeka, ktorý bude kedy na zemi, veríte tomu? On poznal každého komára, každú blchu, každú muchu; On poznal všetko, čo bude kedy na zemi. Keď to poznal.

Pozrite sa. Zoberme napríklad Mojžiša. Keď sa Mojžiš narodil, on bol prorok. Boh povedal Jeremiášovi, „Prv, ako si bol sformovaný v lone svojej matky, skôr, ako si bol sformovaný v jej lone, poznal som ťa a posvätil som ťa a určil som ťa za proroka národom.“ Ján Krstiteľ, 712 rokov predtým, ako sa narodil, Izaiáš ho videl vo videní a povedal, „On je hlas volajúceho na púšti.“

Preurčenie alebo predzvedenie Božie vie všetko o tých malých deťoch (Vidíte?), čo oni mali robiť. A On vedel, že oni zomrú. On to vedel. Nič sa nemôže stať bez toho, aby Boh o tom nevedel.

Otázky a odpovede na Svätého Ducha, 59-1219

Paralelné miesta Písma: Marek 10:13-16, Lukáš 18:15-17

A hľa, istý človek pristúpil k nemu a povedal: Dobrý Učiteľu, čo dobrého mám činiť, aby som mal večný život? A on mu riekol: Čo ma nazývaš dobrým? Nikto nie je dobrý, iba jeden, Bôh. A jestli chceš vojsť do života, zachovaj prikázania. A povedal mu: Ktoré? A Ježiš riekol: Nezabiješ, nez cudzoložíš, neukradneš, nepovieš falošného svedoctva, cti svojho otca i svoju mať a budeš milovať svojho blízkeho jako samého seba. Na to mu povedal mládenec: To všetko som zachoval od svojej mladosti, čo mi ešte chýba? Ježiš mu povedal: Ak chceš byť dokonalý, id', predaj svoj majetok a daj chudobným a budeš mať poklad v nebi a pod', nasleduj ma! Ale keď počul mládenec to slovo, odišiel zarmútený, lebo mal mnoho majetku. –Matúš 19:16-22

Tak, uvedomujeme si, že všetko, čo malo začiatok, má aj koniec. A je len jedna vec, ktorá nikdy nemala začiatok, a to bol Boh. Keď Biblia hovorí (Nemyslím si, že to citujem nesprávne, pred nejakým gréckym učencom a Grékom.), slovo „Zoe“ znamená „vlastný Boží Život.“ Potom, keď máme Večný Život, Grécke slovo „Zoe“, znamená to, že máme časť vlastného Božieho Života, pretože sme sa stali časťou Neho. Sme Jeho synmi a dcérami. Potom máme Večný Život a ten nezomiera. Máte Večný Život.

Je len jedna forma Večného Života a to je Boh. Boh je večný. On nikdy nezačal, On nikdy nemôže skončiť. A jediná možnosť, ako sa môžeme stať veční s Ním, je stať sa časťou Neho. Jedinou možnosťou, ako som sa stal Branhamom, bola, že som sa stal časťou Branhama. Jediný spôsob, ako som sa stal ľudskou rasou, je byť jedným z nich. A jediná možnosť, ako sa môžem stať synom Božím, je stať sa časťou Boha. Potom musím byť narodený z Jeho Ducha. Amen. Tak to je. Predaj všetky svoje denominačné vyznania a investuj do Večného Života.

Obchodníci, obchodníčky, vidíte cez Písma, mnoho ďalších vecí vám behá po rozume, ako viete, mám spôsob, ako to vedieť, tých ďalších vecí. Predajte všetky svoje vyznania a všetky svoje denominácie a poďte nájsť Život. Si dnešné ráno pozvaný, aby si prišiel. Neodvracaj sa preč, ako to on urobil. On bol veľmi hlúpy obchodník. Tak nebuď ako on.

Buďte ako Pavol. Predajte všetku svoju popularitu. On povedal, „Nikdy som neprišiel ku vám s veľkými nafúkanými slovami svojho vzdelania, pretože keby som prišiel...“, potom by ste dôverovali v jeho schopnosti a jeho vzdelanie. „Ale som prišiel v moci a manifestácii Ducha Svätého, aby vaša viera mohla odpočinúť v Kristovi.“

Môžem to povedať takto: Neprišiel som reprezentovať nejakú organizáciu. Neprišiel som ako učenc. Moje slová sú také potrhané. Mnohí z vás, dobrí ľudia, ktorí máte vzdelanie, možno ani nerozumiete, je to tak potrhané. Ale prišiel som k vám v moci Ducha, v demonštrácii Ducha Svätého, ktorým Boh potvrdzuje Jeho Slovo, že tvoja viera neodpočinie v diele človeka, ale v tom, čo Boh zaslúbil.

Investície, 62-1124B

Paralelné miesta Písma: Marek 10:17-22, Lukáš 18:18-23

AA Ježiš povedal svojim učeníkom: Ameň vám hovorím, že bohatý ťažko vojde do nebeského kráľovstva. A zase vám hovorím, že ľahšie je veľblúdomi prejsť cez ihelné ucho než bohatému vojsť do kráľovstva Božieho. Keď to počuli jeho učeníci, náramne žasli a hovorili: Kto potom môže byť spasený? Ale Ježiš pozrel na nich a povedal im: U ľudí je to nemožné, ale u Boha je všetko možné. –Matúš 19:23-26

Pred nejakým časom, hovoril som so starým mužom dole tu v Corydon, Indiana. Rozprával mi o tom, keď hlavné mesto bolo Corydon, a vrazil, ako išiel s volským povozom dole, aby počul guvernéra hovoriť. A on a guvernér boli jediní, ktorí mali na sebe dva diely obleku. Vrazil, že choval ovce a strihal ich a umyl ich vlnu, jeho sestra upriadla a urobila mu kabát k nohaviciam. A ten starček sediac tam, okolo osemdesiatpäť alebo deväťdesiat rokov, potiahol takto fúzy a povedal, „Billy, to je, keď Amerikee bol Amerikee.“

Pozrel som sa na toho starčeka a pomyslel som si, „Chlapče, veľa z tých mladých by tomu neverilo, ale ty hovoríš pravdu.“

Čo sa stalo s Izraelom po všetkom tom zbožnom zázemí? Začínali sa stávať bezstarostní. Začínali sa dostávať na miesto, kde, no, kde sa nestarali, čo sa dialo. Začínali sa stávať malátnymi v uctievaní Boha, aj keď mali formu náboženstva, tak, ako my máme. Mali formu pobožnosti. Ale oni sa začali uvoľňovať so svojimi ľuďmi a začali prinášať vo svojich zboroch rôzne herézy. Uctievanie Baláma sa začalo vkrádať a Izrael sa stal šialene potešený, opitý a veci ako to, a nakoniec priviedli vodcov, ktorí nepoznali Boha, ako Achab, ktorý nasledoval svojho otca. A jeho otec bol bezbožný muž, bohatý, ale bezbožný. A on urobil všetky tie hriechy, viacej, než ktokoľvek pred ním učinil. Ale Izrael vo svojej opitosti, oni dosadili muža ako to a posadili ho na trón, aby nad nimi panoval. Mysleli si, že to bolo v poriadku, rovnako ako mnoho Američanov dnes, „On je dobrý politik, aký to robí rozdiel? To neurobí žiaden rozdiel, pretože on je dobrý politik.“

Veľa Američanov, príliš veľa z nich predali svoje práva prvorodenstva ako Američan a vravia, „Čo na tom záleží, tak dlho, ako môžeš od vlády dostať pár dolárov navyiac a žiť?“ Oni zapredali svoje bruchá žiadostiam a túžbam hriechneho sveta a zabudli na túto vec, že pristáli na Plymouth Rock. Zabudli na naše dedičstvo a odišli a zapredali sa pôžitkársko-šialeným davom. Ako bolo vo dňoch Izraela, tak to bolo, Amerika si vybrala tú istú cestu, dole cestou pôžitku.

Jezábelské náboženstvo, 61-0319

Paralelné miesta Písma: Marek 10:23-27, Lukáš 18:24-27

Vtedy odpovedal Peter a riekol mu: Hľa, my sme opustili všetko a išli sme za tebou, čo tedy bude nám? A Ježiš im povedal: Ameň vám hovorím, že vy, ktorí ste ma nasledovali, v znovazrození, keď sadne Syn človeka na trón svojjej slávy, sadnete si aj vy na dvanástich trónoch súdiac dvanásť pokolení Izraelových, A každý, kto opustil domy alebo bratov alebo sestry alebo otca alebo matku alebo manželku alebo deti alebo polia pre moje meno, dostane mnohonásobne viac a večný život obdrží dedične. Ale mnohí prví budú poslední a poslední prví.

–Matúš 19:27-30

Jeden starý farebný muž, tu pred nejakým časom, zostal spasený na starom kempovom zhromaždení, a tak išiel späť tam, kde starí farební ľudia na juhu zvykli ísť tam dole and spievali cez noc cirkevné piesne.

Tak na druhý deň ráno hovoril všetkým otrokom, že bol voľný. Hej. Tak šéf ho počul to hovoriť, tak povedal „Čo to je, Sambo? Povedal si, že si voľný?“

„Hej.“

Povedal, „Poď sem do kancelárie, chcem s tebou na chvíľu hovoriť.“

Tak išiel do kancelárie a povedal, „Sam, počul som ťa hovoriť, že si voľný.“ Povedal, „Ty vieš, že si môj otrok.“

A on povedal, „Áno, pane, šéfe. Viem to,“ ale povedal, „minulú noc ma Pán Ježiš oslobodil od trestu za hriech a od smrti.“ Povedal, „Šéf, som slobodný. Pán ma spasil.“

On povedal, „Skutočne to tak myslíš?“

Povedal, „Áno, pane. Tak to je.“

A On povedal, „Keby si nebol otrok, čo by si robil?“

Povedal, „Strávil by som zvyšok svojho života rozprávajúc o tom mojím bratom.“ Povedal, „Tak dobre. Ak so mnou pôjdeš dnes ráno k súdu, podpíšem lístok, vyhlásenie zrovnoprávnenia. Učiním ťa voľným, aby si mohol hlásať Evanjelium svojim bratom.“

A potom, čo kázal po mnoho rokov, prišla na neho smrť. Ležal chorý, zomieral a veľa jeho bielych bratov sa na neho prišlo pozrieť. Tak oni sa na neho pozreli a on ležal tak, ako by bol v kóme.

Po chvíli sa prebudil a rozhliadol sa a uvidel ich všetkých a povedal, „No, ešte som neodišiel?“ Povedal „Mal som sen alebo niečo ako to, práve som sa dostal ku dverám. Povedali mi, 'Teraz, Sam, poď. Chcem na teba položiť tvoje rúcho a korunu.'“ Povedal, „Nehovorte mi o rúchu a korune.“ Povedal, „Nechajte ma teraz stáť a pozeraj na Neho tisíc rokov.“

Myslím si, že je to asi tak, ako to cítime, či nie? Nechcem žiadne koruny, žiadne veľké veci. Jediná vec, čo chcem urobiť, je pozeraj sa na Neho. To je všetko. Keby som sa mohol pozeraj na Jeho tvár, to by mi zaplatilo za všetko úsilie, stačí sa pozrieť na Neho a vidieť Ho. Tak dôverujem, verím, dúfam, snažím sa najlepšie, ako viem, aby som Ho jedného dňa mohol vidieť.

Vedený Duchom Božím, 56-0723

Paralelné miesta Písma: Marek 10:28-31, Lukáš 18:28-30

Lebo nebeské kráľovstvo je podobné človeku-hospodárovi, ktorý vyšiel skoro ráno najat' si robotníkov do svojej vinice. A zjednajúc sa s robotníkmi, že im dá po denáre na deň, poslal ich do svojej vinice. A keď vyšiel okolo tretej hodiny, videl iných stáť na trhu a zaháľať. Aj tým povedal: Id'te aj vy do vinice, a čo bude spravodlivé, dám vám. A oni odišli. Opäť vyšiel okolo šiestej a deviatej hodiny a urobil to isté. Potom vyjdúc okolo jedenástej hodiny našiel iných stáť a zaháľať a povedal im: Čo tu stojíte celý deň a zaháľate? Povedali mu: Pretože nás nikto nenajal. A on im povedal: Id'te aj vy do vinice, a čo bude spravodlivé, dostanete.
 –Matúš 20:1-7

Núž, čo je Pečať Živého Boha? Ó, či to nie je dnes vo svete veľká debata? Niektorí hovoria, že je to zachovávanie soboty, a niektorí hovoria, že je to činiť to a tamto. Ale Biblia povedala, že Duch Svätý je Pečať Božia. Efežanom 4:30 hovorí, „Nezarmucujte Svätého Ducha Božieho, ktorým ste zapečatení až do dňa vášho vykúpenia.“ Vidíte? V poriadku. Je to Duch Svätý.

Potom, čo prichádza? No, pozrite. Ó, keď o tom premýšľam, moje srdce poskakuje. Tak, On povedal, „Držte tie štyri vetry, až kým (inými slovami) nezapečatíme služobníkov nášho Boha na ich čelách (Služobníkov, Židov).“ Ján sa obrátil a povedal, „Videl som stoštyridsaťštyri tisíc zapečatených.“ No, všetky tie vetry začali prichádzať a oni by pokryli zem a bitka Armagedon by sa udiala v prvej svetovej vojne.

Ježiš o tom hovoril ľuďom. On povedal, „Niektorí prišli v prvej hodine a v ďalšej hodine a boli tam ľudia jedenástej hodiny, tí ľudia jedenástej hodiny.“ No, vy, ktorí ste duchovní, čítajte medzi riadkami, pretože to tu musím preskočiť a ponáhľať sa. Tak, pozrite. „Vojdite, ľudia jedenástej hodiny.“ No, tí prví vošli a dostali denár a vošli tí ďalší a dostali denár a tí ľudia jedenástej hodiny dostali ten istý denár, ako dostali tí prví. Je to tak?

No, dávajte pozor, tí Židia sú tým míľnikom, ktorý my teraz nasledujeme. Keď prišla prvá svetová vojna, to zasiahlo každého Žida; oni sa rozutekali do všetkých národov. Ako tá prvá otázka, ktorá bola dnes položená, ako ich On rozprášil medzi všetky národy; tam sú oni všetci. A tu prichádzajú vetry do Jeruzalema, všade, svetová vojna.

A On povedal, „Zadržte. Zastavte to, až kým nezapečatíme služobníkov nášho Boha.“ Inými slovami, „My ich zhromaždíme zo všetkých národov, zovšadiaľ, privedieme ich, pretože ich musíme dostať rovno sem na zapečatenie tých stoštyridsaťštyri tisíc. Zadržte to.“

A prvá svetová vojna skončila v jedenástom mesiaci toho roka, v jedenástom dni toho mesiaca, o jedenástej hodine toho dňa, aby mohli prísť ľudia jedenástej hodiny, posledné volanie pre Židov. A oni prijmu ten istý krst Duchom Svätým, ktorý oni prijali tam na počiatku na Letnice, budú pokrstení tým istým spôsobom a všetko, tí ľudia jedenástej hodiny vchádzajú.

Otázky a odpovede, 54-0103M

A keď išiel Ježiš hore do Jeruzalema, pojal tých dvanástich učeníkov osobitne na ceste a povedal im: Hľa, ideme hore do Jeruzalema, a Syn človeka bude vydaný najvyšším kňazom a zákonníkom, a odsúdia ho na smrť a vydadajú ho pohanom, aby sa mu naposmievali, aby ho zbičovali a ukrižovali, ale na tretí deň vstane z mŕtvych. –Matúš 20:17-19

Nó, vy, bratia trojičiar, nechcem vás zraniť, ale ako by si v mene dobrého Božieho Slova mohol umiestniť bytosť Ježiša ako oddelenú osobu od Boha samotného? Ak by mohol Ježiš vziať inú osobu a donútiť ho, aby išiel a zomrel, aby vykúpil túto osobu tu, On by bol nespravodlivý. Je len jeden spôsob, ako to mohol Boh urobiť: že On Sám zastal do miesta. A Boh sa stal telom, aby mohol okúsiť bolesti smrti, aby odstránil od nás ten osten' a smrť, aby sme mohli byť vykúpení Ním Samým. Preto On tak bude uctievaný. Ježiš bol človek, iste bol. On bol človek, č-l-o-v-e-k, narodený z panny Márie. Ale ten Duch, ktorý bol v Ňom, to bol Boh bez miery. V Ňom prebývala plnosť Božstva telesne. On bol Jehova-Jireh, On bol Jehova-Rafa, On bol Jehova-Manassess, On bol Jehova, náš Štít, naša Záštitá, náš Uzdravovateľ, On bol Alfa, Omega, Počiatok a Koniec, On bol Prvý, Posledný, On Bol, Ktorý Je a Príde, Koreň a Výhonok Dávidov, Ranná Hviezda, no, On bol Všetko-vo-všetkom. V Ňom prebývala plnosť Božstva telesne.

A smrť vždy mala osten', ktorým pichala ľudí. „Ách,“ diabol hovorí, „Mám ťa, lebo si ma počúvol. Bodnem ťa, položím ťa do hrobu. Tá krv tých oviec ti i tak nepomôže, to je len zvieracia krv.“ Ale Boh vo Svojej múdrosti vedel, že príde Baránok zabitý od založenia sveta. Tak veru. A oni... On čakal na ten čas, kým príde plnosť času. Ale jedného dňa, keď prišiel tento Baránok, tento Človek. Dokonca satan bol oklamáný. Pozrel na Neho, povedal, „Ak si ty ten Syn Boží, urob toto. Ak si ten Syn Boží, urob nejaký zázrak a nech Ťa vidím to robiť. Nech Ťa to vidím urobiť. A-ha, uviažem Mu handru okolo tváre, udriem Ťa. Ak si prorok, povedz, kto Ťa uderil. Ja neverím, neverím, že si ten chlapík. Ak si, povedz nám rovno: si alebo nie si.“ Vidíte, všetko takéto. „Ó, povedz nám, že si.“ On neotvoril Svoje ústa. Ó, On mu tým dal na oči zásteru. On sa pozrel po svojich učeníkoch a povedal, „Mohol by som požiadať Svojho Otca a On by Mi poslal dvanásť legiónov anjelov...“

Pilát to nepočul, viete. „Ak si Ty... Ak si Ty... Ó, to nie je On. No, pozrite, ako krváca. Hej, niektorí z vás vojakov choďte a napľujte Mu do tváre.“ Opľuli Ho, vysmiali sa Mu, plnými hrsťami Mu trhali bradu z tváre. „Ó, On nie je... Nie, to nie je On. Zapichnete svoj osten' do Neho, chlapče. Dostanem Ho tam. Teraz Ťa mám.“

Keď poslednýkrát vykrikoval, „Eli, Eli. Môj Bože, môj Bože,“ to bol človek. „Prečo si Ma opustil?“ V Getsemanskej záhrade, to pomazanie Ho opustilo, viete, On musel zomrieť ako hriešnik. On zomrel ako hriešnik, viete to, nie pre Svoje hriechy, ale pre moje a tvoje. To je to, kde prichádza láska, ako On vzal tie moje hriechy. Ó, haleluja, ako On vzal tie moje.

Adopcia, časť 2- Zjavení synovia Boží, 60-0518

Paralelné miesta Písma: Marek 10:32-34, Lukáš 18:31-34

Vtedy pristúpila k nemu matka synov Zebedeových so svojimi synmi, klaňala sa mu a prosila čosi od neho. A on jej povedal: Čo chceš? A riekla mu: Povedz, aby títo moji dvaja synovia sedeli jeden po tvojom pravom a druhý po tvojom ľavom boku v tvojom kráľovstve. A Ježiš odpovedal a riekol: Neviete, čo si prosíte. Či môžete piť kalich, ktorý mám ja piť, a pokrstiť sa krstom, ktorým sa ja krstím? Povedali mu: Môžeme. A on im povedal: Môj kalich pravda piť budete, i krstom, ktorým sa ja krstím, pokrstení budete; ale dať sedieť po mojom pravom a po mojom ľavom boku nie je mojou vecou, ale to bude dané tým, ktorým je to pripravené od môjho Otca. –Matúš 20:20-23

Ježiš nikdy nezlyhal. On robil presne to, do čoho bol povoláný, aby robil. A On prišiel, aby založil Kráľovstvo, a On to urobil. Kráľovstvo Božie prichádza do srdca skrze moc Ducha Svätého. Privádza Božieho Ducha na pomazanú cirkev, aby vykonávala znamenia a divy, tak, ako to robil On, aby potvrdil, že Mesiáš je Kráľom Svojho Kráľovstva. Amen. Cítim sa, že by som teraz tak trochu vykrikoval.

Ó, keď je tak veľa ľudí s členskými kartami, „Príďte, pripojte sa k nám, pripojte sa ku tomuto a príďte a pripojte sa ku tomu,” a „My máme to najväčšie; máme toto; máme to najdrahšie.” Aký to robí rozdiel? Všetko je to hlúposť a to zahynie.

Ale Kráľovstvo Božie je založené v srdci a v duši človeka skrze zjavenie Ježiša Krista. A On povedal, „Na tejto skale vybudujem Svoju cirkev a brány pekla ju nepremôžu.” Na tomto zjavení a mať zjavenie, vy sa stávate veriacim a veríte, že tieto znamenia budú nasledovať tých, ktorí veria.

Rozumiete, čím je Mesiáš? Mesiáš je Kráľovstvo Božie, tí pomazaní, pomazaní tým istým Duchom, ktorým On bol pomazaný. Raz Mu niekto povedal, „Budú moji synovia sedieť po pravej a ľavej ruke?”

On povedal, „Či môžete piť z kalicha, z ktorého Ja pijem? Či môžete byť pokrstení krstom, ktorým sa Ja krstím?”

Ona povedala, „Áno.”

A On povedal, „Budete. Ale dať sedieť v tom Kráľovstve po pravej a ľavej ruke Mi nie je dané.”

Tak, to ukázalo, že my môžeme piť z toho istého kalicha prenasledovania od toho, ktorého nazývajú Belzebúbom, alebo čímkoľvek to môže byť, a stále byť pokrstení tým istým Duchom, ktorým bol On pokrstený. Tak, ak On bol nazvaný Mesiášom, čím i bol, pretože bol pomazaný Svätým Duchom. A každá cirkev, ktorá je pomazaná tým istým Svätým Duchom, je Mesiášskou, menším bohom. A jedného dňa, keď toto telo bude vzkriesené, ja dúfam vopred, že Boh môže uchopiť skupinu ľudí, ktorí zamanifestujú Jeho moc v každej dimenzii, v ktorej má byť zamanifestovaná.

Mesiáš, 61-0117

Paralelné miesto Písma: Marek 10:35-40

A keď to počuli tí desiaty, nahnevali sa na tých dvoch bratov. Ale Ježiš privolajúc si povedal: Viete, že kniežatá národov panujú nad nimi, a veľikí medzi nimi prevádzajú nad nimi moc. Nie tak bude medzi vami, ale ktokoľvek by chcel byť medzi vami veľkým, bude vašim služobníkom; a ktokoľvek by chcel byť medzi vami prvým, bude vašim sluhom, ako ani Syn človeka neprišiel, aby mu slúžili, ale aby slúžil a dal svoj život ako výkupné za mnohých. –Matúš 20:24-28

Mal som v živote to privilegium stretnúť veľkých ľudí. A je to pozoruhodné si všimnúť, ako môžu byť veci naopak. Stretol som mužov, ktorí boli veľkí, a potom som stretol mužov, ktorí si o sebe mysleli, že sú veľkí. A medzi nimi je určite veľký rozdiel. Veľký muž nebude nikdy nafúkaný, ale bude sa snažiť, aby si si myslel, že ty si tým veľkým a on je ničím.

A muž, ktorý nie je ničím a snaží sa byť veľkým, je presne opakom. A to je ten dôvod, že viem, že Ježiš bol Syn Boží. Prišiel na zem bez toho, aby mal dokonca miesto, kde by sa narodil. Musel si požičať lono. Musel si požičať jasle. Musel prísť cez požičané lono a odísť cez požičaný hrob. „Líšky majú svoje nory a vtáci majú hniezda, ale Syn Boží nemá miesto, kde by hlavu zložil.“ A pritom bol Kráľom slávy, Boh nebies si urobil telo a prebýval medzi nami, to je to, čo Ho urobilo veľkým. To je to, čo Ho urobilo tým, čím bol, skrze Jeho pokoru.

Pokora, cesta dole je vždy cesta hore. „Kto sa poníži, toho Boh povýši. Ten, kto sa povyšuje, bude ponížený.“ Cesta dole je pre veriaceho cestou hore, pokorte sa pred Bohom.

Ježiš stretol ľudí rôznych postavení. Stretol ľudí vo vyšších kruhoch. Raz bol s tisícmi, raz s päťsto, raz s dvanástimi, raz s tromi a dokonca príde k jednému. To z Neho robí veľkého, pretože sa nemôže stať, že by na Neho zavolala čo i len jedna osoba a On by nebol hneď pri nej. To je to, čo z Neho robí Boha, je to Jeho pokora.

Jeho počúvajte, 60-0806

Paralelné miesto Písma: Marek 10:41-45

Potom prišli do Jericha. A keď vychádzal z Jericha i jeho učeníci i veľký zástup s nimi, sedel pri ceste Timeov syn, slepý Bartimeus, a žobral. A keď počul, že je to Ježiš Nazarejský, začal kričať a hovoriť: Ježišu, Synu Dávidov, zmiluj sa nado mnou! A mnohí mu dohovárali, aby mlčal, ale on tým väčšmi kričal: Synu Dávidov, zmiluj sa nado mnou! Vtedy postál Ježiš a kázal ho zavolať. A zavolali slepého a vraveli mu: Dúfaj, vstaň, volá ťa. A on odhodiac svoj plášť vyskočil a išiel k Ježišovi. A Ježiš odpovedal a riekol mu: Čo chceš, aby som ti učinil? A slepý mu povedal: Rabbúni, žeby som videl. Vtedy mu povedal Ježiš: Id', tvoja viera ťa uzdravila! A hneď prezrel a išiel tou cestou za Ježišom. –Marek 10:46-52

Akcia, postavte svoju vieru do akcie. Čo vám to pomôže, keby ste čítali o historickom Bohu, ak On nie je ten istý Boh aj dnes? Čo vám to pomôže, keby ste čítali o starom Georgeovi Washingtonovi, ak je on už mŕtvy a niet ho? Je to iba historický fakt. Ale Ježiš vstal z mŕtvych a On je dnes ten istý.

Čo to pomôže nakresliť človeku, ktorý mrzne, oheň? Ukážete mu fotku veľkého teplého ohňa a ten človek mrzne. To je niečo, čo bolo. To je niečo, čím sa vás dnes ľudia snažia udržať nažive. Niet divu, že čo sa týka náboženstva, máme v Amerike neúspech. Niet divu, že časopisy hovoria, že duchovné hnutia sú len návaly nadšenia. To je preto, že oni im nedokázali predstaviť tú správnu vec. Oni sa snažia naučiť ich o historickom Bohu. Ale to, čo dnes potrebujeme, je Boh, ktorý vstal z mŕtvych a ktorý je hotový urobiť všetko, čo zaslúbil urobiť, aby Svoje Slovo potvrdil. Potrebujeme len delegátov tam v publiku, ktorí sú ochotní dať odpočinúť svoju dušu na každom Slove, ktoré Boh povedal, a privedú ho do akcie. Amen.

To potrebujeme dnes. To, čo potrebujeme, sú muži a ženy, ktorí sa postavia do prvej línie a nazvú diabla klamárom a povedia mu, „Ježiš Kristus ťa obral a odtrhol z teba každé právo, ktoré si mal, a ja som v Ježišu Kristu a svet patrí mne.“ Amen. Pravda.

Čo to pomôže, mať vtáčika s krídlami, pokiaľ ho držíte v kletke? On nemôže letieť, nepotrebuje krídla. Ak ho držíte v kletke. To je to, ako je s mnohými ľuďmi. Sú v kletke, učili, že dni zázrakov sú minulosťou, „Ó, existuje Boh, ó, áno, my veríme, že Ježiš bol Jeho Synom; ja som Ho prijal ako osobného Spasiteľa. Ale poviem ti, všetky tieto veci sú v dávnych dobách, sú minulosťou. Dni zázrakov sú minulosťou.“ Čo ti pomôžu tvoje krídla? Čo ti pomôže tvoja viera, ak ju nemôžeš uvoľniť? Na čo ti je viera, ak ju nedokážeš uviesť do akcie? Určite, ak verím, že Ježiš dnes žije, ja to privediem do akcie. Amen.

On dnes žije; On je ten istý Ježiš; určite On je. Ak Mu mohol dôverovať slepý Bartimeus, môžem i ja. Ak sa mohla žena, ktorá mala problém s krvotokom, dotknúť Jeho odevu, môžem i ja. Lebo On je otvorený a ochotný; On prosí a prijíma. „Ktokoľvek chce, nech príde a nech pije zadarmo z vody života.“ Čo my dnes potrebujeme, je prebudenie tohto typu.

Viera v akcii, 55-1003

Paralelné miesta Písma: Matúš 20:29-34, Lukáš 18:35-43

A vojdúc išiel cez Jericho. A hľa, bol tam nejaký muž, menom Zacheus, a to bol nadcolný a bol bohatý. A žiadal si vidieť Ježiša, kto je. Ale nemohol ho vidieť pre zástup, pretože bol malej postavy. A predbehol napred a vyšiel na planý fik, aby ho videl, lebo tade mal ísť. A jako prišiel Ježiš na to miesto, pozrel hore a povedal mu: Zachee, sídi rýchle dolu, lebo dnes musím zostať v tvojom dome! –Lukáš 19:1-5

Nemôžeš nikdy ostať ten istý, ak správne uvidíš Ježiša Krista. Je niečo, čo je na ňom odlišné od všetkých iných ľudí. Ak Ho raz počuješ hovoriť, budeš ako ten rímsky vojak, „Nikdy nehovoril človek ako tento.“ Kňaz o niečom hovoril. Človek má vždy takú istú povahu. Máme to dnes. Človek vždy chváli Boha za to, čo On urobil, a očakáva na to, čo bude robiť, a ignoruje to, čo On práve robí. To je jednoducho ľudská povaha. To vždy bola tá povaha. Ale človek, ktorý sa raz pozrie na Ježiša Krista, nikdy nebude tým istým, môže Ho vidieť zmanifestovaného.

To je ten dôvod, keď si zapečatený Duchom Svätým, pečaf je na obidvoch stranách papiera, oboje vchádzanie a vychádzanie. Oni môžu vidieť to odzrkadlenie Života Kristovho v Jeho ľuďoch, ako chodia, hovoria. To bol účel Jeho smrti, aby cirkev mohla pokračovať v Jeho diele. Ale my sme to všetko spolu domiešali.

No, všimnime si, ako On začal ísť, kráčal dole ulicou, Zacheus zdvihol list trochu vyššie. Chcel na Neho naozaj dobre vidieť, keď bude prechádzať. No, teraz je celý schovaný, veľmi dobre zamaskovaný. A po chvíli sa musel takto zodvihnúť, aby sa pozrel. Ježiš prechádzal práve pod ním. A vtedy, ako prechádzal okolo, Ježiš sa zastavil, pozrel sa hore a povedal, „Zacheus, ponáhľaj sa. Zíď zo stromu. Idem dnes s tebou domov na večeru.“ Čo za rozdiel. On vedel, že to bol Prorok, ktorého Pán Boh vzbudil, nielen, že vedel, že bol na strome, ale vedel, aké bolo jeho meno.

Biblia hovorí, „Slovo Božie je ostrejšie než dvojsečný meč, prenikajúci až do rozdelenia špiku a kosti a rozpoznávajúce mysli a úmysly srdca. Na počiatku bolo Slovo, a to Slovo bolo u Boha, a to Slovo bol Boh. A to Slovo sa stalo telom a prebývalo medzi nimi. Hľadeli sme na Neho, Jednorodného od Otca.“

Tam On bol, Slovo Božie zmanifestované Zacheovi. Rýchlo zišiel zo stromu, aby činil pokánie. Ty, Zacheus, biznismen, ktorý si tu dnes večer, pamätaj, nemôžeš sa skrývať pod figovým lístím. On vie presne, kde sedíš. On ťa pozná. Vie, kto si. Pozná tvoje meno, vie, prečo si tu. Vie o tom všetko. To je pravda. A my, ktorí sme Ho stretli a poznáme Ho a stali sme sa Jeho učeníkmi, vieme, kým On je a čo robí pre ľudí. Vieme, že On zostáva ten istý.

Zacheus zišiel dole s kajúcim postojom. Povedal, „Pane, ak som niekoho podviedol, zaplatím mu to naspäť. Vezmem svoje peniaze; dám ich chudobným.“ Vidíte, On už našiel tú Perlu veľkej ceny. Našiel niečo, čo bolo viac ako jeho biznis. V každom človeku je niečo, že on chce niečo dosiahnuť. Ale ak stratíš Večný Život, čo ti pomôže všetko, čo si dosiahol? Ten Najväčší poklad, ktorý môže človek nájsť, je nájsť vyslobodenie.

Podnikateľ Zacheus, 63-0121

Paralelné miesto Písma: Lukáš 19:1-10

A keď to počúvali, pokračoval a povedal podobenstvo, pretože už bol blízko Jeruzalema, a že sa oni domnievali, že sa naskutku zjaví kráľovstvo Božie. A tak povedal: Akýsi znamenitého rodu človek odcestoval do ďalekej krajiny, aby prevzal kráľovstvo a zase sa navrátil. A pred svojím odchodom zavola svojich desiatich sluhov, dal im desať hrievien a povedal im: Kupčite, kým nepríjdem. Ale jeho občania ho nenávideli a poslali za ním posolstvo s odkazom: Nechceme, aby tento kraľoval nad nami. –Lukáš 19:11-14

Všimnite si. Pretože On sa robil Bohom (A On bol Boh.) „Nechceme, aby tento vládol nad nami.” Ale teraz, tá vec. Ten istý starý krik znovu prichádza. Oni hovoria, „Bibliu napísali ľudia, nemusíme podľa nej žiť.” To je Božie Slovo; To je Sám Boh.

Rozprával som sa včera s jedným mužom, povedal, „No, tú Bibliu mohol napísať nejaký človek.”

Povedal som, „Áno. Jeho meno... Poznáme ho ako Boha.” Bola písaná takmer počas štyritisíc rokov, Písma, od Jóba až do Nového zákona, a bola písaná počas stoviek a stoviek rokov a skrze rôznych ľudí, ktorí nepoznali jeden druhého, v rôznych častiach krajiny a ani jedno Slovo z Nej nevyučuje druhé. Vyzývam každého, aby prišiel pod Krv Ježiša Krista a dožadoval sa ktoréhokoľvek zaslúbenia v Nej. Boh je zaviazaný postarať sa o to. Ale oni to nechcú urobiť. Oni prídu, povedia, „Ó, Pane, chcem niečo robiť. Daj mi veľký dar. Haleluja, Pane. Sláva Bohu. Verím, že to mám. Haleluja.” To nikdy nebude fungovať. Môžete priniesť veľa psychológie, ale to nebude fungovať. Boh musí uznať to pokánie; To musí urobiť Boh. Mohli by sme o tom veľa povedať, ale dúfam, že rozumiете.

Pozrite sa. Ale teraz oni nechcú, aby nad nimi Slovo vládlo. Ja hovorím, „Vráťte sa naspäť každý jeden; zle ste pokrstení. Vy ste pokrstení do katolíckej cirkvi.”

„Kto si ty, aby si nám to hovoril?” To nie ja; To hovorí Slovo. „Ale ja ti hovorím; My veríme...” Nestarám sa o to, čomu veríte; ide o to, čo hovorí Biblia. „No, my nemusíme podľa toho žiť.” Musíte, inak ste pod súdom tejto Biblie, lebo, „Ktokoľvek odníme jedno Slovo z toho alebo pridá ku tomu jedno slovo, tomu bude odňatý diel z Knihy života;” Nech je to kazateľ, duchovný alebo ktokoľvek. Musíte prísť pod vládu tohoto Slova, lebo to je Boh. Biblia hovorí, že to je Boh. „Nechceme, aby Ono vládlo nad nami.” Berú svoje vyznania a denominácie a svoje drobné obľúbené veci, v ktoré veria a ktoré boli prijaté na konciloch ľudí, a to prijímajú namiesto Slova.

Obžaloba, 63-0707M

Paralelné miesto Písma: Lukáš 19:11-28

A tak šesť dňami pred Veľkou nocou prišiel Ježiš do Betánie, kde bol Lazar, ten, ktorý to bol zomrel a ktorého Ježiš vzkriesil z mŕtvych, a pripravili mu tam večeru, pri čom Marta posluhovala, a Lazar bol jedným z tých, ktorí s ním spolu sedeli za stolom. A Mária vzala funt masti z pravého a drahocenného nardu a pomazala nohy Ježišove a poutierala nohy Ježišove svojimi vlasmi, a dom sa naplnil vôňou masti. A jeden z jeho učeníkov, Judáš, syn Šimonov, ten Iškariotský, ktorý ho mal zradiť, povedal: Prečo sa tá masť nepredala za tristo denárov, a nedalo sa chudobným? Ale nepovedal toho preto, že by sa bol staral o chudobných, ale preto, že bol zlodej a mal mešec a to, čo sa dalo do neho, nosil. Vtedy povedal Ježiš: Nechaj ju, zachovala to ku dňu môjho pohrabu; lebo veď chudobných máte vždycky so sebou, ale mňa nemáte vždycky.

–Ján 12:1-8

Jeden kazateľ mi nedávno hovoril, povedal, že odchádzal autom z mesta, a oni boli biedni ľudia, ako skutoční kazatelia Ducha Svätého obyčajne sú. Svoje veci mal zbalené vzađu v aute a odchádzal. Volal sa Vance, Levi Vance. Bol uzdravený z rakoviny. Bol v obmedzenom stave; prepustili ho z nemocnice, že zomrie. A nejaká láskavá žena išla a povedala mu, že ak sem príde a pomodlíme sa za neho, že bude uzdravený. On povedal, „Ja som Žid.“ Povedala, „Ja sa nestarám o to, čo si, Ježiš bol tiež.“ A, samozrejme, ona mu to povedala trochu nesprávne. Povedala, „Krv Žida nás spasila.“ To nebola krv Žida. To bola Krv Božia, ktorá nás spasila, nie krv Žida. On nebol zo žiadnej ľudskej krvi. On bol tvoriacou Krvou Jehovu Boha, ktorý stvoril tú bunku Krvi. On nebol ani Žid, ani Pohan podľa krvi. On bol Boh. Spasila nás Božia krv.

On išiel domov a začal sa za to modliť, rozmyšľal, čo má robiť. Čítal si o tom a počul o zhromaždeniach. Obzrel sa smerom ku kúpeľni, viselo tam svetlo a hlas prehovoril a povedal, „Toto je Mój milovaný Syn, počúvaj Ho.“

Pomodlili sme sa za neho ten večer v tom meste, kde bol. Išiel domov. Ľudia si mysleli, že tam vzađu v električke mali Armádu Spásy. On mal klobúk na svojej palici, chodil hore dole medzi uličkami a kričal, ako vládca. A, ó, to bol skutočne kazateľ. Povedal, že keď odchádzali z mesta, jeho žena vrela, „Levi, chcem sa napiť.“ Povedal, „No, dobre, chceš, aby som tu zastavil.“

Povedala, „Nie, počkaj, kým prídeš ku ďalšiemu hydrantu.“

Povedal, „Drahá, tu je hydrant.“

Povedala, „Dobre, počkaj. Nájdem ďalší.“ Tak išli ďalej, až za chvíľu vyšli z mesta. Ona už bola tak smädná, že už skoro nemohla vydržať. Stalo sa, že na poli, kde bolo stádo kráv, uvideli pumpu. Povedala, „Musíš zastaviť.“ Tak zastavil a zobral hrnček. A takmer skôr, ako zastavil auto, ona už bola za plotom. Potom sa jej skutočne chcelo piť, mala naliehavú potrebu.

Kedykoľvek, keď sa skutočne začnete naliehavo dožadovať, vtedy Boh prichádza na scénu, v hodine zúfalstva.

Svedkovia, 54-0303

Paralelné miesta Písma: Ján 11:55-12:11, Matúš 26:6-13, Marek 14:3-9

A keď sa priblížili k Jeruzalemu a prišli do Betfágy, k Olivovému vrchu, vtedy poslal Ježiš dvoch učeníkov a povedal im: Id'te do mestečka, ktoré je tu pred vami, a hneď najdete oslicu, priviazanú, a osliatko s ňou; odviažte ich a priveďte ku mne. A keby vám niekto niečo povedal, poviete, že ich Pán potrebuje, ale že ich hneď pošle. A to všetko sa stalo, aby sa naplnilo to, čo bolo povedané skrze proroka, ktorý povedal: Povedzte dcére Siona: Hľa, tvoj Kráľ ti ide, tichý, jazdiac na oslici a na osliati podrobenej jarmu. A učeníci odišli a urobili, jako im rozkázal Ježiš, a priviedli oslicu aj osľa, položili na ne svoje rúcha a na tie ho vysadili. A väčšina zástupu prestierali svoje rúcha na cestu, a zase iní sekali letorasty so stromov a stlali na cestu, a zástupy, ktoré išli pred ním, a ktoré išli za ním, kričali a hovorili: Hosanna v Synovi Dávidovom! Požehnaný, ktorý prichádza v mene Pánovom! Hosanna na výsostiach! A keď vošiel do Jeruzalema, vzbúrilo sa celé mesto, a všetko hovorilo: Kto je toto? A zástupy uraveli: Toto je Ježiš, ten prorok z Galilejského Nazareta.
 –Matúš 21:1-11

Idem na púšť a chcem tam zostať, pretože vo svojej duši cítim, že potrebujem bližšie chodiť s Bohom, než ako chodím. Snažím sa pred Ním chodiť správne. Ale chcem s Ním chodiť bližšie. Keď je prebudenie v Modlitebni Branhamy, ja sám chcem mať prebudenie. Ja nechcem, aby ono bolo len v budove; ja chcem, aby bolo vo mne. Chcem chodiť bližšie. Chcem viac Ducha Svätého, aby vo mne odzrkadľoval Krista. Chcem byť ako On. Viem, že každý skutočný Kresťan chce byť ako On. To je túžba môjho srdca: byť ako Ježiš. No, On je príklad toho, čo chcem byť. A pozrite. Na to je potrebný Duch Svätý, aby som to robil. To je to jediné, čo to môže robiť. Nezaujímam sa o semináre a o to, čo mi niekto musí povedať. Nezaujímam sa o bozkávanie kríža alebo o ťahanie cez vaše srdce, ani o modlenie sa k mŕtvym. Mám záujem o jednu vec; to je, aby viac Ducha Svätého ovládalo Williama Branhamy. Nemám záujem pripojiť sa do väčšieho zboru, než ako je ten, do ktorého patrí. Patrí do skutočnej cirkvi živého Boha, ku Prvorodeným. Narodil som sa do nej. A chcem viac Ducha Svätého vo svojom živote, aby som odzrkadľoval Krista, ktorého milujem. Nestarám sa, akú úroveň alebo stupeň musím dosiahnuť, aby som sa do toho dostal. Je mi to jedno, či musím ísť sem alebo tam, alebo ma nazvú fanatikom, posolstvom alebo akokoľvek, chcem, aby viac Jeho života bolo odzrkadlené. Nezaujímam sa o to, na akú úroveň sa musím dostať; mám záujem v Duchu Svätom, aby som mohol byť lepším sluhom, takým, ako bol On. On bol Sluha Pánov. Nikdy neprišiel, aby Jemu slúžili, ale aby slúžil. On zaujal miesto sluhu. A ak to mohol robiť Kráľ neba, a my sme členovia Jeho tela, buďme všetci rovnakí. Nie každý iný, ale pokorme sa v Jeho prítomnosti. Nezáleží na tom, čo svet bude hovoriť, alebo intelektuálni ľudia; nič si z toho nerob. Len prijmi viac Ducha Svätého a buď ako Ježiš: pokorný, ponížený. Zaujmite Jeho miesto a On zaujme vaše na súde.

Podoby Krista, 59-0525

Paralelné miesta Písma: Marek 11:1-11, Lukáš 19:29-44, Ján 12:12-19

A boli tam niektorí z tých Grékov, ktorí chodievali hore do Jeruzalema, aby sa tam pomodlili na sviatok. Tí tedy pristúpili k Filipovi, tomu z Galilejskej Betsaidy, a prosili ho a vraveli: Pane, chceme vidieť Ježiša. A Filip prišiel a povedal to Andrejovi, a zase Andrej a Filip to povedali Ježišovi. Ale Ježiš im odpovedal a riekol: Prišla hodina, aby bol oslávený Syn človeka. Ameň, ameň vám hovorím, ak nezomrie pšeničné zrno, keď padne do zeme, zostane ono samotné; ale ak zomrie, donesie mnoho užitku. Kto má rád svoju dušu, ztratí ju, a kto nenávidí svoju dušu na tomto svete, zachová ju do večného života. –Ján 12:20-25

Ludia odmietajú nové narodenie. Nemajú radi myšlienky, že majú byť znovuzrodení. A niektorí moderní učitelia učia, že znovuzrodenie je prísť a mať obecenstvo v zbere; že to je znovuzrodenie. To je zle. Nové narodenie je narodenie, práve to, čo to hovorí. To je byť narodení znovu. Každý človek vie, že každé narodenie narobí neporiadok. Či sa to deje na humne alebo na kope sena alebo v ozdobenej nemocničnej izbe. Kdekoľvek sa deje, narobí neporiadok, každé narodenie. A nové narodenie nie je iné. Narobí neporiadok. Keď sa človek znovu narodí, On spraví, že robí veci, o ktorých by si nemyslel, že by ich robil. Ono môže spôsobiť, že budeš jačať, pištať a tak sa správať. Ono môže spôsobiť, že budeš robiť veci, o ktorých by si si nemyslel, že ich budeš robiť, ale to prinesie nový život. To je to hlavné, nový život. Nestarám sa o to, na akej úrovni sa s tým musím stretnúť; chcem nové narodenie a nový život. Nestarám sa o to, či nás pokladajú za náboženských fanatikov alebo za čokoľvek; Ja chcem nový život. A nový život môže prísť len vtedy, keď príde smrť ku tomu veriacemu, či neveriacemu. No, zoberme si kukuričné zrno, vložme ho do zeme. Môže to byť pekné kukuričné zrno, celé vyleštené, môže vyzeráť skutočne pekne. Ale tak dlho, ako zostáva v takom stave, to je všetko, čím kedy bude, pekným kukuričným zrnom. Niekedy sa pripojíme do zboru, je v tom veľa pekných vecí, a tak ďalej. Možno sa chceme prikrášiť, keď ideme do zboru, zobrať si niečo nové, obliecť si niečo iné, keď ideme do zboru. To je všetko, čo zbor pre teba znamená? Potom som presvedčený, že potrebuješ znovuzrodenie. Presne tak. Toto kukuričné zrno nikdy nevyprodukuje žiaden nový život, až kým to staré zrno z neho nezhnije. A človek pri oltári tam nemôže ísť, kľaknúť si a vstať a povedať, „No, mám nové narodenie.“ Ty tam musíš zostať, až kým všetky tvoje myšlienky, z teba samého a všetky tvoje svetské veci z teba nezhnili; až je to mŕtve, zhnilo to a je to z teba preč. Potom sa dokonáva nové narodenie. Ó, môžeš slintať a rapotať a slintať ako kôň, ktorý žerie ďatelinu. Ale vyjdeš odtiaľ v novom stave s novým narodením a s niečím v tebe, čo je nové, a to ťa robí iným, ako si bol. Keď nové narodenie vchádza, ono nemôže prísť, kým tam prv nie je smrť. A ľudia nechcú zomrieť. Oni nechcú prosté vedenie Duchom Svätým. Oni chcú na to aplikovať svoje vlastné myšlienky. Vy nemôžete myslieť svoje myšlienky. Vy musíte myslieť Jeho myšlienky. „Nech je vo vás také zmýšľanie, aké bolo v Kristovi.“ Amen. On myslí Božie myšlienky, prináša Božie požehnania, Božiu moc na vás. A to vás rozhádza, pokiaľ ide o svet, ale to prinesie nový život. To prinesie zmŕtvychvstalý život. To prinesie nové myšlienky. To prinesie novú osobu. To prinesie novú vieru. To vás prinesie zo smrti do života.

Balzam v Gileáde, 59-1124

A keď na druhý deň vyšli z Betánie, zlačnel. A vidiac zďaleka fík, majúci listie, išiel k nemu, či by snád' nenašiel niečoho na ňom. Ale keď prišiel k nemu, nenašiel ničoho iba listie; lebo nebol čas fíkov. Vtedy odpovedal Ježiš a riekol mu: Nech nikto viac až na veky nejie z teba ovocia! A počuli to jeho učeníci. –Marek 11:12-14

V cirkvi živého Boha leží dnes ráno moc k uzdraveniu každej nemoci. V cirkvi živého Boha leží moc ku premoženiu každého pokušenia. Vo vlastníctve cirkvi živého Boha leží moc zmeniť hriech a odhodiť ho a prijať krst Duchom Svätým. V cirkvi Ježiša Krista, „po čomkoľvek túžite, proste v Mojom Mene a bude vám to dané. Ešte chvíľu a ten svet (nie semeno, to neobnovené semeno) Ma viac neuvidí. Vy Ma uvidíte, pretože Ja budem s vami, dokonca vo vás, do skončenia sveta.” Čo? To kráľovské semeno. „Skutky, ktoré Ja činím, vy budete tiež činiť. Ja potvrdím Samého Seba, že Som s vami, pretože tieto znamenia budú nasledovať tých, ktorí veria.” On zaberie do vlastníctva semeno svojho nepriateľa. Jeho semeno zaberie do vlastníctva bránu svojho nepriateľa. Bez ohľadu na to, čím tá brána je, ak je to choroba, pokušenie, hriech, čímkoľvek tá brána je, ona je premožená. A semeno Abrahámovo ju vlastní.

Nie ste dnes ráno šťastní, že viete, že teraz stojíme a sme viac ako premožiteľia, viac ako premožiteľia. Ó, nie je nič, ohľadne čoho by sme mali bojovať. Ten boj skončil; písťalka zapískala; vlajka je vztýčená; a v strede každej kopy hriechu, uprostred každého miesta, kde sú chorí, je starý, drsný kríž, zasadený Krvou Ježiša Krista, Premožiteľa. Jediná vec, ktorú robíme, je, že veríme, pozri sa a ži. „Ja budem s vami; Ja to potvrdím. V týchto posledných dňoch prichádzajú ľudia a hovoria, 'Ó, no dobre, to bolo.' Ale Ja budem s vami a presne tie veci, ktoré som robil tu na zemi, Ja budem s vami a budem robiť presne tie isté veci. Potom to poznáte. Oni Ma budú vidieť. Môj ľud Ma bude vidieť. Semeno Abraháma Ma bude vidieť. Oni Ma budú poznať; oni Ma rozpoznajú. Tí ostatní Ma budú nazývať Belzebúbom, práve tak, ako to oni robili, ale vy Ma poznáte, pretože Ja budem s vami. Vy Ma budete vidieť, vidieť svojimi očami. Vy Ma uvidíte, pretože Ja budem s vami až do skončenia sveta. Presne tie isté veci, ktoré Ja činím, ten, kto verí vo Mňa, skutky, ktoré ja činím, on bude tiež činiť.”

Vlastniť brány nepriateľa, 59-1108

Paralelné miesto Písma: Matúš 21:18-19

Potom prišli do Jeruzalema. A Ježiš vojdúc do chrámu začal vyháňať tých, ktorí predávali a kupovali v chráme, a poprevracal stoly peňazomencom a stolicie tých, ktorí predávali holubov, a nedopustil, aby niekto preniesol nádobu cez chrám. A učil ich hovoriac im: Či nie je napísané, že môj dom sa bude volať domom modlitby u všetkých národov? Ale vy ste ho urobili pelešou lotrov. A počuli to zákonníci i najvyšší kňazi a hľadali, jako by ho zmárnili, lebo sa ho báli, pretože celý zástup žasnul nad jeho učením. –Marek 11:15-18

To máte. Spustite niekde mreže a krmíte sa v tom požehnanom svätom mieste, vo svojom srdci, priniesli ste tú nečistú diablu nádobu tam, kde by mali byť nádoby Pánove, kde má byť ovocie spravodlivosti s pokojom, dlhohzovievavosťou, dobrotou, miernosťou, trpezlivosťou, pokorou. Je tam sebeckosť, chamtivosť, denominačné bariéry, boje jeden proti druhému, a to je dôvod, že nosíte náušnice a máte krátke vlasy a manikúru na svojej tvári a všetky tieto veci. To je ten dôvod. To je to, čo to spôsobilo.

Kde teraz stojíme? Vy viete, že to je Pravda. To, čo dnes potrebujeme, nie je nová cirkev. To, čo dnes potrebujeme, nie je nový evanjelista. To, čo dnes potrebujeme, je starodávne prebudenie svätého Pavla a Svätého Ducha a vyčistenie domu počnúc od kazateľa až po domovníka. Je to tak. Vyzametanie! Vyčistenie! Niekoľko, kto sa tam postaví a povie pravdu, či ona krája alebo čokoľvek ona spôsobí. Je to pravda. Slovo Božie je ostrejšie než dvojsečný meč, je rozpoznáateľom úmyslov, Židom 4 tak hovorí.

Ale čo sa stalo? Potom sa diabol snaží uspokojiť ten smäd vo vás. „No, Ján dostal lepšiu prácu. Chvála Bohu. My sme vyšli a opustili tú starú fanatickú cirkev, vstúpili sme do tejto.” Vidíte, kam ste zašli?

No dobre. Tu je ďalšia vec. Diabol sa to snaží uspokojiť televíziou, pitím, hazardnými hrami, obliekaním sa do bezbožných šiat, sebeckosťou.

A prednedávnom som tu išiel do jednej cirkvi. Oni chceli, aby som tam mal prebudenecké zhromaždenia. A ten kazateľ musel dokonca asi po dvadsiatich minútach kázania urobiť prestávku a nechať všetkých tých diakonov, aby vyšli von a fajčili cigarety. Brat, jeden večer sme mali prebudenie a nasledujúci večer ma vyhodili. Ale aj tak o tom počuli. Tá krv je preč z mojich rúk. Čo si myslíte, že by urobil Kristus, ak by bol dnes na zemi? On by splietol viac než len zopár šnúr dokopy, aby ich nimi vyhnal, „Robíte z Môjho domu peleš lotrov.”

Život, 58-0519

Paralelné miesta Písma: Matúš 21:12-13, Lukáš 19:45-48

A keď bol večer, chodievali von z mesta. A potom včasráno, keď išli popri fíku, videli ho, že je uschlý od koreňa. A Peter rozpamätajúc sa povedal mu: Rabbi, pozri, fík, ktorému si zllorečil, vyschnul. A Ježiš odpovedal a riekol im: Majte vieru Božiu! Lebo ameň vám hovorím, že ktokoľvek by povedal tomuto vrchu: Zdvihni sa a hod' sa do mora! a nepochyboval by vo svojom srdci, ale by veril, že sa stane, čo hovorí, bude mu, čokoľvek by povedal. Preto vám hovorím: Všetko, za čokoľvek modliac sa prosíte, verte, že dostanete, a bude vám. A keď stojíte na modlitbe, odpúšťajte, ak máte niečo proti niekomu, aby aj váš Otec, ktorý je v nebesiach, vám odpustil vaše poklesky. Ale ak vy neodpustíte, ani váš Otec, ktorý je v nebesiach, vám neodpustí vašich pokleskov.

–Marek 11:19-26

Dnes je veľa ľudí, ktorí hovoria, že Duch Svätý dnes nie je skutočný. Zatiaľ čo desať tisíce a milióny ľudí hovoria, že to tak nie je, tak veľa ľudí sa raduje z Jeho požehnania. Väčšinou sú to chudobní ľudia, ľudia, ktorí boli sklúčení a odmietnutí svetom, ľudia, ktorí boli vyhodení z cirkvi kvôli tomu, že verili Bohu, že je Bohom; ale boli naplnení Jeho Duchom. Majú jeden cieľ, sú jedno v srdci. Kto sú títo ľudia? Metodisti, Baptisti, Presbyteriáni, Katolíci, Svedkovia Jehovovi, ortodoxní Židia, všetci sa spolu stávajú jedno. Nie jedno vo vyznaní, nie jedno v denominácii, to je pôsobenie Diabla skrze intelektuálne chápanie, ale stávajú sa jedno skrze pôsobenie Ducha Svätého, Kráľovstvo Božie vo vás. A Boh sedí na tróne tvojho srdca, na Svojom riadiacom mieste, riadi tvoje emócie, riadi tvoju moc, riadi tvoje predstavy a robí ťa jedno s Ním v obecenstve a láske. A Boh ťa naplní láskou. Naplní ťa mocou. Naplní ťa Duchom. Naplní ťa Svojou vlastnou Božskou Povahou a mení tvoju telesnú povahu na Jeho Povahu. Potom sa v tom stávaš novým stvorením v Kristovi.

Potom tá láska, ideš von a zdá sa ti, že vtáci spievajú inak. Ó, aké je to iné, keď Kristus prichádza, môžeš sa pozrieť dozadu, pomyslieť si, „Ako som vôbec mohol od toho stáť preč? Ako to, že som to vôbec odmietal?“ Všetko je iné. Nemáš žiadnych nepriateľov; všetci vyzerajú milo. Môžeš odpustiť všetko, čo sa kedy stalo. Môžeš sa modliť na ulici za najviac zatrpknutého nepriateľa, položiť na neho ruky a pozdvihnúť ho; nezáleží, do akého vyznania, či do akej denominácie patrí, on je stvorením, za ktoré Kristus zomrel. Týmto ťa chce Boh naplniť. To je naplnenie. To je Kráľovstvo. To je to, v čom sme jedno.

Jednota jedného Boha v jednej cirkvi, 58-1221E

Paralelné miesto Písma: Matúš 21:14-17,19-22

A prišli zase do Jeruzalema. A keď sa prechádzal v chráme, pristúpili k nemu najvyšší kňazi, zákonníci a starší a povedali mu: Jakou mocou činíš tieto veci? Alebo kto ti dal tú moc, aby si činil tieto veci? A Ježiš odpovedal a riekol im: I ja sa vás opýtam na jednu vec; odpovedzte mi, a poviem vám, akou mocou činím tieto veci. Krst Jánov bol odkiaľ, z neba a či z ľudí? Odpovedzte mi! Vtedy rozmýšľali medzi sebou a hovorili: Ak povieme: Z neba, povie: Prečo ste mu teda neuverili? Ale ak povieme, že z ľudí –. Báli sa ľudu, lebo všetci mysleli o Jánovi, že bol skutočne prorok. A odpovedali a riekli Ježišovi: Nevieme. A Ježiš odpovedal a riekol im: Ani ja vám nepoviem, akou mocou činím tieto veci.

–Marek 11:27-33

Nebol som spasený pred dvadsiatimi rokmi; bol som spasený pred tisíc deväťsto rokmi. Ale pred dvadsiatimi rokmi som to obdržal a prijal. Ak by som to neurobil, prvý hriech, ktorý by som urobil, Boh by ma vytrel z tváre zeme; lebo On povedal, že to urobí, a On musí dodržať Svoje zaslúbenie. Bol som uzdravený pred tisíc deväťsto rokmi, ale musel som to prijať.

A tá jediná vec, ktorá ma držala od toho, aby som bol spasený, keď som mal dvanásť rokov, lebo nado mnou visel duch, diabol, hovoriac, „Počkaj ešte chvíľu dlhšie.“ To je ten dôvod, prečo ste neboli spasení, keď ste prišli do veku zodpovednosti. Ten duch, išli ste s davom a on sa nad vami vznášal a stále nad vami visel. Chceli ste konať správne. Ale neexistuje človek, ktorý má zdravý myseľ, okrem toho, ktorý chce konať správne, ale je niečo, čo ti nedovolí konať správne. Je to tak? To je diabol. Haleluja. Kristus zaplatil za tvoje uzdravenie a tvoje spasenie.

No, tu to je. Pripravte sa. On poveril Svoju Cirkev, aby vyhánala diablov. Tu to máte. „V Mojom Mene budú vyháňať diablov. Nikoho neuzdravíte, ale budete z nich vyháňať diablov, aby mohli prijať uzdravenie, ktoré som už vykonal.“ To je pravda.

Kazatelia stáli na pódiu a kázali Evanjelium, diabli boli rozprášení. Jeden muž prišiel k oltáru s usvedčením, povedal, „Chcem byť spasený.“ On toho človeka nespasil; on vyhnal diabla (To je pravda.) a ten človek bol spasený. On prišiel, prijal svoje spasenie.

Tak isto je to s Božským uzdravením. Vy, chorí ľudia tu dnes ráno, veríte tomu a boli ste znovuzrodení a ste synmi a dcérami Božimi, Kristus vás už uzdravil. Jediná vec vás drží od toho, aby vám dnes ráno bolo dobre, je to duch visiaci nad vami, ktorý vám nedovolí naplno vyjsť tam von a veriť Božiemu zaslúbeniu, že On to učinil. To je pravda.

No, to je moje poverenie. To je to, čo mi Boh dal; to je to, čo On dal každému kazateľovi Evanjelia, ktorý Mu bude veriť: moc a autoritu zlomiť toho ducha.

Veriť Bohu, 52-0224

Paralelné miesta Písma: Matúš 21:23-27, Lukáš 20:1-8

No, čo sa vám zdá? Nejaký človek mal dvoch synov. A pristúpil k prvému a povedal: Dieťa, idi, pracuj dnes v mojej vinici! A on odpovedal a riekol: Nechcem. Ale neskôršie ľutoval a išiel. A pristúpiac k druhému povedal mu to isté. A ten odpovedal a riekol: Idem, pane; ale neišiel. Ktorýže z tých dvoch učinil vôľu otcovu? Povedali mu: Ten prvý. A Ježiš im povedal: Ameň vám hovorím, že publikáni a smilnice vás spravedlivosti, a neuverili ste mu, ale publikáni a smilnice mu uverili. A vy ste to videli, ale ani neskôršie ste toho neľutovali, aby ste mu boli uverili. –Matúš 21:28-32

Čo ak tvoje srdce bolo od Boha tak ďaleko, že by si dokonca nemal ani túžbu robiť to, čo bolo správne? Potom si v zlom stave. Vidíte, môžete tak veľakrát zarmucovať Ducha Svätého a to odíde, že až viacej nemáte žiadnu túžbu. Boh ku tebe stále hovorí a ty hovoríš, „No, skutočne by som to mal. Nasledujúce prebudenie to dám do poriadku; skôr, ako zomriem, to dám do poriadku. Skutočne mám v pláne byť naplnený Duchom Svätým predtým, ako zomriem. Chcem žiť sladký, posvätený život, skrytý s Bohom. A keď zaklope na dvere môjho srdca, chcem byť pripravený, aby som roztvoril náruč a povedal, 'Áno, Pane Ježišu.'“ No, prečo to neurobiš teraz? Vieš, možno v tom čase to už nebudeš schopný urobiť.

Mám štyridsaťšesť rokov a v službe som dvadsaťtri rokov a videl som niekoľko hrozných vecí a veľakrát po celom svete som pozoroval a videl som ľudí zomierať vo všetkých možných stavoch. A pozoroval som tých, ktorí si mysleli, že boli skutočnými Kresťanmi, ale keď mali zomrieť, ó, ten obraz sa zmenil a oni vidia, ako tam vyvstávajú tie veci, že oni mali formu pobožnosti a zapierali moc a dostali sa od Boha preč. Oni nežili ani trochu tým životom. A kričia a vykrikujú. A utišujúce látky to nedokážu zastaviť. To je pravda.

Tak, priatelia, buďte si istí; nehrajte sa s tým; to je Evanjelium. Vidíte? Nehovorte len, „No, verím a pripojím sa do cirkvi.“ Existuje na tisíce ľudí, ktorí sú v cirkvi a nikdy nebudú v nebi. Kázal som tu pred nejakým časom o sklamaní na súde. Povedal som, že piráti a hazardní hráči a prostitútky a podobne, oni nebudú prekvapení; oni vedia, čo na nich prichádza. Ale to, čo bude prekvapením, sú tí, ktorí si myslia, že sú v poriadku, a nie sú. To je, keď uvidíš, že tvoje meno nie je v knihe; to bude tvrdé, keď si myslíš, že si Kresťanom, pričom nie si. „Je cesta, ktorá sa zdá byť správna.“ Intelektuálne veríš, že si v poriadku. Robil si veci, o ktorých si si myslel, že sú správne; bol si dobrý, láskavý. Náman bol takým istým typom. Môžeme teraz vymenovať veľa miest Písma.

To nie je to, priatelia, čo sa snažím povedať. Dnešná cirkev, namiesto váľania sa tam pri ospravedlnení a ležaní tu na oltári, oni by mali byť v posvätení. Čas zázrakov je tu. Čas uzdravovania, čas veľkých vecí je na blízku. Lenže kde je cirkev, aby to prijala? Vidíte, čo myslím? Hráme sa s tým. Pohrávame sa s tým. A poskakujeme okolo toho a nikdy do toho riadne nevchádzame.

Ó, brat, skutočná prevládajúca viera kráča rovno do toho a zaujíma to miesto.

Ježiš im povedal: Či ste nikdy nečítali v písmach: Kameň, ktorý zavrhli stavitelia, práve ten sa stal uholnou hlavou. Od Pána sa to stalo a je to divné v našich očiach? Preto vám hovorím, že bude odňaté od vás kráľovstvo Božie a bude dané národu, ktorý bude donášať jeho ovocie. A ten, kto padne na ten kameň, rozrazí sa, a na koho by padnul, toho rozdrťí. A keď počuli najvyšší kňazi a farizeovia tie jeho podobenstvá, poznať, že hovoril o nich, a hľadali ho jať, ale sa báli zástupov, lebo ho mali za proroka. –Matúš 21:42-46

Nó, všimnite si toto, keď Boh tak túžil predstaviť svetu Svojho Syna, predstavil Ho ako baránka, štvornohé zviera, zviera. Môžete si to predstaviť? Tento Boh hovorí o Svojom Synovi a predstavuje Ho ako baránka, ovcu, malú ovečku? Zaujímavé, prečo to urobil?

A Boh, keď predstavil Seba Samého svetu, bol vo forme holubice, vtáka, nebeského vtáka. No, podľa môjho názoru je to pre toto: baránok je najpokornejší a najmierumilovnejší zo všetkých zvierat, ktoré sú na zemi. Nie je nič miernejšie ako baránok.

A Boh nás pripodobňuje k Svojim ovciam. Dôvod, jedna vec, choval som ovce a oni nie sú sebestačné. Nemôžu sa starať samé o seba. Ak sa ovca stratí, je po nej, to je všetko. Ona nikdy nedokáže nájsť cestu späť. Je úplne bezmocná a stratená. Bude stáť rovno tam a békať, kým ju nevezme vlk, alebo tam zomrie. Je stratená a zmätená. Nevie, ktorou cestou sa vybrať; nevie viesť samú seba.

A to je presne to, čím je ľudská rasa. Sme absolútne, úplne stratení a nedostatoční sami v sebe. Potrebujeme Pastiera, aby šiel na čele a viedol nás. Bez toho sme stratení.

Nemôžeme zachrániť samých seba. Je jedno, aký môže byť dobrý váš program. Nezáleží na tom, aký druh motívu máš ohľadom toho programu, čo je tvojou alternatívou alebo aká veľká je vaša cirkev, to všetko je fajn, nič proti tomu; lenže bez Pastiera si stratený a iba bojuješ proti vetru. Skutočne. Musíš mať Pastiera. A cirkev je nádherná, každá denominácia. Lenže bez Pastiera čriedy staviate svoju cirkev zbytočne. Odmietate ten Uholný Kameň.

Tí stavitelia, keď stavali ten starý chrám, oni ho ťahali dolu do Joppy na vozoch ťahaných volmi a plavili to rôznymi spôsobmi, to cédrové drevo z Libanonu. A keď začali ten chrám budovať, našli neobvyklý kameň. Nevyzeral správne. Tak oni ho odkopli preč na hromadu buriny. A odišli klásť ten blok. Lenže ako ho ukladali, nemohli nájsť ten kameň, ktorý pasoval na to miesto. Nakoniec prišli na to, že práve ten kameň, ktorý zavrhli, bol tým hlavným uholným kameňom.

A, priatelia, my máme dnes za našimi kazateľnicami jedných z najmúdrejších a najlepších vzdelancov, akých sme kedy mali. Máme jedni z najlepších budov, aké kedy cirkev mala. Máme jedných z najbohatších ľudí v cirkvi, akých sme kedy mali. A pritom sa, priatelia, čudujeme, prečo Boží program nefunguje? Oni odmietli ten hlavný Uholný kameň, Krista.

Boh dávajúci Svoje zaslúbenie, 56-1209A

Paralelné miesta Písma: Matúš 21:33-46, Marek 12:1-12, Lukáš 20:9-19

A Ježiš odpovediac opäť im hovoril v podobenstvách a povedal: Nebeské kráľovstvo je podobné človeku-kráľovi, ktorý učinil svojmu synovi svadbu. A poslal svojich sluhov, aby išli povolať pozvaných na svadbu. Ale nechceli prísť. Opäť poslal iných sluhov a povedal: Povedzte pozvaným: Hľa, svoj obed som prichystal, moje voľy a krmný dobytok je pobitý, a všetko je hotové; poďte na svadbu! Ale oni nedbali a odišli, ktorý na vlastné pole, ktorý po svojom kupectve, a ostatní schopiac jeho sluhov hanebne ich doriadili a pobili. A keď to počul kráľ, rozhneval sa a poslal svoje vojská a zahubil tých vrahov a ich mesto podpálil. Vtedy povedal svojim sluhom: Svadba je síce hotová, ale pozvaní neboli hodni. Teda idte na rozcestia a všetkých, ktorých najdete, pozvite na svadbu. A tí sluhovia vyšli na cesty a shromaždili všetkých, ktorých našli, zlých i dobrých, a svadobná dvorana sa naplnila hodovníkmi. –Matúš 22:1-10

Nó, čo za nádherná vec to je, že Boh pripravuje deň, v ktorý bude mať ustanovenú veľkú večeru ako oslavu pre Svojho Syna, Pána Ježiša Krista, ktorý sa Mu zaľúbil v každom smere. A Boh Otec pozýva tých, ktorých si On vyberá. Ježiš povedal, „Žiaden človek nemôže prísť ku Mne, ak ho prv nepozve Môj Otec.“ Je to tak? „Žiaden človek nemôže prísť ku Mne, ak nemá pozvanie od Môjho Otca.“ Vidíte, Kráľ musí dať pozvanie. A vy, ktorí dnes večer máte to pozvanie, akí šťastní by ste mali byť.

Poviem vám, nie som politik, ale myslím si, že Eisenhower bol jedným z najväčších prezidentov od Lincolna. Mám ho rád. On je skutočný džentlmen. Ak by prezident Eisenhower pozval nejakých ľudí, aby prišli na veľkú hostinu, ktorú by dával, alebo na veľkú večeru, ó, vy by ste to rozhlásili. Chceli by ste, aby o tom každý vedel. V žiadnom prípade by ste to neodmietli a nenapísali, „Opustené, nesprávna adresa,“ a neodoslali to späť. No, neurobili by ste to. Boli by ste, ako to hovorí ten starý pouličný výraz, ak mi to odpustíte, „kvákali by ste o tom,“ ukazovali to každému. „Pozri, pozval ma prezident.“ No iste, mali by ste byť z toho šťastní.

O čo viac by ste mali „o tom kvákať,“ ako to hovorievame, ak vás Boh pozval na svadobnú večeru Jeho Syna. O čo viac by ste mali byť za to vďační. No, pán Eisenhower, významný človek, ako je on, bola by to pocta sedieť za stolom s Eisenhowerom. Ale o čo väčšia pocta by to bola sedieť so Synom Božím. Čo za pocta by to bola, svadobná večera Jeho Syna.

Ako by som rád každému rozprával, že som bol pozvaný na Eisenhowerovu večeru. No, bol by som šťastný. Ale o čo viac som šťastnejší, keď viem, že som pozvaný na večeru Božieho Syna. Amen. Svadobnú večeru Jeho Syna. A tiež v tom budeme mať diel, keď sa tam dostaneme, budeme v tom zahrnutí. Naše meno je už na zozname. Dávate pozor? „Tých, ktorých predzvedel, tých ospravedlnil: tých, ktorých ospravedlnil, tých (už, minulý čas) oslávil.“ To je to, čo hovorí Písmo. Z čoho ste potom vystrašení, vidíte, ak je tam napísané vaše meno? Hľadajte vaše vlastné spasenie. Ale ak je to tam napísané, budete tam, nemajte obavy. A tak buďte si istí, je to tam.

Svadobná večera, 56-1006

Ale keď vošiel kráľ podívať sa na hodovníkov, videl tam človeka neodiateho svadobným rúchom, a povedal mu: Priateľu, ako si sem vošiel, nemajúc svadobného rúcha? A on zanemel. Vtedy povedal kráľ posluhovačom: Sviažte mu nohy aj ruky a vezmite ho a vyhodte ho do vonkajšej tmy! Tam bude plač a škrípanie zubami. Lebo je mnoho povolaných, ale málo vyvolených. –Matúš 22:11-14

V tom podobenstve o tom človeku, ktorý sa tam vyšplhal a bol tam na svadobnej večeri bez rúcha, bol nájdený vinný a bol zviazaný a vyvrhnutý do vonkajšej temnoty. Existuje len jedna cesta, ako prísť na svadobnú večeru. Myslím, že som to tu prednedávnom kázal.

Keď sa muž ide ženiť, na tom starom vidieku, on sám musí rozdať pozvánky, on sám musí zabezpečiť rúcha. Tak, keď tam stretol tohto človeka, ako tam sedí pri svadobnom stole (koľkí si pamätáte podobenstvo? Iste, vy, ktorí čítate Bibliu), a on tam našiel tohto človeka pri svadobnom stole bez svadobného rúcha.

Čo to je? Ženich stojí pri dverách a všetci tam prichádzajú s pozvánkou. „Nikto nemôže prísť ku Otcovi, jedine skrze Mňa. Všetkých, ktorých Mí dal Otec, pozval, prídu ku Mne.” Tu prichádzajú, odovzdávajú svoje pozvanie od toho ženicha, a tak každý bude vyzerať rovnako. To je tá dobrá vec na tom starodávnom náboženstve Svätého Ducha, ono spôsobuje, že všetci vyzerajú rovnako. Či sú bohatí alebo chudobní, sluhovia alebo slobodní, čierni alebo bieli, muži alebo ženy, všetci sú jedno v Kristu Ježišovi. A ten ženich tam stojí pri dverách a prijíma tie pozvánky, kladie na tú osobu rúcho, aby tam, bohatí i chudobní, všetci vyzerali rovnako. To je to, ako to je v Kráľovstve Božom; nie sú žiadni veľkí ľudia, malí ľudia; sú všetci len jedným človekom, všetci jedno v Kristovi.

No, čo si myslíte, že ženich urobil, keď sa vrátil a našiel človeka, ktorý tam sedí bez svadobného rúcha? Povedal, „Priateľu, ako si sa sem dostal?” A zanemel, tak to ukázalo, že sa tam dostal nejako inak ako cez dvere. Prešiel cez okno alebo prešiel zadnými dverami. A on ho nazval priateľom: ukázal tým, že on bol členom cirkvi, „Priateľu, ako si sa sem dostal bez svadobného rúcha?” No, toto povedal Sám Ježiš. A zavola vrátneho, povedal, „Celého ho poviažte.” A bol vyvrhnutý do vonkajšej tmy, kde bude plač, nárek a škrípanie zubov. To sú slová Samého Krista. To je pravda, „Bol vyvrhnutý.” Pretože bolo dokázané, že on prišiel nejakou inou cestou pomimo dverí. Ak by on bol prišiel cez dvere, obdržal by svadobné rúcho.

Ó, počúvajte toto. Potom, ak to svadobné rúcho je krst Duchom Svätým, ako potom budeme reprezentovaní nejakým iným spôsobom? Ak musel ten prvý vek prísť skrze Dvere, Krista Ježiša, skrze pokrstenie sa na Meno Ježiša Krista, skrze prijatie krstu Duchom Svätým, aby sme si obliekli svadobné rúcho, ako potom prideme nejako inak? Ak prichádzaš skrze metodistov, skrze baptistov alebo skrze letničných alebo nejakú inú denomináciu, budeš zviazaný a vyvrhnutý do vonkajšej temnoty. Musíš prísť skrze Krista Ježiša, Cestu, Dvere, Pravdu, Život. Amen.

Vtedy odišli farizeovia a radili sa, jako by ho lapili v reči. A poslali k nemu svojich učeníkov s heródiánmi, ktorí mu povedali: Učiteľu, vieme, že si pravdivý a že ceste Božej učíš v pravde a nedbáš na nikoho, lebo nehľadáš na osobu ľudí; povedzže nám tedy, čo sa tebe zdá: či sa má dať cisárovi daň a či nie? Ale Ježiš poznal ich zlobu a povedal: Čo ma pokúšate, pokrytci? Ukážte mi daňový peniaz! A oni mu doniesli peniaz. A povedal im: Či je tento obraz a nápis? A riekli: Cisárov. Vtedy im povedal: Tedy dajte, čo je cisárovi, cisárovi, a čo je Božie, Bohu. A keď to počuli, zadivili sa a zanechajúc ho odišli. –Matúš 22:15-22

Tento veľký deň, v ktorom žijeme, kde je tak veľa tlaku, všetko sa zdá byť pod tlakom. Taký ťažký čas, každý sa ponáhľa, ako len môže, dolu ulicou idú deväťdesiat míľ za hodinu, cez každú rýchlostnú zónu. Ak je tam dvadsiatka, oni aj tak idú deväťdesiatkou. Nemali by to robiť, kresťania by to nemali robiť. Oni musia dať cisárovi, čo je cisárovo; Bohu, čo je Božie. Ale tu ideme, práve tak rýchlo, ako len môžeme.

A sme tak nervózni. Ja neverím, že skutoční kresťania toto robia, ale mnohí z nich zapalujú jednu cigaretu za druhou. Čo sa deje? Myslíte si, že vám to pomôže? To len spraví, že ste ešte nervóznejší. Ale vy to robíte. Doktori napíšu články a dajú ich do časopisov a povedia, „naložené rakovinou“, povedia vám, aké je to nebezpečné fajčiť. Ale vy to aj tak robíte. Čo sa deje? Snažíte sa vypustiť tlak.

Nachádzame ľudí, že pijú. Idú von, pobehujú, hýria, a potom sa to snažia zapíť. Myslím, že oni si myslia, že to je vec, ktorú by mali robiť. To nevypustí ten tlak; to vytvára tlak idúc za nesprávnou vecou a zlou cestou.

Potom idú a robia všetko, čo môžu, či je to správne alebo nesprávne, a hrešia a snažia sa pred tým ukryť a myslia si, že robia niečo úžasné. Čo sa snažíte robiť? Snažíte sa pred niečím skryť. Viete, že sa mýlite. Žiaden človek nemôže robiť zle, bez toho, že by vedel, že robí zlé. Samotná prirodzenosť, ktorá je v ňom, hoci on je upadnutým človekom, on je upadnutým synom Božím. Je v ňom niečo, čo mu hovorí, že je to zlé.

Žiaden muž nemôže behať za ženou iného muža bez toho, že by vedel, že je to zlé. Žiaden človek sa nemôže opiť bez toho, že by vedel, že je to zlé. Žiadna žena nemôže nosiť nemorálne oblečenie bez toho, že by vedel, že je to zlé. Nemôžete tieto veci robiť. Ale čo robíte? Snažíte sa vypustiť tlak, všetko je to prekrútené, zatiahnuté.

Je to jednoducho neurotický vek, v ktorom žijeme. Je to ten čas, v ktorom žijeme: tlak.

Vypustiť tlak, 62-0609E

Paralelné miesta Písma: Marek 12:13-17, Lukáš 20:20-26

Toho dňa pristúpili k nemu sadúceovia, ktorí hovoria, že nieto zmŕtvychvstania, a opýtali sa ho a riekli: Učiteľu, Mojžiš povedal: Keby niekto zomrel nemajúc detí, nech si jeho brat švagrovským právom vezme jeho ženu a vzbudí svojmu bratovi semeno. Nuž bolo u nás sedem bratov, a prvý oženiac sa zomrel a pretože nemal semena, zanechal svoju ženu svojmu bratovi. Tak podobne aj druhý aj tretí až do siedmeho. A naposledy po všetkých zomrela aj žena. Pri zmŕtvychvstaní tedy ktorého z tých siedmich bude ženou, lebo ju všetci mali? A Ježiš odpovedal a riekol im: Blúdite, pretože neznáte písem ani moci Božej; lebo pri zmŕtvychvstaní nebudú sa ani ženiť ani vydávať, ale budú jako anjelia Boží v nebi. A o zmŕtvychvstaní mŕtvych či ste nečítali, čo vám je povedané od Boha, ktorý povedal: Ja som Bôh Abrahámov, Bôh Izákov a Bôh Jakobov? Bôh nie je Bohom mŕtvych, ale živých. A keď to počuli zástupy, zaslí nad jeho učením. –Matúš 22:23-33

Viete, čas nám tak hrozne rýchlo uteká, však? Zdá sa, že už nemáme čas, aby sme niečo urobili. A čas na nikoho nečaká. Tak musíme pracovať, kým môžeme, pretože prichádza hodina, keď táto generácia odíde a bude ďalšia generácia, ak ešte nejaká bude. Úprimne vám poviem, hovorím to z celého srdca, ja neviem, kedy On príde, nikto z nás nevie, ale skutočne verím, že už nebude ďalšia generácia. Verím, že Kristus príde v tejto generácii. Neviem teraz, v akom čase, môže to byť dnes večer alebo to môže byť o desať rokov od teraz alebo o dvadsať, ale verím, že príde v tejto generácii. Verím tomu. Ak nie, chcem aj tak žiť, ako keby mal tak prísť, pretože viem, že to môže byť môj posledný deň alebo tvoj posledný deň.

A potom, pamätajte, ak odídeme predtým, ako On príde, budeme vzkriesení predtým, ako tí ostatní budú premenení. „Trúba Pánova zaznie a mŕtvi v Kristu vstanú najprv. Potom my, ktorí sme nažive a zostaneme, budeme premenení v jednej chvíli, v okamihu, a budeme vychvátení spolu s nimi, aby sme stretli Pána v povetrí.“ Pozrite sa na poriadok vzkriesenia. Vidíte, Boh vie, že my túžime vidieť našich milovaných. A ak by sme sa tam dostali a stretli by sme prv Jeho, tak by sme sa obzerali, či tam uvidíme mamu alebo otca a tých ostatných z nich. Ale vidíte Ducha Svätého v Jeho múdrosti? Stretneme najprv jeden druhého, a potom, keď sa tam dostaneme a budeme spievať „Nádherná milosť“, to je to, kde to bude čas uctievania. Vy si myslíte, že sa teraz správam zvlášť, pozorujte ma potom tam. To tam bude pre mňa a pre nás všetkých nádherný čas, keď sa tam dostaneme.

Jehova Jirech, 62-0705

Paralelné miesta Písma: Marek 12:18-27, Lukáš 20:27-40

Ale farizeovia počujú, že umlčal sadúceov, sišli sa dovedna, a jeden z nich, zákonník sa opýtal pokúšajúc ho a povedal: Učiteľu, ktoré prikázanie je veľké v zákone? A Ježiš mu riekol: Milovať budeš Pána, svojeho Boha, celým svojím srdcom, celou svojou dušou a celou svojou myslou! To je to veľké a prvé prikázanie. A druhé, tomu podobné je: Milovať budeš svojho blížneho jako samého seba! Na týchto dvoch prikázaniach visí celý zákon i proroci. –Matúš 22:34-40

Raz som mojej žene hovoril, ako veľmi ju milujem. A tak, nemyslím, že ona chce, aby som o tom hovoril. Ale robím to súkromne, a tak si myslím, že to môžem povedať teraz verejne. Hovoril som jej, ako veľmi ju milujem a ako som ju vždy miloval od úplného začiatku.

Povedal som, „Nerobí to žiaden rozdiel...“

Ona povedala, „Ó, Bill“. Povedala, ako... hovorila, ako priberá a vlasy jej šedivejú.

Povedal som, „Miláčik, môžeš byť takto široká a nemať žiadne vlasy, budem ťa milovať stále rovnako.“ Rozumiete? Pretože to tam musí byť niečo, že musíte – musíte dôjsť do toho, že niekoho milujete. A pokiaľ tá osoba miluje tú druhú osobu...

Toto je pre vás, mladé dievčatá, ktoré nie ste vydaté (Rozumiete?), a pre vás, chlapi. Keď stretnete to dievča, ktoré milujete, a je tam skrátka niečo, že viete, že ju milujete, a to je proste všetko, o čo tam ide, alebo ty miluješ jeho, a to je – nestaráte sa, či je príťažlivý alebo či nie je príťažlivý, alebo či je pekná alebo nie je pekná. Na tom nezáleží. Ale milujete ju tak isto. Mali by ste byť teraz pozornejší, držať sa nejako nablízku, pretože tam sa približujete ku tomu správne mu miestu.

Manželstvo založené mimo tejto veci istotne zlyhá alebo nikdy nebude vydarené. Nikdy nebudú šťastní. No, povedal som to, aby som sa dostal ku jednej veci, ktorú chcem povedať.

Priatelia, obrátenie mimo tejto istej veci tiež nevydrží. To nevydrží. Keď idete do zboru a poviete, „No, pripojím sa do zboru a pokrstím sa.“ Ak to nepochádza tam zo srdca, z lásky k Bohu, to nikdy nikam nezájde. Budete len... Všetko, čo urobíte, je, že sa pripojíte do zboru a dáte sa pokrstiť.

Ale keď ste obrátení ku Kristovi, milujete Krista, potom nahromadíte vieru v Krista, práve tak, ako to robíte pri vašej žene alebo pri vašom mužovi. Nahromadíte vieru, aby ste v tej viere kráčali. Nevieť, práve ste dostali niečo, čo vás tam pripevňuje. Rozumiete?

Tvoj dom, 61-0808

Paralelné miesto Písma: Marek 12:28-34

A keď sa sišli farizeovia, opýtal sa ich Ježiš a riekol: Čo sa vám zdá o Kristovi, či je syn? Povedali mu: Dávidov. A povedal im: Ako ho tedy Dávid v Duchu nazýva Pánom, keď hovorí: Pán riekol môjmu Pánovi: Sed' po mojej pravici, dokiaľ nepoložím tvojich nepriateľov za podnož tvojich nôh. Ak ho tedy Dávid nazýva svojim Pánom, ako je potom jeho synom? A nikto mu nemohol odpovedať ani slova, ani sa ho viacej od toho dňa nikto neopovážil opytovať. –Matúš 22:41-46

Ozval sa zvuk (nie zo semináru), ale z nebies, ako náhliaci sa mocný vietor a naplnil celý dom, v ktorom sedeli. A ten veľký Ohnivý Stĺp, ktorý viedol deti Izraela, staroveký Izrael, cez ktorý sa Izrael oddelil, a jazyky ohňa sa usadili na každom z nich; Boh rozdeľujúci sa do Cirkvi: aby jeden bol prorokom, aby jeden bol apoštol, aby jeden hovoril v jazykoch, aby ďalší robil niečo iné; Boh rozdeľujúci Samého Seba. Jeden Boh pracoval v troch úradoch: jeden Boh nazvaný Otcovstvom. Ten istý Boh žil v Človeku zvanom Ježiš, nazvaný Synom. Teraz je vo Svojej Cirkvi nazvaný Svätým Duchom. Rozdelil sa do Svojho univerzálneho Tela. Haleluja. Tajuplné telo Ježiša Krista, ktoré sa narodilo z Ducha Božieho. A tak, ako to dnes ráno bolo povedané našim bratom rabínom, našim milovaným, o spoločnej jednote. Nie sme rozdelení. Diabol sa nás snaží rozdeliť skrze jeho vychytralé úmysly hovoriac, „Patrím ku Assemblies. Patrím ku Jednotárom. Patrím do tohto. Patrím do tamtoho.“ Ale my nie sme rozdelení. Boh im dáva Svätého Ducha, ktorý Ho poslúcha, a obe strany prijali Svätého Ducha; kto Ho poslúchol? Nie sme rozdelení: všetci sme jedno telo. To je účel našej konferencie. Nie sme rozdelení. Sme jedno telo. Svätý Duch, Boh rozdeľujúci Samého Seba tvorí synov a dcéry, umiestňuje sa na nich, ten Ohnivý Stĺp sa rozdelil a Jazyk Ohňa sa usadil na každého z nich a boli naplnení Duchom Svätým a začali hovoriť inými jazykmi, ako im dával Duch Boží vyslovovať sa. Tam v Jeruzaleme prebývali biskupi, arcibiskupi, pápeži, a tak ďalej, významní ľudia, všetky národy pod nebom, a keď sa ten koncil zišiel spolu, oni povedali, „No, títo ľudia sú naplnení novým vínom.“ Peter sa postavil do ich stredy a povedal, „Títo nie sú opití, ako sa vy domnievate vidiac, že toto je tretia hodina dňa. Ale toto je to, čo bolo vypovedané skrze proroka Joela. (Joel 2:28) „A stane sa v posledných dňoch, (Posledné dni – množné číslo, dva dni, posledných dvetisíc rokov) hovorí Boh, 'Vylejem Svojho Ducha na každé telo (Židov, pohanov, grékov, väzňov, či slobodných, muža alebo ženu). Vylejem Svojho Ducha na každé telo a budú prorokovať, Moji synovia a dcéry. Ukážem znamenia hore na nebi a dole na zemi, Ohnivé Stĺpy a výpary dymu.'“ „Dovoľte mi otvorene povedať vám o patriarchovi Dávidovi, lebo Dávid povedal, že Pán povedal môjmu Pánovi, 'Sed' po Mojej pravici. Podrobím nepriateľov pod tvoje nohy. A moje telo navyše odpočinie v nádeji, pretože nezanechám mojej duši v pekle. Ani nedá vidieť Svojmu Svätému porušenia.' Dovoľte mi povedať vám o patriarchovi Dávidovi, lebo on je aj mŕtvy, aj pochovaný a jeho hrob je u nás až do dnešného dňa. Dávid je aj mŕtvy, aj pochovaný (a povedal im o tom, čo urobili), ale povedal, 'Tohto istého Ježiša, ktorého ste ukrižovali rukami bezbožných, Boh Ho učinil aj Pánom, aj Kristom.' Amen.

Konferencia, 60-1125

Paralelné miesta Písma: Marek 12:35-37, Lukáš 20:41-44

Vtedy hovoril Ježiš zástupom a svojim učeníkom a riekol: Na stolici Mojžišovej posadili sa zákonníci a farizeovia; tedy všetko, čo by vám povedali, aby ste zachovávali, zachovávajte a čiňte, ale podľa ich skutkov nečinite, lebo hovoria, ale nečinia. A viažu ťažké bremená a neznesiteľné a uvaľujú ich na plecía ľudí, ale oni sami nechcú ich pohnúť svojim prstom. A všetky svoje skutky činia nato, aby ich ľudia videli. Lebo rozširujú svoje filaktéria a robia veľké podolky svojich plášťov; majú radi prvé miesta na ležanie pri večeriach a prvé stolice v synagógach a pozdravovania na trhoch, a aby ich ľudia volali: Rabbi! Rabbi! Ale vy sa nevolajte rabbim, lebo jeden je váš Učiteľ, Kristus, a vy všetci ste bratia. A svojim otcom nenazývajte nikoho na zemi, lebo jeden je váš Otec, ten, ktorý je v nebesiach. Ani sa nenazývajte duchovnými vodcami, lebo jeden je váš vodca, Kristus. A ten, kto by bol väčší z vás, bude vašim služobníkom. A ktokoľvek sa povýši, bude ponížený, a ktokoľvek sa poníži, bude povýšený. –Matúš 23:1-12

T je to, čo som vždy hovoril týmto Obchodníkom Plného Evanjelia, „Nikdy sa nesnažte byť kazateľmi.“ Kazatelia majú dosť ťažký čas, aby veci udržovali jasné. A potom z toho robíme veľmi biednu robotu, a potom, zvlášť biznismeni, ktorí vôbec nie sú do tej práce povolání. Vidíte, keď to robíte, prekračujete svoje hranice. A môžete sa z toho naučiť lekcii. Vyšlo dnes tak veľa ľudí, dokonca za kazateľňou, ktorí kážu a ktorí by tam nemali byť, lebo je to viac o jedálnych lístkoch alebo ako byť populárnym medzi ľuďmi alebo ako mať trocha viac, než má niekto iný, alebo ako mať chválu od niekoho, ktorý ťa tľapká po chrbte, alebo niečo také. Vidíte, niekedy sa takíto stávajú kňazmi. Ježiš povedal, „Vy, ktorí pohlcujete domy vdov a túžite po prvých stolicích a aby ste ukázali, ako sa dlho modlíte.“ On povedal, „Za niečo také získate len viacej odsúdenia.“ Rozumiete? Nikdy sa nesmieme dostať na také miesto. Vždy musíme pamätať, že Boh chce, aby sme boli pokorní. Cesta hore je cestou dole. Pokor sa a budeš povýšený. A ak sám seba povyšuješ, budeš ponížený.

No, nachádzame, že Uziáš sa snažil zaujať miesto kňaza, do čoho nebol určený. Jednako, Boh ho žehnal, bol veľkým mužom. Upevnil svoje kráľovstvo voči všetkým národom sveta. Prichádzali v sláve a odovzdávali mu ju, a ovce a dobytok. A mal pastierov, vinárov a, ó, všetko. Žil v luxuse, potom začal byť namyslený.

Nachádzame to dokonca v cirkvi, lokálny zbor môže byť pokorný a mať malé miesto, kde slúžia Pánovi s vernosťou srdca; ale nech sa len začnú mať trocha lepšie, niekto im pomôže a dostanú fajný zbor alebo sa budú snažiť ho spraviť trocha lepšie, než je ten dole na rohu, a potom, zhromaždenie chodí okolo s vypnutou hruďou. Vidíte, musíme pamätať, to je zlá vec.

Boh povedal Izraelovi, „Našiel som ťa na poli, bola si zakrvavená,“ a ten stav, v ktorom bola, „a potom, keď si sa prejedla a skrásnela si, potom...“ sa otočila Bohu chrbtom a odohrávala rolu prostitútky a pozvala každého, aby ju videl. A vidíme, že Bohu sa to vôbec nepáči.

Vplyv, 63-0803E

Ale beda vám, zákonníci a farizeovia, pokrytci, pretože zavierate nebeské kráľovstvo pred ľuďmi, lebo vy do neho nevchádzate ani tých, ktorí vchádzajú, nenecháte vojsť. Beda vám zákonníci a farizeovia, pokrytci, pretože zožierate domy vdôv, a to pod zámienkou dlhého modlenia; preto poniesiete ťažší súd. Beda vám zákonníci a farizeovia, pokrytci, pretože obchádzate more i suchú zem, aby ste učinili jedného novoverca, a keď sa ním niekto stane, činíte z neho syna pekla, dva razy horšieho, ako ste sami. –Matúš 23:13-15

Naši americkí ľudia, napríklad v Hollywoode, keď tadial' prechádzam, nachádzate tam tak mnoho ľudí, ktorí sú hercami. Stoja tak dlho pred kamerou, že keď vyjdú na ulicu, hrajú nejakú osobu alebo osobnosť z nejakého dňa pred tým. A idú na ulicu; a nachádzajú samých seba, ako stále hrajú: Farizejovia. A nie je to len v Hollywoode. Máme to v Jeffersonville. Veľa sa pozeráte na televíziu. To je to, čo je problém. Tak to je. To je pravda. Herci, farizeji, skúšajú sa správať ako niekto, kým nie sú, napodobňovanie.

Nenachádzate to len na uliciach. Nachádzate to za kazateľnicou. Máte ľudí, ktorí idú za kazateľňu; majú kazateľňový hlas, „No, poviem vám, bratia,“ kazateľňový hlas, ktorý niečo hrá. Farizej, pokrytec: hovor tak, ako hovoríš na ulici. Neskúšajte niečo napodobňovať. Nenávidím to, keď vidím, ako niekto niečo napodobňuje.

Veľa sestier, ony niekedy, viete, tak ako muži, napodobňujú; choďte hore k ich domu a budete ich počuť, ako hovoria, „Jano, choď tam do kúta. Povedala som ti, že nikam nepôjdeš!“

„Áno, drahá.“

Zazvoní telefón. „Ó, ahoj...“ Farizej, ty herec; prestaň sa takto správať. Buď sebou samým. Správaj sa normálne, prirodzene; ľudia si budú o tebe myslieť viac. Neskúšaj sa správať ako niekto iný, kým nie si. Buď len sebou samým.

Och, všetko toto predstieranie, farizeji, správajú sa ako niekto iný, kým nie sú. Nemám to rád. Nikdy nevieš, ako máš brať takéhoto človeka. Nevieš pri ňom, na čom si. On sám nevie, kde stojí, pretože má niečo vo svojom srdci a niečo iné vo svojich ústach, tak on je hercom. Ja to proste nemám rád. Zdá sa, že tam je priveľa niečoho, čo nie je pravda, predstieranie.

Lenže Američania nechávajú tieto mladé dievčatá, aby tu išli a pozerali sa na tieto ženy z Hollywoodu, ktoré sa obliekajú vulgárne. Prvé, čo bude, viete, ona vyjde von na ulicu s takým istým na sebe: herci, farizeji. Presne tak.

Potom vidíte niekoho, nejakého kazateľa, ktorý prechádza krajinou so službou. Prichádzate na to, že tu zase prichádza farizej herec, predstiera a napodobňuje. Nachádza sa to v každej oblasti života: herci. Je to veľmi zlé. Prečo jednoducho nebyť sebou samým? Boh si bude o tebe myslieť viac. Každý aj tak vie, čo si zač. Tvoj život hovorí, čo si, tak nehraj.

Beda vám, slepi vodcovia, ktorí hovoríte: Kto by prisahal na chrám, to nie je nič; ale kto by prisahal na zlato chrámu, ten je povinný držať. Blázni a slepci, veď čože je väčšie, zlato a či chrám, ktorý posväcuje zlato? A kto by vraj prisahal na oltár, to nie je nič; ale kto by prisahal na dar, ktorý je na ňom, ten je povinný držať. Blázni a slepci, veď čože je väčšie, dar a či oltár, ktorý posväcuje dar? A tak tedy ten, kto prisahá na oltár, prisahá naň i na všetko. čo je na ňom; a ten, kto prisahá na chrám, prisahá naň i na toho, ktorý býva v ňom; a ten, kto prisahá na nebo, prisahá na trón Boží, i na toho, ktorý sedí na ňom. Beda vám, zákonníci a farizeovia, pokrytci, pretože dávate desiatky z máty, z kôpru a kmínu a opustili ste to, čo je ťažšieho v zákone, súd, milosrdenstvo a vernosť; toho bolo treba činiť a tamto neopustiť. –Matúš 23:16-23

Je jedna vec niečo učiť, iná vec je, aby to Boh potvrdil a povedal, že je to pravda. Je jedna vec niečo povedať, druhá niečo robiť. Nie sú poslucháči, ale činitelia. „Ukáž mi tvoju vieru bez skutkov a ja ti ukážem moju vieru,“ povedal Pavol, „so skutkami.“ Ak to veríš, budeš podľa toho konať. Tak to je. A potom sa tvoja viera stane skutkom a Boh môže ísť potom s tebou.

„Vieme, že si Učiteľ a prichádzaš od Boha,“ my Farizeji. „Tak prečo neprídete a nechodíte so mnou? Prečo mi neveríte?“

„No, samozrejme, máme nariadenie. A naše nariadenie je tradíciou starších, ktorá hovorí, že ak nepatríš k Sanhedrinu alebo k denominácii tu v Jeruzaleme, no, že budeme všetci exkomunikovaní. A preto to nemôžeme akceptovať.“ A predsa, museli priznať, že žiaden človek nemôže robiť to, čo robil On, iba že by bol s ním Boh. Prečo? Boh potvrdzuje Svoje Evanjelium. Boh to vždy robil.

Teraz, moji kazateľskí bratia a učitelia nedeľnej školy, uvažujme o tom na chvíľu. Vedeli ste, že náboženstvo je jedna vec a spasenie druhá? Vedeli ste, že to vychádzalo už od Genezis? Uvedomili ste si, že Kain bol nábožným mužom, tak nábožným, ako bol Ábel? Predstúpil pred Pána. Uvedomil si, že je smrteľný: že musel zomrieť. A postavil oltár pre Pána, cirkev. Priniesol obeť a obetoval ju Pánovi. Platil svoje desatiny a obeť Pánovi, ako to bolo. A okrem toho si kľakol a uctieval Pána.

Ak patíš do cirkvi a podporuješ cirkev a prinášaš jej svoje desatiny a obeť a kľáčis a uctievaš, ak je to všetko, čo Boh požaduje, aby človek robil, potom by bol nespravodlivý, keď odmietol Kaina, pretože Kain naplnil každý kúsok náboženstva, ktorý naplnil Ábel. Lenže ten jediný spôsob, ako bol Ábel spravodlivý, to bolo duchovné zjavenie, že to nebolo zo skutkov, ale skrze vieru. „Nie ten, čo pracuje, ale ten, čo verí.“ A neboli to žiadne jablká, broskyne a hrušky alebo iné ovocie, ktoré nás vyhnali zo záhrady Eden, bola to krv.

Ježiš Kristus ten istý včera, dnes a naveky, 55-0806

Slepí vodcovia, ktorí cedíte komára a veľblúda prehlcujete! Beda vám, zákonníci a farizeovia, pokrytci, pretože čistíte vonok pohára a misky, ale vnútra sú plné lúpeže a nezdržanlivosti! Farizee, slepce, vyčistí najprv vnútro pohára a misky, aby bol čistý aj ich vonok! Beda vám, zákonníci a farizeovia, pokrytci, pretože sa podobáte hrobom, obieleným vápnom, ktoré sa síce zvonku zdajú byť krásnymi, ale vnútri sú plné umrlích kostí a každej nečistoty. Tak aj vy, zvonku síce zdáte sa ľuďom, že ste spravdiví, ale vnútri ste plní pokrytectva a nepravosti.

–Matúš 23:24-28

Uvedomili ste si to niekedy pri vrane a holubici? V arche obe sedeli na tom istom bidle. Jedna mohla lietať na to isté miesto, ako tá druhá, ale vrana bola spokojná, keď bola prepustená, odletela von a lietala z jednej starej mŕtvej zdochliny na druhú, tam, kde sa kŕmili chrobáci a také veci, tam si sadla a kŕmila sa na tom; bolo to v poriadku. Ale holubica nedokázala nájsť odpočinutie pre svoje nohy. Musela sa vrátiť späť. Nemohla vydržať ten hrozný smrad.

Viete, vrana je jeden z najväčších pokrytco, akí existujú. Vezmite si holubicu, odletí dolu na pšeničné pole a je pšenicu. Vrana môže priletieť na starú mŕtvu zdochlinu a naplniť svoj žalúdok a prísť sem a tiež jesť pšenicu. Ale holubica nemôže ísť z pšeničného poľa na mŕtvu zdochlinu. Nie veru. To, čo je ozaj na zvracanie, je pokrytectvo. Radšej by som bol neveriacim. Ale nejaký pokrytec pôjde do cirkvi a má zdvihnutý nos dohora a správa sa, ako keby bol niekým, vzlietne s vecami tohoto sveta a hovorí, „No, môj pastor je širokozmysľajúcejší než ten tvoj úzkomysliaci pastor.” Ty biedny, zúbožený ako neviem čo. Potrebuješ staromódneho pastora, ktorý tebou poriadne zatrasie, ktorý ti povie pravdu.

Ježabeľ nenávidela svojho pastora. Jej pastor bol Eliáš, ale on jej povedal, čo sa stane. Mala ho v každom prípade počúvať. Ona ho neprijala ako pastora, ale Boh ho poslal ako pastora. On bol Boží pastor.

No, sledujte, čo sa stalo. Vrana, ten dôvod, prečo môže jesť, môže stráviť čokoľvek. Ale holubica je utvorená odlišne. To je odlišná povaha. Holubica nemá žiadnu žľč. Nedokázala by to stráviť. A znovuzrodený Kresťan nemôže jesť svetské veci. On už viac nemá žiadnu žľč. To by ho zabilo. Neuvidíte holubicu, ako je večeru s vranou, pokým je to mŕtva zdochlina.

„Ó, len som s nimi išiel na plaváreň. Nemyslel som si, že je na tom niečo zlé.” Duch Svätý ťa učí lepšie než to. A potom to chce diabol utíšiť. Poviete, „Som nábožný. Pripojil som sa do zboru.” To s tým nemá nič spoločné. Diabol sa snaží utíšiť tú túžbu, ktorú máš vo svojom srdci po Bohu, skrze pripojenie sa do cirkvi. To je také obrovské klamstvo, aké ti len môže predložiť, aby si mu veril. Pripojenie sa do zboru s tým nemá nič do činenia. Môžete sa pripojiť do každej cirkvi v tomto meste a ísť do pekla tak, ako sa vták vráti do svojho hniezda. Môžete patriť do každej z nich. Až kým nie si narodený znova, až kým sa tu niečo neudeje, čo zmení všetky tvoje chute po veciach toho sveta. Všetka tvoja láska a oddanosť, všetko je dané Kristovi. Vtedy ideš dopredu. Dokážeš povedať, kedy tvoj duch nesie svedectvo s Jeho Duchom, tvoj život s tým ide ruka v ruku.

Život, 58-0519

Beda vám, zákonníci a farizeovia, pokrytci, že staviate hroby prorokov a ozdobujete pomníky spravедlivých a hovoríte: Keby sme boli žili za dny našich otcov, neboli by sme bývali ich spoluúčastníkmi na krvi prorokov. A tak sami si vydávate svedoctvo, že ste synovia tých, ktorí povraždili prorokov. Naplňte aj vy mieru svojich otcov! Hadi! Plemä vreteníc, ako by ste vy utiekli odsúdeniu do pekla?! –Matúš 23:29-33

No, pozrite sa na dni príchodu Pána Ježiša. Prečo tí ľudia nerozpoznali Jána, keď Biblia cez Izaiáša jasne povedala, „Bude hlas volajúceho na púšti, 'Pripravte cestu Pánovi'“? Ich posledný prorok, ktorého mali, ktorým bol Malachiáš 3, povedal, „Hľa, ja vám posielam posla pred Mojou tvárou, aby pripravil cestu.“ Prečo to oni nevideli? Pretože hľadeli na niečo, čo už bolo vykonané, zakladajúc svoje mysle na nejakom poslanstve, ktoré vyšlo predtým, a zlyhali vidieť tú súčasnú manifestáciu Božiu v dni, v ktorom žili.

A kresťania, všade, to je presne to, kde svet dnes stojí. Bezosporu, je to pravda. Kresťania, všade, sa snažia pozrieť späť na nejaký kód alebo morálne základy, ktoré napísal pán Luther alebo pán Wesley, Sankey, Finney, Knox, Calvin, o ktorých nikto z nás nemôže povedať zlé, ale to bolo v tom predošlom dni.

Farizeji sa pozreli späť, aby videli, čo povedal Mojžiš, a povedali, „My máme Mojžiša. Nevieme, odkiaľ Ty prichádzaš.“

Ale pamätajte, keď tu bol Mojžiš, oni nevedeli, odkiaľ on prichádza. Vidíte? Niet divu, že Ježiš im povedal, „Vy zdobíte hroby prorokov a vy ste tí, ktorí ste ich tam dostali.“ Posolstvo prechádza cez nich, ľudia to vidia, robia si z neho žarty (ten svet to robí). A potom, ako je ten posol hotový a poslanstvo je dokonané, potom na tom poslanstve vybudujú denomináciu. A rovno tam zomrú, nikdy viac neprídu do života.

Pozrite sa na chvíľu, na niektorých z vás, ľudí, a zvlášť hovorím k vám, katolíci. Uvedomujete si, čítali ste niekedy skutočnú históriu, históriu Rímsko-katolíckej cirkvi? Ako vo vašej martyrológii, od svätého Augustína z Hippo, koľko nevinných ľudí cirkev usmrtila? Zabudol som, neviem si spomenúť presné číslo, ale sú to milióny, od svätého Augustína z Hippo, v Afrike, urobili vyhlásenie, že to bola absolútna voľa Božia, aby usmrtili každého, kto protestuje proti Rímsko-katolíckej cirkvi. Uvedomujete si v tom, že svätý Patrik nebol nikdy uznaný, až po svojej smrti, ako Rímsky katolík? On protestoval proti pápežovi a všetkým jeho skutkom a samotná katolícka cirkev zabila desiatky tisícov jeho detí. Vedeli ste, že katolícka cirkev upálila Johannu z Arku, tú malú svätú ženu, na hranici? Povedali, že je to čarodejnica. O dvesto rokov neskôr vykopali telá tých kňazov, keď zistili, že to nebolo správne, a hodili ich do mora bez pochovania ich v zasvätenej zemi, aby z toho učinili pokánie.

Nenechajte, aby vám ten deň prešiel ponad hlavy a budete tak bláznami.

Udalosti vyjasnené proroctvom, 65-0801E

Preto hľa, ja posielam k vám prorokov a múdrych a učeních v zákone, a niektorých z nich zabijete a ukrižujete a niektorých z nich zbičujete vo svojich synagógach a budete ich prenasledovať z mesta do mesta, aby prišla na vás všetka krv spravodlivá, vylievaná na zemi, od krvi spravodlivého Ábela až po krv Zachariáša, syna Barachiášovho, ktorého ste zavraždili medzi chrámom a oltárom. Ameň vám hovorím, že príjde toto všetko na toto pokolenie. Jeruzaleme, Jeruzaleme, ty, ktorý vraždíš prorokov a kameňuješ tých, ktorí sú kedy poslaní k tebe, koľko rás som chcel shromaždiť tvoje deti, tak ako sliepka shromažďuje svoje kuriatka pod svoje krídla, ale nechceli ste! Hľa, zanecháva sa vám váš dom pustý! Lebo vám hovorím, že ma už odteraz nikdy nevidíte, až povieťe: Požehnaný, ktorý prichádza v mene Pánovom! –Matúš 23:34-39

Pred tým, ako môže udrieť súd, prv prichádza milosť. Ak opovrhnete milosťou, zostáva iba jedna vec; súd. Súd nasleduje po tom, ako bola opovrhnutá milosť. Oni opovrhli Kristom; prišiel súd. Opovrhli prorokmi; nasledoval súd. A ako ma to veľmi zraňuje ako amerického občana, musím povedať, že tento národ opovrhol milosťou. Tak je to pripravené pre Boží súd. Pozrite sa, čo prešlo cez tento národ, všetko možné, veľkí muži, ako som hovoril pred niekoľkými minútami, Charles Fuller, Billy Graham, Jack Schuller, Oral Roberts, Tommy Hicks, T. L. Osborn; veľkí muži prešli týmto národom a zatriasli ním; a on sa ustavične brodí v hriechu, slepo sa do neho hrnie. Niektorí budú službou týchto veľkých mužov ovplyvnení a prídu a pripoja sa k cirkvi a pôjdu ďalej a budú žiť rovnako ako predtým. Ak vyznávate Meno Ježiša Krista, stráňte sa od všetkého hriechu. „Nech každý človek, ktorý vyslovuje Meno Ježiša Krista,“ ako hovorí Písmo, „nech odstúpi od hriechu.“ Ale čo robíme?

Čo je hriech? Nevera. Je iba jeden hriech, nevera. Cudzoložíš, fajčíš cigarety, preklínaš, piješ, pretože si neveriaci. Ak by si bol veriaci, nerobil by si to. Tieto veci sú prejavmi nevery. Skutočný veriaci je neochvejný, pevne zakotvený v Kristu a nič ním neotrasie. Ale pretože si nerozhodný, tiahnutý na jednu stranu, to je dôvod, prečo sa ti tieto veci v tvojom živote dejú. Skutočná nescudzoložená viera ťa bude pevne držať pri kríži. Bude.

Tak, On ich karhal a povedal im to, pretože to spravili. Začal hovoriť (a prichádzam k môjmu textu), že kráľovná juhu povstane a odsúdi túto generáciu. Povedali Mu, že je Belzebúb, iba o niekoľko veršov ďalej. A On ich pokarhal za ich neveru. Povedal im, že mali deň, ktorým opovrhli.

Raz povedal, „Jeruzalem, Jeruzalem, ako často som Vás chcel zhromaždiť, ako sliepka svoje kuriatka, ale nechceli ste.“ Teraz ste zanechaní. A ja verím, že veľký Duch Svätý v srdciach mužov a žien, kresťanov v Amerike, môže cítiť, ako plače, „Veľká Amerika, Amerika, ako často som Vám dával prebudenie. Ako často som Vás zhromažďoval, ale vy ste nechceli. Milovali ste veci sveta viac ako veci Božie, takže tak to s vami je.“ Potom nezostáva nič iné, len padnutie Božieho súdu, oddelenie od Boha.

A hoci učinil tak mnoho divov pred nimi, neverili v neho, aby sa naplnilo slovo proroka Izaiáša, ktoré povedal: Pane, kto uveril našej kázni? A rameno Pánovo komu je zjavené? Preto nemohli veriť, že zase povedal Izaiáš: Oslepil ich oči a zatvrdil ich srdce, aby očami nevideli, srdcom nerozumeli a neobrátili sa, aby som ich neuzdravil. To povedal Izaiáš, keď videl jeho slávu a hovoril o ňom. No, zároveň aj mnohí z kniežat uverili v neho, ale pre farizeov nevyznávali, aby neboli vyobcovaní zo synagógy, lebo viacej milovali slávu ľudí ako slávu Božiu.

–Ján 12:37-43

Músime veriť Bohu. Musíme Ho brať za Jeho Slovo. Nemôžeme sa snažiť niečo vymyslieť, ale len to, čo Boh hovorí, pravý Duch Boží spečatí každé Božie Slovo s „amen.“ Duch Svätý napísal Slovo. A keď Duch Svätý napísal Slovo a Duch Svätý je v tebe, ako to môže povedať, „No, to bolo pre iný vek“? Ako to môže, keď je povedané, „Ježiš Kristus je ten istý včera, dnes i naveky,“ a snažíš sa to umiestniť mimo, do minulého veku alebo do veku, ktorý príde?

Človek je stále taký istý. Stále ďakuje Bohu za to, čo urobil, pozerá sa dopredu, čo bude robiť, a ignoruje to, čo On robí teraz. Takýto je človek stále. A dnes robí to isté. To je človek. A musíte sa z toho dostať. Musíte dovoliť, aby myseľ, ktorá bola v Kristovi, bola vo vás.

Božia práca pri človeku je vždy v pokore. On nikdy nekoná s ľuďmi vo veľkých teologických termínoch. Povedzte mi, kedy to len raz urobil. Nikdy. On robí samého Seba jednoduchým. A človek to chce urobiť komplikovaným. On robí Seba veľkým, cez to, že sa robí jednoduchým.

Ale tak, keď človek dosiahne trochu vzdelania alebo niekoľko titulov, vie tak veľa, že mu už nemôžete nič povedať. Ale keby pokračoval v stávaní sa veľkým natoľko, že by sa mohol stať malým, až nebude vedieť nič, potom to bude v poriadku. Ale on sa nedokáže stať takým veľkým. Vidíte? On sa len nedokáže stať takým veľkým. A Boh je takým veľkým. On je tak veľký, že sa dokáže znížiť. Ale my nedokážeme byť dostatočne veľkí, aby sme sa unížili. To je ten rozdiel.

A tak Boh sa ukrýva v pokore a jednoduchosti. A svetská múdrosť sa pozerá priamo ponad to. Niet divu, že Izaiáš povedal, „Kto uveril našej zvesti? A komu bolo zjavené rameno Pánove?“

Ježiš povedal, „Ďakujem Ti, Otče neba a zeme, že si to skryl pred očami múdrych a rozumných a zjavíš to nemluvňatám, čo sa budú učiť.“ Pokora, jednoduchosť, pozoruj, ako Boh robí Samého Seba jednoduchým.

Boh skrývajúci sa v jednoduchosti, 63-0412E

A Ježiš zvolal a povedal: Ten, kto verí vo mňa, neverí vo mňa, ale v toho, ktorý ma poslal; a kto mňa vidí, vidí toho, ktorý ma poslal. Ja som prišiel svetlo na svet, aby nikto, kto verí vo mňa, nezostal vo tme. A keby niekto počul moje slová a neuveril by, ja ho nesúdím, lebo som neprišiel nato, aby som súdil svet, ale aby som spasil svet. Kto mnou pohŕda a neprijíma mojih slov, ten má, kto by ho súdil – slovo, ktoré som hovoril, to ho bude súdiť v posledný deň; lebo ja som nehovoril sám od seba, ale ten, ktorý ma poslal, sám Otec, mi prikázal, čo mám povedať a čo hovoriť. A viem, že jeho prikázanie je večný život. Čo tedy ja hovorím, ako mi povedal Otec, tak hovorím. –Ján 12:44-50

Oni [Babylon] mali najlepších vedcov na svete. Mali najväčšie armády na svete. Mali najlepšie vozy na svete, najlepšie vytrénovaných mužov, akí boli. Boli nadradení. Boli vysoko ponad akýmkoľvek z ostatných národov. A vskutku, ostatné národy ku nim vzhliadali v priazni alebo sa im poklonili. A keď sa nejaký národ dostáva do takéhoto stavu, ľudia si myslia, že jednoducho môžu robiť, čo len chcú, a že im to prejde. Ale zapamätajte si, nezáleží na tom, aké vysoké sú múry, Boh sa díva dolu z nebies. A Boh nenávidí hriech. On miluje hriešnika, ale nenávidí jeho skutky, hriech. A v tomto veľkolepom meste sa stali veľmi skazenými. Mysleli si, „No, môžeme skrátka robiť čokoľvek, čo si prajeme, pretože neexistuje nič, čo by nás mohlo obťažovať. Či to nie je práve o tom obraze nášho dnešného národa, jednoducho opovrhujú Bohom. No, tam vtedy tiež opovrhovali Božím milosrdenstvom. Mali v tom meste proroka, ktorý sa volal Daniel. A viete si to predstaviť, aké to asi bolo, keď ten Boží muž videl hriech a tú vychytralosť. On proti tomu kričal, ale oni sa na ňom len smiali, zatiaľ čo si mysleli, „Ten starý chlapík nevie, o čom hovorí.“ A tak je to dnes, že naši dnešní ľudia sa stávajú tak ľahostajní ohľadom Boha, až sa cítíme, že môžeme jednoducho žiť, akýmkoľvek spôsobom chceme, a prejsť s tým. Ale nemôžete to robiť; nikdy to nebudete schopní urobiť. Boh odsúdi hriech. Niekto mi raz nedávno hovoril, povedal, „Kazateľu, náš základ Ameriky bol založený na dôstojnosti a úcte našich predkov. Boli to nábožní ľudia, a preto Boh bude navždy tento národ ochraňovať.“ On na nás nebude brať ohľady viac, ako to robil pri Izraeli. Izrael boli Jeho povolání a vybraní ľudia. A keď zasiali, žali to, čo zasiali. A to platí pre jednotlivcov. Nezáleží na tom, aký svätý alebo do akej cirkvi tvrdíme, že patríme, alebo ako dobre sa snažíme žiť, Boh je zaviazaný voči Svojmu Slovu, aby nás súdil na základe toho, čo povedal. A učinil som toto vyhlásenie. Ak tento národ unikne súdu, Boh bude zaviazaný vzkriesiť Sodomu a Gomoru a ospravedlniť sa im, že ich potopil a spálil, lebo my sme práve tak skazení, ako kedy bola Sodoma a Gomora. A ak On potopil Sodomu a Gomoru a spálil ich kvôli ich hriechu, a ak by nekonal takým istým spôsobom s nami, potom by bol nespravodlivý a dlhoval by im ospravedlnenie. Boh sa nemusí ospravedlňovať nikomu a ničomu. Hriech bude odsúdený a bude to potrestané práve s takou istotou, že existuje Boh, ktorý môže vykonať súd. A Boží súd je svätý, Boh je Svätý. A preto Jeho súdy a Jeho skutky musia byť spravodlivé a sväté, pretože Svätému Bohu náleží konať Jeho skutky a Jeho súd.

A Ježiš sadnúc si naproti chrámovej pokladnici díval sa, jako hádzal zástup kovové peniaze do pokladnice. A mnohí bohatí hodili mnoho. A prišla jedna chudobná vdova a hodila dva haliere, čo je štvrtinou groša. Vtedy si privolal svojich učeníkov a povedal im: Ameň vám hovorím, že táto chudobná vdova hodila viac ako všetci, ktorí hádzali do pokladnice. Lebo všetci hodili z toho, čo im zvyšovalo, ale ona zo svojho nedostatku hodila všetko, čo mala, všetko svoje živobytie.

–Marek 12:41-44

Od mojej cirkvi dostávam plat: sto dolárov na týždeň, to je to, čo dostávam od mojej cirkvi. Ale zhromaždenie musí byť podporované. A potom, ľudia, zároveň, vy máte rodiny a deti. Mnohí sa ma pýtajú, „Hneď, ako odtiaľto odídeš, prídeš do nášho zboru? Mal si teraz len málo času.“ Pôjdem naspäť do mojej modlitebne, na malé prebudenie kvôli nim, len kvôli nim, vyučovať, ako prijať Ducha Svätého, a tak ďalej. Vidíte, my máme baptistické pozadie, a tak chceme s nimi vojsť do tej skutočnej veci. Tak ten dôvod, že nejdem, je kvôli tomu, že ak by som išiel na ďalšie zhromaždenie, matky a otcovia by vzali zo svojich vrecák, aby podporili zhromaždenie a možno tým maličkým by na Vianoce niečo chýbalo, a to by spôsobilo, že by som sa cítil hrozne zle. Rozumiete? Tak, ja prídem naspäť po Vianociach, a potom odtiaľ znova začneme. Ale pred Vianocami jednoducho rád všetko nechávam tak. A želám si, aby som bol finančne tak schopný, že by ste dokonca nikdy nemuseli spomenúť obeť. Raz som to urobil s jedným šekom na veľkú sumu, ktorý mi chcel niekto dať, bolo to viac, než som pomyslel, že by malo byť dané, ale ja som to neprijal. A tak ten brat povedal, „No, poviem ti, čo urobím, zoberiem ten šek, a keď prídeš a budeš u nás robiť zhromaždenie, nevyberieme ani jednu obeť alebo niečo.“ Povedal som, „To je výborné; urobím to.“ Potom som to povedal, urobil som to a nebol to úspech. Ľudia musia niečo na zhromaždení mať. Vidíte, je to ich zhromaždenie. A oni ma stretli na ulici a pýtali sa ma, „Čo sa deje na tomto zhromaždení? My nemáme na tom účasť; oni dokonca ani nevyberajú obeť.“ Tak obeť je súčasťou uctievania. Je to tak. Viem to lepšie než kedykoľvek predtým, od toho dňa, keď som išiel dať naspäť Hattie Wright tých dvadsať dolárov, ktoré prisľúbila dať na novú modlitebňu v Jeffersonville; Pán povedal, „Nechaj ju tak.“ A o pár minút neskôr som uvidel, prečo On povedal, nechaj ju tak. Sľúbil som vo svojom srdci, že sa nikdy nebudem pokúšať zastaviť niekoho, kto by chcel dať niečo na Kráľovstvo Božie. Veľakrát som to urobil, odmietol som to práve tak rýchlo, ako som len mohol. A uvedomil som si, že keď som to robil, tak som tých ľudí okradol, pretože Boh s tým mal plán, inak by to On tak nedal. Ja neverím v žobranie, nie veru. Ja neverím v žobranie od ľudí, ale len to povedzte ľuďom a nechajte to tak. Boh sa stará o to ostatné. Veríte tomu? Iste, On sa stará. On to kladie na srdcia ľudí. Ale myslím si, že veľakrát On položil na ich srdcia, aby niečo urobili, a potom som sa ja otočil a dostal som sa s tým do konfliktu skrze to, že som povedal, „Nie, nevezmem to, nie veru, neurobím to.“ A rozmýšľam o Ježišovi, pri tej malej vdove, ktorá tam vložila celé svoje živobytie, tri centy, a ten bohatý človek tam vložil tisíce dolárov. Ale On ju nikdy nezastavil; On ju nechal, aby to urobila, pretože vedel, čo On pre ňu urobí.

Jehova zázrakov, 59-1126

Paralelné miesto Písma: Lukáš 21:1-4

Potom vyšiel Ježiš z chrámu a išiel. A pristúpili jeho učeníci, aby mu ukázali stavby chrámu. Ale Ježiš odpovedal a riekol im: Či nevidíte všetkého tohoto? Ameň vám hovorím, že tu nebude ponechaný kameň na kameni, ktorý by nebol zborený. A keď sedel na Olivovom vrchu, pristúpili k nemu učeníci osobitne a riekli: Povedz nám, kedy to bude, a čo bude znamením tvojho príchodu a skonania sveta? –Matúš 24:1-3

Oni sa Ho opýtali tri otázky a On im odpovedal podľa toho, ako sa Ho pýtali: tri otázky. Vidíte? Prvá: „Kedy bude ten čas, že nebude zanechaný kameň na kameni?“ a: „Čo bude znakom Tvojho príchodu?“ a: „Čo je koniec sveta?“ Tri otázky a On zodpovedá na tri otázky.

Dnes tí veľkí študenti umiestňujú tú prvú otázku do toho, keď On povedal, „Modlite sa, aby sa váš útek neprihodil v zime ani v sobotu.“ Oni to umiestňujú do budúceho času, do príchodu Pánovho a konca sveta.

To sa stalo v roku 70 po Kristovi, keď tam rímsky vojak alebo veľká armáda, Títus a jeho skupina, prišli, ten veľký rímsky generál obľahol múry, ako im to Ježiš predpovedal. „A keď uvidíte Jeruzalem obkľúčený vojskami, vtedy tí, ktorí budú na poli, nech nevhádzajú naspäť do mesta.“

Niektorí ľudia sa snažia opierať svoju náuku o to, že ľudia budú stále žiť v hodinách sabatu, dodržiavajúc sobotné dni, keď On príde. V poriadku, ak je tento príchod celosvetový, nemôžete dodržiavať sobotu; lebo na jednej strane je sobota a ďalší deň je deň po sobote. Vidíte, tak to nie je. Dodržiavanie soboty bolo pre ľudí na púšti, nie pre celosvetovú cirkev. Rozumiete? A všetky tieto rôzne veci, berú tieto Miesta Písma bez toho, že by mali Ducha Svätého, aby ich správne rozdelili a ukázali, čím sú.

Ale tu je to, čo tým Ježiš, podľa mojej najpokornejšej mienky, povedal, keď povedal, že táto generácia nepominie, inými slovami, generácia, ktorá videla figový strom vypúšťať puky. On tu povedal, „Keď figový strom začne mäknúť a vypúšťať svoje halúzky, hovoríte, že leto je blízko.“ Podobne, keď vidíte všetky tieto veci, viete, aký je čas, keď vidíte všetky tieto tri otázky vyplnené, čas je predo dvermi. Tá generácia, ktorá vidí ten figový strom. A figovým stromom je vždy Izrael. A keď sa Izrael vracia naspäť do svojej domoviny a stáva sa národom, tá generácia nepominie, až sa všetky tieto veci nevyplnia.

Jeho neklamné Slovo zaslúbenia, 64-0120

Paralelné miesta Písma: Marek 13:1-4, Lukáš 21:5-7

A Ježiš odpovedal a riekol im: Hľad'te, aby vás niekto nezvedol! Lebo mnohí prijdú pod mojím menom a budú hovoriť: Ja som Kristus, a zvedú mnohých. –Matúš 24:4-5

A Ježiš odpovedal a začal im hovoriť: Hľad'te, aby vás niekto nezvedol! Lebo mnohí prijdú pod mojím menom a budú hovoriť: Ja som Kristus, a zvedú mnohých. –Marek 13:5-6

A on povedal: Hľad'te, aby ste neboli zvedení! Lebo mnohí prijdú pod mojím menom a budú hovoriť: Ja som Kristus, a: Čas sa priblížil. Teda nepojdte za nimi! –Lukáš 21:8

Veríme, že prichádza deň, keď Boh bude súdiť svet skrze Ježiša Krista. Tak, musí byť niekde nejaký štandard, podľa ktorého On bude súdiť. Tak, pretože tak mnoho ľudí dnes povie, dokonca povedia, že sú „Kristus“ a „Ja som Kristus“ a „Ja som Kristov“ a „Táto denominácia je Kristova alebo táto denominácia.“ Bolo by to dezorientujúce, keby nebol nejaký štandard.

Tak, keby som sa dnes večer tu v budove opýtal katolíkov, „Podľa čoho si myslíte, že Boh bude súdiť svet?“

Odpovedia, „No predsa podľa štandardu katolíckej cirkvi.“

Možno sa opýtam nejakej inej denominácie. No, samozrejme, odpovie, „No predsa podľa štandardu našej cirkvi.“ Nemusia to práve priznať, ale naše skutky dokazujú, čo si myslíme. Ale potom, ktorá cirkev je správna? Vidíte, nevedeli by sme, kam máme ísť. A tak to nie je cez žiadnu skupinu, žiadnu cirkev, žiadnu denomináciu.

To bude cez Jeho Slovo. Vidíte, to je štandard. Vidíte? Pretože On povedal v 1. kapitole Svätého Jána, „Na počiatku bolo Slovo, a to Slovo bolo u Boha, a to Slovo bol Boh. A to Slovo sa stalo telom a prebývalo medzi nami.“ Ten istý včera, dnes i naveky. Je len jediná vec, podľa ktorej On bude súdiť svet, čomu sa všetci budeme musieť zodpovedať: to je táto Kniha. A tak verím, že Boh otvorí tento týždeň túto Knihu v evanjelizačných posolstvách a On Sám dá výklad Svojho Slova, tak, ako to je napísané, a dá výklad toho pre nás, a potom preukáže Samého Seba, že je tu živý s nami, aby to vykonal.

No, je toľko vecí, ktoré môžeme povedať. A ľudia môžu povedať, čokoľvek túžia, tak myslím. A potom, ak to Boh hovorí, potom prichádza naspäť a dokazuje, že On to povedal, potom nie je pochyb.

Pane, chceme vidieť Ježiša, 63-1112

A budete slýchať o vojnách a chýry o vojnách. Hľad'te, aby ste sa nestrachovali, lebo to všetko sa musí stať, ale ešte nie je koniec. Lebo povstane národ proti národu a kráľovstvo proti kráľovstvu, a bude bývať hlad a mor, a zemetrasenia budú miestami. –Matúš 24:6-7

Oni povedali, „Čo bude znamením prichádzajúceho konca sveta?“ A Ježiš ku nim začal hovoriť, „Príde čas, keď tam nezostane kameň na kameni. Budete počuť o vojnách a chýry o vojnách, o more a zemetraseniach na rôznych miestach.“ A raz v Kalifornii, hore v Oaklande, keď sme mali to privilégium, aby sme tam boli na zhromaždení, a bolo to po prvýkrát, kedy sme s mojou ženou zažili zemetrasenie. Sedel som v holičstve, tá miestnosť sa tak trochu zatriasla. A rádio rýchlo oznámilo, „Nastalo zemetrasenie.“ Povedali, „Očakávajú ďalšie v priebehu asi ôsmich minút.“ A pomyslel som si, „Ó, čo ak toto je to posledné?“

Ponáhľal som sa z holičstva, stretol som svoju ženu, ktorá čakala na ulici, vošli sme do jednej malej drogérie, aby sme zohnali nejaké malé pohľadnice, aby sme ich poslali našim milovaným. A zatiaľ čo sme tam boli, bol to jeden z najtajomnejších, divných pocitov, ktoré kedy človek mohol zažiť: celá zem sa začala kolísať. Z poličky začali padať fľaše, z budovy začali padať na ulicu dymovody, ľudia v panike bežali a vrieskali a kričali, ako padala omietka z budovy. A veľké budovy s tridsiatimi a štyridsiatimi poschodiami sa spolu triasli, až dym alebo prach vyletoval z maltových stien ako hríby. A ľudia začali kričať a pobehovať; povedal som, „To je prst Všemohúceho Boha, ktorý hovorí, 'Nápis je na stene.'“ Ježiš povedal, „Keď počujete o zemetraseniach na rôznych miestach.“ Zem sa na diaľnici otvorila na veľkú vzdialenosť v šírke asi 1,5m a tá trhlina bola do hĺbky niekoľkých stoviek stôp do zeme. Na jednom mieste sa prepadla celá diaľnica. A ako sa tá trhlina roztvorila, pomyslel som si, že som takmer mohol vidieť prst Všemohúceho Boha, ktorý hovorí, „A budú zemetrasenia na rôznych miestach.“ Zatiaľ čo deň pokračoval, osem rôznych zemetrasení otriaslo tým mestom. A pivné výčapy zostali otvorené a opilci sa hrnuli do ulíc. A ženy kráčali po uliciach, napoly oblečené, a všetko pokračovalo tak, ako keby sa vôbec nič nestalo. Vyzerali byť takí ľahostajní. Nevšíмали si to. A jeden človek dokonca urobil poznámku, ako som ho počul na vlastné uši, povedal, „Videli ste, čo som urobil? Zaľal som pášf. Som nadčlovek.“ A pomyslel som si, „Také rúhanie.“ Nikdy som nepomyslel na také rúhanie, ako sa to stalo rovno tu v našom vlastnom meste, keď som išiel minulý večer na diaľnici do Georgetownu, ako sa prechádza tými prejazdami, predtým, ako sa vyjde na novú diaľnicu. Bola tam nalepená obrovská reklama a bolo tam povedané, „On povstal, má život.“ A hneď ďalšia tabuľa, len tie dve samé, bolo tam povedané, „Tam, kde je pivo Budweiser, tam je život.“ Pomyslel som si, „Také rúhanie.“ To je všetko, čo na tom je. A Biblia povedala, že, „Pred Kristovým druhým príchodom budú ľudia rúhačmi a budú chodiť vo svojich vlastných bezbožných žiadostiach, budú nezmierliví a falošní žalobcovia.“ Ako sa svet dostal do takého sebaklamu.

Druhý príchod Pánov, 57-0417

Paralelné miesta Písma: Marek 13:7-8, Lukáš 21:9-10

A to všetko je počiatkom preporodných bolestí sveta. Vtedy vás vydajú v súženie a budú vás zabíjať, a budete nenávidení od všetkých národov pre moje meno. A vtedy sa pohoršia mnohí a budú jedni druhých zrádzať a jedni druhých nenávidieť a povstanú aj mnohí falošní proroci a zvedú mnohých. A preto, že bude rozmnožená nepravosť, ochladne láska mnohých; ale kto zotrvá až do konca, ten bude spasený. A toto evanjelium kráľovstva bude hlásané po celom svete na svedoctvo všetkým národom, a vtedy prijde koniec. –Matúš 24:8-14

Pozrite sa na pokrok vo vedeckom svete. No, nehovorím toto, aby som vzbudil pohoršenie, ani to nehovorím, aby som zranil pocity; hovorím to len preto, že to je pravda. Ale tieto druhy diel pochádzajú z druhej strany. Synovia Kaina sa stali veľkými staviteľmi a veľkými vedcami, kalili železo a kovy a stavali; a veľkolepý vedecký svet bol veľmi nábožným svetom, ale prišiel od Kaina.

Ale línia, ktorá prišla od Seta, bola chudobným, pokorným roľníckym typom, ktorý veril Bohu. A keď prorok kázal, oni to prijali. Keď sa dialo nadprirodzené, oni to prijali. A keď bolo ponúknuté vyslobodenie, oni to prijali a tá druhá strana zahynula v súdoch Pána Boha.

Oni si mysleli, že kvôli tomu, že boli múdri, mohli skrátka žiť s akoukoľvek ženou, s ktorou si priali. Preto, lebo boli múdri, mohli piť a nikoho do toho nič nebolo. Ale Boh nenávidí hriech a On to nenechá ísť bez odsúdenia. A práve tá vec, ktorá zničila neveriaceho, vzala veriaceho do bezpečia. Boli to vody súdu, ktoré zničili neveriaceho, a boli to tie isté vody, ktoré vzali Noeho do bezpečia. A to je Posolstvo Evanjelia, ktoré zničí neveriaceho, ono vezme Cirkev do vytrhnutia pred tým, ako vôbec udrie súd. Oni cez to budú bezpečne prenesení.

Ježiš povedal, „Choďte do celého sveta a kážte Evanjelium každému stvoreniu.“ A keď je toto hotové, potom nastane čas konca. Keď Evanjelium dosiahlo svet, náš požehnaný Spasiteľ povedal, „Potom nastane koniec.“

No, On nikdy nepovedal, že keď ste rozposlali traktáty okolo sveta alebo keď ste poslali okolo sveta Biblie alebo keď ste okolo sveta poslali misionárov, ale keď bolo toto Evanjelium kázané. Čo je teda Evanjelium? Pavol povedal, „Evanjelium ku nám neprišlo iba v Slove, ale skrze moc a manifestácie Svätého Ducha,“ Duch Svätý činí, že sa Slovo manifestuje. Lebo ak sledujete hneď ďalší verš, keď On povedal, „Choďte do celého sveta a kážte Evanjelium každému stvoreniu,“ On povedal, „Tieto znamenia budú nasledovať tých, ktorí veria. Hľa, Ja som s vami vždy, dokonca až do skončenia sveta,“ aby manifestoval Samého Seba, toho istého večera, dnes i naveky.

Vyvolaní, 58-0109

Paralelné miesta Písma: Marek 13:9-13, Lukáš 21:10-19

Keď tedy uvidíte ohavnosť spustošenia, o ktorej hovoril prorok Daniel, že stojí na svätom mieste (Kto čítaš, rozumej!), vtedy tí, ktorí budú v Judsku, nech utekajú na vrchy; kto bude na postréši, nech nesostupuje, aby vzal niečo zo svojho domu, a kto na poli, nech sa nevracia späť, aby vzal svoje rúcho. Lež beda tehotným a tým, ktoré budú kojíť v tých dňoch. Ale modlite sa, aby sa váš útek neprihodil v zime ani v sobotu. Lebo vtedy bude veľké súženie, akého nebolo od počiatku sveta až doteraz, ani už nikdy viac nebude. –Matúš 24:15-21

Nó, musíte si všimnúť, že oni sa Ježiša v Matúšovi 24 opýtali tri rozličné otázky. On odpovedal na každú jednu. To je to, prečo sa na tomto nezhodnete s Adventistami siedmeho dňa, „Modlite sa, aby váš útek nebol v deň sabatu alebo v zimnom období.” Oni sa Ho pýtali, „Kedy sa udejú tieto veci? Čo bude znamením príchodu, konca sveta?” A opýtali sa Ho tri odlišné otázky. A On to objasnil práve tak, ako sa Ho to tam pýtali. A to sa stalo; história ukazuje, že to je pravda.

Aký je v tom rozdiel, ak by ste odleteli teraz, bežali preč z mesta, alebo v deň Sabatu? Vtedy v deň sabatu boli brány mesta zavreté. To ukázalo, že to nebolo univerzálne (celosvetové), pretože na jednom mieste je leto a na druhom zima. „Modlite sa, aby sa váš útek neudial v zimnom čase alebo v deň sabatu.” Boli varovaní, povedal, „Nech tí, ktorí sú v Jeruzaleme, utečú do Júdey.” Júdea bola v zimnom období zapadnutá snehom. „Modlite sa, aby sa váš útek neudial v zimnom období, ani v deň sabatu.”

Ale keď prišiel Títus a oni uvideli. Ježiš im povedal, že keď uvidíte Jeruzalem obkľúčený vojskami, nech sa ten, kto je na poli, nevracia, aby vzal svoj plášť. Ale nech sa ženú na Judské kopce tak rýchlo, ako len môžu ísť. Vyjdite odtiaľ, pretože oni sa budú rúhať Svätému Duchu. A ak sa rúhajú Svätému Duchu, dostanú znamenie šelmy a neostáva tam nič iné, než zničenie. Tí židia, keď uvideli, ako prichádza problém, povedali, „No, zhromaždíme sa do mesta, do domu Pánovho a budeme sa modliť.” Či to neznelo veľmi nábožne, veľmi sladko? Ó, Satan môže spôsobiť, že to vyzerá tak veľmi skutočne. Iste.

Ale pamätajte, Jozefus povedal, že tí ľudia, ktorí boli kanibalmi, povedali, „Je tam banda, ktorá nasleduje Ježiša z Nazareta, ktorý chodil po okolí a uzdravoval nemocných.” Povedali, „Pilát Ho zabil a oni ukradli Jeho telo a niekam Ho dali, rozrezali Ho a jedia Ho. Sú to kanibali.” To, čo robili, bolo to, že prijímali komúniu (večeru Pánovu), telo Pánovo. Rozumiete? A on povedal, „Nikto z nich nebol stratený, pretože odišli z Júdey práve tak, ako im Písmo povedalo, aby to urobili, ako im Ježiš povedal, aby to urobili.”

Ale tí židia, oni všetci išli do Jeruzalema a povedali, „No, zhromaždíme sa do domu Pánovho a veľký Jehova, ktorý s nami vždy bol, zostúpi a vyženie preč Títove vojská; to je to, čo On urobí.” Ale čo urobili? Oni zhrešili proti Svätému Duchu. Robili si žarty z účinkovania moci Ducha Svätého.

Znamenie šelmy a Pečať Božia, 61-0216

Paralelné miesta Písma: Marek 13:14-19, Lukáš 21:20-24

A keby neboli zkrátené tie dni, nebolo by zachránené niktoré telo; ale pre vyvolených budú zkrátené tie dni. –Matúš 24:22

A keby Pán nebol ukrátil tie dni, nebolo by zachránené niktoré telo, ale pre vyvolených, ktorých si vyvolil, ukrátil tie dni. –Marek 13:20

Nó, nerád vyvolávam mená ľudí, ale budem teraz musieť vyvolať niečie meno. Ale modlím sa za toho mladého muža, modlím sa za neho celý čas. Ale on je nástrojom v rukách diabla, a to je tento muž, Elvis Presley. Ľudia sú celí preč z boogie-woogie alebo rock-and-rollu. Američania za tým odišli. A snažia sa skrze toho istého ducha dostať tieto veci do zboru.

Mám rád zborovú hudbu hranú ako zborovú hudbu a nie ako rock-and-roll v zbere. Ale keď dostanú týchto duchov, je za tým niečo, a diabol sa postaví ako vyzývateľ. A tak sa stalo, že tento biedny odpadnutý letničný chlapec povedal, „Spôsob, ako sa naučil manévry šklbania a trasenia, on to uchytil a naučil sa to v zbere.“ On je členom Prvého Zhromaždenia Božieho v Memphis, Tennessee (First Assemblies of God of Memphis, Tennessee). Jeho pastor je mojím priateľom. A on je nástrojom diablovým na klamanie a znečistenie mysli týchto tínedžerov. Oni práve opustili jedno miesto v Kanade a myslím, že poslali štrnásť mladých ľudí do ústavu pre chorobomyselných, pár dní po tom, ako tam on bol. A všade po celej krajine.

Ale títo ľudia zdiveľi, zúfale. Dôvod, kvôli ktorému to robia, je, že nepoznajú nič lepšie. Ó, ako si prajem, aby poznali Pána Ježiša. Neodsudzujem; cítim ľútosť nad smrteľníkom. A teraz, ani by to nebolo vhodné v tomto dni, v ktorom žijeme, keď sa tie veci dejú tak, ako sa dejú, a modlou Ameriky je hollywoodske príťažlivé dievča, keď ona udáva tempo celej Amerike. Keď jej dávajú vystupovať v nemorálnom oblečení a takmer každá žena v Amerika sa bude podľa nej vzorovať.

Bolo mi z toho zle, keď som bol nedávno v Ríme, keď bol v novinách nadpis o tejto žene, o ktorej nedávno písali v novinách, že bude mať dieťa v Hollywoode, Rimanka. A v jedných novinách povedali, z ktorých to môj priateľ Baron Von Blomberg (ktorý dokáže vraviť rôznymi siedmimi jazykmi), zreteľne prečítal, povedal, „Ona môže byť americkou bohyňou, ale tu je rímskou prostitútkou.“

Čo za hanba. Teraz musia mať takéto veci. To sa musí diať, aby sa vysporiadali s duchom toho dňa. To je dôvod, že táto cirkev prichádza s uctievaním Márie, ďalšej ženy, a takýchto vecí. To je ten istý duch pod náboženskou hlavou. A to je ten dôvod, že musia odvrátiť vašu myseľ od pravého Božieho Slova, aby vyprodukovali tento program. Samozrejme. Či vidíte to deformovanie, v ktorom sme? Vidíte americkú mládež, v akom je stave? To sú muži a ženy zajtrajška. Niet divu, že Ježiš povedal, „Ak by neboli tieto dni zkrátené, žiadne telo by nebolo zachránené.“

Boh dodržiava Svoje Slovo, 57-0120E

Vtedy keby vám niekto povedal: Hľa, tu je Kristus! alebo: Tu! neverte! Lebo povstanú falošní kristovia a falošní proroci a dajú veľiké znamenia a budú robiť zázraky, takže by zviedli v blud, keby bolo možné, aj vyvolených. Hľa, predpovedal som vám to! Tedy keď vám povedia: Hľa, je na púšti! nevychádzajte! Hľa, vo vnútorných chyžiach! neverte! Lebo jako vychádza blesk od východu a ukazuje sa až na západ, tak bude aj príchod Syna človeka. Lebo kdekoľvek bude mŕtvoľa, tam sa shromaždia aj orli. –Matúš 24:23-28

Všimnite si, cirkev je taká telesná, kŕmi sa svetskou zdochlinou, mŕtvymi vecami tohoto sveta, práve tak, ako to robia supy. Cirkevná politika, nenechajú, aby Duch Svätý poslal niekoho do cirkvi; oni musia mať politiku a vidieť, či ho denominácie prijmú alebo nie. Je to tak. Oni majú radi svet. Obliekajú sa ako svet. Vyzerajú ako svet. Správajú sa ako svet. Sú supmi ako svet. Sú leniví, ochabnutí, činiaci kompromis. To je všetko, čo na tom je. Videli ste niekedy robiť orla kompromis? Nie veru! V ňom nie je kompromis. A ani v skutočnom kresťanovi. On nie je ochabnutý. On bude poľovať, až kým nenájde. Amen! Tak veru! On nájde svoju mäsitú potravu. On chce čerstvú mannu. On sa dostane tam dole a bude kopať, kým to nenájde. On bude letieť vyššie a vyššie. Ak to nie je v tomto údolí, on sa vznesie trochu vyššie. Čím vyššie idete, tým viacej môžete vidieť. Tak to je čas pre orlov tohoto dňa, aby začali lietat vyššie, kopali v Božích zaslúbeniach a nežili na potrave supov, na tom, čo bolo zabité pred rokmi. Vyjdite z toho.

Politika, zvolenie a odvolanie, hovoria toto, to, či tamto. A Duch Svätý nemá viac nijaké právo vojsť do cirkvi. Nieto viac modlitebné zhromaždenia, nieto viac zápasenia s Bohom, aby vyplnil Svoje Slovo. Neveria už viac, že Slovo je stále to isté včera, dnes i naveky. Stali sa z nich skrátka supy, spravili denomináciu, zapísali svoje meno do knihy, stali sa leniví a ochabnutí a sedia tam vzadu, hltajú nejakú starú mŕtvu zdochlinu. A potom by mali byť prinajmenej sokolom, ktorý je ako brat podobný orlovi, na proroka, ktorý priniesol skutočné Slovo a zamanifestoval to. Spoliehajú na polozhnutú ľudskú teológiu. Kde to zobral? Na stranách nejakého ľudského programu nedeľnej školy, ktorý nejaký vzdelávateľ zabil pre neho dávno v seminári, povedal mu, že „dni zázrakov pominuli; že nieto niečo také ako krst Duchom Svätým, že všetko toto je nezmysel.“ Chcete mi povedať, že orol bude jesť niečo takéto? On to nemôže. Nie veru! A ani kresťan nebude jesť mŕtvu zdochlinu so starými denominačnými náukami a so všetkým možným. Oni chcú čerstvé Slovo Božie, zaslúbenie na túto hodinu.

Boh zaslúbil zajace vo dňoch Luthera. On zaslúbil ďalšie veci vo dňoch tých ďalších. Ale teraz nám zaslúbil plnú porciu jedla, plných sedem chodov, lebo všetkých sedem pečatí je otvorených a všetko je pripravené pre Slovo Božie, pre tých, ktorí môžu priať.

Semeno nebude dediť so šupkou, 65-0218

A hned' po súžení tých dní zatmie sa slnce, a mesiac nedá svojej žiare, a hviezdy budú padať s neba, a nebeské moci sa budú pohybovať. A vtedy sa ukáže znamenie Syna človeka na nebi, a vtedy budú plakať všetky pokolenia zeme a uvidia Syna človeka, prichádzajúceho na nebeských oblakoch s mocou a slávou veľikou. A pošle svojich anjelov s trúbou veľkého zvuku, a shromaždia jeho vyvolených od štyroch vetrov, od jedných končín nebies až po ich druhé končiny. A od fika sa naučte podobenstvu: keď už zmáknje jeho letorast a vyženie lístie, viete, že je už blízko leto. Tak aj vy, keď uvidíte všetko toto, vedzte, že je blízko, pred dvermi. Ameň vám hovorím, že nepominie toto pokolenie, až sa to všetko stane. Nebo a zem pomínú, ale moje slová nikdy nepomínú.

–Matúš 24:29-35

Boh hovoril o tomto dni. A tento deň je jedným z najvýraznejších dní, aký svet kedy videl. Je to jeden z najveľkolepejších časov na kázanie Evanjelia, aký svet kedy poznal.

V Starom zákone boli asi tri spôsoby, ako poznať Božiu vôľu. Samozrejme, jeden z nich bol napísaný zákon; ďalší bol prorok; ďalší bol sen. A keď prorok prorokoval alebo niekto sníval, oni to nechali vypovedať pred Urím a Thumím, a to bol náprsník, ktorý bol na Áronových prsiach. A v tom boli kamene, ktoré predstavovali každé pokolenie. A ak mal ten prorok pravdu alebo ten, ktorý sníval, tam prišlo cez ten náprsník sväté svetlo a nazývalo sa Urím a Thumím. A bez ohľadu na to, ako skutočné sa to zdalo, chcem, aby ste to pochopili, bez ohľadu na to, aké skutočné sa to zdalo, ak tie svetlá nesvietili na Urím a Thumím, Boh to posolstvo odmietol. Každý učenc Biblie to vie.

Urím a Thumím bol odstránený, pretože to kňazstvo sa skončilo. Ale Boží Urím a Thumím dnes je Božie Slovo. Slovo je Jeho Urím a Thumím. Beda tomu, kto niečo pridá alebo odoberie z tejto Knihy. Toto je Božia večná pravda. A v deň, keď ľudia hovoria, „Ó, my nepotrebuje Bibliu. Bola preložená pätnásťkrát alebo aj viackrát; ako vieme, že je správna?“ Pokiaľ nebo a zem nepomínú, Božie Slovo nikdy nepomine. Každá náuka a všetko ostatné z Biblie, ktoré máme v cirkvách, musí byť založené na Božom Slove, musí pochádzať zo Slova. Nie iba z jedného miesta, ale od Genesis až po Zjavenie to musí hovoriť tú istú vec, lebo nemôžeme založiť naše myšlienky na jednom malom mieste Písma. Lebo Biblia hovorí, „Na ústach dvoch alebo troch svedkov nech je založené každé slovo.“ Môžete si vziať jedno miesta Písma a niekde ho umiestniť. Ja môžem v Písme povedať, „Judáš sa obesil. Ty urob to isté.“ Ale to by nebolo správne rozdeľovanie Písma. Vidíte, to sa týkalo Judáša, a nie vás.

A teraz, začíname dnes na nasledujúce dva alebo tri večery, ak Pán dovoľí, tému, „Boh dodrží Svoje Slovo.“ On musí dodržať Svoje Slovo. Aby bol Boh, On musí zastať za všetko, čo On povedal vo Svojom Slove. A to je presne to, kde moja viera spočíva, na vypovedanom Slove Božom.

Boh dodrží Svoje Slovo, 57-0306

Paralelné miesta Písma: Marek 13:24-31, Lukáš 21:25-33

Alle o tom dni a o tej hodine nevie nikto, ani nebeskí anjeli ani Syn, iba sám môj Otec. A jako bolo za dní Noeho, tak bude aj za príchodu Syna človeka: lebo jako v tých dňoch pred potopou jedli a pili, ženili sa a vydávali až do toho dňa, ktorého vošiel Noe do korábu, a nezvedeli, až prišla potopa a všetkých zachvátila: tak bude aj za príchodu Syna človeka. –Matúš 24:36-39

Chcem, aby ste na chvíľu dávali pozor. Keď Boh učinil Adama a Evu a učinil stvorenie a všetko, bolo to nádherné. Ó, Adam vládol Božou mocou. On mohol povedať čokoľvek a to ho poslúchalo presne tak, ako to poslúchalo Boha. On mal dokonalé obecenstvo s Bohom, chodil s Bohom a rozprával sa s Ním a komunikoval s Ním. On mal obecenstvo.

Potom, keď Eva zhrešila a oni odišli zo záhrady Eden, išli nižšie a nižšie. A svet sa začal rozvíjať. A ako sa rozvíjal viac a viac, to prvé, čo viete, začali stavať mestá. To je jeden veľký znak času konca.

Naše malé mesto Jeffersonville narástlo z asi štrnásť tisíc, bolo to len také malé mesto pri rieke, zo štrnásť tisíc na okolo tridsať tisíc za posledných niekoľko rokov. Odstraňujú všetky farmy a všetko a stavajú domy. Čo sa deje? To je znak času konca. Je to tak.

Nachádzame, že v tých dňoch začali ľudia pracovať s mečom. Začali obrábať kovy. Pozrite sa dnes, robia dokonca lode a lietadlá a všetko možné, obrábajú kovy. Veľká inteligencia, veľký čas škôl, veľké vzdelávacie programy tesne pred koncom sveta. A Ježiš Kristus, keď On bol tu na zemi, povedal, „Ako bolo vo dňoch Noeho, tak bude pri príchode Syna človeka.“ Pozrite sa na svet.

Rozprával som sa dnes pri obede s Woodovcami o rozvodoch a o takých veciach v Spojených Štátoch. Máme najvyšší počet rozvodov, viac než ako celý svet dokopy. Máme viac rozvodov.

Biblia hovorí, že ľudia sa budú ženiť a vydávať, jesť a piť, aká bude morálka a ostatné veci, ktoré majú, ako sa budú ženiť a vydávať, ako v Reno, v Nevade. Mužovia idú a žijú s ňou, oženie sa s dievčaťom, zoberie si ju za ženu, žije s ňou pár dní. Nepáči sa mu; vykopne ju bez toho, aby sa snažili porozumieť. Bezbožní ľudia mu udelia rozvod a povolenie oženiť sa s inou; ale Boh hovorí, že to je zlé. Tak veru. Ale oni to robia.

Naša civilizácia sa rúca. Vidíme to. To je znak, miesto, podľa ktorého vidíme, že sme na konci času.

Križovatky času, 56-0122

Paralelné miesta Písma: Marek 13:32-33, Lukáš 21:34-36

Vtedy budú dvaja na poli; jeden bude vzatý a druhý zanechaný. Dve budú mlieť vo mlyne; jedna bude vzatá a druhá zanechaná. Teda bdejte, lebo nevíete, v ktorú hodinu a v ktorý deň príjde váš Pán. Ale to vedzte, že keby hospodár vedel, v ktorú stráž príjde zlodej, bdel by a nedal by podkopať svoj dom. Preto aj vy buďte hotoví, lebo v tú hodinu, v ktorú sa nenazdáte, príjde Syn človeka. Ktože je tedy tým verným sluhom a opatrným, ktorého ustanovil jeho Pán nad svojou čelad'ou, aby im dával pokrm na čas? Blahoslavený ten sluha, ktorého, keď príjde jeho pán, najde tak robiť. Ameň vám hovorím, že ho ustanoví nad celým svojím majetkom. Ale keby povedal ten zlý sluha vo svojom srdci: Môj pán ešte dlho neprijde, a začal by spolusluhov biť a jesť a piť s opilcami – príjde pán toho sluhu v deň, v ktorý sa nenazdá, a v hodinu, ktorej nezná, a rozpoltí ho a jeho diel položí s pokrytcami; tam bude plač a škrípanie zubami. –Matúš 24:40-51

Dávajte pozor, „dvaja budú na poli; Ja jedného vezmem a druhého zanechám. Dvaja budú na posteli; jedného vezmem a druhého zanechám,“ to ukazuje na to, že príchod Pánov nebude len niekde v rohu, ale bude na celom svete. Jeden bude pracovať na poli: počas dňa, ten druhý bude spať v posteli, na druhej strane sveta. To bude univerzálne vytrhnutie. A ono príde s veliteľským pokrikom, s hlasom archanjela. A trúba Božia zaznie a mŕtvi v Kristu vstanú. A ona bude tajne vychvátená. Ó, ja to milujem. Ten veľký Ženich prichádza a nevesta sa pripravuje očakávajúc na ten tajomný moment, o ktorom ani ona sama nevie, ale ona je pripravená a oblečená a očakáva na to. Vidíme znaky na svete, že je pripravená na súd. Vidíme znamenia a divy v cirkvi, dejú sa veľké veci. Akým druhom ľudí by sme mali byť? Pripravení v tejto chvíli, pretože nevieme, kedy On príde. „Buďte tiež pripravení, pretože nevíete, v ktorej minúte alebo hodine váš Pán príde.“ Buďte pripravení, pretože potom sa už nebudete môcť pripraviť. Pretože On povedal, že sa nebudete môcť. Koľkí z vás, zrejme všetci ste čítali o tých pannách? Jedni boli múdre a druhé bláznivé. „Panna“ znamená „čistota.“ Oni všetci boli dobrí ľudia, každá z nich bola panna, posvätená nádoba Božia. Ale tie, ktoré mali olej vo svojich lampách, vošli. A tie ostatné boli zanechané vonku. Ony všetky boli panny, každá jedna, ľudia, na ktorých by ste nemohli poukázať prstom, kvôli niečomu zlému. Oni všetci verili v príchod Pánov. Ony boli pripravené ísť, aby sa s Ním stretli, ale niektoré z nich dopustili to, že sa ich olej minul. Nedovoľte, aby bol toto váš prípad. Držte olej vo svojich lampách. Olej je Duch, Svätý Duch. Nikdy nedovoľte, aby z vás vyschol. Keď cítite, že vaša láska odumiera, vaša úprimnosť ku Kristovi a tej hlavnej veci, rýchlo choďte ku Tomu, ktorý má tú Fontánu oleja, a kúpte si naplnenie Duchom Svätým.

Náš národ skončil, je morálne porušený a zruinovaný, naša politika je porušená a je po nej, naši vodcovia, ó, Bože, čo s tým môžeme urobiť? Môžete tam dať dobrého človeka a stane sa z neho podvodník. Je len Jeden, ktorého teraz môžeme priviesť, a je to Pán Ježiš. Pripravme sa na Jeho príchod.

Náhly tajomný odchod Cirkvi, 58-1012

Paralelné miesto Písma: Marek 13:34-37

Vtedy bude podobné nebeské kráľovstvo desiatim pannám, ktoré vzali svoje lampy a vyšli ústrety ženíchovi. Ale päť z nich bolo rozumných a päť bláznivých. Bláznivé vezmúc svoje lampy nevzali so sebou oleja; ale rozumné vzali oleja vo svojich nádobách so svojimi lampami. A keď neprichádzal ženích, podriemali všetky a pospali. Ale o polnoci povstal krik: Hľa, ženích ide! Vyjdite mu ústrety! Vtedy vstali všetky tie panny a ozdobili svoje lampy. A bláznivé povedali rozumným: Dajte nám zo svojho oleja, lebo naše lampy hasnú. Ale rozumné odpovedali a riekli: Aby snáď nebolo pre nás i pre vás málo, idte radšej k predavačom a kúpte si! A keď odišli kúpiť, prišiel ženích, a tie, ktoré boli hotové, vošli s ním na svadbu, a zavreli sa dvere. Potom na koniec prišli aj tie ostatné panny a hovorili: Pane, Pane, otvor nám! Ale on odpovedal a riekol: Ameň vám hovorím, neznám vás! Bdejte tedy, lebo neviete dňa, ani hodiny, kedy príjde Syn človeka. –Matúš 25:1-13

Pozorujte tých desať panien, ktoré vyšli. Všetky boli panny. Päť z nich bolo hlúpych; päť malo olej vo svojich lampách. Čo je Olej? Duch Svätý. Vidíte? Tak je. Ony boly všetky panny, žily dobrý, čistý život.

Povieš, „Dobre, brat, ja nechodím tancovať, nechodím na predstavenia.“ To sú len morálne veci. Kým tam nebolo niečo nadprirodzené, nie preto, že si kričal, nie preto, že si hovoril v jazykoch, nie preto, že si skákal hore a dole, nie preto, že si urobil toto, ale pre to, že tu sa stalo niečo nadprirodzené, čo ňa zmenilo a dalo ti zapečatenú lásku v Bohu. Si zakotvený. Tak to je.

„No a ty v tie veci neveríš?“ Verím vo vykrikovanie; Verím vo všetky tie veci, ale to nie je odpoveď.

Metodisti si mysleli, keď vykrikovali, že to mali, ale zistili, že sa mýlili. Veľa z nich vykrikovalo a nemali to. Prišli letniční; hovorili v jazykoch; povedali, „Máme ju,“ ale zistili, že sa mýlili. Veľa z nich hovorilo v jazykoch a nemalo nič. „Aj keď by som hovoril jazykom ľudským a anjelským, a nemal by som lásky, nič mi to neprinesie.“ Oni to nemali. Tak veru. To je ten dôvod, že cez to bol zvedený celý svet a robí inú vec. To nie je odpoveď. Žiadne ľudské prejavy alebo emócie, ale niečo sa tu stalo, čo celkom zmenilo tvoj názor, úplne zmenilo tvoju povahu, si obrátený. Nie ty si sa obrátil, ale Kristus prišiel k tebe a On ňa obrátil. Povaha tvojho starého človeka je mŕtva, si znovuzrodený a si novým človekom.

Izrael a cirkev, 53-0325

Lebo bude tak, ako čo istý človek, ktorý odchádzal na cestu, povolal svojich vlastných sluhov a odovzdal im svoj majetok. A jednému dal päť hrivien, jednému dve a jednému jednu, každému podľa jeho vlastnej možnosti, a ocestoval. A ten, ktorý dostal päť hrivien, odišiel hneď, zarábala nimi a vyrobil druhých päť hrivien; podobne i ten, ktorý dostal dve, získal druhé dve. Ale ten, ktorý dostal jednu, vykopal jamu do zeme a skryl peniaze svojho pána. Potom po dlhom čase prišiel pán tých sluhov a účtoval s nimi. A pristúpil ten, ktorý bol dostal päť hrivien, a doniesol iných päť hrivien a povedal: Pane, päť hrivien si mi odovzdal, hľa, iných päť hrivien som získal nimi. A jeho pán mu povedal: Dobre, sluha, dobrý a verný, nad málom si bol verný, nad mnohom ťa ustanovím. Vojdi do radosti svojho pána! A pristúpil aj ten, ktorý dostal dve hrivny, a povedal: Pane, dve hrivny si mi odovzdal; hľa, iné dve hrivny som získal nimi. A jeho pán mu povedal: Dobre, sluha, dobrý a verný, nad málom si bol verný, nad mnohom ťa ustanovím. Vojdi do radosti svojho pána! –Matúš 25:14-23

Ked' tam prídeme na tú veľkú svadobnú večeru a pozrieme sa jeden na druhého cez ten stôl, ó, Bože, len také malé potrasenie rukami, zatiaľ čo sa nám slzy radosti kotúľajú po tvári. Kráľ prišiel vo svojej kráse a utrie každú slzu z našich očí a povie, „Neplačte. Teraz už je tomu koniec. Tu hore už nebude viacej uzdravujúcich kampaní: žiadne ďalšie unavujúce bezsenné noci, žiadne ďalšie invalidné vozíky, hroby, nemoci.“ Ó, čo za veľký deň. A potom povieš, „Vstúp do radosti Pánovej.“ Ó, ako to túžim v ten deň počuť, Otče.

A zatiaľ čo sme tu spolu a všetci túžime po tej istej veci, urob nás skutočnými správcami. Nech formujeme naše životy cez sebakontrolu, tak budeme vedieť pomocou Ducha Svätého, aby sme mali plnú dôveru, že Ježiš v ten deň povie, „Výborne, môj dobrý a verný sluha.“

Nech sme poctiví, čestní a úprimní. Nech sme druhom kresťana, ktorý bude prínosom pre každú komunitu. Udeľ to, Pane. Nech sme takými mužmi a ženami, na ktorých Ty môžeš položiť Svoje ruky a povedať, „Môj sluha. Hľa, to je Môj sluha, v ktorom sa Mi zaľúbilo. Môžem ich poslať; oni pôjdu. Vedia, ako hovoriť a kedy hovoriť. A Ja môžem byť s nimi.“ Ó, Otče, udeľ tie požehnania pre každého z nás.

Svedectvo, 51-0509

Paralelné miesto Písma: Matúš 25:14-30

Vtedy mu odpovedia spravedliví a rieknu: Pane, kedy sme ťa videli hladného a nakrmili sme ťa, alebo smädného a napojili sme ťa? A kedy sme ťa videli hosťa-cudzince a prijali sme ťa, alebo nahého a odiali sme ťa? A kedy sme ťa videli nemocného alebo v žalári a prišli sme za tebou? A Kráľ odpovedajúc riekne im: Ameň vám hovorím, že nakoľko ste to učinili jednému z týchto mojich najmenších bratov, mne ste učinili.

–Matúš 25:37-40

Prednedávnom, jeden brat, kazateľ... Toto som počul. Verím tomu. Jedno horúce popoludnie, dolu v Georgii, navštívil lekárnik. Ten starý lekárnik bol dobrý, starý kresťanský brat, plný Ducha Božieho. A on povedal, „Pod' a posad' sa a dajme si kolu.“ Sedeli tam a pili kolu. On povedal, „Chcem ti niečo povedať a zrejme tomu nebudeš veriť.“ „No, tak si to najprv vypočujme,“ povedal ten kazateľ. On povedal, „Vždy som sa snažil robiť pre Boha to najlepšie, čo som mohol.“ (On bol diakonom v nejakej cirkvi.) „Vždy som sa snažil žiť v zhode s tým, do čoho som bol povolaný, a robiť to, čo je správne. Nikdy som nikoho nepodviedol. Vždy som svedčil o mojom Pánovi všade, kde som len mohol. Vždy som sa snažil predávať tú najlepšiu kvalitu liekov, aká sa dala kúpiť. Nikomu som nepredal nič predražene. Snažil som sa robiť všetko, čo bolo správne, ako som len vedel, aby som slúžil Pánovi.“ On povedal, „Poviem ti, čo sa stalo. Môj syn, ktorý študoval na to, aby bol tiež lekárnikom, aby ma nasledoval, bol jedného dňa tam pred budovou. Bolo to počas krízy. Jedna pani prišla ku dverám. Mohol si vidieť, čo mala za problém. A ona sa mala stať matkou. A jej manžel a oni obaja boli biedne oblečení a dali ten recept môjmu synovi, aby im dal lieky, ktoré boli uvedené na tom recepte, pretože tá žena bola v potrebe určitej veci, na ktorú jej doktor vystavil ten recept. On povedal, 'Bude to toľko, toľko a toľko,' keď sa ten budúci otec pýtal, 'Koľko to bude?' 'Toľko a toľko.' On povedal, 'Pane, ja nebudem schopný zaplatiť za ten recept, pretože nemám žiadne peniaze.'“ „Nuž,“ on povedal, „môj syn povedal, 'Chod' rovno tam dolu, je to len cez polovicu mestského bloku alebo cez celý blok a zaboč doľava a nájdeš tam miesto, kde majú charitu. A chod' tam na ten úrad a oni ti možno dajú tie peniaze, ktoré majú na to určené, aby zaplatili za tento recept, pretože tá pani musí dostať ten liek okamžite.' Tak on vyšiel z tej miestnosti, kde bol.“ A povedal, že počúval svojho syna. „A niečo povedalo, 'Ó, nie, nerob to. Tá žena to potrebuje.'“ Povedal, že začal rozmýšľať, „Tam dolu je taký dlhý rad ľudí, pre zdravého muža je ťažké stáť v tom rade, nehovoriac o matke v tom stave.' Povedal som svojmu synovi, 'Chod' a zavolaj ich; povedz im, aby sa vrátili.' A ja som sa ponáhlal ku tým dverám a povedal som, 'Vrátte sa. Vráťte sa.' Oni sa vrátili. A ja som povedal môjmu synovi, 'Daj im to podľa toho receptu. Budú to mať zadarmo.'“ A povedal, „Môj syn mi dal ten recept a ja som išiel a pripravil som to a pripravil som to z toho najlepšieho, z čoho som len mohol, a priniesol som to a dal tej pani a povedal som jej to, 'Máte to zadarmo. Je to úplne v poriadku,' pretože ona to skutočne veľmi potrebovala a ja som naozaj dokázal prežiť bez tých peňazí, ktoré by som za to dostal.“ „Práve som jej začal podávať ten liek do ruky. A keď som to urobil, pozrel som sa na tú ruku; bola na nej jazva. Pozrel som sa hore a ja som to dával do Ježišovej ruky. Vtedy som sa naučil, čo znamená to miesto Písma, 'Nakoľko ste to učinili najmenšiemu z týchto Mojich maličkých.'“

Paradox, 61-1210

Paralelné miesto Písma: Matúš 25:31-46

A cez deň učieval v chráme a na noc chodieval von a nocúval na vrchu, zvanom Olivovom. A všetok ľud prichádzal na úsvite k nemu do chrámu počúvať ho. A blížil sa sviatok nekvasených chlebov, zvaný Pascha, to jest Veľká noc. A najvyšší kňazi a zákonníci hľadali spôsob, ako by ho zabili, lebo sa báli ľudu. Vtedy vošiel satan do Judáša, prímenom Iškariotského, ktorý bol z počtu tých dvanástich, a odišiel a dohovril sa s najvyššími kňazmi a náčelníkmi chrámovej stráže o tom, ako im ho zradí. A zaradovali sa a dohodli sa, že mu dajú peniaze. A sľúbil a hľadal príhodný čas, aby im ho zradil bez zástupu.

–Lukáš 21:37-22:6

Núž, ten, ktorý sa robí, že je veriaci, postáva pri tom a správa sa tak zbožne, ako len môže, ale dole vo svojom srdci sa snaží nájsť čo – čo... ako to robíte. Och, či nie je tento kraj plný takýchto pokrytco. Áno. To je Judáš. Presne tak. Postáva okolo, stáva sa časťou tej skupiny; on bol pokladník, vidíte. Postával okolo, vždy mal svoju ruku otvorenú na peniaze. Môžete to poznať, to jedno, stále sa snažil získať peniaze a naťahoval za nimi svoju ruku. A on je ten, ktorý sa robí, že je veriaci. Správa sa ako veriaci, ale dole vo svojom srdci...

Pamätáte sa, on nezosmiešňoval Ježiša. Po tom, čo tí sedemdesiati odišli a tí veriaci zaujali svoj postoj; a On sa otočil ku tým veriacim a povedal, „Ešte stále je niečo vo vás,” pretože povedal, „Vyvolil som si vás dvanástich a jeden z vás je diabol.” Ježiš to vedel od začiatku, pretože On bol Slovo. On poznal tajomstvá srdca.

Ako to bolo ťažko! Zastavme sa na chvíľu. Hlboko, vážne sa nad tým zamyslíme! Ako ťažko Mu to muselo byť, keď tam chodil a nejaký človek Ho nazýval, „Brat,” a po celý ten čas vedel, že je to zradca, ktorý sa Ho bude snažiť vyviešť z rovnováhy a predať Ho za tridsať strieborných. Ako to bolo ťažko, držať to vo vnútri, a Jeho priateľ chodil tam okolo. Dokonca On povedal, „Priateľ,” nazýval Judáša Svojím priateľom, „či som nebol s vami po celý ten čas?” Vedel to vo Svojom srdci a nemohol to povedať. On vedel od začiatku, kto je ten, ktorý Ho zradí.

Tam je ten, ktorý sa robí veriacim, ktorý len čaká. On to bude spievať, hovoriť, „Ó, ja toto verím a toto verím a toto verím. Ale, ó, viete, počul som, ako niekto povedal, že toto je tak a tak, mnohokrát.” Vidíte, stále má natiahnuté uši.

Skutočný veriaci nepočúva nič okrem Slova. To mu stačí. On dáva pozor na Slovo. Nehľadá žiadne zadné dvierka. Nehľadá žiaden podfuk. On verí Bohu, a tým je to vybavené, a zotrúva pri tom. Vidíte? Existuje veriaci.

Tri druhy veriacich, 63-1124E

Paralelné miesta Písma: Matúš 26:1-5, 14-16, Marek 14:1-2, 10-11

Potom prišiel deň nekvasených chlebov, v ktorý bolo treba zabiť baránka. A poslal Petra a Jána a povedal: Id'te, pripravte nám baránka, aby sme jedli. A oni mu povedali: Kde chceš, aby sme pripravili? A on im povedal: Hľa, keď vojdete do mesta, stretne sa s vami človek, ktorý poniesie krčah vody; id'te za ním do domu, do ktorého vojde. A poviete pánovi toho domu: Učiteľ ti odkazuje: Kde je tá jedáleň, kde mám jesť baránka so svojimi učeníkmi? A on vám ukáže veľkú vrchnú dvoranu očalúnenú, tam pripravte. A odídú naši tak, ako im povedal, a pripravili baránka. –Lukáš 22:7-13

Všimol som si každého hovoriť o obecenstve. Takže, čo sa robí a prečo prichádzame spolu, ako sme prišli toľkokrát, aby sme mali spolu obecenstvo? Čo robí tieto raňajky tak pôsobivými, ako povedal pred chvíľou brat duPlessis? Súhlasím s ním, je to jedna z najpôsobivejších chvíľ môjho života, byť spolu s touto skupinou zmiešaných ľudí z rôznych denominácií, zísť sa spolu a jesť a mať obecenstvo, v prvom rade mať obecenstvo.

A uvedomujeme si, že jedenie je súčasťou obecenstva. Prečo máme raňajky? Prečo sa len jednoducho spolu nestretneme a neporozprávame? Niečo v tom je, na jedení, že to prináša obecenstvo.

A teraz, všimli ste si Ježiša na konci Jeho životnej púte? Chcel mať chvíľku obecenstvo s učeníkmi, tak ich zavolať na bok a prestrel stôl a zlámal chlieb, požehnal ho a jedol. A posledná večera bola obecenstvom s Jeho učeníkmi, krátko pred tým, ako prešiel na druhú stranu do iného kraja, aby sa stal naším Veľkňazom.

A myslím si, že dnes, keď sa rozhliadam naokolo a vidím bohatých ľudí, chudobných, všetkých spolu v obecenstve, je na tom niečo, čo máme všetci spoločné, a to je kresťanské obecenstvo. A každý, možno ako brat, ktorý hovoril, ako ho Pán požehnal toľkými peniazmi. A iní ľudia, možno si myslíte, že vy nemáte tak veľa peňazí, a možno nechcete povedať vaše svedectvo, lenže Boh vám niečo dal, to je, ako povedal brat duPlessis, čo Boh nedal zase tomuto človeku. Je to úplne rozdielne.

Obecenstvo, 60-0611B

Paralelné miesta Písma: Matúš 26:17-19, Marek 14:12-16

A keď jedli, vzal Ježiš chlieb, a keď bol dobrorečil, lámal a dával učeníkom a povedal: Vezmite, jedzte: toto je moje telo. Potom vzal kalich a poďakujúc dal im so slovami: Pite z neho všetci, lebo toto je moja tej novej smluvy krv, ktorá sa vylieva za mnohých na odpustenie hriechov. Ale hovorím vám, že odteraz nebudem nikdy piť z tohoto plodu viniča, až do toho dňa, keď ho budem piť s vami nový v kráľovstve svojho Otca.

–Matúš 26:26-29

C hcel by som povedať toto o Večeri Pánovej. Dôvod, prečo sa katolícka cirkev a protestantská cirkev dnes nedokážu zhodnúť, je práve táto téma. Katolík prijíma Večeru Pánovu ako omšu a dúfa skrze nejaké zásluhy, nejaký legalistický skutok, ktorý vykonal, a skrze dodržiavanie tohto nariadenia, že mu budú jeho hriechy odpustené. Protestant prijíma Večeru Pánovu s ďakovaním, že jeho hriechy boli odpustené, pretože poslúchol prikázanie.

Takže katolík hovorí o tomto chlebe, že je to doslovné telo, a toto je miesto Písma, ktoré používajú: 1. Korinťanom 11, kde Ježiš povedal, „Vezmite a jedzte: toto je Moje telo.“ Protestant hovorí, že to reprezentuje telo; Katolík hovorí, že to je telo a že kňazovi bola daná moc skrze Boha, aby oplátku premenil na doslovné telo Kristovo.

Tak, ak si všimnete, Ježišove telo ešte nebolo obetované, keď povedal, „Toto je Moje telo.“ On zlámal chlieb a povedal, „Vezmite a jedzte. Toto je Moje telo.“ Jeho telo ešte nebolo zlámané. Takže ich vlastné Písmo, ich vlastné mysle, ktoré používajú, prinášajú odsúdenie na ich vlastnú doktrínu. Rozumiete? Ježiš zobral chlieb, zlámal ho a dal im ho hovoriac, „Toto je Moje telo: vezmite a jedzte.“ A tam On stál vo Svojom tele. Ono vtedy ešte nebolo zlomené. V každom prípade, Písmo nemôže klamať. Ono sa bude udržiavať čisté po celý čas.

Vysvätenie, 62-1104E

Paralelné miesta Písma: Marek 14:22-25, Lukáš 22:14-20, Ján 13:1

A pri večeri, keď už bol diabol vložil do srdca Judáša Šimona Iškariotského, aby ho zradil, vediac Ježiš, že mu dal Otec všetko do rúk, a že vyšiel od Boha a ide k Bohu, vstal od večere, složil rúcho a vezmúc zásteru opásal sa. Potom nalial vody do umyváka a začal umývať nohy učeníkov a utierať zásterou, ktorou bol opásaný. A keď prišiel k Šimonovi Petrovi, ten mu povedal: Pane, ty umývaš moje nohy? Ježiš odpovedal a riekol mu: Čo ja robím, ty nevieš teraz, ale potom zvieš. A Peter mu povedal: Nebudeš nikdy myť mojich nôh až na veky! Ale Ježiš mu odpovedal: Keď ťa neumyjem, nemáš so mnou dielu. Na to mu povedal Šimon Peter: Pane, nie len moje nohy, ale aj ruky aj hlavu. Ježiš mu riekol: Ten, kto je umytý, nepotrebuje iného, len aby si umyl nohy, lebo je celý čistý. Aj vy ste čistí, ale nie všetci. Lebo znal svojho zradcu a preto povedal: Nie všetci ste čistí. A potom, keď umyl ich nohy a vzal svoje rúcho, zase si sadol a povedal im: Či viete, čo som vám učinil? Vy ma voláte Učiteľom a Pánom a dobre hovoríte, lebo som. Ak tedy som ja vám umyl nohy, váš Pán a Učiteľ, aj vy máte jeden druhému umývať nohy. Lebo som vám dal príklad, aby ste, jako som ja vám učinil, aj vy tak činili. Ameň, ameň vám hovorím, že sluha nie je väčší ako jeho pán, ani posol nie je väčší ako ten, kto ho poslal. Ak to viete, blahoslavení ste, keď to aj činíte. –Ján 13:2-17

Počujete, kde cirkev, ešte (robíme to v našom zbore) vidí umývanie nôh. No, hovoria, že je to tradičné, lenže stále je to prikázanie. Hovoria, že oni to robili potom ako tradíciu, a tak to aj robili. Lenže Ježiš to zanechal ako príklad. Potom, ak to tak urobil, je to príkaz.

Toho najmenej plateného človeka v práci volali umývač nôh. On bol skutočne iba poskokom. Zarábala najmenej peňazí zo všetkých, pretože iba umýval doma nohy hostí, keď prišli.

Potom rozmýšľam o našom Pánovi. Niekedy si myslíme, že niečím sme; keď Boh nebies zmenil svoje postavenie z Boha na človeka a zobral pozíciu nie ako kráľ, ale ako umývač nôh, aby umyl nohy Svojich učeníkov a utrel ich zásterou, ktorou bol opásaný.

Potom, ak sa nám nedostane najvyššieho uznania, keď hostíme, alebo ideme byť pohostení – všetci si nás majú všimnúť. Potom rozmýšľam o našom Pánovi, aký príklad nám dal, tým, že zobral to najmenšie miesto, aké bolo, aby umýval nohy hosťom.

Jeden z najskúpejších ľudí v meste, 61-0429B

Paralelné miesto Písma: Lukáš 22:24-27

Nehovorím o vás o všetkých; ja viem, ktorých som si vyvolil, ale aby sa naplnilo písmo: Ten, ktorý jje môj chlieb, pozdvihol proti mne svoju päťu. Odteraz vám to hovorím, prv ako sa stane, aby ste, keď sa stane, uverili, že ja som. Ameň, ameň vám hovorím, že ten, kto prijíma toho, koho by som poslal, mňa prijíma; a kto mňa prijíma, prijíma toho, ktorý mňa poslal. Keď to povedal Ježiš, zachvel sa v duchu a osvedčil a povedal: Ameň, ameň vám hovorím, že jeden z vás ma zradí. Vtedy pozerali učeníci jeden na druhého v rozpakoch, o kom to hovorí. A jeden z jeho učeníkov, ktorého miloval Ježiš, súc za stolom bol opretý na hrudi Ježišovej; teda tomu dal Šimon Peter náveštie, aby sa opýtal, kto by to bol, o kom to hovorí? A on privinúc sa k hrudi Ježišovej povedal mu: Pane, kto je to? A Ježiš odpovedal: Ten je, komu ja omočím skyvu chleba a dám mu. A omočiac skyvu dal Judášovi Šimona Iškariotského. A hneď po tej skyve vstúpil do neho satan. Vtedy mu riekol Ježiš: Čo robíš, urob rýchle. Ale tomu niktorý zo spolustolujúcich neporozumel, načo mu to povedal; lebo niektorí sa domnievali, pretože mal Judáš mešec, že mu hovorí Ježiš: Nakúp toho, čo potrebujeme k sviatku, alebo aby dal niečo chudobným. A keď vzal skyvu, hneď vyšiel, a bola noc. A keď vyšiel, povedal Ježiš: Teraz je oslávený Syn človeka, a Bôh je oslávený v ňom. Ak je Bôh oslávený v ňom, aj Bôh jeho oslávi sám v sebe, a hneď ho oslávi.

–Ján 13:18-32

Čo ak by sme dnes večer mohli zavolať Jeho kľúčového nepriateľa, Judáša Iškariotského? Toto meno, Judáš, v nás pôsobí chvenie. No, to slovo „Judáš“ nie je tak zlé meno, nebolo až do toho času, možno veľa malých židovských chlapcov bolo nazývaných Judášom. Nevie, ale možno to pochádza z mena Júda, kmeň. Lenže to bol Judáš, ktorý spôsobil strach a trasenie sa z toho mena Judáš.

Čo robí Meno Ježiš takým svätým? Bolo veľa malých chlapcov nazvaných Ježiš. Ale to bolo to, čo Ježiš robil a čím bol, čo spravilo Jeho Meno dnes večer tak pokorným, že celá rodina v nebesiach je nazvaná podľa Neho. Nezáleží tak veľmi na tom, čo je vaše meno, ale čím si so svojím menom.

Judáš, ak by sme mohli prejsť dole cez ten región stratených a zatratených, ak by sme mohli ísť na to ubíjajúce miesto, ktoré sa nazýva peklo, a mohli by sme sem dnes večer zavolať na pódium toho zvädzajúceho ducha Judáša Iškariotského, a povedali, „Judáš, čo si myslíš o Kristovi? Koho je Synom?“

Môžem si predstaviť, ako by ste počuli na pódiu zarinčať tridsať kusov striebra a on by povedal, „Zradil som nevinnú krv.“

Čo si myslíte o Kristovi?, 57-0303E

Paralelné miesta Písma: Matúš 26:20-25, Marek 14:17-21, Lukáš 22:21-23

...a vy ste pretrvavší so mnou v mojich pokušeniach. A ja vám závetím, ako mne závetil môj Otec, kráľovstvo, aby ste jedli a pili za mojím stolom v mojom kráľovstve a sedeli na trónoch súdiac dvanásť pokolení Izraelových. A Pán povedal: Šimone, Šimone, hľa, satan si vás vyžiadal, aby vás preosial ako pšenicu; ale ja som prosil za teba, žeby nezašla tvoja viera. A ty, keď sa raz obrátiš, utvrdzuj svojich bratov. A on mu povedal: Pane, s tebou hotový som ísť aj do žalára i na smrť. A on povedal: Hovorím ti, Petre, že nezaspieva dnes kohút prv, než tri razy zaprieš, že ma neznáš. A ďalej im povedal: Keď som vás bol poslal bez mešca, bez torby a bez obuvi, či ste aj mali niečoho nedostatok? A oni povedali: Ničoho. Vtedy im povedal: Ale teraz, kto má mešec, nech si ho vezme, podobne aj torbu; a kto ešte nemá, nech predá svoje rúcho a kúpi meč. Lebo hovorím vám, že ešte sa to musí naplniť na mne, čo je napísané: A počítaný bol s bezbožnými. Lebo to, čo je napísané o mne, má koniec. A oni povedali: Pane, hľa, tu sú dva meče. A on im povedal: Dost' je.

–Lukáš 22:28-38

Ježiš priniesol Boha do ľudských životov. Boh sa stal telom. Keď sa Ježiš narodil, Boh sa stal človekom, aby mohol mať obecenstvo s človekom a v človeku. Načo? Dosiahnuť jeden účel, to je, priniesť k človeku, čo je Boh, nie čo je zbor, ale čo je Boh. Ježiš prišiel, aby mohol predstaviť Boha človeku. A človek to nechcel.

Duch Svätý prichádza rovnakým spôsobom, aby predstavil Boha človeku, ale človek chce len chodiť do zboru. To utopí jeho myslenie. On to nemôže pochopiť. A musíme sa naučiť, že Boh nie je poznaný cez intelektuálne poňatie. Boh je poznaný cez nové narodenie, cez Ducha Svätého a žiadnym iným spôsobom. Ježiš, Biblia nám jasne cituje, že, „Nikto nemôže nazvať Ježiša Kristom, iba v Duchu Svätom.“ A keď si nikdy neprijal Ducha Svätého, nevieš, že On je Kristus, lebo to je jediný spôsob, ako On zjavuje Sám Seba.

Nie si obrátený, až kým neprijmeš Ducha Svätého. Biblia tak povedala. Potom, keď bol Peter spasený a posvätený, dostal moc vyháňať von nečistých duchov a kázať Evanjelium, Ježiš mu jasne povedal, že nebol obrátený, až kým neobdržal Ducha Svätého. A povedal, „Potom, keď sa obrátiš, upevňuj svojich bratov.“ To bolo v noci zrady, že on ešte nebol obrátený. A žiaden človek nie je skutočne obrátený, až kým nie je zmenený a nezomrel sám sebe a Duch Svätý má nad ním kontrolu. Oni to nechcú robiť.

No, Duch Svätý sa nebude správať v jednej osobe zle a v druhej dobre. On spôsobí, že každá osoba príde do Jeho charakteru, pretože to je Duch, ktorý ťa vedie. Robí ťa poddaným Jeho prirodzenosti. Neprivádzaš Jeho do poddania tvojej prirodzenosti, ale teba to robí poddaným Jeho prirodzenosti. A Duch Svätý robí, že žiješ a miluješ to robiť. Ó, ako rád sa vzdáš vecí tohto sveta, keď Duch Svätý príde dovnútra. Ako ťa to čistí a umýva a dáva ti túžbu nasledovať Ho a smäd a hlad po ešte viacej toho, len sa v tom jednoducho kúpeš. On prináša realitu.

Nezlyhávajúce skutočnosti živého Boha, 60-0626

Paralelné miesta Písma: Matúš 26:31-35, Marek 14:27-31, Ján 13:33-38

Nech sa neľaká vaše srdce! Veríte v Boha, verte aj vo mňa. V dome môjho Otca je mnoho príbytkov; keby nebolo tak, povedal by som vám to, pretože vám idem pripraviť miesto a keď odidem a pripravím vám miesto, príjdem zase a poberiem si vás k sebe, aby ste tam, kde som ja, aj vy boli. A kam ja idem, viete, aj cestu viete. –Ján 14:1-4

Každý človek má vo svojom srdci určité myšlienky, a podobne, ktoré verí a drží si ich vo svojom srdci ako sväté, jeho tajomstvá medzi ním a Bohom, a nikto iný o tom nevie, iba on a Boh. Viete to. Každý z vás veriacich to vie. Len sám veriaci a jeho Stvoriteľ.

Nikdy som neveril, že nebo je miesto, kde je množstvo budov, množstvo domov postavených maltou, zatretých papierom, namaľované steny. Neverím, že nadprirodzené bytosti budú musieť bývať v doslovných domoch. Verím, že keď Ježiš povedal v 14. kapitole Jána, povedal, „V dome Môjho Otca je mnoho príbytkov,“ myslel, „telo, príbytok.“ Písmo potvrdzuje tú istú vec, keď hovorí, „Keď tento pozemský stánok bude zničený, máme iný, ktorý na nás čaká.“ Vidíte?

Smrteľné bytosti sú jediné, ktoré žijú v smrteľných príbytkoch. Nesmrteľné bytosti žijú v nesmrteľných príbytkoch. A miesto, do ktorého ideme, až kým sa vrátíme späť, nie je miesto tehál, malty a hliny alebo drahých kameňov alebo šperkov. To je miesto, stav, že my sa presunieme z tejto dimenzie, v ktorej žijeme, do inej dimenzie. A to je dom, svätostánok, miesto prebývania.

Ježiš povedal, „Zborte tento chrám a za tri dni ho postavím.“ A oni si mysleli, že hovorí o Šalamúnovom chráme, ale On hovoril o Svojom vlastnom tele.

On odišiel, aby pripravil miesto pre každého veriaceho, aby v tej chvíli, keď opustíme túto smrteľnú sféru, nepôjdeme do nejakého mýtu alebo nejakého nadprirodzeného ducha, ale ideme do svätostánku, do miesta prebývania. A to môže byť teraz tu v tejto budove dnes ráno, na mieste, kde sa toho žiadna rádioaktívita ani nič nemôže dotknúť. Je to tam postavené jedine Bohom.

Počúvajte. Mojžiš bol mŕtvy osemsto rokov. Eliáš bol premenený okolo šesťsto alebo sedemsto rokov predtým. A oni tam stáli na Hore Premenenia, obaja vo svojich smrteľných podobách, hovorili s Ježišom tesne predtým, ako išiel na Golgotu. Rozumiete, čo myslím? Čo sa vám potom snažím povedať, je, že sa dívame na niečo tajomné, niečo veľmi, veľmi vzdialené, na sto miliónov rokov.

Dostal som jedného dňa zjavenie stojac na Hore Palomar na observatóriu a videl som čas, priestor nad Marsom a posledný kontinent, a tak ďalej, a svetlo putuje rýchlosťou tisíce míľ za sekundu.

Ak by Anjel vyšiel od najvzdialenejšej hviezdy idúc tu, to by mu zabralo miliardy krát miliardy krát miliardy rokov, kým by sa dostal sem. Ak by vyšiel z Marsu a išiel sem letiac rýchlosťou svetla, to by mu zabralo miliardy rokov, kým by sa sem dostal.

Nemôžem veriť, že tam ďaleko je nejaký dom. Ale verím, že dom, o ktorom Boh hovoril, je tu teraz prítomný, že je to miesto, kde smrteľné bytosti, keď prestanú byť smrteľné, vstúpime tam do toho nesmrteľného, na určité miesto.

Tomáš mu povedal: Pane, nevieme, kam ideš, a ako môžeme vedieť cestu? A Ježiš mu povedal: Ja som cesta i pravda i život; nikto neprijde k Otcovi, len skrze mňa. Keby ste boli mňa poznali, boli by ste poznali aj môjho Otca; ale odteraz ho už znáte aj ste ho videli. Na to mu povedal Filip: Pane, ukáž nám Otca, a bude nám dosť. Ježiš mu povedal: Taký dlhý čas som s vami, a nepoznal si ma Filipe? Kto mňa videl, videl Otca, a jako ty hovoríš: Ukáž nám Otca? Či neveríš, že ja som v Otcovi a Otec vo mne? Slová, ktoré vám ja hovorím, nehovorím sám od seba, ale Otec, ktorý prebýva vo mne, on činí tie skutky. Verte mi, že ja som v Otcovi a Otec vo mne. A jestli nie, pre samy tie skutky mi verte. Ameň, ameň vám hovorím, že ten, kto verí vo mňa, skutky, ktoré ja činím, bude aj on činiť, a ešte aj väčšie ako tie bude činiť, lebo ja idem k svojmu Otcovi. A čokoľvek budete prosiť v mojom mene, učiním to, aby bol Otec oslávený v Synovi. Keď budete niečo prosiť v mojom mene, ja učiním.

–Ján 14:5-14

Nó, Božské uzdravovanie nie je nič také, čo niekto môže robiť. Božské uzdravovanie je akt viery v dokončené dielo, ktoré Kristus dokončil na Golgote. Žiaden človek nemá moc uzdravovať. Dokonca ani Ježiš nemal moc uzdravovať. Všetci to vieme. On povedal, „To nie som Ja, ktorý robí tie skutky, to je Môj Otec, ktorý prebýva vo Mne, On robí tie skutky.“ Tak ak Syn Boží nemal moc, aby svojvoľne uzdravoval, ani Sám v Sebe, „Syn nemôže robiť nič Sám od Seba,“ On tak povedal. A ak si On nepripisoval zásluhu za uzdravovanie chorých, potom o čo viac sa má nejaký človek dnes alebo kedykoľvek, zdržiavať od toho, aby prijímal chválu od ľudí a hovoril, že uzdravuje chorých. To je absolútne nesprávne. Keby som vás mohol uzdraviť, mohol by som vás spasiť. Pretože to je v tom istom zadostučinení, v ktorom sa dokonalo to kompletné dielo na Golgote skrze nášho požehnaného Pána. A to je vaša osobná viera v to dokončené Kristovo dielo na Golgote, ktoré prináša oboje, spasenie aj uzdravenie.

Mohol by som tu povedať, „Koľkí ľudia boli uzdravení za posledných päť rokov?“ Zodvihlo by sa niekoľko rúk. „Koľkí boli spasení za posledných dvadsaťpäť rokov?“ Veľa rúk by sa zodvihlo. „Koľkí boli spasení v tomto roku?“ Ruky by sa zodvihli. No, z jednej strany je to v poriadku, a z druhej strany je to nesprávne. Neboli ste uzdravení pred dvadsiatimi piatimi rokmi, ani pred rokom. Ale boli ste uzdravení a spasení pred tisíc deväťsto rokmi. Keď Ježiš zomrel na Golgote, On zakončil problém s hriechom a problém s chorobou. Lebo tam sa vyplnilo, že On bol zranený pre naše prestúpenia a Jeho sinavicami sme boli uzdravení a celá tá záležitosť bola vtedy dokončená.

A potom, vy, vaša osobná viera v to dokončené dielo ťahá tú náhradu z toho, čo On pre vás vykonal na Golgote. Tak vy ste boli spasení pred dvetisíc rokmi, ale svoje spasenie ste prijali pred dvadsiatimi piatimi rokmi alebo pred hodinou alebo pred piatimi minútami. Boli ste uzdravení pred dvetisíc rokmi a môžete to prijať práve teraz.

Môžeme vidieť Ježiša?, 58-0619E

Ak ma milujete, ostríhajte moje prikázania, a ja požiadam Otca, a dá vám iného Tešiteľa, aby bol s vami na veky, toho Ducha pravdy, ktorého svet nemôže prijať, pretože ho nevidí ani ho nezná. Ale vy ho znáte, pretože prebýva u vás a bude vo vás. Neopustím vás, aby ste boli sirotami, príjdem k vám. Ešte krátku chvíľu, a svet ma viacej neuvidí, ale vy ma uvidíte, lebo ja žijem, aj vy žiť budete. Toho dňa vy poznáte, že ja som vo svojom Otcovi a vy vo mne a ja vo vás. Kto má moje prikázania a ostríha ich, to je ten, kto ma miluje; a ten, kto mňa miluje, bude milovaný od môjho Otca, i ja ho budem milovať a zjavím mu seba. Na to mu povedal Júdas, nie ten Iškariotský: Pane, čo sa stalo, že máš nám zjaviť seba a nie svetu? Ježiš odpovedal a riekol mu: Keď ma niekto miluje, ten bude ostríhať moje slovo, a môj Otec ho bude milovať, a príjdem k nemu a urobíme si u neho prýbytok. Kto ma nemiluje, ten neostríha mojich slov. A slovo ktoré čujete, nie je moje slovo, ale toho, ktorý ma poslal, Otcovo.

–Ján 14:15-24

Mám milú manželku, ktorá sedí tam vzadu. Ona je o desať rokov mladšia ako ja a je šedivá, ako som ja. Dôvod je ten, že ona stála medzi mnou a tým vonkajším svetom. Keď cestujem za more a ja by som... Aká by to bola rodina, ak by som zhromaždil svoju rodinu okolo seba a povedal by som, „Pozri sa sem, pani Branhamová, uvedomuješ si, že si ženou Williama Branhama. Nebudeš mať žiadneho iného muža, pokiaľ som preč. Neďívaj sa na žiadneho iného muža,“ a všetky tieto veci. „Vôbec neflirtuj. Ak to budeš robiť, keď sa vrátim, rozvediem sa s tebou.“

A ona by sa otočila a povedala by, „Teraz, môj dobrý muž, aj ja ti chcem niečo povedať. Nevyjdeš si so žiadnou inou ženou, zatiaľ čo budeš preč. Nebudeš robiť toto a tamto. Ak budeš, považuj sa za rozvedeného, keď prídeš domov.“

No, či by to bola milujúca sa rodina? Vidíte? Nie! Ak ju ja skutočne milujem... Hoci verím, že ak by som urobil nejakú chybu a pošmykol sa a urobil niečo zlé, verím, že by mi to odpustila, pretože ma miluje. A ak by ona niečo urobila, verím, že by som jej to odpustil. Zaiste, lebo ju milujem. Ale ak ju takto milujem, pokiaľ ju takto milujem, ona sa nemusí znepokojovať. Hoci by mi odpustila, ja by som ju nezranil za nič. Ja by som sa cítil ako ten najprevinilejší chlap na svete. Nemohol by som sa dočkať tej chvíle, aby som jej povedal, čo som urobil, pretože ju milujem. Tak, to je... Ak ju takto milujem láskou fileo, o koľko väčšia by mala byť moja láska agapé ku Ježišovi Kristovi?

Hoci by som mohol fajčiť cigarety, ja som to nikdy v živote nerobil. Ale aj keby som to urobil, On by mi to mohol odpustiť. Verím, že On by mi odpustil. Ak by som pil, nikdy v živote som to nerobil, ale verím, že On by mi to odpustil. A ja Ho príliš milujem, Bože, pomôž mi, nechcem robiť nič také. Vidíte? Pretože Ho milujem. Tie veci sú preč odo mňa, pretože keď ma On zmenil z vrany na holubicu, to ma urobilo iným, moja chuť a tie veci ma opustili. Potom hriech mi nie je pripočítaný, lebo ja to nemám v úmysle robiť, nie je to vo mne, aby som to robil.

Na krídlach snehobielej holubice, 65-1128B

Toto som vám hovoril, kým som ešte bol u vás. Ale Tešiteľ, Svätý Duch, ktorého pošle Otec v mojom mene, ten vás naučí všetkému a pripomenie vám všetko, čo som vám povedal. Pokoj vám zanechávam, svoj pokoj vám dávam; nie tak, ako dáva svet, ja vám dávam. Nech sa neľaká vaše srdce ani nestrachuje! Počuli ste, že som vám ja povedal: Idem a zase príjdem k vám. Keby ste ma milovali, radovali by ste sa, že som povedal: Idem k Otcovi, lebo Otec je väčší ako ja. A povedal som vám to teraz, prv ako sa stane, aby ste, keď sa stane, uverili. Už nebudem viacej mnoho s vami hovoriť, lebo ide knieža tohoto sveta, a nemá na mne ničoho; ale aby svet poznal, že milujem Otca, a že jako mi prikázal Otec, tak činím. Vstaňte, poďme odtiaľto! –Ján 14:25-31

On je tým jediným úspešným a spoľahlivým šťastím a pokojom. To je dôvod, prečo prichádzame ku Nemu. Ó, viem, že sa môžeš smiať ako idiot alebo môžeš ísť tam von a smiať sa tak, až dostaneš hysterický záchvat, na nejakom vtip, ktorý vypustila nejaká filmová hviezda alebo niečo také. Alebo niekto, môže sa trochu viac opiť a smiať sa, akoby bol nejakým cvokom. Ale to neprináša pokoj. Neexistuje žiaden iný pokoj a žiadne iné šťastie, ako prísť ku Ježišovi Kristovi.

Videl som ľudí predstierať. Videl som mladé ženy, ako sa snažili vyparáditi s nejakým novým dámskym kabátom a správali sa, ako by boli šťastné, ale nie sú. Budujú iba namaľovaný oheň; nedokážete sa zohriať pri namaľovanom ohni. Videli ste mladých mužov, ktorí si mysleli, že ich svaly boli tak veľké, že by ste mohli zatlať klinec a vôbec mu neublížiť a nôž by si na nich ohol svoju čepeľ; len mu dajte zopár rokov a on sa stane starým a zvráskaveným. Neexistuje žiadne večné šťastie pomimo Krista. Pozrite sa sem, dajme tomu, že každý z vás je dnes večer v dokonalom zdraví, vaša rodina je dokonale zdravá, všetci okolo vás. Čo s vašou mamou, ktorá tu nie je? Ako vieš, že tvoj otec práve nezomiera? Ako vieš, že jedno z tvojich detí nebolo pred piatimi minútami zabitá niekde, kde sa nachádza? Ako vieš, že sa niečo nestalo? Ako vieš, že dnes večer vyjdeš z tejto budovy? Môžeš padnúť so srdcovým infarktom; ty nevieš. Takže neexistuje žiadne večné šťastie pomimo Krista; to je dôvod, prečo musíme prísť ku Nemu. Môžeš mať whisky; môžeš mať potešenie; mohol si mať svetské veci, ale ony nie sú dostatočným šťastím. Nič nedokáže dať taký pokoj, ako On; On dáva pokoj. „Ó,” povieš, „ja mám pokoj.” Ak si mal niekedy skutočný pokoj, mal si Ježiša. Ak si nemal Ježiša, dokonca nevieš, čo znamená pokoj, až kým si neprišiel k Nemu. Videl som ľudí: kráľov, vládarov, významných ľudí, atlétov, filmové hviezdy a všetko to; oni nie sú pokojní. Pozrite sa na nich; sledujte pár minút ich oči; oni sú neurotici. Vidíte? Žiaden muž, žiadna žena, žiadne dieťa, nikto nemôže mať pokoj pomimo Ježiša Krista. „Môj pokoj vám dávam; nie tak, ako dáva svet, Ja vám dávam...” Vidíte? Nie tak, ako vám svet dáva pokoj, ale On má večný pokoj, pokoj odpočinutia. Ak žiješ, ak zomrieš, nezáleží na tom, či prichádza dážď alebo svieti slnko, máš v každom prípade pokoj.

Ku komu pôjdeme?, 60-0604

Paralelné miesta Písma: Matúš 26:30, Marek 14:26, Lukáš 22:39

Ja som ten pravý vinič, a môj Otec je vinár. Každý letorast, ktorý nenesie na mne ovocia, odrezuje, a každý, ktorý nesie ovocie, čistí, aby doniesol viacej ovocia. Vy ste už čistí pre slovo, ktoré som vám hovoril. Zostaňte vo mne a ja vo vás; ako letorast nemôže niesť ovocie sám od seba, keby nezostal na viniči, tak ani vy, keby ste nezostali vo mne. Ja som vinič, vy ste letorasty. Kto zostáva vo mne a ja v ňom, ten nesie mnoho ovocia, lebo bezo mňa nemôžete nič robiť. Keby niekto nezostal vo mne, vyhodí sa von ako letorast a uschne, a soberú ich a hodia na oheň, a budú horieť. Ak zostanete vo mne, a moje slová ak zostanú vo vás, vtedy si proste, čokoľvek chcete, a stane sa vám. Tým je oslávený môj Otec, aby ste niesli mnoho ovocia a boli mojimi učeníkmi. –Ján 15:1-8

Boh dal Ježišovi Svojho Ducha bez miery. V ňom prebývala plnosť Božstva telesne. On bol Bohom zamanifestovaným v tele. Biblia povedala, že Boh bol v Kristovi mieriac svet so Sebou Samým. Ale keď udelil Svojho Ducha, aby sme boli prijatí za synov, On nám dáva vedro naplnené z toho oceánu. On mal všetku plnosť Božstva; my máme len porciu z Toho, ako dar Ducha Svätého.

Ale ak vezmem jedno vedro naplnené z oceánu alebo dokonca čajovú lyžičku z toho oceánu, tie isté chemikálie, ktoré sú v celom oceáne, budú v tej lyžičke. Budú len menšie v množstve, nie menšie v kvalite. Takže rovnaký Duch Svätý, ktorý bol v Kristovi, je v Jeho Cirkvi.

Takže toto je na to, aby vás to v tom posilnilo. On povedal, „Ja som Vinič; vy ste letorasty.” No, vinič nenesie ovocie. Vinič iba očisťuje letorast a letorast nesie ovocie. A tak, jediný spôsob, ako by Ježiš dnes večer mohol hovoriť, by bolo skrze moje pery alebo vaše pery, moje ruky alebo vaše ruky, môj život alebo váš život. „Ja som Vinič; vy ste letorasty.” On už viac nenesie ovocie, On len očisťuje Svoju Cirkev a tá nesie ovocie.

No, aký druh ovocia by to malo niesť? Ak život, ktorý bol v ňom, je v Jeho Cirkvi, poniesť to ten istý druh Života, ktorý niesol On, keď tu bol. Rozumiete?

Všimnite si, ak by ste prišli k vínnej réve, očakávali by ste, že nájdete hrozno. A dole na juhu, neviem, či to tu máte, máme tam dole tekvice. A prídete ku tekvicovej réve, očakávate, že dostanete tekvice, ak to je dobrá úrodná réva. Melón, z melónovej révy by ste mali dostať melóny.

A ak prichádzame ku Viniču, Kristovi, Jeho Cirkvi, čo nájdeme? Hádanie sa, zlé pocity, naťahovanie sa ohľadne teológie, nenávisť, nepriateľstvo, konflikt. A nazývame to skutkami Božími. Písmo hovorí, že to tak nie je. „Podľa toho budú všetci ľudia poznať, že ste Mojimi učeníkmi, keď budete mať lásku jeden k druhému.” Láska Božia v Jeho Cirkvi činí každého člena časťou Neho, potom na tej láske a tom základe staviate svoju cirkev.

Ježiš Kristus, Ten istý včera, dnes i naveky, 58-0515

Jako mňa miloval Otec, tak som i ja vás miloval. Zostaňte v mojej láske! Ak budete ostríhať moje prikázania, zostanete v mojej láske, tak ako som ja ostríhal prikázania svojho Otca a zostávam v jeho láske. To som vám hovoril nato, aby moja radosť zostala vo vás, a vaša radosť aby sa naplnila. To je moje prikázanie, aby ste sa milovali navzájom, ako som ja vás miloval. Nad to väčšej lásky nemá nikto, než aby niekto položil svoj život za svojich priateľov. Vy ste mojimi priateľmi, ak činíte všetko, čo vám ja prikazujem. Už vám nehovorím viacej sluhovia, lebo sluha nevie, čo robí jeho pán. Ale vás som nazval priateľmi, lebo všetko to, čo som počul od svojho Otca, oznámil som vám. Nie vy ste si mňa vyvolili, ale ja som si vás vyvolil a ustanovil som vás, aby ste vy išli a niesli ovocie, a vaše ovocie aby zostávalo, aby, za čokoľvek by ste prosili Otca v mojom mene, dal vám. To vám prikazujem, aby ste sa milovali navzájom.

–Ján 15:9-17

Mali by sme milovať jeden druhého. Ó! Mali by sme byť tak zamilovaní. Nikdy nehovorte jeden na druhého zle. Ak niekto urobí chybu, modlite sa za neho, rýchle. V tomto sme spolu s Bohom. Sme bratia a sestry. Ó, žite zbožne. Žite ako Božie dcéry. Žite ako Boží synovia. Žite milo, láskavo, pokorne. Nenechajte prísť do vašej mysle nič zlé, vo vašom rozmýšľaní, len to rozožeňte. Ak to klope na dvere, dajte to preč, len povedzte... len ukážte svoj Znak. Len kráčajte ďalej. „Som pod Krvou.”

Pamätajte, bolo ich tam veľa, tých žien tej noci, ktoré povedali, „Hej, dievča, Lily, niektoré z vás, poďte von, ideme dnes večer na večierok.”

„Ha-ha, ja som pod krvou. Som pod krvou, aby som zostala tu. Moja láska je ku môjmu Učiteľovi. Dnes večer je v zemi smrť.”

A dnes je v zemi smrť. Súd očakáva, je na rade. Národy čakajú atómové a vodíkové bomby a všetky druhy pohrôm. A Boh hýbe Svojou cirkvou a ukazuje všetky... Doteraz sme nejaký čas chovali Baránka, sledovali Ho, videli sme, čo robil, sledovali sme Jeho povahu a všetko, ale teraz musí byť nanesený Znak. Musí byť nanesený. To je tá jediná vec. „Ak sa človek nenarodí z vody a z Ducha, nijako nemôže vstúpiť.”

Mali by ste jeden druhého milovať. Veriaci by sa mali oddeliť od sveta. Neberte to teraz len tak naľahko. A potom, vy, ľudia, ktorí počúvate túto pásku, vy ženy, vy muži, počúvajte minútku. Ak ste mi kedy verili, verte mi teraz. Je čas ukončiť hádanie sa jeden s druhým. Verte posolstvu Biblie. Verte Ježišovi Kristovi a milujte, uctite a rešpektujte jeden druhého.

Muži, rešpektujte svoje manželky, rešpektujete tak svoj dom. Privedte spolu svoj dom, lebo, pamätajte, tento Baránok bol pre dom, nie len pre jedného. Celý dom mal byť tiež privedený, všetko malo byť privedené. Mali by sme milovať jeden druhého a veriaci by sa mali oddeliť od sveta.

Všimnite si, oni sa nezišli kvôli tomu, aby len hovorili o posolstve. Oni sa spolu zišli, aby naniesli krv, aby naniesli Znak. To je to, čo musíte urobiť.

Ak vás svet nenávidí, vedzte, že mňa prv nenávidel ako vás. Keby ste boli zo sveta, svet by mal rád svoje vlastné, ale preto, že nie ste zo sveta, ale že som si ja vás vyvolil zo sveta, preto vás svet nenávidí. Pamätajte na slovo, ktoré som vám povedal, že sluha nie je väčší ako jeho pán. Ak mňa prenasledovali, budú aj vás prenasledovať. Ak moje slovo zachovali, zachovajú aj vaše. Ale to všetko vám urobia pre moje meno, pretože neznajú toho, ktorý ma poslal. Keby som nebol prišiel, a nebol im hovoril, nemali by hriechu, ale teraz nemajú výhovorky zo svojho hriechu. Ten, kto mňa nenávidí, nenávidí aj môjho Otca. Keby som nebol činil medzi nimi skutkov, ktorých nikto iný neučinil, nemali by hriechu; ale teraz aj videli aj nenávideli i mňa i môjho Otca. Ale to preto, aby sa naplnilo slovo, napísané v ich zákone, že ma nenávideli bez príčiny. Ale keď príjde Tešiteľ, ktorého vám ja pošlem od Otca, toho Ducha pravdy, ktorý vychádza od Otca, ten bude svedčiť o mne. A vy tiež svedčíte, pretože ste so mnou od počiatku. –Ján 15:18-27

Je to veľká hodina, v ktorej žijeme, veľkolepý deň, v ktorom žijeme. A Boh poslal Svojho Syna ako zmierenie za naše hriechy. On zomrel na našom mieste. On bol Ten nevinný, ktorý sa stal vinným, aby sme mohli my, vinní, byť nevinnými. Toto je ten príbeh. Pomyslite na to, zatiaľ čo si premeriavate svoj vlastný pominuteľný život v Jeho Prítomnosti. Ježiš sa stal tebou, aby si sa skrze Jeho milosť mohol stať Ním.

Ty, ktorý si šiel do pekla, On zaujal tvoje miesto, aby si s Ním mohol sedieť v nebi na Jeho mieste. Ty, ktorý si bol prirodzenosťou synom diabla, On vzal hriech tvojej prirodzenosti, aby si sa mohol stať synom Božím a sedieť v ponebeských miestach s Ním. To je ten príbeh. A On nás nezanechal bez svedka.

On povedal, „Krátku chvíľu, svet Ma viac neuvidí, jednako vy Ma uvidíte, lebo Ja (a 'Ja' je osobné zámeno), Ja budem s vami, dokonca vo vás do skončenia sveta. A skutky, ktoré Ja činím, vy tiež budete činiť. Viac než toto budete činiť, lebo Ja idem ku Svojemu Otcovi. Ten, kto verí vo Mňa, skutky, ktoré Ja činím, tiež bude činiť.”

No, „Nezanechám vás bez útechy. Budem sa modliť Otcovi; On vám pošle Svätého Ducha Pravdy.” A Duch Svätý, keď prišiel, bolo to na to, aby niesol Ježišovo svedectvo. No, ak to nie je pravda, potom Boh zaslúbil niečo, čo nebol schopný vyplniť.

Ale v tomto veľkom ateistickom, neveriacom, skeptickom veku, v ktorom žijeme, som tak šťastný, že môžem vyzvať svet ku faktu, že v strede všetkých druhov pohanských bohov a všetkého možného a modiel a svetského života existuje skutočný, zmŕtvychvstalý, živý Ježiš Kristus, ktorý je dnes večer práve tak skutočný, ako bol, keď kráčal po Galilei. On nezlyhal. On nezlyhá. A tento veľkolepý Ježiš je teraz v našom strede. A On dosvedčí, že je nažive. On potvrdzuje Samého Seba, že je nažive. On je všadeprítomný, všemohúci, nekonečný Boh, ktorý nemôže zlyhať.

Kráľovná z juhu, 57-0614

To som vám hovoril nato, aby ste sa nepohoršili. Vypovedia vás zo synagóg, ba ide hodina, aby každý, kto vás zabije, sa domnieval, že tým koná Bohu službu. A to vám urobia preto, že nepoznali ani Otca ani mňa. Ale to som vám hovoril nato, aby ste, keď príjde tá hodina, pamätali na to, že som vám to ja povedal. Ale toho som vám nepovedal od počiatku, pretože som bol s vami. –Ján 16:1-4

A tak sme zistili, že v každom prebudení, ktoré sa kedy zrodilo na svet, produkuje to dvojičky. Je to tak. Každé prebudenie má dvojičky. Majú tam skupinu, ktorí sú telesní veriaci, a skupinu duchovných veriacich. Každé prebudenie to produkuje: Ezav a Jakob.

A ako idú ďalej, prvá vec, ktorú zistíte, telesní veriaci začnú premýšľať, „No, títo ľudia zachádzajú príliš ďaleko. Radšej sa od nich oddelím.“ Oni idú naspäť do tej intelektuálnej časti. Chcú pastora, ktorý im bude hovoriť príjemné veci. Nechcú Duchom naplneného pastora, ktorý bude spoza kazateľne poslušný Duchu Svätému, ktorý bude kázať len Slovo práve tak, ako to je. Ako povedal Ján, „Položte sekeru ku koreňu stromu a nech triesky padajú tam, kam padnú.“ Mnohé cirkvi dnes zvoľia, aby to šlo preč od ich kazateľne. Je to tak. Príde oddelenie, vždy sa to tak deje. Stalo sa to v metodistickom veku; stalo sa to v baptistickom veku; stalo sa to v letničnom veku; stane sa to v každom veku.

Kedysi John Wesley, čítal som o ňom článok a bolo tam povedané, že on šiel dole malou cestičkou. A on bol niečo ako protestujúci proti hriechu anglikánskej cirkvi a veciam, ktoré robili. A oni ho nazvali bláznom. „A všetci, ktorí žijú pobožne v Kristu Ježišovi, budú trpieť prenasledovanie.“ Boli by ste opovrhnutí a odmietnutí. „A ak nazvali Pána domu Belzebúbom, o čo viac budú nazývať Jeho učeníkov.“

A bol tam jeden z tých hodnostárov anglikánskej cirkvi, veľký mohutný muž, zbadal Johna, ako prichádza, a on bol malý človek. A tak, tento veľký chlapík jednoducho zablokoval sebou samým cestu. Pán Wesley prikráčaľ blízko ku nemu. A nemohol okolo neho prejsť; povedal, „Prepáčte mi, pane. Ustúpili by ste nabok, aby som mohol prejsť?“

Tento človek povedal, „Nikdy neustupujem z cesty kvôli hlupákovi.“

Pán Wesley zdvorilo sňal svoj klobúk, prekráčaľ okolo neho a povedal, „Ja to robím vždy.“ A tak si myslím, že tým to bolo jednoducho vybavené.

Počutie, prijatie a konanie, 60-0607

Ameň, ameň vám hovorím, že vy budete plakať a nariekať, a svet sa bude radowať, a vy sa budete rmútiť; ale váš zármutok sa obráti v radosť. Žena, keď rodí, má zármutok, lebo prišla jej hodina, ale keď porodí dieťaťko, nepamätá viacej na súženie pre radosť, že sa človek narodil na svet. A tak aj vy teraz pravda máte zármutok, ale vás zase uvidím, a vaše srdce sa bude radowať, a vašej radosti nevezme nikto od vás. –Ján 16:20-22

Myslím, že Ježiš tu o tom hovoril, keď povedal, „Vy sa budete rmútiť, ale váš zármutok sa obráti v radosť“ – hovorí tu Svojim učeníkom, pričom vie, že nastáva rodenie Kresťanstva. A teraz, to staré musí zomrieť, aby sa narodilo nové. Všetko, čo rodí, musí mať vyčerpávajúcu bolesť a oni skutočne prechádzali cez vyčerpávajúcu bolesť a úzkosť, aby sa dostali zo zákona do milosti. Normálne prirodzené rodenie zobrazuje duchovné rodenie. Všetky prirodzené veci sú obrazom tej duchovnej. A zisťujeme, keď sa dívame tu na zem a vidíme strom, ako rastie na zemi, on zápasí o život. To ukazuje, že niekde existuje strom, ktorý nezomiera, pretože on sa dovoľáva niečoho. Nachádzame ľudí, nevdí, akí sú starí, akí chorí, v akom stave sa nachádzajú, oni chcú žiť, pretože to ukazuje, že niekde existuje život, kde žijeme – žijeme naveky. Všimnite si, aké je to dokonalé.

No, v prvom liste Jána 5:7 (Myslím, že to je ono, ak sa nemýlim), tam stojí, „Sú traja, ktorí vydávajú svedectvo na nebi: Otec, Slovo a Svätý Duch; títo traja sú jedno. A sú traja, ktorí svedčia na zemi, duch, voda a krv. A tí traja sú v jedno.“ [Podľa ang. Biblie, „sa zhodujú v jednom.“ – pozn.prekl.] No, všimnite si, tí prví traja sú jedno; tí druhí traja sú zemskí, ktorí sa zhodujú v jednom. Nemôžete mať Otca bez Syna; nemôžete mať Syna bez toho, že by ste mali Ducha Svätého. Ale môžete mať vodu bez krvi a krv bez Ducha. Myslím, že cez naše veky sa dokázalo, že toto je pravda. Voda, krv, Duch – ospravedlnenie, posvätenie, krst Duchom Svätým. To zobrazuje alebo ukazuje ten predobraz, ktorý vidíme pri telesnom rodení. Pozrite, keď žena alebo čokoľvek je v pôrodných bolestiach, prvá vec, ktorá sa deje: začne vytekať voda (pri normálnom rodení); druhé je krv a potom prichádza život – voda, krv, duch. A to tvorí to normálne, telesné narodenie.

A tak je to v tej duchovnej ríši. To je voda – ospravedlnenie skrze vieru, viera v Boha, prijatie Ho ako svojho osobného Spasiteľa a byť pokrstený. Druhé je posvätenie Ducha – že Boh očisťuje ducha zo všetkých svetských vecí a svetských túžob. A potom dovnútra prichádza Duch Svätý a dáva nové narodenie a napĺňa tú posvätenú nádobu. Napríklad ako toto; no, že... Povedal som vám, že to, čomu neveríte, dajte nabok a potom jedzte ten koláč. Všimnite si. No, na dvore leží nejaký pohár. Nezoberiete ho a nepostavíte ho hneď na stôl a nenaplníte ho vodou alebo mliekom. Nie. Tým, že ho zodvihnete, to je ospravedlnenie. Umytie, to je posvätenie – pretože grécke slovo posvätiť je zložené slovo, ktoré znamená očistiť a odložiť pre službu (nie do služby, na službu). Potom, keď ho naplníte, je daný do služby.

Pôrodné bolesti, 65-0124

Paralelné miesto Písma: Ján 16:5-28

Vtedy mu povedali jeho učeníci: Hľa, teraz hovoríš zjavne a nehovoríš nijakého podobenstva, Teraz vieme, že vieš všetko a nepotrebuješ, aby sa ťa niekto pýtal. Takto veríme, že si vyšiel od Boha. A Ježiš im odpovedal: Teraz že veríte? Hľa, ide hodina, a teraz už prišla, aby ste sa rozprúchli každý do svojho vlastného a mňa zanecháte samého; ale nie som sám, pretože je so mnou Otec. To som vám hovoril nato, aby ste mali vo mne pokoj. Na svete budete mať súženie, ale dúfajte, ja som premohol svet. –Ján 16:29-33

Prečo Boh dovoľuje, aby prišli problémy? Boh zapriaha problémy, kladie im do úst zubadlá a spôsobuje, aby Ho poslúchali, a tieto problémy nás prinášajú do užšieho spoločenstva s Bohom.

Dúha nebola, až dokiaľ neprišla potopa. Ale potom, ako bol Noe dotlačený do toho stavu, v akom bol, aby sa plavil počas búrky na vode štyridsať dní a nocí v malej arche, ktorá bola hádzaná hore a dolu, to bolo po potope, keď už bolo po všetkom, keď po prvýkrát uvidel dúhu, zmluvu nádeje, zmluvu zaslúbenia. Potom, ako prešiel súžením, uvidel zaslúbenie. To je ten spôsob, ako vidíte zaslúbenie, potom, ako prechádzate súžením. Mám rád túto báseň alebo žalm:

*Či musím byť nesený domov do Neba na hodvábnej posteli ľahkosti,
zatiaľ čo iní bojujú, aby vyhrali cenu a preplavili sa búrlivými moriami?*

Žiadame si komfort a pokoj; Boh nám dáva to najlepšie, čo môže: skúšky a súženie. To je lepšie ako komfort a pokoj. Náš komfort je až za riekou.

Až keď tie židovské deti boli nútené ísť do ohnivej pece, jedna z ich najvýznamnejších skúšok, keď videli podobného Synovi Božiemu, ako stojí medzi nimi. Ich problémy spôsobili, že sa medzi nich postavil Syn Boží vo vanku, aby odviaľ preč všetku páľavu. Lenže Potešiteľ sa zjavil, až keď išli do ohňa.

To bol Daniel, ktorý sa vo svojom srdci rozhodol, že sa nezanečistí vecami sveta, a bol nútený ísť cez skúšku, či sa bude modliť k Bohu, alebo pôjde do jamy levov. Lenže to sa stalo potom, ako bola zapálená páľava a ako bol hodný do jamy levovej. Potom, ako sa to stalo, uvidel Anjela Pánovho, ako stojí s ním v strede držiak ho od toho, ako tento ohromný Stĺp Ohňa stojí medzi ním a levmi. Levy ho nemohli dostať, pretože šiel cez skúšky a pokúšania a problémy. Vedel, že Boh bol schopný, aby ho z toho vyslobodil. To bol Abrahám, potom, ako videl, ako sa zem mení na pustatinu a prichádza sucho a Lót sa oddelil a išiel dolu, aby si žil nádherne vo svete; to bolo po tom, ako počul bedákanie a krik svojich pastierov, bez trávy pre jeho kravy. Ale on si zakladal na krajine, ktorú mu dal Boh, a povedal mu, že tam bude prebývať. A ako v ten deň, po tom, ako bol skúšaný až tak, že bol s trpezlivosťou na konci; to bolo v ten deň, keď sa skúška skončila, vtedy v ten deň hovoril pod dubom tvárou v tvár s Elohimom. To bolo po tom, ako pretrpel svoje skúšky, ako prešiel cez svoje problémy, cez ktoré prechádzal, že Boh sa mu zjavil vo forme človeka, sadol si tam a povedal mu, že bol ženatý a meno jeho ženy bolo Sára, a povedal, že sa v stane za Ním z Neho smiala. To bolo tam, kde Ho Abrahám nazval Elohim. Bolo to po skúške a súžení.

Ja viem, 60-0417S

Ja prosím za nich, neprosím za svet, ale za tých, ktorých si mi dal, lebo sú tvoji. A všetko, čo je moje, je tvoje, a to, čo je tvoje, je moje. A oslávený som v nich. A už viac nie som na svete, ale oni sú na svete, a ja idem k tebe. Svätý Otče, zachovaj ich v svojom mene, ktorých si mi dal, aby boli jedno jako my. Keď som bol s nimi na svete, ja som ich ostríhal v tvojom mene, ktorých si mi dal, a stráziac zachránil, a nikto z nich nezahynul, iba ten syn zatratenia, aby sa naplnilo Písmo. No, teraz už idem k tebe a toto hovorím na svete, aby mali radosť, moju radosť, naplnenú v sebe. Ja som im dal tvoje slovo, a svet ich vzal v nenávisť, pretože nie sú zo sveta, jako ja nie som zo sveta. Neprosím, žeby si ich vzal zo sveta, ale žeby si ich zachoval od zlého. Zo sveta nie sú, jako ja nie som zo sveta. Posväť ich v svojej pravde! Tvoje slovo je pravda.

–Ján 17:9-17

Siel som do cirkví a hovorím to teraz s úctou. Videl som to toľkokrát v cirkvách, verím, že ľudia dostávajú ducha jeden od druhého namiesto Ducha Svätého. Idete do cirkví a vidíte, kde možno pastor pohadzuje hlavou, celé zhromaždenie to bude robiť.

Idete do cirkvi, kde pastor hovorí, že mu olej tečie z rúk. Prvá vec, ktorú poznáte, je, že celé zhromaždenie tomu verí a majú to. Chodte do cirkvi, kde je mnoho tancovania a vyskakovania a pobehovania naokolo.

Neodsudzujem tieto veci; iba to hovorím z pozorovania, aby som vám na niečo poukázal. Ak by ste dostali pastora, ktorý by bol veľmi emocionálny, celé zhromaždenie bude emocionálne. Dostanete pastora, ktorý je naškrobený a rezervovaný, celé zhromaždenie bude naškrobené a rezervované. Verím, že prijímate ducha jeden druhého.

Vezmite dobrého muža a zlú ženu a dajte ich dokopy; jeden sa zmení na druhého. Buď sa stane muž zlým alebo žena dobrou. Dvaja nemôžu kráčať spolu, iba ak sa zhodnú. A možno poviem toto s úctou a so svojou Bibliou: s celým mojím srdcom, snažil som sa so všetkým, čo je vo mne, aby som nikdy nebol človekom, ktorý sa háda, pretože to videnie ráno, kde som položil ten uholný kameň, povedalo, „Káž Slovo; konaj dielo evanjelistu; dokáž svoju službu. Lebo príde čas, keď nebudú môcť zniesť zdravé učenie, ale si budú zhromažďovať učiteľov, lebo budú mať svrblivé uši a obrátia sa od pravdy k bájkam.“ Čo je pravda? „Tvoje Slovo je Pravda“: Ján 17, „Otče, posväť ich skrze Pravdu: Tvoje Slovo je Pravda.“

Teraz, ak som vinný, modlím sa, Bože, odpusť mi. Ale snažil som sa z celého srdca predstaviť ľuďom Slovo, aby Duch, ktorého budú nasledovať, keď budem stáť na súde, aby to nebol nejaký fantastický duch; nejaká žaba, ktorá vyskočí z ľudí, alebo lietajúce chrobáky a podobne, alebo olej, ktorý kvapká z ich rúk, ale bude tam Duch, ktorý je v Slove živého Boha, ktorý je napísaný v tejto Biblii s biblickým prežitím.

Boh dodržiava Svoje Slovo, 57-0120E

Paralelné miesto Písma: Ján 17:1-17

Jako si ty mňa poslal na svet, tak som i ja ich poslal do sveta. A ja za nich posväcujem sám seba, aby aj oni boli posvätení v pravde. Ale neprosím len za týchto, ale aj za tých, ktorí majú skrze ich slovo uveriť vo mňa, aby boli všetci jedno, jako si ty, Otče, vo mne a ja v tebe, aby aj oni boli v nás jedno, aby svet uveril, že si ma ty poslal. A slávu, ktorú si mi dal, dal som ja im, aby boli jedno, jako sme my jedno, ja v nich a ty vo mne, aby boli dokonalí v jedno, aby svet vedel, že si ma ty poslal, a že si ich miloval ako si mňa miloval. Otče, ktorých si mi dal, chcem, aby, kde som ja, aj oni tam so mnou boli, aby videli moju slávu, ktorú si mi dal, lebo si ma miloval pred založením sveta. Spravedlivý Otče, a svet ťa nepoznal, ale ja som ťa poznal, aj títo poznali, že si ma ty poslal. A oznámil som im tvoje meno, a ešte oznámim, aby láska, ktorou si ma miloval, bola v nich a ja v nich. –Ján 17:18-26

Nó, pomyslite na Jehovu, ako robí veci ako toto. Tu On bol. Diabol sa na Neho pozrel, povedal, „Rozmýšľam, či si Ty skutočne Syn Boží? Rozmýšľam, či je toto iba obyčajný prorok, alebo je toto Syn Boží?“ Povedal, „Ak si Syn Boží, rozkáž týmto kameňom, aby sa zmenili na chleby.“ Vidíte, on bol skutočne intelektuálnym chlapcom. On skutočne vedel, o čom hovoril.

Ale Ježiš povedal, „Je napísané.“

No, on Ho zobral hore a pokúšal sa to zistiť. Jedného dňa Ho dostal na dvory pohanov. A stále sa čudoval, „Mohlo by to byť?“ Vidíte? Keď prišiel ten super Znak, Boh skutočne položil satanovi záclonu pred oči. Nevedel, kým On je. „Ako by sa Jehova mohol narodiť vo válove? Akoby by mohol Jehova plakať ako bábätko a nosiť plienky?“ No, samozrejme.

Ježiš sa Sám zo Seba obetoval Bohu. Myslím si, že to najkrajšie Písmo, aké v celej Biblii je, je toto Písmo, „Otče, posväcujem Seba Samého za nich.“ On bol človekom. On mohol mať ženu. Bol človekom. Mohol mať domov, miesto, kde by položil Svoju hlavu. Mal na to právo. Bol človekom. Mohol mať dobré šaty. Bol človekom. Lenže čo On povedal, „Otče, posväcujem sa kvôli nim.“

Čo robil? Trénoval dvanásť učeníkov, ktorí mali ísť kázať Evanjelium do celého sveta. Dal príklad. A bratia, ako kazatelia, hovorím vám, to nás zaväzuje nebrať tak mnoho svetských vecí a vecí, ktoré sa nachádzajú okolo nás. Hovorím ku vám, kazatelia. Posväťte sa pre tých, ktorých idete viesť. To je to, čo dnes potrebujeme, je úplné zasvätenie, posvätený život kazateľov, ktorí kráčajú priamo pred Bohom, nezapletávajú sa s vecami tohto sveta. Držte sa preč od toho. „Otče, posväcujem Seba Samého za nich.“ Nie, pretože On to musel robiť, ale On to robil kvôli nim.

Vtedy prišiel s nimi Ježiš na miesto, zvané Getsémane, a povedal učeníkom: Posed'te tu, až odídem a pomodlím sa tamto. A pojmúc so sebou Petra a dvoch synov Zebedeových začal sa rmútiť a veľmi teskniť. Vtedy im povedal: Moja duša je smutná až na smrť; zostaňte tu a bďte so mnou! A poodídúc trochu ďalej napred padol na svoju tvár, modlil sa a hovoril: Môj Otče, ak je možné, nech odíde odo mňa tento kalich, avšak nie ako ja chcem, ale jako ty. Potom prišiel k učeníkom a našiel ich spať a povedal Petrovi: Či ste takto nemohli so mnou bdiť jednu hodinu? Bďte a modlite sa, aby ste nevošli do pokušenia! Duch síce je hotový, ale telo je krehké. Opäť odišiel po druhé a modlil sa a hovoril: Môj Otče, ak ma nemôže minúť tento kalich, len keď ho vypijem, nech sa stane tvoja vôľa! A keď prišiel, zase ich našiel spať, lebo ich oči boli obtiažené. A nechajúc ich znova odišiel a modlil sa po tretie, povediac to isté slovo. Potom prišiel k učeníkom a povedal im: Teraz už spite a odpočívajte! Hľa, priblížila sa hodina, a Syna človeka zrádzajú do rúk hriešnikov. Vstaňte, poďme, hľa, už sa priblížil ten, ktorý ma zrádza. –Matúš 26:36-46

Raz mi jeden človek povedal, „Myslím, že ty si fajn človek, pán Branham, ale ja verím, že ty si úprimne v blude. Ty si úplne mimo tej vôle. Vieš, že na konci budeš odsúdený?“ A ja som povedal, „Pozri sa, chcem ti niečo povedať. Povedal by som, že ty by si bol v poriadku, ak by si hovoril len ohľadne tých argumentov. Ak sa mýlim, pričom neverím, že sa mýlim, ale ak by som sa mýlil a vedel by som práve teraz, že sa dožijem sto rokov, a On by prišiel, aby ma na konci cesty odsúdil a povedal mi, 'Ty si nezaslúžiš prísť do Môjho neba, William Branham. Choď do vonkajšej tmy.' Viete čo? Ja by som Mu jednako slúžil po všetky dni môjho života, až kým by som neodišiel. Pretože ja som prijal tak veľa Jeho nezaslúžených požehnaní, že On je pre mňa viac než život. On je všetko, čo ja...“

Všetko, čo som ja, všetko, čo som kedy mohol dúfať, že budem, som načerpal z Jeho milosti a milosrdenstva. Bol som naničhodný, mizerný, biedny, slepý, ale skrze milosť ma On uzdravil a ja som silný a zdravý skrze milosť Božiu. Mám dobrý zrak. Jem, pijem, mám všetko, na čo mám potrebu. On nikdy nezasľúbil, že vyplní moje chcenie, ale moje potreby. A ak by som bol v tom dni odvrhnutý a vedel by som... Nemôžem vidieť, kde by som bol. Ale ak by som vedel, že som sa mýlil a Boh ma vybral, aby som sa mýlil, chcel by som zostať v omyle, a to preto, že chcem činiť Jeho vôľu. To je to, že ja Ho milujem až tak, že chcem, aby sa stala Jeho vôľa. No, to je veľké vyhlásenie, ale ja dúfam, že vy to rozumiete v tom spôsobe, v tom duchu, v ktorom som to povedal. Vidíte, chcem činiť Jeho vôľu. Niekedy Ho za niečo prosím, On potrasie Svojou hlavou „nie,“ ja sa z toho jednoducho tak radujem, ako sa môžem radovať, keby On povedal „áno.“ Pretože my by sme vždy mali prosiť, „Nech sa stane Tvoja vôľa.“ Jeho „nie“ je práve tak... ak je to Jeho vôľa, to je práve... To je celé oveľa lepšie, než Jeho „áno“, ak je to Jeho vôľa, aby to spravil. To je to, keď Ho skutočne milujete.

Boh, ktorý je bohatý v milosrdenstve, 65-0119

Paralelné miesta Písma: Marek 14:32-42, Lukáš 22:40-46, Ján 18:1

A kým ešte hovoril, hľa, prišiel Judáš, jeden z dvanástich, a s ním veľký zástup s mečami a kyjami od najvyšších kňazov a od starších ľudu. A jeho zradca im bol dal znamenie: Ktorého bozkám, ten je, chyďte ho. A hneď pristúpil k Ježišovi a povedal: Zdravím ťa, rabbi! A zbozkával ho. A Ježiš mu povedal: Priateľu, načo si prišiel? Vtedy pristúpili, položili ruky na Ježiša a jali ho. A hľa, zrazu jeden z tých, ktorí boli s Ježišom, vystrel ruku, vytiahol svoj meč a uderiac sluhu najvyššieho kňaza odtal mu ucho. Vtedy mu povedal Ježiš: Daj svoj meč zpät na jeho miesto, lebo všetci, ktorí berú meč, zahynú mečom. Alebo či myslíš, že nemôžem teraz poprosiť svojho Otca, a pristavil by mi viac než dvanásť legionov anjelov? Ale jako by sa potom naplnili písma, že musí byť tak? V tú hodinu povedal Ježiš zástupom: Ako na lotra ste vyšli s mečami a kyjami, aby ste ma zajali. Každý deň som sedel u vás a učil v chráme, a nejali ste ma. Ale toto všetko sa stalo, aby sa naplnili písma prorokov. Vtedy ho opustili všetci učeníci a utiekli. –Matúš 26:47-56

Núž, ten, ktorý sa robí, že je veriaci, postáva pri tom a správa sa tak zbožne, ako len môže, ale dole vo svojom srdci sa snaží nájsť, ako to robíte. Och, či nie je tento kraj plný takýchto pokrytco. Áno. To je Judáš. Presne tak. Postáva okolo, stáva sa časťou tej skupiny; on bol pokladník, vidíte. Postával okolo, vždy mal svoju ruku otvorenú na peniaze. Môžete to poznať, to jedno, stále sa snažil získať peniaze a natáhoval za nimi svoju ruku. A on je ten, ktorý sa robí, že je veriaci. Správa sa ako veriaci, ale dole vo svojom srdci...

Pamätáte sa, on nezosmiešňoval Ježiša. Potom, čo tí sedemdesiati odišli a tí veriaci zaujali svoj postoj; a On sa otočil ku tým veriacim a povedal, „Ešte stále je niečo vo vás,” pretože povedal, „Vyvolil som si vás dvanástich a jeden z vás je diabol.” Ježiš to vedel od začiatku, pretože On bol Slovo. On poznal tajomstvá srdca.

Ako to bolo ťažko! Zastavme sa na chvíľu. Hlboko, vážne sa nad tým zamyslime! Ako ťažko Mu to muselo byť, keď tam chodil, a nejaký človek Ho nazýval, „Brat,” a po celý ten čas vedel, že to je zradca, ktorý sa Ho bude snažiť vyvieť z rovnováhy a predať Ho za tridsať strieborných. Ako to bolo ťažko držať to vo vnútri a Jeho priateľ chodil tam okolo. Dokonca On povedal, „Priateľ,” nazýval Judáša Svojím priateľom, „či som nebol s vami po celý ten čas?” Vedel to vo Svojom srdci a nemohol to povedať. On vedel od začiatku, kto je ten, ktorý Ho zradí.

Tam je ten, ktorý sa robí veriacim, ktorý len čaká. On to bude spievať, hovoriť, „Ó, ja toto verím a toto verím a toto verím. Ale, ó, viete, počul som, ako niekto povedal, že toto je tak a tak, mnohokrát.” Vidíte, stále má natiahnuté uši.

Skutočný veriaci nepočúva nič okrem Slova. To mu stačí. On dáva pozor na Slovo. Nehľadá žiadne zadné dvierka. Nehľadá žiaden podfuk. On verí Bohu a tým je to vybavené a zotrúva pri tom. Vidíte? Existuje veriaci.

Tri druhy veriacich, 63-1124E

Paralelné miesta Písma: Marek 14:43-52, Lukáš 22:47-53, Ján 18:2-12

A oni zajmúc Ježiša, odviedli ho ku Kaiľášovi, najvyššiemu kňazovi, kde sa boli sišli zákonníci a starší. A Peter išiel za ním zďaleka až do dvora najvyššieho kňaza a vojdúc do vnútra sadnul si so služobníkmi, aby videl koniec. A najvyšší kňazi, starší a celá vysoká rada hľadali falošné svedoctvo proti Ježišovi, aby ho vydali na smrť, ale nenašli, a hoc aj mnohí falošní svedkovia predstúpili, nenašli. A napokon predstúpili dvaja falošní svedkovia a riekli: Tento povedal: Ja môžem zboriť chrám Boží a za tri dni ho vystaviť. Na to povstal najvyšší kňaz a povedal mu: Či nič neodpovedáš, čo títo svedčia proti tebe? Ale Ježiš mlčal. A najvyšší kňaz odpovedal a riekol mu: Prísahou na živého Boha ťa zaväzujem, aby si nám povedal, či si ty Kristus, ten Syn Boží. A Ježiš mu riekol: Ty si povedal; len vám hovorím, že odteraz uvidíte Syna človeka sedieť po pravici Moci a prichádzať na nebeských oblakoch. Vtedy roztrhol najvyšší kňaz svoje rúcho a povedal: Rúhal sa; čo ešte potrebujeme svedkov? Hľa, teraz ste počuli jeho rúhanie. Čo sa vám zdá? A oni odpovedali a riekli: Vinný je smrti. Vtedy mu pľuli do tvári a pohlavkovali ho, a iní ho zase bili palicami a hovorili: Prorokuj nám, Kriste, kto ťa uderil! –Matúš 26:57-68

Všimli ste si niekedy v Písme, že Ježiš bol odvedený. Premýšľali ste niekedy, prečo sa On nenarodil v dome a v kolíske ako malé dieťa? On sa narodil v stodole, v stajni. Jahňatá sa nerodia v kolíske; oni sa rodia v stajniach. On bol Baránok Boží. Ábel viedol svoje jahňa a Kristus bol odvedený, Baránok, vedený k zabitiu. A tak, ako Ábel obetoval baránka na oltári a odsekol mu krk, jeho malá krv a jeho žily sa tlačili von a krv striekala cez jeho malé telo a jeho biela vlna sa začervnela a ako slablo, tak bľachalo, bľachalo, až sa nakoniec prestalo triasť a zomrelo. To znázornilo Pána Ježiša Krista na Golgote, zraneného, Jeho vlasy plné krvi, ktorá kvapká po celom tele, a On kričí v jazyku, ktorý mohol byť vyložený len duchovným výkladom, „Bože môj, Bože môj, prečo si Ma opustil?“ Zomrel hovorením v jazykoch, Ježiš. On bol Baránok, ktorý hovoril jazykom ako Ábelovo jahňa. Ábel, keď križoval svojho baránka, nemohol pochopiť, čo ten baránok hovorí. A ani tí, ktorí Ho križovali, nemohli pochopiť, čo Baránok Boží hovoril. Ale podľa výkladu to bolo, „Bože môj, Bože môj, prečo si Ma opustil?“ Všetko v typoch, ktoré trvali všetky tie roky.

A v Starom zákone, ak človek urobil niečo zlé, musel prísť pod krv, aby bol znovu ospravedlnený, pretože bez preliatia krvi nieto odpustenia hriechov. Ako krásne, ako zarážajúco to k nám prichádza dnes. Bez preliatia krvi nieto odpustenia hriechu. Bez ohľadu na to, do ktorej cirkvi patríte, do ktorej denominácie, či organizácie, akého dobrého otca alebo matku ste mali, je to individuálna záležitosť. Aby nejaký muž či žena mohli byť dnes spasení, nemusia študovať teológiu; nemusia sa učiť nejaký určitý druh modlitby. Jediné, čo musia urobiť, je prijať preliatu Krv Pána Ježiša Krista, ktorá bola pripravená. Potom cez preliatu Krv sú hriechy odpustené.

Zákon, 55-0115

Paralelné miesta Písma: Marek 14: 53-65, Lukáš 22:54, 63-71, Ján 18: 13-14, 19-24

A Peter sedel vonku na dvore. A pristúpila k nemu jedna dievčina a povedala: Aj ty si bol s tým galilejským Ježišom. Ale on zaprel pred všetkými a povedal: Nevieam, čo hovoríš. A jako vyšiel do brány, videla ho iná a povedala tým, ktorí tam boli: Aj tento bol s Ježišom, s tým Nazaretským. A opäť zaprel s prísahou: Neznám toho človeka. Potom po malej chvíli pristúpili tí, ktorí tam stáli, a povedali Petrovi: Ba skutočne si aj ty z nich, lebo aj tvoja reč ta prezrádza. Vtedy sa začal klnúť a prisahať, vraj neznám toho človeka. A hneď zaspieval kohút. A Peter sa rozpamätal na slovo Ježišovo, ktorý mu bol povedal: Prv než zaspieva kohút, tri razy ma zaprieš. A vyjdúc von plakal horko. –Matúš 26:69-75

Ježiš počíta charakter, nie členov. Viete to? On počíta charakter. Boh sa vždy snažil dostať jedného muža do Svojej ruky. To je všetko, čo On potrebuje, jeden muž a on urobí Jeho prácu. Počas tých rokov, len pomyslite, On mohol v čase Noeho nájsť len jedného spravodlivého muža. V čase Mojžiša mohol nájsť len jedného spravodlivého muža. Pozrite na Samsona. Vidíte? Boh môže použiť len to, čo Mu odovzdáte. Samson bol veľký silný muž, mal mnoho sily. Samson vydal svoju silu Bohu, ale nedal Mu svoje srdce. On dal svoje srdce Dalile. Vidíte? A tak je to s ľuďmi dnes. Ó, brat, oni sa načiahnu a zaplatia dlhy a takéto veci a postavlia väčšiu denomináciu a podobne, ale keď to prichádza k tomu, dať svoje srdce, to neurobia. To je pravda. Na čo je dobrý...

Peter mal meč. Vytiahol ten meč a išiel odseknúť uši najvyššieho kňaza a takéto veci, urobil to. Ale keď to prišlo k skutočnej kresťanskej odvahe, on ju nemal. On sa odtiahol a zaprel Ho. Je to pravda? Dokázal odňať ucho veľkňazovi svojím mečom, iste, vedel, ako s tým narábať, ale keď to prišlo k tomu útlaku a k času stáť na Slove Božom, nemal tú odvahu a dokonca zaprel, že pozná Ježiša.

To je to, kde je to dnes. Máme odvahu postaviť budovy a dať do nich milióny dolárov. Máme odvahu umiestniť akustické organy a plyšové sedadlá a všetko také a ísť a získavať z miesta na miesto Prozelytu a spôsobiť, že Metodisti sa stanú Baptistami, a tak ďalej, hore a dolu a podobne. Ale keď to prichádza ku kresťanskej odvahe akceptovať Slovo a poslanstvo Boha a stáť tam na ňom, tak je nás málo.

Evanjelizácia času konca, 62-0603

Paralelné miesta Písma: Marek 14:66-72, Lukáš 22:55-62, Ján 18:15-18, 25-27

Vtedy vidiac Judáš, jeho zradca, že je odsúdený, ľutoval to a vrátil najvyšším kňazom a starším tých tridsať strieborných a povedal: Zhrešil som zradiac nevinnú krv. Ale oni povedali: Čo nám do toho? Ty vidz! A povrhnuť strieborné v chráme išiel preč a odídúc obesil sa. A najvyšší kňazi vzali tie strieborné a povedali: Nepatrí sa nám hodiť ich do korbána, do pokladnice, pretože je to cena krvi. A poradiac sa kúpili za ne to hrnčiarovo pole na pochovávanie cudzincov. Preto je nazvané to pole poľom krvi až do dnešného dňa. Vtedy sa naplnilo to, čo bolo povedané skrze proroka Jeremiáša, ktorý povedal: A vzali tých tridsať strieborných, kúpnu cenu oceneného, ktorého oceniač kúpili od synov Izraelových, a dali ich za pole hrnčiarovo, tak ako mi nariadil Pán.

–Matúš 27:3-10

Potom, ako kohút trikrát zakikiríkaval a Peter sa pozrel do tváre Pána Ježiša, začal premýšľať o svojich cestách a o tom, čo urobil nášmu Pánovi. A proroctvo a Slovo Pánovo prišlo do jeho zorného poľa, lebo vedel, že Boh tak povedal. Ten istý Boh, ktorý mu to povedal, povedal nám, čo máme robiť. Čo to urobilo, keď premýšľal o spôsoboch, akými zaobchádzal s Ježišom, a ako Ho zaprel pred klasickými ľuďmi a ako sa snažil byť jedným zo sveta a snažil sa správať rovnako ako zvyšok z nich. Keď premýšľal o svojich cestách, doviedlo ho to do tmy, aby horko plakal. Verím, že je to teraz čas kohútieho kikiríkavania pre cirkev živého Boha, aby bola sama s Bohom a plakala v horkých slzách a povedala, „Bože, buď mi milostivý.“ Niet pochýb, že sú tu dnes večer muži a ženy, chlapani a dievčatá, ktorí potrebujú rovnakú vec, všetci z nás to potrebujú: byť sami s Bohom. Premýšľať o našich cestách, ako chodíme, obrátiť svoje nohy ku Jeho svedectvu. Áno, bol to Judáš, ktorý tam stál vedľa najvyššieho kňaza, aby prijal svoje peniaze za zradenie Pána Ježiša. Ja by som určite nerád zaujal jeho miesto. Ale dnes večer sú tu v Chicagu ľudia, ktorí sú viac vinní než Judáš Iškariotský. On zobral úplatok. Mnohí ľudia vzali plat a auto cadillac a veľké domy za zapredanie princípov Božích. Hanbia sa za krst Duchom Svätým. Hanbia sa za pohybovanie sa Božieho Svätého Ducha. Sú príliš klasickí. To spôsobuje, že sa pripájajú do cirkvi. Robia to kvôli tomu, že sa boja nového narodenia. Hovorím toto v zmiešanom zástupe, ale chcem, aby ste ma porozumeli ako svojho brata. Keď sa narodí dieťa, ak je to na podlahe, ak je to na slame alebo ak je to v ozdobenej nemocničnej izbe, je to neporiadok, akokoľvek to vezmete. Ale prináša to život. To je to, čo je nové narodenie. Je to neporiadok, ale prináša to Život. Prináša to večný Život. Amen. Prináša to Život. Život, nestarám sa o to, na akej úrovni to prebieha, chcem mať ten Život, pokiaľ žijeme naveky. Ľudia sa pripájajú do cirkví, aby sa tomu vyhli; predávajú svoje práva prvorodenstva tak, ako to urobil Judáš. A on počul štrngať to striebro, ako mu štrngalo v rukách, a zakričal, „Zradil som nevinnú krv.“ Nechcem, aby na konci cesty niečo také stálo medzi mnou a Pánom. Dúfam, že ani vy.

„Zradil som nevinnú krv.“ A vybral si krátku cestu. Vzal povraz, šiel a obesil sa. Keď pomyslíš na svoju minulosť, buď ťa to privedie ku Bohu, alebo ťa to povedie od Boha preč.

Ako som premýšľal o svojej ceste, 59-0640

A tak odviekli Ježiša od Kaifáša do prätória, a bolo ráno. Ale oni nevošli do prätória, aby sa nepoškvrnili, ale aby jedli baránka. Vtedy vyšiel Pilát von za nimi a povedal: Akú žalobu nesiete proti tomuto človekovi? Odpovedali a riekli mu: Keby tento nebol zle robil, neboli by sme ti ho vydali. Vtedy im povedal Pilát: Vezmite ho vy a odsúďte podľa svojho zákona. A Židia mu povedali: My nesmieme nikoho zabiť. Aby sa naplnilo slovo Ježišovo, ktoré povedal dávajúc znamenie, akou smrťou mal zomrieť. Vtedy zase vošiel Pilát do prätória a zavola Ježiša a povedal mu: Či si ty ten kráľ Židov? Ježiš mu odpovedal: Hovoríš to ty sám od seba, a či ti iní povedali o mne? Pilát povedal: Či som ja azda Žid? Tvoj vlastný národ a najvyšší kňazi mi ťa vydali. Čo si učinil? Ježiš odpovedal: Moje kráľovstvo nie je z tohoto sveta; keby bolo moje kráľovstvo z tohoto sveta, moji služobníci by zápasili o to, aby som nebol vydaný Židom. Ale teraz moje kráľovstvo nie je odtiaľto. Vtedy mu povedal Pilát: Teda si ty predsa kráľ? Ježiš odpovedal: Ty dobre hovoríš, že som ja kráľ. Ja som sa nato narodil a nato som prišiel na svet, aby som vydal pravde svedoctvo. Každý, kto je z pravdy, čuje môj hlas. Pilát mu povedal: Čo je pravda? A keď to povedal, zase vyšiel za Židmi a povedal im: Ja nenachádzam nijakej viny na ňom. Ale máte obyčaj, aby som vám prepustil jedného na Veľkú noc; či teda chcete, aby som vám prepustil kráľa Židov? Vtedy zase skríkli všetci a volali: Nie tohoto, ale Barabáša! A Barabáš bol zbojník. –Ján 18:28-40

Nádej veriaceho dáva pozor na druhý príchod, na tohto veľkého Princa, ktorý otvoril dvere väzenia a vypustil nás na slobodu. Dlh bol urovnaný. Všetko bolo zaplatené. Boh a hriešnik boli spolu zmierení na Golgote, keď Ježiš zomrel. A Boh Ho vzkriesil na tretí deň na naše ospravedlnenie, že keď sa na to dívame a veríme tomu a prijímame to z celého srdca, sme ospravedlnení v očiach živého Boha. Samozrejme, že vás to vzrušuje. Istotne ste z toho šťastní. Ako môžete zostať potichu? Ako by sa človek mohol zdržať, keď vie, že tam pred ním visí smrť a tu prichádza omilostenie? Je to tak. Čo myslíte, ako sa cítil Barabáš v to ráno, keď po chodbe prichádzal ten Riman a počul dupot jeho kovových topánok, rinčanie reťazí, šramot kopije na ulici, keď vedel, že má byť zabitý. Keď sa dvere otvorili a Barabáš sa triasol a plakal, bol hotový vyjsť, hovoril si, „Ó, toto je môj koniec.“ Strážca mu povedal, „Barabáš, oznamujem ti, že si omilostený, si slobodný.“ „Čo,“ vyhrkol, „či nejdem na popravu?“ „Nie. Nemusíš zomrieť.“

„No, čo musím za to urobiť?“

„Nič.“

„No, ako je to možné?“

Potom ho ten stotník vyviedol vyššie a povedal, „Vidíš tam na kríži visieť toho Muža? Vidíš stekať tie pluvance výsmechu z Jeho tváre? Vidíš tie rany na Jeho rukách? Oni patrili tebe, ale On zaujal tvoje miesto. On ti otvoril dvere žalára, aby si ty, ktorý si bol odsúdený na smrť, nemusel zomrieť, On zaujal tvoje miesto.“

Dôkaz Jeho vzkriesenia, 55-0410M

Paralelné miesta Písma: Matúš 27:1-2, 11-14, Marek 15:1-5, Lukáš 23:1-5

A keď počul Pilát o Galilei, opýtal sa, či je to človek Galilean? A dozvediac sa, že je z panstva Heródesovho, poslal ho hore k Heródesovi, ktorý bol tiež v Jeruzaleme v tých dňoch. A keď videl Heródes Ježiša, zaradoval sa veľmi, lebo ho už od dávna chcel vidieť, pretože mnoho slýchal o ňom a nadejal sa, že ho uvidí urobiť nejaký div. A pýtal sa ho mnohými rečami, ale on mu ničoho neodpovedal. A stáli tam najvyšší kňazi a zákonníci prudko na neho žalujú. A potom, keď ním pohrdnul Heródes so svojim vojskom a nasposmieval sa mu, obliekol ho do skvelého rúcha a poslal ho späť Pilátovi. A Pilát a Heródes sa stali priateľmi jeden s druhým toho dňa, lebo predtým si boli nepriateľmi. – Lukáš 23:6-12

Ak to má ľudí niečo stáť, oni s tým nechcú mať nič. Tak je to dnes. Ak ťa to ide stáť tvoje bunco párty [spoločenská párty spojená s hrami a občerstvením – pozn.prekl.], ohromný čas, tvoje cigary, tvoje špinavé vtipy, všetku špinu a veci sveta... Ten dôvod, prečo to nechcú, je ten, že ich to niečo bude stáť, vaše veľké spoločenské meno s množstvom pozlátka.

Ale to ti dá meno napísané v Baránkovej knihe života, ktoré nevybledne. Tak si musíš vybrať. Máš slobodnú morálnu voľbu. Ó, príjmite Boží vianočný dar, to je moja modlitba za vás.

Áno, oni to nechcú, pretože to pre nich niečo robí. Alebo či vláda, vláda Ho nechcela. Heródes ho nechcel. Nie veru. Prečo? On išiel zmeniť jeho program. A vláda Ho dnes nechce. My sme údajne kresťanský národ.

No, OSN Ho nechcú. Oni vezmú každú inú ideu vo svete okrem tej Jeho, ale oni nikdy neponúknu modlitbu. Na tých sedeniach nie je žiadna modlitba. Oni tam len idú a, „Pes žerie psa,“ ako hovorí ten starý výraz z ulice. Oni nechcú Krista. On by musel zmeniť ich program, a preto Ho oni nechcú. Oni Ho nechceli vtedy a nechcú Ho ani teraz.

Cirkvi Ho nechceli, pretože On nesúhlasil s ich vyznaniami. On im povedal, že sú, povedal im, „Vy pokolenie vreteníc, vy obielené steny.“ On ich nazval všetkým možným, na čo sa dá len pomyslieť. Povedal o starom Heródesovi, povedal, „Chodte a povedzte tej líške.“ A čo je špinavšie ako líška? A čo je smradľavejšie a upadnutejšie ako nejaká špinavá líška? Ježiš povedal, „To je to, čím on je.“ Tak On nazýval čierne čiernym a biele bielym. On nazýval nesprávne nesprávnym a správne správnym. Tak oni to nechceli.

Cirkvi dnes nechcú pastora naplneného Duchom Svätým, ktorý to skutočne privedie do varu a povie vám, čo je správne a čo je nesprávne. Oni to nechcú. Oni ho veľmi rýchlo vyhodia. Zíde sa výbor diakonov a odhlasujú ho a zoženú si iného, takého, ktorý bude hovoriť o ich vyznaniach.

Brat, ja nepoznám žiadne vyznanie okrem Krista, žiaden zákon okrem lásky, žiadnu knihu okrem Biblie. To je to, čo potrebujeme. To je to, čo cirkvi potrebujú.

A keď videl Pilát, že nič neosoží, ale že povstáva ešte väčší rozbroj, vzal vodu, umyl si ruky pred zástupom a povedal: Som čistý od krvi tohoto spravodlivého; vy už teraz vidzte. A všetok ľud odpovedal a riekol: Jeho krv na nás a na naše deti! Vtedy im prepustil Barabáša a Ježiša zbičoval a vydal, aby bol ukrižovaný. –Matúš 27:24-26

Pozrime sa na Pontského Piláta, keď ho toho rána vytiahli, aby sa posadil na súdnu stolicu. A aby bol priaznivo naklonený Židom aj Rimanom, keď pred neho privliekli Ježiša s trňmi na hlavu ako s korunou a ruky mal zviazané za chrbtom. Môžem si predstaviť toho veľkého imperátora, ako sedí na svojom tróne, celý znechutený, pretože vstal trochu skôr. Celý rozhnevany, odhodil si z čela vlasy a pozrel sa do tej tváre, povedal si, „Tento Chlap nemôže byť veľa hodný.“

Povieš si, „Aký strašný človek.“ Ale, och, priateľ môj, ty biedny hriešnik. Keď Ho odmietaš, robíš horšie než čokoľvek.

Ako by On so svojimi zviazanými rukami mohol byť Kráľom neba? Keď Ho Pilát súdil, prezeral si Ho hore – dole a povedal, „Ak si Ty Kristus, prečo o tom niečo nepovieš?“ A Ježiš vôbec neotvoril ústa.

Môžem si predstaviť Piláta, ako hovorí, „No, On je vyľakaný, pretože stojí pred mnou, pred rímskym imperátorom.“ Vtedy zrazu, môžem počuť, ako niekto plným cvalom prichádza na koni; z paláca prichádza mladý, statný vojak, na ulici zoskakuje z koňa, beží hore, kde stojí stráž. A oni vidia, že je to strážca z paláca, púšťajú ho dovnútra. Nesie v ruke kus papiera. Môžem ho vidieť, ako vchádza pred Piláta, klania sa hlavou k zemi a hovorí, „Vaše veličenstvo, pane. Mám list od vašej manželky. Povedala, že je to veľmi naliehavé, aby vám to hneď bolo doručené. Preto som sem takto náhle vstúpil.“ Vidím Piláta, ako otvoril ten list, zaklonil hlavu a začínam pozorovať jeho vytreštené oči, ktoré nadobudli chladný kamenný výraz pod zvrášteným čelom a hustým obočím. Ako číta tento list, obracia svoj pohľad na Ježiša, a potom znovu hľadá do listu; tvár mu začína blednúť; zdá sa, že jeho pery nemajú ani kvapku krvi; kolená sa mu začínajú triasť. Čo je také dôležité v tom liste, ktorý mu poslala jeho pohanská žena? Pozrime sa ponad jeho plece a prečítajme, čo tam stojí, „Môj drahý manžel, nemaj nič s týmto spravodlivým Človekom, pretože som dnes vo sne mnoho trpela pre Neho.“ Mohlo sa stať to, čo by on povedal. A čo on robí? Namiesto toho, aby Ho prepustil, lebo mal na to moc, namiesto toho, aby Ho objal a povedal, „Áno, Ježiš, mýlil som sa; nesprávne som Ťa posudzoval. Ale dnes ráno Ťa prijímam ako svojho Spasiteľa; ako Syna živého Boha, klaniam sa pred Tebou.“ Ale namiesto toho sa snažil ospravedlniť sám seba tak, ako to dnes na svete robí veľa hriešnikov, „Ja len nechcem ísť na zhromaždenie.“ „Prineste mi miskú s čistou vodou.“ A umyl si od Neho ruky a povedal, „Ja Ho len nechcem prijať, ja s Ním jednoducho nič nechcem mať.“

Či to umylo jeho ruky? Nie. A neumyje to ani tvoje ruky. Stojí to pred tebou. Ty musíš urobiť rozhodnutie. Boh ťa núti, aby si sa rozhodol. Nemôžeš vyjsť dnes tými dverami bez toho, aby si urobil určité rozhodnutie. To je nemožné.

Čo si myslíte o Kristovi?, 57-0303E

Paralelné miesta Písma: Matúš 27:15-26, Marek 15:6-15, Lukáš 23:13-25, Ján 19:1-15

Vtedy pojali vojaci vladárovi Ježiša do prätória a shromaždili na neho celú čatu. A vyzlečúc ho, odiali ho šarlátovým pláštom a upletúc korunu z trnia položili mu ju na hlavu a k jeho pravej ruke dali trstinu a kľakajúc pred ním posmievali sa mu a hovorili: Nech žije kráľ Židov! A napľujúc na neho vzali tú trstinu a bili ho po hlave. A keď sa mu naposmievali, vyzliekli ho z plášťa a obliekli ho do jeho rúcha a odviedli ho ukrižovať. –Matúš 27:27-31

Ako Ho teraz môžem vidieť ísť v diaľke, druhého Adama vystupujúceho na kopec, malé škvrny na Jeho chrbte. Stávajú sa väčšie, väčšie a väčšie, ako ide ďalej. Čo je to? Až sa potom zlievajú do jednej škvrny. Počujem zase niečo búchať. Čo je to? Tam ide druhý Adam, nič viac než Jehova Sám. Ktorý zostupuje a spravil si telo (Na čo?), aby išiel dokonca do pekla so Svojou milovanou, Kristus, aby vykúpil Svoju Nevestu. Haleluja! On to videl tam v Adamovi. A prišiel dole, spravil si telo, stal na Príbuzný s nami, aby sa Sám mohol oženiť s ľudskou rasou. Tam je idúc tam v diaľke na Golgotu.

Ako ide hore na kopec a Jeho biedne malé ramená sa odierajú, tá stará včela smrti hučí okolo Neho, „Už to nebude dlho a dostanem Ho.“

Bzučí tam a lieta dookola a za chvíľu Ho musí bodnúť. Ale, priateľu, vieš, že keď včela kedykoľvek niekomu hlboko vpichne žihadlo, už viacej nemôže bodnúť. Vytiahne svoje žihadlo von. Takže už viacej nemá žihadlo. A poviem vám, to je dôvod, prečo si Boh tu na zemi spravil telo, pripravené do služby, aby zadržalo to žihadlo smrti. A teraz smrť už nemá viac žihadlo. Tá včela sa môže rojiť a bzučať, ale nemôže bodnúť. „Ó, smrť, kde je tvoj osteň? Peklo, kde je tvoje víťazstvo?“

Ale Kristus, ten príbuzný Vykupiteľ, pripravil cestu úniku pre každého veriaceho na zemi. Tá včela môže hučať; tá včela môže bzučať, tá včela sa môže starať, vyľakať ňu. Ale ja môžem ukázať tam na Golgotu, kde sa Sám Boh stal telom, keď zadržal ten osteň smrti a zaujal moje miesto ako hriešnik a zaplatil cenu. A rozložil pre mňa rohožku, aby som prišiel domov. „Ktokoľvek chce, nech príde a pije z fontány vôd Života zadarmo. Ten, kto príde, toho nevyženiem von.“

Ó, niet divu, že Pavol mohol povedať, keď počul, ako vonku brúsia sekery, (Stál som pred pár dňami v jeho cele, kde mu odsekli hlavu), a oni prinášali sekeru, tá stará včela bzučala okolo neho. Povedala, „Teraz som ňu dostala.“

Povedal, „Smrť, kde je tvoj osteň?“ On bol zanechaný tam na Golgote. „Hrob, kde je tvoje víťazstvo? Ale vďaka Bohu, ktorý nám dáva víťazstvo skrze nášho Pána Ježiša Krista.“ Adam tak miloval Evu, že vyšiel von s ňou. Kristus tak miloval Cirkev, že vyšiel von s ňou. „Boh tak miloval svet...“ Adam išiel s Evou v jej chybe; ona spravila chybu. On poznal to zlo, on bol nevinný, ale ona bola vinná.

Ale Adam povedal, „Ja pôjdem s ňou.“ A Kristus sa pozrel na cirkev vediac, že to bolo zlé, jednako Kristus išiel s nami, aby tam zaujal naše miesto ako hriešnik, aby za nás zomrel, aby vytiahol osteň smrti pre nás. Hriešnik, ako môžeš odmietnuť takú lásku, ktorá nemá páru?

Jób, 55-0223

A jako ho viedli, pochytili istého Šimona Cyrenenského, ktorý išiel s poľa, a položili na neho kríž, aby niesol za Ježišom. A išlo za ním veľiké množstvo ľudu i žien, ktoré nariekali a kvílili nad ním. A Ježiš sa obrátil k nim a povedal: Dcéry Jeruzalema, neplačte nado mnou, ale plačte samy nad sebou a nad svojimi deťmi: Lebo hľa, idú dni, v ktorých povedia: Blahoslavené neplodné, a životy, ktoré nerodili, prsia, ktoré nekojili. Vtedy začnú hovoriť vrchom: Padnite na nás! a brehom: Prikrýte nás: Lebo ak toto robia na zelenom dreve, čo bude na suchom. A videl s ním aj iných dvoch, zločincov, aby ich zabili. –Lukáš 23:26-32

Hovoríme o dni, kedy ženy už viac nechcú deti... Oni chcú psa alebo mačku alebo niečo také, ale ony už nechcú viacej deti. Prečo? Ona je stará matka Hubbardová, ak má dieťa. Vidíte? Ona nechce... To sú tie hollywoodské poznámky: Nechce, aby jeho žena bola stará matka Hubbardová. Tak on sa nechá operovať alebo ona, jeden z nich, čo ich uchráni od toho, aby mali deti. Oni nechcú žiadne deti. Ježiš o tom hovoril a čo povedal? „V tom čase začnú kričať na skaly a vrchy, aby na nich padli.“

Ona bude praktizovať plánované tehotenstvo, takže môže chodiť na večierky. Ona sa nemôže obťažovať s dieťaťom a koiť ho. To ju bude deformovať. Keď je tehotná, to ju zdeformuje. Nebude vyzeráť tak, ako obvykle. A jej manžel je tak nevedomý, že ju nechá takto postupovať. Ona mu nedá dieťa.

Ježiš o tom hovoril. A On povedal, že keď budú toto robiť v tom čase, „Budú kričať na skaly, aby na nich padli.“ To je príchod Pánov. Platia veľké sumy peňazí za mačky, psov, aby sa o nich starali ako matka. Tak je to. Ona sa musí o niečo starať ako matka, lebo to je jej Bohom daná prirodzenosť.

Všimol som si, poľujem na vysokú. A stará medvedica na jeseň, keď porodila tomu medveďovi, ona má potom narodené mláďatá. Ony sú poriadne veľké, vážia možno 50 kg alebo viac. Ona ich zaženie a nechá ich samé prezimovať, lebo ide ešte priviesť na svet ďalšie mláďatá. Narodia sa vo februári. Ten medveď o tom nič nevie. Ony sa rodia v takom malom vrecku. Ako ich Boh nechá, aby si samé otvorili tieto malé vrecúška ako malé celofánové vrecká. Ony si nájdu cestu, ich matka spí hlbokým spánkom. Od októbra nič nejedla a toto je február. Ony ju cicajú do polovice mája. Potom, keď vidí svoje mláďatá, ony sú poriadne veľké. Vážia možno 7,5... 5 alebo 7,5 kg jedno. Ony ju cicali. To, ako ona dostáva mlieko, to premyslel Boh. Ona si žije a vytvára mlieko pre tie mláďatá. A potom, ak nebude rodiť, ak nebude mať žiadne mláďatá, vyhľadá tie z minulého roku, bude sa o nich celé leto starať, lebo to je jej Bohom daný inštinkt. Ona sa musí o niečo starať ako matka. A ak žena nebude mať pre svojho muža dieťa, vezme si psa alebo mačku alebo niečo. Ona sa musí o niečo starať ako matka. To je jej prirodzenosť. Ale porodiť dieťa svojmu mužovi a vychovať ho do služby Bohu, to je celkom mimo jej odbor. Bola by úplne... Ak by to urobila, jej hriech-milujúca spoločnosť, ženy tohoto typu roku 1965 by ňou pohrdli.

Neviditeľné spojenie Kristovej Nevesty, 65-1125

Paralelné miesta Písma: Matúš 27:32, Marek 15:21

Vtedy im ho vydal, aby bol ukrižovaný. A tak pojali Ježiša a odviedli. A nesúc svoj kríž vyšiel von na miesto, zvané Lebka, ktoré sa volá hebrejsky Golgota, kde ho ukrižovali a s ním ešte aj iných dvoch, jedného z jednej a druhého z druhej strany a v prostredku Ježiša. A stáli pri kríži Ježišovom jeho matka a sestra jeho matky, Mária Kleofášova, a Mária Magdaléna. A keď videl Ježiš matku aj učeníka, ktorého miloval, že stojí tam, povedal svojej matke: Ženo, hľa, tvoj syn! A potom povedal učeníkovi: Hľa, tvoja matka! A od tej hodiny ju vzal ten učeník k sebe. A potom vediac Ježiš, že je už všetko dokonané, aby sa naplnilo Písmo, povedal: Žízňim! A stála tam nádoba, plná octu, a oni naplnili špongiu octom a obložiac yzopom podali jeho ústam. A keď vzal Ježiš ocot, povedal: Dokonané je! A skloniac hlavu vydal ducha. –Ján 19:16-18, 25-30

Zatial' čo čítam alebo hovorím, len pamätajte, ten všadeprítomný Boh je tu stále prítomný. A ako povedal brat o tom epileptikovi, keď sme tu posledne boli, Boh môže uzdraviť rakovinu, chromých, čokoľvek to je. On to už urobil. Ak ťa môže dostať do toho, aby si tomu veril. Vidíte? Nebol si spasený dnes večer; ty si bol spasený; bol si spasený pred tisíc deväťsto rokmi. A teraz, možno dnes večer prijmeš svoje spasenie, ale ono už bolo zaplatené; dlh bol vymazaný. A diabol ťa dal do záložne, Ježiš prišiel a vykúpil ťa a otvoril dvere a jediná vec, ktorú musíš urobiť, je vyjsť von a nárokovať si svoju slobodu. To je všetko. Máš od Boha potvrdenie, že dlh je zaplatený. Ježiš vo Svojich posledných slovách povedal, „Je dokonané.“ Každé vykupiteľské požehnanie bolo úplne vybavené. Veľký Boží hnev na hriech; keď sa On stal za nás hriechom, dlh bol vybavený.

Satan už nemá viacej moci, len keď ti môže o tom klamať. Ak ťa do toho môže klamstvom zviest', v poriadku, potom to budeš musieť mať. Ale legálne on nemá vôbec žiadnu moc; každá moc, ktorú mal, mu bola zobraaná na Golgote. Tam bola zaplatená cena. On nie je nič, než len klamár. Ak chceš počúvať jeho lži, dobre, v poriadku. Ale nemusíš; si dnes večer voľný. On ťa uvoľnil.

A teraz, ak niečo v Slove môže spôsobiť, že si uvedomíš, že si skrze Jeho milosť voľný, alebo niečo v Slove spôsobí, že porozumieš, alebo nejaký skutok Boží, že ťa to zahŕňa, to nás všetkých zahŕňa, potom to na tom základe prijímaš a tiež si voľný. Nemusíš cítiť žiaden rozdiel; nemusíš cítiť vôbec nič. Ježiš nikdy nepovedal, „Cítil si to?“ On povedal, „Uveril si tomu?“ To je viera. Viera je ramenom, mocným ramenom, ktoré drží ten ostrý obojstranný Meč Boží. A ten ostrý obojstranný meč bude vysekávať na slobodu každé zaslúbenie, ak je to rameno viery schopné mávať tým Mečom. Niektorí ľudia majú každý týždeň svalové problémy a dokážu možno len troška zaškrabnúť, natoľko, aby sa pripojili do cirkvi. Iní môžu vojsť do ospravedlnenia. Niektorí môžu ísť celú cestu do krstu Duchom Svätým. Veľké silné rameno držiace túto Bibliu môže vysekať na slobodu každé zaslúbenie. Tak buď te moci v Pánovi.

Ešte raz, Pane, 63-0120E

Paralelné miesta Písma: Matúš 27:33-50, Marek 15:22-37, Lukáš 23:33-44, 46, Ján 19:16-30

A hľa, chrámová opona sa roztrhla na dvoje, od vrchu až dolu, a zem sa triasla, skaly sa pukali, a hroby sa otvárali a mnohé telá zosnulých svätých vstali a vyjdúc z hrobov po jeho zmŕtvychvstaní vošli do svätého mesta a ukázali sa mnohým. Vtedy stotník a tí, ktorí s ním strážili Ježiša, vidiac zemetrasenie a to, čo sa dialo, báli sa veľmi a hovorili: Toto bol naozaj Syn Boží. A bolo tam mnoho žien, dívajúcich sa zďaleka, ktoré boli išli za Ježišom od Galilee posluhujúc mu, medzi ktorými bola Mária Magdaléna a Mária matka Jakobova a Jozésova, a matka synov Zebedeových. –Matúš 27:51-56

Ten rímsky vojak pri kríži sa pozrel na Ježiša. Potom, čo sa zem nervovo zrútila – triasla sa, až skaly hučali na vrchoch; a slnko zašlo v strede dňa a zatmelo sa – hviezdy nevyšli, aby dali svojho svetla. A zem chrlila skaly a triasla sa. Klukaté blesky lietali po oblohe a roztrhli chrámovú oponu od vrchu dole. A ľudia behali a kričali – oni nevedeli, čo sa stalo. Ten rímsky vojak, ktorý Ho tam pomohol pribíjať, ktorý Mu svojim mečom prerazil srdce, on sa potom pozrel, ale bolo to príliš neskoro. On sa pozrel a uveril, ale pre neho bolo príliš neskoro veriť. To, čo urobil, spečatilo jeho osud. On kopijou prepichol Spasiteľovo srdce. Bolo príliš neskoro.

Som zvedavý, koľko Rimanov dnes urobilo to isté a urobia to isté. Jedného dňa sa môžete pozrieť, ale to môže byť príliš neskoro.

Mnohí, ktorí žijú dnes, prídu v ten deň a bude s nimi tak isto. Oni vedeli.

Tu brat Wood včera (hovorím toto len preto, že to je v tomto posolstve), tu dole v Sliderovej spoločnosti. Pracuje tam nejaký rímsko-katolík. On išiel kúpiť nejaký cement tu pre cirkev a keď ho kúpil, on mu povedal, na čo to chce. A ten rímsko-katolík povedal, „To je brat Branham?”

„Áno.”

On povedal, „Jedno poviem – keď sa on modlí, Boh odpovedá.”

To je potom divné, vediať to; vediať to potvrdenie, že to je skutočne Evanjelium – nie ja, žiaden človek reprezentujúci Krista – to je Slovo, o ktorom hovoríme – nie človek.

Čo chcem týmto povedať: Že oni vidia jasne potvrdené Slovo, ako videl Pilát a tí ostatní, ako ten rímsky vojak, ale či budete čakať príliš dlho, aby ste s tým niečo urobili? On mal použiť tú kopiju inak. Dvere budú zavrené, ako to bolo vo dňoch Noeho; a potom je príliš neskoro.

Jedného dňa sa môžete prebudíť a povedať, „Chcem sa dostať von z tohoto zamiešania.” Nečakaj príliš dlho. Radšej sa pozri teraz a ži.

Pozri sa na Ježiša, 63-1229E

Paralelné miesta Písma: Marek 15:38-41, Lukáš 23:45, 47-49

A Židia, aby nezostali telá na kríži v sobotu, keďže bol deň pripravovania (lebo to bol veľký deň tej soboty), požiadali Piláta, aby boli polámané ich hnáty, a aby boli sňatí. A tak prišli vojaci a polámali hnáty prvého i toho druhého, s ním spoluukrižovaného. Ale keď prišli na Ježiša a videli, že je už mŕtvy, nezlámali mu hnátov, ale jeden z vojakov kopiou prebodnul jeho bok, a hneď vyšla krv a voda. A ten, ktorý to videl, vydal svedectvo, a jeho svedectvo je pravdivé, a on vie, že hovorí pravdu, aby ste aj vy verili. Lebo sa to stalo nato, aby sa naplnilo písmo: Jeho kosť nebude zlámaná. A zase iné písmo hovorí: Uvidia toho, ktorého prebodli! –Ján 19:31-37

Ale všimnite si Ježiša, v tej poslednej hodine alebo dvoch hodinách Jeho života sa vyplnilo veľa, veľa prorociev. Nieкто mi povedal, „Brat Branham, toto sa musí stať a tamto sa musí stať.“ Povedal som, „To by sa mohlo stať v jednej hodine.“ Keď budete čítať 22. Žalm a potom budete pozorovať tú hodinu, v ktorej On zomieral na kríži, jednoducho som len zabudol, koľko výnimočných prorociev sa vyplnilo v tých posledných dvoch alebo troch hodinách Jeho života. Pravdaže, „Prebodli Moje nohy a Moje ruky. Môj Bože, Môj Bože, prečo si Ma opustil?“, a tak ďalej, ako to zvolal Dávid.

A potom, ďalšia vec, ktorú chcem, aby ste si všimli, tú Pravdu, tú neomylnú časť Božieho Slova. Biblia povedala, „On zachová všetky Jeho kosti; ani jedna z nich nebude zlámaná.“ Pretože v tom predobrazu, ten paschálny baránok bol toho predobrazom. Ten baránok musel byť bez vady; v tom baránkovi nemohli byť žiadne zlomené kosti. A v tej hodine, v ktorej On zomrel, oni prišli, aby Mu kladivom polámali kosti. Pozrite na tú rozhodujúcu chvíľu. Človek s kladivom, pripravený udrieť jeho nohy, ale Božie Slovo povedalo, „Žiadna kosť v Jeho tele nebude zlámaná.“ Ako sa to stane? Rýchlo do toho vojdeme. Božie Slovo je večné. Ak je Božie Slovo také dokonalé, potom pri tých, ktorí sú v Kristovi, je práve tak isté, že vstanú, ako to, že existuje vzkriesenie. Boh je práve tak zaviazaný ku Svojmu Slovu, aby vás uzdravil, ako je zaviazaný ku tomu, aby Vás spasil. Je to Jeho Slovo, ktoré to zaslúbilo. Je to Božie Slovo a my nemáme žiadne právo z neho uberať, ale len povedzte, „To je pravda.“ Verte tomu. Bez ohľadu na to, čo sa deje, aj tak tomu verte. To je to, ako tomu tí ostatní museli veriť, a my z toho nie sme vylúčení. Boh dal Palestínu Izraelovi, ale oni museli bojovať za každý kúsoček tej zeme, ktorú dostali. To zaslúbenie je vaše, ale vy musíte bojovať za každý kúsoček, ktorý si nárokujete; diabol sa na to pozrie; on to iste urobí.

Ale všimnite si, keď boli pripravení polámať nohy nášho Pána Ježiša, ak by to kladivo udrelo tú nohu a zlomilo ju, Boh by bol nájdený ako klamár. Ale vo všetkých tých temných mukách nebolo dosť diablov, ktorí by spôsobili, aby to kladivo udrelo to vzácne telo. Pretože Dávid osemsto rokov pred tým povedal, že v Jeho tele nebude zlámaná ani jedna kosť. Božie Slovo musí zostať Pravdou.

Ale čo potom oni urobili? Zobrali kópiu a vrazili ju do Jeho boku a vyšla Krv a voda, aby sa naplnilo to, čo povedala Biblia. „Obrátia svoju zreteľ ku Mne, ku Tomu, ktorého prebodli.“ To Slovo sa naplnilo.

A keď bol večer, prišiel bohatý človek z Arimátie, menom Jozef, ktorý aj sám bol učeníkom Ježišovým. Ten predstúpil pred Piláta a prosil si telo Ježišovo. Vtedy rozkázal Pilát, aby dali telo. A Jozef vzal telo, zavinul ho do čistého plátna a složil ho vo svojom novom hrobe, ktorý bol vytýsal v skale. A privaliac veľký kameň ku dveriam hrobu odišiel. A bola tam Mária Magdaléna i tá druhá Mária, a sedeli naproti hrobu.

–Matúš 27:57-61

Baptisti, Presbyteriáni, Jednotári a všetci tí ostatní, oni sú v sieti, kde sa zhromažďuje skupina ľudí a oni o tom diskutujú. A ten človek má tak veľa prestíže. Sedí tu nejaký biskup, generálny dozorca; on niečo povie, a čo povie tento chlapík tu? On sa bojí niečo povedať. „Súhlasím s tebou. Áno, je to v poriadku. Úha. Áno, biskup alebo presbyter, je to presne tak.” On s ním súhlasí. Vezmime alkoholika na ulici, nejaký rádový občan ide dolu ulicou a hovorí, „Ten starý vandrák, nič na ňom nie je.” Privedzte ho tu dolu, urobte z neho policajta a dajte mu odznak a pištoľ. „Dobré ráno, Jano, je to tak milé znovu ťa stretnúť.” Vidíte. Prejavujú jeden druhému rešpekt. Ježiš povedal, „Ako môžete mať vieru, keď máte rešpekt tohto druhu,” keď túžite po chvále jeden od druhého. Vidíte? Nemôžete to robiť. A keď sa ľudia zhromažďujú v nejakej organizácii, oni si sadnú; a ten malý chlapík sa obáva niečo povedať, pretože biskup tak povedal, presbyter tak povedal. Ale nezvažujte toho človeka, verte, že je dobrým človekom; ale vždy pamätajte, Božie Slovo je pravda a všetko, čo je proti nemu, je nesprávne. „Nech je Moje Slovo pravdou a každé ľudské slovo lžou.” Rozumiete tomu? To je to, čo chceme robiť, veriť tomu. Nuž, pamätajte, my nie sme Slovo, ale my sme Slovo. Porozumeli ste tomu? Ježiš nebol Boh, ale On bol Boh. On bol človek, jednako On bol Boh. On mohol plakať, a jednako mohol kriesiť mŕtvych. On mohol plakať za človekom, ktorý bol mŕtvy, a znovu ho vzkriesiť. On bol Jehova-Jireh, Jehova-Rafa, Jehova-Manasses; On bol Jehova, úplne, kompletne. On bol Jehova, a jednako bol Človek. On vlastnil zem a stvoril zem a nemal miesto, kde by zložil Svoju hlavu. On povedal, „Vtáky, ktoré Som učinil, majú svoje hniezda a Ja nemám miesto, kde by Som sklonil Svoju hlavu. Líšky, ktoré Som stvoril, majú diery v zemi a Ja Sám nemám žiadnu, v ktorej by Som bol pochovaný.” Je to tak. On si musel požičať niekoho hrob, v ktorom by bol pochovaný. On stvoril lono, ktoré je v žene. On nemal žiadne lono, z ktorého by sa bol narodil; musel si požičať lono. On stvoril zem a nemal miesto, kde by bol pochovaný; On si musel požičať diery v zemi, v ktorej by bol pochovaný, od Jozefa z Arimatey. Vidíte? Oni Mu museli požičať to miesto, jednako On bol Boh, dokázal, že bol Boh. Tak, rozumiete? My sme Mesiáškou, ale nie tým Ježišom. On je náš Otec; my sme len pomazaní Jeho Duchom. A to privádza ľudí... viete, ak si nesadnete a nebudete o tom uvažovať, privedie to ľudí do toho, že budú veriť, „Nuž, tento chlapík bude tým Mesiášom.” Iste ním je. „Tento tu by Ním mohol byť.” Obaja sú. Rozumiete? „No, ako Ním môžu byť oni obaja?” Sú ich tisíce. Ale rozumiete, Jeho Život bol na deň Letníc rozdelený. Keď zostúpil ten Stĺp Ohňa, on sa rozdelil na jazyky a sadol na každého jedného z nich, Boh, ktorý sa rozdelil medzi Svoj ľud, pretože Kristus a cirkev sú jedno, tak, ako manžel a manželka sú jedno.

Otázky a odpovede, 64-0830M

Paralelné miesta Písma: Marek 15:42-47, Lukáš 23:50-56, Ján 19:38-42

A druhého dňa, ktorý nasleduje po dni pripravovania, sišli sa najvyšší kňazi a farizeovia k Pilátovi a hovorili: Pane, rozpamätali sme sa, že ten zvodca povedal, keď ešte žil: Po troch dňoch ustanem. Rozkáž teda bezpečne strážiť hrob až do tretieho dňa, aby snád' neprišli jeho učeníci vnoci a neukradli ho a nepovedali ľudu: Vstal z mŕtvych. A bude posledný blud horší ako prvý. A Pilát im povedal: Máte stráž; idte, strážte, ako viete. A oni odišli a zapečatiac kameň obsadili dobre hrob strážnymi. –Matúš 27:62-66

Ježiš išiel ku hrobu Lazára, plakal ako človek, slzy sa Mu kotúľali dole po lícach, ako tam plakal a stál, a muž, ktorý bol štyri dni mŕtvy a kožné červy liezli dnu a von z jeho tela. Ale pozorujte Ho, ako takto postavil Svoju malú postavu a povedal, „Ja som vzkriesenie i Život. Ten, kto verí vo Mňa, aj keby zomrel, bude žiť. Ktokoľvek žije a verí vo Mňa, nikdy nezomrie.“ Pomyslite o tom. „Ten, kto žije a verí vo Mňa, nikdy nezomrie.“

Čo za nádej potom v toto ráno máme, keď navštevujeme hroby našich milovaných. Čo za nádej potom máme v tomto smrteľnom tele, dnes, keď Duch Svätý nesie záznam, „On žije! Nikdy nezomrie, má Večný Život.“ Jednako kladieme telá tých najsvätejších spomedzi nás do hrobu, ale oni sú vo vnútri živí. Oni niekde žijú.

Keď On zastal, povedal, „Ja som Vzkriesenie i Život,“ a tam bol muž, ktorý tam ležal, On povedal, „Odvalte kameň.“ A znečistenie jeho tela, ten zápach ľudského tela, viete, čo to je. Keď ho odvalili, ľudia, tam všade bol chorobný zápach. Ale On prehovoril a riekol, „Lazár, vyjdi von.“ A muž, ktorý bol štyri dni mŕtvy, vstal z hrobu.

Ako mohli vidieť Človeka s takouto mocou visiaceho na Golgote s veľkým posmechom, bandou vojakov, ktorí si z Neho robili žarty, pľuli a stekalo to po Jeho brade, zatiaľ čo Mu hrstami trhali z Jeho tváre bradu a udierali Ho po hlave a vraveli, „Prorokuj a povedz, kto Ťa udrel!“ Keď videli rímske klince zatĺčené do Jeho rúk a Jeho nôh, ako mohli vidieť takého Človeka zomierať? Lebo Boh vyžadoval súd a Kristus zobral náš súd.

Ako boli sklamaní. Oni odišli zase ku svojim rybárskym sieťam. Peter povedal, „Idem loviť ryby.“

Učeníci povedali, „Dobre, ideme s tebou.“ Oni tak urobili. Oni boli celkom zdrtení, sklamaní.

Zvesili tam dolu Jeho telo, ovinuli do nejakého plátna a položili Ho do hrobu.

Ľudia povedali, „To je koniec toho fanatika.“ Ako bol svet proti Nemu. Povedali, „On bol fanatik. Bol šialený. On je fanatik, a tak ďalej.“

Ale On povedal, že bol Bohom. On vyzeral ako On. Správal sa ako On. On dokázal, že bol Bohom.

Chodte a povedzte Mojim učeníkom, 53-0405S

Potom pozde na koniec soboty, keď už svitalo na prvý deň týždňa, prišla Mária Magdaléna i tá druhá Mária pozrieť hrob. A hľa, povstalo veľké zemetrasenie, lebo anjel Pánov sostúpiač z neba pristúpil a odvalil kameň odo dverí a posadil sa na ňom. A bol na pohľad ako blesk, a jeho rúcho bolo biele jako sneh. A od strachu pred ním sa náramne zhrozili strážni a boli jako mŕtvi. A anjel odpovedal a riekol ženám: Vy sa nebojte! Lebo viem, že Ježiša, toho ukrižovaného, hľadáte. Niet ho tu, lebo vstal, tak ako povedal. Poďte, pozrite miesto, kde ležal Pán. A idte rýchle a povedzte jeho učeníkom, že vstal z mŕtvych, a hľa, predchádza vás do Galilee, tam ho uvidíte. Hľa, povedal som vám to! A vyjdúc rýchle od hrobu, s bážňou a veľkou radosťou bežali zvestovať jeho učeníkom.

–Matúš 28:1-8

Boh vybavil problém hriechu na Golgote; to je to, kde bol ten dlh zaplatený. Keď ten Adam, Druhý Adam zomrel, zaplatil pre ľudskú rasu dlh hriechu. A svet Ho položil do hrobu a dal na Jeho hrob pečať.

A dnes by urobili to isté. Dnes sa snažia urobiť to isté. Nechcem, aby ste to minuli. Svet sa snaží (a po celý čas to bude horšie) zapečatiť znovu Krista v hrobe. Snažia sa Ho urobiť Bohom histórie, Ten, ktorý v tých dňoch chodil (minulosť) a dal moc učeníkom, aby uzdravovali chorých a vyhánali démonov.

Ale čo oni urobili? Akonáhle si mysleli, že sa Ho zbavili, tak, ako to urobil Kain, keď si myslel, že sa zbavil Ábela, zapečatili Ho v hrobe a dali Ho tam do vnútra.

A dnes sa snažia držať Krista v hrobe. Ale, ó, čo spravilo Veľkonočné ráno. Veľkonočné ráno celú ich teóriu zruinovalo. A keď prišlo pre ľudí to veľkonočné ráno, pre Cirkev tu, o tisícdeväťsto rokov neskôr, to ich teológiu zruinovalo. On nie je mŕtvy; On žije naveky. Nemôžu Ho držať v hrobe. Môžeš Ho dať do metodistického hrobu alebo baptistického hrobu alebo presbyteriánskeho hrobu alebo čokoľvek. Ale On z toho hrobu vstal a dnes je živý. Mal som baptistický hrob alebo možno si mal Metodistický hrob, ale jedného dňa odtiaľ Ježiš vstal, z historického Boha do živého, prítomného Boha žijúceho naveky.

Niečo sa v to Veľkonočné ráno udialo. To bola Pečať, uspokojivá Pečať. Vzali Ho a dali do hrobu, dali tam na vrch rímsku pečať, ale keď tá hodina nastala, keď tá hodina prišla. Bol tam na určitý čas, to je pravda. Zostal tam tri dni a tri noci. Ale v ten daný čas, ktorý hovorí Písmo (Haleluja), v tú dobu, ktorú On povedal, „Zničte toto telo a na tretí deň ho vzbudím.“ Potom nič nemôže to Písmo zastaviť; to sa musí stať. A tá pečať bola zlomená a On vstal, ten istý Ježiš, živý znovu na veku.

Pravdivá veľkonočná pečať, 61-0402

Paralelné miesta Písma: Marek 16:1-8, Lukáš 24:1-12, Ján 20:1-9

Ale Mária stála vonku pri hrobe a plakala. A jako tak plakala, nahla sa do hrobu a videla sedieť dvoch anjelov v bielom rúchu, jedného pri hlave a druhého pri nohách, kde bolo ležalo telo Ježišovo. A oni jej povedali: Ženo, čo plačeš? A ona im povedala: Vzali môjho Pána, a neviem, kde ho položili. A keď to povedala, obrátila sa nazad a videla Ježiša stáť, ale nevedela, že je to Ježiš. Ježiš jej povedal: Ženo, čo plačeš? Koho hľadáš? A ona domnievajúc sa, že je zahradník, povedala mu: Pane, ak si ho ty odniesol, povedz mi, kde si ho položil, a ja ho vezmem.

–Ján 20:11-15

Takže, tým posolstvom je: On ide pred nami, pred nami. On nie je v hrobe za nami, On je pred nami, robí cestu. My nasledujeme, neďívame sa späť do hrobu, ale dívame sa dopredu, tam, kam nás On vedie, lebo On je náš Vodca. My Ho nasledujeme, neďívame sa späť do hrobu.

Mária, v to ráno presne predstavovala zmätenú cirkev. Ona to dobre reprezentovala, pretože bola na tom istom kanáli, na ktorom je to dnes. Čo povedala, keď Ho počula hovoriť, „Žena, prečo plačeš?“

Povedala, „Zobrali môjho Pána a neviem, čo s Ním urobili.“ To je spôsob, ako dnes cirkev stojí. „Zobrali môjho Pána a neviem, kde Ho nájsť. Skúšal som všetky ich spoločnosti. Skúšal som všetky ich vodné krsty. Skúšal som metodistov, baptistov, presbyteriánov, letničných, katolíkov a všetko a nemôžem Ho nájsť. Ak Písmo hovorí, že On je ten istý včera, dnes i naveky, On je niekde tu. Ak nie je mŕtvy, tak žije. Nemôže byť živý a mŕtvy v tom istom čase.“ Tak Mária dobre predstavovala cirkev, „Zobrali môjho Pána a [neviem], čo s Ním urobili.“

Cirkev si dnes myslí, „Ó, tam bol veľký historický Kristus. Uzdravoval chorých. Mohol rozpoznať myšlienky ich srdc. On bol historický Kristus. Prišiel ku zástupom. Prišiel ku Petrovi a povedal mu, jeho meno bolo Šimon, povedal, 'Tvoje meno je Šimon, meno tvojho otca bolo Jonáš.' Ó, iste, to bol Ježiš, ktorý to učinil. To bol znak Mesiáša zhodne s Písmami, čo povedal prorok.“

Nikdy nič neučil, ani Pavel. Keď bol Pavel privedený pred Agrippu, povedal, „Kázal som len to, čo Mojžiš a proroci povedali, že sa stane. Prečo by si ma odsudzoval,“ povedal, „keď som povedal iba to, čo Mojžiš povedal, čo proroci povedali, že sa stane? Je to pre teba divná vec, ó, Agrippa, veriť vo vzkriesenie z mŕtvych? Chcem, aby si vedel, že Boh je vzkriesením z mŕtvych.“ Tak On je i dnes.

Ale Mária povedala, „No, viem, že som Ho raz poznala.“ Ale ona plakala v zármutku, pretože Ho raz poznala, ale oni Ho zobrali preč. A to je spôsob, ako je to dnes. Každý z nás skúša nejaké filozofické teológie, snaží sa napchať niekomu do krku nejakú filozofiu a povedať mu, „My veríme to a my veríme to.“

Ale Ježiš povedal, „Ten, kto verí vo Mňa, skutky, ktoré ja činím, aj on bude činiť.“

Najväčšia horúca novinka v histórii, 61-0424

Paralelné miesta Písma: Marek 16:9-11, Ján 20:11-18

A jako tak išli zvestovať jeho učeníkom, tu hľa, Ježiš sa stretol s nimi a povedal: Zdravstevujte! A ony pristúpili, chopili sa jeho nôh a klaňali sa mu. Vtedy im povedal Ježiš: Nebojte sa! Id'te, zvestujte mojim bratom, aby odišli do Galilee a tam ma uvidia. A keď ony išli, tu hľa, niektorí z tej stráže prišli do mesta a zvestovali najvyšším kňazom všetko, čo sa stalo. A oni sa síšli so staršími a poradiac sa dali vojakom hodne peňazi a riekli: Povedzte, že jeho učeníci prišli vnoci a ukradli ho, keď sme my spali. A keby sa to dopočulo u vláďára, my ho prehovoríme a keď urobíme bezstarostných. –Matúš 28:9-15

Téraz, po Veľkej noci, zisťujeme, že Boh dal ľuďom poverenie, „Chod'te a povedzte. A ak to hovoríte, toto vás bude nasledovať. Chod'te a povedzte.“ Tak, ako som povedal, to neurobí nič dobré, ísť, ak nemáte čo povedať. A ak máte nesprávne posolstvo, ktoré chcete povedať, potom to neurobí nič dobré. Vy máte povedať to, čo je tajomstvo.

Pred nejakým časom som v jednej knihe čítal o malom chlapcovi, ktorý bol... ktorý sa zúčastnil súťaže. A v tejto súťaži si mal urobiť slávne meno. Každý malý chlapec, ktorý mohol vo svojej mysli udržať heslo, až kým sa nedostane na isté miesto. A toto heslo mal povedať a strážca pri bráne mu dovolí prejsť. To bolo testovanie IQ u detí. A keď sa dostane na to miesto a povie heslo, ktoré mu bolo dané, brána sa otvorí a on dostane odmenu veľkého uznania.

Jeden malý chlapec bol veľmi rýchly a dobre vedel, že by mohol v súťaži predbehnúť všetkých ostatných chlapcov, alebo si myslel, že by mohol. On každý deň trénoval beh, ako sa má naberať dych do svojich malých pľúc, aby si udržal fyzické telo v kondícii, aby sa neunavil, keď bude bežať. Nacvičoval si, ako vyštartovať s nohami, aby dosiahol prevahu nad ostatnými chlapcami. A ako musí počas behania dýchať, aby udržal kyslík, ktorý prichádza do jeho tela, aby sa nezadýchal. On to študoval z každého uhlu, z ktorého mohol.

A v to ráno, keď preteky začali, bolo tam zoradených viac ako stopäťdesiat chlapcov v určitom veku. Tento malý chlapec bol na svoj vek pomerne veľký. A on pamätal na všetko svoje trénovanie. A bol pripravený. Postavili sa do radu, priložili svoje tváre ku tomu povrazu, ktorý bol natiahnutý pozdĺž dotýkajúc sa ho svojimi nosmi. On študoval všetky tie pravidlá o tom, keď sa pripravoval.

A potom, keď zaznel výstrel a povraz bol roztrhnutý, tí malí chlapci vyskočili vpred. A tento malý chlapec v takej fyzickej forme, že až vyskočil dopredu a tí ostatní... Bežal po tej trati veľkou rýchlosťou, dobre vytrénovaný, že dokázal predbehnúť každého chlapca na pretekoch. A on tam bol, ó, dosť dlhý čas, možno minútu alebo viac predtým, ako sa tí najlepší z ostatných bežcov dostali na to miesto.

Ale pri všetkom svojom fyzickom trénovaní zabudol heslo. Zabudol práve tú vec, ktorú mal povedať, aby mu dovolili vojsť cez tú bránu. Prešľapoval sem a tam, premýšľal, pátral vo svojej mysli. Príliš sa zaujímal o prirodzenú, fyzickú kondíciu svojho tela, až zabudol na tú základnú vec. Tam na konci boli niektorí chlapci, ktorí neutekali tak rýchlo, ale pamätali si heslo a vošli dnu.

A hľa, dvaja z nich išli toho istého dňa do mestečka, vzdialeného šesťdesiat honov od Jeruzalema, ktoré sa menuje Emaus. A tí sa shovárali medzi sebou o všetkom tom, čo sa to udialo. A stalo sa v tom, keď sa tak shovárali a spolu sa navzájom dopytovali, že i sám Ježiš sa priblížil a išiel s nimi. Ale ich oči boli držané, aby ho nepoznali. A povedal im: Aké sú to veci, o ktorých idúci rozjímate medzi sebou a ste smutní? –Lukáš 24:13-17

Verím, že dôvod, prečo ľudia nemajú vo svojich srdciach také víťazstvo, aké by mali mať, je to, že ich mysle sú o iných veciach. „Nech myslenie mojich myslí, môjho srdca, je príjemné Tebe, ó, Pane.“ Verím, keď budeme myslieť na Neho, priblíži sa k nám bližšie.

Pamätáte si prvú Veľkú noc, keď boli Kleofáš a jeho nemenovaný priateľ v Biblii na ceste do Emaus? Išli po ceste rozprávajúc sa o Ňom, rozmýšľajúc o Ňom. A, ó, ich srdcia horeli; vyzeralo to, akoby od nich bola všetka nádej odobratá preč. A bolo to po tom, ako tento Cudzinec vystúpil niekde z kríkov a kráčal s nimi. Nevedeli, kto to je. On bol len Človek, ktorý vyšiel, kráčal s nimi a povedal, „Prečo ste takí unavení? Prečo ste tak omdlievajúci vo svojich myšliach?“

A oni riekli, „Ty si asi Cudzinec? Nevieš, že Ježiš z Nazaretu, v ktorom sme mali nádej, že On bude Vysloboditeľom Izraela, bol ukrižovaný Pilátom? A toto je už tretí deň. Niektoré ženy hovoria, že videli videnie Anjelov.“

A vtedy On začal z Písom a začal im vysvetľovať Písma, ako musel Kristus trpieť a vstúpiť do Svojej slávy. A keď s nimi prišiel do miestnosti a zavreli dvere a On urobil div (alebo niečo, čo On urobil pred Svojím ukrižovaním) a poznali, že to bol On.

Rozmýšľajúc o Ňom. Ó, keby sme nemali toľko rôznych vecí v našich myšliach. Viete, niekedy prideme do zboru mysliať o, „Zajtra musím urobiť to, ďalší deň musím urobiť tamto.“ Keď prideme do zboru, mali by sme dať nabok každú myšlienku a každú vec tohto sveta a vstúpiť do obecnstva s Kristom a dávať chválu: premýšľať, chváliť a spievať, oslavovať Jeho v našich srdciach rozmýšľajúc o Jeho добрote a čo On pre nás znamená, oslavovať v Duchu spievajúc duchovné piesne, vydávať v našich srdciach melódie. Dokonca Biblia hovorí, „Keď niekto trpí, nech spieva piesne.“ Buď šťastný, buď na modlitbe, stále očakávaj Boha, že sa ti zjaví v každej chvíli.

Máriina viera, 60-0311

Paralelné miesta Písma: Marek 16:12-13, Lukáš 24:13-32

A keď bol večer toho dňa, prvého dňa týždňa, a dvere, kde boli učenici shromaždení, boli zamknuté zo strachu pred Židmi, prišiel Ježiš a zastal si do prostredku a povedal im: Pokoj vám! A keď to povedal, ukázal im svoje ruky aj svoj bok. A tak zaradovali sa učenici, keď videli Pána. Vtedy im zase povedal Ježiš: Pokoj vám! Ako mňa poslal Otec, tak i ja posielam vás. A keď to povedal, dýchnul na nich a povedal im: Prijmite Svätého Ducha! Keby ste odpustili hriechy niektorých ľudí, sú im odpustené, a keby ste zadržali hriechy niektorých ľudí, sú im zadržané.
 –Ján 20:19-23

Raz mi katolícky kňaz povedal, riekol, „Či nepovedal Ježiš, 'Komu hriechy odpustíte, tým sú odpustené'?”

Povedal, „On to povedal.”

„Komu hriechy zadržíte, tým sú zadržané?”

„Áno.”

„To znamená, že komu odpustíte, tým je odpustené; komu neodpustíte, tým nie je odpustené.”

Povedal som, „To je presne to, čo to hovorí.”

Povedal, „Či potom Kristus nedal Svojej Cirkvi, pričom my sme Jeho cirkev, moc ku odpúšťaniu hriechov na zemi?”

„Istotne dal.” Povedal som, „No, ak ich budete odpúšťať takým istým spôsobom, akým ich odpúšťali oni, pôjdem s vami.” Áno. Povedal som, „Ako ich odpúšťali? Hovorili im, aby išli a vykonali novému alebo niečo, alebo spôsobom, akým to robíte vy?” Nie veru.

Peter povedal, „Čiňte pokánie.” Amen. Tam je kľúč, „Čiňte pokánie, každý jeden z vás a dajte sa pokrstiť v Mene Ježiša Krista na odpustenie svojich hriechov, a potom prijmete dar Svätého Ducha.” Kľúč „cvakol” na zemi a „cvakol” v nebi. To je ono.

Z toho dôvodu Pavol, keď stretol niektorých, ktorí už boli pokrstení tým istým človekom, ktorý pokrstil Ježiša, on povedal, „Prijali ste Ducha Svätého od toho času, ako ste uverili?”

Oni povedali, „Ani nevieme, že je Duch Svätý.”

Povedal, „Na čo...” Vezmite si grécke slovo, povedal, „Ako ste boli pokrstení?”

Povedali, „Na Jána.”

Povedal, „To viac nebude fungovať. Nebo zostalo zatvorené. Musíte prísť a dať sa pokrstiť na Meno Ježiša Krista.”

A tak počuli toto, boli znova pokrstení vo Meno Ježiša Krista. A keď to urobili, Pavol na nich kládol ruky; prišiel na nich Duch Svätý, potom hovorili v jazykoch a prorokovali.

Ó, brat, to je naspäť na počiatok.

Filadelfský cirkevný vek, 60-1210

Ale Tomáš, jeden z dvanástich, zvaný Didymus, nebol s nimi, keď prišiel Ježiš. A tak mu hovorili tí druhí učenici: Videli sme Pána. Ale on im povedal: Ak neuvidím bodnutia hrebov na jeho rukách a nepoložím svojho prstu na miesta, bodnuté od hrebov, a nepoložím svojej ruky na jeho bok, neuverím. A po ôsmich dňoch boli zase vnútri jeho učenici a Tomáš s nimi. Vtedy zase prišiel Ježiš pri zamknutých dveriach a stal si do prostredku a povedal: Pokoj vám! A potom povedal Tomášovi: Daj sem svoj prst a pozri moje ruky a daj svoju ruku a polož na môj bok a nebuď neveriaci, ale veriaci! A Tomáš odpovedal a riekol mu: Môj Pán a môj Bôh! A Ježiš mu povedal: Tomášu, uveril si, že si ma videl. Blahoslavení sú, ktorí nevideli a uverili. A tak aj mnoho iných divov učinil Ježiš pred svojimi učeníkmi, ktoré nie sú napísané v tejto knihe. Ale toto je napísané nato, aby ste verili, že Ježiš je Kristus, Syn Boží, a aby ste veriac mali život v jeho mene. – Ján 20:24-31

Čo je ovocie Ducha? Láska, radosť, viera, pokoj, zhovievavosť. To je časť Boha, ktorá je vo vás. A môže... Znášanlivosť, znášajte bremená jedni druhých. Odpúšťajte jeden druhému, ako Boh kvôli Kristovi odpustil vám. Duch Boží vo vás robí, že sa takto správate. A potom, keď Boh bol tu na zemi a stal sa vami, stal sa hriechom, aby sňal váš hriech, zniesol to za vás a zaplatil vašu pokutu za to. Boh je zhovievajúci, znášajúci naše bremená. A potom, On je dobrý Boh. Ak chcete, aby... určité veci svojím spôsobom, viete, že Boh je natoľko dobrý, aby to urobil. On je rád, keď vás môže urobiť šťastnými. On chce... On je láska a jeho veľká láska Ho dokonca núti zostúpiť niekedy dole, aby vám dovolil mať veci, ktoré chcete. Pozrite sa na Tomáša, po zmŕtvychvstaní. Tomáš neveril. Ó, on má dnes veľa detí. Ale Tomáš povedal, „Nie! Nie! Ja budem musieť mať nejaký dôkaz. Ja budem musieť položiť svoju ruku do Jeho boku a do Jeho... moje prsty tu do Jeho rúk prv, ako Tomu uverím. Nestarám sa o to, čo vy hovoríte.“ Vidíte, on bol hneď vtedy úplne pomimo poriadku Písma. Vy tomu máte veriť! Tak on povedal, „Ja musím mať nejaký dôkaz, ktorý to potvrdí.“ A Ježiš sa zjavil, On je dobrý, „Pod? Tomáš, keď toto je to, čo chceš, dobre, tu to máš. Môžeš to mať.“ Takito sme. Hovoríme, „Pane, ja musím hovoriť v jazykoch. Ja musím kričať. Ja musím...“ „Ó, len do toho, Ja spôsobím, aby ste to mali.“ On je dobrý. Tak, on strčil svoje prsty do jeho boku a potom povedal, „Ó, to je môj Pán a môj Boh.“ On povedal, „No, Tomáš, ty veríš, odkedy si videl. Ale o čo väčšia je odplata tých, ktorí nemali dôkaz, a jednako Tomu veria!“ Tu to máte. Tam sa musíte dostať. „O čo väčšia je odplata tých, ktorí nič nevideli, ale jednako Tomu veria!“ To je skutok viery, že to prijímame. No, ja verím, že znamenia nasledujú veriacich, ale dajme na prvé miesto tie prvé veci. Môžete mať znamenia bez tohoto. Pavel povedal, že môžete. On povedal, „Mohol by som hovoriť ľudskými jazykmi aj anjelským, ničím nie som. Môžem svojou vierou vrchy prenášať, ničím nie som. Mohol by som rozumieť Bibliu takým spôsobom, že by som mohol poznať všetky tajomstvá Božie, ničím nie som.“ Vidíte? To sú dary Ducha Svätého, bez Ducha Svätého. Duch Svätý je Boh a Boh je Láska, Radosť, Pokoj, Zhovievavosť, Krotkosť, Trpezlivosť. To je Duch Boží. To je to, čo Boh pozdvihuje v poslednom čase, skrze toho Ducha.

List Židom 6.kapitola, 57-0915M

Paralelné miesto Písma: Marek 16:14

Potom sa zase zjavil Ježiš učeníkom pri Tiberiadskom mori. A zjavil sa takto. Boli spolu Šimon Peter a Tomáš, zvaný Didymus, a Natanael z Galilejskej Kány aj tí dvaja synovia Zebedeovi a ešte iní z jeho učeníkov dvaja. A Šimon Peter im povedal: Idem loviť ryby. A oni mu povedali: Pojdeme aj my s tebou. A tak vyšli a vstúpili hneď do lode, ale v tú noc nechytli ničoho. A keď už bolo ráno, stál Ježiš na brehu, ale učeníci nevedeli, že je to Ježiš. Vtedy im povedal Ježiš: Deti, či máte niečo na zjedenie? A oni mu povedali: Nemáme. A on im povedal: Zahod'te sieť na pravú stranu lode a najdete. A tak zahodili a už aj ju nevládali utiahnuť pre množstvo rýb. Vtedy povedal učeník, ktorého to miloval Ježiš, Petrovi: To je Pán. A Šimon Peter, keď počul, že je to Pán, opásal si svrchné rúcho, lebo bol nahý a hodil sa do mora. A tí druhí učeníci prišli na člne, lebo neboli ďaleko od zeme, ale tak asi dvesto laktov, vlečúc sieť s rybami. A jako vyšli na zem, videli rozloženú vatru uhlia a rybu, položenú na ňom, aj chlieb. A Ježiš im povedal: Doneste z rýb, ktoré ste teraz ulovili. Tu vyšiel Šimon Peter a vytiahol sieť na zem, plnú veľkých rýb, sto päťdesiattri. A hoc ich bolo tak mnoho, neroztrhla sa sieť. Potom im povedal Ježiš: Pod'te, raňajkujte! A niektorý z učeníkov neopovážal sa opýtať sa ho: Kto si ty? Lebo vedeli, že je Pán. A Ježiš prišiel a vzal chlieb a dal im, a podobne aj rybu. Toto už po tretie sa zjavil Ježiš svojim učeníkom, odkedy vstal z mŕtvych. –Ján 21:1-14

Niektorí z nich išli na ryby. A tak, Ježiš stál na brehu, rozhliadal sa a uvidel ich tam. A On povedal, „Deti, máte nejaké jedlo?“

Prvá vec, ktorú im povedal, riekol, „Vyhod'te svoju sieť na druhú stranu.“ Oni mohli rybárčiť celú noc, nechytli vôbec nič. Tak to je; rybárite na nesprávnej strane lode. A tak, Ježiš povedal, „Nahod'te svoju sieť na druhú stranu.“

A potom, keď hodili svoju sieť na druhú stranu a takto potiahli, ó, bolo tam tak mnoho rýb, že sa ich siete až takmer roztrhli.

A Peter sa začal rozhliadať, povedal, „Existuje len jeden Človek, ktorý to mohol urobiť.“ A pozrel sa späť na breh a tam stál On; chlieb a ryba na ohni, všetko pre nich pripravené. Peter nedokázal čakať, kým príde loď. On len skočil do vody, šiel sa s Ním stretnúť. Musel sa ponáhľať.

Ó, prajem si, nech by dnes každý hriešnik na svete bol taký. Peter Ho tam dole zaprel. Vyšiel von a horko zaplakal. Premodlil sa. Chcel sa stretnúť s Ježišom. Chcel sa dostať tam dole, aby mohol padnúť k Jeho nohám.

Chod', povedz Mojim učeníkom, 53-0405S

A potom, keď sa naraňajkovali, povedal Ježiš Šimonovi Petrovi: Šimone Jonášov, či ma miluješ, viac ako títo? A on mu povedal: Áno, Pane, ty vieš, že ťa mám rád. A Ježiš mu povedal: Pas moje jahniatka! A zase mu povedal, po druhé: Šimone Jonášov, či ma miluješ? On mu povedal: Áno, Pane, ty vieš, že ťa mám rád. Nato mu povedal Ježiš: Pas ako pastier moje ovečky! Povedal mu po tretie: Šimone Jonášov, či ma máš rád? Vtedy sa zarmútil Peter, že mu povedal po tretie: Či ma máš rád? A povedal mu: Pane, ty vieš všetko, ty znáš, že ťa mám rád. A Ježiš mu povedal: Pas moje ovečky! Ameň, ameň ti hovorím, že keď si bol mladší, opasovával si sa sám a chodieval si, kde si chcel; ale keď sa zostarieš, vystrieš svoje ruky, a iný ťa opáše a povedie, kam nechceš. A to povedal dávajúc znamenie, akou smrťou oslávi Boha. A keď to povedal, riekol mu: Pod' za mnou! A Peter obrátiac sa videl učeníka, ktorého miloval Ježiš, že ide za ním, ktorý sa to aj pri večeri bol privinul k jeho hrudi a povedal: Pane, ktorý je to, ktorý ťa zradí? Keď toho videl Peter, povedal Ježišovi: Pane, a tento čo? A Ježiš mu povedal: Ak chcem, aby zostal, dokiaľ neprijem, čo tebe do toho? Ty pod' za mnou! A tak sa roznieslo to slovo medzi bratov v tom smysle, že ten učeník nezomrie. Ale Ježiš mu nepovedal, že nezomriem, ale: Ak chcem, aby zostal, dokiaľ neprijem, čo tebe do toho? A to je ten učeník, ktorý svedčí o týchto veciach a ktorý toto písal, a vieme, že jeho svedectvo je pravdivé. No, je aj mnoho iného, čo učinil Ježiš, čo keby sa malo jednotlivé popisovať, mám za to, že ani ten svet by neobsiahol kníh, ktoré by sa popisali. Ameň.

–Ján 21:15-25

Kristus je Pastier. On odchádzal a zanechával poverenie o Svojich ovciach, ktoré majú pastieri kŕmiť, ktoré sú Jeho stádom, Jeho cirkev. On zanechal týmto učeníkom poverenie, aby pokračovali v kŕmení stáda, aby boli pastiermi, kŕmili ovce.

Inými slovami, ak sa tu dnes ráno pozriete, to je to, čo robím. No, ovce budú rásť len vtedy, keď im dáte ovčie jedlo. No, ak by ste vypražili veľký hamburger a dali to ovci, ona by na tom nemohla rásť, lebo to nie je ovčie jedlo. Vidíte? A ak by som vypražil alebo pripravil pekný rezeň, dal to ovci, to nie je ovčie jedlo. Ona by to jednoducho nemohla jesť, to je všetko, lebo ona je ovca. Ale ovca má rada ovčie jedlo. Dobré teda, ak máte nakŕmiť Božie stádo, nekŕmte ich nejakou ľudsky utvorenou teológiou; kŕmte ich Slovom; lebo to je to, z čoho ovca rastie. Kŕmte Slovom.

Buďte pastierom, skutočným pastierom. „Kŕm Moje ovce.” Baránky (jahňatá) sú tie maličké, samozrejme, a ovce sú dospelé. Tak oboje, mladé a staré, kŕmte stádo Božie. Vidíte? A kŕmte ich Slovom. Slovo (vidíte?) je Pravda. Ježiš povedal, „Človek nebude žiť na samom chlebe, ale na každom Slove, ktoré vychádza z úst Božích.” Je to tak? Tak potom, ak má človek žiť, a oni sú stádom Božím, cirkev, potom majú prospievať na Slove a Manne Božej. Toto je Jeho Manna.

Otázky a odpovede, 61-1015M

A tí jedonásti učeníci išli do Galilee, na vrch, kam im bol nariadil Ježiš. A keď ho videli, klaňali sa mu, ale niektorí pochybovali. A Ježiš pristúpiaac hovoril s nimi a povedal: Daná mi je každá moc na nebi aj na zemi. A tak id'te, čiňte učeníkmi všetky národy krstiac ich vo meno Otca i Syna i Svätého Ducha učiac ich zachovávať všetko, čokoľvek som vám prikázal. A hľa, ja som s vami po všetky dni až do skonania sveta. Ameň.
—Matúš 28:16-20

Boh bol na počiatku ten veľký Jehova, ktorý prebýval v Ohnivom Stípe, visel nad Izraelom a viedol ich. To bol Boh, Anjel Zmluvy. Zostúpil dolu na vrch, celý vrch sa zapálil ohňom; oheň letel z vrchu a zapísal Desať Prikázaní. Bol nazvaný „otcovstvo Boha“, pre svoje deti, Jeho vybranú rasu ľudí, Židov.

Potom sa ten istý Boh zamanifestoval v tele narodenom z panny, ktoré On stvoril v lone Márie, a žil a prebýval a rozťahol, takpovediac, Svoj stan medzi ľudskými bytosťami. A ten istý Boh sa stal telom a prebýval medzi nami. Biblia tak povedala. Boh bol v Kristovi. To telo bol Ježiš. Ježiš, v Ňom prebývala Plnosť Božstva telesne. Nemôžete z Neho teraz urobiť troch ľudí. Nekrstíte v troch bohov; je len jeden Boh, vidíte, jeden Boh.

Tak, ten istý Boh bol účinený telom; On povedal, „Prišiel som od Boha a idem ku Bohu.“ Po tom, čo zmizol zo zeme Svojou smrťou, pohrebom a zmŕtvychvstaním a nanebovstúpením, Pavol Ho stretol dolu na ceste do Damašku, keď sa ešte volal Saul. A hlas prišiel a povedal, „Saule, Saule, prečo Ma prenasleduješ?“ On povedal, „Kto Si?“ On povedal, „Ja Som Ježiš.“

A On bol Ohnivým Stípom, Svetlo, ktoré oslepilo apoštolove oči. On sa obrátil naspäť. Ten istý Ježiš sa obrátil znovu naspäť k Bohu Otcovi. To je ten dôvod, prečo tu povedal, „Ja som ten Všemohúci,“ v tej istej forme, v akej bol pred tým, ako bol účinený telom. A Jeho telo, v ktorom žil, nazývali Ježišom, Mužom, ktorého poznáme: Ježišom.

No, ako mnohí z vás, drahých Jednotárov, krstíte v Mene „Ježiša“. Mýlite sa. Dnes sú na svete stovky Ježišov, ale je len jeden Pán Ježiš Kristus. Bol narodený ako Kristus. Mnoho Ježišov, mnohých z nich som stretol. Ale je len jeden Pán Ježiš Kristus; On je Boh. A Otec, Syn a Svätý Duch nie sú mená; to sú tituly, ktoré patria jednému Menu. Povedia, „Krstíte v mene 'Otca, Syna a Svätého Ducha.'“ Otec nie je meno a Syn nie je meno a Svätý Duch nie je meno; je to titul ako človek, to je to, čo to je. Svätý Duch, Duch, Svätý Duch. Potom povedia, „V mene Otca.“ Pozrite na otcov a synov vašich synov. Pozrite sa tu na ľudí. Vidíte? Otec, Syn a Svätý Duch nie je meno. Je to titul, ktorý patrí Menu Pána Ježiša Krista.

To je ten spôsob, akým krstila apoštolská cirkev na počiatku. A ja požiadam kohokoľvek, aby mi poskytol jedno miesto Písma alebo jedenkrát v histórii, kedy bol ktokoľvek v kresťanskej cirkvi pokrstený iným spôsobom, než ako v Mene Ježiša Krista, až kým nebola sformovaná katolícka cirkev a oni si privlastnili „Otca, Syna a Svätého Ducha“ ako vyznanie. Nuž, prineste svoju históriu, niektorých z historikov. Áno, neexistuje taká vec.

A povedal im: Id'te po celom svete a kážte evanjelium každému stvoreniu! Ten, kto uverí a pokrstí sa, bude spasený; a kto neuverí, bude odsúdený. A uverivších budú sprevádzať tieto znamenia: v mojom mene budú vyháňať démonov, budú hovoriť novými jazyky, hadov budú brať, a keby vypili niečo smrtonosné, neuškodí im; na chorých budú vzkladať ruky, a budú sa mať dobre. A tak Pán Ježiš, keď dohovoriť s nimi, vzatý bol hore do neba, a sadol si po pravici Božej. A oni vyšli a kázali všade a Pán spoluúčinkoval a potvrdzoval slovo tým, že ho sprevádzali divy. Amen. –Marek 16:15-20

T je moja viera, že Biblia je Božie Slovo, a že spasenie je v Slove založené na učení tejto Biblie, že spasenie nemôže byť založené na žiadnej inej veci okrem Slova Pánovho. Mnohé veci sú dobrými opravnými prostriedkami, ale toto je vyličenie. Boh to tak naplánoval, že Jeho Slovo je On Sám. „Na počiatku bolo Slovo; Slovo bolo s Bohom; a to Slovo bol Boh, a Slovo sa stalo telom a prebývalo medzi nami.” Stelesnený Boh, v Kristovi. Všetky ostatné veci zlyhajú.

No, nemôžeme spasenie založiť na modlitbe. Akokoľvek to môže byť dobré, nemôžeme založiť spasenie na modlitbe. Lebo ak by to tak bolo, mohamedáni sú spasení; budhisti sú spasení; pohania sú spasení. Takže to nemôže byť založené na modlitbe a ani to nemôže byť založené na prežití. Spasenie nie je založené na prežití, pretože ľudia môžu mať akýkoľvek druh prežitia. Mohamedáni majú prežitia. Budhisti majú prežitia a každé rozličné náboženstvo má prežitia. A nemôžeme spasenie zakladať ani na postením, modlitbe, prežitíach, senzáciách alebo úprimnosti.

Mnohí ľudia hovoria, „No, nezáleží na tom, čomu verím, pokiaľ som úprimný v tom, čomu verím.” No, ak by to tak bolo, mohamedán je spasený; budhista je spasený a všetok zvyšok z nich; pohania sú spasení. Lebo môžem povedať, že oni nás môžu kedykoľvek zatieniť, keď príde ku modlitbe, posteniu, senzáciám, a tak ďalej; môžu nás zatieniť. A spasenie sa netýka alebo nie je založené na žiadnej inej veci okrem Slova Božieho; jedine to, čo Boh povedal.

Boh dodržiava Svoje Slovo, 57-0307

Paralelné miesto Písma: Lukáš 24:44-53

“

Zdá sa, že rodinný život sa rúti ku plytkým vodám. Zvyklo to byť tak, že otec, hlava domu, si doma ráno sadol a hovoril so svojou rodinou a oni všetci si vzali starú rodinnú Bibliu a trochu si prečítali a všetci boli zhromaždení pri stole a pomodlili sa. Už to viac nevidíte. A keď sa deň skončil a mama už poumývala riad, všetci sa zase zhromaždili a čítali si viac z Biblie a pomodlili sa predtým, ako išli do postele. Mládežnícku delikvenciu bolo v tých dňoch istotne ťažko nájsť.

Ste pripravení zaviesť znovu ten starodávny rodinný oltár? Alebo chcete pokračovať tak ako doteraz?

Bože, modlím sa, aby si napravil rozbité domovy a spôsobil, aby tí, ktorí sú doma ľahostajní, otcovia a matky, ktorí sa nemodlia, aby si im dal dnes prežitie, po ktorom vo svojom dome začnú s rodinným oltárom. Udeľ to, Pane.

— W.Branham

